Tối Cường Nam Thần

Contents

Tối Cường Nam Thần **2**

1. Quyển 1 - Chương 0-1: Tự Chương 001. Học Bá Ngô Trạch Văn . . . 2
2. Quyển 1 - Chương 0-2: Tự Chương 002. Nhị Hóa Lý Tưởng . . . 8
3. Quyển 1 - Chương 0-3: Tự Chương 003. Đại Thần Đứng Đầu Lưu Xuyên . . . 16
4. Quyển 1 - Chương 0-4: Tự Chương 004. Nữ Vương Sắc Bén Tần Dạ . . . 23
5. Quyển 1 - Chương 0-5: Tự Chương 005. Phong Ba Sân Bay . . . 30
6. Quyển 1 - Chương 1: Mùa Khai Giảng . . . 35
7. Quyển 1 - Chương 2: Phòng Trưởng Tốt Bụng Chuẩn Trung Quốc . . . 42
8. Quyển 1 - Chương 3: Đánh Xếp Hạng Bi Kịch . . . 48
9. Quyển 1 - Chương 4: Anh Là Ai? . . . 55
10. Quyển 1 - Chương 5: Chung Kết Tiết Tấu Đại Sư . . . 63
11. Quyển 1 - Chương 6: Nhóc Tham Tiền . . . 75
12. Quyển 1 - Chương 7: Cầu Hành . . . 82
13. Quyển 1 - Chương 8: Muốn Chết Sao? . . . 91
14. Quyển 1 - Chương 9: Bái Sư . . . 98
15. Quyển 1 - Chương 10: Lần Đầu Chơi Game Online . . . 106
16. Quyển 1 - Chương 11: Server Mới Mở Ra . . . 114
17. Quyển 1 - Chương 12: Đường Môn Sắc Bén . . . 121
18. Quyển 1 - Chương 13: Tiểu Đội Ba Người . . . 130
19. Quyển 1 - Chương 14: Lương Sư Ích Hữu . . . 137
20. Quyển 1 - Chương 15: Tổ Hợp Ba Cây Cỏ . . . 145
21. Quyển 1 - Chương 16: Quyết Định Sảng Khoái . . . 154
22. Quyển 1 - Chương 17: Cực Hạn Hiến Tế . . . 160
23. Quyển 1 - Chương 18: Phương Thức Cầu Hôn . . . 167
24. Quyển 1 - Chương 19: Không Đủ Tiền . . . 175
25. Quyển 1 - Chương 20: Chú Rể Vô Trách Nhiệm . . . 183
26. Quyển 1 - Chương 21: Đại Sư Tỷ Nga My . . . 192
27. Quyển 1 - Chương 22: Lộc Tường . . . 201
28. Quyển 1 - Chương 23: Đại Chiến Lôi Đài . . . 211
29. Quyển 1 - Chương 24: Kiên Trì . . . 219
30. Quyển 1 - Chương 25: Chức Nghiệp Tuyển Thủ . . . 229
31. Quyển 1 - Chương 26: Thanh Phong Đạo Trưởng . . . 238
32. Quyển 1 - Chương 27: Dạ Tham Danh Kiếm Các (thượng) . . . 247
33. Quyển 2 - Chương 28: Dạ Tham Danh Kiếm Các (trung) . . . 256
34. Quyển 2 - Chương 29: Dạ Tham Danh Kiếm Các (hạ) . . . 263
35. Quyển 2 - Chương 30: Công Hội Các Chiến Đội . . . 271
36. Quyển 2 - Chương 31: Hồng Phong Sơn Trang . . . 281
37. Quyển 2 - Chương 32: Nhiệm Vụ Ẩn . . . 288
38. Quyển 2 - Chương 33: Kiếm Ngân . . . 297
39. Quyển 2 - Chương 34: Tranh Đoạt Kỷ Lục Chiến . . . 305
40. Quyển 2 - Chương 35: Đoàn Người Qua Đường . . . 312

41. Quyển 2 - Chương 36: Công Lược Phụ Bản . . . 320
42. Quyển 2 - Chương 37: Mâu Thuẫn . . . 328
43. Quyển 2 - Chương 38: Luyện Tập Khinh Công . . . 340
44. Quyển 2 - Chương 39: Thất Dạ Tuyết . . . 346
45. Quyển 2 - Chương 40: Hội Nghị Trước Thi Đấu . . . 354
46. Quyển 2 - Chương 41: Diệp Lạc Vô Thanh . . . 360
47. Quyển 2 - Chương 42: Giấc Mộng Lúc Ban Đầu . . . 369
48. Quyển 2 - Chương 43: Võ Đang Kiếm Tông . . . 377
49. Quyển 2 - Chương 44: Ưu Điểm Và Khuyết Điểm . . . 384
50. Quyển 2 - Chương 45: Theo Xuyên Đội Có Kẹo Ăn . . . 393
51. Quyển 2 - Chương 46: Kỷ Lục Mới . . . 400
52. Quyển 2 - Chương 47: Đội Huấn Luyện 'ngàn Sao' . . . 408
53. Quyển 2 - Chương 48: Group Qq . . . 417
54. Quyển 2 - Chương 49: Chiến Đội Hoa Hạ . . . 426
55. Quyển 2 - Chương 50: Tổng Quản Tài Vụ . . . 433
56. Quyển 2 - Chương 51: Đại Thần Tụ Hội . . . 443
57. Quyển 2 - Chương 52: Kỷ Lục Thế Giới . . . 453
58. Quyển 2 - Chương 53: Để Tôi Giải Quyết . . . 463
59. Quyển 2 - Chương 54: Chiến Đội Thần Bí . . . 472
60. Quyển 2 - Chương 55: Lão Miêu . . . 481
61. Quyển 2 - Chương 56: Vũ Khí Cam . . . 491
62. Quyển 2 - Chương 57: Nhiệm Vụ Vợ Chồng . . . 498
63. Quyển 2 - Chương 58: Trưởng Lão Thiên Chu . . . 507
64. Quyển 2 - Chương 59: Phụ Bản Mới . . . 516
65. Quyển 2 - Chương 60: Thập Bát La Hán Trận (thượng) . . . 524
66. Quyển 2 - Chương 61: Thập Bát La Hán Trận (hạ) . . . 534
67. Quyển 2 - Chương 62: Tiệm Bánh Ngọt . . . 546
68. Quyển 2 - Chương 63: Phụ Tử Lưu Gia . . . 552
69. Quyển 2 - Chương 64: Luyện Tập Pvp . . . 565
70. Quyển 2 - Chương 65: Huấn Luyện Tập Trung . . . 575
71. Quyển 2 - Chương 66: Bàn Phím Cơ . . . 582
72. Quyển 2 - Chương 67: Thân Phận . . . 592

Tối Cường Nam Thần

Giới thiệu
Thể loại: đam mỹ, hiện đại, võng du, tranh tài, 1v1, nhiều CP, HEBiên dịch: YiLưu Xuyên, vị đại thần danh tiếng lẫy lừ

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/toi-cuong-nam-than

1. Quyển 1 - Chương 0-1: Tự Chương 001. Học Bá Ngô Trạch Văn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Cuối tháng 8, trường học cả nước chuẩn bị bước vào mùa khai giảng. Hà Húc Dương nghỉ hè bị cắt mạng, nên vừa mới trở lại trường liền lập tức lên mạng truy cập vào mạng nội bộ của trường xem thành tích điểm thi của học kỳ trước. Cậu chàng thở phào nhẹ nhõm khi thấy bài thi chuyên ngành của mình lại lần nữa vừa đủ điểm tiêu chuẩn vượt qua, 61 điểm.

Hà Húc Dương sờ sờ mũi, quay đầu cười nói "Mấy ông kết quả như thế nào? Tui được 61 điểm, không cần phải thi lại."

Giường bên cạnh nói "Tui 62, cao hơn ông 1 điểm."

Cả phòng ngủ đang thảo luận kết quả thi, bên cạnh lại có một nam sinh đeo kính mắt vẫn luôn trầm mặc không lên tiếng, đôi mắt đen như mực của cậu nhìn chằm chằm vào màn hình máy tính, trên màn hình lúc này đang hiển thị giao diện hệ thống tra điểm thành tích của trường.

Hà Húc Dương nhìn thấy, nhịn không được hỏi "Trạch Văn, ông thi được mấy điểm?"

Thấy đối phương không trả lời câu hỏi của mình, Hà Húc Dương bèn đi đến bên cạnh, đưa tay vỗ nhẹ vai nam sinh nọ, nói "Không sao, lâu lâu thi tệ một lần cũng không cần để ý. Được nhiêu điểm? Qua không?"

Ngô Trạch Văn quay lại hỏi "Cậu nói cái gì?"

…Hóa ra nãy giờ người này quá mức chú tâm tra điểm nên hoàn toàn không nghe đám bạn cùng phòng đang thảo luận chuyện gì.

Hà Húc Dương bất đắc dĩ hỏi lại "Tui hỏi ông thi được mấy điểm? Có qua không?"

Ngô Trạch Văn đưa tay đẩy đẩy kính mắt, nghiêm túc trả lời "Qua, được 100 điểm."

"…"

"…"

Hai người còn lại đồng thời nhìn nhau, trong lòng cũng đồi thời chửi một câu: Cái đậu!

Người 61 điểm, kẻ 62 điểm, đem so với 100 điểm, chỉ ngẫm thôi cũng thấy chua xót hết cả lòng mề…

Hà Húc Dương trong nháy mắt ấy cảm thấy được mình đúng là cái thằng đần…

Ngô Trạch Văn là ai? Hỏi thi điểm qua hay không làm gì chứ! Phải hỏi là được 100 hay không mới đúng!

Vị này là học bá lừng danh của hệ Vật Lý, là thiên tài nổi tiếng của khoa tự nhiên. Nghe đồn từ thời trung học đã luôn đạt được thành tích tối đa các môn tự nhiên, có điều các môn xã hội thì ngược lại, cận thị rất nặng, lệch môn cũng rất nặng. Bình thường không thích nói chuyện, ai hỏi gì thì đáp nấy, giống hệt như con vụ đẩy một cái xoay một vòng. Nhưng mà chỉ cần đụng tới công thức cùng con số là đầu óc cậu ta hoạt động còn muốn nhanh hơn cả bộ xử lý CPU cao cấp.

Trình độ tính nhẩm của người này cũng khiến người khác hộc máu, mỗi lần đi siêu thị mua đồ không cần biết mua nhiều hay ít, đến lúc tính tiền bao giờ cũng là số chẵn, đúng 50, hoặc 100 200 tệ, tính tiền không cần phải thối lại…

Ngô Trạch Văn trên mặt đeo kính đen, diện mạo thanh tú, dáng người cao cao gầy gầy, làn da trắng trẻo, mặc sơ-mi trắng thêm quần bò càng tăng thêm vẻ thoải mái lại tinh thần, cá tính cũng rất văn nhã bình tĩnh, hoàn toàn chính là tấm gương học sinh tốt chuẩn chuẩn trong lòng các giáo viên.

Cái loại thiên tài chỉ số thông minh đụng nóc nhà này, sinh ra chính là để cho người khác ghen tị…

Hà Húc Dương nhìn thành thích 100 điểm chẵn, âm thầm ghen tị trong chốc lát, lại nhịn không được nghĩ: Tên này lúc nào cũng ngâm mình đọc sách trong thư viện, có nên kéo cậu ta tha xuống bùn chơi game online không ta…

Hà Húc Dương sáp lại gần cạnh Ngô Trạch Văn, cười tít mắt nói "Trạch Văn nè, trường dù sao cũng chưa khai giảng, mấy bữa nay rảnh rỗi nè, hay là để tui dạy ông chơi game đi hen? Nghe nói qua trò Võ Lâm chưa?"

Ngô Trạch Văn quay đầu "Võ Lâm? Là game online đúng không? Có từng nghe Lý Tưởng nhắc đến."

Lý Tưởng là lớp trưởng lớp A1 khoa Vật Lý, cũng là một vị cuồng game online, dạo này cũng đang chơi Võ Lâm.

Hà Húc Dương nói "Đúng đó, bên phòng của Lý Tưởng đều đang chơi trò này, dạo này Võ Lâm đang hot lắm, bối cảnh game theo phong cách Trung Quốc, đồ họa cực kỳ đẹp luôn, hình ảnh sống động, phong cảnh lại chân thật, hệ thống chiến đấu cũng đã nữa!"

Hà Húc Dương vừa nói vừa kéo Ngô Trạch Văn kéo ra một bên, bản thân ngồi xuống máy tính mở ra client Võ Lâm.

Một bức ảnh cổ kính tựa như một quyển trục chậm rãi mở ra trước mắt, bên trên có một loạt các nút bấm dạng vệt mực như thông cáo từ trang chủ, diễn đàn, kho tư liệu, nạp tiền, thi đấu chuyên nghiệp, vân vân, bên dưới góc phải là nút bấm đăng nhập hình tròn lấp lánh ánh sáng nhạt, chỉ cần rê trỏ chuột lên liền biến thành hình dạng đầu bút lông rất đẹp.

Hà Húc Dương dùng trỏ chuột bấm một cái vào nút đăng nhập sáng lấp lánh.

Sau 10 giây, một cái cửa sổ mở ra phóng lớn chiếm cứ toàn bộ màn hình. Hình ảnh là một khu đất trống, xung quanh là rừng trúc xanh tươi tốt, ở giữa khu đất đứng một người, trên đầu ghi tên là "Không giới đại sư"

Cao tăng Thiếu Lâm vẻ mặt nghiêm túc đầy chính trực khoác cà sa màu đỏ, trong tay cầm một chuỗi phật châu, một tay chắp niệm a di đà phật… Hà Húc Dương lần nào nhìn cũng đều cảm thấy nhân vật của mình đẹp trai đến mức muốn khóc.

Hà Húc Dương đăng nhập vào game, trực tiếp truyền tống đến lôi đài Đại hội Võ Lâm, vừa thao tác vừa giải thích với Ngô Trạch Văn "Lôi đài là chuyên môn mở ra dành cho ai muốn luận võ dùng, có rất nhiều danh sách thấy không, ông có thể xin gia nhập vào lôi đài của người ta, còn nếu thích cũng có thể tự mình tạo một cái lôi đài chờ người khác tới khiêu chiến, lôi đài 1v1 nếu đánh thắng có thể được cộng thêm điểm tích lũy."

Ngô Trạch Văn gật gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Tiếp theo, Hà Húc Dương lại tốn ba phút giải thích với Ngô Trạch Văn làm thế nào để pk với người khác, kỹ năng của Thiếu Lâm nên thao tác như thế nào, sau đó liền xin gia nhập khiêu chiến lôi đài tên là "Đường Môn đẹp trai cầu hành."

Xin khiêu chiến được chấp thuận, Không giới đại sư tiến vào lôi đài, vào liền thấy trên lôi đài đứng sẵn một Đường Môn, đỉnh đầu ID là [Đường môn đẹp trai], mặc sáo trang môn phái màu xanh đậm, trên tay cầm một bộ cung tiễn lóe sáng.

Hà Húc Dương chỉ vào Đường Môn bên kia nói "Trạch Văn, lên thử đi, cứ theo lời lúc nãy tui nói mà đánh, hành nó!"

"Ok." Ngô Trạch Văn gật đầu, thao tác nhân vật tiến về phía trước, bấm chuẩn bị.

Màn hình nhảy ra con số đếm ngược 5. 4. 3. 2 1…

Hai chữ "Bắt đầu" vừa xuất hiện, Đường Môn kia đột nhiên nhảy ra sau lưng, Ngô Trạch Văn còn chưa kịp xoay lại, sau lưng bay đến một đống gì đó loé màu xanh lục——

Trùy Tâm Tiễn, Đoạt Mệnh Tiễn, Trùy Tâm Tiễn, Đoạt Mệnh Tiễn!

Xin lỗi, ngài đã bị trọng thương!

Ngô Trạch Văn nhìn đại sư nằm úp trên mặt đất, có chút nghi hoặc quay đầu lại hỏi "Chết rồi?"

"Ừ." Mắt thấy học bá đồng chí sững sờ ngây ngốc bị người ta giết, thật sự là… thích chết a!

Hà Húc Dương cố nín cười, nghiêm túc nói "Không sao không sao, đứng dậy sống lại, giết nó!"

Trùy Tâm Tiễn, Đoạt Mệnh Tiễn, Trùy Tâm Tiễn, Đoạt Mệnh Tiễn!

Xin lỗi, ngài đã bị trọng thương!

Ngón tay hoàn toàn không phản ứng kịp, lại lần nữa bị đối phương giết chết.

Ngô Trạch Văn hết sức khó hiểu "Chưa kịp động đậy đã chết…"

Hà Húc Dương trong bụng cười thiếu điều muốn rút gân, nhìn học bá đồng chí vẻ mặt hết sức nghiêm túc hỏi vì cái gì, trong lòng cảm giác đặc biệt đã.

Vì cái gì na?

Bởi vì ông rất là gà chứ gì, chưa kịp phản ứng đã bị người ta giết chết, trình độ chênh lệch quá lớn thôi!

"Nè, thử xem tui hen."

Hà Húc Dương đắc ý dào dạt ngồi xuống ghế, thao tác đại sư của mình một lần nữa khiêu chiến Đường Môn kia, cục diện lập tức xoay ngược 180°, chưa đầy 10 giây, Hà Húc Dương đã hạ gục Đường Môn.

"Đó, cứ đánh như vậy, tên kia sẽ chết." Hà Húc Dương ưỡn ngực, vẻ mặt kiêu ngạo nói.

"Ồ." Ngô Trạch Văn đứng bên cạnh nhìn hết sức chăm chú, lát sau mới nói "Để tôi thử lại xem."

Hà Húc Dương lập tức đứng lên nhường vị trí.

Ngô Trạch Văn liên tục bị đánh trọng thương năm lần, nhưng hoàn toàn không tức giận chút nào, chết liền đứng dậy tiếp tục đánh, chết, lại đứng dậy…

Ở lần thứ bốn mươi cậu bị đánh úp mặt xuống đất, Hà Húc Dương mới đột nhiên phát hiện, hình như mình… đùa hơi quá…

Ngô Trạch Văn thoạt nhìn có chút trầm lặng, tính cách cũng văn nhã, nhưng sâu bên trong lại ẩn giấu một loại ngạo khí, không thích chịu thua, làm bất cứ cái gì cũng vô cùng thật lòng. Mà hậu quả của vô cùng thật lòng chính là… liên tục chết bốn mươi lần, suốt bốn mươi lần!

Thấy cậu ta chết hết lần này tới lần khác, mỗi lần bị đánh chết liền đứng dậy tiếp tục bị đánh chết, Hà Húc Dương mới run rẩy nhắc nhở "Khụ khụ, Trạch Văn, ông đánh bốn mươi ván rồi đó…"

Ngô Trạch Văn tay cầm chuột, đôi mắt đen nhánh tỏa sáng nhìn chằm chằm màn hình máy tính, nghiêm túc nói "Tôi đánh vài lần nữa xem."

Xin lỗi, ngài đã bị trọng thương!

Xin lỗi, ngài đã bị trọng thương!

Xin lỗi, ngài đã bị…

Hà Húc Dương lúc này thực sự là bó tay không biết phải nói gì!

Chết thêm mười lần nữa, Đường Môn đối diện có chút mất kiên nhẫn, không hề khách khí nói "Ê, cái tên gà nhà ngươi rốt cuộc có biết chơi thế nào không vậy? Cần bái ta làm sư phụ không, ta đây dạy dỗ cho mà chơi?"

Ngô Trạch Văn nhìn đại sư bị đánh úp mặt vào đất, hết sức nghiêm túc suy nghĩ, nói "Không, tôi đi ăn cơm trước."

Đường Môn "…"

Hà Húc Dương "…"

Ngô Trạch Văn bình tĩnh đứng dậy, bình tĩnh lấy phiếu cơm, bình tĩnh xuống lầu đi mua cơm…

Lưu lại một đám bạn cùng phòng ngây người rơi lệ…

Điểm tích lũy của tui a… Điểm của cả tuần cứ như vậy mà mất sạch sao…

Hà Húc Dương quay lại trò chơi, gửi tán gẫu sang cho vị Đường Môn bên kia "Lý Tưởng! Cái đồ ngu xuẩn nhà ngươi!!! Là tên nào nói dùng phép khích tướng kéo Ngô Trạch Văn chơi game bảo đảm chuẩn chuẩn thành công? Vô dụng rồi thấy chưa? Tên kia đi ăn cơm rồi!"

Đường môn "…"

Hà Húc Dương tức muốn chết "Diễn có hồi mà điểm tích lũy của tao thua sạch rồi kìa, mau mau nằm im để tao đánh mấy trận, trả lại điểm cho tao!!"

Lý Tưởng bên kia lập tức phát ra biểu tình vẫy tay "Tao cũng đi ăn, bái bai!"

Nói xong liền lập tức rời game.

Hà Húc Dương "…"

***

Trong nhà ăn, Lý Tưởng nhìn quanh một cái liền phát hiện Ngô Trạch Văn đứng xếp hàng gọi cơm bên kia.

Cả hàng ồn ào náo nhiệt, cậu ta lại đứng im lặng, vẻ mặt không có một chút biểu tình, nhưng vì làn da của cậu rất trắng, diện mạo lại văn nhã, có một loại khí chất giống như gặp biến cũng không sợ hãi, dù là đứng im trong đám đông cũng sẽ khiến người ta phải chú ý tới.

Ngô Trạch Văn, học bá khoa Vật Lý, năm nào cũng đoạt học bổng, nhưng trong lớp lại cũng chẳng có bao nhiêu người là bạn.

Ngoại trừ vài người bạn cùng phòng bình thường ở chung tương đối nhiều ra, Lý Tưởng có thể xem như người bạn duy nhất của cậu. Có lẽ là do tính cách ít lời của cậu nên dù nhiều người cảm thấy Ngô Trạch Văn học rất siêu nhưng tính cách lại có vẻ cao cao tại thượng… Thực tế thì chỉ những ai chơi thân với Ngô Trạch Văn mới biết được, vị này có chứng bệnh hay quên mặt, thường xuyên không nhận ra được người mình mới gặp hôm qua là ai.

Nhớ hồi năm thứ hai đại học, có một nữ sinh lớp bên cạnh thầm mến Ngô Trạch Văn, lần đó cũng là Lý Tưởng giới thiệu hai người quen nhau. Lần đầu gặp mặt, nữ sinh đỏ bừng mặt không biết phải nói cái gì, Ngô Trạch Văn nhẫn nại đợi một lát, thấy cô nàng không nói lời nào, liền nhìn đồng hồ nói "Tôi phải đi thư viện, bạn có muốn đi không?"

Nữ sinh kia nháy mắt liền cảm giác tim đập rộn ràng! Nghe nói "chuyện tình các học bá" đều là từ thư viện cùng phòng tự học bắt đầu, Ngô Trạch Văn đây là muốn hẹn mình cùng nhau tự học ở thư viện sao? Đây là chứng tỏ mình có cơ hội?

Sự thật chứng minh…

Cô nàng suy nghĩ nhiều quá thôi.

Ngô Trạch Văn đến thư viện là để đọc sách, từ đầu đến cuối không hề liếc nhìn nữ sinh kia một cái, cả buổi vô cùng chuyên chú viết ghi chép. Cậu chàng bảo muốn đi thư viện, là bởi vì mỗi ngày cậu đều đi thư viện đọc sách, đây coi như nhiệm vụ hàng ngày của cậu, chả có liên can gì tới yêu đương cả…

Nữ sinh nọ cả bụng buồn bực dẹp đường trở về ký túc xá.

Qua hôm sau, nữ sinh nhìn thấy Ngô Trạch Văn trong sân trường, mặt đỏ tim đập bước tới chào hỏi "Hi Trạch Văn, lên lớp hả?"

Ngô Trạch Văn hoang mang nhìn cô nàng "Chúng ta quen nhau sao?"

Nữ sinh "…"

Cả quãng thời kì học đại học, nữ sinh duy nhất muốn theo đuổi Ngô Trạch Văn, cứ như vậy bị chứng quên mặt của cậu chàng xua đi mất…

Giải thích một chút

+ Ngô Trạch Văn bị chứng mặt manh, tức là hay quên mặt người khác, ở đây là chỉ những người chỉ mới gặp 1 hoặc 2 lần.

Cynthia

2. Quyển 1 - Chương 0-2: Tự Chương 002. Nhị Hóa Lý Tưởng

Ngô Trạch Văn đang xếp hàng mua cơm, đột nhiên bị ai đó vỗ bả vai một cái, quay đầu nhìn thì thấy một nam sinh đang nhìn mình cười toe toét.

——vị này là lớp trưởng A1 hệ Vật Lý, Lý Tưởng, cũng có thể xem như bạn thân nhất của Ngô Trạch Văn.

Lý Tưởng người này hoàn toàn trái ngược hẳn với "mặt mốc" Ngô Trạch Văn, ngoại hình của anh chàng là tiêu biểu cho mẫu đẹp trai sáng lạn yêu cười, giống như tâm trạng lúc nào cũng phơi phới vậy. Mẫu người như Lý Tưởng thường dễ lây truyền cá tính lạc quan của mình sang cho người xung quanh, khiến người ta cũng bất giác cảm thấy vui vẻ thoải mái yêu đời hẳn ra.

Bởi vì trên người lúc nào cũng tỏa ra sức cuốn hút như vậy, nên Lý Tưởng thường bị giao cho vai trò MC chủ trì trong các chương trình hoạt động. Nơi nào có Lý Tưởng thì nơi đó sẽ không bao giờ buồn chán.

Năm thứ nhất vừa vào đại học liền gia nhập hội học sinh, năm thứ hai lại nhảy qua bộ phụ trách xã đoàn, năm thứ ba thì chui vào công ủy Đoàn...

Thường thì ở đại học, mẫu người nhiệt tình lại hào phóng như Lý Tưởng rất được mọi người hoan nghênh yêu thích. Tính cậu chàng lại khá rộng rãi, lần nào cùng đi ăn cơm cũng chủ động trả tiền khao mọi người.

Trong lớp các nữ sinh muốn dời bàn ghế hay là khiêng máy móc gì đó, tóm lại các việc "khổ sai" chỉ cần Lý Tưởng thấy liền không cần nhờ vả cũng sẽ chủ động tiến lên giúp đỡ. Lại thêm vẻ ngoài không kém, thân cao một mét tám mấy, gương mặt khá ưa nhìn, nói tóm gọn một câu: Nhân duyên của cậu ta chỉ có thể dùng một từ vô cùng tốt để hình dung, chính là cái loại người có bạn bè trải rộng từ bắc chí nam.

Cơ mà ngẫu nhiên cậu chàng cũng sẽ rất xuẩn, làm ra mấy cái trò " no do no die " khiến người khác nhìn mà thương thay thương thay…

Bởi vậy nên, hai người cá tính có thể nói là trời nam đất bắc như Lý Tưởng và Ngô Trạch Văn mà lại có thể trở thành bạn bè, nói ra chẳng mấy ai tin…

Thực ra mà nói thì hai người bọn họ có thể trở thành bạn bè cũng là nhờ một đoạn hắc lịch sử xa xưa…

Lý Tưởng hồi ký có ghi lại: Năm ấy vừa vào đại học tham gia huấn luyện quân sự, một buổi chiều đẹp trời huấn luyện viên bảo mọi người ngồi dưới tàng cây cùng nhau luận đàm về nhân sinh, kể về ước mơ của bản thân, ngay lúc huấn luyện viên mở miệng hỏi "Lý tưởng của mọi người là gì?" thì, cậu chàng Lý Tưởng đang ngồi ngủ gục bên kia giật mình đứng dậy chào một cái đúng tiêu chuẩn "Có mặt! Huấn luyện viên gọi em?"

Mọi người "…"

Huấn luyện viên nhìn cậu chàng cứ như nhìn một tên ngu xuẩn, sau đó… Lý Tưởng bị phạt chạy 10.000 mét.

Chạy xong 10.000 mét, Lý Tưởng mệt đến thở không ra hơi, sau khi trở lại chỗ ngồi liền tiện tay nhặt trên mặt đất bình nước liền nhét vào mồm điên cuồng mà nốc. Vừa mới uống được một nửa thì đột nhiên cảm giác có một tầm mắt đang chăm chăm vào mình, Lý Tưởng quay sang thấy bên cạnh có một nam sinh đeo kính đang nhìn mình với vẻ mặt vô cùng bình tĩnh.

Lý Tưởng lập tức thân thiện mỉm cười, chủ động chào hỏi "Có chuyện gì không bạn?"

Nam sinh kia bình tĩnh đáp trả "Bình nước đó của tôi."

Lý Tưởng "…"

Xoay xoay bình nước nhìn một cái, Lý Tưởng xấu hổ phát hiện mặt trước mặt sau đều có ba chữ được viết ngay ngắn bằng "Ngô Trạch Văn"

Lý Tưởng ngượng ngùng cầm bình nước đưa qua "Xin lỗi ha, tui hông để ý…"

Ngô Trạch Văn liếc mắt nhìn cậu chàng một cái, đưa tay cầm bình nước, bình tĩnh xoay người rời đi.

Lý Tưởng đứng tại chỗ, mặt mũi đỏ bừng mà nghĩ — chữ viết chà bá như vậy mà bảo không để ý… có khi nào cậu ta nghĩ mình là mù chữ hông ta?

Nhiều năm về sau, vào ngày sinh nhật thứ 22 của mình, Lý Tưởng từng cảm thán một câu trên weibo như sau "Cảm giác như đám bạn tốt nhất bên cạnh đều là quen vào những lúc mình nhị nhất? Có phải cảm giác đầu tiên của mọi người đối với tui là " rất nhị " hay không?"

Một đám người xếp hàng đáp trả ——

Hello nhị sư đệ!

Đúng là rất nhị!

Siêu nhị!

Super nhị a!

Cậu cũng thật biết tự mình hiểu lấy mình!

… Lý Tưởng khóc chạy.

***

Trên thực tế, Lý Tưởng bày cho bạn cùng phòng của Ngô Trạch Văn dùng phép khích tướng kéo cậu đi chơi game online, ngoại trừ bởi vì Ngô Trạch Văn là bạn thân của mình ra thì còn có một nguyên nhân chủ yếu khác: Lý Tưởng muốn tổ một đội cố định để đi đánh cạnh kỹ trường, tiếc là không đủ người.

Võ trường tranh tài trong Võ Lâm có hệ thống thăng cấp khá nghiêm ngặt dựa trên điểm tích lũy, quy định thi đấu là chia hai đoàn 6v6 theo hình thức đối chiến, có thể tùy chọn ngẫu nhiên tự xếp đội ngũ, hoặc có thể tự tổ một đội sẵn trước rồi mới vào thi đấu. Khỏi cần nói cũng biết, tổ đội toàn người quen với nhau tỷ lệ thắng cao hơn nhiều, ngẫu nhiên xếp đội toàn người lạ chẳng biết ai là ai, làm sao dám đảm bảo đang đánh giữa chừng đội hữu không chạy đi ăn cơm, hoặc là cúp điện rớt mạng, hoặc là vào feed điểm.

Đáng sợ nhất không phải gặp đối thủ mạnh như hổ, mà là gặp đội hữu ngu như heo.

Ký túc xá của Lý Tưởng có ba người, cộng thêm hai người bên ký túc xá của Hà Húc Dương là năm, cả khoa Vật Lý cũng chỉ có vỏn vẹn 5 người này chơi Võ Lâm, kiểu gì cũng không hợp đủ thành một đội tiêu chuẩn 6 người, mỗi lần thiếu một đều phải chấp nhận hệ thống ngẫu nhiên ghép người, rất là ức chế, cho nên Lý Tưởng mới nghĩ biện pháp lôi kéo Ngô Trạch Văn theo, ngon nhất là dụ được Ngô Trạch Văn chơi phái buff, buff máu và vân vân…

Tiếc là Ngô Trạch Văn cùng Đường Môn của mình đánh 50 trận, sau đó giống như cái gì cũng chưa xảy ra, bình tĩnh đi mua cơm ăn…

Nghĩ tới thật sự là lệ tuôn như suối a!

Dụ dỗ học bá đi chơi game không chỉ là thể lực khổ sai, còn là một loại chất xám khổ hình…

Ngô Trạch Văn cúi đầu tập trung ăn cơm, rất nhanh liền ăn xong.

Ngẩng đầu nhìn, phát hiện Lý Tưởng đang nghiêng đầu như đang suy tư cái gì, Ngô Trạch Văn nhịn không được hỏi "Làm sao vậy?"

Lý Tưởng sờ sờ mũi, nói "Trạch Văn nè, ông không có hứng chơi Võ Lâm thật sao? Game này không giống mấy game khác đâu, game này có cả Liên Minh thi đấu chuyên nghiệp chính thức do phía nhà phát triển game thành lập nữa, có rất nhiều chiến đội minh tinh cùng các tuyển thủ nổi tiếng, rầm rộ dữ lắm, tính cân bằng trong game cũng rất là tuyệt…"

Ngô Trạch Văn dứt khoát nói "Không hứng thú."

"…" Lý Tưởng tiếp tục dụ dỗ "Ông không thích đánh nhau cũng không sao, phong cảnh trong game cũng đẹp lắm á, có rất nhiều phụ bản cùng hoạt động hàng ngày thú vị, tháng 9 này chuẩn bị mở server mới, muốn cùng tui đi chơi thử không?"

Ngô Trạch Văn nghĩ một lúc, nói "Không."

Lý Tưởng bất đắc dĩ vô cùng.

Học bá trước giờ chưa từng chơi game online nên không cảm thấy hứng thú cũng là chuyện rất bình thường. Ngô Trạch Văn lại là người có chủ kiến, đã ra quyết định rồi sẽ không bao giờ sửa. Cũng giống như lúc chúng ta làm bài thi vậy, gặp được một đề khó, cảm giác không dứt khoát được là nên chọn B hay chọn C, phải cắn bút do dự nửa ngày trời. Nhưng Ngô Trạch Văn thì không, cậu ta tính ra được đáp án, chọn B chính là B, đã điền vào rồi liền không bao giờ sửa lại, chính là cái loại tính cách này.

Đang suy nghĩ thì di động đột nhiên reo lên, là chủ nhiệm lớp gọi.

Lý Tưởng bấm điện thoại đưa lên tai nghe, bên kia truyền tới giọng nói ôn hòa của cô Trương "Lý Tưởng, em rảnh không? Em đến phòng giáo vụ một lát, cô có chuyện cần nói với em."

Lý Tưởng vội vàng đáp "Dạ được, em đến ngay lập tức."

***

Lý Tưởng chạy tới phòng giáo vụ thì thấy trong phòng có hai nữ giáo viên đang ngồi nói chuyện với nhau. Chủ nhiệm ở đại học không cần phải lên lớp giảng bài, chủ yếu chỉ phụ trách các vấn đề tâm lý cùng đời sống hàng ngày của sinh viên, đa số đều là các đàn anh đàn chị ở lại trường phụ trách cho nên đều khá trẻ.

Cô Trương là chủ nhiệm hệ Vật Lý, Lý Tưởng tất nhiên nhận ra, nhưng người bên cạnh thì Lý Tưởng chưa thấy qua bao giờ.

Lý Tưởng lễ phép gõ cửa, cô Trương ngẩng đầu nói "Vào đi."

Lý Tưởng bước vào phòng, mỉm cười hỏi "Chủ nhiệm tìm em có việc gì vậy?"

Cô Trương nói "Lý Tưởng, có chuyện này cần nhờ em, cô nhớ bên phòng ký túc xá của em trước giờ chỉ có ba người ở đúng không?"

Lý Tưởng đáp "Đúng ạ."

Cô Trương lại nói "Phòng của em là vốn phòng bốn người đúng không, còn giường trống đó mấy bữa nữa có thể dọn ra không?"

Lý Tưởng nghe vậy có hơi giật mình.

Nam sinh hệ Vật Lý đều ở lầu 4, bởi vì dư ra ba người lẻ nên đám người Lý Tưởng bị nhét xuống lầu 3. Mấy năm nay, phòng 301 của bọn họ vẫn luôn là 3 người ở, giường trống không ai dùng tất nhiên trở thành nơi chưa đồ của mọi người, nào là chất thùng, quần áo, rồi sách vở…

Từng có người bảo, cái loại đồ vật tên là hành lý ấy, một khi mà bạn không dọn dẹp nó thường xuyên thì nó sẽ ngày càng nhiều lên một cách kỳ lạ…

Một cái giường vốn trống không, hiện tại đã chất đống như núi…

Cơ mà chủ nhiệm đã lên tiếng, cậu cũng không có cách nào cự tuyệt, Lý Tưởng gật đầu nói "Giường kia trống mấy năm nay nên tụi em quen để hành lý, đồ vật này kia chất lên không ít, ký túc xá cũng hơi loạn, muốn dọn dẹp lại cũng tốn không ít thời gian… Cô nói vậy là có người phải dọn vào ở sao? Có gấp lắm không?"

Cô Trương lại nói "Trong vòng 3 ngày dọn xong là được." Lại ngừng một lát mới nói tiếp "Vốn dĩ không định phiền toái bên em, nhưng mà ký túc xá trường không còn chỗ, năm nay lại mở rộng quy mô chiêu sinh, bên bộ hậu cần kiểm tra mấy lần cũng chỉ có bên phòng em còn dư giường ngủ. Sắp tới có một bạn sẽ dọn vào ở ký túc xá nhưng các phòng khác đều kín chỗ, cho nên đành phiền mấy đứa dọn ra cho bạn kia dùng."

—— Nói vậy tức là, có người đột nhiên giữa chừng muốn vào ở ký túc xá? Người này rốt cuộc là ai đây?

Lý Tưởng nghi hoặc hỏi "Là mấy anh nghiên cứu sinh sao?"

Cô Trương nói "Không phải, là sinh viên năm 4 bên hệ Lịch Sử. Người này tình huống có hơi đặc thù, lúc trước là bởi vì lý do cá nhân tạm nghỉ học ba năm, cùng năm với cậu ta bên hệ Lịch Sử cũng đã tốt nghiệp hết rồi, giường cũ của cậu ta cũng đã bị phân cho người khác. Hiện tại thì ký túc xá lầu 4 bên hệ Lịch Sử đã muốn chật ních người, cậu ta lại đột ngột trở lại giữa chừng như vậy nên mới không biết an bài làm sao. Cũng may phòng bên em còn trống giường nên nhà trường mới tính xếp cho cậu ta ở chung với mấy em một năm."

Lý Tưởng thoải mái cười nói "À, em hiểu rồi. Không thành vấn đề! Vậy em trở về dọn dẹp ký túc xá đây."

Trên đường trở về, Lý Tưởng vẫn còn cảm thấy nghi hoặc trong lòng.

Quy định của C đại, tạm nghỉ học nhiều nhất là ba năm, tức là mặc kệ nguyên nhân xin nghỉ là gì, đã làm thủ tục xin hoãn việc học thì nhà trường cũng chỉ giữ học tịch lại nhiều nhất là ba năm, nếu sau ba năm mà không trở lại, liền dựa theo quy định xử lý đuổi học.

Xin tạm nghỉ học có hai loại nguyên nhân phổ biến nhất: một là do sức khỏe cá nhân, sinh bệnh là bất đắc dĩ, chỉ có thể tạm nghỉ học đi chữa bệnh, chờ sức khỏe khôi phục mới trở về học tiếp. Hai là do tâm lý, có vài sinh viên bởi vì áp lực học tập rất nặng mà sinh ra hậm hực, có trường hợp nghiêm trọng tới nỗi chạy đi nhảy lầu tự sát. Cho nên mỗi khi phía trường học nhận thấy tâm lý sinh viên có vấn đề hơi nghiêm trọng một chút, liền khuyên tạm nghỉ học ở nhà, điều chỉnh tâm lý tốt rồi mới trở lại trường.

Anh bạn lịch sử hệ này, dám xin nghỉ liền tù tì ba năm, thật sự là dũng khí vô địch a…

Vậy, vị này là do sức khỏe có vấn đề, hay là do tâm lý có vấn đề?

***

Bên trong văn phòng giáo vụ.

Giáo viên hệ Lịch Sử – cô Lâm Phương nhìn thấy Lý Tưởng đi rồi, mới quay sang nói "Tiểu Trương, làm phiền em rồi. Thấy cậu này trở về học tiếp chị cũng hết cả hồn. Tình huống của cậu ta có hơi đặc biệt chút, là giáo sư Lưu đích thân đi nhờ vả riêng với hiệu trưởng, muốn chúng ta tận lực chú ý cậu ta, không được để cậu ta cúp một khoá nào… Chậc, con trai hơn hai mươi tuổi rồi mà quản lý nghiêm tới như vậy, máy tính cũng tịch thu."

Cô Trương nghe vậy đổ mồ hôi "Máy tích cũng tịch thu? Khoa trương tới vậy? Rốt cuộc sinh viên kia là làm sao?"

Lâm Phương khụ một tiếng "Là cao thủ đứng đầu của một game online gì đấy."

Trương Duyệt kinh ngạc nói "Đều là sinh viên đại học rồi, có chơi game cũng là bình thường mà? Cái cậu Lý Tưởng lúc nãy đó là lớp trưởng khoa bên em, cậu ta cũng đang chơi game online."

Lâm Phương có hơi đau đầu đưa tay ấn huyệt thái dương "Cậu này không giống."

Trương Duyệt nghi hoặc "Không giống ở chỗ nào?"

Lâm Phương nói "Em từng nghe qua về thi đấu thể thao điện tử chuyên nghiệp chưa?"

Trương Duyệt gật đầu.

Lâm Phương nói "Game Võ Lâm đấy, mấy năm trước cũng bắt đầu tổ chức thi đấu thể thao điện tử chuyên nghiệp, cậu này dẫn dắt chiến đội của mình đi thi đấu, từng đoạt được rất nhiều tổng quán quân toàn quốc, là đại thần đứng đầu lĩnh vực thể thao điện tử."

Cô Trương "…"

Biết chơi game online? Điều này quả thực bình thường chẳng có gì lạ, bạn học bên cạnh chúng ta không thiếu người biết chơi game online.

Nhưng thi đấu chuyên nghiệp lại là một khái niệm hoàn toàn khác. Tuyển thủ chuyên nghiệp, cũng chính là coi chơi game như nghề nghiệp của mình, cũng tương đồng như các tuyển thủ chơi bóng đá, bóng rổ vậy, coi thi đấu như nghề nghiệp của mình.

Thể thao điện tử (eSports) là danh từ mới xuất hiện ở thế kỷ 21, bắt nguồn từ các game W.O.W, Starcraft, về sau là DOTA, LOL… Thời đại tin tức intertnet toàn cầu, các loại hạng mục tranh tài của thể thao điện tử mọc lên như nấm sau cơn mưa lần lượt trỗi dậy. Giải eSports quốc tế WCG được cử hành, chính thức thổi cơn lốc thể thao điện tử lan khắp toàn cầu, eSports ở Trung Quốc dần dần hoà mình với thế giới, ngày càng nhiều chiến đội hào môn cùng với tuyển thủ chuyên nghiệp đứng đầu xuất hiện, đội ngũ thi đấu đại diện cho Trung Quốc ở đấu trường thể thao điện tử quốc tế cũng từng đoạt quá vô số huân chương cùng chiến tích huy hoàng!

Cho đến ngày nay, giới eSports quốc nội ngày càng trở nên chính quy, tuyển thủ eSports nổi tiếng cũng có vô số fan hâm mộ, đi đến đâu cũng được đãi ngộ chẳng thua kém gì minh tinh.

Cô Trương lúc này thật sự là kinh ngạc vô cùng.

Nhân vật đáng gờm như vậy, lại muốn trở về trường học tiếp?

***

Cùng lúc đó, sân bay thủ đô.

Nam nhân kéo rương hành lý từ khoang bay quốc tế chầm chậm đi ra, anh dừng lại ở sảnh chờ, đưa tay lấy di động trong túi ra.

Anh mặc quần bò cùng với áo ba lỗ thuần màu đen, lộ ra hai bên cánh tay với bắp thịt rắn chắn khoẻ mạnh, chiều cao hơn một mét tám lại khiến cho anh đứng giữa đám đông càng thêm bắt mắt.

Nam nhân nửa bên mặt với đường nét cương lãng, mũi cao lại thẳng, đường cằm gọn gàng, khóe môi hơi cong, mang theo mỉm cười.

Nam nhân đang gửi tin nhắn, ai đi ngang qua cũng đều nhịn không được nhìn tay anh, đó là một đôi tay vô cùng xinh đẹp, ngón tay thon dài với những khớp xương đều đều, móng tay cũng được gọt giũa chỉnh tề sạch sẽ.

Nam nhân tay trái cầm di động, ngón trỏ tay phải nhanh chóng lướt trên màn hình chạm gõ chữ. Tốc độ ngón tay của anh cực nhanh, chưa đầy năm giây, một cái tin nhắn đã được gửi đi.

"Tôi về nước rồi. Cậu có đang ở Bắc Kinh không, mai đi ra gặp một chút?"

Gửi xong tin nhắn, nam nhân biếng nhác dựa vào cửa sổ, hai mắt khẽ nheo lại hưởng thụ ánh nắng ấm áp tưới khắp người, vô cùng thoải mái.

Không bao lâu, chuông di động liền vang lên, màn hình xuất hiện tin nhắn với cái tên quen thuộc "Dạ Sắc."

Ngữ khí của đối phương tựa hồ có chút lãnh đạm "Lưu Xuyên? Về làm gì?"

Lưu Xuyên đáp lại "Đi học:)"

Dạ Sắc "…"

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Giúp tôi nói một tiếng với mấy đội trưởng kia, khoảng thời gian này anh không ở, đừng quá nhớ anh ha:)"

Dạ Sắc trả lời ngay lập tức "Cút đi."

Lưu Xuyên cười cười, lại tiếp tục gõ chữ "Tối mai 7 giờ, chỗ cũ, tôi mời."

Ánh mặt trời sáng rọi ngoài cửa sổ. Từng đám mây trắng noãn tựa như những bụi sợi bông mềm mại phô trải khắp bầu trời, sắc trời xanh thẳm cao vợi tựa như vừa mới được tẩy lọc, sạch sẽ lại trong suốt… Thỉnh thoảng có vài chiếc phi cơ cất cánh rời đường bay, tiến về phía chân trời, dần dần mất hút trong tầm mắt của mọi người.

Học kỳ mới, mùa thi đấu mới.

Đối với rất nhiều người mà nói, có lẽ cũng là một điểm khởi đầu mới.

Lưu Xuyên nhẹ nhàng cong lên khóe môi, nhét di động lại vào túi, tay dẫn theo rương hành lý, bước nhanh rời khỏi sân bay.

Giải thích một chút:

+ Về Lý Tưởng "nhị": từ này là dùng để mắng một ai đó khi làm các loại hành động thoạt nhìn có vẻ rất ngu, nhìn kỹ có vẻ rất ngu mà nhìn kiểu gì thì cũng có vẻ rất ngu.

3. Quyển 1 - Chương 0-3: Tự Chương 003. Đại Thần Đứng Đầu Lưu Xuyên

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Lưu Xuyên vừa bước ra sân bay, liền thấy một nữ sinh tóc dài mắt to đang đứng đó hết nhìn đông lại nhìn tây, anh bước đến bên cạnh cô gái, đưa tay nhẹ nhàng búng cái ót cô nàng một cái. Nữ sinh lập tức quay đầu lại, hai mắt sáng rỡ, cả người nhào tới giống như con bạch tuộc ôm ấy Lưu Xuyên "Anh hai!"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ gỡ con bạch tuộc quấn trên người mình xuống "…Mấy tuổi rồi, như vậy giống cái gì?"

Lưu Hiểu Mông cười buông tay, ngẩng đầu nhìn Lưu Xuyên. Cô em gái này của Lưu Xuyên tính cách có một chút không giống ai, hồi còn bé cực kỳ thích quấn lấy anh hỏi tại sao—— anh hai cái này tại sao như vậy, cái kia vì sao như thế, rốt cuộc là như thế nào? Quả thật là điển hình cho mẫu nhi đồng mười vạn tại sao.

Bất quá, con gái lớn lên liền biến ngoắt một trăm tám mươi độ, con ốc sên mới ngày nào giờ đã biến thành mỹ nữ, da trắng dáng đẹp, ánh mắt cũng xinh đẹp, mái tóc dài đen nhánh đong đưa theo dáng đi, lướt ngang liền hạ gục một đám quần chúng.

Nhưng chỉ có ai quen thuộc mới biết, con nhỏ này tính cách quỷ quái vô cùng, hố chết người không cần đền mạng.

Mới vài tháng không thấy, giống như lại cao một chút?

Lưu Xuyên nhìn em gái của mình, mỉm cười xoa đầu cô nàng "Ba mẹ đâu?"

Lưu Hiểu Mông nói "Ba đang ở nhà chờ anh đó, mẹ bận họp nên tối mới về, em là đại diện cả nhà phái tới rước anh."

Lưu Xuyên kéo hành lý ra ngoài, miệng hỏi "Em lái xe tới?"

Lưu Hiểu Mông gật đầu "Ừa, em mới lấy được bằng lái xe."

Hai anh em cùng đi đến bãi giữ xe, vừa tới nơi, Lưu Hiểu Mông liền định mở cửa ngồi vào ghế lái, bị Lưu Xuyên ngăn lại. Lưu Xuyên bảo em gái qua ngồi chỗ lái phụ, bản thân lại ngồi vào chỗ điều khiển, nói "Để anh lái, gà mờ sang bên chơi đi."

Lưu Hiểu Mông le lưỡi, không tranh với anh hai mình, ngoan ngoãn ngồi vào chỗ ngồi thắt đai an toàn.

Xe nhanh chóng rời khỏi sân bay, dọc theo đường cao tốc chạy về nhà. Lưu Xuyên cơ hồ thuộc nằm lòng các đường ngang ngõ tắt nơi mình sinh ra và lớn lên này, không cần mở hệ thống hướng dẫn đường đi cũng biết nên chạy như thế nào.

Đang lúc dừng đèn đỏ thì đột nhiên di động vang lên âm thanh báo có tin nhắn, Lưu Xuyên cầm lên xem, là tin nhắn trả lời của Dạ Sắc "Tối mai 8 giờ tôi phải lên máy bay đi Tây An, đổi giờ đi."

Lưu Xuyên trả lời "Vậy 5 giờ đi, tan tầm ngoài đường đông lắm, tôi đặt chỗ trước, ăn cơm xong tôi lái xe chở cậu đến sân bay luôn."

Đối phương đáp lại "Ok."

Lưu Hiểu Mông mở to mắt tò mò ngắm di động của anh hai mình, Lưu Xuyên liếc nhìn cô nàng một cái, nhét di động trở lại túi.

Lưu Hiểu Mông cười gian "Thần bí như vậy? Là bạn gái phải hôn?"

Lưu Xuyên nói "Là Tần Dạ."

Lưu Hiểu Mông nghe vậy lập tức đoan chính thái độ "Ồ ồ! Là phó đội trưởng của chiến đội Trường An Tần Dạ đúng không?"

Lưu Xuyên khẽ cong khoé môi "Tiểu quỷ trí nhớ cũng tốt đấy chứ, còn nhớ rõ Tần Dạ?"

Lưu Hiểu Mông nói "Tất nhiên nhớ rồi, anh ta mắng chửi người khác rất là kinh…"

Lưu Hiểu Mông không có chơi game, cũng không hiểu cái gì gọi là thi đấu eSports, có điều bởi vì anh hai nhà mình là đại thần đứng đầu giới tuyển thủ, có biệt danh là đệ nhất Đường Môn giới tuyển thủ eSports Võ Lâm, lâu dần cũng mưa dầm thấm đất, tự nhiên hiểu biết một ít những chuyện có liên quan tới giới tuyển thủ Võ Lâm.

Nói đơn giản một chút thì giới eSports cũng giống như các giới bóng đá, bóng rổ, vâng vâng… cũng có các loại chiến đội minh tinh cùng tuyển thủ ngôi sao. Các đội ngũ đạt được thắng lợi các giải đấu cùng trận đấu đều sẽ nhận được rất nhiều giải thưởng, hơn nữa còn nhận được tài trợ từ các hãng lớn. Các tuyển thủ chuyên nghiệp cũng có thể kiếm thêm thu nhập từ chi phí làm người đại diện quảng cáo.

Tuyển thủ đứng đầu có rất nhiều fan hâm mộ, được đãi ngộ không kém gì các ngôi sao điện ảnh hay âm nhạc.

Lưu Xuyên là đại thần đứng đầu liên minh Võ Lâm, từng dẫn dắt chiến đội Hoa Hạ nhận chiến tích huy hoàng đại mãn quán toàn năm ——cái gọi là đại mãn quán toàn năm cũng chính là chỉ trong vòng một năm, bao gồm giải đấu liên minh chuyên nghiệp mùa xuân, giải thi đấu TGA mùa hè, giải đấu liên minh chuyên nghiệp mùa thu cùng với giải thi đấu TGA mùa đông, liên tục trong bốn giải đấu toàn bộ đều đoạt quán quân, mới được đặc biệt phát cúp "Đại mãn quán toàn năm".

Hiện tại trong lịch sử của liên minh, cũng chỉ có duy nhất chiến đội Hoa Hạ mà Lưu Xuyên từng dẫn dắt đạt chiến tích lừng lẫy này.

Đội mạnh trong liên minh đâu đâu cũng có, nhưng chiến tích đại mãn quán lại rất khó mà vượt qua, đây cũng chính là cột mốc đánh dấu địa vị đứng đầu của Lưu Xuyên trong giới tuyển thủ toàn liên minh. Tử địch của anh trong giới liên minh rất nhiều, bạn bè cũng rất nhiều, Lưu Hiểu Mông trước giờ không giỏi nhớ tên người khác, nhưng đối với tên của Tần Dạ, cô nàng lại ấn tượng vô cùng sâu sắc.

Cái hồi mà Lưu Xuyên quyết định rời đội, nam nhân tên Tần Dạ này từng gọi điện thoại mắng Lưu Xuyên một trận xối xả. Lúc ấy Lưu Hiểu Mông đúng lúc ở sân bay đưa tiễn Lưu Xuyên, trong đám người ồn ào, âm thanh của nam nhân kia xuyên thấu qua điện thoại truyền đến rõ ràng mà lại bình tĩnh, mỗi câu rét đến tận xương, lại vô cùng sắc bén. Lưu Xuyên ngược lại chỉ mỉm cười im lặng lắng nghe, sau khi nghe xong mới đơn giản dứt khoát đáp lại "Tôi đã quyết định rồi, cậu khuyên mấy cũng vô dụng."

…Bên kia tức giận đến trực tiếp cúp điện thoại.

Lưu Xuyên cất di động vào túi, xoay người đi qua cửa kiểm tra.

Lưu Hiểu Mông nhìn bóng dáng cao lớn của anh hai mình rời đi, không hiểu sao cảm thấy sống mũi có chút ê ẩm.

Thời gian trôi qua thực nhanh, hiện tại cũng là mình đón anh hai từ sân bay trở về.

Lưu Hiểu Mông tâm trạng vô cùng rối rắm, có chút không yên hỏi "Hai, anh liên hệ Tần Dạ, là muốn trở lại thi đấu sao?"

Lưu Xuyên vẻ mặt nhìn không ra biểu tình, thản nhiên đáp "Tính sau đi."

Lưu Hiểu Mông nhỏ giọng nói "Anh cũng đừng làm mẹ giận nữa, hai người cứ mâu thuẫn với nhau như vậy đâu có lợi gì đâu…"

Lưu Xuyên cười nói "Anh biết."

Xe rất nhanh liền dừng lại ở đại viện Lưu gia.

Ba của Lưu Xuyên – Lưu Bác Viễn là nhân vật thuộc hàng thái đẩu trong giới học thuật quốc nội, là giáo sư hệ lịch sử nổi danh, tri thức uyên bác, tính tình lại ôn hoà, hơn nữa cũng là một vị vô cùng hoài cựu nhân sĩ, bằng chứng là Lưu gia phòng ốc trang hoàng gần sát với phong cách của các gia tộc thư hương dòng dõi thời kì dân quốc, trong nhà khắp nơi trưng bày các loại đồ cổ cùng ngọc khí trân quý, theo lời Lưu Xuyên mà nói thì "Vừa vào cửa liền khiến người ta cảm thấy không khí nặng nề."

Nói ra tuyệt đối không ai tin nổi, cái loại mặt dày như Lưu Xuyên lại xuất thân từ dòng dõi thư hương…

Học trò khắp thiên hạ, đi đâu cũng được người người tôn sùng gọi một tiếng Lưu giáo sư, thế mà lại là cha của Lưu xuyên, cái loại quan hệ này quả thực khiến người ta không có cách nào liên tưởng nổi.

Lưu Xuyên vào nhà thì, phụ thân đang ở trong thư phòng luyện viết chữ.

Lưu giáo sư thư pháp thuộc hàng đứng đầu, là hội trưởng danh dự của hiệp hội thi hoạ, cấp bậc thuộc hàng đại sư, tuỳ tiện viết một bức thư pháp đều có thể đi bán đấu giá với cái giá trên trời, từng có không ít người chuyên môn mời ông đến viết vài chữ làm lưu niệm. Rất nhiều tranh thư pháp trong nhà đều xuất từ bút tích của ông, hồi bé Lưu Xuyên cũng bị cha mình bắt luyện viết chữ, viết nát không biết mấy chục bản luyện chữ, cuối cùng cũng luyện thành một tay chữ thảo chuyên nghiệp.

Chữ viết của Lưu Xuyên phi thường phóng khoáng, tuỳ tính mà tiêu sái, giống hệt tính cách của anh.

Lưu Hiểu Mông có phần bi kịch hơn, cha cùng anh hai đều mỗi người một kiểu chữ, cô nàng lại thuộc hàng chữ ngoáy bé mẫu giáo, luyện cỡ nào cũng không đẹp nổi.

Lưu Xuyên đưa mắt nhìn trên bàn bày giấy cùng nghiên mực, cười nói "Ba, đang luyện chữ?"

Lưu Bác Viễn thấy con trai mình bước vào, đầu cũng không thèm nâng lên, chỉ ừ một tiếng, sau đó cầm bút lông chấm ít mực, tiếp tục chậm rãi viết chữ.

Lưu Xuyên mướt mồ hôi "Ba, con lên lầu cất hành lý trước ha."

Lưu Bác Viễn lại dùng mũi ừ một tiếng.

Lưu Hiểu Mông tích cực nói "Ba, con đi nấu thức ăn nha! Chờ mẹ trở về chúng ta liền ăn cơm!"

Lưu Bác Viễn lại ừ một tiếng.

Hai anh em chỉ đành câm nín rời khỏi thư phòng.

Lưu Xuyên nhanh chóng thu thập hành lý trong phòng của mình. Mỗi lần cha đóng cửa luyện chữ, đều giống như mấy vị đạo trưởng Võ Đang đánh Thái cực quyền vậy, mỗi trình tự đều thong thả lại cẩn thận, tuỳ tiện luyện viết chữ đều yêu cầu cao đến nghiêm ngặt như vậy, nói chung là không cho phép vẩy một cái nét nào sai lầm, quả thực là bó tay…

Nói như thế nào ấy nhỉ… đại loại như, thái sơn sụp trước mặt mà không biến sắc, thậm chí nếu có kẻ đem đao kề ngay cổ, giáo sư Lưu cũng phải viết cho xong chữ của mình trước rồi tính sau…

Vào phòng tắm qua loa tắm một cái, sau đó thay đổi quần áo đi xuống nhà dưới, lúc này mẹ của Lưu Xuyên cũng đúng lúc trở về.

Tính cách cha mẹ anh hoàn toàn trái ngược nhau như là cái cực nam châm.

Giáo sư Lưu tính cách chậm chạp, ôn hoà lại ổn trọng, nói chuyện luôn là lời ngắn mà ý dài; mà mẹ Dương Thu Ninh lại là một người tính tình nóng nảy, mạnh mẽ quyết đoán, nói chuyện liền bùm bùm bùm tựa như lay cây đậu rớt xuống khiến ngươi sưng đầy đầu.

Dương Thu Ninh mặc một thân váy vest, mái tóc dài gọn gàng vắt lên thành búi ở sau đầu, cả người thoạt nhìn liền biết là một vị nữ cường nhân trong công tác, bà nhìn con trai từ trên lầu đi xuống, vẻ mặt bình tĩnh không nửa điểm cảm xúc, thản nhiên đưa mắt nhìn một cái, nói "Về rồi?"

Lưu Xuyên cười "Dạ, mẹ vừa mới họp xong à?"

Dương Thu Ninh gật đầu, Lưu Xuyên đi qua, chủ động đón túi xách trong tay bà, lại chu đáo cầm áo vest ngoài treo lên giá áo.

Dương Thu Ninh thay dép lê đi thẳng vào thư phòng, thấy Lưu Bác Viễn vẫn còn đang luyện chữ lập tức nhíu mày "Ngày nào cũng luyện chữ, không thấy mệt sao?"

Vô cớ trúng đạn Lưu giáo sư "…"

Vô tình nghe được Lưu Xuyên "…"

Hai vợ chồng mỗi ngày đều cãi nhau, Dương Thu Ninh tính cách nóng nảy, sức chiến đấu tuyệt đối vượt trội Lưu giáo sư tính cách chậm chạp.

Vì không muốn biến thành vật hi sinh, Lưu Xuyên tự giác đi vào phòng bếp giúp em gái chuẩn bị bữa tối.

Hai anh em nhanh nhẹn dọn thức ăn lên bàn, thức ăn đa số đều là Lưu giáo sư trước đó chuẩn bị tốt, còn lại một ít là do Lưu Hiểu Mông làm.

Cha mẹ Lưu Xuyên có thể xem như điển hình tiết mục cẩu huyết thời đại: tiểu thư nhà giàu coi trọng chàng trai nghèo khó, thân là thiên kim Dương gia, Dương Thu Ninh từ nhỏ chưa từng chạm ngón tay vào việc nhà, bởi vậy sau khi kết hôn, mọi chuyện gia vụ đều do Lưu Bác Viễn ôm đồm. Dương Thu Ninh thời còn trẻ cũng là một vị thiếu nữ can đảm, ở cái thời đại mà giới thương nhân đều yêu kết thân với nhau, cha mẹ mới là kẻ quyết định hôn nhân của con cái, Dương tiểu thư không thèm để ý ông ngoại của Lưu Xuyên phản đối, dứt khoát gả cho lúc ấy một nghèo hai trắng không nhà không xe không tiền Lưu Bác Viễn.

Nghe nói cũng vì vậy mà Dương Thu Ninh thiếu chút nữa cùng Dương gia trở mặt đoạn tuyệt quan hệ, mãi cho đến lúc Lưu Xuyên được sinh ra, bên kia Dương gia mới dần dần buông xuống, dưới sự hỗ trợ âm thầm của bà ngoại Lưu Xuyên, Dương Thu Ninh mới được ông ngoại mình cho phép dẫn theo Lưu Xuyên một tuổi cùng chồng trở về nhà.

Lưu Bác Viễn thời trẻ đã nổi danh tài hoa, ba mươi tuổi liền trở thành giáo sư nổi tiếng, lúc Lưu Xuyên bắt đầu ghi việc liền biết được cha mình là một vị danh nhân trong giới học thuật. Mà hiện tại địa vị của ông… tóm gọn một câu mà nói là đồ tử đồ tôn trải rộng khắp cả nước, hàng năm đến ngày nhà giáo, hoa tươi cùng quà cáp gửi đến chật cả nhà.

Cha mẹ tuy là thường xuyên cãi nhau, nhưng lại rất yêu nhau, mấy chục năm như một.

Dương Thu Ninh độc miệng, nhưng cũng là một người ngoài lạnh trong nóng. Lưu Bác Viễn tính cách ôn hoà lại bao dung, lại là người có nguyên tắc trong các vấn đề mấu chốt. Hai người bình thường đều là gây nhau um sùm, cãi vả ồn ào, nhưng Lưu Xuyên cùng Lưu Hiểu Mông lại không hề lo lắng hai người họ sẽ

cãi đến ly hôn. Nhớ hồi trước, nhà ai mà cha mẹ cãi nhau con cái đều sợ tới khóc lóc, còn Lưu Xuyên cùng Lưu Hiểu Mông lại khác: cha mẹ cãi nhau rồi, hoan hô, chúng ta có thể ra ngoài chơi…

Cả nhà bốn người vây quanh bàn cơm đoàn tụ, Lưu Hiểu Mông vô cùng cao hứng, không ngừng gắp thức ăn bỏ vào bát của Lưu Xuyên "Hai, anh nếm thử cái này đi, là em làm đó."

"Cái này là ba làm…"

"Này nữa nè, ăn thử đi, hôm qua em mới học đó…"

Hai anh em cảm tình vô cùng tốt, ngược lại hai vị trưởng bối trên bàn cơm lại không hé răng nửa lời.

Một bữa cơm ăn mà tâm tình phức tạp rối bời, Dương Thu Ninh đứng dậy nói "Lưu Xuyên, theo mẹ tới thư phòng một lát."

Lưu Hiểu Mông dùng ánh mắt đồng tình nhìn anh hai mình.

Nhớ hồi trước, chỉ cần mẹ nói một câu "Theo mẹ tới thư phòng" liền tương đương với việc sắp bị đánh đòn. Sau khi lớn lên, một câu "Theo mẹ tới thư phòng" liền tương đương với sắp sửa bị mắng. Hai anh em Lưu Xuyên sớm đã quen với ý nghĩa của câu nói này.

Bất quá, khiến Lưu Xuyên cảm thấy ngoài ý muốn là, lần này mẹ không mắng mình, lại nghiêm túc hỏi "Hiện tại trên người con có mấy cái thẻ?"

Lưu Xuyên nói "Chỉ có một cái gửi tiền tiết kiệm."

Dương Thu Ninh nói "Bao nhiêu tiền? Đưa mẹ xem."

Lưu Xuyên lấy ví tiền cầm thẻ ra đưa cho mẹ mình "Thẻ này có một triệu, tổng cộng bao gồm các loại tiền thưởng cùng với tiền làm đại diện quảng cáo cho các sản phẩm mấy năm nay, dùng không hết, nên con gửi vào ngân hàng."

Dương Thu Ninh nói "Con vẫn còn là sinh viên, đến trường học cũng không cần xài tiền nhiều như vậy, thẻ này mẹ giúp con giữ, đợi đến lúc con tốt nghiệp đại học rồi, mẹ trả lại cho con." Dứt lời, liền bình tĩnh thu thẻ.

Lưu Bác Viễn ngồi cạnh đó, bình tĩnh làm như không nghe thấy gì.

Lưu Xuyên kinh ngạc "…Mẹ muốn tịch thu toàn bộ tiền gửi ngân hàng cá nhân của con?"

Dương Thu Ninh gật đầu, lại cầm ví lấy ra một cái thẻ Công Thương mới tinh đưa cho Lưu Xuyên "Đây là thẻ mẹ mới làm cho con, mật mã là 012523, trong thẻ có sẵn ba nghìn tệ, sau này cứ đến ngày đầu mỗi tháng mẹ sẽ gửi một nghìn tệ tiền sinh hoạt vào thẻ này cho con. Con trở về học đại học thì nên có bộ dáng của sinh viên đại học, mỗi tháng mẹ sẽ định kì gửi tiền sinh hoạt cho con. Một sinh viên phí sinh hoạt mỗi tháng một nghìn tệ là đủ dùng rồi.

Lưu Xuyên "…"

Lưu Xuyên quay đầu nhìn cha mình, phụ thân đại nhân lúc này làm ra vẻ mọi chuyện không liên quan tới mình.

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Mẹ, không cần thiết tới mức này đi? Con cũng lớn ngần này rồi, đâu giống như sẽ xài tiền lung tung…"

Dương Thu Ninh cầm thẻ nhét vào tay con trai mình, hết sức nghiêm túc nói "Con cầm một đống tiền như vậy đến trường để làm cái gì? Nhất định là bay tới bay lui chạy đi xem các trận đấu vớ vẩn, con nghĩ là mẹ không biết sao?"

Lưu Xuyên "…"

Dương Thu Ninh nói "Nếu như đã trở lại tiếp tục đi học, con nên lấy chuyện học đặt lên hàng đầu. Cha con đã đánh tiếng với bên trường học rồi, sắp tới con sẽ vào ký túc xá ở với các học sinh khác, ký túc xá của con hình như là…" Dương Thu Ninh nhìn nam nhân ngồi cạnh đó.

Lưu Bác Viễn lập tức từ trạng thái ẩn danh chuyển sang online, tiếp lời vợ mình "Ký túc xá nam sinh số một phòng 301, trường học đều đã an bài thoả đáng, chỉ cần vào ở là được."

Lưu Xuyên "…"

Dương Thu Ninh nhíu mày hỏi "Có nghe không?"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Đã nghe…"

Dương Thu Ninh vừa lòng đi tắm rửa thay đồ, Lưu Xuyên đang chuẩn bị trở về phòng, phụ thân đại nhân vẫn luôn quen ẩn thân lúc này đột nhiên gọi anh lại "Lưu Xuyên."

Lưu Xuyên nghi hoặc quay đầu lại hỏi "Ba, còn có gì sao?"

Lưu Bác Viễn kéo ngăn tủ lấy ra một tờ giấy đưa cho con trai, sau đó sắc mặt bình tĩnh xoay người đi lên lầu.

Lưu Xuyên kéo tờ giấy trong tay ra, giấy viết chữ mà ba anh dùng luôn là loại thượng đẳng, cầm trong tay cũng cảm giác có trọng lượng, bên trên mặt giấy trải rộng các nét khải thư vô cùng lão luyện được viết bằng nét bút lông, đoan đoan chính chính một cái thành ngữ — An chi nhược tố.

Hoá ra hôm nay giáo sư Lưu ngồi cả buổi ở thư phòng, chính là để viết bốn chữ này tặng cho con trai mình.

——đối với tình huống bất lợi cùng ngôn luận tiêu cực, nên dùng trái tim bình tâm mà đối đãi. Không cần nghe, không cần hỏi, chỉ nên tiếp thu, chỉ nên mặc kệ.

——An chi nhược tố.

+ An chi nhược tố: bình thản mà làm, gặp sự cũng nên bình tĩnh mà đối đãi.

老男人

4. Quyển 1 - Chương 0-4: Tự Chương 004. Nữ Vương Sắc Bén Tần Dạ

Sau khi trở về ký túc xá Lý Tưởng liền báo lại tin này cho hai người bạn cùng phòng: phòng 301 chúng ta sắp có bạn mới vào ở, nhất định phải mau chóng thu dọn giường trống cho người ta.

Phòng mấy năm vẫn luôn chỉ có 3 người ở, giường trống cũng bị bọn họ chất đầy đồ vật, thượng vàng hạ cám nhiều vô cùng, cả ba người tốn cả một buổi tối dọn không hết, đành phải để sáng hôm sau thức dậy tiếp tục chiến đấu.

Một núi thùng cùng hộp giấy chất trên chiếc giường trống lần lượt bị ba nam sinh dời đi, trên bàn học bày đầy hoa quả, bánh snack cùng với máy nấu sữa đậu nành, nồi cơm điện… cũng bị dọn sạch. Sau khi thanh lý hết tất cả những thứ dư thừa xong, Lý Tưởng còn cẩn thận phun thuốc khử trùng, dùng khăn sạch lau một lượt toàn bộ bàn ghế, ngăn tủ cùng giường…

Hì hụi dọn dẹp mãi cho đến chạng vạng ngày hôm sau, cái giường chất đầy tạp vật cuối cùng trở nên sạch sẽ, rực rỡ hẳn lên.

Bạn cùng phòng nhịn không được khen một câu “Phòng trưởng, ông đúng là dụng tâm lương khổ ha!”

Lý Tưởng vừa lau bàn vừa nói “Có người muốn vào phòng chúng ta ở còn gì, đâu thể nào cho người ta ngủ trên một cái giường vừa bẩn lại loạn đúng không?”

Hai người bạn cùng phòng thì tỏ vẻ: cũng đâu cần lau cái bàn sạch sẽ sáng loáng không dính nửa hạt bụi đâu, sáng tới mức có thể soi gương luôn kìa…

Ký túc xá của nam sinh thông thường đều là bẩn loạn, tới ngày hè thì mùi của vớ thối giày thối bay đầy trời. Duy độc mỗi phòng 301 mỗi lần bình chọn vệ sinh đều có thể lấy được hạng 1, chính là bởi vì có phòng trưởng Lý Tưởng này ở. Lý Tưởng người này đối với dọn dẹp gia vụ khá là chuyên nghiệp, cậu chàng tay chân nhanh nhẹn, đồ đạc dọn dẹp cực kì mau lại gọn, hơn nữa nấu cơm cũng siêu ngon, ngay cả nấu mì ăn liền cũng đặc biệt ngon hơn người khác nấu…

Đập một cái trứng gà, thêm một ít hành thơm, món mì ăn liền vô cùng đơn giản cũng bị cậu ta biến thành thơm nức mũi.

Hai tên bạn cùng phòng hay bảo, loại hình nam nhân gia đình mẫu mực như Lý Tưởng, biết quét nhà biết nấu cơm, còn có thể ấm giường, quả là vật cát tường phải chuẩn bị khi đi xa lẫn ở nhà, sau này ai gả cho đúng là có phúc ba đời..

Tiếc là vị này ở phương diện tình cảm lại có chút đơn thuần, lúc bình thường thì tuỳ tiện, nhưng khi đối mặt với vấn đề tình cảm lại dễ xấu hổ, mấy lần cậu chàng bị nữ sinh tỏ tình đều là luống cuống tay chân không biết phải làm sao. Sinh hoạt cá nhân cũng rất đơn giản, mỗi ngày đều là ăn cơm, ngủ, đi học, chơi game, đến bây giờ vẫn còn là một bé trai tơ đáng thương…

Cậu chàng từng bảo mình thích dạng con gái sắc sảo kiểu một người chị, chứ không hứng thú gì với mấy cô bé nho nhỏ cư-tê.

Lý Tưởng chơi Võ Lâm đó giờ, tuyển thủ chuyên nghiệp mà cậu thích nhất chính là phó đội trưởng chiến đội Trường An “Dạ Sắc”.

Dạ Sắc là một trong các vị đại thần đứng đầu của lĩnh vực eSports Võ Lâm, chơi Nga My trảo.

Lưu phái Nga My trảo trong Võ Lâm được xây dựng theo mô hình thích khách, cận chiến cộng thêm bạo kích cao, chiêu thức lấy Cửu Âm Bạch Cốt Trảo làm trung tâm. Cửu Âm Bạch Cốt Trảo trong tay Dạ Sắc có thể nói là chiêu chiêu thấy máu, vô cùng tàn nhẫn. Mỗi lần lên tràng đấu chỉ cần xuất trảo liền lấy mạng địch nhân, làm cho fan hâm mộ thích vô cùng.

Dạ Sắc đại thần nhân vật là nữ, mặc một thân áo Nga My hồng phấn đan xen trắng, lợi trảo vung lên xuyên toa giữa các tràng tranh tài, tạo cho người xem một loại cảm giác vô cùng sắc bén.

Trong giới eSports Võ Lâm, fan hâm mộ tôn sùng gọi Dạ Sắc là “Nữ Thần”, là một vị nữ thần hoàn toàn xứng đáng trong cảm nhận của vô số trạch nam.

Lý Tưởng tuy rằng chơi Đường Môn, nhưng mà nếu nói về tuyển thủ chuyên nghiệp mình thích nhất, chắc chắn là vị nữ thần Dạ Sắc này chứ không ai khác.

***

Bắc Kinh, năm giờ chiều.

Lúc Lưu Xuyên đến chỗ hẹn, Tần Dạ đã sớm ngồi ở chỗ kia chờ anh.

Nam nhân mặc bộ quần áo thường màu trắng, trên mặt đeo một chiếc kính râm to oạch, cảm giác đối lập càng khiến làn da anh ta thêm trắng. Đường nét gương mặt vô cùng tinh xảo, là điển hình mỹ nhân Đông Phương, chỉ có điều vẻ mặt hơi lãnh đạm, dễ làm người khác cảm thấy người này có vẻ rất kiêu ngạo, rất khó tiếp cận.

Cũng đúng, người này một khi mở miệng, tuyệt đối là sẽ phát ngôn những câu tức chết người không đền mạng. Trong giới tuyển thủ chuyên nghiệp, Tần Dạ nổi danh là sắc bén lại độc miệng, mắng người không có nửa chữ thô tục, lại từng câu từng chữ rét đến tận xương, khiến cho người bị mắng hận không thể tự đào hố chôn mình. Mà phong cách thi đấu của anh cũng thế, quyết đoán, sắc bén, ra tay tàn nhẫn không chút lưu tình.

Trong số các cao thủ lưu phái thích khách, vị mỹ nhân mặt lạnh này hoàn toàn xứng đáng là cao thủ đứng đầu.

Nữ thần?

Các phóng viên trong giới nghe điều này đều phá lên cười.

Trong liên minh có quy định, tuyển thủ nếu không muốn lộ mặt trước công chúng thì khi tiến hành các loạt bài phỏng vấn có liên quan không được phép phô bày hình ảnh cá nhân của họ. Phong cách thi đấu của Tần Dạ tuy sắc bén nhưng tác phong lại không thích phô trương, rất nhiều tạp chí lẫn trang web khi làm bài phỏng vấn đều bị anh yêu cầu không đăng hình ảnh, cho nên phóng viên chỉ có thể dùng chữ viết để ghi lại các tin tức có liên quan đến "Dạ Sắc". Mà nhân vật trong game của anh lại là nữ, cho nên rất nhiều fan hâm mộ đều lầm tưởng người điều khiển Dạ Sắc là con gái.

Con gái?

Các phóng viên mỗi lần nghe thấy điều này thực sự chỉ muốn phun máu vào mặt kẻ nói ra…

Có cái loại con gái mà chỉ dùng lời nói liền khiến cho người khác nghẹn họng muốn khóc sao?

Mỗi lần có tin tức về Dạ Sắc, đều là dùng "cậu", là cậu ta đó! Mở to mắt ra mà nhìn cho rõ đi, có phải lỗi chính tả đâu chứ…

Vậy mà tại sao vẫn còn nhiều người ngây thơ nghĩ rằng một thích khách sắc bén như Dạ Sắc là con gái cơ

chứ?

Tần Dạ không phải muốn dùng điểm này để tạo sự nổi tiếng, anh chỉ là lười giải thích mà thôi, weibo của anh nhiều năm rồi không hề update, cũng gần mọc rêu xanh rồi…

Hai vị đại thần nổi tiếng nhất nhì giới eSports Võ Lâm đang bí mật gặp nhau.

Tần Dạ tháo kính râm trên mũi xuống, liếc mắt nhìn Lưu Xuyên "Lần này cậu trở về là để về trường tiếp tục đi học?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, thời hạn tạm nghỉ học ba năm cũng sắp hết, không thể tiếp tục kéo dài nữa, cho nên tôi tính về trường học cho xong, tranh thủ lấy bằng đại học cùng chứng chỉ học vị."

Tần Dạ hiểu rõ gật đầu, tay cầm menu lên gọi thức ăn. Nhà hàng tốc độ phục vụ cũng khá là nhanh, hai người vừa ăn vừa trò chuyện tán gẫu.

Lưu Xuyên hỏi "À phải rồi, Hoa Hạ bây giờ sao rồi?"

Tần Dạ không khách khí nói "Cậu rời đi nửa năm này, Lương Hải Tân tiếp nhận chức đội trưởng, chiến đội Hoa Hạ thành tích tuột dốc vô cùng nghiêm trọng, mùa giải trước lấy thành tích thứ tám tiến vào giải chính thức, vừa vào vòng đầu tiên đã bị đào thải, cảm giác bọn họ thi đấu cứ lơ lửng như đang mộng du vậy."

Lưu Xuyên nghe vậy hơi nhíu mày.

Tần Dạ ngẩng đầu hỏi "Hoa Hạ bên kia biết tin cậu về chưa?"

Lưu Xuyên nói "Tôi mới về nước ngày hôm qua, chỉ kịp nhắn tin cho mỗi cậu, mấy người kia tôi chưa thông tri. Bất quá, tôi không tính liên hệ với bên Hoa Hạ, lần này trở về chủ yếu là về trường tiếp tục học cho xong mấy chương trình cùng môn còn thiếu, chuyện liên minh tạm thời không nằm trong phạm vi suy xét của tôi."

Tần Dạ rất quen thuộc với Lưu Xuyên, cho nên cũng biết ba của Lưu Xuyên là Lưu Bác Viễn giáo sư, một vị thái đẩu nổi danh giới học thuật quốc nội, còn mẹ anh Dương Thu Ninh lại là danh nhân thương giới, con trai của một vị giáo sư nổi tiếng cùng một nữ cường nhân mà chỉ là một đứa bằng cấp tốt nghiệp phổ thông, truyền ra ngoài quả thật cũng hơi khó nghe.

Bởi vậy, tấm bằng đại học kia đối với Lưu Xuyên mà nói không có tác dụng thực tế, nhưng đối với ba mẹ lại là một loại an ủi về mặt tâm lý.

Năm đó vì chiến đội Hoa Hạ, Lưu Xuyên đã hy sinh rất nhiều, dứt khoát xin tạm nghỉ học một hơi ba năm,

lôi kéo đội ngũ cỏ dại như Hoa Hạ chen vào hàng ngũ cường đội đứng đầu liên minh, còn lấy được chiến tích đại mãn quán lừng lẫy như vậy. Với cương vị là một đội trưởng, anh đã muốn kết thúc trách nhiệm của chính mình.

Bây giờ anh cần thời gian để đi làm những chuyện của mình, chiến đội Hoa Hạ đối với anh mà nói ngược lại đã trở thành gánh nặng.

Đầu năm nay, Tần Dạ cũng bởi vì chuyện Lưu Xuyên lui đội rời liên minh mà tức giận đến gọi điện mắng Lưu Xuyên một trận, nhưng nửa năm trôi qua, cơn giận cũng đã nguội, Lưu Xuyên không giải thích nguyên do Tần Dạ cũng lười hỏi, bèn lái sang chuyện khác "Nếu tôi nhớ không lầm thì lúc ấy cậu đang học năm thứ 3 thì nộp đơn xin nghỉ tạm, bây giờ trở lại trường, chương trình học cũng không còn bao nhiêu đâu đúng không? Sang năm cỡ tháng 6 cũng có thể tốt nghiệp rồi?"

Lưu Xuyên gật đầu "Ừ."

Tần Dạ hỏi "Sau khi tốt nghiệp rồi cậu tính thế nào? Kế thừa tâm nguyện ba cậu trở về đại học làm giảng viên, sau đó từ từ thi lên làm giáo sư? Hay là kế thừa di nguyện của mẹ, vào công ty công tác?"

Lưu Xuyên ngữ khí bình thản trả lời "Tất nhiên là trở lại thi đấu."

Tần Dạ kinh ngạc ngẩng đầu nhìn anh.

Nam nhân được di truyền diện mạo của ba mình, sống mũi cao thẳng, đường nét gương mặt cương lãng khiến cho vẻ ngoài của anh vô cùng anh tuấn, khoé miệng hơi hơi cong mang theo vẻ mỉm cười, khiến người khác có một loại ảo giác anh là người đáng tin cậy có thể dựa vào. Nhưng chỉ có ai quen lâu mới biết, người này ngoài mặt mỉm cười, thực tế trong bụng lúc nào cũng đầy ý nghĩ xấu, hố chết người không thèm chớp mắt, điển hình cho cái loại bán đứng người khác lại khiến người ta cảm động giúp kẻ xấu đếm tiền.

Chẳng qua, giờ phút này, ánh mắt của anh lại tràn đầy tự tin cùng bình tĩnh.

Lưu Xuyên nhẹ nhàng cong khoé môi, nói "Đường là mình đi, tự nhiên là do mình lựa chọn."

Cho tới tận bây giờ, Tần Dạ mới chợt nhận ra, có lẽ lúc trước mình mắng Lưu Xuyên nhiều như vậy vốn dĩ là không tất yếu, người này thoạt nhìn có vẻ bất cần mọi thứ, kỳ thực cũng là loại người lý trí lại vô cùng bình tĩnh.

Hồi đầu năm Lưu Xuyên đột nhiên tuyên bố rời đội lui liên minh, thời điểm ấy cũng chính là lúc bắt đầu giải đấu mùa xuân, fan hâm mộ của chiến đội Hoa Hạ xếp hàng lôi kéo anh ở lại, có kẻ mắng chửi để giữ anh lại, cũng có người ngồi xem vào châm ngòi thổi gió cho xôm tụ… Cao thủ đứng đầu rời liên minh, khiến cho các diễn đàn liên tục vài ngày đều là tranh cãi mù mịt.

Nhưng mà, Lưu Xuyên vẫn tiếp tục im lặng rời đi, lưu lại một thân bêu danh "Đội trưởng vô trách nhiệm"

"Kè đào binh nơi chiến trường"…

Nửa năm sau, anh trở lại, còn giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra mỉm cười đương nhiên mà nói "Trở về thi đấu."

Tựa như tất cả những bêu danh kia, đều không có can hệ gì với mình vậy.

Lưu Xuyên nhìn rõ ràng hết thảy mọi thứ, cũng tính toán rõ ràng hết thảy mọi thứ.

Ngay lúc còn trẻ, anh vì thành tích của Hoa Hạ, vô cùng quyết đoán đưa ra đơn xin tạm nghỉ học ba năm với trường, thời điểm ấy Lưu Xuyên vẫn chưa tròn hai mươi, đối với bất cứ sinh viên đại học nào mà nói thì cần rất nhiều dũng khí mới dám làm ra quyết định như vậy, mà Lưu Xuyên ngay cả mi đầu cũng chưa từng nhíu một cái, ngay tại thời điểm chiến đội gặp khó khăn nhất, dứt khoát tạm gác chuyện học của mình lại.

Sau đó, anh toàn thân toàn ý vùi mình đầu nhập vào chiến đội mà anh dẫn dắt, khai sáng các loại chiến thuật cùng đấu pháp, bồi dưỡng nên vô số tuyển thủ vĩ đại, mang chiến đội cỏ dại từng bước đăng quan thành cường đội hào môn xuất sắc nhất liên minh, bắt lấy thành tích đại mãn quán toàn năm…

Ba năm đến, thời hạn tạm nghỉ học cũng sắp kết thúc.

Nên anh cần trở về trường hoàn thành việc học, dựa theo nguyện vọng của ba mẹ lấy bằng đại học cùng bằng học vị, cho nên anh mới công thành lui thân rời khỏi Hoa Hạ, chuẩn bị dùng một năm để hoàn thành một tâm nguyện khác của mình.

Chờ đến tháng sáu sang năm tốt nghiệp đại học rồi, đến lúc đó anh sẽ lại tiếp tục kiên trì tín niệm của mình, lựa chọn con đường mà mình cho là chính xác nhất để bước đi.

Lúc trước rời đi, trên mạng chỉ trích đầy rẫy, sang năm trở lại, chắc chắn sẽ lại là một hồi gây chiến cùng trào phúng…

Nhưng như vậy thì sao?

Con đường là của bản thân mình, anh sẽ tự mình lựa chọn.

Lưu Xuyên chính là một người quyết đoán như vậy, lựa chọn rời đi liền rời đi một cách lưu loát, khi trở về… cũng sẽ trở về một cách quyết đoán đầy tự tin.

Tần Dạ trầm mặc một lát, mới nói "Nếu cậu tính đợi giải đấu mùa thu sang năm trở lại, vừa lúc tháng 7 là kỳ chuyển hợp đồng, có dự định ký với chiến đội nào không? Hay là tính về Hoa Hạ?"

Lưu Xuyên lắc đầu "Tôi sẽ không trở về Hoa Hạ."

Tần Dạ nói "Cậu là đội trưởng đầu tiên của Hoa Hạ, cũng là công thần lớn nhất của Hoa Hạ, muốn trở về cũng trở về Hoa Hạ chứ, tại sao?"

Lưu Xuyên cười nói "Tôi đã rời đi Hoa Hạ rồi, chẳng lẽ lại trở về ăn cỏ cũ? Kia chẳng phải là sẽ xúc phạm đội trưởng đương nhiệm sao?"

Tần Dạ nghe vậy liền trầm mặc.

Nói cũng đúng, cựu đội trưởng rời đi một năm đột nhiên trở về, đội trưởng đương nhiệm tình cảnh sẽ trở nên xấu hổ. Hiện tại đội trưởng của Hoa Hạ là Lương Hải Tân, tính cách có phần ôn hoà không nóng không lạnh, nếu Lưu Xuyên trở về, chắc chắn cậu ta sẽ vì áp lực bức bách mà nhường lại vị trí, nhưng như vậy đối với cậu ta cũng rất bất công.

Lưu Xuyên nói "Tôi không về Hoa Hạ, mà các chiến đội khác cũng không có vị trí thích hợp với tôi, để xem tình hình đã, tôi tính xem có thể lập một đội mới không."

Tần Dạ nhíu mày "Tạo dựng một đội mới rất khó. Liên minh bây giờ không giống như hồi trước, cao thủ trong giới chuyên nghiệp nhiều như mây, đội ngũ nghiệp dư muốn chen chân vào cũng không dễ dàng, cậu muốn từ giới nghiệp dư khai quật tuyển thủ có tư chất không khó, nhưng tìm được một hai người thì miễn cưỡng, chứ muốn tìm đủ để ráp thành một chiến đội hoàn chỉnh… nghe không khác gì thiên phương dạ đàm."

Lưu Xuyên đồng ý gật đầu "Cho nên mới nói, đội hữu phù hợp chỉ có duyên mới gặp chứ không thể cầu may được. Một năm này để nhìn tình hình xem thế nào đã rồi tính sau."

Tần Dạ nghĩ nghĩ nói "Thật ra cậu có thể xét tới chuyện thả một ít tiếng gió ra ngoài, chỉ cần cậu chịu trở lại thì thiếu gì đội lao ra cướp người? Chờ đến sang năm cậu tốt nghiệp, đến tháng bảy liền chuẩn bị trở về, tới tháng tám trực tiếp tham gia giải đấu mùa thu."

Lưu Xuyên nói "Nếu tôi gia nhập chiến đội khác kiểu gì cũng bị xếp vào vị trí đội trưởng hoặc phó đội trưởng, vậy đội trưởng đương nhiệm phải làm sao? Mặt mũi làm sao đẹp nổi?"

Tần Dạ "…"

Này đích thực là một vấn đề đau đầu!

Địa vị của Lưu Xuyên trong giới liên minh thật sự rất khó mà vượt qua được, anh là đội trưởng của chiến đội duy nhất lấy được thành tích đại mãn quán toàn năm trong lịch sử liên minh, là Đường Môn đệ nhất, là tuyển thủ được nhiều người hâm mộ nhất, là cao thủ chiến thuật có thể dẫn dắt một chiến đội cỏ dại biến thành một trong bốn đội mạnh nhất liên minh…

Một người có thành tích lừng lẫy như vậy, chiến đội nào muốn kéo Lưu Xuyên về tuyệt đối phải dùng hợp đồng ưu đãi tương đương với đội phó hoặc đội trưởng…

Quả thật cứ như miếu nhỏ không chứa nổi đại phật, cũng là một loại xấu hổ…

Lưu Xuyên khẽ mỉm cười, bình tĩnh nói "Không cần gấp, thời gian còn dài mà."

5. Quyển 1 - Chương 0-5: Tự Chương 005. Phong Ba Sân Bay

Lúc Lưu Xuyên đưa Tần Dạ đến sân bay, cứ cảm giác xung quanh không khí có gì đó là lạ, thân là đại thần đứng đầu Liên minh nên khứu giác của anh cũng linh mẫn hơn người thường. Dù sao lúc trước không thiếu bị papararzzi chặn đường đuổi theo, thậm chí từng có một đám phát rồ tới mức truy về tới tận cửa nhà….

Mặc dù eSports hiện tại chỉ có thể xem như một phạm vi truyền thông mới toanh, nhưng chung quy cũng đã trải qua nhiều giải đấu tranh tài, khiến cho tuyển thủ trong Liên minh càng lúc càng trở nên nổi tiếng, phóng viên khắp nơi cũng tuỳ theo đó mà tăng dần. Các loại tạp chí lá cải, các loại trang web thông tin mọc lên như nấm.

Tuy là nói đại bộ phận trang web lẫn tạp chí đều lấy việc đăng tải thông tin là chủ yếu, nhưng mà tâm lý thích hóng chuyện của quần chúng lại giống như tro tàn chỉ biết bùng cháy ngày càng thêm mãnh liệt hơn, thành ra sinh hoạt cá nhân của một số tuyển thủ nổi tiếng đều trở thành miếng mồi ngon cho các phóng viên báo lá cải.

May là Liên minh từng đặt ra quy định đối với giới truyền thông, tất cả các tuyển thủ nếu như người nào không muốn lộ diện liền không được đăng tải ảnh của người đó.

Nói chung điều này cũng dễ hiểu thôi, đa số các bậc phụ huynh trong nước vẫn còn giữ quan niệm truyền thống, đều nghĩ rằng chơi game không phải là chuyện tốt đẹp gì, họ không biết thể thao điện tử chính là kết quả được sinh ra ở thời đại tin tức toàn cầu này, nó đã và đang ngày một lớn mạnh dần dưới sự góp sức của vô số các tuyển thủ cùng với các Liên minh chuyên nghiệp. Các giải thi đấu eSports mang tầm cỡ quốc tế xuất hiện ngày càng nhiều, giải thưởng cũng ngày càng hậu hĩnh, chế độ thi đấu cũng dần được hoàn thiện…

Chẳng qua, quan niệm của bậc trưởng bối không phải một sớm một chiều nói đổi là đổi.

Quy mô thi đấu không ngừng được khuếch trương, giới eSports cũng ngày càng khổng lồ hơn, loại thân phận là con trai của một vị thái đẩu giới học thuật như Lưu Xuyên lại bỏ học chạy đi thi đấu tranh tài game quả thực khiến người ta kinh ngạc, nhưng giới eSports không thiếu tuyển thủ có xuất thân phức tạp tương tự, con nhà giàu có, hay dòng dõi chính trị… đủ loại bối cảnh đều tồn tại. Cho nên rất nhiều người đều không thích bị truyền thông làm lộ thân phận ——chung quy cũng không phải giới giải trí, thứ dựa vào là thực lực cùng kỹ thuật thi đấu trong game mà không phải gương mặt cùng bối cảnh gia đình.

Thân là phóng viên eSports, không đi chú tâm theo dõi chuyện thi đấu lại đi đăng tin sinh hoạt cá nhân cùng scandal, loại phóng viên này luôn khiến các tuyển thủ khó chịu nhất.

Bởi vậy trong giới eSports, các phóng viên dựa vào hình ảnh chụp lén hay tung scandal của tuyển thủ mà nổi tiếng sẽ phải đối mặt với sự tẩy chay của cả Liên minh cùng tuyển thủ.

Nhìn thấy mấy góc lấp ló vài cái đầu dò xét khiến Lưu Xuyên nhịn không được nhăn mày, lập tức đưa tay kéo Tần Dạ.

Tần Dạ hiểu ý anh, bước chậm lại, đồng thời đưa tay đè vành nón xuống, đẩy kính râm xoay mặt sang chỗ khác.

Lúc rời nhà Lưu Xuyên cũng theo thói quen mang kính râm, hai nam nhân đeo kính râm đứng trong đám người nói thật là rất hấp dẫn ánh mắt người khác, mà dáng người của Lưu Xuyên khá cao, anh cố ý dùng cả người che lại Tần Dạ, tháp tùng Tần Dạ nhanh chóng đi về phía quầy đăng ký thủ tục.

Cách đó không xa, đột nhiên ùa ra một đám phóng viên, thanh âm bấm máy nhanh liên tiếp vang lên không ngừng, vài vị nữ phóng viên cầm mic liều mạng chen về phía trước gào to "Tiểu đội trưởng, có phải chiến đội Thất Tinh Thảo dự định thay đổi thành viên vào mùa thi đấu sau hay không?" "Tiểu đội trưởng, anh có thể tiết lộ cho mọi người biết danh sách thi đấu của Thất Tinh Thảo lần này không?" "Xin hỏi Tô đội phó vết thương đã hồi phục chưa?" "Thất Tinh Thảo có phải sẽ đổi toàn bộ chủ lực giống như năm trước hay không?"

Lưu Xuyên cùng Tần Dạ liếc nhìn nhau một cái.

—— chiến đội Thất Tinh Thảo.

Bọn họ bao gồm một đội khoảng hai mươi người, đội trưởng đi trước, phía sau là tiên phong, đội phó, chủ lực của chiến đội, người đại diện, thậm chí là có vài người mới gia nhập năm nay.

Chiến đội hào môn tập thể xuất động, cũng khó trách các phóng viên kích động tới như vậy.

Cũng mệt Lưu Xuyên cùng Tần Dạ khẩn trương nãy giờ, hoá ra mấy phóng viên ở sân bay ôm cây đợi thỏ chẳng liên quan gì đến hai người họ, người ta là đón đường chiến đội Thất Tinh Thảo.

Chiến đội Thất Tinh Thảo cũng là một trong số các chiến đội hào môn mạnh nhất Liên minh, từng đoạt vô số quán quân các mùa thi đấu. Đội trưởng của Thất Tinh Thảo cũng là cao thủ đứng đầu giới tuyển thủ, là người đồng lứa với Lưu Xuyên, có thể xem như tử địch cực mạnh của anh ở Liên minh.

Hai người vì tranh giải quán quân từng vô số lần gặp mặt ở các trận tổng chung kết, có thắng cũng có thua, suốt chín mùa thi đấu, số lần Hoa Hạ đối đầu với Thất Tinh Thảo nhiều vô số kể, mỗi một trận đấu giữa hai đội đều trở thành tài liệu chiến lược đáng nghiên cứu nhất của các nhóm người mới dấn thân vào con

đường thi đấu chuyên nghiệp.

Các đội viên của Thất Tinh Thảo đều mặc thường phục chứ không phải đồng phục như mọi khi, bởi vì tất cả đều ăn mặc bình thường nên nếu lẫn trong đám đông sẽ rất khó nhận ra. Có thể thấy đám phóng viên này nhất định là nhận được tin tức từ đâu, mới tới trước ôm cây đợi thỏ.

Tiểu đội trưởng mặc áo quần áo màu đen, ánh mắt thản nhiên liếc nhìn các phóng viên "Các bạn phóng viên, Thất Tinh Thảo sẽ tổ chức hội nghị tuyên bố vào ba ngày sau, hoan nghênh mọi người lúc đó ghé thăm. Hiện tại là thời gian tư nhân của đội, không chấp nhận phỏng vấn, hi vọng các bạn thông cảm."

Nam nhân nói chuyện với thái độ nho nhã lại lễ phép, giọng nói trầm thấp ôn hoà, nhưng ánh mắt lại sắc bén vô cùng, chỉ cần bất cẩn nhìn vào mắt anh sẽ cảm giác giống như bị kiếm nhọn đâm vào người vậy, không ít phóng viên đứng bên cạnh bị ánh mắt cùng khí thế của nam nhân quét ngang, nhịn không được mà lạnh cả sống lưng, bất giác lùi về phía sau vài bước.

Tiểu đội nói xong liền bình tĩnh xoay người rời đi, đám người phía sau cũng nối gót đội trưởng đi về phía cửa khẩu an ninh.

Có vài người trong sây bay tò mò quay đầu nhìn bọn họ, toàn bộ chiến đội tựa như một đoàn quân nhân được huấn luyện nghiêm chỉnh, bước đi nhanh nhẹn lại không rối loạn, động tác cũng mạnh mẽ có lực, chỉ trong nửa phút ngắn ngủi đã biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Lưu Xuyên cười cười nói "Lão Tiểu vẫn như trước nhỉ, mở miệng phát ngôn lời nào lời nấy đều cẩn trọng, nửa vấn đề cũng không trả lời, đám phóng viên kia nhất định là tức muốn chết rồi… Nhắc mới nhớ, sao tự dưng cả tập thể Thất Tinh Thảo lại đồng loạt chạy đến Bắc Kinh làm gì nhỉ? Câu lạc bộ của Thất Tinh Thảo chẳng phải ở Thanh Đảo sao?"

Tần Dạ đáp "Lần này Thất Tinh Thảo đến Bắc Kinh là để ký hợp đồng đại diện quảng cáo cho sản phẩm của công ty Reynold, mấy ngày nay cả đội bọn họ chắc là đều bị lôi đi chụp quảng cáo. Sắp tới bên họ có trận đấu, bởi vì việc này phí mất mấy ngày luyện tập, lão Tiểu chắc chắn là không vui trong bụng rồi. Cũng lạ đám phóng viên ngay lúc này chạy tới đâm đầu vào họng súng, lão không phát hoả là còn may."

Lưu Xuyên nhìn bóng dáng rời đi của Thất Tinh Thảo, giống như suy nghĩ cái gì đó, lát sau mới quay đầu lại nói "Cậu cũng mau vào kiểm tra đi, đám phóng viên kia không moi được gì từ Tiểu đội, lại quay sang chặn Tần đội, thu hoạch không tệ đâu."

Tần Dạ liếc mắt nhìn Lưu Xuyên một cái, thấy người kia mỉm cười tuỳ ý giống như không thèm bận tâm tới mấy phóng viên kia có phát hiện ra mình hay không.

Tần Dạ gật đầu "Vậy tôi đi trước, liên hệ sau."

Lưu Xuyên cười "Ừ, bye bye."

***

Cách đó không xa, một chiếc camera bị đè xuống phím chụp nhanh, vang lên tiếng "tách", màn hình máy ảnh kỹ thuật số lập tức lưu lại một bức ảnh rõ ràng——

Tần Dạ mặc quần áo thường màu trắng, trên mặt đeo kính râm, đang cùng một vị nam tử thân hình cao lớn anh tuấn chào tạm biệt, gương mặt Tần Dạ vẫn là vạn năm vô cảm, lạnh lùng thản nhiên như mọi khi, mà nam tử bên cạnh khoé miệng khẽ cong, hơi hơi mỉm cười… quan hệ giữa họ giống như rất thân thiết.

Cậu phóng viên nhìn ảnh chụp nháy mắt liền kích động, chỉ cần công bố tấm ảnh này ra, bảo đảm nó sẽ trở thành đầu đề giới truyền thông eSports ngày hôm nay. Tuy nói đề tài hàng đầu mà fan hâm mộ ưu tiên quan tâm là việc sắp xếp chiến thuật cùng thay đổi nhân sự của các chiến đội, nhưng đối với scandal của các đội phó đội trưởng, cũng rất là thích nghe thích hóng.

Đang đắc ý, đột nhiên một bàn tay từ bên cạnh thò sang cầm lấy máy ảnh "Chụp được cái gì mà cao hứng tới vậy?"

Máy ảnh bị đàn anh đồng nghiệp lấy đi, người nọ nhìn ảnh chụp, lập tức kinh ngạc mở to hai mắt "Ảnh này cậu chụp lúc nào? Lúc nãy Tần Dạ cũng ở sân bay?"

Cậu phóng viên hưng phấn nói "Lúc nãy tình cờ chụp được. Đàn anh, anh biết người đứng cạnh Tần Dạ kia là ai không? Là bạn đến tiễn máy bay hả?"

Đàn anh khẽ nhíu mày một chút, ngẫm nghĩ hồi lâu, quyết định xoá bức ảnh đi.

Cậu phóng viên trừng to hai mắt "Anh anh anh… tại sao anh lại xoá ảnh đó?"

Đàn anh thật lòng dạy bảo tân nhân "Người đứng bên cạnh Tần Dạ đó là Xuyên thần. Cậu từng nghe đến Xuyên thần chưa?"

Cậu phóng viên hai mắt càng trừng to hơn, lắp bắp nói "Xuyên Xuyên Xuyên… Xuyên thần? Vị đại thần hồi đầu năm rời liên minh? Cựu đội trưởng Hoa Hạ?"

Đàn anh mỉm cười, sờ sờ đầu cậu phóng viên "Cho nên nói, cậu chụp dính phải cậu ta, tấm ảnh này không được đăng."

Cậu phóng viên vô cùng mờ mịt hỏi "…Tại sao vậy?"

Đàn anh bảo "Ảnh của Xuyên thần không được phép đăng công khai, đây là điều mà bất cứ phóng viên nào của Liên minh cũng biết. Tần Dạ cũng không thích truyền thông đăng ảnh của mình, cậu là tân nhân, tuyệt đối đừng làm chuyện ngu xuẩn như "dùng sinh mệnh viết báo" này."

Cậu phóng viên "…"

Đàn anh mỉm cười, vỗ vỗ đầu phóng viên trẻ "Giới này nhiều quy củ lắm, có vài thứ không nên viết, cũng có thứ không được viết, cố gắng theo tôi học hỏi đi."

Cậu phóng viên lập tức ngoan ngoãn gật đầu "Vâng!"

Đàn anh đưa mắt nhìn về hướng Lưu Xuyên rời đi, sờ sờ cằm giống như suy nghĩ điều gì đó…

Xuyên đội trưởng trở về, coi bộ Liên minh sắp sửa đổi gió na…

***

Lưu Xuyên từ sân bay trở về, mới chạy xe vào garage, thấy xe của mẹ mình đỗ bên trong liền biết bà đã trở lại. Vào cửa, quả nhiên liền thấy Dương Thu Ninh ngồi ở phòng khách xem tivi, thấy con trai trở về, bà lập tức ngẩng đầu nói "Theo mẹ vào thư phòng."

Lưu Xuyên "…"

Từ nhỏ tới lớn tuy là đã nghe quen câu này, nhưng mỗi lần nghe thấy đều cảm giác sống lưng phát lạnh…

Thư phòng, chính là ác mộng của hai anh em Lưu gia.

Lưu Xuyên theo Dương Thu Ninh vào thư phòng, Dương Thu Ninh kéo ngăn bàn lấy ra một tấm phiếu "Đây là vé xe lửa đi Quảng châu, sáng ngày mai khởi hành, chiều mai đến nơi."

Mẹ "iu" vì muốn để con trai mình có tự giác là một sinh viên đại học, không những tịch thu… không, bảo quản một triệu gửi ngân hàng của con mình, mỗi tháng từ bi phát cho một nghìn tệ làm chi phí sinh hoạt, mà đến ngay cả phương tiện đi lại đều "thuận theo chiều gió" mà từ máy bay biến thành xe lửa, có thể thấy được bà nghiêm cẩn tới cỡ nào…

Lưu Xuyên nhận vé xe từ tay mẹ mình, mỉm cười nói "Biết rồi, vậy con về phòng trước thu dọn hành lý ha?"

Dương Thu Ninh gật đầu "Đi đi, đến trường nhớ phải cư xử đàng hoàng với bạn học."

Lưu Xuyên nói "Mẹ yên tâm."

Dù bắt đi xe lửa nhưng mua vé cũng là vé giường nằm, hiển nhiên trong lòng bà cũng đau lòng con trai đi

xa ngồi ghế cứng sẽ mệt mỏi đi?

Tấm lòng quan tâm của nữ cường nhân giấu thật sâu dưới lớp vỏ ngoài lạnh như băng, quả thực là khó thấy tới mức Lưu Xuyên không biết nên nói gì cho phải…

Trở lại phòng mình, Lưu Xuyên soạn vài món đơn giản xếp vào hành lý, sau đó tắm rửa một chút, liền đi ngủ sớm chờ ngày mai.

Sáng mai, liền phải lấy thân phận sinh viên trở về vườn trường đại học…

Quá khứ ba năm đã sớm mài mòn đi nét ngây ngô đặc trưng của tuổi trẻ trên người Lưu Xuyên, mắt nhìn quen những thay đổi chớp nhoáng của chiến đội, tâm trí được tẩy rửa qua những trận đấu… bây giờ phải trở về trường học, nơi tràn ngập không khí ngây ngô, khiến anh có chút không thích ứng.

Bất quá…

Chỉ là một năm ngủ đông mà thôi.

Cứ chờ đấy,rồi tôi sẽ trở lại.

6. Quyển 1 - Chương 1: Mùa Khai Giảng

Quảng Châu, ngày 29 tháng 8.

Mùa khai trường mới lại đến, trên sân ga náo nhiệt tưng bừng giăng đầy băng-rôn hoan nghênh tân sinh của các trường đại học.

Hôm nay người phụ trách đến nhà ga đón tân sinh của C đại là hội phó hội học sinh Giang Tuyết, sinh viên năm bốn hệ Lịch Sử. Giang Tuyết là một đại mỹ nữ, tóc dài chân dài, tính cách rộng rãi lại nhiệt tình, cô nàng đứng gồng mình chịu đựng ánh nắng chói chang nguyên cả buổi chiều chỉ để làm tròn trách nhiệm đón tân sinh.

Bốn giờ rưỡi chiều, Giang Tuyết vừa mới dàn xếp xong mấy sư muội bên học viện văn, ngẩng đầu liền nhìn thấy cách đó không xa đứng một nam sinh dáng người cao lớn. Người nọ mặc áo T-shirt đen cùng quần bò, bởi vì chiều cao nổi trội mà dù đứng trong đàn người cùng vô cùng bắt mắt. Đầu đội mũ lưỡi trai, vành nón bị cố ý kéo thấp, trên mặt lại đeo một cái kính râm to đùng, chỉ để lộ ra chiếc cằm với đường cong gọn gàng, khoé môi hơi hơi mỉm cười.

Thấy băng-rôn hoan nghênh tân sinh của C đại, nam sinh liền bước về phía bên này.

Người này mới xuất hiện liền phô ra tạo hình ngầu dữ vậy? Cả đám người ai nấy cũng đều nhịn không được ghé mắt nhìn.

Nam sinh dừng lại trước chỗ bày quầy đón tân sinh, đưa tay kéo kính râm xuống, lịch sự hỏi "Cho hỏi xe bus của trường mấy giờ mới đến?"

Giang Tuyết nhìn thẳng vào mắt nam sinh kia, bất giác ngẩn người.

Diện mạo của người này vô cùng anh tuấn, vẻ mặt giống như luôn mỉm cười khiến người khác cảm thấy thân thiện dễ gần. Chất lượng tân sinh năm nay có thể nói là tốt vô cùng, đứng ở quầy đón tân sinh từ sáng tới giờ thấy bao nhiêu là trai xinh gái đẹp, bất quá trên người nam sinh này lại có một loại khí chất rất đặc biệt… Thật sự là sinh viên mới sao? Như thế nào mà cả người không có một chút ngây ngô cùng non nớt đặc trưng của tân sinh nhỉ?

Trong lòng tuy có chút nghi hoặc, nhưng Giang Tuyết vẫn nhiệt tình trả lời "Sắp tới rồi, sư đệ ở học viện nào vậy?"

Nam sinh trả lời "Lịch sử."

Nghe vậy Giang Tuyết liền cười nói "Vậy cũng thật tình cờ ha, chị cũng bên lịch sử. Sau này có gì cần giúp đỡ cứ tìm chị, phải rồi, chị tên Giang Tuyết, là trưởng lớp A1 bên hệ lịch sử."

Đúng lúc này, di động của Giang Tuyết đột nhiên vang lên, là một vị bạn học cùng phụ trách đón tân nhân với Giang Tuyết, báo cho cô biết là xe trường đã đến.

Giang Tuyết gọi mấy tân nhân tập họp lại, sau đó dẫn cả đám chậm rãi đi đến bãi đỗ xe đối diện.

Giang Tuyết bảo mấy tân sinh theo thứ tự lần lượt lên xe, bản thân mình lên sau cùng hết. Lên xe, cô nàng đưa mắt nhìn một loạt, phát hiện chỗ ngồi của nam sinh cùng hệ lịch sử lúc nãy còn ghế trống, lập tức bước đến ngồi xuống.

Cô nàng nghiêng đầu dòm sang, thấy nam sinh hai tai đeo headphone, lúc này đang cúi đầu chơi game trên di động.

Người này có một đôi bàn tay rất đẹp, mười ngón tay đều thon dài, khớp xương đều đặn, nhìn đôi bàn tay lướt nhanh gõ trên màn hình di động của cậu ta tạo cảm giác như một nghệ sĩ dương cầm đang say mê ngồi bấm những phím đàn diễn tấu một nhạc khúc với độ khó cực cao, nhanh tới mức làm người ta hoa mắt.

Vẻ mặt của anh nghiêm túc vô cùng, trên di động biểu hiện game đang chơi là "Tiết tấu đại sư".

Đây là một trò chơi đề tài âm nhạc đang rất được mọi người ưa chuộng dạo gần đây. Cách chơi rất đơn

giản, dựa theo tiết tấu âm nhạc mà gõ nhịp, càng chính xác tạo thành càng nhiều combo thì sẽ ghi được càng nhiều điểm, nhưng nếu gặp được bài hát có tiết tấu quá nhanh sẽ rất dễ khiến người chơi luống cuống tay chân, là một trò chơi đòi hỏi tốc độ tay phải cực nhanh, cảm giác tiết tấu lẫn năng lực phản ứng phải nhạy.

Giang Tuyết nhìn nam sinh chơi một lúc, chỉ thấy con số combo trên màn hình liên tục tăng lên vù vù, hơn nữa không hề miss bất cứ cái nào.

Một ca khúc chấm dứt, trên màn hình lập tức xuất hiện dòng chữ màu vàng rực rỡ "All Combo", Giang Tuyết nhịn không được cất lời khen "Sư đệ, cậu chơi Tiết tấu đại sư cũng lợi hại ghê! Bài này chị có cố cỡ nào cũng 400 combo là hết cỡ, vậy mà cậu làm một lèo hơn 700 cái combo!"

Nam sinh nói "Bài này độ khó cũng chỉ ở trung bình, khó hơn tôi cũng all combo được, 1200 âm tôi cũng không miss cái nào."

Giang Tuyết "…"

Tên này không biết cái gì gọi là khiêm tốn sao! Một ngàn hai trăm cái combo… Ngón tay không rút gân sao?

Giang Tuyết nhịn không được, moi di động của mình ra nói "Để tôi add WeChat của cậu, chúng ta thử đấu một ván."

Nam sinh nói "Cô thua là cái chắc."

Giang Tuyết không phục nói "Chưa chắc đâu."

Giang Tuyết quét QR code rồi add WeChat của nam sinh, sau đó cô nàng lựa chọn bài tủ nhất của mình "Croatian Rhapsody"

——kết quả là bị thua vô cùng thê thảm! Bị miss một đống âm không nói, tổng số combo còn không bằng một nửa người ta!!

Nam sinh cười vô cùng sung sướng "Đã bảo là bạn thua chắc rồi mà."

Giang Tuyết "…"

Nhìn người này vẻ mặt cười tủm tỉm, Giang Tuyết tự dưng cảm thấy muốn hộc máu.

Bài khó như vậy mà cũng có thể all combo? Tốc độ tay của người này là bao nhiêu vậy, đúng là trâu bò mà!

Giang Tuyết buồn bực nhìn nam sinh tiếp tục đeo headphone, hai tay nhẹ nhàng bấm màn hình di động, nhịn một hồi rốt cuộc nhịn không nổi, lấy di động phát một tin xả bực lên group chat của đám bạn học "Hôm nay đi đón tân sinh, gặp được một tên, hắn chơi Tiết tấu đại sư pro như quỷ ấy, tuỳ tiện gõ mà combo cũng hơn một ngàn, nhìn hắn chơi mấy ván mà cảm giác như sắp sửa nhận không ra trò này vậy! Mệt quá không muốn yêu nữa!"

Xe trường chạy suốt một tiếng, rốt cuộc đến trường, đám tân sinh tay xách nách mang hành lý ào xuống xe, tự chạy đi đăng ký tại các nơi báo danh của hệ mình học, chỉ có nam sinh kia mang hành lý xuống xe, tự thân một mình đi về hướng ký túc xá.

Giang Tuyết tốt bụng nhắc nhở "Sư đệ, em nên đi chỗ báo danh đăng ký trước, đăng ký xong rồi mới được lĩnh chìa khoá ký túc xá."

Nam sinh nói "Không cần, tôi có thể trực tiếp vào ký túc xá."

Giang Tuyết kinh ngạc "Thế ra cậu không phải là tân sinh?"

Nam sinh cười nói "Tôi năm tư rồi, tiện đường quá giang xe trường chút thôi, cảm ơn bạn ha."

Giang Tuyết "…"

Nhìn tên kia xách hành lý nhanh chóng bước đi như bay dần dần mất hút khỏi tầm mắt, Giang Tuyết thực sự là nghẹn họng!

Bồ tèo, năm bốn rồi còn đi ké xe tân sinh! Da mặt dày tới mức này, cũng là một loại trình độ!!

***

Khu ký túc xá nam sinh C đại, toà 1, phòng số 301.

Nam sinh đi ké xe tân sinh đi đến cửa phòng ký túc xá của mình, phát hiện cửa phòng lúc này đang mở, bên trong có một anh chàng đang toàn lực rống to "Đánh chết buff trước! Mau lên mau lên! Giết buff trước!!"

Anh chàng ngồi cạnh cũng không chịu thua kém "Rồi xông lên, giết chết tụi nó!"

"Giết một lèo cả đám, tuyệt cú mèo!"

Trên màn ảnh máy tính hiện lên mấy chữ "Chiến Thắng" rực rỡ, hai nam sinh hưng phấn đánh tay nhau một cái. Nghe thấy âm thanh mở cửa, hai người mới quay đầu lại nhìn, liền thấy một anh chàng cao lớn

đẹp trai đang cầm hành lý đứng ngay cửa, nhìn hai người mìm cười "Chào mọi người."

Hai người ngồi trong phòng đồng thời sửng sốt "Ông là ai?"

"Bạn phòng mới." Nam sinh mang theo hành lý vào phòng, vô cùng phong độ đưa tay nói "Năm bốn hệ lịch sử, Lưu Xuyên, chiếu cố nhiều hơn."

Lưu Xuyên vốn tưởng là phòng ký túc xá nam sinh kiểu gì cũng vừa loạn vừa bẩn, mùi hôi ngợp trời, đến lúc vào phòng 301 này mới phát hiện trong phòng được quét dọn vô cùng sạch sẽ gọn gàng, mùi lạ cũng hoàn toàn không có. Sàn nhà nhìn là biết vừa được lau qua, vẫn còn vệt nước chưa khô, trên giường của mấy anh bạn trong phòng đều có mắc một cái màn, mấy thứ tạp vật cùng hành lý cá nhân đều được màn che lại, từ ngoài nhìn vào liền thấy vô cùng ngăn nắp chỉnh tề. Mà cái giường trống bên kia cũng được thu dọn sạch sẽ, tổng thể mà nói ấn tượng ban đầu khá là ok.

Nếu bạn cùng phòng vì lười mà không thèm dọn, để cho mình một cái giường bẩn loạn, Lưu Xuyên cũng không thể làm gì hơn là tự thân vận động. Nhưng mấy cậu này tính cách cũng rất tốt, chủ động giúp mình dọn dẹp sạch sẽ giường nằm.

Bởi vi vậy nên tâm trạng của Lưu Xuyên rất tốt, dẫn theo thái độ đối với mấy người bạn cũng phòng cũng hữu hảo hơn.

Nam sinh mới nãy kêu gào phải giết buff trước lúc này đứng dậy, bước tới bắt tay Lưu Xuyên, cười nói "Chào bạn, chủ nhiệm có nhắc tới chuyện bạn vào ở với tụi này, hoan nghênh trở thành thành viên của phòng. Tui là Lý Tưởng, là phòng trưởng phòng 301, này chính là Chu Hiểu Vũ, còn bên kia là Dương Đào, ba đứa tụi này đều là sinh viên bên hệ vật lý. Giường trống bên kia là của bạn, sau này có chuyện gì cần giúp đỡ cứ gọi tui một tiếng. Chúng ta ở chung phòng với nhau, không cần khách khí cái gì hết, hen!"

Nam sinh tên Lý Tưởng này chỉ nhìn vẻ ngoài liền có thể đoán ra cậu ta là mẫu người tính cách thẳng thắn lại nhiệt tình, cười toe toét rất là sáng sủa, chiều cao cũng một mét tám hơn, xấp xỉ với Lưu Xuyên. Tuy rằng có vẻ như yêu chơi game, nhưng lại không giống mấy tên trạch nam bình thường hay gặp, vẻ mặt đều là mụn, ngược lại bộ dạng mày rậm mắt to, nhìn cũng rất đẹp trai.

——Lý Tưởng? Tên có hơi buồn cười tí.

Lưu Xuyên gật đầu, cũng cười nói "Ok, Lý Tưởng đúng không? Mọi người tiếp tục chơi ha, tôi đi dọn hành lý một chút."

Lý Tưởng nói "Vậy cứ tự tiện, tụi này tiếp tục chơi game."

Lưu Xuyên kéo hành lý đến một chỗ trống, sau đó nhanh nhẹn dọn dẹp vào vị trí, Lý Tưởng trở lại chỗ ngồi, tiếp tục cùng hai anh bạn chung phòng chơi game.

Mười phút sau, đột nhiên Lý Tưởng vỗ bàn một cái thật kêu, nói "Cái đậu, buff tại sao lại rớt mạng rồi?"

Chu Hiểu Vũ cũng phối hợp vỗ bàn một cái "Buff rớt mạng, trận này thua chắc rồi!"

Lý Tưởng bực bội nói "Vất vả lắm mới thắng được hai trận, người lạ quả nhiên không đáng tin!"

Dương Đào nói "Đúng đó, trận cuối rồi mà thua, xui như cái gì ấy!"

Nghe ba anh bạn cùng phòng tức giận bất bình, giống như là rất bực bội, Lưu Xuyên nhịn không được quay đầu nhìn lướt qua máy tính của họ ——

Vừa nhìn, Lưu Xuyên liền bất giác cảm thấy buồn cười.

Võ Lâm…

Mấy cậu bạn cùng phòng cũng chơi trò này ta…

Trên màn hình máy tính đang biểu hiện bản đồ cạnh kỹ trường tranh xếp hạng trong Võ Lâm, mấy người đội Lý Tưởng bởi vì một người rớt mạng, nên bị đối phương đánh không ngóc dậy nổi, lúc này đứng ở điểm hồi sinh rối rắm oán giận.

Hình ảnh trò chơi vô cùng quen thuộc, hình thức đoàn chiến vô cùng quen thuộc…

Lưu Xuyên tại trò chơi này chinh chiến ngần ấy năm, những hình ảnh kia với anh quả thực là vô cùng thân thiết.

Lưu Xuyên làm bộ như mình rất "gà" hỏi thăm "Mọi người đang chơi game à? Võ Lâm đúng không?"

Lý Tưởng nói "Đúng vậy, ông cũng chơi trò này?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, có từng chơi một dạo."

Lý Tưởng tò mò quay đầu lại hỏi "Ông chơi phái gì"

"Đường Môn." Lưu Xuyên cong khoé môi, mỉm cười bổ sung "Bất quá tôi chỉ mới biết chơi, trình độ rất kém."

Nghe được bạn cùng phòng mới cũng chơi Đường Môn, Lý Tưởng lập tức hưng phấn đứng phắt dậy "Ông

cũng chơi trò này? Quả tuyệt vời!"

Quả thật là đạp nát đế giày tìm không thấy, nhặt được ngoài cửa chẳng mấy giây!

Đám người Lý Tưởng muốn đánh cạnh kỹ trường, nhưng số người lúc nào cũng thiếu, năm thiếu một, lần nào đánh cũng phải kiếm một người ngoài. Hôm nay cũng chính là bởi vì tên buff lâm thời nhét vào kia mạng mẽo không tốt, tới giờ phút gay cấn liền rớt mạng, báo hại bị diệt đoàn hết mấy lượt.

Lúc trước Lý Tưởng còn vắt óc nghĩ hết cách để kéo học bá Ngô Trạch Văn xuống nước chơi cùng mình, nhưng không lần nào thành công, lần này quá tuyệt rồi, bạn cùng phòng mới vào có chơi sẵn không cần phải dụ!

Lần này đội ngũ của mình chắc chắn sẽ từ "Năm thiếu một chết toi" thành "Sáu cố định vô địch" rồi…

Ê mà khoan, lúc nãy tên này nói là trình độ rất gà…

Không sao không sao, gà cỡ nào cũng có thể bồi dưỡng từ từ thôi!

Lý Tưởng lập tức đứng dậy bước đến trước mặt Lưu Xuyên, nhiệt tình vô cùng nói "Trình độ là chuyện nhỏ, chơi dần sẽ quen thôi. Tui chơi Đường Môn hơn năm rồi, đối với phái này quen thuộc như lòng bàn tay vậy! Vầy đi, ông vào game tìm tui, tui mang ông đi đánh cạnh kỹ trường tôi luyện trình độ!

Lưu Xuyên phất tay, mỉm cười nói "Thôi đi, có câu " Không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ đội hữu như heo " đó thôi, tôi sợ heo đội hữu như tôi sẽ liên luỵ các cậu."

Lý Tưởng vô cùng sảng khoái vỗ vỗ vai anh, nói "Cần gì khách sáo vậy! Cứ việc vào game tìm tui mà nương tựa, tui đây bảo kê cho ông!"

"…" Lưu Xuyên chỉ cười mà không nói.

Vài năm sau, trong Lý Tưởng hồi ký của anh bạn Lý Tưởng, có mô tả lại cảnh tượng lần đầu cậu cùng Lưu Xuyên gặp gỡ——

Ngày hè năm ấy, ở phòng 301 toà 1 ký túc xá C đại, từng có một vị cao thủ như thần đứng trước mặt ta, nhưng ta lại không biết quý trọng, còn vỗ ngực nói với đại thần: tôi sẽ bảo kê cho ông.

…

Ha ha.

7. Quyển 1 - Chương 2: Phòng Trưởng Tốt Bụng Chuẩn Trung Quốc

Lưu Xuyên nhanh chóng thu dọn hành lý, sau đó tranh thủ vào phòng tắm tắm rửa một chút.

Lúc ra khỏi phòng tắm, đám người Lý Tưởng cũng vừa lúc đánh xong trận cuối, Lý Tưởng quay đầu lại nói "Phải rồi Lưu Xuyên, bên hệ tụi này đa số là buổi sáng không có khoá, nên ba đứa tụi này buổi tối ngủ có hơi trễ chút, không biết thói quen sinh hoạt của ông như thế nào?"

Lưu Xuyên nói "Không sao, tôi cũng thuộc dạng cú đêm mà."

"Ồ, vậy tốt quá rồi!" Lý Tưởng nghe vậy an tâm, lại tiếp tục giới thiệu "Ngoài ban-công ký túc xá có máy giặt đồ đó, là tài sản công cộng dùng chung, trong tủ còn một cái máy nấu sữa đậu nành với một cái nội cơm điện, tụi tui hay nấu cơm trong phòng nên mới mua, ông có cần dùng cứ tự nhiên hen."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Mấy cậu bình thường đều nấu cơm trong phòng ăn à?"

Lý Tưởng cười hì hì "Thật ra tại lười thôi, lười đi xuống căn-tin mua cơm mới nấu, mỗi đứa một bao mì ăn liền tại chỗ giải quyết. Kho hàng chung của tụi này có rất nhiều mì, đủ loại hương vị, bò kho, hải sản tôm tươi, gà nấu nấm, canh sườn hầm vân vân, ông muốn ăn gì cứ tự nhiên lựa ha!"

Lưu Xuyên "..."

Nghe chân tướng từ miệng tên này nói ra, sao tự dưng thấy chua xót vậy?

Lý Tưởng nói "Vậy đi, lát nữa chúng ta đi Minh Nguyệt Lâu ăn liên hoan một bữa, tui là phòng trưởng nên tui bao, coi như chào mừng ông gia nhập!"

Lưu Xuyên cười nói "Vậy tôi không khách khí, cảm ơn cậu."

***

Lý Tưởng bạn học quả thật là một vị phòng trưởng tốt bụng đúng "chuẩn Trung Quốc", cậu chàng vô cùng thoải mái xách theo ví tiền dẫn ba người bạn cùng phòng đi Minh Nguyệt Lâu nằm ở cửa đông trường đại học, trên đường đi còn tiện tay mua thêm mấy lốc bia lạnh.

Thức ăn của Minh Nguyệt Lâu chủ yếu là thức ăn Hồ Nam, bởi vì đầu bếp là người Trường Sa, sở trường là món Hồ Nam, mùi vị vừa tuyệt lại chính tông có tiếng, hơn nữa tiệm lại nằm gần cổng trường học, nên rất được các sinh viên ủng hộ.

Bốn người bọn họ đến đúng dịp cơm chiều, trong quán ra vào tấp nập, cũng may vận khí bọn họ không kém, đúng lúc có một bàn còn trống.

Phục vụ cầm thực đơn đưa cho bọn họ, Lý Tưởng liền quay sang hỏi "Lưu Xuyên, ông là người ở đâu?"

Lưu Xuyên nói "Bắc Kinh"

Lý Tưởng nói "Ồ, tui là người Trường Sa, nãy quên hỏi ý ông đã kéo ông đi ăn món Hồ Nam, ông ăn được món cay không? Nếu ăn không quen vậy chúng ta gọi mấy món cay nhẹ ăn cũng được."

Lưu Xuyên mỉm cười "Không sao, tôi không kiêng ăn, cậu cứ gọi đi."

Lý Tưởng nghe vậy liền không nói nữa, thoải mái cầm thực đơn gọi nguyên một bàn toàn món mỹ thực đặc sản của Hồ Nam, sau đó bắt đầu khui bia lon, theo thứ tự rót vào ly của từng người, rồi mới đứng dậy nói "Nào, trước cụng một ly, hoan nghênh Lưu Xuyên gia nhập phòng 301 của chúng ta!"

Lưu Xuyên cũng đứng dậy cầm ly bia cụng với đám bạn phòng một cái, sau đó vô cùng nể mặt uống một hơi cạn cả ly bia, lúc này mọi người mới coi như chính thức làm quen với nhau.

Trong lúc chờ đợi phục vụ bưng thức ăn lên, Lý Tưởng tranh thủ nhiệt tình hỏi han "Phải rồi Lưu Xuyên, acc Đường Môn của ông có từng đi cạnh kỹ tràng thi đấu tranh xếp hạng sao? Phòng ký túc xá của chúng ta ba người cùng với hai tên cùng lớp trên lầu ba hay lập đội cùng nhau đi cạnh kỹ tràng thi đấu, nếu như ông muốn thì gia nhập vào đội của tụi tui đi, cộng thêm ông thì vừa đủ 6 người, thành một cái đội cố định luôn."

Lưu Xuyên hỏi lại "Các cậu đánh đến chiến giới bao nhiêu rồi?"

Lý Tưởng sáng khoái trả lời "Đến chiến giới thứ tư bậc cao cấp rồi, đang chuẩn bị xông lên chiến giới thứ năm."

Lưu Xuyên khen ngợi "Không tệ thôi, cũng rất lợi hại."

Lời này của Lưu Xuyên cũng không phải là khách sáo, quan phương Võ Lâm bởi vì có liên minh thi đấu chuyên nghiệp, kéo theo hình thức tranh tài trong game cũng được quy định khá hoàn thiện. Cạnh kỹ trường có một loại chế độ "Phân cấp chiến giới" vô cùng nghiêm khắc, từ thấp đến cao theo thứ tự từ chiến giới thứ nhất, thứ hai… cho đến thứ bảy. Mỗi một chiến giới lại chia ba loại bậc là sơ cấp, trung cấp cùng cao cấp. Muốn thăng cấp chiến giới cần phải có điểm tích luỹ, khi thi đấu nếu thắng sẽ được cộng thêm điểm, nhưng thua sẽ bị trừ điểm, muốn thăng cấp cũng không phải dễ.

Đối với giới game thủ nghiệp dư của Võ Lâm, gà mờ cùng cùi bắp đều là loại phải giãy dụa đau khổ nằm ở chiến giới thứ ba trở xuống, mà chiến giới thứ tư lại bao gồm người chơi ở mức trung bình khá. Lại nói tiếp, chiến giới thứ năm đã có thể xưng là cao thủ game, mà chiến giới thứ sáu đa số đều là tinh anh cùng

hội trưởng các công hội lớn.

Còn chiến giới thứ bảy sao? Đẳng cấp này thuộc loại chỉ có thể ngóng nhìn lên mà thôi.

Chiến giới thứ bảy 70% là các loại tuyển thủ chuyên nghiệp, 30% còn lại là các loại acc phụ của các tuyển thủ chiến đội do không muốn bị người khác nhận ra mới kiến tạo, có thể nói nơi này đâu đâu cũng là acc phụ, nhân sĩ thần bí lại khắp nơi, mỗi trận đấu đều đầy bí ẩn, nói không chừng mới nãy cái tên xa lạ vừa đánh chết mình lại chính là đội trưởng chiến đội ngồi cạnh mình nãy giờ cũng nên.

Nghe được lời khen của Lưu Xuyên, Lý Tưởng vui vẻ trong lòng, cười nói "Cũng bình thường thôi, tụi này đánh cạnh kỹ trường cũng nửa năm hơn rồi, mới bò lên được chiến giới thứ tư. À phải rồi, ông chiến giới bao nhiêu?"

Lưu Xuyên buộc miệng "Chiến giới thứ bả…khụ, chiến giới thứ nhất."

Hoá ra là một tên gà mờ chiến giới thứ nhất!

Lý Tưởng cười nói "Chiến giới thứ nhất thôi, không sao không sao hết, chắc là do ông chưa quen với đấu pháp của cạnh kỹ trường thôi, chiến giới thứ nhất hầu hết đều là người mới, đánh vài trận cho quen tay liền có thể thăng cấp!"

Lưu Xuyên mỉm cười "Chắc vậy đi, tôi cũng mới biết chơi thôi mà."

——phù, suýt chút là lộ ra rồi.

——cũng may hai cái từ phát âm có điều hơi giống nhau, tên kia cũng không có nghi ngờ cái gì. Nếu cậu ta biết vị bạn cùng phòng mới toanh đang ngồi đối diện mình là đại thần Đường Môn xếp hạng nhất bảng chiến giới toàn server, phỏng chừng khiếp sợ tới mất sức ăn cơm luôn quá.

Lưu Xuyên nhìn mấy anh bạn còn lại, mỉm cười đầy vô tội, sau đó tiếp tục bình tĩnh uống trà.

Lý Tưởng thấy anh cười, nhịn không được nhiệt tình vỗ vai Lưu Xuyên "Không cần lo, còn tụi này thôi! Dù gì ông cũng mới bắt đầu tập chơi, thôi cứ theo tụi tui, tui sẽ dẫn cậu cho! Lát nữa ông đi tiệm Net với tụi tui, tụi tui đánh mấy trận, coi như là làm mẫu thao tác kỹ năng Đường Môn cho ông xem, hen!"

Tôi làm mẫu thao tác kỹ năng Đường Môn cho ông xem…

Lưu Xuyên nghe mà suýt phun trà ra khỏi miệng.

***

Ăn xong cơm chiều, bốn người dọc theo ngã tư đường đi khoảng vài trăm mét, quả nhiên tới góc rẽ liền thấy một tiệm Net, tên là "Hội quán Internet Thanh Hoa".

Lưu Xuyên ngẩng đầu nhìn, hội quán quy mô khá là lớn, lầu hai có treo một tấm bảng tên cực lớn, từ lầu hai đến lầu bốn, suốt ba tầng lầu đều bị một loạt đèn cùng màu vây thành hình xoay tròn lên cao, thoạt nhìn vô cùng khí phách không kém gì tổng tài nhận thầu hồ cá.

Lý Tưởng thấy bạn phòng mới đưa mắt nhìn lên mấy lầu trên, nhịn không được hỏi "Lưu Xuyên ông từng tới chỗ này chưa? Tiệm Net này khai trương hồi đầu năm nay, là địa điểm được chỉ định nhận báo danh thi đấu LOL tranh bá cấp thành phố toàn quốc."

Lưu Xuyên sờ sờ mũi, nói "Tôi mới tới lần đầu."

Lý Tưởng cười nói "Cả đám tụi tui hay đến đây lắm, vào đi, tui dẫn ông đi xem! Hoàn cảnh chỗ này cũng được lắm!"

Cả đoàn bốn người đi lên lầu hai của tiệm, giống như lời Lý Tưởng nói, hoàn cảnh của tiệm này quả nhiên rất khá, đại sảnh rộng rãi thoáng mở, bên trong là một loạt các dãy máy tính cùng dàn CPU có cấu hình vô cùng tốt, giữa hai chỗ ngồi còn có một tấm kính thuỷ tinh làm ngăn cách. Ngay đại sảnh lầu hai còn dán một bảng dấu hiệu "Cấm thuốc lá", hơn nữa có lẽ do đặt xen kẽ nhiều loại thực vật xanh, nên không khí cũng rất trong lành. Ở góc gần quầy tính tiền có đặt một kệ bán các loại snack cùng quà vặt, bên cạnh còn chu đáo đặt một bộ sofa dành cho khách ngồi nghỉ ngơi.

Lý Tưởng quả nhiên là khách quen của tiệm Net này, cậu chàng vô cùng quen thuộc mang đám bạn của mình đi đến trước quầy tính tiền, lấy ra một tấm thẻ hội viên VIP màu vàng đưa cho quản lý "Người đẹp, phòng ở lầu bốn còn ghế trống không? Tui muốn 4 chỗ."

Cô nàng quản lý dùng máy tính kiểm tra một chút, liền nhanh chóng ngước lên mỉm cười nói "Có chỗ trống, đưa mình giấy chứng minh, mình giúp các bạn mở quyền hạn."

Bốn người đưa chứng minh, sau đó đi lên vào phòng 406, đều tự vào chỗ trống.

Lý Tưởng mở máy tính, đăng nhập vào trò chơi, kéo danh sách bạn tốt ra nhìn một lèo, phát hiện hai người bên ký túc xá của Hà Húc Dương vẫn chưa online, liền quay sang nói với Lưu Xuyên "Hai tên còn lại chưa có lên mạng, chắc phải chờ tụi nó một lát quá. Hay vầy đi, tui đi qua bên chỗ 1v1 đánh mấy trận, làm mẫu kỹ năng Đường Môn cho ông coi ha?"

Lưu Xuyên cười "Ok, cậu đánh tôi nhìn."

Lý Tưởng suy nghĩ một chút, lại quay qua hỏi Lưu Xuyên "À quên nữa, ông chơi lưu phái nào? Phải là lưu phái ám tiễn không?"

Lưu Xuyên nói "Tôi chơi khôi lỗi."

Lý Tưởng "…"

Một câu knock-out!

Tục ngữ nói rất đúng ha, lưu phái không giống nhau, làm sao cùng nhau chơi?

Đấy cũng chính là một trong những điểm đặc sắc của Võ Lâm——

Trong game, tổng cộng có tám môn phái cho người chơi lựa chọn gia nhập, bao gồm: Thiếu Lâm, Nga My, Võ Đang, Tiêu Dao, Minh Giáo, Cái Bang, Đường Môn, Ngũ Độc. Đây là những môn phái thường thấy nhất trong các tiểu thuyết võ hiệp. Nhưng bất đồng với các tiểu thuyết võ hiệp, từng môn phái trong game lại có ba loại chi nhánh lưu phái khác nhau, cộng lại là hai mươi bốn loại chi nhánh lưu phái.

Tám đại môn phái, hai mươi bốn loại lưu phái, cũng chính là bối cảnh trụ cột nhất mà Võ Lâm đặt ra.

Trong từng môn phái đều sẽ tự phân hoá các lưu phái, khiến cho cách chơi cũng trở nên đa dạng hoá hơn. Dù cho ngươi cùng đồng bọn của mình là sư huynh đệ đồng môn đi nữa, lựa chọn lưu phái bất đồng, trao đổi với nhau cũng sẽ có khi như kẻ nói gà người nói vịt, tóm lại là không có cách nào hiểu nhau.

Lưu phái khôi lỗi của Đường Môn…

Này lại là lưu phái được tất cả các người chơi nhất trí công nhận là thao tác phức tạp, khó chơi nhất…

Lý Tưởng có chút đau đầu mà nghĩ: Gà ơi là gà! Thân là một con gà, tại sao ông lại đâm đầu vào ngõ cụt lựa cái lưu phái như vậy chứ?

***

Đường Môn có thể nói là môn phái khá được giới game thủ Võ Lâm yêu thích cùng lựa chọn, Đường Môn bao gồm ba loại chi nhánh lưu phái với cách chơi khác nhau hoàn toàn——

Lưu phái ám tiễn, lưu phái ám khí cùng lưu phái khôi lỗi.

Lưu phái ám tiễn: vũ khí là trường cung, dựa vào cung tiễn viễn trình kềm chế đối thủ, khoảng cách công kích xa, phạm vi cũng rất rộng, dễ hiểu mà nói chính là loại "cung tiễn thủ hệ viễn trình" có vai trò vô cùng trọng yếu trong phụ bản lẫn cạnh kỹ trường.

Lưu phái ám khí: vũ khí là túi ám khí, lấy phi tiêu, ngân đinh cùng độc châm, etc… các loại ám khí làm thủ đoạn công kích chủ yếu, theo lộ tuyến "sát thủ" bạo kích cao, sát thương cao. Kỹ thuật ám sát hung tàn thường thường bùng nổ khiến đối thủ không kịp trở tay, rất thích hợp với loại tác chiến đơn độc dã ngoại.

Lưu phái khôi lỗi: vũ khí là triền thủ, trên triền thủ bao gồm vô số các sợi tơ dùng để điều khiển cơ quan khôi lỗi, dựa vào việc khống chế cơ quan khôi lỗi công kích cùng khống chế đối thủ, có thể xem như một loại "khôi lỗi đại sư" dùng cơ quan khôi lỗi tác chiến.

Lưu phái khôi lỗi chủ yếu là dựa vào nhánh cơ quan thuật của Đường Môn phát triển nên, lưu phái đặt ra vô cùng độc đáo, rất nhiều người chơi đều cảm thấy có thể khống chế cơ quan khôi lỗi Đường Môn quả thực là kool vô cùng, tiếc là cách thức thao tác của lưu phái này quá phức tạp, hình thành hai loại cực đoan giữa cao thủ cùng gà mờ—— khôi lỗi sư gà mờ, đi đi một hồi liền mất luôn khôi lỗi của mình, đừng nói tới chuyện khống chế khôi lỗi công kích kẻ thù, khôi lỗi của gà mờ thường xuyên bị chủ nhân ngu xuẩn của mình kéo vào góc tường, kẹt ở trong ấy không ra được…

Mà cao thủ khôi lỗi sư, lại có thể khống chế đồng thời nhiều khôi lỗi, đối với kẻ thù vây sát!

Trong giới nghiệp dư, khôi lỗi sư trình độ cao có thể đồng thời linh hoạt khống chế bốn đến năm khôi lỗi.

Mà trong lịch sử giới tuyển thủ chuyên nghiệp, từng xuất hiện một vị đại thần đỉnh cao của lưu phái khôi lỗi ——nghe nói hắn có thể đồng thời khống chế bảy khôi lỗi!

Mỗi người chỉ có mười ngón tay, đồng thời khống chế bảy cái khôi lỗi, trong thời gian cực ngắn hoàn thành việc bày trận đồng thời nhanh chóng bùng nổ, thao tác với độ khó cực cao, hiệu quả huyễn lệ vô cùng chói mắt, quả thực khiến người ta nhìn mà cứng lưỡi thẳng mắt.

Vị đại thần Đường Môn từng bằng kỹ thuật khiến giới tuyển thủ chuyên nghiệp lẫn nghiệp dư vô cùng khiếp sợ này, ID tên là "Hải Nạp Bách Xuyên", từng là đội trưởng dẫn dắt chiến đội Hoa Hạ đạt được thành tích đại mãn quán toàn năm, được fan hâm mộ thân thiết gọi là "Xuyên đội" hay "Xuyên thần", cũng là nam thần được vô số người chơi Đường Môn tôn sùng.

Người này rất hiếm lộ diện trước mặt truyền thông, tên thật không rõ, bộ dạng càng là dấu chấm hỏi, cảm giác vô cùng thần bí.

Tiếc là, nửa năm trước vị đại thần này đã tuyên bố rời liên minh, hiện vẫn chưa rõ tung tích.

Giải thích một chút

(1) Trong truyện có phân chia hai loại gamer, một là gamer online, tức là gamer chỉ chơi game online chứ không đi tham gia thi đấu chuyên nghiệp (bởi vì không đủ trình độ) tớ sẽ dịch là nghiệp dư, cùng với giới

gamer tuyển thủ tức là những người coi việc thi đấu như nghề nghiệp của mình, tớ sẽ dịch là chuyên nghiệp. Về sau cứ thấy nghiệp dư tức là không phải tuyển thủ, tớ nói trước ở đây là vì về sau Lưu Xuyên sẽ khai quật các loại nghiệp dư và huấn luyện thành chuyên nghiệp, nên đề phòng trước kẻo có mấy bạn đọc khó hiểu mà bị loạn.

(2) Về đoạn chiến giới bảy và một mà Lưu Xuyên lỡ miệng, trong tiếng Trung thì bảy là [thất] và một là [nhất], hai từ này đọc gần âm.

Ban đầu tớ tính giữ nguyên là chiến giới đệ nhất – đệ nhị đệ tam tứ ngũ lục, nhưng mà sợ mọi người không thích, nên đặt ở đây hỏi tí, mọi người thấy chiến giới thứ nhất với chiến giới đệ nhất thì cái nào xuôi tai hơn, tại nếu giữ nguyên đệ nhất thì việc đồng âm giữa nhất và thất nó sẽ thuận hơn là ngồi giải thích như vầy...

(3) Về cái vụ [Nhận thầu hồ nuôi cá], hình như này là một cái chế giễu của dân mạng TQ về tình tiết trong phim "Sam Sam lai liễu", vai chính tổng tài Phong Đằng từng khí phách nói một câu "Anh muốn cho toàn bộ thế giới này đều biết, hồ cá này đã bị em nhận thầu."

Được rồi, tớ không coi phim nên sẽ dịch nguyên văn giải thích bên baike ha.

Câu này nguyên là từ một tình tiết như vầy.

Nam chủ giễu cợt là nữ chủ "Không biết thả dây dài câu cá lớn", nữ chủ liền ghen tuông bảo là "Trên bờ hồ có rất nhiều người" để cảm thán việc nam chủ giàu giỏi đẹp trai bị quá nhiều cô nàng mơ ước. Nam chủ lại cười, sau đó khí phách nói câu "Hồ cá này đã bị em bao thầu" để thổ lộ. Câu này đặt trong tiểu thuyết ngay thời điểm đó cũng thấy không có gì.

Dân mạng tỏ vẻ, họ cười nhạo chế giễu là bởi vì một vị tổng tài khí phách nhiều tiền lại đẹp trai như vậy, mà lời thổ lộ lại rất là "bình dân", nhận thầu một cái hồ cá thôi, làm sao thể hiện được thực lực cùng khí phách của tổng tài?

Cho nên kiểu "Nhận thầu" này nhanh chóng rộ lên khắp nơi, không ít người phun tào rằng "Đây là chuyện tình giữa bí thư chi bộ thôn quê cùng thiếu nữ nhà hắn."

Một vài kiểu ăn theo "Anh muốn cho toàn thế giới biết, sạp xiên que này là anh cho em bao thầu", etc

8. Quyển 1 - Chương 3: Đánh Xếp Hạng Bi Kịch

Lý Tưởng nghe Lưu Xuyên bảo mình theo lưu phái khôi lỗi bèn uyển chuyển đề nghị "Lưu Xuyên à, ông là dân mới tập chơi ha, mà thân là một tân thủ ý, tui thấy ông nên theo đường tiễn thủ đi, chứ khôi lỗi thao tác khó lắm!"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Không sao, tại tôi thích chơi khôi lỗi thôi, luyện từ từ cũng được."

Nhìn ông bạn cùng phòng vẻ mặt mỉm cười, bình tĩnh lại ung dung, Lý Tưởng cũng xấu hổ không dám đả kích tiếp, đành nhiệt tình tiếp tục đề nghị "Khụ khụ, nếu như ông quyết định theo đường này, hay là thử nghiên cứu một chút mấy cái clip ghi hình của đại thần lưu phái này trước đi. Tui nhớ hình như trong giới tuyển thủ chuyên nghiệp có một vị đại thần Đường Môn theo lưu phái khôi lỗi từng up rất nhiều video công lược về lưu phái này, tên là… tên gì ấy nhỉ…" Lý Tưởng gãi đầu lâm vào tự hỏi.

Lưu Xuyên nhắc nhở "Có phải là Hải Nạp Bách Xuyên không?"

Lý Tưởng vỗ vỗ ót "Đúng đúng, chính là Hải Nạp Bách Xuyên, cựu đội trưởng chiến đội Hoa Hạ, Hải Nạp Bách Xuyên. Ông cũng biết hả? Ồ ha, trong tên hắn cũng có cái chữ Xuyên, đừng nói là vì thích tên kia mà ông mới đi chơi khôi lỗi nha?"

Lưu Xuyên vẻ mặt bình tĩnh trả lời "Ừ, tôi rất thích anh ta."

Chu Hiểu Vũ ngồi cạnh cũng đồng ý nói "Tui cũng thích Xuyên đội lắm, ảnh có thể cùng lúc khống chế bảy con rối, lợi hại cực! Tiếc là ảnh tự nhiên rời Liên Minh, không biết là xảy ra chuyện gì nữa. Nhắc mới nhớ, hơn nửa năm rồi không nghe tin tức về Xuyên đội, không lẽ ảnh mắc phải bệnh nan y ta?"

Lý Tưởng phụ hoạ theo "Rất có thể!"

Lưu Xuyên "…"

Tôi khoẻ mạnh đứng một đống ở đây này! Mấy người đừng nguyền rủa tôi được không vậy?

Không muốn tiếp tục rối rắm bàn về vấn đề "Xuyên đội đi đâu rồi" nữa, Lưu Xuyên khéo léo chuyển chủ đề nói sang chuyện khác "Phải rồi, các cậu không phải định vào thi đấu xếp hạng sao? Hai đồng đội kia lên mạng chưa?"

Lý Tưởng quay lại nhìn danh sách bạn tốt, phát hiện hai người kia đã lên mạng, lập tức mời vào đội. Năm người nhanh chóng tổ thành một đội ngũ hoàn chỉnh, sau đó đăng ký vào danh sách thi đấu xếp hạng. Bởi vì đội chỉ có năm, thiếu một người, cho nên hệ thống sẽ ngẫu nhiên chọn một người đăng ký lẻ xếp vào đội.

Hệ thống xếp đội rất nhanh, đội năm người bọn họ bị ghép thêm vào một người lạ. Lý Tưởng tuỳ tay đánh vài chữ đơn giản ở kênh đội ngũ gọi vị đồng đội lạ kia sẵn sàng, mấy người còn lại cũng cùng nhau bấm chuẩn bị.

"Đội ngũ của bạn đã gia nhập vào danh sách các đội ngũ thi đấu xếp hạng, hệ thống đang giúp bạn tìm kiếm đối thủ, xin chờ một lát."

Khoảng 30 giây sau, hệ thống xứng đối thủ thành công, màn hình liền hiện ra hàng chữ——

"Đã ghép cặp thành công, đang vào bản đồ thi đấu ngẫu nhiên, đếm ngược 10, 9, 8,…"

Lý Tưởng vội vàng cầm headphone đeo lên, hô một câu ở kênh voicechat của đoàn đội "Sắp bắt đầu rồi, mọi người tập trung tinh thần ha, cố lên!" Ủng hộ sĩ khí xong, Lý Tưởng sực nhớ quay đầu nhìn Lưu Xuyên nói "Phải rồi, lát nữa tui phải chỉ huy trận đấu, có thể không rảnh giải thích các chi tiết cho ông hiểu…"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Không sao, tôi xem các cậu đánh như thế nào là được."

Đếm ngược 10 giây chấm dứt, trận đấu chính thức bắt đầu.

Màn hình trước mặt mọi người đồng loạt chuyển thành khung cảnh một hòn đảo xinh đẹp đầy hoa đào, Lý Tưởng cùng đội ngũ của mình đồng thời xuất hiện ở điểm sinh ra tại bản đồ góc trái dưới cùng.

Hình thức thi đấu đoàn đội 6 người có quy tắc khá đặc biệt, lúc mới bắt đầu trận đấu, cả hai bên sẽ phân biệt xuất hiện tại điểm sinh ra ở hai điểm ở hai góc đường chéo bản đồ. Vị trí này cũng chính là đại bản doanh của phe bên mình, nhân vật của mình nếu tử vong sẽ sống lại ở chỗ này, lưu ý là nếu tử vong càng nhiều lần thì thời gian chờ đợi sống lại cũng sẽ càng lâu hơn.

Bản đồ đối chiến được lựa một cách ngẫu nhiên, có rất nhiều loại: trúc lâm, thành trấn, tuyết sơn, hoặc là đầm lầy… các loại bản đồ khác nhau đều sẽ mang đến lạc thú đối chiến khác nhau.

Mục đích của trận đấu là cướp đoạt ba cột lệnh kỳ được hệ thống cho xuất hiện ngẫu nhiên trên bản đồ, sau khi cướp lấy nhanh chóng mang lệnh kỳ về đại bản doanh của phe mình. Mỗi lần lệnh kỳ xuất hiện mới, đều sẽ được biểu hiện toạ độ trên bản đồ, đoạt càng nhiều lệnh kỳ cũng tương đương với đạt được thắng lợi cuối cùng.

Đơn giản mà nói, chính là hình thức "Đoạt kỳ chiến trên bản đồ ngẫu nhiên".

Bản đồ hệ thống lựa chọn cho đội của Lý Tưởng là "Đào Hoa Đảo". Bản đồ này khá xinh đẹp, khắp nơi tràn đầy cánh hoa đào hồng nhạt theo gió bay bay, ngay cả trên mặt đất cũng được trải một tầng hoa đào thảm. Hiệu quả 3D của game khiến cho cảnh tượng vô cùng sống động, nhưng đám người Lý Tưởng lúc này lại không có tâm trạng để thưởng thức cảnh đẹp hoa đào, mọi người đứng tập trung lại, bắt đầu thêm buff cho nhau, Lý Tưởng chỉ huy nói "Ok, chúng ta ôm đoàn đi đường giữa!"

Ôm đoàn đi đường giữa, đây là chiến thuật thường thấy trong trận đấu của đám gà mờ…

Bản đồ Đào Hoa Đảo tính ra không thuộc dạng khó, địa hình cũng không phức tạp, Lý Tưởng cùng đội ngũ của mình trực tiếp vọt về điểm lệnh kỳ xuất hiện ở trung gian bản đồ.

Năm người mới vừa đi đến chỗ rẽ, đột nhiên có một Minh Giáo từ sau đám đào thụ dày đặc xông ra, ngay lập tức vung thanh đao lạnh như băng bổ vào người bọn họ.

Lý Tưởng lập tức kêu lên "Có mai phục! Lên!"

——Mèn ơi, có mai phục mà cả đám không lo điều chỉnh vị trí, lại trực tiếp… xông lên?

Mấy người còn lại nghe lời chỉ huy của Lý Tưởng, lập tức xông lên, trong nháy mắt một đống kỹ năng ì đùng chớp lên.

Lý Tưởng tiếp tục chỉ huy "Giết buff trước! Mau mau mau lên! Mau giết buff!"

——Lúc này không phải nên giết tên Minh Giáo kia trước sao? Minh Giáo mới nãy vọt ra quá xa, đã sớm rời khỏi phạm vi trị liệu của buff phe nó rồi mà?

"Mặc xác cái tên Minh Giáo kia! Giết buff trước! Mau lên, giết buff trướcccc!!!"

Lưu Xuyên "…"

"Buff máu buff mau! Buff đâu cho miếng máu coi! Tui sắp chết rồi, cho máu coi!!"

Lưu Xuyên "…"

Kiểu chỉ huy quỷ quái gì đây? Lưu Xuyên thiệt sự là vô lực phun tào.

Biết là thực lực của đại đa số người chơi ở chiến giới bốn đều chỉ ở mức trung bình, nhưng trong mắt tuyển thủ chuyên nghiệp thì thực sự là yếu chết —— không biết tính toán sát thương, cũng không hiểu phương pháp di chuyển, không biết điều chỉnh khoảng cách, càng đừng nói tới quan sát lợi dụng địa hình…

Đây là điều thường thấy trong các game loại hình tranh tài, những người ở mức trình độ cao hơn, thủ pháp cùng ý thức cũng sẽ trở nên hoàn toàn khác biệt.

Trong thi đấu chuyên nghiệp, mỗi một loại hình bản đồ đều phải trải qua phân tích cùng nghiên cứu một cách vô cùng tỉ mỉ, tuỳ theo mà diễn sinh đủ loại chiến thuật, nào là bao vây, du kích, dương đông kích tây, dụ địch xâm nhập… Đám đội trưởng chiến đội giới liên minh đều là một đám đầy bụng ý xấu, bọn họ sáng chế ra vô số các loại chiến thuật. Thân là cựu đội trưởng chiến đội Hoa Hạ, vốn đã quen cách chỉ huy khi các trận đấu chuyên nghiệp, lúc này xem cách đánh rối tung rối mù của đám người Lý Tưởng, quả thực là trym đau tê tái…

Nhìn một lát, Lưu Xuyên không nhịn được mở miệng nhắc nhở "Các cậu trước lùi về núp đằng sau mấy cái

cây…”

Lý Tưởng lúc này chém giết hăng máu đến đỏ cả mắt, hoàn toàn không nghe lời nhắc nhở của người bên cạnh, vẫn đang tiếp tục rống “Lên lên lên! Giết chết buff của tụi nó!!”

Lưu Xuyên chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn bọn họ lần lượt biến thành điểm số cho phe kia.

Trận đầu nhanh chóng thua trận hạ màn, trận thứ hai cũng tiếp tục sắp sửa thua, Lý Tưởng tâm tình buồn bực, với tay khui lon Redbull đặt bên cạnh, ngửa đầu ực ực ực vài hớp, sau đó vô cùng khí phách nắm tay hô “Lại lần nữa!”

Lưu Xuyên thật rất muốn nói một câu: Bồ tèo, đánh kiểu cậu, có uống Redbull cũng vô dụng thôi à.

Thân là Đường Môn máu giấy, lại không chịu né tránh, trốn ở đằng xa tiến hành viễn trình công kích áp chế đối thủ, mà lại quang minh chính đại cùng đội hữu của mình xông lên, đôi lúc dưới cơn xúc động còn chạy xộc vào chỗ kẻ thù cứu người, chơi Đường Môn kiểu cận chiến xông pha lửa đạn như vậy, cũng coi như nhân tài…

Cơ mà, tốc độ tay của tên này cũng rất nhanh, phản ứng cũng nhanh hơn mấy người còn lại nhiều lắm.

Lưu Xuyên nhịn không được hỏi “Lý Tưởng, tốc độ tay của cậu hơn 220 không?”

Lý Tưởng trả lời “Hình như là 240 thì phải.”

Tốc độ tay, có thể hiểu là số lần thao tác của ngón tay trong một phút đồng hồ, gọi tắt là APM.

Trong các các loại hạng mục tranh tài phối hợp đoàn đội của giới eSports quốc nội, 220 APM là mức tiêu chuẩn tốc độ tay mà mỗi tuyển thủ phải có. Nói cách khác, tuyển thủ trong giới chuyên nghiệp chính quy buộc phải sở hữu khả năng ấn 220 lần phím trong một phút, hơn nữa còn phải chuẩn xác nghĩ phím nào ấn phím đó, không được phép ấn sai dù chỉ là một phím.

Người bình thường có tốc độ tay ở vào khoảng 120 ~ 150, dựa vào tốc độ này thôi một tiếng cũng có thể gõ được vài ngàn chữ, từ đó có thể suy ra tốc độ tay của tuyển thủ chuyên nghiệp nhanh tới cỡ nào. Đám người này mỗi lúc tán gẫu với nhau, gõ một đoạn thật dài đối với họ tương đương như copy&paste, cực nhanh.

Tốc độ tay 240 của Lý Tưởng, thực chất mà nói đã đạt đến mức trên tiêu chuẩn tuyển thủ chuyên nghiệp, nếu được huấn luyện tốt, nói không chừng trở thành cao thủ cũng không phải chuyện đùa. Tiếc là lúc này cậu chàng có lẽ vẫn chưa ý thức được vấn đề của mình nằm ở đâu, Lưu Xuyên cảm thấy khá là đáng tiếc.

Lý Tưởng tính cách thẳng thắng lại rộng rãi, làm người nhiệt tình lại rất nghĩa khí, đặc biệt luôn thích

xông xáo đây đó, phong cách này rất thích hợp chơi Thiếu Lâm hoặc là Cái Bang, tóm lại là các loại môn phái cận chiến, chứ hoàn toàn không hợp với style của phái Đường Môn.

Liên tiếp thua ba trận, đội ngũ của Lý Tưởng một lần nữa trở về địa điểm chờ sắp xếp thi đầu, bắt đầu ghép đối thủ lại.

Lý Tưởng có chút khó chịu cúi đầu, cả người thoạt nhìn giống như trái cà héo ỉu xìu.

Lưu Xuyên nhìn cái ót của cậu ta, lên tiếng hỏi "Lý Tưởng, trước giờ cậu chơi Đường Môn không hả?"

Lý Tưởng gật đầu "Ừ…"

Lưu Xuyên uyển chuyển đề nghị "Không tính đổi môn phái chơi thử hả? Thí dụ như Thiếu Lâm vân vân…"

Lý Tưởng quay phắt lại, dùng ánh mắt nhìn tên ngốc liếc Lưu Xuyên một cái "Thiếu Lâm? Ông nói giỡn hả? Trang bị của Thiếu Lâm xấu bà cố. Với lại tui thấy đám Thiếu Lâm chỉ có mỗi khi đi phụ bản còn có chút tác dụng, đụng tới pk vô dụng gì đâu!"

Lưu Xuyên "…"

Cậu giỡn tôi hả!!

Đó là do đám gà mờ các cậu dù có đi đánh nhau cũng rất hiếm gặp Thiếu Lâm cao thủ! Mấy cậu có biết trong các trận pk đỉnh cao có bao nhiêu cái đại sư sắc bén không? Đại sư tay cầm phật châu khoác áo cà sa, vẻ mặt bi từ bi hỉ xả, vừa vào trận đấu bắt đầu đánh người là tên nào tên nấy đều biến thành hung tàn đến phát sợ, có tin cỡ trình độ như cậu mà gặp phải một vị đại sư lợi hại, chỉ có nước nằm vật ra để người ta đánh hay không? Đánh tới không hoàn thủ được ấy!!

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nhìn Lý Tưởng "Tôi nghĩ cậu nên thử chơi Thiếu Lâm một lần xem sao, chứ chơi Đường Môn mãi như vậy không thấy chán hả?"

Lý Tưởng xua tay nói "Nâu nâu nâu, ông không hiểu đâu! Tui chỉ chơi Đường Môn!"

Lưu Xuyên "…"

——Bạn phòng ngu xuẩn nhất định không chịu trị liệu, nên làm sao đây?

Lưu Xuyên đề nghị Lý Tưởng thay đổi phái chơi, Lý Tưởng trả lời: Ông không hiểu!

Lưu Xuyên nhìn một người chơi game, chỉ cần xem cách ấn phím liền biết trình độ người nọ ở mức nào, có không gian tiến bộ hay không. Lý Tưởng tốc độ tay rất nhanh, tiếc là thao tác nát bét, một tên có thiên tư như vậy mà lại vô thức đi đường vòng không hề tự giác, rõ ràng là do cậu ta chưa bao giờ gặp một vị sư phụ đáng tin cậy suốt quá trình chơi game… Lưu Xuyên thật sự rất muốn nhắc nhở giúp đỡ cậu ta một chút.

…Chỉ tiếc là cậu chàng không hề nghe, nhất định không muốn trị liệu, nhất định muốn tiếp tục men theo con đường đi đến "Đường Môn phái" hắc ám không có đích đến tới cùng.

Lưu Xuyên cũng không thể nói toạc ra: kỳ thực tôi là cựu đội trưởng chiến đội Hoa Hạ – Hải Nạp Bách Xuyên, bồ tèo cứ nghe tôi là chuẩn…

Nếu như nói như vậy, phỏng chừng cậu ta càng không tin mà ngược lại cảm thấy đầu óc mình bị nước vào…

Huống hồ, lần này trở về trường, Lưu Xuyên cũng không muốn công khai thân phận của mình.

Nếu như bị người khác biết anh là Hải Nạp Bách Xuyên, là đội trưởng cũ của Hoa Hạ, sau đó đi đâu cũng bị đám đông vây xem, vậy liền không ổn…

Quá trình thi đấu xếp hạng của Lý Tưởng vẫn tiếp tục diễn ra trong bi kịch, Lưu Xuyên nhìn vài trận, thật sự rất đau…trym.

Vì thế, anh sáng suốt quyết định chạy trước "Khụ khụ, Lý Tưởng, tôi có chút việc phải về ký túc xá trước, đi ha."

Lý Tưởng vẫn đang ủ rũ, nghe thấy lời này liền ngẩng đầu nhìn Lưu Xuyên một cái, sau đó hữu khí vô lực vẫy tay với Lưu Xuyên nói "Đi đi, tui nghỉ chút rồi đánh thêm vài trận…"

Thua nhiều trận như vậy mà không hề nản lòng, vẫn tiếp tục dũng cảm tiếp tục xông lên cho người ta farm mạng như vậy…

Hình ảnh kia thực đẹp, đến mức Lưu Xuyên không đành lòng nhìn tiếp, đành xoay người rời đi trước.

Giải thích chút

+ Đánh xếp hạng: nguyên văn là bài vị tái, nếu ai có hay chơi mấy game có cái vụ thi đấu pvp cũng biết mà ha, thường là tổ 1 đội sau đó random xếp với 1 đội khác có thực lực (hoặc điểm) tương đương mình, sau đó đánh với nhau, thắng có điểm, thua thì bị trừ, dựa vào điểm đó mà lên hạng hoặc xuống hạng.

Ở VN hình như nó bị gọi là “rank” hoặc “ranking”

+ **Khôi lỗi**: con rối

Ở đây mỗi khi dùng theo lưu phái, theo đường, hoặc gọi khôi lỗi sư, tớ đều sẽ dùng khôi lỗi. Ngược lại khi mà bảo là khống chế bao nhiêu hay là khống chế như thế nào, tóm lại là lúc thi đấu mô tả, hoặc kể lại thuật lại, tớ đều sẽ dùng chữ con rối. Nói nôm na khôi lỗi là từ dùng khi nhắc đến lưu phái, còn con rối là từ dùng trong các trường hợp còn lại.

+ Trong phần mô tả trận đấu của đội Lý Tưởng, có câu của Lưu Xuyên là [không lo điều chỉnh lại vị trí], ở đây tớ giải thích một xíu, thuật ngữ dùng trong truyện là “tẩu vị”, tức là vị trí hành tẩu, hiểu nôm na như hướng đi hoặc cách đi của người chơi.

Hay thấy trong mấy truyện võng du, mô tả các đại thần là “Tẩu vị phong tao”, tức là nói người này cách di chuyển rất là “pro” rất là đỉnh, nếu có ai từng chơi các loại game có các kiểu pk đối kháng 1v1 (như JX3, hoặc Tiếu ngạo giang hồ, etc) sẽ thấy cách di chuyển khá là quan trọng trong pk, nó giúp người chơi tránh né công kích từ đối thủ, hoặc là tăng thêm tính bất ngờ cho các đòn công kích của bản thân, vân vân… tóm lại mà nói đó là cái chỉ có thể luyện ra từ từ.

Nói xa rồi, ở chỗ này Lưu Xuyên nói “tẩu vị”, tức là nói cách di chuyển của đội Lý Tưởng, vì cho phù hợp với nghĩa cảnh, nên tớ sửa lại là vị trí. Ở đây giải thích cho bạn nào thấy khó hiểu ha ^_^

+ **Phun tào** hay thổ tào ( ): một kiểu nói móc, chế giễu một hành vi hoặc lời nói của đối phương, đại khái đi, đa số là mang nghĩa hài hước. Tớ quen dùng phun tào nên giữ nguyên, tại thấy thổ tào nó…là lạ.

9. Quyển 1 - Chương 4: Anh Là Ai?

Tiệm Net cách trường học cũng không xa, nên Lưu Xuyên đi bộ một lát liền trở về ký túc xá.

Lúc này cả phòng ký túc chỉ còn mỗi mình anh, Lưu Xuyên nhàm chán liền bước ra ngoài ban-công, nheo mắt nhìn về phía cảnh đêm xa xa.

Trời lúc này đã tối đen, các dãy đèn đường màu vàng ấm từng chuỗi từng chuỗi kết lại cùng nhau, giống như một dãy mắc xích màu vàng bao quanh toàn bộ khuôn viên trường. Phía trước ký túc xá đèn điện sáng trưng, trên quảng trường cách đó không xa giống như có học viện nào đang tổ chức hoạt động, một cái sân khấu lấp lánh đèn màu được dựng ở giữa, thi thoảng bộc phát ra những giai điệu vui nhộn dễ nghe từ các thùng loa đặt trên sân khấu.

Có lẽ là bởi vì rời đi nơi này lâu lắm, nên rất nhiều thứ trong trường Lưu Xuyên đều gần như là quên mất.

Anh nhịn không được khẽ bật cười, khoác tay dựa vào lan can bảo hộ, ngửa mặt đón nhận cơn gió buổi đêm thổi phất vào người.

Ngọn đèn ấm vàng nơi ban-công soi rõ gương mặt rõ ràng góc cạnh của anh, khoé môi hơi hơi mỉm cười, khiến người khác nhìn vào liền có loại cảm giác dễ thân cận.

Tiếc là, chỉ có ai quen thuộc với Lưu Xuyên mới biết, cái tên cả ngày đều cười tủm tỉm này tính cách ác liệt đến cỡ nào.

Cả đám bạn bè ai cũng nhất trí một câu: Nhìn bộ dạng cong cong khoé môi cười tủm tỉm của Lưu Xuyên rất là gợi đòn!

Người này bề ngoài đứng đắn muốn chết, nhưng phong cách lúc thi đấu thì lại bỉ ổi vô cùng, đấu pháp thường dùng nhất là điều khiển bảy cơ quan con rối bao vây đối thủ, bản thân thì tránh né ở góc thật xa, tìm mọi cách làm cho con rối nổ tung giết chết đối thủ, sau đó ở kênh chat phụ cận gõ một dãy biểu tình cười đến sung sướng thật dài thật dài… quả thực là hạ lưu đến chịu không nổi!

Thế nên đám "bạn bè" kia nhìn thấy Lưu Xuyên bất kể là làm gì đều rất là muốn đánh anh một trận, vô số tuyển thủ chuyên nghiệp muốn "hành" anh vài trăm lần để giải hận, nhưng đến nay vẫn chưa có ai thành công hành hạ đến chết vị cao thủ đứng đầu Đường Môn này…

Lúc anh vẫn còn thi đấu, rất nhiều đội trưởng khi đối chiến với Hoa Hạ đều có chung một mệnh lệnh ưu tiên đối với đội viên của mình: tập trung đánh Lưu Xuyên! Giết Lưu Xuyên trước! Mau chóng hạ Lưu Xuyên!

Không biết bao nhiêu người hận anh đến nghiến răng trợn mắt, cũng không thiếu kẻ ở sau lưng vẽ vòng tròn nguyền rủa anh…

Mà đối tượng bị nguyền rủa ấy, giờ phút này đang dựa vào vòng bảo hộ lan can hóng gió đêm, hai mắt híp lại, cười đến vô cùng sung sướng…

Trở về trường đại học, gặp được mấy cậu bạn phòng 301 cho anh ấn tượng vô cùng tốt, phòng trưởng Lý Tưởng tuy nhị nhưng lại rất tốt bụng, có một chút khiến Lưu Xuyên cảm thấy ngoài ý muốn là mấy người cùng phòng ai cũng chơi Võ Lâm.

Thật ra lúc trước Lưu Xuyên tiếp xúc với Võ Lâm, cũng là do đám bạn phòng rủ rê cùng chơi.

Lúc ấy, Võ Lâm chỉ mới vừa mở bản thử nghiệm beta, liên minh tuyển thủ vẫn còn chưa thành lập, càng đừng nói tới cái gì chiến đội tuyển thủ… Tất cả mọi người đều cùng nhau chơi game, cả đám công hội lớn mỗi ngày đều mở chiến mắng chửi nhau trên kênh thế giới, trên thiếp ba mỗi ngày đều có vài cái 818 về tiểu tam tiểu tứ, kẻ thì mê chui hang phụ bản, kẻ thì tranh giành boss, người thì khoe ảnh chụp phong cảnh, đứa thì khoe khoang trang bị, náo nhiệt vô cùng…

Khu 1 Điện Tín: Ức Giang Nam.

Server có thể xem như nơi tập trung của đám game thủ lâu đời nhất Võ Lâm…

Về sau cùng mấy đứa bạn cùng nhau dấn thân vào liên minh tuyển thủ, liền không có thời gian bận tâm tới giới game nghiệp dư nữa, bây giờ ngẫm lại cũng cảm thấy có chút hoài niệm…

Lưu Xuyên đang nhàm chán nhớ lại mấy chuyện xưa lắc xưa lơ thì, đúng lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến một loạt âm thanh gõ cửa rất có quy luật đều đặn.

Cốc cốc cốc….

Cốc cốc cốc…

Cốc cốc cốc…

Tiếng gõ cửa này hệt như một cái " máy phát lại " vậy, tần suất cùng tiết tấu của cả ba lần gõ đều cực kỳ giống nhau.

Không lẽ là tên nhị hoá Lý Tưởng quên mang theo chìa khoá sao ta?

Lưu Xuyên có chút buồn bực xoay người đi mở cửa.

——kết quả lại hoàn toàn ngoài dự đoán của anh, ngoài cửa là một nam sinh hoàn toàn xa lạ.

Nam sinh cao khoảng một mét bảy mươi lăm, so với Lưu Xuyên thấp cỡ nửa cái đầu, da tay của cậu ta rất trắng, mái tóc lại đen như nhiễm mực, bộ dáng vô cùng thanh tú văn nhã. Trên người mặc áo sơ-mi trắng phối hợp với quần bò xanh lam nhạt, ăn mặc vô cùng đơn giản lại sạch sẽ, khiến người khác nhìn vào liền thấy nhẹ nhàng lại khoan khoái, dễ chịu vô cùng.

Nam sinh ôm một chồng sách tham khảo dày cộm, trên sống mũi đeo một gọng kính màu đen, ánh mắt đằng sau đôi thấu kính sạch sẽ trong vắt như vừa được tẩy rửa, trên người cậu tản ra một loại khí chất trí thức văn hoá, thoạt nhìn tựa như một nhà học thuật…

Lưu Xuyên nhìn vào ánh mắt của nam sinh, thấy được trong đáy mắt ấy phản chiếu ra hình ảnh của mình.

…Là ai vậy?

Lưu Xuyên còn chưa kịp hỏi, nam sinh trước hết sửng sốt khi nhìn thấy anh, cậu đưa tay đẩy gọng kính

trên sống mũi, vô cùng nghi hoặc hỏi "Anh là ai?"

Lưu Xuyên "…"

Dù cho Lưu Xuyên có cỡ nào bình tĩnh đi nữa, cũng bị một câu "Anh là ai" này khiến cho suýt nữa té ngửa!

Bồ tèo! Cậu tới cửa phòng người ta gõ cửa còn hỏi tôi là ai nữa?

Lưu Xuyên vừa định mở miệng nói chuyện, nam sinh lại ngẩng đầu nhìn bảng ghi số phòng, vô cùng chân thành nói "Xin lỗi anh, lúc nãy đi thiếu một tầng, phòng của tôi là 401 mới đúng."

Sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lưu Xuyên, nam sinh ôm chồng sách bình tĩnh xoay người bước đi.

Lưu Xuyên "……"

Một lát sau, cửa phòng ký túc xá 401 một lần nữa vang lên tiếng đập cửa vô cùng quen thuộc kia.

Cốc cốc cốc…

Cốc cốc cốc…

Lần này gõ cửa kiểu " máy phát lại " vừa mới vang lên hai lần, cửa liền mở, một nam sinh cười nói "Trạch Văn, ông lại quên mang chìa khoá?"

Nam sinh bị gọi là Trạch Văn vô cùng bình tĩnh gật đầu "Ừ, lúc nãy đi thiếu một lầu, gõ cửa nhầm dưới lầu ba…"

Cửa bị đóng lại, đối thoại của hai người cũng bị ngăn cách.

Hoá ra là đi nhầm phòng thật…

Lưu Xuyên liếc mắt nhìn cầu thang cạnh phòng mình, bất đắc dĩ nở nụ cười, sau đó xoay người đóng cửa phòng lại.

***

Tối đó đám người Lý Tưởng trở về rất khuya, cả ba đều ỉu xìu, Lưu Xuyên nhìn liền biết ba tên này thua te tua lắm mới như vậy.

Không nghe lời người lớn, chịu thiệt là ráng chịu.

Thấy chưa, không chịu trị liệu nên đánh xếp hạng thua liên tục mười trận đấy!

Ba người kia mặt co mày cáu, vừa ngã xuống giường liền ngủ vùi. Lưu Xuyên cũng không muốn nhiều lời, tự mình đeo tai nghe nằm trên giường chơi mấy ván Tiết tấu đại sư.

Vừa login vào WeChat liền phát hiện trong group bạn bè thông báo có một tin tức mới "Hôm nay đi đón tân sinh, gặp được một tên, hắn chơi Tiết tấu đại sư lợi hại như quỷ ấy, nhìn hắn tuỳ tiện gõ mà combo cũng hơn một ngàn, nhìn hắn chơi mấy ván mà cảm giác như sắp sửa nhận không ra trò này vậy! Mệt quá không muốn yêu nữa!"

Lưu Xuyên nhìn thấy chợt nhớ tới cô nàng nhiệt tình gặp được ở nhà ga lúc sáng, hình như tên Giang Tuyết, cô nàng tự giới thiệu là lớp trưởng A1 hệ lịch sử nhỉ?

——Khoan khoan? Vậy tức là lớp trưởng lớp mình học rồi?

Vì thế Lưu Xuyên vô cùng lễ phép dùng vẻ mặt mỉm cười trả lời bên dưới tâm trạng của cô nàng "Không cần phải bực như vậy đâu lớp trưởng, nhớ nhắn cho tôi thời khoá biểu học kỳ này ha:)"

:) — chính là biểu tình điển hình của Lưu Xuyên.

Ánh mắt chân thành, khoé miệng cong cong khẽ cười, cả gương mặt tủm tỉm thoạt nhìn rất là thuần khiết vô hại…

Nhưng thực tế thì sao? Cả đám người quen với Lưu Xuyên chỉ muốn tặng cho anh hai chữ: Ha ha…

Giang Tuyết nhìn thấy lời bình luận của Lưu Xuyên, suýt chút hộc máu "Anh anh anh… anh học chung lớp chúng tôi sao?"

Lưu Xuyên đáp "Đúng vậy, tên tôi là Lưu Xuyên, lúc trước tạm nghỉ học, bây giờ phải về học tiếp, sau này sẽ cùng học chung lớp với mọi người:)"

Giang Tuyết nhìn tới đây, hai mắt biến thành màu đen.

—— Cái đậu! Hoá ra tên này là "thần nhân" mà cô Lâm Phương từng đề cập với mình sao!!

Lưu Xuyên – thần nhân hệ lịch sử, năm đó lúc còn học ở trường cũng từng là một nhân vật phong vân, tài ăn nói cực tốt, từng đoạt vài giải thưởng trong các trận thi hùng biện. Có tin đồn là hình như ba anh ta có chút quan hệ trong ngành công tác lịch sử, nói chung là người này từ bé đã xem thư tịch lịch sử thay cho

truyện cổ tích. Bình thường ở ký túc xá cũng ít thấy anh ta đọc sách hay giải đề, nhưng cứ đến các kì thi thành tích bao giờ cũng rất cao, có thể nói anh ta là loại hình thiên tài khiến người khác chỉ có thể hâm mộ đố kị nhìn lên.

Nhưng là đến năm thứ ba đột nhiên anh ta xin nghỉ học tạm rồi biến mất, nguyên nhân cụ thể vẫn chưa rõ.

Giang Tuyết tuy là sinh viên hệ lịch sử, nhưng cách nhau tận ba năm học, nên lúc trước cô nàng cũng chưa từng gặp Lưu Xuyên, chỉ nghe một vài lời đồn đãi kể lại từ mọi người, mấy hôm trước cô nàng cũng rất kinh ngạc khi nghe cô Phương bảo nhân vật truyền kỳ này sắp trở lại trường tiếp tục chương trình học. Càng không ngờ là hôm nay ở nhà ga lại gặp được anh ta…

Giang Tuyết đưa tay xoa xoa thái dương, bấm mở khung tán gẫu WeChat, phát thời khoá biểu các chương trình học cho Lưu Xuyên "Số khoá của học kỳ này cũng không nhiều lắm, nhớ hôm đi học phải mang theo thẻ học sinh, tôi phụ trách thu thẻ học sinh của cả lớp để đi đăng ký đóng dấu ở phòng giáo vụ."

Lưu Xuyên trả lời "Biết rồi, cảm ơn lớp trưởng. Ngủ ngon." phía sau còn kèm theo biểu tình vẫy tay chào tạm biệt.

Giang Tuyết đột nhiên nhớ tới một sự kiện "Phải rồi, cuối tuần trường có tổ chức thi đấu Tiết tấu đại sư đó, anh chơi siêu như vậy, có tính tham gia không?"

Lưu Xuyên không đáp lại.

Giang Tuyết nói tiếp "Trận đấu này là do hội học sinh cùng hiệp hội eSports của trường hợp tác tổ chức, có cả thương gia tài trở nữa, phần thưởng dành cho giải nhất là một chiếc iPad, tui thấy anh có thể đi thi đấu thử xem, trình của anh lợi hại vậy muốn đoạt giải nhất cũng không phải chuyện khó đâu!"

Lưu Xuyên vẫn không đáp lại.

Giang Tuyết nghi hoặc hỏi "Ngủ rồi hả?"

Tin tức gửi đi, như trước chìm đáy biển…

Giang Tuyết "…"

Tên này thật sự chớp mắt là ngủ rồi sao?

***

Giang Tuyết quả thật đoán không sai, sáng sớm hôm sau lúc cô nàng đang rửa mặt thì di động đột nhiên

vang lên thanh âm có tin tức từ WeChat, là tin nhắn trả lời của Lưu Xuyên "Xin lỗi hen, tối qua mệt quá nên ngủ quên luôn."

Giang Tuyết "…"

Bất đắc dĩ đánh răng cho xong, Giang Tuyết mới trả lời lại "Anh tính tham gia không?"

Lưu Xuyên hỏi lại "Giải nhất thưởng một cái iPad đúng không?"

Giang Tuyết nói "Đúng vậy, giá một cái iPad bây giờ cũng hơn ba ngàn tệ đó, may là lần này kéo được nhà tài trợ, cho nên phần thưởng giải nhất mới được một cái iPad."

Lưu Xuyên nhắn một cái biểu tình mỉm cười "Nghe cũng không tệ, đáng thử xem sao. Vậy đi, tôi sẽ cố luyện tập, tới chừng đó nếu được giải nhất liền mời lớp trưởng ăn cơm."

Giang Tuyết trả lời "Ok, tôi nhắn cho anh phương thức liên lạc với người phụ trách ha, anh chỉ cần nhắn tin báo danh cho nhỏ là được."

***

Ngày 1 tháng 9, C đại chính thức khai giảng, trong sân trường đâu đâu cũng thấy tân sinh mặc trên người quân trang màu xanh lục, khẩu hiệu huấn luyện quân sự vang lên không dứt bên tai.

Lưu Xuyên ăn xong cơm trưa liền đi bộ vòng vòng trong sân trường tiêu cơm, quả nhiên thấy được các loại poster tuyên truyền về trận đấu Tiết tấu đại sư như lời Giang Tuyết nói, ban tổ chức là hội học sinh cùng với hiệp hội eSports của trường. Phần thưởng giải nhất là một chiếc máy tính bảng iPad, giải nhì với giải ba là một bộ smartphone. Trận đấu quy mô trường học thôi mà có thể tổ chức được như vậy quả thực cũng rất hiếm thấy, coi bộ lần này kéo được nhà tài trợ rất hào phóng.

Lưu Xuyên đứng trước tấm poster nhìn một lát, trong lòng hơi nghi hoặc —hiệp hội eSports? Bây giờ trường đại học cũng lưu hành hiệp hội eSports nữa sao?

Đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến một giọng nói quen thuộc "Trạch Văn, ông tính báo danh tham gia thi đấu cái này hả?"

Lưu Xuyên quay đầu lại nhìn, quả nhiên nhìn thấy nam sinh tối hôm qua đi nhầm phòng đang đứng ở một cái poster khác, vô cùng chăm chú nhìn cách thức báo danh của trận đấu. Vẻ ngoài văn nhã thanh tú, làn da trắng nõn, trên sống mũi đeo gọng kính đen, thần sắc chăm chú thật lòng nhìn poster, cậu ta như vậy khiến người khác cứ ngỡ như đang nhìn một nhà khoa học gia đang nghiên cứu công thức toán học vô cùng phức tạp nào đó vậy!

Một lúc sau, nam sinh đưa tay đẩy kính mắt, kết luận nghiên cứu của mình một câu "Tớ thích phần thưởng giải nhất."

Lưu Xuyên "…"

Bạn cùng phòng Hà Húc Dương đứng cạnh cũng hưng phấn phụ hoạ "Đúng đó! Giải nhất thưởng cho nguyên cái iPad, không phải mấy hôm trước cậu bảo là muốn mua một cái iPad sao? Hay là cậu tham gia trận đấu này đi, không chừng đoạt được giải nhất được cái iPad, vậy là có thể tiết kiệm vài ngàn tệ rồi!"

Nam sinh nghe vậy ngẫm nghĩ một lát, sau đó mới gật đầu đồng ý nói "Ừm, vậy tôi báo danh thử xem."

Dứt lời, cậu ta liền lấy điện thoại ra, tại chỗ nhắn tên cùng với mã số học sinh gửi đi báo danh.

Lưu Xuyên thấy vậy trong lòng bật cười: Bồ tèo, cậu biết là iPad này xem như vật trong lòng bàn tay tôi rồi không? Cậu tưởng hạng nhất dễ đoạt như vậy sao? Có tôi ở đây xem như là cho cậu thất vọng mà về rồi.

Lưu Xuyên bước đến trước mặt hai người, khoé môi cong lên, mỉm cười nhìn nam sinh văn nhã chào hỏi "Tình cờ thật ha, cậu cũng tham gia thi đấu lần này?"

Nam sinh quay sang nghi hoặc liếc nhìn Lưu Xuyên một lúc, hỏi "Anh là ai?"

Lưu Xuyên "…"

Một lần nữa, Lưu Xuyên lại bị ba chữ "Anh là ai" này knock-out trong nháy mắt…

Tiểu kịch trường

Trạch Văn: Bạn là ai? chúng ta có quen biết nhau không?

Nữ sinh: Che mặt khóc chạy mất, tan nát cõi lòng….

Trạch Văn: Bạn là ai? chúng ta có quen biết nhau không?

Hà Húc Dương: Tôi là bạn cùng phòng kế vách giường đó bạn à.

Trạch Văn: Bạn là ai? chúng ta có quen biết nhau không?

Lý Tưởng: Khụ khụ, tôi là người uống nước với cậu hôm kia!!! nhớ kĩ một chút, tôi là Lý Tưởng!

Trạch Văn: Anh là ai? chúng ta có quen biết nhau không?

Lưu Xuyên (mỉm cười, một tay lấy người nào đó kéo vào trong ngực cúi đầu hôn)

Trạch Văn:…..

Sau khi hôn xong.

Lưu Xuyên (cười tủm tỉm): Như vậy sẽ làm chứng mặt manh không quên được, đúng không?

Ngô Trạch Văn một quyền tấu hướng mặt Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên:…. chiêu

Trong nhà có bà xã mặt chứng mặt manh, Lưu Xuyên mỗi ngày đều phải dùng phương pháp mạnh làm cho Ngô Trạch Văn nhớ kỹ anh! ha ha!

10. Quyển 1 - Chương 5: Chung Kết Tiết Tấu Đại Sư

Hai ngày sau, đúng 3 giờ trưa, trận đấu Tiết tấu đại sư bắt đầu.

Buổi chiều lúc mới bước vào hội trường thi đấu, Lưu Xuyên không khỏi hoảng sợ một phen.

Hội trường thi đấu đầy ắp tiếng ồn ào bàn tán, không thiếu nhân viên công tác cầm theo bảng thông báo đi tới đi lui duy trì trật tự hội trường. Chỉ là hoạt động đầu tiên làm nóng sau khai giảng thôi mà số người báo danh lại nhiều tới vậy.

Lần này MC giới thiệu chương trình đúng lúc là Giang Tuyết, vừa tới thời gian, cô nàng liền cầm mic đứng trên sân khấu, cất cao giọng nói "Hoan nghênh mọi người tiến vào hội trường thi đấu Tiết tấu đại sư toàn trường! Sơ tái vòng loại sắp sửa bắt đầu rồi, xin mời các vị tuyển thủ dựa theo số thứ tự mà mình nhận được phân tổ thi đấu đến gặp trọng tài của tổ mình, các tuyển thủ sau khi hoàn thành xong ba ca khúc chỉ định được bình xét là trên cấp A đều có tư cách tiến vào bán kết!"

Thành tích bình xét Tiết tấu đại sư là từ hệ thống tự động sinh thành, thứ tự từ thấp tới cao lần lượt là D, C, B, A, S, SS, SSS.

Một ca khúc thời lượng 3 phút, ba bài chỉ cần 10 phút liền có thể hoàn thành. Sơ tái vòng loại chỉ định ca khúc đều là cấp 6, cũng xem như có một chút độ khó, hơn nữa còn bắt buộc phải được hệ thống bình xét trên cấp A mới được ở lại thi đấu tiếp. Áp dụng cách này cho vòng đấu loại có thể lập tức loại bỏ rất nhiều tuyển thủ trình độ gà mờ, tiết kiệm không ít thời gian.

Nửa tiếng trôi qua, sơ tái các tiểu tổ cũng chấm dứt, cơ hồ có 70% số người báo danh bị đào thải, hiển nhiên rất nhiều người tới tham gia chủ yếu là góp vui, nên bị loại cũng rất vui vẻ, tiếp tục lưu lại xem đến cùng.

Bán kết cũng là chia tổ thi đấu, hình thức cơ hồ giống hệt sơ tái, có điều độ khó của ca khúc chỉ định tăng lên cấp 7.

Lưu Xuyên lại một lần nữa all-combo một ca khúc, đám bạn học ở lại tiếp tục vây xem thi đấu lúc anh chơi game đều không dám hó hé nửa thanh, cho đến khi thành tích bình xét được nêu lên, nhìn trên màn hình ký hiệu hai chữ SS màu vàng bình xét của hệ thống, cả đám người nhịn không được phát ra tiếng than sợ hãi "Lợi hại ghê!"

"Thành tích 2S đó!"

"Bạn hữu, ông khủng quá!"

"Ông đoạt giải nhất chắc rồi!"

Đám người tiếp tục ở lại vây xem ai nấy đều là đầy mặt không dám tin, cả trọng tài cũng vô cùng khiếp sợ, bài hát độ khó cấp 7 có thể đánh ra thành tích cấp A đã là siêu vô cùng rồi, cấp S bình thường cũng rất hiếm thấy — chứ đừng nói đến 2S!

Thành tích 2S không chỉ buộc phải all combo, còn phải combo chính xác ở điểm tiết tấu nhạc, toàn bộ combo phải chuẩn xác không được phép sai lầm dù chỉ là một âm tiết!

Trọng tài cũng nhịn không được nhìn Lưu Xuyên giơ ngón tay cái "Lợi hại! Trận chung kết cố lên ha!"

Gần một ngàn người báo danh ban đầu trải qua kiểu thi đấu đào thải diện rộng ở sơ tái cùng bán kết, đến cuối cùng có thể tiếp tục ở lại tiến vào chung kết chỉ có mười người.

Mười vị tuyển thủ theo trọng tài tiến vào khu thi đấu chung kết, khu vực này được bố trí cao cấp hơn hẳn, trên đài giảng còn gắn máy chiếu, bên dưới tuyển thủ lúc thi đấu, màn hình di động có thể trực tiếp chiếu vào màn hình lớn trong sảnh thi đấu, khán giả vây xem chỉ cần nhìn màn hình chiếu có thể biết được tình hình trận đấu.

Khán giả bên dưới lục tục vào chỗ ngồi, MC Giang Tuyết bước lên sân khấu chính, mỉm cười nói "Các bạn học buổi chiều tốt lành! Hoan nghênh các bạn tham dự hiện trường thi đấu chung kết Tiết tấu đại sư giải đấu Mộng Tưởng Cúp lần thứ hai, cũng chúc mừng mười bạn học tiến vào trận chung kết cuối cùng! Sau

đây chúng ta sẽ mời mười vị bạn học này tự giới thiệu một chút về mình!”

Trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt, mười vị tuyển thủ theo thứ tự bước lên sân khấu, cầm lấy micro bắt đầu tự giới thiệu.

“Chào các bạn, mình tên là Chu Hiểu Vi, đến từ hệ Trung Văn. Mình chơi Tiết tấu đại sư cũng gần một năm rồi, mình rất vui vì được tham gia thi đấu lần này, hơn nữa may mắn được vào chung kết, mình sẽ cố hết sức!”

Đang nói chuyện là một vị mỹ nữ vóc dáng khá xinh, cô mặc váy đầm màu lam nhạt, chân mang sandal, nói chuyện thoải mái lại khéo léo, vừa mới dứt lời liền nhận được vô số cái vỗ tay ủng hộ của khán giả.

Tự giới thiệu tiếp tục theo thứ tự tiến hành, lúc này micro được trao cho vị tuyển thủ thứ chín, đây là một nam sinh đeo kính, vẻ ngoài vô cùng văn nhã.

Nam sinh cầm micro, đưa tay đẩy kính mắt, cất tiếng nói “Chào các bạn, tôi tên Ngô Trạch Văn, đến từ hệ Vật Lý. Rất vui được tham gia chung kết trận đấu này, hy vọng có thể đoạt giải nhất, bởi vì tôi rất muốn có được phần thưởng chiếc máy tính bảng iPad dành cho quán quân.”

Lưu Xuyên kinh ngạc nhìn sang, không ngờ nhóc bốn mắt này cũng có thể tiến vào trận chung kết?

Nam sinh vô cùng bình tĩnh nói cho hết lời, nói xong liền đưa micro cho Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên cầm lấy micro, mỉm cười nói “Chào các bạn, tôi tên Lưu Xuyên, đến từ hệ Lịch Sử. Rất vui được tham gia chung kết trận dấu này, hy vọng có thể đoạt giải nhất, vì tôi cũng rất muốn có được phần thưởng chiếc máy tính bảng iPad dành cho quán quân.”

Khán giả “…”

Đậu xanh! Tên này lười nghĩ lời giới thiệu, cho nên mới copy lời của cái cậu Ngô Trạch Văn kia đúng không?

Khán giả hiện trường hoàn hồn trở lại liền vỗ tay, trong tiếng vỗ tay xen lẫn vài tiếng mắng nhỏ.

Lưu Xuyên cười tủm tỉm trả micro lại cho MC Giang Tuyết, Ngô Trạch Văn tuy nghe thấy người nào đó vô sỉ lặp lại lời giới thiệu của mình nhưng cũng không quá mức kinh ngạc, cậu quay đầu bình thản nhìn Lưu Xuyên một cái, trong lòng lại hết sức nghi hoặc…

… Ai thế nhỉ? Mình có quen không ta?

***

Chung kết chính thức bắt đầu, độ khó của ca khúc ngày càng cao, sau mấy ca khúc chỉ định, vòng thứ nhất liền loại tới bảy tuyển thủ, còn lại ba người là Lưu Xuyên, Ngô Trạch Văn và Chu Hiểu Vi ba người tiến vào trận đấu chung cuộc quyết định thắng thua cùng thứ tự.

Vòng thứ hai thi đấu theo hình thứ lựa chọn ca khúc tự do, ba người mỗi người tự lựa chọn một bài, dựa theo thành tích chung cuộc mà xếp hạng phân thắng thua.

Lady first, Chu Hiểu Vi dẫn đầu bước lên sân khấu, lựa chọn bài "The raising fighting spirit", độ khó cấp 7.

Đây là một khúc nhạc đệm trong anime Naruto nổi tiếng, cảm giác tiết tấu vô cùng mạnh mẽ, âm phù bắn ra cũng cực nhanh. Đa số các người xem ngồi ở hiện trường đánh bài hát này tới một nửa đều hộc máu, vậy mà mỹ nữ Chu Hiểu Vy combo hơn 500, trung gian bất cẩn miss hai âm phù, thành tích cuối cùng là S cấp vừa xuất hiện, khán giả liền vỗ tay như sấm.

Tiếp theo, đến lượt Lưu Xuyên thi đấu.

Lưu Xuyên vẻ mặt mỉm cười, biểu tình hết sức nhẹ nhàng đứng trên sân khấu, tai đeo vào headphone, màn hình chiếu trong sảnh đấu xuất hiện giao diện của Tiết tấu đại sư, sau đó… một màn làm người ta khiếp sợ đã xảy ra——

Chỉ thấy mười ngón tay thon dài của anh nhanh chóng lướt gõ trên màn hình di động, mỗi một phím ấn đều vô cùng tinh chuẩn, con số đếm combo ở góc màn hình không ngừng bật nhảy!

100… 300… 500… 700… 900…!

Khán giả trong hội trường nhất thời trợn mắt há mồm!

Bài hát chấm dứt, trên màn ảnh hiện lên dòng chữ màu vàng All Combo, thành tích bình xét xuất hiện hai chữ màu vàng SS vô cùng đẹp mắt, đám người lúc này mới giống như tỉnh mộng, bắt đầu vỗ tay hoan hô điên cuồng!

"Trâu bò!"

"Siêu ngầu luôn!!!"

"Thành tích 2S đó! Cái đậu, trường chúng ta cũng xuất hiện cao thủ như vậy?"

"Trình độ cỡ này tham gia thi đấu toàn quốc cũng dư sức."

“All combo đó! Là all combo đó! Hơn 900 combo! Đổi lại là tao, chắc ngón tay rút gân rồi!”

Cả hội trường tiếng vỗ tay cùng hoan hô dậy như sấm.

Lúc trước trên xe bus, Giang Tuyết đã từng một lần chứng kiến tốc độ tay như điện của Lưu Xuyên rồi, nhưng cô nàng không ngờ, ở hiện trường thi đấu mà anh cũng có thể phát huy ổn định tới như vậy, hơn 900 cái âm toàn bộ đều chuẩn xác, không miss một cái nào, tố chất cùng tâm lý phải nói là vô cùng tốt.

Bất quá thân là MC, Giang Tuyết vẫn phải bảo trì trấn định, cô cầm micro mỉm cười “Màn biểu diễn của Lưu Xuyên vừa rồi quả thực xuất sắc vô cùng, thành tích cuối cùng là all combo cùng với 2S bình xét, quả thực khiến chúng ta bội phục! Tiếp theo hãy để chúng ta cùng nhau chờ mong biểu hiện của bạn Ngô Trạch Văn!”

Theo lý mà nói, đối thủ trước mình thi đấu thành tích tốt như vậy, người phía sau sẽ có áp lực tâm lý rất lớn, nhưng mà biểu tình của Ngô Trạch Văn vô cùng trấn định, không có chút cảm giác khẩn trương nào.

Cậu đứng dậy bước lên sân khấu, nhẹ nhàng đẩy gọng kính, đeo headphone vào, lịch sự hướng về phía trọng tài gật đầu, ý bảo có thể bắt đầu.

Hiện trường một lần nữa vang lên giai điệu quen thuộc, cũng đồng dạng ca khúc ấy, đồng dạng tiết tấu ấy, Ngô Trạch Văn một lần nữa làm khán giả trợn mắt cứng lưỡi vì số combo!

100… 300… 500… 700… 900…!

Khi trên màn hình một lần nữa xuất hiện dòng chữ màu vàng All Combo, khi trên màn ảnh xuất hiện thành tích bình xét cuối cùng là ba cái chữ SSS mà vàng cực kỳ hiếm thấy, khi trên màn hình bắn ra dòng chữ “Đạt kỷ lục mới” thì…

Khán giả trong hội trưởng đã khiếp sợ tới mức không nói được câu nào!

Ngay cả vẫn luôn miệng mồm nhanh nhảu như Giang Tuyết lúc này cũng không biết phải nối tiếp lời thoại như thế nào, cô nàng sửng sốt một lúc, mới kích động nói “Thành tích của bạn Ngô Trạch Văn được bình xét là SSS, 3S! Tổng số điểm là 576 060 điểm, thành tích này… chính là số điểm cao nhất của bài hát này! Cũng chính là điểm kỷ lục cao nhất toàn quốc! Chúc mừng bạn Ngô Trạch Văn đã đạt kỷ lục toàn quốc mới!”

Kỷ lục ghi chép toàn quốc của Tiết tấu đại sư cũng tương đương số điểm cao nhất của một ca khúc, cần phát huy đến mức không hề sai sót mới có thể đạt được kỷ lục điểm cao nhất, muốn đạt được kỷ lục này không phải chỉ dựa vào thực lực, mà còn cần nhân tố may mắn cùng tâm lý nữa. Trong các trận thi đấu chính thức, vô số tuyển thủ bởi vì các loại nguyên nhân như tâm trạng khẩn trương mà không thể đạt được mốc điểm kỷ lục này.

Tuỳ theo lời giải thích của Giang Tuyết, khán giả toàn trường từ kinh ngạc ngây người mới dần dần hồi tỉnh lại, bắt đầu điên cuồng vỗ tay!

Kỷ lục toàn quốc đó, nghe thôi cũng đủ thấy kinh rồi! Dù là người ngoài nghề không hiểu Tiết tấu đại sư là cái gì mà chỉ tới xem cho vui thôi, trong lòng cũng cảm thấy có chút kính nể.

Trận đấu tiếp tục tiến hành, lần này đến Lưu Xuyên lựa nhạc.

Lưu Xuyên liếc nhìn Ngô Trạch Văn một cái, dưới ngón tay cố ý lựa chọn một ca khúc có độ khó tối đa — bài "Da Da Da" cấp 10.

—— muốn show tốc độ tay chứ gì, anh cùng chú chơi một ván~

Khi tên ca khúc dự thi xuất hiện trên màn hình chiếu thì, hiện trường lần nữa vang lên tiếng vỗ tay như sấm!! Bất cứ người nào chơi Tiết tấu đại sư lâu đều biết, bài "Da da da" này từng là ca khúc chỉ định trong trận chung kết giải thi đấu T.G.A toàn quốc!

Chu Hiểu Vi vừa nhìn thấy bài này, nhịn không được muốn khóc, trình độ của cô cũng chỉ là lợi hại hơn xíu so với mấy người trong trường thôi, đánh mấy bài cấp 8 là đã hết cỡ, cấp 10 sao… Bài này trình độ tới tận toàn quốc đó, làm sao mà đánh cho nổi chứ!

Chu Hiểu Vi là người đầu tiên thi đấu, mới nửa bài liền game over.

Ai, không phải vì mình yếu quá, mà là hai tên còn lại rất trâu bò, hôm nay coi như mình thành hoa lá cành làm nền cho hai người họ trổ tài rồi…

Chu Hiểu Vi chỉ được nửa bài liền game over, tiếp theo đến lượt Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên lại một lần nữa trong ánh mắt khiếp sợ của chúng nhân phô diễn tốc độ tay của mình, bắt đầu điên cuồng combo như chốn không người!

300… 700… 900… 1000… 1300… 1500… 1700…

Căn bản không dừng lại được!

Độ khó cực cao, âm phù cũng hỗn loạn, tiết tấu nhanh đến mức làm cho người xem hoa cả mắt, nhưng vào tay Lưu Xuyên lại tựa như đứa bé vò đất sét vậy, combo đếm cứ như không cần tiền!

Ca khúc chấm dứt, tổng số combo là 1828, thành tích vẫn là như cũ All Combo, bình xét cuối cùng cư nhiên lại là SSS! Phát huy hoàn mỹ!

Khán giả nhìn đến đây, cả người đều cảm thấy không được tốt lắm…

MC Giang Tuyết khoé miệng run rẩy nói "Bạn Lưu Xuyên của chúng ta biểu hiện rất tuyệt! Ca khúc này độ cấp 10, độ khó cực kỳ cao, là một trong những ca khúc được chỉ định trong trận chung kết thi đấu toàn quốc! Lưu Xuyên có thể all combo 3S, thật sự là… rất… lợi hại!"

Hoá ra lúc trên xe bus tên này nói có thể combo 1200 không phải là bốc phét, ngay cả hơn 1800 combo còn có thể không miss nữa là..

Giang Tuyết cố nén cảm giác đau đầu, nói "Chúng ta lại lần nữa chờ mong biểu hiện của bạn Ngô Trạch Văn…"

Khán giả còn chưa kịp khiếp sợ xong đâu, Ngô Trạch Văn lên sân khấu lại lần nữa làm cho khán giả kinh ngạc rớt cả cằm ——

800 combo… 1000 combo… 1300 combo… 1600 combo… 1800 combo…!

Ngô Trạch Văn cũng đạt được all combo, toàn bộ 1828 cái âm phù đều combo!!!

Khoa trương hơn nữa, cậu ta lại lần nữa đạt được thành tích bình xét SSS hoàn mỹ từ hệ thống!!!

Lưu Xuyên đạt được SSS thì khán giả đã sợ đến ngây người rồi, Ngô Trạch Văn lại tiếp tục đạt được thành tích SSS, tất cả mọi người đều không thể tin nổi…

Hai người đều phá kỷ lục!?

Đậu phộng, hai đứa bây rốt cuộc là quái thai từ chỗ nào chui ra vậy? Ca khúc tiêu chuẩn của trận chung kết toàn quốc, hoàn mỹ phát huy đều là không cần tiền sao?

MC Giang Tuyết lúc này thanh âm cũng trở nên run rẩy "Tiếp sau Lưu Xuyên, bạn Ngô Trạch Văn của chúng ta lại một lần nữa đạt được thành tích hoàn mỹ all combo! Cả hai người tổng điểm cuối cùng đều là 1 080 080 điểm, cũng chính là điểm cao nhất của bài hát này, đồng thời đạt được kỷ lục mới toàn quốc!!"

Khán giả ở hiện trường vỗ muốn nát bàn tay, thanh âm la hét ủng hộ vang lên như sấm!!

Giang Tuyết kích động nói "Ván đầu tiên là Ngô Trạch Văn thắng, ván thứ hai cả hai người hoà nhau, kế tiếp chúng ta sẽ bước vào ván quyết định thắng lợi thứ ba! Bây giờ, mời bạn Ngô Trạch Văn bước lên chọn lựa ca khúc!"

Cô nàng Chu Hiểu Vi lúc này đã chính thức biến thành phông nền, hai đối thủ đều quá trâu bò, biến mỹ

nữ Chu Hiểu Vi thành một con gà mờ đáng thương…

Ngô Trạch Văn bước lên sân khấu, nghiêm túc suy nghĩ một lát, mới nói "Tôi chọn bài Canon (R&R ver), cấp 10, 6-key mode."

Khán giả "…"

Bất cứ ai từng chơi qua các loại trò chơi liên quan tới âm nhạc đều không xa lạ với bài hát tên Canon này, đây cũng là danh khúc thế giới, giai điệu rất êm tai, cảm giác tiết tấu cũng rất mạnh, trên thế giới có vô số phiên bản được viết lại từ nó, mà "Canon (R&R ver)" trong Tiết tấu đại sư, có thể nói là một ca khúc làm cho người ta vô cùng muốn nổi điên!

Canon (R&R ver), lại là 6-key mode, độ khó có thể khiến bất cứ người chơi nào hộc máu. Tốc độ bắn âm phù của nó khiến người ta hoa mắt, lại cộng thêm 6-key mode – cùng lúc phải bấm tới 6 phím âm, yêu cầu ngón trỏ, ngón giữa cùng ngón áp út của cả hai bàn tay cực kỳ linh hoạt mới có thể đánh âm chính xác. Điểm đáng ghét nhất của ca khúc này chính là ở các đoạn "song loạn". Song loạn chính là chỉ các âm phù rơi ở hai bên tay trái và phải không giống nhau, tỷ như tay trái phải vuốt qua trái, tay phải lại phải vuốt về phải, tay trái đánh phím ngắn dài, tay phải lại chỉ đánh phím ngắn. Nguyên ca khúc từ đầu đến cuối đều là song loạn khiến người ta nổi điên, nếu không đạt tới trình độ khống chế hai tay cực kỳ linh hoạt đến mức tả hữu hỗ bác thì đừng hòng nếm thử ca khúc này.

Lưu Xuyên có hơi kinh ngạc quay đùa nhìn Ngô Trạch Văn một cái —nam sinh vẫn vô cùng bình tĩnh, văn nhã lịch sự, vẻ mặt cũng là đạm mạc, không có quá nhiều biểu tình, nhưng đôi mắt bị tròng thấu kính che lại tản ra một tia thần thái sáng ngời.

Hai người ánh mắt chạm vài nhau, dừng lại khoảng ba giây, Ngô Trạch Văn liền bình tĩnh dời đi tầm mắt.

Lưu Xuyên nhịn không được nở nụ cười.

Cậu ta chọn bài hát độ khó cao như vậy, rốt cuộc là muốn khiêu khích mình, hay là một loại tôn trọng đối thủ?

Bất kể như thế nào, bài hát cậu ta lựa, Lưu Xuyên nhất định phải đánh.

Lưu Xuyên lên sân khấu trước.

Tiết tấu Canon quen thuộc bắt đầu vang lên, âm phù điên cuồng bắn ra, hai ngón tay của Lưu Xuyên lập tức bằng tốc độ chóng mặt lướt trên màn hình.

100 combo… 500 combo… 1000 combo… 1500 combo… 2000 combo…!

Đột phát mốc combo 2000! Khán giả cũng trở điên cuồng!

Hơn 2000 cái combo, ngón tay thật sự không rút gân sao?

Đang lúc khán giả nín thở chăm chú xem Lưu Xuyên có thể giữ combo đến con số bao nhiêu thì, trên màn ảnh đột nhiên xuất hiện một cái âm phù bị hỗn loạn. Tuy Lưu Xuyên đối với bài hát này rất quen thuộc, nhưng mà trước giờ anh rất hiếm khi chọn bài này khi chơi Tiết tấu đại sư, âm phù vừa vào đoạn rối loạn liền bất cẩn miss một cái! Mà một khi miss, số combo sẽ được tính lại từ đầu!

Khản giả cuối cùng thở phào nhẹ nhõm!

Thật sự quái muốn chết, hôm nay xem thi đấu, không đi chờ mong tuyển thủ có thể combo bao nhiêu, mà lại đi chờ hắn ta khi nào thì miss combo…

Cứ tiếp tục combo như vậy rất là không khoa học, miss mới là bình thường!

Lưu Xuyên combo vừa đứt đoạn, hiện trương rất nhiều người muốn vỗ tay hoan hô, may là có thể kềm nén lại.

Cuối cùng, Lưu Xuyên lấy thành tích 2017 combo, tổng điểm 1 500 000, đạt được bình xét là SS.

Tiếp theo tới Ngô Trạch Văn thi đấu.

Nam sinh đeo kính, bộ dáng văn nhã, biểu tình trên mặt vẫn là bình tĩnh bất biến, vừa đeo headphone vào, lập tức tiếc vào hình thức hồn nhiên vong ngã…

100 combo… 500 combo… 1000 combo… 1500 combo… vượt qua mốc 2000 combo!

Cậu ta sẽ giống như Lưu Xuyên bất cẩn làm miss âm sao?

Phải biết rằng, hai tay của con người dưới dạng thao tác cường độ cao như vậy, sẽ bắt đầu càng lúc càng trở nên mỏi mệt, càng về sau lại càng dễ dàng xuất hiện sai lầm.

Ngô Trạch Văn dùng vẻ mặt bình tĩnh cùng với tốc độ ngón tay siêu nhanh của mình nói cho mọi người biết đáp án!

Cậu sẽ không miss bất cứ âm nào!

2200 combo… 2300 combo… 2400 combo… 2500 combo… 2600 combo…

2617 combo!!

Lại là all combo!

Thành tích bình xét SSS, vẫn là hoàn mỹ phát huy!

Toàn bộ hội trường khán giả sợ ngây người…

MC Giang Tuyết cũng ngây dại, mấp máy môi nửa ngày không biết nên nói cái gì.

Cả Lưu Xuyên suýt chút nữa cũng quỳ bái cậu ta!

Lúc nãy khi thi đấu, Lưu Xuyên vẫn luôn chú ý tới tay của cậu ta, ngón tay trắng lại thon dài, lúc ấn phím hoàn toàn không hoảng không loạn, cảm giác tiết tấu rất mạnh, tốc độ tay cực nhanh, Canon R&R ver 6-key mode lại có thể đạt được thành tích hoàn mỹ SSS?

Nhìn thành tích này, ngay cả Lưu Xuyên không muốn cũng phải bái phục!

Tốc độ tay của Lưu Xuyên mặc dù là cực nhanh, nhưng về mặt âm nhạc chung quy cũng là một người bình thường. Game Tiết tấu đại sư không chỉ yêu cầu tốc độ ngón tay của người chơi, còn đòi hỏi họ phải nắm chắc tiết tấu âm nhạc nữa. Ở bất cứ loại trò chơi âm nhạc nào cũng vậy, chỉ có ngón tay ấn phím phối hợp với nhịp điệu âm nhạc chuẩn xác mới có thể đạt được thành tích hoàn mỹ. Hơn 2000 âm phù toàn bộ đều ấn đến mức chính xác hoàn hảo, một âm cũng không sai sót, mới có thể được hệ thống bình xét SSS…

Hai người thay phiên show tốc độ tay điên cuồng, khiến một trận thi đấu toàn trường nho nhỏ bỗng nhiên biến thành ngang tầm toàn quốc…

Không chỉ MC Giang Tuyết, ngay cả khán giả ngồi xem trong hội trường ai nấy đều không dám tin tưởng…

Tuy nói không thiếu các cao thủ chơi game xuất thân từ vườn trường, nhưng mà giải đấu T.G.A là giải đấu cao nhất bao gồm rất nhiều hạng mục thi đấu điện tử, có thể xem như là một hồi thịnh yến cao cấp nhất trong lĩnh vực eSports quốc nội. Tuyển thủ có thể tham dự T.G.A trình độ đều ở mức đại thần, bọn họ hội đủ các yếu tố cơ bản như tốc độ tay, ý thức lẫn năng lực phản ứng… đều thuộc dạng dẫn đầu cả nước! Hai người này tham gia trận đấu vườn trường thôi, chơi hai ca khúc thuộc dạng chỉ định trong chung kết toàn quốc lại có thể đạt được thành tích kinh khủng như vậy? Nói ra ai tin đây?

Thanh âm bàn tán xôn xao vang lên khắp hội trường, may là Giang Tuyết thuộc dạng nhìn quen trường hợp lớn, cô nàng lập tức tỉnh táo lại ra tiếng ổn định.

Giang Tuyết cầm mic nói “Ba ca khúc của vòng thứ hai trận chung kết đã chấm dứt, cuối cùng, đạt được giải ba của trận thi đấu lần này chính là, bạn Chu Hiểu Vi đến từ hệ Trung Văn! Đoạt được giải nhì là bạn

Lưu Xuyên đến từ hệ Lịch Sử! Và người đoạt giải nhất chung cuộc chính là… bạn Ngô Trạch Văn đến từ hệ Vật Lý! Chúc mừng các tuyển thủ đạt được thứ hạng cùng giải thưởng, bây giờ chúng ta sẽ mời các vị khách quý lên đài trao giải cho các tuyển thủ!"

Hội trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Lúc này ở bên dưới ghế khán giả, một nam sinh ngồi ở ghế khách quý xem trận đấu rốt cuộc không nhịn được nghiêng qua hỏi "Hai người này lai lịch như thế nào?"

Người bên cạnh thấp giọng trả lời "Lưu Xuyên chưa từng nghe qua, nếu là hệ lịch sử, lát nữa thử tìm Giang Tuyết hỏi thăm một chút có lẽ sẽ biết. Còn về Ngô Trạch Văn, cậu này khá nổi tiếng, học bá bên hệ Vật Lý, bình thường luôn ngâm mình ở thư viện đọc sách, ít khi tham gia mấy hoạt động thi đấu mang tính giải trí như thế này. Hôm nay vừa ra tay, liền khiến người khác chấn động…"

Nam sinh gật đầu, vẻ mặt ngẫm nghĩ nhìn về phía các tuyển thủ rời đi.

Ngoài cửa, Ngô Trạch Văn ôm iPad vào lòng đi thẳng về phía trước. Lưu Xuyên bước nhanh đuổi theo cậu ta, mỉm cười nói "Ngô Trạch Văn, rất lợi hại ha! Tôi cố tình chọn bài khó nhất, mà không làm khó được cậu, ngược lại bị bài cậu chọn làm khó."

Ngô Trạch Văn lịch sự gật đầu đáp trả "Cảm ơn, anh cũng rất giỏi."

Vẻ mặt của cậu vô cùng bình tĩnh, giống như không quá thích cùng người khác trao đổi, chỉ liếc nhìn Lưu Xuyên một cái, sau đó liền dời đi ánh mắt.

Lưu Xuyên hỏi "Tốc độ tay của cậu, mức cao nhất đạt tới hơn 600 đúng không?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừ."

Cái loại cá tính hỏi một câu đáp một cau này, giống hệt như một con vụ, đưa tay quay nó một cái nó liền chuyển động một chút…

Lưu Xuyên có hơi bất đắc dĩ cười cười, tiếp tục hỏi "Cậu có chơi nhạc cụ đúng không? Thấy cậu nắm chắc tiết tấu như vậy, không phải dân nghiệp dư đúng không?"

Ngô Trạch Văn đáp "Tôi có chơi dương cầm."

Lưu Xuyên lại hỏi tiếp "Dương cầm? Có thi lên cấp không? Cấp mấy rồi?"

Ngô Trạch Văn nói "Cấp diễn tấu."

"…" Lưu Xuyên suýt nữa trượt chân mà quỳ xuống bái cậu ta một cái.

Cấp diễn tấu dương cầm!

Trên cấp mười nghiệp dư, diễn tấu trình độ ở mức chuyên nghiệp đó sao?

Đủ khủng! Lần này coi như tôi cam bái hạ phong!!

Tiểu kịch trường

Lưu Xuyên: Đánh với thiên hạ ta là vô địch, ta chỉ bại bởi bà xã nhà mình thôi ^_^

Trạch Văn: (Liếc mắt)

Lưu Xuyên: Bà xã, tôi đều thua bởi em, em không tính toán thưởng cho tôi một cái hôn sao?

Ngô Trạch Văn bình tĩnh mà cầm lấy IPad, nhẹ nhàng chụp đến trên mặt người nào đó

….. Lưu Xuyên, chiêu.

+ Dương cầm cấp diễn tấu: Piano Performer"s certificate, ai có kiến thức về cái này cho tớ xin ít > w <

=v= Có ai chơi trò này không, game này khá vui, nó na ná với Deemo hoặc Cytus trên iOs ấy, gõ phím và đạt combo

Này là 2 video đánh 2 bài của Lưu Xuyên vs Ngô Trạch Văn

DA DA DA [người chơi này tốc độ không thần như 2 nhân vật chính của chúng ta, thành ra thành tích chỉ có B thôi =3=]

11. Quyển 1 - Chương 6: Nhóc Tham Tiền

Trận đấu Tiết Tấu Đại Sư ở C đại chiều hôm đó nhanh chóng oanh động toàn trường. Cùng ngày hôm đó, trên top 10 topic hot nhất của BBS trường xuất hiện 1 topic như sau —— "Xuất hiện siêu cao thủ trong giải đấu Tiết Tấu Đại Sư trường!"

Trong bài đầu topic còn kèm theo mấy tấm ảnh chụp kết quả 2S, 3S của hệ thống.

Topic vừa xuất hiện lập tức nhảy vọt lên trở thành topic siêu hot, trực tiếp vinh quang leo lên đầu đề của ngày hôm ấy, số lượng người trả lời chẳng mấy chốc đã kéo dài hơn mấy chục trang.

Về quán quân Ngô Quân Trạch, bên hệ Vật Lý rất nhiều người đều biết cậu, nên bối cảnh thân thế của cậu nhanh chóng được mọi người đào bới ra.

Học bá hệ Vật Lý, học bổng mỗi năm đều lấy, cả ngày lúc nào cũng ôm một chồng sách tham khảo dày cộm, địa điểm thường lui tới là thư viện, điển hình kiểu mẫu học thuật phái.

Khuyết điểm lớn nhất của cậu chàng là mặt mốc cùng hay quên mặt người khác.

Mắt bị cận thị, thường xuyên không nhận mặt được người xung quanh, vẻ mặt hiếm khi có biểu tình, dù cho có ở trước mặt cậu ta chuyện hài hước cỡ nào đi nữa, cậu ta vẫn sẽ như cũ bình tĩnh dùng vẻ mặt không có biểu tình nhìn ngươi, thế cho nên thường thường mấy tên dám đứng trước mặt cậu ta nói giỡn sẽ cảm thấy bản thân mình giống hệt thằng ngu hết thuốc chữa…

Cũng đúng, một người mà đầu óc đều chứa đầy các loại công thức như vậy đúng là như thuộc về một thế giới khác người bình thường…

Tinh thông nghiệp dư: dương cầm – cấp diễn tấu. Từ nhỏ đã học dương cầm, tốc độ tay cực nhanh, chơi Tiết Tấu Đại Sư cũng được một thời gian, lúc trước hoàn toàn không có hứng thú với các loại trận đấu mang tính chất giải trí, luôn luôn chuyên tâm nghiên cứu học thức cùng công thức vật lý, lần này đột nhiên ra tay, chỉ bởi vì "Tôi rất muốn có phần thưởng của giải nhất."

Ngược lại, đối với Lưu Xuyên, ai nấy cũng đều không rõ lý lịch của anh. Đám người bên hệ Lịch Sử lằng nhằng suốt mười mấy bài viết, cuối cùng chỉ cho ra kết luận vị này thần bí khó lường, tạm nghỉ học ba năm không rõ tung tích, bây giờ quay lại trường tiếp tục học cũng là âm thầm lặng lẽ, bí ẩn vô cùng.

***

Năm giờ chiều hôm đó, căn-tin sinh viên lầu hai.

Lưu Xuyên với Ngô Trạch Văn tham gia thi đấu xong liền tiện đường cung nhau đi ăn cơm, lúc xếp hàng đưa phiếu trả tiền, Lưu Xuyên chủ động đứng ra phía trước Ngô Trạch Văn, lấy thẻ cơm của mình đặt lên,

sau đó cười nói “Để tôi mời cậu.”

Ngô Trạch Văn nhìn anh một cái, cũng không phản đối, bình tĩnh trả lời “Cảm ơn.”

Hai người sóng vai đi đến một chỗ bàn trống ở góc căn-tin ngồi xuống, Lưu Xuyên nhìn nam sinh thanh tú trước mắt mình, nhịn không được mở miệng nói “Làm quen chính thức ha, tôi tên là Lưu Xuyên, chữ Xuyên ba gạch dựng đứng ấy. Lần sau gặp lại cũng đừng hỏi ”Anh là ai” nữa ha.”

Ngô Trạch Văn “…”

Vành tai của Ngô Trạch Văn hơi hơi ửng đỏ.

Cậu cận thị khá nặng, nên đối với những người chỉ gặp một lần cậu không cách nào nhớ rõ được, ít nhất phải trên hai lần mới có thể miễn cưỡng đối chiếu mặt mũi cùng với tên của đối phương được. Mấy hôm nay gặp Lưu Xuyên cũng vài ba lượt, hơn nữa hôm nay trong trận chung kết Tiết Tấu Đại Sư hai người quyết đấu với nhau kịch liệt như vậy, thực khiến người ta ấn tượng sâu sắc.

Nam nhân ngồi trước mắt này… Ngô Trạch Văn nghĩ, chắc là mình sẽ không bao giờ quên mất nữa.

Ngô Trạch Văn ngước mặt lên, bắt gặp ánh mắt mỉm cười của người nọ, liền chân thành gật đầu nói “Ừm, tôi sẽ nhớ kỹ.”

Lưu Xuyên “…”

Thái độ thành khẩn cực kỳ… cứ như là trịnh trọng hứa hẹn sẽ ghi nhớ một sự kiện lịch sử trọng đại nào đó vậy, quả thực khiến Lưu Xuyên dở khóc dở cười!

Ngô Trạch Văn nói xong, liền bình tĩnh cúi đầu bắt đầu dùng cơm.

Tư thế dùng cơm của cậu vô cùng nghiêm túc, tay trái cầm muỗng, tay phải cầm đũa, múc một muỗng cơm ăn, sau đó gắp một đũa rau dưa, đưa vào miệng liền nhai kỹ rồi nuốt vô cùng quy luật, đâu vào đấy tựa như một chiếc máy tính được hoạt động theo trình tự được đặt sẵn.

Lúc cậu ta gõ cửa, thanh âm tạo ra cũng vô cùng có quy luật, cốc cốc cốc, cốc cốc cốc, y hệt như một cái máy phát lại vậy, hiển nhiên là một loại chứng bắt buộc theo tiết tấu.

Lưu Xuyên càng nhìn càng thấy nam sinh ngồi trước mặt mình rất có cá tính, liền nhịn không được tò mò hỏi “Trạch Văn, cậu luyện dương cầm bao nhiêu lâu rồi?”

Ngô Trạch Văn đáp “Hơn mười năm.”

Lưu Xuyên lại hỏi “Luyện từ nhỏ hả?”

Ngô Trạch Văn đáp “Ừ.”

Lưu Xuyên cười cười nói “Em gái tôi cũng học nhạc cụ, có điều là nhạc cụ dân gian, đàn tranh với tỳ bà đều có thể chơi, cũng thi qua nghiệp dư cấp mười rồi, đang cố gắng ngoi lên chuyên nghiệp cấp diễn tấu. Cũng bởi vì nó giới thiệu nên tôi mới chơi Tiết Tấu Đại Sư, nó bảo trò này đơn giản lại vui, lúc không có gì làm có thể chơi để luyện tập tốc độ tay.”

Cô em gái Lưu Hiểu Mông của anh cũng có thể xem như một thần đồng âm nhạc. Cũng nhờ cô nàng mà Lưu Xuyên mới bị kéo đi chơi trò Tiết Tấu Đại Sư này, nên nhìn nam sinh ngồi trước mặt cũng đồng dạng là thần đồng âm nhạc như em gái mình, anh liền có một loại cảm giác thân thiết kỳ lạ.

Cũng không đúng, hai người tuy đều là thần đồng âm nhạc, nhưng chênh lệch lại quá nhiều.

Cô em gái Lưu Hiểu Mông của anh là một đứa nói lao, miệng mồm lúc nào cũng liến thoắng không ngừng, tính cách lại tinh quái, từ bé đã luôn quấn lấy người nhà hỏi cái này cái kia vì sao tại sao không ngừng, điển hình của cô nàng mười vạn cái vì sao, thật sự khiến người ta nhức đầu vô cùng.

Mà Ngô Trạch Văn tính cách lại hoàn toàn trái ngược, rất văn nhã, cũng rất im lặng.

Cậu ấy tựa như một cái con vụ vậy, cái loại con vụ mà khi ta đưa tay đẩy nó một cái nó liền xoay một vòng… chỉ có người khác chủ động bắt chuyện với cậu ta, chứ cậu ta sẽ không bao giờ chủ động nói chuyện với bất kỳ ai.

Ở cạnh Ngô Trạch Văn, có lẽ người bình thường sẽ có loại cảm giác bị ăn bơ đến buồn cả bực, nhưng Lưu Xuyên thì khác, anh không sợ tẻ ngắt——

Phương pháp của anh rất đơn giản, nếu cậu đã là một con vụ, vậy tôi đây sẽ đưa tay đây cậu liên tục, đẩy cậu xoay không ngừng, đến lúc đó tự nhiên cậu sẽ xoay theo tôi…

Lưu Xuyên tiếp tục hỏi “Cậu chơi Tiết Tấu Đại Sư chắc cũng lâu rồi đúng không?”

Ngô Trạch Văn nói “Ừm.”

Lưu Xuyên hỏi “Trước giờ có từng chơi game nào khác không?”

Ngô Trạch Văn đáp “Từng chơi Âm Tốc.”

Âm Tốc, cũng là game cùng thể loại như Tiết Tấu Đại Sư, một game chơi với âm nhạc.

Lưu Xuyên cười "Coi bộ cậu rất thích mấy game thể loại âm nhạc nhỉ?"

Ngô Tạch Văn gật đầu.

Lưu Xuyên hỏi "Còn mấy trò khác thì sao? Có chơi qua chưa?"

Ngô Trạch Văn nói "Không."

Lưu Xuyên hỏi "Không có hứng thú?"

Ngô Trạch Văn nói "Ừm."

Lưu Xuyên "..."

Bạn hữu, có cần tích tự như kim vậy không? Tán gẫu với cậu kiểu này, cậu là muốn tôi từ miệng cậu cạy ra từng chữ một hay sao vậy...?

***

Hai người đang "vui vẻ trò chuyện", đột nhiên thấy có một nam một nữ hướng về bên này đi tới.

Nam sinh vóc dáng khá cao, gương mặt đoan chính, vẻ mặt mỉm cười, nhìn có vẻ như tính cách rất thân thiện, nữ sinh mặc một thân váy đầm màu trắng, tóc dài chân cũng dài, mỹ nữ này chính là lớp trưởng A1 hệ lịch sử Giang Tuyết.

Giang Tuyết bưng khay ăn ngồi xuống ở ghế trống bên cạnh, cười nói "Tình cờ ghê hen hai vị, tụi này đang tìm hai người khắp nơi nè."

Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi "Lớp trưởng tìm hai chúng tôi hả, có việc sao?"

Giang Tuyết chỉ vào nam sinh đứng cạnh nói "Giới thiệu chút ha, này là hội trưởng của hiệp hội eSports trường, Trác Văn Siêu."

Trác Văn Siêu mỉm cười nói "Chào hai bạn, trận chung kết Tiết Tấu Đại Sư hôm nay cả hai bạn đều thi đấu ấn tượng vô cùng, trước chúc mừng ha. Thực ra là vầy, tôi tìm hai bạn là muốn mời hai bạn gia nhập vào hiệp hội eSports của trường, không biết hai bạn có hứng thú không?."

Lưu Xuyên cùng Ngô Trạch Văn nhìn nhau, đều không rõ lắm về hiệp hội này.

Giang Tuyết đứng cạnh lên tiếng giải thích "Hiệp hội eSports trường chủ yếu đảm nhiệm việc tổ chức các giải thi đấu eSports trong trường, thành viên gia nhập hiệp hội phần lớn đều là những người yêu thích các trò chơi loại hình tranh tài, quy mô của hiệp hội cũng rất lớn, số hội viên cũng hơn năm trăm người, rất có uy tín trong xã đoàn trường."

Trác Văn Siêu gật đầu "Đúng vậy, hiệp hội eSports của chúng tôi cũng thường xuyên tổ chức thi đấu giao hữu với các cao thủ các lĩnh vực eSport quốc nội, trình độ của cả hai bạn đều rất cao, hai bạn có thể suy xét việc tham gia thi đấu hạng mục Tiết Tấu Đại Sư của giải thi đấu T.G.A mùa đông năm nay, chắc chắn có thể đạt được thành tích tốt."

Lưu Xuyên cười nói "Không cần, thi đấu toàn quốc nghe có vẻ rất cao cấp, không thích hợp với tôi."

Ngô Trạch Văn nghe vậy ngẩng đầu bình tĩnh hỏi "Giải thưởng của trận đấu toàn quốc là cái gì?"

Lưu Xuyên "…"

Chàng trai, cậu không tính đứng cùng chiến tuyến với tôi sao?

Ngô Trạch Văn hiển nhiên là không định như vậy, lại hỏi "Ghi danh có phức tạp không?"

Trác Văn Siêu cười nói "Không phức tạp lắm, loại thi đấu hạng mục một người chỉ cần lên mạng ghi cái danh là ok. Nếu đoạt giải nhất trận đấu Tiết Tấu Đại Sư toàn quốc, có thể nhận được giải thưởng là một trăm ngàn nhân dân tệ tiền mặt, còn có một chiếc cúp vinh quang mạ vàng được định chế riêng nữa."

Ngô Trạch Văn hết sức nghiêm túc suy nghĩ, nói "Tiền thưởng một trăm ngàn à… tôi sẽ thử xem."

Lưu Xuyên "…"

Nhìn mặt vậy mà là một nhóc tham tiền? Cứ như vậy đã bị phần thưởng mua chuộc?

Vậy té ra, người này đột nhiên chạy đi đăng ký tham gia trận đấu Tiết Tấu Đại Sư của trường, thật sự chỉ vì cái giải thưởng iPad dành cho quán quân sao?

Thuyết phục Ngô Trạch Văn xong, Trác Văn Siêu quay sang nhìn Lưu Xuyên "Còn bạn Lưu Xuyên? Từ giờ tới giải đấu mùa đông còn vài tháng chuẩn bị, có muốn thử xem không?"

Lưu Xuyên cười "Pass tôi đi, tôi không chơi Tiết Tấu Đại Sư chuyên nghiệp được như Ngô Trạch Văn đâu."

Trác Văn Siêu giống như không cam tâm, tiếp tục ra sức khuyến khích "Bạn thật sự không định tham gia sao? Trình độ của bạn tham gia giải toàn quốc hoàn toàn không thành vấn đề!"

Lưu Xuyên dứt khoát lắc đầu "Không được."

Trác Văn Siêu trầm mặc một lát, lại nói tiếp "Vậy hai bạn có hứng thú với các trò chơi khác không? Tỷ như game Võ Lâm rất thịnh hành dạo gần đây?"

Lưu Xuyên kinh ngạc hỏi "Võ Lâm? Hiệp hội eSports trường cũng có hạng mục này?"

Trác Văn Siêu nói "Đúng vậy. Năm nay phía quan phương Võ Lâm công bố tổ chức giải thi đấu liên hợp các trường đại học toàn quốc, trường chúng ta đã quyết định ghi danh, hơn nữa khá nhiều hội viên của hiệp hội eSports trường cũng thích chơi game này, nếu như hai bạn có thể gia nhập liên minh, vậy trình độ của trường ta chắc chắn sẽ được nâng lên một độ cao mới."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Giải thi đấu liên trường đại học? Trước giờ chưa từng nghe qua nhỉ? Năm nay mới tổ chức lần đầu sao?"

Trác Văn Siêu gật đầu "Đúng vậy, năm nay là lần đầu tiên tổ chức, số trường đại học ghi danh cũng rất nhiều, giải thưởng khá hậu hĩnh. Phía nhà trường rất coi trọng chuyện này, nếu như hai bạn chịu gia nhập vào đội trường, mọi người cùng nhau cố gắng tập huấn, nói không chừng thăng cấp tiến vào vòng thi đấu tỉnh hoặc khu vực cũng không phải chuyện khó."

Lưu Xuyên nghe vậy cúi đầu như trầm tư suy nghĩ gì đó.

Ngô Trạch Văn miệng vẫn không ngừng nhai, vô cùng tập trung ăn cơm.

Trác hội trưởng nói cả buổi đến khô cả miệng, phát hiện hai người kia đều không có phản ứng, bất đắc dĩ nói "Hai bạn trở về suy xét lại một chút đi, đội trường chúng ta đúng lúc đang thiếu người. Giải đấu liên hợp cũng phải đến lúc nghỉ đông mới bắt đầu tổ chức, đội trường chuẩn bị mở tập huấn vào cuối tháng mười, rất vui nếu như hai bạn đồng ý gia nhập vào đội."

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, nói "Bản thân tôi không tiện tham gia thi đấu, vầy đi, cùng phòng với tôi có một cậ bạn, tốc độ tay của cậu ấy khá nhanh, hơn nữa cậu ta cũng rất thích chơi Võ Lâm, để tôi về hỏi cậu ta một chút xem cậu ta có muốn tham gia hay không."

Trác Văn Siêu tuy rằng tiếc nuối vì Lưu Xuyên từ chối lời mời của mình, nhưng có thể tìm được một người thay thế cũng xem như là không sai, đội của trường trước mắt đang thiếu người nghiêm trọng, Trác hội trưởng thật là cầu hiền nhược khát.

Quay sang nhìn Ngô Trạch Văn thì, mới phát hiện trong khoảng thời gian mọi người trò chuyện với nhau, Ngô Trạch Văn đã âm thầm lặng lẽ ăn xong bữa trưa của mình.

Trác Văn Siêu có hơi xấu hổ "…Trạch Văn, còn cậu?"

Ngô Trạch Văn nói “Tôi sẽ tham gia thi đấu Tiết Tấu Đại Sư, còn về game mà các người nói, tôi không có hứng thú.”

Lưu Xuyên nhìn thấy cậu ta vẻ mặt bình tĩnh ung dung, sực nhớ nhóc này giống như đặc biệt quan tâm tới giải thưởng, mới đột nhiên nảy lên ý xấu, anh mỉm cười nói “Trạch Văn nè, Võ Lâm là game có hệ thống tổ chức thi đấu chuyên nghiệp chính quy, cho phép các tuyển thủ chiến đội đăng ký với liên minh để tham gia thi đấu, mỗi một mùa thi đấu giải thưởng quán quân cũng hơn một triệu nhân dân tệ đó. Mỗi năm chia ra làm hai giải thi đấu mùa xuân và mùa thu, nếu đoạt quán quân hết cả hai mùa thì tiền thưởng lên đến hai triệu nhân dân tệ.”

Ngô Trạch Văn nghe đến đây, hai mắt quả nhiên sáng rực lên “Hai triệu? Ừm… vậy để tôi về tìm hiểu trò chơi này trước đã.”

Lưu Xuyên “……”

Tự trọng của cậu đâu? Thật sự là một tên tham tiền hả?

Tiểu kịch trường

Lưu Xuyên (cười tủm tỉm): Nhóc tham tiền, tôi cho em một trăm triệu, em qua ở bên tôi một chút được không?

Ngô Trạch Văn nhận lấy tiền, ngoan ngoãn đi đến bên cạnh Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên (cười tủm tỉm): Tôi lại cho em một triệu, chúng ta cùng đi phao cái ôn tuyền hảo hay không?

Ngô Trạch Văn không để ý đến ai kia, quay đầu đi rồi.

Lưu Xuyên:… Nói tốt tham tiền đâu?!

Ngô Trạch Văn (bình tĩnh đẩy mắt kính) _ tác giả không thể miêu tả cổ dưới và bộ vị.

Lưu Xuyên:…. Tâm đắc, tốt.

Sau 1 trận mưa gió,…

Lưu Xuyên:….. Mãn huyết sống lại!!!!

12. Quyển 1 - Chương 7: Cầu Hành

Sáu giờ ba mươi phút, buổi chiều, văn phòng hiệp hội eSports trường.

Trác Văn Siêu đang thảo luận cùng Giang Tuyết thìđột nhiên vang lên tiếng mở cửa, một nữ giáo viên mặc váy vest trắng đẩy cửa bước vào, thấy hai người bên trong liền nhịn không được mỉm cười, hỏi "Hai em đang nói chuyện gì đấy? Còn chưa trở về ký túc xá nghỉ ngơi à?"

Trác Văn Siêu lễ phép đứng dậy trả lời "Cô Lâm, tụi em đang nói về buổi thi đấu Tiết Tấu Đại Sư hôm nay, trong trận chung kết xuất hiện hai cao thủ cực mạnh, tốc độ tay của họ thực sự làm người khác kinh ngạc."

Buổi chiều cô Lâm đúng lúc có việc cho nên không thể đi xem thi đấu, nghe vậy liền ngạc nhiên hỏi lại "Cao thủ? Cực mạnh?"

Trác Văn Siêu nói "Hai người họ thi đấu hai ca khúc cấp 10, thành tích đều là cao nhất, Ngô Trạch Quân đoạt giải nhất nghe nói là từng học dương cầm cấp diễn tấu, tốc độ tay của cậu ta cực nhanh. Người còn lại là Lưu Xuyên của hệ Lịch Sử, tốc độ tay của người này cũng tương đương với Ngô Trạch Văn. À đúng rồi, cô là phụ đạo viên của hệ Lịch Sử, cô biết tình huống của anh chàng Lưu Xuyên này không?"

"Lưu Xuyên?" Cô Lâm nghi hoặc, ngập ngừng một lát mới nói "Về bạn học này cô không tiện tiết lộ nhiều, em hỏi thăm về cậu ta như vậy, là muốn kéo cậu ta gia nhập hiệp hội eSports sao?"

Trác Văn Siêu nói "Vâng, tốc độ tay nhanh như vậy chỉ cần được bồi dưỡng chuyên nghiệp một chút, tham gia thi đấu chắc chắn sẽ là cao thủ. Giải đấu liên trường tháng sau bắt đầu chính thức cho báo danh, đội trường chúng ta lần này cũng tham gia thi đấu, hiện tại đang rất thiếu người. Nhưng mà lúc nãy em cùng Giang Tuyết có gặp cậu ta ở căn-tin, cũng thuyết minh ý định của mình, tiếc là cậu ta giống như không có hứng thú với giải đấu toàn quốc kiểu này…"

Cô Lâm lại hỏi "Vậy còn Ngô Trạch Văn? Cậu ta trả lời thế nào?"

Giang Tuyết đáp "Ngô Trạch Văn quyết định tham gia hạng mục Tiết Tấu Đại Sư toàn quốc giải mùa đông, cậu này cũng không có hứng thú lắm với game online."

Cô Lâm Phương cúi đầu trầm tư một chốc, mới nói "Vầy đi, về phía Lưu Xuyên cô sẽ thử liên hệ với cậu ấy, nếu cậu ấy đồng ý, cô sẽ mời cậu ta "rời núi" làm huấn luyện viên cho đội trường chúng ta."

Trác Văn Siêu lẫn Giang Tuyết nghe vậy khiếp sợ nhìn nhau một cái.

Huấn luyện viên đội trường?

Lưu Xuyên này lai lịch thật là thế nào? Đến mức cô Lâm lại phải bảo là mời cậu ta "rời núi" làm huấn luyện viên?

Cô Lâm Phương mỉm cười nói tiếp "Bảo cậu ta đi làm huấn luyện viên cho đội trường chúng ta tính ra có chút đại tài tiểu dụng… Mấy em không cần gấp, trở về chờ tin của cô đi."

Trác Văn Siêu cùng Giang Tuyết nhìn cô giáo rời khỏi văn phòng, mãi một lúc sau cũng không lên tiếng.

Lâm Phương là phụ đạo viên bên hệ Lịch Sử, đồng thời cũng là giáo viên chỉ đạo của hiệp hội eSports trường.

Hiệp hội eSports của C đại được thành lập vào hai năm trước, phát triển với tốc độ cực kỳ nhanh chóng, tính đến bây giờ số lượng hội viên đã vượt quá năm trăm, cũng trở thành một trong các hội lớn của trường, có cả văn phòng cùng phòng huấn luyện chuyên môn. Dưới sự cố gắng vận động của cô Lâm Phương, trường học còn đồng ý chi một khoảng kinh phí đầu tư cho hội lắp ráp các máy tính có cấu hình cao chuyên môn chơi game nhằm tạo điều kiện cho các hội viên tập luyện.

Mà đội thi đấu eSports của C đại trong hai năm trở lại đây cũng đạt được thành tích khá tốt, lãnh đạo trường từng nói: Sinh hoạt ngoại khoá của sinh viên nên phong phú một chút, chỉ cần không ảnh hưởng việc học thì có tham gia các loại hình trò chơi tranh tài cũng không sao cả, đại biểu trường tham gia trận đấu lấy giải thưởng lại càng đáng giá cổ vũ.

Trác Văn Siêu là hội trưởng hiệp hội eSports trường, tất nhiên cũng là người yêu thích các loại hình thi đấu thể thao điện tử, hôm nay trong trận chung kết Tiết Tấu Đại Sư phát hiện được hai hạt giống tiềm năng Lưu Xuyên và Ngô Trạch Văn, khiến cậu chàng cực kỳ kích động, thậm chí chỉ muốn lập tức dùng dây thừng buộc hai vị kia kéo về hiệp hội của mình…

Tiếc là Trác hội trưởng lãng phí nước miếng nói nửa ngày trời, hai vị kia lại không có nửa điểm động tâm…

***

Bên kia, cô Lâm quyết định tự mình ra mặt.

Lưu Xuyên nhận được tin nhắn, liền xoay người đi đến văn phòng giáo vụ của hệ Lịch Sử, quả nhiên thấy một giáo viên nữ trẻ tuổi, diện mạo thanh tú đang ngồi trước bàn làm việc, ngẩng đầu mỉm cười tủm tim nhìn anh.

Lưu Xuyên cũng mỉm cười đáp trả lại, nói "Cô Lâm, lâu rồi không gặp."

Lâm Phương gật đầu "Không cần khách khí, ngồi đi."

Năm đó lúc Lưu Xuyên xin làm thủ tục nghỉ học tạm thời, cô Lâm cũng từng giúp đỡ anh rất nhiều.

Cô Lâm kỳ thật cũng là sinh viên Lịch Sử hệ tốt nghiệp từ C đại, có thể xem như sư tỷ trên anh mấy khoá,

sau khi tốt nghiệp cô lưu lại trường làm giáo viên, Lưu Xuyên cùng cô vốn là người quen, tự nhiên cũng không cần khách khí làm gì, liền ngồi xuống ghế đối diện, cười hỏi "Cô Lâm, tìm em có chuyện gì sao?"

Lâm Phương mỉm cười nói "Cùng bạn phòng ở chung như thế nào? Có quen chưa?"

Lưu Xuyên đáp "Rất tốt."

Lâm Phương nghe vậy, yên tâm gật đầu "Như vậy là tốt, mấy năm nay em không đến trường, bây giờ lại lần nữa quay về, rất nhiều chỗ phải thích ứng lại, có gì cần hỗ trợ cứ tìm cô bất cứ lúc nào."

"Uhm, em biết rồi." Lưu Xuyên ngừng một lát, mới ngẩng đầu nhìn cô Lâm "Cô Lâm tìm em, không chỉ vì chuyện này đi?"

Lâm Phương cười "Đúng là không gạt được em."

Dứt lời, liền kéo ngăn bàn lấy ra một tờ báo, nhẹ nhàng đẩy tới trước mặt Lưu Xuyên.

Trên đầu tờ báo viết mấy chữ tiêu đề "Tuần san eSport", bản tin đầu đề là một dòng tin tức chữ đen in đậm——

Giải đấu Võ Lâm liên hợp các trường đại học toàn quốc lần thứ nhất chính thức khởi động vào tháng 10 năm nay…

Lưu Xuyên nhanh chóng đọc lướt một lần bản tin.

Lâm Phương nói "Đây là tin tức tuần trước mới vừa công bố, rất nhiều loại hình eSports đều có tổ chức giải liên trường, năm nay cả Võ Lâm cũng triển khai giải đấu thứ hạng này, âu cũng là xu thế phát triển. Trong trường cũng rất nhiều sinh viên chơi trò này, lần này phía quan phương ra mặt tổ chức giải đấu, cũng xem như là lần đầu tiên tạo cơ hội cho các tuyển thủ giới sinh viên lên đài thi đấu tranh tài eSports."

Lưu Xuyên tiếp tục xem tin tức, trong đầu cũng bắt đầu ngẫm nghĩ.

Lâm Phương nói "Đội của trường chúng ta muốn vào vòng thi đấu tỉnh là dư sức, nhưng muốn vào vòng khu vực lại rất khó, nên cô mới nghĩ đến em…"

Lưu Xuyên ngẩng đầu, thật lòng nói "Cô Lâm, tình huống của em cô cũng biết rồi, em rời liên minh mới nửa năm, bây giờ lại lộ diện tham gia loại giải đấu như thế này là vi phạm quy tắc. Hơn nữa, phía ba mẹ cũng không hi vọng em tiếp tục chơi game trong năm cuối cùng đại học này nữa là, càng đừng nói đến chuyện đi thi đấu."

Lâm Phương nói "Cô biết tình huống của em, cô sẽ không khiến em phải khó xử."

Lưu Xuyên kinh ngạc "Vậy ý của cô là?"

Lâm Phương mỉm cười, nói "Muốn thử một lần cảm giác làm huấn luyện viên không?"

Lưu Xuyên "…"

Lâm Phương nói "Làm huấn luyện viên thì em chỉ cần đứng sau lưng chỉ điểm một chút các tuyển thủ trong đội, không cần phải tham dự trận đấu. Chương trình học năm thứ tư không nhiều lắm, với trụ cột của em đối phó với các môn khoá này hoàn toàn không thành vấn đề, nên em không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng học tập. Về phía ba mẹ em, chỉ cần em không nói, cô không nói, sẽ không ai biết chuyện này."

Lâm Phương dừng lại một chút, mới tiếp tục "Em thấy thế nào, Lưu Xuyên? Giải đấu lần này sẽ được trực tiếp toàn bộ quá trình trên mạng, nhìn thấy các bạn học trong đội trường bị trường khác giết về điểm hồi sinh, thân là sinh viên C đại, em cũng sẽ không khoái đúng không?"

Lưu Xuyên "…"

Là sinh viên C đại, vì trường học cống hiến chút sức lực là chuyện đương nhiên…

Nếu không phải vì C đại phong cách học tập rất khai sáng, lãnh đạo trường lại khoan dung rộng lượng, sẽ không có chuyện cho phép một sinh viên vì tham gia thi đấu mà trực tiếp tạm nghỉ học suốt ba năm. Suốt ba năm qua, C đại vẫn lưu học tịch của Lưu Xuyên không hề gạt bỏ, hơn nữa ngôi trường này đã từng cho Lưu Xuyên rất nhiều hồi ức ấm áp.

Bây giờ anh đã trở lại, đúng lúc đội trường muốn tham gia thi đấu, nếu như chỉ ngồi nhìn mà không góp chút gì đó quả thực rất vô tâm.

Lưu Xuyên quyết định rất nhanh, khẽ cười nói "Làm huấn luyện viên cho đội trường đúng không? Không thành vấn đề, có điều…"

Lâm Phương nghe vậy, hai mắt sáng ngời "Có điều cái gì?"

Lưu Xuyên nói "Em không muốn cho người khác biết về lai lịch thật của em chính là Hải Nạp Bách Xuyên, hi vọng cô Lâm có thể giúp em che giấu…"

Lâm Phương hiểu rõ ý của Lưu Xuyên.

Trong giới eSports, rất nhiều tuyển thủ được mọi người biết đến rồi quen thuộc, đều chỉ là ID tham gia thi

đấu của bọn họ, dù sao lúc thi đấu, trên màn hình cũng chỉ xuất hiện các loại nickname của các nhân vật, còn tên họ thật sự cùng với bối cảnh của tuyển thủ đứng sau lưng nó, rất ít người biết đến.

Hải Nạp Bách Xuyên, nhân vật này rất được nhiều người yêu thích lẫn ngưỡng mộ, từng chinh chiến suốt chín mùa thi đấu của liên minh, hàng năm đều được bầu đứng đầu trong bảng xếp hạng độ nổi tiếng trên mạng. Một nhân vật phong vân như vậy mà xuất hiện ở trường học, chắc chắn sẽ gây oanh động không nhỏ.

Bị người khác vây xem cũng không phải chuyện tốt.

Lưu Xuyên không muốn phô trương quá mức, Lâm Phương cũng cảm thấy như vậy là chuyện tốt.

Lâm Phương cười nói "Ok, vấn đề này cô sẽ giúp em giữ bí mật, không tiết lộ với bất kỳ ai."

Lưu Xuyên buông tờ báo xuống, hỏi "Cô Lâm, cô bảo với trình độ hiện tại của đội trường, tiến nhập vòng đấu tỉnh không thành vấn đề đúng không?"

Lâm Phương gật đầu "Đội trường có bốn tuyển thủ trình động cũng không kém lắm, hơn nữa Trác hội trưởng cũng đang cố gắng tìm kiếm nhân tài."

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, nói "Đúng lúc, em phát hiện có hai vị có tiềm năng chơi game, một là bạn phòng của em Lý Tưởng, vị còn lại là Ngô Trạch Văn gặp được trong trận đấu hôm nay, để em nghĩ cách lôi kéo bọn họ vào game huấn luyện trước một chút rồi tính sau." Anh dừng một chút, lại bổ sung "Nếu đã nhận lời làm huấn luyện viên, em sẽ yêu cầu nghiêm khắc đối với tuyển thủ trong đội. Đội của chúng ta mục tiêu không chỉ đơn giản là vượt qua vòng thi đấu tỉnh mà thôi…"

Lâm Phương cố nén tâm tình kích động, thật lòng hỏi "Vậy mục tiêu của chúng ta là cái gì?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Tổng quán quân toàn quốc."

***

Khi Lưu Xuyên trở về phòng thì, đám người Lý Tưởng đang ngồi trước máy tính lên mạng, vừa thấy Lưu Xuyên trở về, Lý Tưởng lập tức bước tới vỗ vai, giơ ngón tay cái khen Lưu Xuyên "Lưu Xuyên, ông rất siêu! Tui mới xem mấy topic về ông trên diễn đàn, đoạt được giải nhì đúng hông, mau mau khai ra phần thưởng là cái gì?"

Lưu Xuyên cười "Thưởng cái di động."

Lưu Xuyên lấy phần thưởng ra cho mấy người bạn cùng phòng xem.

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa.

Cốc cốc cốc…

Cốc cốc cốc…

Lưu Xuyên vừa nghe tiếng gõ cửa này, liền nhịn không được cười thầm: Kiểu gõ cửa máy phát lại này, ngoài Ngô Trạch Văn ra còn ai vào đây?

Xoay người mở cửa nhìn, quả nhiên cậu nhóc Ngô Trạch Văn đang đứng bên ngoài cửa.

Lưu Xuyên nhìn cậu, cười nói "Trạch Văn, phòng này là 301, cậu lại đi thiếu một tầng sao?"

Ngô Trạch Văn nghe vậy, vành tai hơi ửng đỏ, ngẩng đầu nhìn Lưu Xuyên, thật lòng giải thích "Không phải, lần này tôi không đi nhầm, tôi tìm Lý Tưởng."

Lưu Xuyên quay đầu nhìn mấy người trong phòng, thấy anh bạn Lý Tưởng vẻ mặt cười toe chạy ra "Trạch Văn, ông tìm tui hả? Dzô đây, mau dzô đây!"

Thế là, Ngô Trạch Văn vòng qua Lưu Xuyên, bước vào phòng 301 cùng anh bạn Lý Tưởng.

Lưu Xuyên "…"

Ngô Trạch Văn vào phòng rồi, liền ngồi xuống lấy từ trong ví ra một xấp tiền mặt mới tinh, cúi đầu bắt đầu đếm tiền.

Bộ dạng đếm tiền của nhóc tham tiền cực kỳ nghiêm túc, đếm tận hai lần, xác nhận không thiếu mới cầm xấp tiền đưa cho Lý Tưởng "Lý Tưởng, ba ngàn tệ này trả lại cho cậu."

Lý Tưởng khoát tay nói "Cũng đâu cần gấp gáp trả tiền lại như vậy, không tính mua iPad?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừ, hôm nay thi đấu được phần thưởng."

Ngô Trạch Văn vẫn luôn muốn mua một cái iPad để xem tài liệu văn hiến, ngặt nỗi học bổng tới tháng sau mới phát, mà dạo gần đây lại có hoạt động giảm giá bán iPad nên Ngô Trạch Văn mới mượn Lý Tưởng tiền tính tranh thủ khuyến mãi mua một cái trước, đợi khi nào trường phát học bổng sẽ trả lại. Kết quả trời xui đất khiến lại tham gia trận đấu Tiết Tấu Đại Sư, thắng được một cái, số tiền để mua iPad cũng không cần dùng đến, liền mang trả lại cho Lý Tưởng.

Nói cũng khéo, ngay lúc này máy tính Lý Tưởng đang biểu thị trang web của phía phát hành Võ Lâm, Ngô Trạch Văn nhìn giữa màn hình biểu tượng Võ Lâm to đùng, liền tò mò đi tới nhìn, hỏi "Cậu đang chơi Võ Lâm?"

Lý Tưởng gật đầu "Đúng vậy! Lần trước bảo ông chơi chung đó nhớ không, mà ông cứ luôn từ chối kêu không hứng thú, trò này chơi hay lắm ý."

Ngô Trạch Văn nói "Bây giờ tôi có hứng thú."

Lý Tưởng nghe vậy, nháy mắt bàng hoàng —Ngô Trạch Văn tại sao đột nhiên có hứng thú với trò này?

Lưu Xuyên đứng bên cạnh, cười trong âm thầm —nhóc tham tiền này chắc chắn là vì nghe được tiền thưởng hai triệu mới có hứng thú.

Muốn dụ dỗ tiểu học bá tham tiền chơi game, phép khích tướng các loại đều là vô dụng, cách thức chính xác nhất là: dùng giải thưởng mà dụ dỗ.

Nhìn đến ánh mắt nghiêm túc của Ngô Trạch Văn, Lý Tưởng lập tức nhiệt tình giới thiệu "Tốt quá rồi, tui giới thiệu sơ qua cho ông một chút về game này ha."

Lý Tưởng bấm mở client game, kéo cái băng ghế đến bên cạnh cho Trạch Văn ngồi xuống, đăng nhập vào account chính của mình, vừa ngắm nhìn hình ảnh trong game vừa nói với Ngô Trạch Văn "Game này có tám đại môn phái: Thiếu Lâm, Nga My, Võ Đang, Tiêu Dao, Minh Giáo, Cái Bang, Đường Môn, Ngũ Độc, mỗi một môn phái lại phân ra làm ba tuyến chi nhánh, tổng cộng lại là có hai mươi bốn lưu phái để lựa chọn. Tui chơi Đường Môn ám tiễn, lưu phái Đường Môn ám tiễn cũng chính là cung thủ, bạo kích cao, sát thương cao, cách chơi như vầy…"

Lưu Xuyên đứng sau lưng, nghe cậu chàng Lý Tưởng nói lung tung một đống các loại "định nghĩa" rối mù, quả thực là dở khóc dở cười.

Lý Tưởng rõ ràng là không quá hiểu rõ Đường Môn phái, nếu Ngô Trạch Văn đi theo Lý Tưởng, tương lai tuyệt đối là tiềm năng bị nhấn càng lúc càng chìm!

Lưu Xuyên đứng sau lưng nhìn hai người, tự hỏi một lát.

Đội trường hiện mới chỉ có bốn, thiếu hai người. Nếu như kéo hai người này vào trong game dạy dỗ chừng một tháng, cũng kịp gia nhập trường đội trước lúc giải đấu liên hợp bắt đầu.

Lưu Xuyên từng nói với cô Lâm, mục tiêu là quán quân, kia cũng không phải thổi phồng. Có hai vị tân nhân tốc độ tay tương đương tới mức chuyên nghiệp tuyển thủ Lý Tưởng cùng Ngô Trạch Văn này, chỉ cần có họ gia nhập, Lưu Xuyên tin chắc mình có thể dẫn dắt đội trường tiến vào chung kết.

Dù sao, trình độ giữa giải đấu liên trường này vẫn là kém rất xa so với giải đấu chuyên nghiệp của liên minh, chỉ cần có hai tuyển thủ xuất sắc lại cộng thêm Lưu Xuyên tự mình chỉ dẫn, chắc chắn có thể đoạt được thành tích tốt.

Bất quá, Ngô Trạch Văn là một nhóc gà mờ chưa bao giờ chơi game online, Lý Tưởng lại là tên nhị hoá luôm mồm phải chơi Đường Môn, muốn thay đổi hai người này, nói dễ hơn làm.

Hai người này, cũng giống như hai cái máy tính có cấu hình cực cao, bên trong CPU bất kể là RAM, HDD lẫn card đồ hoạ đều là cao cấp nhất, trụ cột phần cứng đặt ở đó, chỉ còn chờ cài đặt phần mềm thích hợp nữa thôi… Nếu như có được một sư phụ giỏi dạy dỗ từ đầu, hai tên gà này tuyệt đối sẽ tiến bộ thần tốc… Nếu ngộ tính cao, chắc chắn có thể trở thành đại thần số một số hai…

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, mở miệng hỏi "Lý Tưởng, chơi Võ Lâm đó giờ cậu có từng thích tuyển thủ chuyên nghiệp nào không?"

Lý Tưởng gãi đầu, cười nói "Tui rất thích Dạ Sắc, Dạ Sắc nữ thần siêu sắc bén!"

Vừa nhắc tới nữ thần trong lòng, hai mắt Lý Tưởng lập tức sáng rực lên, vừa nhìn liền biết là một cái crazy-fan…

Lưu Xuyên "…"

Nữ thần!!?

Tần Dạ là nhân yêu số một của liên minh, lúc mới bắt đầu chơi game chính là chơi nhân vật nữ, về sau tham gia thi đấu cũng thuận tay tạo cái nhân vật nữ đặt tên là "Dạ Sắc", chưa bao giờ sửa giới tính, nên quả thực khiến rất nhiều người hiểu lầm vị này là nữ…

Lưu Xuyên cố nén xúc động muốn nói sự thật cho Lý Tưởng biết, bình tĩnh cầm di động, nhanh chóng gửi đi một cái tin nhắn——

"Tần Dạ, có hứng hành gà không?"

Rất nhanh liền nhận được trả lời "Hành gà thôi mà không tự ra tay được à?"

Lưu Xuyên nói "Là bạn cùng phòng đại học, không tiện ra tay. Cậu ta tốc độ tay rất khá, có thiên tư, tiếc là rất xuẩn, luôn khăng khăng cho là Thiếu Lâm vô dụng trong cạnh kỹ trường, cậu log một acc Thiếu Lâm giúp tôi hành cậu ta, à quên nói, cậu ta là siêu fan của cậu đấy."

Tần Dạ hỏi "Có cần nương tay không?"

Lưu Xuyên cười "Không cần, cứ tự nhiên mà hành! Hành đến khi nào cậu ta hộc máu xoá acc thì thôi, cậu hiểu mà:)"

Tần Dạ phát một cái tin nhắn "="

=, ngang bằng, cũng chính là chờ một lát.

Tần Dạ tốc độ tay tuy rằng cực nhanh, tính cách cũng rất là lưu loát dứt khoát, mỗi lần thi đấu show tốc độ tay đều khiến người xem hoa mắt, nhưng những lúc lên mạng tán gẫu với nhau người này lại đặc biệt lười, lười đánh những chữ dư thừa, nếu có thể sử dụng một dấu chấm để tổng kết một câu, cậu ta tuyệt sẽ không gõ dư thêm bất cứ cái dấu chấm nào khác.

Ký hiệu =, chờ một chút, chờ lát.

Ký hiệu?, vì sao.

Ký hiệu…, bó tay, không còn lời nào để nói.

Ký hiệu số 8, bái bai.

Cùng Tần Dạ tán gẫu qua QQ hay tin nhắn SMS, nhất định phải làm quen với loại phong cách sắc gọn dùng một chữ khái quát toàn bộ lời nói này.

Một lát sau, bên Tần Dạ lại nhắn sang vài con số "1314"

Này cũng không phải con số mang hàm nghĩa nhất sinh nhất thế, mà là số của phòng lôi đài.

Bởi vì rất quen với Tần Dạ, nên Lưu Xuyên vừa nhìn liền hiểu được ý nghĩa của con số này. Đổi làm người khác, nhìn tin nhắn này kiểu gì cũng phát điên lên vì… khó hiểu.

Hai đại thần nhắn qua lại mấy cái tin nhắn liền, kỳ thật cũng chỉ có mấy mươi giây thời gian mà thôi.

Lý Tưởng vẫn còn vô cùng nhiệt tình giải thích các loại tri thức phổ cập về môn phái cho Ngô Trạch Văn, Lưu Xuyên lúc này cất di động vào, bước đến sau lưng Lý Tưởng nhìn thoáng qua, quả nhiên trông thấy lôi đài số 1314 trong dãy các lôi đài vừa được tao, tên cũng đơn giản đến thô bạo —— Cầu hành.

Lưu Xuyên chỉ chỉ lôi đài, cười nói "Lý Tưởng, cậu chỉ dùng miệng giải thích với Ngô Trạch Văn vậy không đủ, cậu ấy trước giờ chưa chơi game online, nghe cậu nói nhiều vậy cũng không hiểu được bao nhiêu, hay là vào lôi đài này thực chiến một chút đi."

Lý Tưởng nhìn sang, thấy tên lôi đài, nháy mắt nhiệt huyết sôi trào ”Ok! Tui vào lôi đài này thử cho ông xem ha! Cầu hành? Ở khu lôi đài mà dám đặt tên phòng kiêu ngạo như vậy chắc chắn là một tên gà không hiểu quy củ! Trạch Văn, ông đứng xem tui cho tên này ăn hành như thế nào!

“…” Lưu Xuyên chỉ im lặng cười.

Muốn giết thần tượng của cậu? Nữ thần sắc bén Tần Dạ?

Bồ tèo, cậu đừng nằm mơ giữa ban ngày như vậy…

Giải thích một chút:

(=) tức là đẳng hào, chữ đẳng trong từ này nghĩa là chờ, cho nên dùng cái dấu = cũng có thể tương đương nghĩa là chờ lát.

Thực ra thì cái tên chương này là “cầu ngược”, tức là cầu người ta ngược mình ý. Trong game tương đương với việc muốn kiếm đối thủ đánh bại mình, đại khái đi… Bên VN mình không dùng từ ngược mà dùng từ hành, ai chơi game chắc hay nghe mà ha, cho nó ăn hành vân vân (TvT)

13. Quyển 1 - Chương 8: Muốn Chết Sao?

Cùng lúc đó, tại phòng huấn luyện câu lạc bộ chiến đội Trường An.

Ánh đèn nhu hoà chiếu rọi một loạt dãy máy tính cao cấp được xếp thành hàng chỉnh tề. Buổi chiều đa số các tuyển thủ đều trở về ký túc xá tranh thủ nghỉ ngơi, cho nên trong phòng huấn luyện lúc này vô cùng vắng vẻ, chỉ có duy nhất một người ngồi trước một chiếc máy tính ở góc trong cùng, thi thoảng lại truyền đến âm thanh gõ bàn phím thanh thuý.

Một nam nhân vẻ mặt lãnh đạm đi vào phòng huấn luyện, bước đến sau lưng người nọ, mở miệng nói “Hân Nhiên, em chưa đi nghỉ à?”

Hứa Hân Nhiên quay đầu lại, nở nụ cười chào hỏi “Tần đội.”

Kia là một nữ sinh với gương mặt trái xoan xinh xắn với mái tóc tém sát tai, vẻ ngoài của cô tạo cảm giác thoải mái gọn gàng cho người đối diện, cô nàng chính là Hứa Hân Nhiên, một trong những tuyển thủ chủ lực của chiến đội Trường An, ID là Hân Nhiên Tự Đắc, môn phái Thiếu Lâm, cô là một trong số ít những tuyển thủ nữ tính ít ỏi của giới liên minh.

Nhắc đến cũng rất kỳ quái, về hai vị chủ lực này của chiến đội Trường An…

Phó đội trưởng Tần Dạ, nam lại chơi nhân vật nữ…

Chủ lực Hứa Hân Nhiên, nữ lại chơi đại sư…

Phóng viên nào lần đầu tiên phỏng vấn chiến đội Trường An cũng sẽ vướng vào cái hiểu lầm to tướng như vầy, tất cả đều đem Hứa Hân Nhiên áp vào "nữ thần Dạ Sắc", đồng thời coi Tần Dạ như là Hân Nhiên Tự Đắc đại sư, sau đó mới bàng hoàng phát giác… trái ngược lại mới là đúng, hai người này có thể xem như hai nhân yêu điển hình đi ngược với giới tính thật của mình trong giới liên minh…

Hứa Hân Nhiên cũng là một vị tuyển thủ xuất sắc, thân là một trong số ít nữ tính tuyển thủ của liên minh chuyên nghiệp, hơn nữa lại còn chơi đại sư Thiếu Lâm cận chiến, có thể đoán ra được nữ sinh này nghị lực cùng bền bỉ đến cỡ nào, có đôi khi còn khiến các đội trưởng chiến đội khác cũng phải ngả mũ bái phục.

Hứa Hân Nhiên thấy đội phó nhà mình lập tức ngừng thao tác trên tay nói "Em đang xem thông báo trên trang chủ, Tần đội sao anh không về ký túc xá nghỉ ngơi, có chuyện gì sao?"

Tần Dạ gật đầu nói "Em có rất nhiều tài khoản Thiếu Lâm đúng không? Lấy một cái cho anh mượn."

Các tuyển thủ chuyên nghiệp đa số đều có nhiều acc phụ. Trong game có tám đại môn phái trong game phân nhánh hai mươi bốn lưu phái, cách chơi cũng đa dạng vô cùng, là tuyển thủ chuyên nghiệp thì bắt buộc phải nắm rõ đấu pháp cơ bản của hai mươi bốn lưu phái. Có cau biết người biết ta mới có thể đứng trên đỉnh bất bại, mỗi một tuyển thủ chuyên nghiệp đều phải hiểu biết một cách toàn diện tất cả kỹ năng cùng liên chiêu của hai mươi bốn lưu phái— đây gần như là kiến thức trụ cột cần có của mỗi một tuyển thủ chuyên nghiệp

Tần Dạ am hiểu nhất chính là Nga Mi trảo lưu phái, nhưng những lưu phái khác anh cũng biết sơ qua một chút.

Có điều anh không có chuyên môn kiến tạo tài khoản Thiếu Lâm, cho nên phải tìm cô nàng đại sư Hân Nhiên này mượn một cái.

Đội phó đã mở lời, Hứa Hân Nhiên tự nhiên sẽ không từ chối, nhanh chóng lôi ra một quyển sổ tay đưa cho Tần Dạ, bên trong viết một loạt các tài khoản cùng với mật mã, phía sau mỗi tài khoản còn ghi chú một loạt các tin tức cơ bản của nhân vật, cấp bậc chiến giới, trang bị phối hợp, cách thêm điểm cho kỹ năng, vân vân…

Hứa Hân Nhiên là một nữ sinh vô cùng cẩn thận lại nghiêm túc, đám đại thần đứng đầu giới không ai dám coi thường cô bé thoạt nhìn nhỏ nhắn lại gầy yếu này, nữ sinh vóc dáng thấp bé nhưng lại ẩn giấu sức bộc phát mười phần, chỉ cần lơ là một chút thôi là vô cùng có khả năng bị một bộ liên chiêu của cô gái này đánh chết.

Tần Dạ nhận quyển sổ tay từ Hứa Hân Nhiên, lựa chọn một tài khoản chiến giới bốn, nhập mật mã login.

Hứa Hân Nhiên nghi hoặc hỏi "Tần đội, acc này em chưa kịp làm trang bị cho nó, mấy hôm trước vừa mới tạo liền đưa cho cày thuê lên level max cấp cho nó, cạnh kỹ trường cũng chỉ là tuỳ tiện đánh mấy ván… Anh lấy acc là định tham gia đánh xếp hạng hả? Em chọn acc khác tốt hơn giúp anh nha?"

Tần Dạ thản nhiên nói "Không cần."

Hứa Hân Nhiên càng thêm nghi hoặc "Acc này mới bắt đầu luyện, chiến giới cũng mới đánh lên tới thứ bốn…"

Giới tuyển thủ trong liên minh mỗi khi vào game đánh xếp hạng, cơ hồ đều là ở đẳng cấp chiến giới cao nhất, tức chiến giới bảy, thích nhất là tạo clone hành lẫn nhau. Đối với họ thì đánh với các chiến giới thấp hơn thật sự rất chán, bởi vì chênh lệch trình độ quá lớn, giống như bắt sinh viên toán học đi đọc thuộc lòng bảng cửu chương vậy, hoàn toàn là làm việc vô nghĩa.

Hứa Hân Nhiên tỏ vẻ khó hiểu vô cùng: Tần đội tự nhiên đặc biệt tìm mình mượn acc Thiếu Lâm, sao lại chọn cái acc rác mới vừa max cấp như vậy?

Tần Dạ nói "Hành gà thôi, đủ rồi."

Hứa Han Nhiên "…"

Hoá ra là vậy!

Hứa Hân Nhiên cảm thấy sau lưng lạnh lẽo, trong nháy mắt đột nhiên cảm thấy đồng tình "chú gà" kia…

Bị Tần đội hành, tự mà cầu phúc đi…

***

Lý Tưởng ngồi trước máy tính nhìn màn hình, xoa tay nóng lòng muốn thử, Ngô Trạch Văn mãi mới chịu sinh ra chút hứng thú với trò chơi này, nhất định phải tranh thủ ở trước mặt cậu ta tỏ ra mình thật uy phong lẫm liệt, cho cậu ta biết mình lợi hại tới cỡ nào!

Lôi chủ của phòng lôi đài kia là một Thiếu Lâm, cấp max, tên là "Rồi sau đó", trang bị trên người rất là rác, miễn cưỡng xem như đủ một bộ đồ tím, không hề được cường hoá.

Lý Tưởng gửi tán gẫu "Đại sư có đó không?"

Đối phương trả lời "Có."

Lý Tưởng nói tiếp "Ok tới luôn, chuẩn bị bắt đầu!"

Đối phương hồi phục "Ừ."

Lý Tưởng thuận tay bấm nút chuẩn bị, trên màn hình liền xuất hiện con số 5, 4, 3, 2, 1 đếm ngược…

Ngay lúc thời gian đếm ngược kết thúc, Lý Tưởng tay phải cầm chuột trượt một cái, tay trái nhanh chóng ấn lên hot-key khinh công trên bàn phím, trên màn hình Đường Môn lập tức đảo người nhảy về phía sau, nhanh chóng kẽo giãn khoảng cách với Thiếu Lâm, đồng thời trong lúc nhảy vọt lên, trường cung trong tay cũng kéo đầy, một mũi tên lấp lánh màu xanh "vút" một tiếng trực tiếp bắn về phía ngực Thiếu Lâm—

Truỳ Tâm Tiễn!

Lúc Lý Tưởng ra kỹ năng, trong lòng cậu chàng tràn đầy đắc ý, mình chính là nhắm chuẩn ngực đối phương đột ngột bắn một phát, đại đa số nhân đối với kiểu tập kích bất thình lình này đều sẽ vì bối rối mà trốn không thoát, ăn một skill này kiểu gì cũng ngực nở hoa, rút mấy ngàn điểm máu tuyệt đối chuẩn chuẩn.

Nhưng, ngoài dự liệu của Lý Tưởng chính là, Thiếu Lâm kia ở trong nháy mắt mũi tên bị bắn qua, đột nhiên nghiên người đầy xảo diệu, mũi tên cũng tuỳ theo đó dán sát ngực mà trượt qua!

Lý Tưởng lập tức khinh công nhảy ngược về phía sau, trường cung một lần nữa kéo căng, mũi tên lạnh như băng lại lần nữa bắn ra——

Đoạt Mệnh Tiễn!

Kỹ năng trung giai của lưu phái Đường Môn Cung Tiễn, hướng về bất kì phương hướng bắn ra một mũi tên bén nhọn, có thể xuyên thấu hết thảy chướng ngại vật trên lộ tuyến mũi tên bay qua, tạo thành lượng sát thương vật lý nhất định đối với mục tiêu bị bắn trúng, phạm vi công kích 40m, sát thương sẽ tuỳ theo khoảng cách mà gia tăng phần trăm.

Kỹ năng này có thể xem như bản lĩnh đặc biệt của Đường Môn Cung Tiễn, cũng là kỹ năng có phạm vi công kích xa nhất trong tất cả các lưu phái.

Trong phạm vi 40m, cộng thêm tuỳ khoảng cách mà tăng phần trăm mức độ sát thương, nói cách khác, khoảng cách công kích càng xa, sát thương tạo thành sẽ càng cao. Tiếc là nơi này không phải là bản đồ dã ngoại, lôi đài hình tròn chu vi có hạn, Thiếu Lâm đứng ở giữa lôi đài, khoảng cách xa nhất Lý Tưởng có thể kéo giãn ra giữa mình và đối phương cũng chỉ có 20m, một mũi tên này bắn trúng, tuy rằng không thể một kích tất sát, nhưng lượng sát thương tạo thành cũng có thể lên đến hơn mười ngàn máu.

Nhưng, khiến Lý Tưởng kinh ngạc là, ngay tại khoảnh khắc cậu vừa mới ra tay, đối phương giống như là đã sớm đoán trước đươc vậy, trong nháy mắt thi triển khinh công bước nhỏ, lại thêm một cái lộn ngược về sau, khiến mũi tên trực tiếp bay lướt qua đỉnh đầu!

—— dự đoán như thần!

Hai kỹ năng giữ nhà toàn bộ đều thất bại, Lý Tưởng lập tức quýnh lên, tốc độ tay cũng bạo phát, bấm một lượt dùng hết tất cả các kỹ năng bắn về phía đối thủ..

Xuyên Vân Tiễn! Truỳ Tâm Tiễn! Hàn Băng Tiễn! Đoạt Mệnh Tiễn! Thất Tiễn Tề Phát! Vũ Tiễn Lưu Tinh!

Trên màn ảnh, một đống lớn mũi tên bùm bùm bay về phía Thiếu Lâm, nhìn giống như muốn bắn người ta thành con nhím vậy!

Nhưng khiến cho người khác khó tin là, đại sư Thiếu Lâm kia lại có thể cực kỳ bình tĩnh dùng khinh công nhảy bước nhỏ tránh né tất cả các công kích trong một rừng mưa tên như vậy, ngoại trừ Thất Tiễn Tề Phát cùng với Vũ Tiễn Lưu Tinh là hai loại kỹ năng aoe không cách nào tránh thoát được phải chịu một chút sát thương ra, các kỹ năng công kích đơn thể còn lại toàn bộ đều bị tránh né.

Đánh nửa ngày, tất cả kỹ năng đều ra hết, máu của đại sư vẫn còn trên 80%.

Lý Tưởng càng thêm nôn nóng, vừa định tiến lên bắn thêm một phát Truỳ Tâm Tiễn nữa nhưng chưa kịp ra tay, trước mắt đột nhiên chớp lên ——

Long Trảo Thủ!

Kỹ năng trung giai thông dụng của Thiếu Lâm, có thể dùng tay kéo mục tiêu chỉ định trong phạm vi 20m lôi đến trước mặt, kèm theo hiệu quả huyễn huân 3s.

Lý Tưởng nhất thời sơ suất bị đôi phương chớp được cơ hội, trực tiếp dùng Long Trảo Thủ lôi đến trước mặt, lúc này có muốn chạy trốn cũng không kịp, đối phương nhân lúc Đường Môn bị huyễn huân đứng im tại chỗ, lập tức tung ra La Hán Quyền Pháp thức thứ nhất đến tám, một loạt liên kích ra trong chớp nhoáng, đánh cho Đường Môn đầy mặt đều là máu…

Lý Tưởng:…

Game Over.

Cảnh tượng kia nếu tua ngược trở lại, kỳ thật cũng khá buồn cười, cảm giác tựa như một con chuột ngu xuẩn đứng trước mặt con mèo giương nanh múa vuốt nhảy nhót nửa ngày, mới đầu mèo còn hưng trí cùng

nó chơi đùa một lát, sau lại thực sự mất hết kiên nhẫn, móng vuốt vung lên đè lại, chụp chết hết phim…

Ngô Trạch Văn lần đầu tiên nhìn người khác pk, rất nhiều thứ đều là xem mà không hiểu, nhưng cũng cảm thấy Lý Tưởng giống như… có chút đáng thương.

Lưu Xuyên đứng bên cạnh cười đến vô tình: Hành vậy mới sướng!!

Lý Tưởng thua thảm như vậy, cảm thấy mất mặt vô cùng, vội vàng gửi tin tán gẫu "Mới nãy sơ ý, lại đi lại đi!"

***

Ván đầu tiên kỳ thật Tần Dạ đã rất nương tay rồi.

Tuy là đấu pháp của Dạ Sắc thiên về sắc bén, nhưng cũng vô cùng cẩn thận, trước lúc chưa rõ tình huống của đối thủ như thế nào, anh sẽ không bao giờ vì xúc động mà ra tay, Lưu Xuyên vô duyên vô cớ đá cho mình cái bao cát bảo mình hành hạ, kỳ thật trong lòng Tần Dạ cũng rất muốn nhìn xem, cái bao cát này rốt cuộc "nặng" cỡ nào.

Lưu Xuyên bảo người bạn cùng phòng này của mình tốc độ tay rất tốt, Tần Dạ vốn ôm một bụng "thử xem tốc độ cỡ nào" mà đánh, nên ban đầu mới không ra tay mà nhường một khoảng thời gian cho đối phương ra kỹ năng trước để thử thăm dò tình huống.

Kết quả phát hiện đối phương thật sự là một con gà đến mức không thể gà hơn, Tần Dạ lập tức ra tay, một chiêu liền diệt.

Ván thứ hai, Tần Dạ không hề nương tay.

Đếm ngược vừa kết thúc, vừa vào trận, Thiếu Lâm đại sư đột nhiên dùng khinh công bay vọt tới, nhảy đến trước mặt Đường Môn của Lý Tưởng——

Thiên Cân Trụy!

Bên tai nổ lên một tiếng vang thật lớn, Thiếu Lâm từ không trung rơi xuống mặt đất, đánh ngã toàn bộ địch nhân trong phạm vi xung quanh, tạo thành một lượng lớn sát thương nội công!

Đường Môn bị Thiên Cân Trụy đập cho một phát hôn mê, té cái bẹp trên mặt đất, tầm nhìn hỗn loạn. Tiếp theo sau bị đại sư đánh chết như thế nào, Lý Tưởng cũng không biết, nói chung là không có cách nào đánh trả…

Ván đầu tiên, đại sư còn kiên nhẫn "chơi" với mình một hồi…

Ván thứ hai, vô cùng trực tiếp, vô cùng bạo lực —— đấm phát chết luôn…

Lý Tưởng bị đánh tới choáng váng.

Lý Tưởng ngồi trước máy tính, hai mắt chăm chăm nhìn màn hình, hoang mang gãi đầu, hoàn toàn không rõ mình chết như thế nào.

Cơ mà không sao, Lý Tưởng tính cách chính là chưa bao giờ chịu thua, càng ăn hành càng dũng mãnh!

Lý Tưởng lồm cồm từ dưới đất bò dậy, đánh chữ nói "Lại lại!"

***

Tần Dạ hơi hơi nhíu mày nhìn màn hình.

Người này trình độ thật sự là gà có đẳng cấp, tuỳ tiện đánh bừa mà đối phương cũng đánh không lại, đừng quên acc Thiếu Lâm mà Tần Dạ đang chơi là cái acc trang bị kém tới mức rác rưởi… Giả dụ như anh dùng acc chính Nga My của mình, tên này tuyệt đối không sống nổi mười giây trước mặt mình.

Nhưng, kỳ quái là… người này bị một bộ liên chiêu giết chết lại còn vui vẻ bật dậy, chạy tới trước mắt mình hớn hở… lại lần nữa?

Đúng là thừa dũng khí

Tần Dạ lạnh nhạt nói "Còn muốn đánh nữa?"

Lý Tưởng không phục nói "Mới nãy sơ ý, lại một trận!"

Tần Dạ khoé môi hơi hơi cong lên.

Hai tay nhanh chóng lướt trên bàn phím gõ chữ, trực tiếp phát tán gẫu trên kênh chat cận——

"Muốn chết đúng không? Ok, tôi thoả mãn cậu."

Giải thích một chút:

(+) **Kỹ năng aoe**: AOE (Area Of Effect: phạm vi ảnh hưởng lan), nói nôm na là skill quần công ý, một phát đánh một bầy.

Advertisements

14. Quyển 1 - Chương 9: Bái Sư

Sắc mặt của Lý Tưởng rất là khó coi.

Tên Thiếu Lâm "Rồi sau đó" này căn bản là "đè" Đường Môn của mình nằm vật dưới đất rồi đánh tới tấp, bản thân lại không có cách nào đánh trả, mỗi lần vừa muốn ra kỹ năng, đối phương giống như đều đoán được mà ra tay ngắt kỹ năng của mình; mỗi lần muốn dùng khinh công bỏ trốn, đối phương đều có thể bằng một trò Long trảo thủ kéo Đường Môn tới trước mặt, lại đánh…

Đánh không lại, trốn cũng không xong, quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

Rồi sau đó? Sau đó sẽ không có sau đó…

Thời gian chấm dứt chiến đấu càng lúc càng ngắn lại, càng về sau cơ hồ đều là một bộ liên chiêu miểu sát, 15s đã chết.

Lý Tưởng bị đánh tới mức muốn khóc!

Bồ tèo, chừa chút mặt mũi được không? Ngươi coi ta là quái trong game sao, đánh hăng vậy?

Tần Dạ quả thực coi Lý Tưởng như quái trong game mà đánh, đánh tới tận giờ, anh còn vừa một bên đánh một bên ngáp dài.

Rất là nhàm chán, vốn tưởng bao cát Lưu Xuyên đá tới ít nhất cũng có chút thú vị chứ, kết quả là một tên gà xem Đường Môn như cận chiến xông tới xông lui rối tù mù — quả thực là cực phẩm trong đám gà, anh hùng trong đám ngu xuẩn.

Cũng khó cho người này, ăn hành nhiều trận như vậy mà vẫn sôi nổi hoạt bát, một lần rồi lại một lần bật dậy chịu chết.

Ngay tại Lý Tưởng một lần nữa đứng dậy chịu chết, Tần Dạ mất hết kiên nhẫn, dứt khoát đánh chữ nói

“Ngươi cảm thấy bản thân mình có cửa thắng?”

Lý Tưởng “…”

“Ngay cả mình vì sao thua cũng không biết, còn muốn tiếp tục đánh? Lại đánh một ngàn ván nữa ngươi vẫn là thua thôi, đừng phí thời gian.”

Lý Tưởng “…”

Quả nhiên, không hổ danh là độc miệng nữ vương Tần Dạ, nói chuyện cũng là loại phong cách cực kỳ bén nhọn “nhất châm kiến huyết” đâm thủng trái tim bé nhỏ của ngươi…

Lưu Xuyên là kẻ đưa bao cát Lý Tưởng cho Tần Dạ hành, thân là người khởi xướng, lúc này lại vẻ mặt vô tội khoanh tay đứng cạnh vừa cười tủm tỉm vừa xem kịch hay.

Ngô Trạch Văn vẫn luôn bàng quan nãy giờ bình tĩnh phân tích “Đừng đánh nữa Lý Tưởng, người này lợi hại hơn cậu. Thời gian đánh thắng càng lúc càng rút ngắn lại, chứng tỏ người này mấy ván trước không có dùng hết toàn lực.”

Lý Tưởng quả thực khóc không ra nước mắt!

Học bá Ngô Trạch Văn cũng là một loại cao thủ bổ thêm đao, còn là cái kiểu thiên nhiên ngốc nữa, loại là không biết những lời vô tình của mình là đang “bổ đao”.

Cậu chỉ là dùng số liệu phân tích chênh lệch giữa hai người…

Nhưng chính là bởi vì số liệu đơn giản lại trực tiếp kia, mới khiến người ta tuyệt vọng!

Tần Dạ khó được đánh một lần nhiều chữ “Đường Môn mỗi cái kỹ năng thời gian cd ngươi đều nhớ hết không? Mỗi kỹ năng phải như thế nào nối tiếp với kỹ năng khác mới có thể cam đoan công kích liên tục hiệu quả nhất có tính toán quá không? Ra liên chiêu như thế nào mới có thể tạo thành sát thương lớn nhất có biết không?”

Lý Tưởng “…”

Lý Tưởng bị lời này nói khiến xấu hổ đỏ cả mặt, cũng không dám ngẩng đầu nhìn Lưu Xuyên cùng Ngô Trạch Văn ngồi cạnh.

Tần Dạ nói “Đi đây, 8.”

Thấy đối phương muốn rời đi, Lý Tưởng lập tức xông về phía trước "Đợi đã! Cao thủ hãy đợi đã!"

Tần Dạ "??"

Lý Tưởng gửi một loạt biểu tình mặt đỏ "Cao thủ lợi hại quá đi, nhận tui làm đồ đệ được hông?"

Tần Dạ "…"

Lý Tưởng sợ đối phương out game rời đi, bùng nổ tốc độ tay liều mạng đánh chữ "Cao thủ nhận tui đi! Tui muốn bái cao thủ làm sư phụ, tui sẽ đổi phái chơi Thiếu Lâm! Sư phụ dạy tui chơi Thiếu Lâm đi sư phụ!"

Tần Dạ "…"

Lý Tưởng "Cao thủ! Nhận tui đi! Tui là thành tâm bái sư!"

Tần Dạ "…"

Tần Dạ lúc này quả thực là không còn lời gì để nói!

Người này đúng là tên lạc quan không biết gì gọi là thất vọng ủ rũ ha?

Tần Dạ nói cả đống lời chói tai khó nghe như vậy, người này nghe cũng không thấy khó chịu, còn da mặt dày chạy tới đòi bái sư…

Tần Dạ bất giác nhíu mi, mắt thấy khung chat hiện lên một đống tin tán gẫu đòi bái sư, dứt khoát mở QQ copy số của người nào đó, phát một tin nhắn tư tán gẫu qua "Tôi có việc phải out game, thêm QQ này nói chuyện sau đi, 7561xxxxx."

"Ok! Cảm ơn sư phụ!"

Lưu Xuyên đứng cạnh, đang vui vẻ khoanh tay xem kịch vui, nhìn thấy màn hình xuất hiện dòng tư tán gẫu kèm theo dãy số QQ kia, suýt chút nữa té ngửa!

Lập tức lấy di động nhanh chóng gửi SMS đi "Cái đậu! Cậu đưa số QQ của tôi cho tên đó làm gì!?"

Tần Dạ trả lời "Tôi chưa bao giờ thu đồ đệ, bạn của cậu tự mình giải quyết đi."

Lưu Xuyên "…"

Thế là, tự lấy đá đập chân mình Lưu Xuyên, chỉ có thể bất đắc dĩ dùng di động đồng ý xin kết bạn QQ của Lý Tưởng.

Ngay lập tức, cửa sổ tán gẫu nhảy ra một hàng chữ "Sư phụ đồng ý thu tui làm đồ đệ? Tốt quá! Cảm ơn sư phụ! Rốt cuộc mình cũng có sư phụ!!!"

Lưu Xuyên "…Ha ha."

***

Bị Tần Dạ chơi một vố, Lưu Xuyên thật sự là không ngờ tới được điều này.

Dựa theo thiết tưởng của anh, Lý Tưởng sau khi bị đấu pháp sắc bén của Tần Dạ hành một trận, sẽ ý thức được Thiếu Lâm rất lợi hại, sau đó phát hiện mình hợp với cận chiến hơn, từ đó mới dứt khoát bỏ Đường Môn chuyển qua chơi Thiếu Lâm, người này tốc độ tay đạt tiêu chuẩn, nhưng vẫn chưa hiểu thấu đáo trò chơi đặc tính, muốn cứu cậu ta nhất định phải bắt cậu ta từ đầu học lại.

—— này gọi là khích tướng.

Lại không ngờ, Lý Tưởng ăn hành một trận, sau đó chạy đi đòi bái sư…

Tần Dạ chưa bao giờ thu đồ đệ.

Trong giới có rất nhiều đại thần nhận đồ đệ, truyền cho đồ đệ của mình đấu pháp cùng kinh nghiệm. Tần Dạ bởi vì tính tình có phần lãnh đạm, nhìn bề ngoài có vẻ như rất khó ở chung, nên đám hậu bối đều có vẻ sợ anh, rất ít người dám chủ động đề cập chuyện bái sư trước mặt anh, cho nên anh cũng chưa gặp được tình cảnh hậu bối tài năng muốn nhận mình làm sư phụ để được truyền thụ kinh nghiệm. Hơn nữa, Lý Tưởng là đòi chơi Thiếu Lâm, mà Tần Dạ môn phái am hiểu nhất lại là Nga My, dù muốn nhận đồ đệ cũng phải tìm một cái Nga My mới đúng.

Tần Dạ vô cùng dứt khoát, đá cái bao cát Lý Tưởng trở lại cho Lưu Xuyên.

Thực tế thì Lưu Xuyên cũng rất ít khi thu đồ đệ.

Hai chữ bái sư này, nói ra thì nghe rất đơn giản, nhưng mà đối với các tuyển thủ chuyên nghiệp, lại là một việc vô cùng nghiêm túc.

Giới liên minh khác với trong game, trong game có vô số trường hợp đồ đệ bái sư xong bị sư phụ mình nuôi thả, chung quy chỉ là trên mạng mà thôi, chẳng ai biết được là ai. Nhưng trong giới liên minh lại khác, tuyển thủ trong giới muốn bái sư đều là gặp mặt mới có thể bái, hai tiếng sư phụ một khi đã kêu lên rồi, kẻ làm sư phụ nhất định phải tẫn trách.

Liên minh đối với quan hệ sư đồ cùng truyền thừa đều là chuyện rất được coi trọng, mà Lưu Xuyên cũng rất ít khi nhận đồ đệ một cách dễ dàng.

Từ trước đến giờ, anh cũng chỉ nhận duy nhất một đồ đệ…

Đó là một thiếu niên rất có thiên tư.

Lưu Xuyên trong đầu tự hỏi một lát, liền nhanh chóng ra quyết định.

Cậu bạn Lý Tưởng này tính cách tuy có hơi nhị, nhưng tốc độ tay lại không tệ, nếu như có thể bồi dưỡng đàng hoàng tất có thể trở thành cao thủ, chỉ cần cậu ta chịu dụng tâm học tập, Lưu Xuyên cũng không ngại nhận cậu ta làm đồ đệ.

Lưu Xuyên nghĩ vậy, phát một cái gương mặt mỉm cười lên cửa sổ tán gẫu "Thật sự quyết định bái tôi làm sư?"

Lý Tưởng lập tức hồi phục "Đương nhiên! Sư phụ ngài rất mạnh, tui bái ngài làm sư phụ tuyệt đối sẽ không hối hận!"

Thây vậy, Lưu Xuyên liền rõ ràng nói "Ok, vậy tôi nhận cậu. Lúc trước tôi có từng nhận một đồ đệ, coi như sư huynh của cậu, về sau giới thiệu hai người quen nhau."

Lý Tưởng lập tức gửi sang một đống biểu tình kích động rơi lệ.

Trong lòng cậu quả thực là vô cùng bội phục vị sư phụ này, trong game Võ Lâm, cậu tuy không tính như cao thủ, nhưng trình độ miễn cưỡng xem như trên trung bình, lại liên tục bị hành mười ván không mà không cách nào hoàn thủ được, muốn không phục cũng khó.

Tuy rằng người đấu lôi đài với Lý Tưởng là Tần Dạ, cũng không phải vị sư phụ mà cậu bái, nhưng Lưu Xuyên chịu nhận đồ đệ, xem như Lý Tưởng trúng số lớn. Đồ đệ mà Lưu Xuyên từng mang theo hiện tại chính là đại thần đứng đầu liên minh chuyên nghiệp, có một vị sư phụ như vậy, nói là trúng số cũng không đủ!

Mà, lúc này đối với hết thảy vẫn còn chưa biết gì Lý Tưởng, vẫn đang nhiệt tâm hỏi han sư phụ mình "Sư phụ, sư phụ ở công hội nào vậy? Chiến giới bao nhiêu rồi? Sư phụ dạy đệ tử đánh cạnh kỹ trường được không? Đệ tử đánh mãi mà vẫn nằm ở chiến giới thứ tư lên không nổi, đánh xếp hạng mấy ngày liền cứ thua hoài!"

Lưu Xuyên nói "Đánh mãi mà vẫn thua, cậu không hề nghĩ tới nguyên nhân căn bản nằm ở đâu sao?"

Lý Tưởng sửng sốt "…Nguyên nhân căn bản?"

Lưu Xuyên cười nói "Bởi vì cậu không thích hợp chơi phái Đường Môn, nhìn cậu lúc nãy pk, Đường Môn mà giống như cận chiến luôn xông tới xông lui, đấu pháp kiểu này quả thực chẳng khác gì chạy đi nộp mạng. Tinh tuý của Đường Môn là đê tiệ, chơi diều từ xa, dù đánh không chết đối thủ cũng phải làm đối thủ chết vì tức — vòng sau lưng, ẩn thân, ám sát, đánh lén… chứ không phải trực tiếp chạy lên xáp lá cà tung kỹ năng, hiểu chưa?"

"…" Tốc độ tay của sư phụ cực nhanh, cả đoạn dài thế mà có chỉ cách vài giây liền gửi sang, trực tiếp làm Lý Tưởng hoảng sợ.

Lý Tưởng xem xong, xấu hổ gãi đầu, sư phụ nói không sai ha… Tinh tuý của Đường Môn nằm ở kiểu chơi diều từ xa hết sức "bỉ ổi", kết hợp các loại kỹ năng ẩn thân cùng đấu pháp chơi diều rút máu để mà đùa giỡn chết đối thủ… Tính cách của cậu thích hợp với môn phái đánh chính diện hơn, thật sự không thích hợp chơi Đường Môn.

Lý Tưởng thật lòng hỏi lại "Sư phụ, đệ tự chơi Thiếu Lâm được không? Lúc nãy đánh mấy ván, thấy Thiếu Lâm cũng rất lợi hại."

Lưu Xuyên nói "Ừm, tôi đề nghị cậu nên đổi phái chơi, Thiếu Lâm cũng không sai."

Lý Tưởng lúc trước khăng khăng chơi Đường Môn, thuần tuý là do cảm thấy tạo hình của Đường Môn rất ngầu.

Lại nghĩ mới nãy bị Thiếu Lâm đè dưới đất đánh tới chết mấy lần liên tiếp, Lý Tưởng lập tức quyết định "Đệ tử đi xem thông báo ra server mới, đợi server mở liền tạo lại một cái acc Thiếu Lâm!"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Ừ, cố lên, đợi khi nào mãn cấp thì đến đại hội võ lâm tìm tôi."

Lý Tưởng hưng phấn nói tiếp "Đã biết, sư phụ! Đệ tử sẽ nhanh chóng thăng max cấp trong một tháng!"

Lý Tưởng nói chuyện với sư phụ xong rồi, mới mở trang web Võ Lâm xem thông báo tin tức mới, vừa xem liền bị nội dung thông báo khiến cho hoảng sợ ——

Chư vị hiệp sĩ thân mến, bản cập nhật tư liệu toàn năm của Võ Lâm với tên gọi "Cao thủ thần bí" chính thức được ra mắt vào ngày 6 tháng 9!

Thời gian: 8:00 đến 12:00 sáng ngày 6 tháng 9, toàn bộ các server sẽ được đóng cửa bảo trì.

Buổi chiều 14:00 các server sẽ được mở cửa trở lại, đồng thời sẽ mở thêm 2 server hoàn toàn mới.

- Server 7 Điện Tín: Thuỷ Long Ngâm

- Server 5 Võng Thông: Thước Kiều Tiên Lệnh

Hoan nghênh các vị hiệp sĩ tham gia server mới, cùng nhau bắt đầu hành trình giang hồ toàn toàn mới!

Nội dung của bản cập nhật lần này như sau:

1. Gia tăng các hoạt động hàng ngày như "Sấm quan môn phái", "Khiêu chiến khinh công", "Mê cung", "Tàng bảo đồ";

2. Gia tăng phụ bản đoàn 30 người "Luận Kiếm Đại Hội", "Mê Vụ Chiểu Trạch" và "Thập Nhị Nguyệt Hoa Thần Hội";

3. Gia tăng bản đồ liên thông toàn server: Rừng rậm sương mù;

4. Gia tăng các loại sáo trang hoàn toàn mới của tám đại môn phái cùng hai mươi bốn loại vũ khí cam thần cấp;

5. Gia tăng 30 bản đồ chuyên dụng cạnh kỹ trường;

…

Lý Tưởng càng đọc càng hưng phấn, không ngờ bản cập nhật hàng năm lần này không chỉ thêm các loại phụ bản mới, bản đồ mới cùng với các loại hoạt động hàng ngày, còn thêm cả trang bị cùng vũ khí mới nữa! 24 vũ khí cam đỉnh cấp!

Bản đổi mới quy mô lớn như vậy, đủ khiến cho toàn thể các game thủ nhiệt huyết sôi trào!

Lý Tưởng nhịn không được quay đầu lại nói "Lần này bản đổi mới tư liệu nhiều quá trời luôn, Trạch Văn, hay là chúng ta qua server mới chơi đi? Coi như bắt đầu lại từ đầu, có thể từ từ thăng cấp, vừa thăng cấp vừa tìm hiểu học hỏi!"

Lúc nãy Ngô Trạch Văn ngồi xem Lý Tưởng với Tần Dạ pk rất là nghiêm túc, vừa nghiêm túc vừa thật lòng, chăm chú nhìn vào màn hình máy tính không hề dời mắt, tinh thần nghiên cứu của trường phái học thuật quả thực làm người ta bái phục sát đất.

Nghe Lý Tưởng nói như vậy, Ngô Trạch Văn liền gật đầu "Ừ, tôi cũng chơi server mới."

Lý Tưởng hỏi "Ông đã quyết định chơi phái nào chưa?"

Ngô Trạch Văn nói “Tôi cảm thấy Ngũ Độc rất được, có thể gọi ra các loại pet độc tính, khá thú vị.”

“Ngũ Độc? Gọi pet?” Lý Tưởng nghe mà hoảng hồn ”Ông đang nói là Ngũ Độc cổ sư dùng cổ thuật Miêu Cương là chủ đó hả? Trạch Văn a, ông tuyệt đối đừng nên chơi lưu phái này, lưu phái này đi theo đường khống chế triệu hồi, nói cách khác là ông phải khống chế cách di chuyển của chính mình, còn phải phân tâm khống chế luôn cả pet của mình nữa! Mới bắt đầu chơi đừng chọn cái này, nhất tâm nhị dụng đó, khó lắm!

Lưu Xuyên “…”

Không biết tốc độ tay của Ngô Trạch Văn là bao nhiêu mà dám hùng hồn nói mấy lời này?

Ngô Trạch Văn chính là dương cầm cấp diễn tấu, tay trái tay phải tách ra nhất tâm nhị dụng đơn giản như ăn kẹo ấy…

May là Ngô Trạch Văn thuộc loại có chủ kiến, không bị lời khuyên của Lý Tưởng làm cho dao động, ngược lại nhìn Lưu Xuyên, nghiêm túc hỏi “Lưu Xuyên, anh cảm thấy tốc độ tay của tôi chơi Ngũ Độc được không? Tôi chưa từng chơi game, không hiểu rõ quy tắc lắm.”

Lưu Xuyên cười, ánh mắt mang theo cổ vũ “Có thể thử mà, tốc độ tay của cậu như vậy là đủ rồi.”

Ngô Trạch Văn gật đầu “Ừm, vậy tôi trở về kiếm công lược nhìn xem, chờ đến ngày 6 tôi cũng sẽ đăng ký server mới.”

Ngô Trạch Văn nói xong, chuẩn bị xoay người rời đi.

Lý Tưởng ở sau lưng gọi với theo “Trạch Văn, ông thật sự tính chơi Ngũ Độc đó hả? Phái độc trùng phức tạp lắm, khó chơi lắm đó!”

Ngô Trạch Văn quay đầu lại, đưa tay đẩy kính mắt “Tôi thích mang theo pet, cảm giác rất thú vị.”

Lý Tưởng “…”

Lý Tưởng bị lời này làm cho nghẹn họng.

Ngô Trạch Văn trước giờ rất ít khi nhiều lời, nhưng lại là một người rất có chủ kiến, quyết định đã làm ra rồi tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Cậu ta bảo thích Ngũ Độc…

Lần đầu tiên chơi game online, lại đi chọn cái môn phái khó nhất mà chơi… Quả nhiên là lối tư duy kiểu học bá, thích khiêu chiến các loại yêu cầu có độ khó cao. Người thường cảm thấy chơi Ngũ Độc rất khó, cậu ta ngược lại cảm thấy thú vị.

Lý Tưởng chỉ đành buồn bực trở về ghế ngồi, mở ra diễn đàn Võ Lâm, tìm khu riêng của Thiếu Lâm, lục các topic bao hàm các loại tinh tuý về môn phái, cẩn thận nghiên cứu.

—— phải nghe theo lời sư phụ, qua server mới chơi lại Thiếu Lâm!

15. Quyển 1 - Chương 10: Lần Đầu Chơi Game Online

Tần Dạ trở lại ký túc xá, tiện tay đăng nhập QQ trên di động, mới phát hiện group chat QQ có một tin tức mới.

Tin tức đến từ "Liên manh chuyên nghiệp Võ Lâm", chỉ nhìn mỗi chữ manh này thôi cũng đủ hiểu này không phải group chính tức từ phía quan phương, mà là group do đám tuyển thủ lén lút tự lập.

Có rất nhiều tuyển thủ giới liên minh gia nhập vào group này, đủ mọi thành phần, từ chủ lực, dự bị bổ sung cho đến các đội trưởng chiến đội lớn, nhân số đã gần như đầy định mức giới hạn. Các tuyển thủ trong giới ai nấy tốc độ tay cũng là nhất đẳng, cùng một lúc cả đám người này tán gẫu với nhau liền diễn ra cảnh tượng spam chữ đến hoa cả mắt, Tần Dạ lại là kẻ lười nhất chuyện gõ chữ, nên không thích lắm việc lên mạng ngồi tán dóc tầm phào với bọn họ, đa số các loại chủ đề tán gẫu trên trời dưới đất của đám người trong nhóm Tần Dạ cũng không có hứng thú, thành ra thường xuyên chặn các tin chat từ group này.

Mà group chat vốn dĩ vẫn luôn bị chặn lại đột nhiên gửi đến tin tức, hiển nhiên là trong group có người biết từ khoá mà Tần Dạ đã đặt ra.

[Tam Tư Đại Sư]: Dạ Sắc, xem tư liệu vũ khí của bản cập nhật lần này chưa?

Tam Tư Đại Sư, tên gọi đầy đủ là Tiếu Tư Kính, gọi tắt là Tiếu đội, đội trưởng chiến đội Thất Tinh Thảo.

Cái tên Tư Kính của người này xuất phát từ "Luận Ngữ", Quân tử hữu cửu tư:..sự tư kính, nghi tư vấn… Ba mẹ đặt cho anh cái tên này mục đích là hi vọng con trai mình có thể thật lòng chuyên tâm thực hiện tốt mỗi một việc mà mình làm. Tiếu Tư Kính quả thật người cũng như tên gọi, tính cách hành xử trầm ổn, mỗi việc làm đều cẩn thận tự hỏi rồi mới bắt tay vào hành động, bởi vì ID của anh là "Tam Tư Đại Sư", nên tuyển thủ giới liên minh đều gọi anh là "Tiếu Tam Tư".

Người này chưa từng từ chối lộ diện trước mặt giới báo chí truyền thông, ảnh chụp bị đăng lên báo cũng không sao cả. Phóng viên muốn chụp hình? Tốt thôi, thích cứ chụp.

Ban đầu, các phóng viên ai nấy cũng cao hứng vì điều này, Tiếu đội vẻ ngoài ăn ảnh, tính cách cũng rất dễ thương lượng, mãi cho đến khi bắt tay vào phỏng vấn mới phát giác ra rằng…

Dễ nói chuyện cái gì, đều là tưởng tượng mà thôi!

Tiếu đội lúc nào cũng giữ tác phong bình tĩnh, đôi mắt lại tối đen sâu thâm thuý, mỗi khi nhìn thẳng vào mắt anh, đều có loại cảm giác như bị lưỡi kiếm sắc bén đâm vào người vậy.

Mỗi lần chiến đội Thất Tinh Thạo tổ chức hội nghị tuyên bố tin tức, cứ mỗi khi gặp gỡ phóng viên hỏi các vấn đề không nên hỏi, Tiếu Tư Kính sẽ giữ trầm mặc nhìn thẳng vào đối phương, còn chuyên môn nhìn vào ánh mắt của họ. Đại bộ phận phóng viên mà bị anh nhìn như vậy hơn mười giây, đều sẽ cảm thấy lạnh cả da đầu, sau đó Tiếu đội sẽ khẽ mỉm cười, nho nhã lễ phép nói "Vấn đề tiếp theo."

Các phóng viên quả thực chỉ muốn khóc ròng!

Người này bề ngoài nho nhã lịch sự, lúc nào cũng phong độ có thừa, lại luôn dùng ánh mắt sắc bén của mình hạ gục các quần chúng xung quanh… Dần dần về sau, Tiếu đội ngược lại trở thành người mà các phóng viên sợ phải phóng vấn nhất…

Vị này bối cảnh cũng có chút phức tạp, thời trẻ từng học ở trường quân đội một thời gian. Chiến đội Thất Tinh Thảo dưới sự huấn luyện chỉ bảo của anh, mỗi lần bước ra đường đều cứ như đội quân chuẩn bị tác chiến vậy, mạnh mẽ lại nhanh nhẹn.

Tần Dạ nhìn tin tức trong group, có chút nghi hoặc hỏi "Tiếu đội? Vũ khí Nga My làm sao thế?"

Tiêu Tư Kính nói "Vũ khí của Nga My trong bản cập nhật lần này số liệu có chút vấn đề. Hôm nay tôi dùng acc phụ vào cạnh kỹ trường, tính cùng mấy người trong đội đánh vài trận test thử vũ khí mới, ngoài ý muốn phát hiện kỹ năng thương tổn thực tế cùng với trong miêu tả của vũ khí phái Nga My có chút sai lệch. Mới vừa gửi bug cho phía kỹ thuật, ngày mai có lẽ là sẽ fix xong. Sau khi họ fix rồi cậu thử lại một lần nữa xem, dù gì cậu là người hiểu rõ vũ khí Nga My hơn chúng tôi."

Tần Dạ thấy vậy nhanh chóng hiểu rõ, đáp lại "Ok, đã biết. Cảm ơn."

Tiếu Tư Kính nói "Phải rồi, hôm trước ở sân bay giống như thấy cậu, không biết phải không?"

Tần Dạ hỏi "Hôm nào?"

Tiếu Tư Kính nói "Thứ tư tuần trước, sân bay Thủ Đô, chiến đội Thất Tinh Thảo bị các phóng viên đón đầu, lúc đi ngang qua thấy người khá giống cậu. Tôi sợ đám phóng viên sẽ chuyển mục tiêu sang cậu nên mới không bước qua chào hỏi."

Tần Dạ nghe vậy liền nghĩ tới cái hôm mà Lưu Xuyên mời mình ăn bữa cơm rồi đưa mình ra sân bay, quả thực có gặp chiến đội Thất Tinh Thảo bị các phóng viên ôm cây đợi thỏ chặn đầu vây hỏi, lúc ấy Tiếu Tư Kính giống như có đưa mắt thoáng nhìn về phía bọn họ, nhưng cũng rất nhanh liền mang theo đội rời đi. Tần Dạ lúc ấy không chắc lắm người này có thấy hai người họ không, hiện tại nghe như vậy liền biết được, lúc ấy Tiếu Tư Kính có nhìn thấy, chỉ là sợ họ gặp phiền phức mới không chào hỏi mà thôi.

Tần Dạ nói "Là tôi, khi đó đúng lúc đang ở Bắc Kinh."

Tiếu Tư Kính hỏi "Người đi cùng cậu là ai?"

Tần Dạ kinh ngạc "Cậu ta mà anh cũng không nhận ra?"

Tiếu Tư Kính hỏi "Đúng thật là Lưu Xuyên?"

Tần Dạ nói "Ừ."

Tiếu Tư Kính lại hỏi "Cậu ta trở về khi nào?"

Tần Dạ nói "Thứ ba tuần trước."

Chợt nhớ lần đó Lưu Xuyên về nước gửi cho mình cái tin nhắn kia, Tần Dạ lại bổ sung tiếp "Phải rồi, Lưu Xuyên bảo tôi chuyển lời đến các đội trưởng chiến đội, trong khoảng thời gian cậu ta vắng mặt, mọi người tuyệt đối đừng nhớ cậu ta quá."

Tiếu đội "…"

Đường đội "…"

Diệp đội "…"

Lâm đội "…"

—— "Trong khoảng thời gian anh vắng mặt, mọi người đừng quá nhớ anh ha."

Đây là nguyên lời nói của Lưu Xuyên, lực sát thương có thể so với bom nguyên tử.

Lưu Xuyên không hổ là kẻ kéo cừu hận số một của giới tuyển thủ chuyên nghiệp, lời này của Tần Dạ vừa gửi đi, tựa như ném bom trực tiếp nổ tung đào ra tập thể các đội trưởng các chiến đội lớn, mười mấy đội trưởng thi nhau xếp hàng "…" biểu thị sự im lặng tuyệt đối hàng loạt.

Ai nhớ cậu chứ tên khốn kiếp!!!

Đây là tiếng lòng chung của tất cả mọi người.

Tần Dạ moi ra mười mấy tên đội trưởng, thích cực kỳ, tiếp tục chặn group QQ, tâm tình thoải mái đi ngủ.

Mà trong lúc đó, Lưu Xuyên đã muốn ngủ rồi, lại mơ thấy bị một đám người quơ đao chạy theo đuổi giết…

***

Chớp mắt tới thứ bảy, ngày 6 tháng 9 chính là ngày Võ Lâm mở ra server mới…

Sau khi ăn xong cơm trưa, Lưu Xuyên liền lắc lư đi tới hội quán internet Thanh Hoa, vừa định đến quầy tiếp tân yêu cầu mở một máy tính, chợt nghe bên tai vang lên giọng nói quen thuộc "Xin chào, đại sảnh lầu hai còn chỗ không vậy? Tui muốn mở hai máy."

—— Lý Tưởng? Còn lôi kéo cả Ngô Trạch Văn theo cùng nữa!

Lưu Xuyên nghiên người nép vào góc rẽ khuất, tránh trực tiếp đụng mặt bọn họ.

Hai người kia kiểm tra xong giấy chứng minh, liền đi vào đại sảnh khu phía đông ngồi vào máy. Lưu Xuyên vừa định đi ra, lại lần nữa nghe thấy giọng nói quen thuộc, lần này là nữ sinh.

"Xin chào, trên phòng lầu 4 còn chỗ trống không?"

—— cư nhiên lại là hai cô nàng Giang Tuyết cùng Chu Hiểu Vi, hai người này bỏ công chạy ra tiệm Net lên mạng, không lẽ cũng là vì muốn tạo acc bên server mới sao?

Lưu Xuyên chờ hai cô gái lên lầu, lúc này mới chậm rãi rời khỏi góc ngoặt ẩn nấp.

Vì không muốn cùng hai người Lý Tưởng và Ngô Trạch Văn đụng nhau, Lưu Xuyên liền lựa chọn chỗ ở lầu ba.

Một đường đi tới, có thể thấy rất nhiều màn hình máy tính đều hiển thị giao diện hết sức quen thuộc, không khỏi cảm thán mức độ hot vô cùng của cái game Võ Lâm này, trong tiệm Net rõ ràng hơn 70% máy tính đều đang bật sẵn client của game Võ Lâm, hơn nữa đại bộ phận là đang chờ đợi server mới mở ra.

Lưu Xuyên chọn một góc khuất sáng sủa ngồi xuống, bật máy tính mở ra trang web của Võ Lâm.

Võ Lâm có một hệ thống bảo mật tài khoản khá hoàn chỉnh, có cả thảy ba tầng khoá tài khoản thông qua di động, email, mật mã cấp hai. Mỗi một tài khoản lúc mới đăng ký đều nhất định phải nhập vào code nghiệm chứng nhận thông qua SMS di động, một loại code nghiệm chứng tương tự như khi khách hàng được yêu cầu phải nhập khi tiến hành thanh toán các loại chi trả thông qua Alipay hoặc Internet Banking vậy, có thể nói là bằng mọi cách nỗ lực hàng khả năng bị đánh cắp tài khoản của người sử dụng xuống mức thấp nhất.

Lưu Xuyên nhanh chóng đăng ký tài khoản, thông qua các loại khoá tài khoản bằng di động và email, sau đó mới mở ra client game.

Lúc trước anh từng chơi vô số acc phụ, số lượng rất là nhiều, bây giờ gần như quên sạch sẽ các tài khoản đã từng chơi, lần này nhát định phải đặt một cái tên dễ nhớ mới được!

Đặt tên gì bây giờ?

Lưu Xuyên trầm tư ngẫm nghĩ, sau đó khoé miệng mang cười đặt tay lên bàn phím nhanh chóng gõ ra bốn chữ.

***

Hôm nay là ngày mở server mới, ban đầu Lý Tưởng muốn kêu gọi hết đám huynh đệ phòng 301 cùng đi với mình, tiếc là hai người bạn cùng phòng lại cương quyết tỏ vẻ không muốn một lần nữa bắt đầu hành trình cày level từ cấp một bò lên, về phần Lưu Xuyên thì… Lúc rời giường đã không thấy người này đâu rồi.

Cuối cùng, Lý Tưởng chỉ có thể lôi theo Ngô Trạch Văn cùng mình tới tiệm Net, coi như sẵn tay giúp đỡ tên gà lần đầu chơi game online này vậy.

Còn nửa tiếng nửa mới tới giờ mở server, mà Lý Tưởng đã mở sẵn client game ra ngồi đếm thời gian chờ đợi giờ phút kia đến, hai tay xoa lại xoa, bộ dạng tựa như hận không thể lập tức kéo nửa giờ trôi qua trong nháy mắt. Ngô Trạch Văn ngồi cạnh lại hết sức bình tĩnh, mở trang web của Võ Lâm ra ngồi đọc tư liệu một cách thật lòng.

Lý Tưởng nghiêng qua nhìn, thấy người này đang mở ra trang chuyên dành riêng cho môn phái Ngũ Độc, cẩn thận xem xét các lời giới thiệu về chi nhánh lưu phái của môn phái này.

Nam sinh vẻ ngoài văn nhã, sống mũi đeo gọng kính, chỉ là xem tư liệu game thôi mà biểu tình nhìn cứ như chuyên gia đang tra cứu tư liệu lịch sử vậy, chăm chú muốn chết…

Ngũ Độc Giáo, tổ chức thần bí xuất phát từ Nam Cương, đệ tử môn phái khoác trên người trang phục mang đậm phong tình Miêu Cương, trên người đeo đầy các loại trang sức màu bạc tinh xảo. Nữ đệ tử dáng người bốc lửa, nam đệ tử lại quỷ dị khó lường, dùng kỳ thuật Miêu Cương tung hoành chốn giang hồ, là một trong tám đại môn phải lừng lẫy nhất chốn Võ Lâm.

Rất nhiều năm về trước, Ngũ Độc Giáo bởi vì nội bộ phân tranh mà phân hoá thành ba kiểu lưu phái bất đồng ——

Lưu phái bổ thiên: yêu mến hoà bình, dùng Nữ Oa bổ thiên thuật trị bệnh cứu người, am hiểu trị liệu quần thể, cùng với khả năng gây ra trạng thái bất lợi (debuff) quần thể, là vú em nổi danh mà bất cứ đoàn đội nào cũng không thể thiếu.

Lưu phái trường tiên: vũ khí là độc tiên đặc chế của Miêu Cương, độc tiên có thể tự do rút ngắn cùng kéo dài, quấn lấy kẻ địch kéo lại gần hoặc là vung ra xa, đạt được các hiệu quả về khống chế vị trí cùng di chuyển, là trường phái cực mạnh am hiểu khống chế từ xa cùng pk.

Lưu phái cổ trùng: vũ khí là trùng địch, dùng tự thân máu tươi nuôi nấng cổ trùng, có thể sử dụng cổ thuật triệu hồi cổ thú giúp đỡ chủ nhân tác chiến, thủ đoạn vô cùng tàn nhẫn, công kích kèm theo hiệu quả trúng độc. Mỗi một loại cổ thú đều mang theo kỹ năng khác nhau, tổng thể mà nói là cổ sư Miêu cương có thực lực toàn diện nhất.

Nếu nói đơn giản cho dễ hiểu thì, Ngũ Độc bổ thiên là buff của đội, Ngũ Độc trường tiên là khống chế từ xa, Ngũ Độc cổ trùng là triệu hồi sư có thể mang pet cùng dùng pháp thuật.

Đại bộ phận người mới bắt đầu chơi đều sẽ theo bản năng lựa chọn lưu phái với thao tác đơn giản, số người dám chọn lưu phái Ngũ Độc cổ cùng Đường Môn khôi lỗi quả thật là hiếm thấy vô cùng, cho nên Lý Tưởng mới cảm thấy xung quanh mình toàn là kẻ kỳ quái lạ lùng —— tại sao Lưu Xuyên lẫn Ngô Trạch Văn đều là mới chơi mà toàn đi chọn lưu phái khó nhằng như vậy?

Ngô Trạch Văn cảm nhận được ánh mắt nhìn mình, liền quay sang hỏi "Lý Tưởng, hôm trước cậu có bảo, lưu phái cổ trùng của Ngũ Độc với lưu phái khôi lỗi của Đường Môn đều là một loại chức nghiệp giống như triệu hồi sư của các game khác, đúng không?"

Lý Tưởng gật đầu "Đúng a."

Ngô Trạch Văn khó hiểu "Vậy hai lưu phái này khác nhau ở chỗ nào?"

Lý Tưởng đáp "Đường Môn triệu hồi cơ quan rối là để bày trận, tức là có thể cùng lúc gọi ra nhiều con rối, điểm mấu chốt ở chỗ xem bản thân mình có thể điều khiển cùng lúc được bao nhiêu con rối. Còn Ngũ Độc, mỗi loại cổ thú gọi ra đều sẽ tự mang theo kỹ năng khác nhau, hơn nữa cũng chỉ có thể cùng lúc tồn tại một loại thôi!"

Thật ra thì dựa vào nghĩa đen mặt chữ cũng có thể lý giải rất rõ ràng, Đường Môn am hiểu thuật cơ quan, đồng thời gọi ra rất nhiều cơ quan rối dùng khống chế địch nhân, còn Ngũ Độc lại am hiểu cổ thuật, hơn nữa cổ thú đều dựa vào máu chủ nhân nuôi nấng mà thành, cho nên mỗi một lần chỉ gọi được một con mới là hợp lý.

Hai lưu phái đều là loại hình triệu hồi, nhưng hình thức thao tác lại hoàn toàn không giống nhau. Đường

Môn chú trọng hơn vào khả năng khống chế đồng thời nhiều con rối cùng lúc, Ngũ Độc lại chú trọng vào khả năng tính toán sự hoán đổi hợp lý giữa các cổ thú với nhau, điểm giống nhau duy nhất là đều yêu cầu tốc độ tay phải cực nhanh.

Ngô Trạch Văn trước giờ chưa từng chơi game, nhưng nghe Lý Tưởng giải thích như vậy vẫn là nhanh chóng rõ ràng.

Lý Tưởng lại tiếp tục nói "Hai lưu phái này đều cần người chơi phân tâm ra để mà coi chừng con rối cùng cổ thú mình gọi ra, cần phải nhất tâm nhị dụng, với người mới mà nói rất khó a, ông thiệt muốn chơi lưu phái này sao?"

Ngô Trạch Văn nghiêm túc gật đầu "Ừ, nghe khá thú vị."

Lý Tưởng "…"

Nghe thấy chưa? Người ta ai cũng cảm thấy khó chơi, Ngô Trạch Văn ngược lại cảm thấy thú vị! Không hổ là cách tư duy đường lối học bá…

Bất quá, vẻ mặt của người này trước giờ lúc nào cũng bình tĩnh như vậy, khiến Lý Tưởng luôn luôn hoài nghi là cậu ta rốt cuộc nghe hiểu hay là không…

Nam sinh đeo kính mắt, biểu tình chăm chú lại nghiêm túc, hai mắt thật lòng xem các loại công lược trên trang chủ, nhanh chóng lướt qua các topic tinh tuý trên diễn đàn, còn cẩn thận copy một vài điều quan trọng cần lưu ý dán vào một cái file văn bản… chuyên nghiệp hệt như đang làm bài ghi chép các môn học vậy!

Coi bộ cậu ta thật sự là rất thích môn phái Ngũ Độc này ha… Lý Tưởng thấy vậy, không nhẫn tâm tiếp tục đả kích bạn mình, hơi do dự một chút, mới mở miệng nói "Trạch Văn, hay là lát nữa vào game ông tạo nhân vật nữ đi."

Ngô Trạch Văn nghi hoặc quay sang nhìn "Tạo nhân vật nữ?"

Lý Tưởng gật đầu "Ừ, trong game tỷ lệ nam nữ mất cân bằng nghiêm trọng lắm, tạo nhân vật nữ chơi game sẽ dễ dàng hơn nhiều, vả lại nữ nhân vật của Ngũ Độc tạo hình đẹp cực kỳ luôn, dáng người nóng muốn chết, nhìn mà muốn phun máu mũi ý… Chơi nữ lúc đi phụ bản cần tổ đội cũng nhiều người đồng ý mang theo mình nữa."

Ngô Trạch Văn trước giờ chưa từng chơi thể loại game online này, nghe Lý Tưởng bảo nhân vật nữ chơi game dễ dàng, tổ đội phụ bản cũng đơn giản hơn, liền gật đầu "Được rồi."

Lý Tưởng có chút chột dạ liếc sang chỗ khác.

Thực tế, lý do chủ yếu nhất khiến cậu chàng bảo Ngô Trạch Văn tạo nhân vật nữ không phải bởi vì dễ vào tổ đội người khác, mà là tránh trường hợp bởi vì quá gà bị người ta mắng chửi.

Trong game online, thái độ của đại đa số mọi người đối với nhân vật nữ đều tương đối khoan dung, con gái thôi, đi phụ bản mà thao tác có hơi sai lầm tí cũng ít khi bị đội hữu của mình mắng chửi, thậm chí rất nhiều cao thủ nguyện ý mang theo mấy cô nàng gà mờ đi phụ bản với mình.

Vậy chứ thử mà là nam xem, thái độ quay một trăm tám mươi liền, một tên nam nhân chạy loạn khắp cả phụ bản làm cho cả đội bị diệt đoàn, tuyệt đối sẽ bị cả đội xem thường khinh bỉ.

Ngô Trạch Văn chung quy là người mới chơi, đã vậy còn hăng hái khiêu chiến lưu phái Ngũ Độc cổ sư được xem như là khó khăn số một, nghĩ cũng có thể nghĩ, sau này xin vào tổ đội đi phụ bản hay cạnh kỹ trường, nhất định sẽ bị đồng đội của mình mắng tới đầy đầu đều là máu chó…

Lý Tưởng bảo Ngô Trạch Văn tạo nhân vật, kỳ thật chỉ là vì: Nể mặt ngươi là cái nữ nhân, liền không mắng ngươi vậy = =

Bất quá, Ngô Trạch Văn trước giờ chỉ biết vùi đầu đùa giỡn với đám công thức cùng con số, chơi nhân vật nữ… lỡ đâu trêu ghẹo hoa đào thì phải làm sao?

Lý Tưởng quyết định, từ giờ trở đi mình sẽ là cận vệ của Ngô Trạch Văn, kéo theo tên gà mờ này cùng làm nhiệm vụ cùng thăng cấp. Nếu có lỡ gặp phải hoa đào, tuyệt đối sẽ bóp cho nó nát bét từ lúc mới manh nha sinh ra, đánh cho đối phương bò lê bò toài, tự mình cút đi mới thôi!

Giải thích một chút:

(+) **Quân tử hữu cửu tư**: thị tư minh, thính tư thông, sắc tư ôn, mạo tư cung, ngôn tư trung, sự tư kính, nghi tư vấn, phẫn tư nạn, kiến đắc tư nghĩa

: , , , , , , , ,

Dịch nghĩa: Người quân tử có chín điều xét nét: khi trông thì chú ý để thấy cho minh bạch, khi nghe thì lắng tai để nghe cho rõ, sắc mặt thì giữ cho ôn hòa, diện mạo thì giữ cho đoan trang, lời nói thì giữ cho trung thực, làm thì giữ cho kính cẩn, có điều nghi hoặc thì hỏi han, khi giận thì nghĩ tới hậu quả tai hại sẽ xảy ra, thấy mối lợi thì nghĩ đến điều nghĩa.

(Nguồn:)

16. Quyển 1 - Chương 11: Server Mới Mở Ra

Trong sự chờ mong của vô số người chơi, 2 giờ chiều rốt cuộc cũng đến, nút bấm đăng nhập trên client nháy mắt sáng lên, toàn bộ server của Võ Lâm đồng loạt mở lại.

Lý Tưởng bằng vào tốc độ nhanh nhất nhập vào id tài khoản cùng mật mã, Ngô Trạch Văn bên cạnh cũng vội vàng gõ vào tư liệu đã đăng ký trước đó.

Sau khi hoàn thành nghiệm chứng, hai chữ logo Võ Lâm dùng hình thức tranh thuỷ mặc vô cùng bắt mắt phô bày trước mặt, giao diện đăng nhập xuất hiện đồng thời mười hai server lớn, mỗi server đều được mệnh danh bằng các từ bài cổ kính——

Ức Giang Nam, Thanh Bình Nhạc, Điệp Luyến Hoa, Tướng Quân Lệnh, Ngọc Lâu Xuân, Chá Cô Thiên, Thuỷ Long Ngâm.

Nhất Giang Xuân Thuỷ, Bát Thanh Cam Châu, Hải Thiên Khoát Xử, Trầm Tuý Đông Phong, Thước Kiều Tiên Lệnh.

Võ Lâm là game online theo thể loại cổ trang, nên tên server cũng là dùng các loại từ bài để đặt tên cho phù hợp phong cách cổ kính, hàng server đầu tiên đều có tên ba chữ là Khu Điện Tín, hàng thứ hai tên bốn chữ là Khu Võng Thông, số người sử dụng dịch vụ internet của Điện Tín trong nước nhiều hơn so với Võng Thông, cho nên bên Điện Tín cũng nhiều hơn Võng Thông hai server. Nghe nói phía nhà phát hành Võ Lâm dùng server máy chủ có chất lượng đứng đầu thế giới, một khu lớn có thể cùng lúc cho phép vài triệu người chơi online.

Hôm nay hai server mới mở là Thuỷ long Ngâm và Thước Kiều Tiên Lệnh , bởi vì mới mở nên phía sau còn đặc biệt đánh dấu bằng hai chữ to đỏ đậm “Server mới”, mà đằng sau hai chữ này còn kèm theo ký hiệu màu tím đậm “Đã đầy”.

—— Server mới mở chưa đến mười phút, vậy mà số người online đã muốn đầy ắp!

Ngô Trạch Văn đến tận bây giờ mới hiểu biết hết được độ hot của trò chơi này.

Chẳng trách sao game hoạt động đã gần sáu năm mà số lượng người chơi online vẫn luôn gia tăng một cách ổn định, rất nhiều tuyển thủ thi đấu eSports lấy Võ Lâm làm chức nghiệp chính, vô số người chơi online cũng vì nó mà điên cuồng, Võ Lâm bây giờ gần như đã biến thành một danh từ riêng của giới game online mới xuất hiện…

Ngô Trạch Văn dùng tay bấm chuột máy tính, lựa chọn Server 7 Khu Điện Tín Thuỷ Long Ngâm .

Đăng nhập vào server thành công, trên màn hình liền xuất hiện đoạn phim CG giới thiệu bối cảnh ban đầu của game.

Đoạn CG mở đầu được chế tác vô cùng tỉ mỉ xinh đẹp, hoàn toàn không khác gì các loại demo tuyên truyền của các phim bom tấn, hình ảnh chi tiết, phong cách võ hiệp mười phần, âm nhạc cùng hình ảnh phối hợp hoàn mỹ, mỗi nhân vật xuất hiện đều có lời thoại được phối âm từ các diễn viên chuyên nghiệp.

Bản cập nhật tư liệu "Cao thủ thần bí" nội dung giảng thuật lại về Luận Kiếm Đại Hội mỗi năm một lần được tổ chức ở Danh Kiếm Các đột nhiên xuất hiện một vị hắc y nhân thần bí, thừa dịp hỗn loạn cướp đi hai mươi bốn thanh thần binh lợi khí đứng đầu bảng thần binh trên giang hồ, cao thủ tám đại môn phái gặp phải trắc trở do trúng kế của nội gian, thân trúng kịch độc, cuối cùng được trưởng lão Ngũ Độc Giáo bí mật mang về rừng rậm sương mù chữa trị thương tích.

Đoạn phim giới thiệu bản cập nhật này nội dung có liên quan đến 24 thanh vũ khí cam tuyệt phẩm được đổi mới về sau này, cùng với nhiệm vụ chủ tuyến, bản đồ lớn liên thông toàn server "Rừng rậm sương mù" kèm theo các phụ bản mới "Luận Kiếm Đại Hội".

Đoạn CG giới thiệu kết thúc, bắt đầu tiến vào giao diện sáng tạo nhân vật.

Giao diện sáng tạo nhân vật cho phép người chơi trực tiếp lựa chọn môn phái mình yêu thích, kèm theo bên cạnh là hình ảnh giới thiệu tạo hình tám đại môn phái cùng với một số kỹ năng đặc trưng có kèm theo thuyết minh chi tiết. Ngô Trạch Văn lựa chọn nhân vật nữ Ngũ Độc, màn hình lại chuyển sang giao diện điều chỉnh vẻ ngoài.

Game cho phép người chơi điều chỉnh diện mạo bên ngoài của nhân vật, chiều cao, hình thể, màu da, ngũ quan… đều có thể dựa theo sở thích cá nhân mà điều chỉnh cho phù hợp. Ngô Trạch Văn nhìn một lát, cảm thấy rất phiền phức, liền lựa chọn hình thức mặc định.

Nhân vật nữ Ngũ Độc với vẻ ngoài mặc định diện mạo khá thanh tú với mái tóc dài ngang thắt lưng màu đen, trên nửa mặt có hình xăm màu tím, thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp.

Lý Tưởng ngồi bên cạnh nhìn một hồi, nhịn không được góp ý "Trạch Văn à, ông chọn tên nào nghe dịu dàng xíu ý, kiểu như Đường Vũ Thi vân vân, muốn giả làm nhân yêu phải giả sao cho giống mới bỏ công chứ, tên đẹp xin vào pt cũng dễ hơn."

Ngô Trạch Văn nhìn Lý Tưởng đầy nghi ngờ.

Lý Tưởng vỗ ngực cam đoan "Nghe tui là bảo đảm!"

Ngô Trạch Văn lần này không nghe lời Lý Tưởng, quay lại màn hình của mình liền gõ bốn chữ "Mê Vụ Chiểu Trạch".

Lý Tưởng ngồi nhìn, có hơi nghi hoặc gãi đầu "Mê vụ chiểu trạch, tên này nghe sao có chút quen quen ta…"

Hôm ấy Ngô Trạch Văn ngồi bên cạnh nhìn Lý Tưởng xem nội dung của bản cập nhật mới trên trang chủ,

thấy lần này cập nhật có thêm một cái phụ bản đoàn đội tên là Mê Vụ Chiểu Trạch, trí nhớ của Ngô Trạch Văn vốn kinh người, lần đó liếc một cái liền nhớ kỹ cái tên này, bởi vì tên này có một chữ "Trạch", cậu liền thuận tay chọn nó làm ID cho mình.

Gõ xong lại quay sang liếc nhìn màn hình của Lý Tưởng một cái, phát hiện Lý Tưởng đặt tên cho nhân vật của mình một cái tên thiệt dài "Đại Sư Có Lý Tưởng".

Ngô Trạch Văn "…"

Quyết định mặc kệ tên bạn ngu xuẩn bên cạnh, Ngô Trạch Văn bình tĩnh xác nhận tư liệu, bấm vào bước tiếp theo.

—— Chúc mừng ngài đã tạo nhân vật thành công!

Màn hình bắn ra năm kênh Tân Thủ Thôn, đếm số từ 1 đến 5.

Lý Tưởng nói "Chọn kênh 5 đi, kênh 1 bảo đảm đông nghẹt người."

Ngô Trạch Văn gật đầu, đưa chuột chọn kênh số 5.

"Đang đăng nhập vào game, bắt đầu xếp hàng, xin chờ đợi một lát… Lượt xếp hàng thứ 302… 301… 300…"

Ngô Trạch Văn sửng sốt một lúc, nhìn tình trạng này chứng tỏ kênh 5 cũng đang ở trạng thái nghẹt người phải xếp hàng?

Xếp hàng? Chính là giống như phải xếp hàng những giờ cao điểm khi dùng cơm trong căn-tin sao? Chơi game thôi mà cũng phải xếp hàng? Lần đầu chơi game, Ngô Trạch Văn cảm thấy mọi thứ trong game online đều rất mới mẻ.

Lý Tưởng vừa treo acc xếp hàng vừa tán gẫu, đúng lúc này QQ của sư phụ online, Lý Tưởng vội vàng gửi tin nhắn sang "Sư phụ ngài đã onl rồi!"

Sư phụ đại nhân hồi phục bằng một cái mỉm cười "Ừ, qua server mới chưa?"

"Đang xếp hàng chờ vào nè! Đệ tử với một người bạn cùng chơi, đệ tử chơi Thiếu Lâm, bạn đệ tử chơi Ngũ Độc."

"ID của cậu là gì?"

“Đại Sư Có Lý Tưởng!”

“Còn bạn của cậu?”

“Mê Vụ Chiểu Trạch!”

Số người xếp hàng nhanh chóng vơi đi, Lý Tưởng thấy vậy liền gửi đi một cái biểu tình vẫy tay “Sư phụ, đệ tử vào game trước, đợi khi nào max cấp đệ tử sẽ vào võ lâm đại hội tìm sư phụ, tới lúc đó dạy đệ tử pk ha!”

“Ừ, cố thăng max cấp đi!” Kèm theo một cái biểu tình vỗ vai cổ vũ.

Lý Tưởng vỗ ngực cam đoan “Yên tâm!”

Số người xếp hàng biến thành số 0, hình ảnh trước mắt chợt biến đổi, nhân vật của hai người rốt cuộc sinh ra ở Tân Thủ Thôn.

Ngô Trạch Văn lại lần nữa ngây ngẩn cả người.

Trước mắt hình ảnh biển người tấp nập quả thực so với chợ hay nhà ga còn khủng bố hơn vài lần. Điểm sinh ra của Tân Thủ Thôn bị đàn người bu đầy nghẹt, một đống người chen chúc bên nhau, ngay cả ID trên đầu mình cũng thấy không rõ.

Lý Tưởng lẫn Ngô Trạch Văn cùng nhau thêm hảo hữu, đang tính đi làm nhiệm vụ thì đột nhiên giữa màn hình xuất hiện một hàng thông báo từ hệ thống——

“Hoan nghênh tham gia Server thứ bảy Khu Điện Tín – Thuỷ Long Ngâm, bởi vì số lượng người chơi online quá nhiều, cho nên chúng tôi tức thời tăng thêm ba kênh Tân Thủ Thôn sáu bảy và tám để phục vụ các người chơi mới, các người chơi đang xếp hàng hoặc đang trong trò chơi cảm thấy lag có thể dùng chức năng đổi kênh server nằm ở góc phải dưới cùng, cảm ơn đã thông cảm và ủng hộ game”

“Qua kênh 7 đi!” Lý Tưởng vừa thấy tin tức lập tức mở miệng nói, Ngô Trạch Văn cũng nhanh chóng phản ứng lựa chọn đổi sang kênh 7.

Vừa vào kênh 7, số người xung quanh lập tức giảm đi rất nhiều, đa số đều là các người chơi nhìn thấy tin tức mà đổi kênh, ít ra không rậm rạp đầu người như kênh 5 vậy, làm nhiệm vụ cũng thoải mái hơn chút, không cần tranh giành quái với người khác.

Nhiệm vụ ở Tân Thủ Thôn vô cùng đơn giản, cơ bản là tìm người rồi nói chuyện, đi mua đồ, đánh một ít quái, giúp người chơi quen với thao tác là chủ yếu.

Mặc dù đây là lần đầu Ngô Trạch Văn chơi game online 3D, nhưng tốc độ tay của cậu nhanh, phản ứng cũng không kém, sau khi thích ứng tầm nhìn loại game 3D này rồi thì làm nhiệm vụ cũng trở nên xuôi chèo mát mái hơn rất nhiều, huống hồ gì bên cạnh có một người chơi quen như Lý Tưởng mang theo, hai người làm nhiệm vụ so với một người làm nhanh hơn nhiều lắm.

Mười lăm phút sau, cả hai đồng thời lên cấp 10, cùng nhau bước đến chỗ xa phu để rời khỏi thôn.

Sau 10 cấp rời khỏi Tân Thủ Thôn, người chơi phải tiếp tục đến Tân Thủ Trấn thăng cấp. Trong game tổng cộng có bốn Tân Thủ Trấn ở bốn nơi, Tân Thủ Trấn của Ngũ Độc và Đường Môn nằm ở Nam Cương, Thiếu Lâm và Cái Bang là ở Trung Nguyên, Minh Giáo và Võ Đang là Tây Vực, Nga My cùng Tiêu Dao thì phải đến Giang Nam. Nhiệm vụ ở cả bốn Tân Thủ Trấn đều là tương đương nhau, sở dĩ phải tách ra như vậy là vì muốn chia bớt người chơi ra, tránh trường hợp một cái bản đồ xuất hiện quá nhiều người chơi cùng lúc gây lag game.

Đến chỗ xa phu, Lý Tưởng liền quay qua nói "Trạch Văn, ông qua Tân Thủ Trấn bên Nam Cương làm nhiệm vụ đi, tới cấp 15 rồi đến chỗ Sứ Giả Tiếp Dẫn môn phái mình truyền tống trực tiếp tới Ngũ Độc, về môn phái rồi lại tiếp tục làm nhiệm vụ môn phái giao cho, làm xong nhiệm vụ chủ tuyến môn phái chắc cũng cỡ cấp 25, tới lúc đó tui qua tìm ông!"

Ngô Trạch Van gật đầu "Ok."

Hai người lẫn nhau tạm biệt ở cửa Tân Thủ Thôn.

Hiện tại Võ Lâm đã đạt đến trình độ có thể liên tiếp bản đồ lẫn nhau mà không cần điểm truyền tống, từ Tân Thủ Thôn có thể đi xe ngựa chạy mãi cho đến tận Nam Cương, phong cảnh bên đường sẽ dần dần thay đổi. Võ Lâm có cả hệ thống thời tiết, hệ thống ngày và đêm, hình ảnh phong cảnh được thiết kế cầu kỳ xinh đẹp, đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến trò chơi này được hoan nghênh đến như vậy.

Xe ngựa bắt đầu rời khỏi Tân Thủ Thôn, đột nhiên bầu trời vang lên từng đợt sấm chớp, sau đó bất ngờ rơi xuống mưa phùn lất phất, cảnh tượng 3D được làm vô cùng chân thật, trên mặt hồ thậm chí xuất hiện từng vòng gợn sóng lăn tăn, đình đài lầu các ở xung quanh dưới mưa phùn mênh mông lại càng trở nên lộng lẫy nguy nga.

Lần đầu chơi game online, Ngô Trạch Văn ngồi xe ngựa một đường tò mò nhìn phong cảnh xung quanh, cảm giác như đang đi du lịch ngắm cảnh vậy.

Qua chừng năm phút, xe ngựa rốt cuộc ghé vào dịch trạm Tân Thủ Trấn ở Nam Cương.

Hoa cỏ cùng cây cối nơi này rõ ràng khác hẳn so với Trung Nguyên, nhà cửa xung quanh cũng không phải đình viện theo kiểu Trung Nguyên nữa, mà là các loại nhà gỗ cùng nhà tre san sát nhau, tràn đầy phong tình Nam Cương.

Ngô Trạch Văn vừa từ xe ngựa bước xuống, liền thấy xe bên cạnh cũng nhảy phốc xuống một người, người

nọ hiển nhiên cũng vừa mới từ Tân Thủ Thôn đến đây làm nhiệm vụ thăng cấp, nhìn cách ăn mặc rất giống với vẻ ngoài của Đường Môn mà cậu từng thấy ở giao diện sáng tạo nhân vật.

Đường Môn nam thân hình cao lớn vạm vỡ, trên người mặc một trang phục môn phái màu xanh đậm, dưới chân mang giày đen, tóc sau đầu được vắt lên gọn gàng lưu loát, trên mặt đeo một chiếc mặt nạ bán diện màu bạc, chỉ để lộ ra nửa bên gương mặt anh tuấn, tạo cho người khác cảm giác tràn ngập thần bí.

Trên đầu người nọ có bốn chữ: Lưu Danh Bách Thế.

Lưu danh bách thế? Từ trái nghĩa với nó hình như là… Di xú vạn niên thì phải?

Ngô Trạch Văn có chút nghi hoặc nhìn người này, liền thấy màn hình đột ngột hiện lên khung xin thêm hảo hữu.

— Người chơi [Lưu Danh Bách Thế], level 10, xin được kết bạn với ngài.

Ngô Trạch Văn lựa chọn chấp nhận, sau đó lại một khung khác bắn ra.

— Người chơi [Lưu Danh Bách Thế], level 10, mời ngài vào tổ đội.

Ở kênh chat phụ cận cũng đồng thời xuất hiện dòng chữ từ đối phương "Mới tới Nam Cương? Cùng làm nhiệm vụ không?"

Có người cùng tổ đội làm nhiệm vụ, thân là tân thủ Ngô Trạch Văn tất nhiên sẽ không từ chối, lập tức lựa chọn chấp nhận, đồng thời gửi đi một từ "Ok."

— Đội ngũ đã được thành lập: Đội trưởng [Lưu Danh Bách Thế], phương thức phân phối vật phẩm: nhặt tự do.

Đường Môn chat một câu lên kênh đội ngũ "Đi thôi."

Ngô Trạch Văn theo sau Đường Môn, cùng nhau đi tìm NPC hướng dẫn ở Tân Thủ Trấn.

Hai người cùng nhau bước lên cầu thang dây thừng được làm từ thực vật, đi đến điểm tiếp dẫn ở Tân Thủ Trấn, trong phòng được làm bằng tre trúc lúc này có rất nhiều NPC mặc trang phục Đường Môn lẫn Ngũ Độc, xung quanh cũng không thiếu các người chơi đã lên 10 cấp chạy tới lui làm nhiệm vụ, vô cùng náo nhiệt.

Tìm được NPC chỉ dẫn, đối thoại một lát, NPC liền dạy hai người khinh công giang hồ cơ bản, sau đó cả hai đều nhận được nhiệm vụ "Khiêu chiến khinh công".

——Yêu cầu: Trong một phút vượt qua tất cả các chướng ngại vật trước mặt, đến nhà gỗ ở phía trước.

Nhiệm vụ vừa mới nhận xong, Đường Môn đứng cạnh liền vút một cái bay ra ngoài, mũi chân điểm trên mặt nước bay lướt qua hồ, liên tục bật nhảy ba bước trong không trung, trực tiếp bay qua chướng ngại cây cối, thân pháp tiêu sái lại đẹp trai.

Không đến hai mươi giây, Ngô Trạch Văn liền thấy người nọ bước vào nhà gỗ ở đối diện, trả nhiệm vụ, sau đó lại bay tới chỗ nhận nhiệm vụ tiếp theo.

Người này cứ thế mà thoắt bay qua bay lại trước mắt, tựa như một cái bóng ảo ảnh, tốc độ nhanh kinh người, nếu không phải trên đầu có mang theo dòng ID màu lam "Lưu Danh Bách Thế", Ngô Trạch Văn rất có thể sẽ ngỡ là mình hoa mắt.

Đường Môn hiển nhiên là một người chơi lâu năm, Ngô Trạch Văn thấy cũng không dám mặt dày yêu cầu người nọ làm từ từ chờ mình, chỉ đành lẹt đẹt tự đi làm nhiệm vụ khinh công khiêu chiến.

Rầm! Lần thứ nhất không nắm chắc độ cao, trực tiếp nằm sấp ăn một miệng toàn cát…

Ào! Khống chế lệch kỹ năng nổi trên mặt nước, một đầu chìm nghỉm xuống hồ…

Thị giác 3D của trò chơi không dễ nắm giữ, hơn nữa lại không tính toán tốt tiêu hao nại lực dùng để khinh công, có thể nói ở nhiệm vụ khiêu chiến khinh công này, Ngô Trạch Văn đụng phải nan đề thật lớn, cùng với một đống lớn tân thủ ở bên cạnh té tới té lui đến hoa cả mắt choáng cả đầu.

May là Ngô Trạch Văn thuộc dạng có tinh thần nghiên cứu, sau vài lượt thử nghiệm, cũng liền từ từ quen thuộc với thao tác, khống chế nhân vật cũng không khó khăn như ban đầu nữa.

Vất vả hơn mười phút mới hoàn thành nhiệm vụ khinh công hố người này, Ngô Trạch Văn lúc này mới có thời gian liếc nhìn khung tán gẫu góc trái dưới cùng một cái, nhất thời sửng sốt ——

Đội hữu [Lưu Danh Bách Thế] đã thăng lên cấp 12

…

Đội hữu [Lưu Danh Bách Thế] đã thăng lên cấp 13

…

Đội hữu [Lưu Danh Bách Thế] đã thăng lên cấp 14

…

Đội hữu [Lưu Danh Bách Thế] đã thăng lên cấp 15

…

Ngô Trạch Văn nhìn một loạt tin tức thông báo thăng cấp của [Lưu Danh Bách Thế] quả thực hoa cả mắt.

Kênh chat đội ngũ bên góc trái đều bị thông báo thăng cấp của tên Đường Môn lấp đầy.

Như vậy tính ra người này làm một cái nhiệm vụ trung bình khoảng 30s, tốc độ thăng cấp quả thực giống như máy bay chiến đấu!

Sau khi lên cấp 15, Lưu Danh Bách Thế liền đánh một câu gửi lên kênh đội "Vẫn còn chơi khinh công à? Từ từ chơi ha, tôi đi bái nhập môn phái trước đây, bái bai" còn kèm theo một cái biểu tình mỉm cười vẫy tay tạm biệt.

Hệ thống thông báo: [Lưu Danh Bách Thế] rời khỏi đội ngũ, đội ngũ của bạn đã giải tán.

Trực tiếp lui đội!

Ngô Trạch Văn "…"

Nhìn bóng dáng của Đường Môn nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt, Ngô Trạch Văn vô cùng buồn bực nghĩ thầm: Cái này cũng gọi là cùng – nhau – làm – nhiệm – vụ – sao?!

Không phải bảo cao thủ thường hay giúp đỡ chỉ dẫn thân thủ sao? Tên này không chỉ thì thôi, tự mình làm xong nhiệm vụ liền phủi mông chạy đi mất…

17. Quyển 1 - Chương 12: Đường Môn Sắc Bén

Cao thủ Đường Môn tự mình chạy về môn phái bái sư rồi, Ngô Trạch Văn bị bỏ lại đành phải một mình âm thầm làm nhiệm vụ.

May là ngoại trừ nhiệm vụ khiêu chiến khinh công có chút hố người ra thì mấy nhiệm vụ còn lại của Tân Thủ Trấn không quá khó, nên rất nhanh cậu cũng bò lên tới cấp 15, sau đó đi người tiếp dẫn môn phái để truyền tống trực tiếp về Ngũ Độc.

Thuận lợi hoàn thành các câu hỏi vấn đáp đơn giản về môn phái, lại thêm vài cái nhiệm vụ trò chuyện NPC, cuối cùng bái kiến chưởng môn chính thức gia nhập Ngũ Độc, hình avatar ở góc trên cùng cũng biến thành ký hiệu biểu tượng của môn phái. Chưởng môn còn vô cùng thân thiết tặng cậu ba bộ trang bị nhập môn của Ngũ Độc, ba bộ tương ứng với ba lưu phái. Lúc này mở giao diện thuộc tính nhân vật ra liền thấy giao diện phân ra làm ba khu trang bị riêng biệt, cho phép người chơi đặt vào trang bị của cả ba loại lưu phái, hơn nữa cũng có thể thiết lập phím tắt hoán đổi nhanh trang bị, rất là tiện lợi.

Sau khi chính thức gia nhập môn phái rồi, kênh tán gẫu ở góc trái cũng sẽ xuất hiện thêm một kênh mới, kênh "Môn Phái".

Ngô Trạch Văn tò mò bấm vào xem, liền thấy có khá nhiều người đang tán gẫu trên kênh này, có tân thủ mới biết chơi đang hỏi những người khác mấy vấn đề mình thắc mắc "Các sư huynh sư tỷ, tại hạ mới gia nhập vào Ngũ Độc Giáo, đang băn khoăn không biết giữa ba cái lưu phái thì nên lựa chọn đường nào mới tốt?"

Có người trả lời "Nếu là tiểu muội thì đề nghị chọn bổ thiên, làm buff thì vào pt nào cũng được ưu ái hơn, còn tiểu đệ thì… nào cũng được."

"Mới ban đầu cần lên cấp thì chơi trường tiên dễ hơn, cổ sư thuộc loại hình hậu kỳ mới có thể suy xét tới, chờ đến khi nào học hết skill pet rồi ấy… lúc ấy cổ sư mới lợi hại."

"Trường tiên vũ khí dùng roi, công kích từ xa, cảm giác dùng roi quấn người vung tới vung lui rất là đã…"

"Tôi cảm thấy cổ sư lợi hại hơn, cả đám pet con nào cũng có kỹ năng kèm hiệu quả khống chế, đánh người ta lại còn kèm debuff trúng độc, sát thương cực cao."

"Tào lao hoài, trường tiên mới là thực dụng, chơi cổ sư mà chơi không tốt chính là cái phế vật!"

"Là tự ông phế vật thì có!"

…

Kênh môn phái thảo luận một lát liền bắt đầu cãi nhau, Ngô Trạch Văn nhìn một lát liền bình tĩnh đổi kênh.

Thực tế thì, bởi vì mỗi môn phái đều tự có các lưu phái khác nhau, nên người chơi cùng môn phái kiểu gì cũng sẽ có lúc nảy sinh các loại tranh luận cãi cọ ngoài miệng, này cũng có thể xem như một loại đặc sắc của game.

Ngô Trạch Văn từng nghe Lý Tưởng nói về việc này, hôm nay cũng thật sự tận mắt chứng kiến đến. Mặc kệ người khác thấy thế nào, Ngô Trạch Văn thuộc loại người đã hạ quyết tâm liền không bao giờ thay đổi, nên cậu không chút do dự lựa chọn tâm pháp lưu phái cổ trùng.

Chưởng môn giao cho cậu một cái nhiệm vụ "Kết định khế ước", yêu cầu đệ tử Ngũ Độc đến cổ thú viên tìm được cổ thúc thích hợp với mình, đồng thời cùng nó thực hiện huyết khế.

Ngô Trạch Văn dựa theo chỉ dẫn của nhiệm vụ tìm đường đi vào cổ thú viên sau núi Ngũ Độc, nơi này hiện tại cũng có rất nhiều người chơi Ngũ Độc đang chạy tới lui bắt cổ thú. Cổ thú viên diện tích rất lớn, cổ thú hoạt động ở khu vực dành cho cấp 15 chỉ có một loại là thiềm thừ. Thiềm thừ nhảy tới nhảy lui, sau lưng một đám người chơi rượt theo, thoạt nhìn rất náo nhiệt.

Vì là server mới mở, cho nên khắp các nơi đều tấp nập người chơi, số người lựa chọn vào Ngũ Độc cũng không ít, một con cổ thú vừa mới xuất hiện lập tức sẽ bị một đám chạy tới tranh đoạt. Ngô Trạch Văn cẩn thận quan sát một lúc, phát hiện dưới một gốc cây ở sát góc hẻo lánh vừa mới xuất hiện một con thiềm thừ, chờ trong chốc lát chắc chắc sẽ xuất hiện thêm một con mới khác nữa…

Ngô Trạch Văn tính toán thời gian liền chạy tới dưới gốc cây ngồi chờ, quả nhiên không bao lâu liền nghe oạp một tiếng, một con độc thiềm to con cường tráng liền xuất hiện trước mặt, độc thiềm cả cơ thể phủ màu xanh đậm, bộ dạng béo béo phì phì, hai con mắt cực đại, cả cơ thể quỳ mọp trên đất trừng mắt hướng về phía Ngô Trạch Văn kêu oạp oạp.

…Chính là nó!

Ngô Trạch Văn lập tức dùng chuột click chọn độc thiềm, vừa định bấm kỹ năng để bắt giữ nó thì bên tai đột nhiên vang lên một tiếng "đinh đinh" báo hiệu, đồng thời trên khung tán gẫu góc trái cũng xuất hiện một dòng chữ màu tím.

[Lưu Danh Bách Thế] nói với bạn: "Nhiệm vụ khinh công làm xong chưa?"

Ngô Trạch Văn bởi vì nhìn dòng chữ này mà hơi phân tâm, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một nữ Ngũ Độc nhanh tay nhanh chân vớt con cổ thú độc thiềm kia đi…

Ngô Trạch Văn "…"

Bản đổ cổ thú viên thật sự rất đông người, số lượng cổ thú xuất hiện mới lại ít hơn, cục diện tăng nhiều mà cháo thiếu chính là lẫn nhau giành quái tới mức sứt đầu mẻ trán, tất cả những đồng môn Ngũ Độc đứng bên cạnh đều mang trong đầu giác ngộ tranh giành bắt cổ thú cực cao độ, Ngô Trạch Văn đợi nãy giờ vất vả lắm mới có được cơ hội, kết quả bị người khác giành mất…

Ngô Trạch Văn bất đắc dĩ, đành phải tiếp tục ngồi canh giữ một con độc thiềm khác, sẵn tiện hồi phục người nào đó "Xong rồi."

[Lưu Danh Bách Thế]: "Đang ở Ngũ Độc làm nhiệm vụ chủ tuyến à?"

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: "Ừ."

[Lưu Danh Bách Thế]: “Sao tự dưng lại đặt cái tên này? Cậu không biết ”Mê vụ chiểu trạch” là phụ bản đoàn đội cấp 70 sao?”

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “Biết.”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Về sau max 70 cấp rồi, trên kênh thế giới sẽ bắt đầu mỗi ngày đều là ”Đánh Mê vụ chiểu trạch vào pt” “Đánh Mê vụ chiểu trạch thiếu một đại sư” “Đánh Mê vụ chiểu trạch thiếu một buff”…Phủ trên đầu cái tên này cậu không cảm thấy áp lực sao?”

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “…”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Sau này mỗi ngày đều sẽ có người lập pt đi đánh ”cậu“:)” kèm theo một loạt biểu tình cười ha ha, giống như rất vui sướng khi thấy người khác gặp hoạ.

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “…”

Ngô Trạch Văn mặc kệ không thèm nhìn người nào đó trêu ghẹo mình, bình tĩnh đẩy kính mắt, chăm chú nhìn vào điểm xuất hiện của độc thiềm mới dưới tàng cây kia.

Chung quanh rải rác một đám người cũng giống như cậu ngồi ôm cây đợi thỏ, một lát sau, lại một tiếng oạp vang lên, độc thiềm cổ thú xuất hiện mới. Ngô Trạch Văn lập tức dùng chuột chọn nó, vừa mới chuẩn bị sử dụng kỹ năng ném qua, bên tai lại vang lên thanh âm “đinh đinh” báo hiệu có tin tán gẫu riêng.

[Lưu Danh Bách Thế]: “Đâu rồi?”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Sao tự dưng lơ tôi vậy?”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Đừng nói là giận rồi nha?”

Một đệ tử Ngũ Độc đứng cạnh thấy cổ thú xuất hiện mới lập tức vọt qua, cổ thú lại một lần nữa bị đoạt mất!

Ngô Trạch Văn “……..”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Còn đó không đấy?”

——Bạn đã bị [Mê Vụ Chiểu Trạch] thêm vào danh sách chặn tán gẫu.

Lưu Xuyên “…..”

Muội nhà cậu! Dám che chắn tôi!

***

Ở bên kia, Lưu Xuyên ngồi trước máy tính nhìn màn hình khó hiểu đến kỳ cục —— tôi đây đâu có làm chuyện gì có lỗi với cậu đâu? Cái tên "con vụ" kia không thích tán gẫu, lúc nào cũng hỏi một câu đáp một câu, nên Lưu Xuyên vẫn dựa theo cách thức ở chung với Ngô Trạch Văn, không ngừng chạm vào con vụ cho nó xoay, không ngừng hỏi các loại vấn đề cho cậu ta trả lời…

Thật sự hoàn toàn không ngờ, Ngô Trạch Văn lần này lại bị cái kiểu "chuyển con vụ" của anh làm phiền, trực tiếp kéo vào danh sách chặn…

Lưu Xuyên thực sự là lệ tuôn như suối…

Chơi game ngần ấy năm, bất luận là năm đó làm hội trưởng công hội Hoa Hạ ở server đầu tiên, hay là lúc lên làm đội trưởng chiến đội Hoa Hạ…. Xuyên thần đỉnh đỉnh đại danh, đi tới bất cứ góc xó xỉnh nào của game cũng đều là cấp nhân vật bị người ta sùng bái ngưỡng mộ, bao nhiêu người xếp hàng xin thêm hảo hữu không đếm xuể, hôm nay lại bị một tên tân thủ mới tập tễnh chơi game… chặn tán gẫu?

Cái loại đãi ngộ "Chặn tán gẫu" này, Lưu Xuyên là lần đầu tiên nếm phải…

Ngô Trạch Văn bên đây vô cùng bình tĩnh chặn người nào đó xong, liền một thân một mình nghiên cứu công lược làm nhiệm vụ.

Lưu Xuyên bị chặn nên dù có gửi tán gẫu cỡ nào đối phương cũng nhìn không thấy, bất đắc dĩ mở QQ gõ đồ đệ của mình.

[Nhất mã bình xuyên]: "Đồ đệ, có đó không?"

Tên nhân vật mà Lưu Xuyên chơi ở server đầu tiên lẫn chiến đội Hoa Hạ đều được đặt là "Hải Nạp Bách Xuyên", phụ thân đặt tên anh là Xuyên, hi vọng anh có thể trở thành một nam nhân rộng lượng thoải mái tựa như một con sông dung trăm bể vậy, QQ và ID WeChat thì lại đặt là "Nhất mã bình xuyên"

Lý Tưởng nhận được tin nhắn tán gẫu của sư phụ, lập tức mở QQ ra hỏi lại "Sao vậy sư phụ?"

Lưu Xuyên mỉm cười, hỏi "Server mới người nhiều không? Vẫn đang làm nhiệm vụ môn phái à?"

Lý Tưởng trả lời "Phải a, đệ tử mới vừa lên 18 cấp, định làm xong nhiệm vụ chính của Thiếu Lâm rồi chạy qua Thành Đô làm nhiệm vụ tiếp thăng cấp."

Lưu Xuyên nói "Server mới làm nhiệm vụ nhiều người lắm, ai cũng lo giành quái, thăng cấp cũng chậm. Sư phụ biết một chỗ bí mật, đệ tử làm xong nhiệm vụ môn phái lên tới cấp 25 đi, rồi kêu bạn đệ tử qua bên đó đánh quái kiếm kinh nghiệm lên cấp nhanh hơn."

Lý Tưởng lập tức phát một cái biểu tình chảy nước miếng "Thật sự có nơi như vậy sao?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, là ở Đông giao Thành Đô, bên trong cùng góc đỉnh núi có một trại phỉ, ở đó có một con đội trưởng phỉ tặc, là quái tinh anh cấp 3, đánh chết nó cho kinh nghiêm cực nhiều."

Trong game, các loại quái vật cũng được phân chia cấp độ và cấp sao, quái tinh anh ba sao muốn đánh chết cũng tương đối khó, nhưng nếu đánh chết được rồi hệ thống sẽ thưởng kinh nghiệm khá nhiều.

Lý Tưởng nghe vậy lập tức hiểu được "Ok, đợi đệ tử lên 25 liền lập đội qua đó cày kinh nghiệm! Cảm ơn sư phụ!"

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình mỉm cười "Không cần khách sáo."

***

Ngô Trạch Văn lúc này vô cùng chuyên tâm làm nhiệm vụ, cuối cùng cũng thành công đoạt được một con cổ thú, mắt thấy độc thiềm muốn chạy đi, Ngô Trạch Văn lập tức dùng cổ thuật Miêu Cương trực tiếp phong ấn nó, sau đó dựa theo biện pháp mà chưởng môn đã chỉ dạy đánh cổ thú xuống còn 1 HP, mới dùng huyết khế kết định với nó.

Sau khi ký huyết khế thành công, thanh kỹ năng nháy mắt xuất hiện bốn đồ tiêu kỹ năng mới: Triệu hồi thiềm cổ, Hiến tế thiềm cổ, Thiềm dẫn, Hộ chủ.

Pet của Ngũ Độc một khi triệu hồi ra cũng có thể chủ động bóp chết, cũng chính là Hiến tế sủng vật. Chủ nhân hiến tế pet của mình, sẽ lập tức nhận được các loại buff có lợi cho bản thân, tỷ dụ như độc thiềm, sau khi hiến tế sẽ lập tức tăng cường 400% phòng ngự cho chủ nhân trong liên tục 8 giây.

Mỗi loại pet lại tự mang hai loại kỹ năng chủ động, kỹ năng chủ động của độc thiềm là Thiềm dẫn cùng Hộ chủ.

Thiềm dẫn: Phóng thích tiếng kêu phẫn nộ cưỡng chế bắt buộc tối đa 6 mục tiêu kẻ thù xung quanh tấn công chính mình.

Hộ chủ: Lập tức chắn trước mặt chủ nhân, đồng thời trong 6 giây thay thế chủ nhân thừa nhận tất cả các sát thương.

Ngắn gọn mà nói, độc thiềm với thể tích cực đại, cơ hồ bằng một nửa chủ nhân, lúc nào cũng kêu oạp oạp,

thoạt nhìn uy phong lẫm lẫm, cũng chính là bảo tiêu cực mạnh của chủ nhân Ngũ Độc, da dày thịt béo, chịu đòn được, giúp chủ nhân hấp dẫn cừu hận, ngăn cản thay chủ nhân chịu sát thương, là bùa hộ mệnh đáng tin cậy của các cổ sư Ngũ Độc vào thời khắc nguy hiểm nhất.

Có bảo tiêu da dày thịt béo này đi theo cùng, quá trình đánh quái tiếp theo đó trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Đúng 4 giờ chiều, Ngô Trạch Văn rốt cuộc làm xong hết các nhiệm vụ chủ tuyến của Ngũ Độc, cấp bậc cũng lên tới 25.

Sau 25 cấp, người chơi có thể học cách cưỡi ngựa, dùng ngựa làm công cụ đi lại, cũng được phép chuyển đổi hình thức cừu sát để đánh những kẻ mà mình xem không vừa mắt, đồng thời cũng có thể tiến vào chủ thành đầu tiên trong game.

——Thành Đô, toạ lạc tại Ba Thục, một trong sáu chủ thành của Võ Lâm, nhiệm vụ cấp bậc ở vào khoảng 25 – 30 cấp.

25 cấp có thể xem như một cột mốc chuyển đổi của các tân thủ, kể từ 25 cấp trở về sau, tốc độ thăng cấp sẽ trở nên càng lúc càng chậm.

Ngô Trạch Văn thăng lên cấp 25, đi đến Thành Đô giao nhiệm vụ, cũng học cách cưỡi ngựa. Hệ thống tặng cho cậu một con tiểu hoàng mã cấp thấp, vẻ ngoài nhìn có hơi xấu, nhưng nhờ nó mà tốc độ đi lại trở nên nhanh hơn nhiều. Vốn định tiếp tục làm nhiệm vụ ở chủ thành để thăng cấp, bên kia Lý Tưởng đột nhiên gửi tin tán gẫu riêng "Trạch Văn, đừng làm nhiệm vụ, ông vào pt trước rồi chạy qua bên cửa đông Thành Đô chờ tui, chúng ta đi đánh quái!"

Tiếp theo đó, mời vào đội cũng được gửi sang.

Ngô Trạch Văn lựa chọn chấp nhận lời mời, leo lên tiểu hoàng mã chạy tới cửa đông Thành Đô gặp mặt Lý Tưởng.

Lý Tưởng dẫn cậu men theo một con đường mòn dọc đông giao Thành Đô hướng lên trên đỉnh núi, vừa đi vừa giải thích "Mới nãy sư phụ vừa mới bảo tui, ở đỉnh núi đông giao Thành Đô có một cái trại phỉ bí mật, bên trong có một con đội trưởng phỉ tặc, là quái tinh anh ba sao, đánh chết một con cho kinh nghiệm siêu nhiều luôn. Tui với ông qua đó cày con quái kia lấy kinh nghiệm, lên lv so với làm nhiệm vụ nhanh hơn!"

"Ừm." Ngô Trạch Văn gật đầu đồng ý.

Hai người một đường bò lên đỉnh núi, vừa mới phát hiện được cổng trại phỉ, liền nghe thấy bên trong truyền ra thanh âm đánh nhau. Đến gần một chút, phát hiện có một Đường Môn mặc quần áo màu xanh lam đậm đang bị một đám tiểu tặc cùng đội trưởng phỉ tặc vây đánh. Đường Môn kia thân thủ thoăn thoắt chạy vọt ra ngoài, vừa chạy vừa khéo léo tránh né công kích của tiểu quái, thanh máu không ngừng giảm xuống, thoạt nhìn giống như sắp bị đánh chết.

Lý Tưởng nhìn thấy, đầu óc nóng lên, không thèm rên một tiếng xông lên! Cứu người!

—— Phật quang phổ chiếu!

Kỹ năng của lưu phái Thiếu Lâm phật, dùng phật châu ném về phia trước, đối với tất cả kẻ địch nằm trong quỹ tích vận hành của phật châu gây ra lượng lớn cừu hận, cưỡng chế địch quân công kích bản thân, liên tục 5 giây!

Chỉ thấy trong tay đại sư Thiếu Lâm ném ra một chuỗi phật châu, bay một vòng hình cung rồi lại trở về tay chủ nhân nó, quanh thân hạt châu phát ra màu vàng lấp lánh chói loá, đám tiểu quái bị ánh phật quang vàng rực chiếu tới chói lọi con mắt, tập thể ngoái đầu dời mục tiêu, xoay qua đánh về phía Lý Tưởng!

[Phụ cận] [Lưu Danh Bách Thế]:….

Tên nhị hoá này! Cậu giật quái với tôi làm gì!!!?

Lưu Xuyên quả thật là không biết nói cái gì.

Lý Tưởng lại cứ ngỡ Đường Môn kia dùng một đống dấu ba chấm là để biểu hiện sự cảm động mãnh liệt của mình, liền càng hưng phấn lôi theo đám quái chạy về hướng ngược lại, trên đường đi, vì muốn ổn định cừu hận của quái, cậu chàng còn vừa chạy vừa dùng sức tung phật châu nắm trong tay.

Kỹ năng của Thiếu Lâm luôn kèm theo hiệu quả lấp lánh ánh sáng màu vàng, hào quang chói cả mắt, đám quái đang truy kích Đường Môn cũng không phụ lòng mong đợi bị phật quang "quyến rũ" mà chạy theo Lý Tưởng. Tiểu quái gây ra sát thương không nhiều lắm, nhưng cùng lúc bị hơn chục con tiểu quái cào cấu thì máu tuột có thể nói là vô cùng khủng bố, huống hồ gì còn kèm theo một con đội trưởng quái tinh anh vừa mới xuất hiện mới cũng bám theo sau.

"Đậu xanh! Đâu ra nhiều quá vậy!"

Lý Tưởng thao tác đại sư Thiếu Lâm né trái tránh phải, sau lưng là một dãy mười mấy con quái tạo thành cái xe lửa rồng rắn, trường hợp vô cùng đồ sộ, toàn bộ trại phỉ bị cậu chàng biến thành gà bay chó sủa loạn cả lên!

Ngô Trạch Văn thấy Lý Tưởng máu bị rút càng lúc càng nhanh, nhịn không được cũng đi lên hỗ trợ, triệu hồi độc thiềm kèm theo một cái kéo cừu hận quần thể…

Có sáu con tiểu quái bị lôi kéo chạy qua vây đánh độc thiềm, thiềm thừ dù cho da dày thịt béo, nhưng cấp bậc lại quá thấp, chịu không nổi sáu con quái cùng nhau vây đánh, rất nhanh liền bi kịch, bị đánh tới lật ngửa cả bụng, nằm bẹp trên mặt đất, mặc kệ chủ nhân nhà mình.

Ngô Trạch Văn làm kẻ đầu sỏ lôi kéo cừu hận trong nháy mắt biến thành mục tiêu tiếp theo của tiểu quái.

Vì thế, nhất thời nhiệt huyết xông lên cứu người (hại người) đại sư Thiếu Lâm, cùng chưa rõ tình huống đã chạy tới giúp đỡ (thực chất là làm trở ngại thêm) Ngũ Độc, hai tên gà mờ " tốt bụng " nhanh chóng bị mười mấy con quái cùng đội trưởng tinh anh tàn nhẫn đánh chết, nằm một đống trên mặt đất…

Đường Môn kia đâu?

Đường Môn đứng bên cạnh, quả thực không biết nói gì với hai người họ.

Mãi đến lúc hai người chết hoàn toàn rồi, Đường Môn mới đánh chữ chat trên kênh cận "Kéo quái dùm mà chết tức tưởi vậy, hai người tới bán manh hả?"

"…"

Lý Tưởng bị nói đến đỏ bừng cả mặt, khụ khụ cổ họng, kệ đi, mình mới bắt đầu chơi Thiếu Lâm, chưa quen kỹ năng thôi…

Ngô Trạch Văn lại có chút nghi hoặc nhìn Đường Môn… Tên Lưu Danh Bách Thế này tại sao nhìn có hơi quen mắt nhỉ? À phải rồi, hình như là cái tên Đường Môn từng ở Tân Thủ Trấn Nam Cương mời mình vào tổ đội cùng làm nhiệm vụ, sau đó làm xong bỏ mình chạy đi mất, không thèm bận tâm tới mình…

Lưu Xuyên nhìn thi thể hai người một cái, sau đó xoay người, bật nhảy một cái khinh công khéo léo bay vào giữa đám quái, kéo cả đám tiểu quái cùng với đội trưởng tinh anh vừa mới xuất hiện lôi ra khỏi sơn trại.

Hai người nằm chết dưới đất trơ mắt nhìn Đường Môn kéo cả đống quái hung hãn lôi đến dưới một tàn cây, sau đó dùng khinh công phóng lên trên ngọn cây, kéo đám quái vào góc nhìn lag, rồi mới bắt đầu ung dung nhàn nhã ném ám khí xuống.

Độc tiêu Đường Môn, độc tiêu Đường Môn, độc tiêu Đường Môn…

Ám khí độc tiêu của Đường Môn bị ném liên tục từ trên ngọn cây xuống lũ quái, tựa như mưa phùn lất phất, một đống ám khí bùm bùm vô cùng chuẩn xác phóng thẳng vào đầu đám quái, từng con từng con quái thi nhau kêu lên thảm thiết rồi ngã gục xuống…

Mãi cho đến lúc lũ quái dưới gốc cây đều chết hết, Đường Môn kia mới hết sức nhẹ nhàng từ trên ngọn cây nhảy xuống, một lần nữa dùng phương pháp này bắt đầu vòng cày quái tiếp theo…

Hoá ra người này một mình cũng dư sức đối phó đám quái kia, có cần ai đến cứu đâu…

Lúc đi ngang qua thi thể của Thiếu Lâm, Đường Môn còn không quên lưu một câu "Đại sư còn chưa chịu đứng lên nữa?"

"..."

Xem tới ngây cả người, quên...

Lý Tưởng lập tức bật dậy khỏi mặt đất, đánh chữ phát ở kênh chat phụ cận "Bồ tèo! Ông khủng quá! Chúng ta cùng nhau pt đánh quái đi!"

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười: Ai, đang chờ mấy lời này của cậu đây.

Vì cứu vớt đồ đệ nhị hoá ngươi mà sư phụ ta đây phải tạo lại tài khoản chạy qua server mới mang theo ngươi, vừa phải mở game làm nhiệm vụ, còn phải túc trực QQ để đối phó ngươi, thật là mệt muốn chết!

18. Quyển 1 - Chương 13: Tiểu Đội Ba Người

Lúc ấy Lưu Xuyên thông qua QQ biết được ID của Lý Tưởng và Ngô Trạch Văn, liền tiện tay dùng hệ thống tìm tên hai người họ, quả nhiên tìm được một người "Đại Sư Có Lý Tưởng" cùng một người "Mê Vụ Chiểu Trạch".

Mà khiến anh kinh ngạc hơn là tình cờ gặp được "Mê Vụ Chiểu Trạch" ở Tân Thủ Trấn Nam Cương, phát hiện nhân vật của tên nhóc tham tiền kia... giới tính cư nhiên là nữ...

Nghĩ cũng không cần nghĩ, nhất định là tên nhị hoá Lý Tưởng xúi bậy bảo Ngô Trạch Văn chơi nhân vật nữ...

Nhân vật nữ của Ngũ Độc có ngoại hình được xem là đẹp nhất trong game, không giống với nét dè dặt nhã nhặn tiểu bất lộ xỉ của nữ tử Trung Nguyên, nữ tính Miêu cương tính cách vô cùng phóng khoáng, phong cách ăn mặc cũng ngắn ngọn lại thô bạo, eo nhỏ chân dài, dáng người vô cùng nóng bỏng, trên người còn đeo theo một đống các loại trang sức bạc, bên cạnh thường thường có một con độc chu theo cùng, quả thực khiến các đấng hào kiệt Trung Nguyên không dám nhìn thẳng.

Nam nhân Ngũ Độc Giáo cũng không chịu thua kém, cũng là yêu nghiệt đến mức khiến người khác phải sợ hãi cảm thán, sáo trang môn phái luôn luôn theo style hở ngực khoe lưng, một vị tuyển thủ Ngũ Độc nổi tiếng trong giới từng dùng một câu vô cùng sắc bén mà bình luận "Miêu Cương của chúng ta thật sự rất nóng, chúng ta vốn là không muốn mặc cái gì vào người cả, nhưng mà xét thấy người Trung Nguyên các ngươi trùm kín cả người giống như bó bánh chưng như thế, thành thử chúng ta cũng phải tỏ ra một chút lịch sự mà theo cùng, dùng vải che lấp các nơi trọng yếu..."

Bởi vì tạo hình như vậy cho nên lượng người bị hấp dẫn mà đâm đầu vào Ngũ Độc không ít, rất nhiều cô nàng cũng mặc kệ trình độ của mình có cỡ nào thê thảm lao vào chơi Ngũ Độc, nói chung với họ vẻ ngoài xinh đẹp là đủ lắm rồi, chính điều này cũng tạo nên tình trạng Ngũ Độc là môn phái chứa nhiều "gà" nhất so với các môn phái còn lại, cũng là môn phái tồn tại nhiều "nhân yêu" nhất…

Lưu Xuyên nhìn "nhân yêu" mà Ngô Trạch Văn điều khiển nghiêng nghiêng ngả ngả tập tễnh khinh công trên bờ hồ, thật sự rất muốn cười…

Nam sinh diện mạo thanh tú văn nhã, cặp kính mắt thường trực trên sống mũi kèm theo vẻ mặt bình tĩnh đầy nét học giả, lại bị tên nhị hoá Lý Tưởng kia xúi đi chơi "đại tỷ" Ngũ Độc dáng người bốc lửa, hình ảnh tương phản thật sự quá mức mãnh liệt….

Lý Tưởng lúc này hoàn toàn không hề nhận ra là mình đang bị sư phụ dắt mũi nắm kéo sang đây từng bước một, còn tưởng là may mắn đụng phải một cao thủ Đường Môn, sau khi hồi sinh liền mặt dày xông đến trước mặt Đường Môn, nói "Đại ca, pt tụi này với! Cùng nhau đánh sẽ nhanh hơn là một mình đánh, với lại tổ đội còn được cộng thêm kinh nghiệm nữa!"

Trò chơi vì muốn khuyến khích người chơi cùng nhau tổ đội trải nghiệm nên đặt ra một đội nếu đầy người sẽ được cộng thêm 6% kinh nghiệm, tổ ba người cũng sẽ được thêm 3% kinh nghiệm. Lưu Xuyên thấy Lý Tưởng nói như vậy, liền thuận tay gửi lời mời vào đội đến hai người, Lý Tưởng lập tức chấp thuận.

Tiểu đội ba người mới toanh chính thức ra lò.

Lý Tưởng vì bày tỏ thiện ý, còn hết sức thân thiện nhường chức đội trưởng cho Đường Môn, nói "Kéo quái cứ để tui lo, tui máu trâu, kéo quái nhiều chút cũng an toàn hơn, hai người cứ ở trên cây chờ sẵn đi!"

Cậu chàng cũng là lần đầu tiên biết đến cách thức đánh quái như thế này, trước giờ cậu chưa từng nghĩ đến có thể tạo ra góc lag dưới gốc cây, khiến cho một đám quái bị kéo kẹt bên dưới, người chơi có thể an toàn đứng ở trên công kích quái mà không sợ bị quái đánh tới.

Đường Môn lập tức bật nhảy khinh công vọt lên tàng cây.

Tiếc là, khinh công của Ngô Trạch Văn khiến người khác cảm thấy rất đáng lo, nhảy mãi mà không lên nổi tàng cây, hoặc là đập đầu vào thân cây hoặc là trực tiếp nhảy vọt qua, thành ra Ngũ Độc đại tỷ cứ vụng vụng về về đâm đầu vào cây, buồn cười hơn là con pet thiềm thừ to đùng kia cũng ngu xuẩn bắt chước chủ nhân của mình đâm đầu vào cây…

Lý Tưởng nhìn vậy nóng nảy nói "Trạch Văn đừng nhảy nữa, coi tui làm mẫu nè"

Lý Tưởng đi đến dưới tàng cây, vừa làm mẫu vừa giải thích "Ông đứng ở chỗ này nè, sau đó xoay góc nhìn hướng lên trên khoảng 40 độ, rồi bấm phím tắt khinh công hướng về phía trước bật lên, sau khi đã nhảy lên đến điểm cao nhất liền nhanh tay ấn phím đi đến là được!"

"Ồ!"

Ngô Trạch Văn bước tới sau lưng đại sư, bắt chước nhảy theo lời Lý Tưởng, lần này đại tỷ không nhảy vọt qua, mà là cả người dính lên thân cây, sau đó ôm gốc cây từ từ… trượt xuống.

Hình ảnh đại tỷ Ngũ Độc eo nhỏ chân dài ôm lấy gốc cây trượt xuống… quả thực khiến người khác không đành lòng mà nhìn.

Khụ, khụ, Trạch Văn à, hình ảnh ôm cây trượt dài này của cậu mà chụp đăng lên diễn đàn Võ Lâm, bảo đảm được lên top 1 những hình ảnh hài hước nhất trong ngày.

Lý Tưởng lúc này cũng bó tay không biết làm sao, đành nói "Khụ, Trạch Văn, để tui giúp ông nhảy ha."

Ngô Trạch Văn có chút xấu hổ đưa tay đẩy kính mắt, nhường chỗ ngồi cho Lý Tưởng "Tôi chưa quen thao tác khinh công của trò này…"

Lý Tưởng lập tức khoát tay "Không có gì, game này khinh công phương hướng với độ cao đều là thao tác tự do, có hơi khó điều khiển, phải luyện tập nhiều lần mới quen tay được, lúc trước tui cũng phải mất thời gian luyện tập mới nắm được kỹ xảo, ông cứ từ từ luyện là được."

Lý Tưởng đứng vào chỗ cạnh Ngô Trạch Văn, khom lưng cầm chuột, dùng chuột phải điều chỉnh góc nhìn nhân vật hướng về phía trên, tay trái ấn giữ liên tục phím khinh công nhảy lên cao, đến lúc gần rơi xuống liền buông ra, nhanh chóng chuyển sang ấn phím tắt di chuyển về phía trước—— trên màn ảnh, đại tỷ Ngũ Độc thân nhẹ như yến, trong nháy mắt liền phi thân vào khe hở giữa hai nhánh cây, có thể thấy Lý Tưởng vô cùng quen thuộc với kỹ xảo khinh công.

Lý Tưởng giúp Trạch Văn nhảy lên rồi, liền quay trở lại chỗ ngồi của mình, điều khiển đại sư bắt đầu vào sơn trại kéo quái.

Lúc này Lưu Danh Bách Thế đột nhiên nói trên kênh đội ngũ "Ngũ Độc, có thể xoá chặn tôi sao? Tôi muốn gửi tin đều không gửi được…"

Ngô Trạch Văn hơi giật mình, lập tức liền hiểu được.

Lúc trước khi cậu đang làm nhiệm vụ bắt cổ thú, Đường Môn này cứ liên tục tư tán gẫu quấy rầy nên cậu mới tạm thời chặn tin tức của đối phương để có thể tập trung làm nhiệm vụ.

Nhưng lại không ngờ, trong game lựa chọn chặn tin tức từ đối phương liền đồng nghĩa với việc đối phương không thể gửi tin tức hay tán gẫu cho mình, như vậy quả thật có chút bất lịch sự.

Ngô Trạch Văn nghiêm túc trả lời "Xin lỗi, lần đầu tôi chơi trò này nên không rành lắm, làm sao bỏ chặn?"

Lưu Xuyên nói "Khụ khụ, mở danh sách bạn tốt ra bấm chuột phải vào avatar của tôi, chọn bỏ chặn là được…"

Ngô Trạch Văn làm theo.

Lưu Xuyên thử gửi tư tán gẫu, phát hiện đã có thể gửi đi bình thường.

Ai, thiệt tình… Sao tự dưng lại có cảm giác như tội nhân bị nhốt vào thiên lao rồi sau đó mãn hạn được thả ra ngoài ta…?

Lưu Xuyên sờ chóp mũi, đánh chữ nói "Có trang bị Ngũ Độc tiên không?"

Ngô Trạch Văn đáp "Có một bộ 25 cấp hệ thống phát."

Lưu Xuyên nói "Trước đổi qua trang bị độc tiên đi, Ngũ Độc trường tiên công kích khoảng cách xa, lại có quần công phạm vi rộng. Cổ Ngũ Độc muốn chơi phải đợi đến khi nào học hết kỹ năng của pet đã, càng về sau mới càng mạnh, trước mắt cậu chỉ mới có được một con độc thiềm loại hình phòng ngự, con này cày cấp vô dụng lắm."

Ngô Trạch Văn nghe, cảm thấy có lý, liền thu hồi thiềm thừ về, thay đổi trang bị cùng tâm pháp độc tiên, sau đó đại tỷ Ngũ Độc quơ trường tiên cùng Đường Môn bắt đầu giết quái.

Nơi nào trường tiên lướt qua, quái nơi đó liền bắt đầu bị rút máu, độc tiên phạm vi công kích hình quạt khá là rộng, hiệu quả cũng tăng lên đáng kể.

Mà đại sư Lý Tưởng kéo quái cũng khá là ổn, phật quang vừa sáng lên lập tức lôi kéo một đám quái nhỏ, Đường Môn Ngũ Độc đứng trên cây thấy quái liền phóng kỹ năng, hai người công kích cao lại phối hợp ăn ý, quái chết rất nhanh, kinh nghiệm của cả ba cũng tuỳ theo vù vù dâng lên.

***

Sau sườn núi cách đó không xa, có một nhóm ba người đang nhìn chằm chằm tiểu đội đánh phỉ bên kia.

Một lúc sau…

Hàm tu thảo nói "Bãi quái bị người ta chiếm rồi, làm sao giờ?"

Trư lung thảo nói "Sợ mẹ gì, mở cừu sát giết tụi nó là xong!"

Nguyệt lượng thảo "Vậy lên! Giết Thiếu Lâm trước!"

Lý Tưởng đang kéo một đám quái nhỏ vừa xuất hiện trong sơn trại ra, liền thấy sau sườn núi gần đó đột nhiên xông ra ba người, dùng tốc độ cực nhanh xông về phía bên mình, Lý Tưởng chưa kịp phản ứng đã thấy màn hình đột nhiên đỏ lên——

Hiệp khách Võ Đang [Nguyệt lượng thảo] mở cừu sát với ngài!

Hiệp khách Võ Đang [Hàm tu thảo] mở cừu sát với ngài!

Hiệp khách Thiếu Lâm [Trư lung thảo] mở cừu sát với ngài!

Lý Tưởng vốn đang kéo theo một đám quái cùng với đội trưởng tinh anh sau lưng, thanh máu đã muốn hấp hối, Võ Đang lại là môn phái đánh xa kèm theo bạo kích cao, tuy rằng Lý Tưởng phản ứng rất nhanh, nhưng vẫn là lực bất tòng tâm bị ba người nọ hạ gục trong nháy mắt!

Ngô Trạch Văn thấy vậy sửng sốt, điều khiển nhân vật nhảy từ trên cây xuống chạy qua hỗ trợ, mà ba người kia giết chết Lý Tưởng rồi liền xoay người khinh công bay về phía bên gốc cây hai người đứng, cả ba nhắm mục tiêu tập trung đánh Ngũ Độc!

Ngô Trạch Văn chung quy là lần đầu chơi game online, mặc dù kịp phản ứng gặp phải nguy hiểm, nhưng ý thức lại không theo kịp, trong nhất thời không biết nên hành động như thế nào, ba người kia xông tới giết mình, cậu cũng không biết nên đánh ai trước, trường tiên trong tay chưa kịp vung ra, đã bị ba người kia một lần nữa tung liên chiêu kỹ năng hạ gục trong nháy mắt!

Hai người nhanh chóng bị úp đất, Lưu Xuyên nhíu mày.

Thoạt nhìn, năng lực phối hợp cùng tập trung đánh mục tiêu của ba người này ăn ý đến vô cùng, có lẽ là chiến hữu lâu năm quen thuộc với thao tác lẫn nhau, thủ đoạn giết người như vậy… hiển nhiên cũng là kẻ chơi lâu năm. Hàm tu thảo, Nguyệt lượng thảo, Trư lung thảo… kiểu đặt tên thống nhất như vậy, nhìn sao quen quá sức vầy nè…?

Lưu Xuyên hơi mỉm cười, điều khiển Đường Môn trên cây, ẩn thân——

Ba người kia giết chết Ngũ Độc, vừa định chuyển qua giết luôn Đường Môn, ngón tay trượt trên bàn phím chuẩn bị ấn kỹ năng, liền thấy Đường Môn đột nhiên biến mất! Đường Môn vừa ẩn thân, mục tiêu của ba người cũng biến mất theo!

"Nó ẩn thân, cẩn thận!"

Trư lung thảo dùng tốc độ tay cực nhanh vừa đánh chữ chỉ huy, vừa thao tác Thiếu Lâm của mình lùi về

sau mấy bước, xoay góc nhìn màn hình tìm kiếm vị trí ẩn thân của Đường Môn.

Kỹ năng ẩn thân cấp thấp của Đường Môn, thời gian hiệu lực kéo dài không quá 5 giây, nếu công kích sẽ lập tức hiện hình——

5,4,3,2,…

"Đinh" một tiếng, thanh âm của lợi nhận xé rách không khí đột nhiên vang lên bên tai!

—Tang hồn đinh!

Kỹ năng đê giai của lưu phái ám khí Đường Môn, hướng về phía bất ký phóng ra ngân đinh tẩm độc, đối với mục tiêu bị bắn trúng tạo thành lượt sát thương vật lý lớn, nếu như mục tiêu bị trúng đòn từ sau lưng, sẽ cộng thêm debuff xuất huyết liên tục, duy trì 8 giây!

Đường Môn lưu phái ám khí, chú trọng nhất là phải đánh lén, bởi vậy đại bộ phận kỹ năng lưu phái này đều có kèm theo hiệu quả "thêm vào thương tổn nếu mục tiêu trúng chiêu sau lưng", vòng qua sau lưng mới ra chiêu chính là sở thích thường thấy nhất của cao thủ lưu phái này.

Nhưng mà, chỉ trong 5 giây ngắn ngủi như vậy, tên kia lại có thể hoàn thành chuỗi thao tác nhảy xuống tàng cây, sau đó vòng ra sau lưng, kéo giãn khoảng cách… một loạt nhiều động tác khinh công như vậy!?

Trư lung thảo khiếp sợ nhanh chóng thay đổi góc nhìn màn hình, càng khó tin hơn chính là, lúc này tên Đường Môn kia đã muốn vòng qua một gốc cây khác!

Khinh công có thời gian cd, cho nên nói người này vốn dĩ không phải nhảy từ trên cây xuống, mà là lợi dụng kỹ xảo thao tác trực tiếp bước trên không trung, nương điểm bật nhánh cây tiến hành nhảy trong không trung——

Nói cách khác, trong 5 giây ẩn thân lúc nãy, người nọ là trực tiếp bay ngang qua đỉnh đầu ba người bọn họ!?

Trư lung thảo nghĩ như vậy, bất giác rfng mình.

Tên Đường Môn đứng ở trên gốc cây cách đó không xa, tạo cho gã một loại ảo giác tựa như một vị cao thủ đứng đầu đang nhìn xuống một đám gà mờ giãy dụa!

Tang hồn đinh nếu đánh trúng sau lưng mục tiêu, sẽ mang theo debuff xuất huyết liên tục, dù cho là da dày thịt béo như Thiếu Lâm cũng bị một chiêu này rút đi một phần năm thanh máu!

Trư lung thảo lập tức đánh chữ nói “Theo!”

Ba người nhanh chóng đuổi sang gốc cây bên kia, vẫn là chưa kịp thả ra kỹ năng, Đường Môn lại bật người nhảy lên, thân người nhẹ tựa như yến trong chớp mắt lướt qua ba người bọn họ, ngân đinh trong tay cũng cùng lúc phóng ra——

Tang hồn đinh!

Cư nhiên lại bị đánh trúng sau lưng một lần nữa!

Debuff xuất huyết mà phát tang hồn đinh đầu tiên tạo ra vẫn chưa hết thời gian, mà lại bị đánh trúng lần thứ hai sẽ tạo ra hiệu quả chồng tầng debuff!

Debuff xuất huyết, mỗi một tầng cộng dồn sẽ nhân đôi lượng huyết bị rút!

Trư lung thảo lúc này sắp sửa phát điên, vô duyên vô cớ dính hai tầng debuff xuất huyết, mỗi bước đi đều bị rút máu, trong đội lại không có buff, thanh máu nhanh chóng bị rút đi một phần hai. Càng khiến người ta tuyệt vọng hơn là, Đường Môn kia lại lấy tốc độ cực nhanh bay ngang qua bọn họ, khinh công thành thạo tựa như quỷ mị vậy, bóng dáng màu thâm lam xuyên qua xuyên lại giữa rừng cây, ba người đuổi theo mệt phờ cả người, vậy mà ngay cả góc áo người ta đều bắt không được!

—— Đinh!

Thanh âm “êm tai” lại lần nữa vang lên, ám khí lạnh lẽo một lần nữa được bắn trúng mục tiêu sau lưng Trư lung thảo!

Debuff xuất huyết chồng lên ba tầng!

Lại là tang hồn đinh! Lại là đánh trúng sau lưng mục tiêu! Tên kia rốt cuộc vòng qua sau lưng mình lúc nào chứ?

Trư lung thảo phun máu mà chết, chết tức chết tưởi không nhắm mắt…

Nguyệt lượng thảo cùng Hàm tu thảo thấy Thiếu Lâm da dày thịt béo của đội mình cứ như vậy bị kỹ năng thấp nhất của Đường Môn ám khí —“Tang hồn đinh” đánh cho chết tức tưởi, đều là khó tin vào mắt mình, ngây người một lúc, động tác trên tay cũng tuỳ theo mà chậm đi hẳn…

Động tác vừa hoãn, lập tức bị Đường Môn lợi dụng cơ hội, cả hai cũng “vinh hạnh” thể hiện cảm giác đau ngực tới muốn hộc máu lại hộc không ra của đội hữu mình, ngay cả vạt áo của đối phương cũng sờ không tới, đã bị ám khí giết chết.

Ba cái xác trong một phút, đội ba người đồng loạt nằm úp trên mặt đất.

Lúc này Đường Môn mới chậm rãi bước đến trước mặt thi thể ba người, phát một cái biểu tình mỉm cười ở kênh chat cận "Đứng lên tâm sự tí, tại sao lại giết đồng đội của tôi?"

Giải thích một chút:

+ **Nhân yêu**: từ dùng để chỉ mấy đứa nam đi chơi nhân vật nữ, sẵn tiện nói luôn – yêu nhân là chỉ mấy đứa nữ đi chơi nhân vật nam TvT

+ **Hàm tu thảo**: Cỏ mắc cỡ

+ **Trư lung thảo**: Cây nắp ấm hay nắp bình

+ **Nguyệt lượng thảo**: Nguyên danh là Mã đề kim (cùng vô số các biệt danh khác), tên khoa học: Dichondra repens

19. Quyển 1 - Chương 14: Lương Sư Ích Hữu

Tiểu đội ba người nằm úp mặt chết dưới đất, trong lòng tức muốn chết!

Thực tế mà nói, nếu cả ba người tỉnh táo hơn một chút, sẽ dễ dàng nhận ra một điều, Đường Môn trước mắt trình độ cao hơn bọn họ không chỉ là một cái đẳng cấp mà thôi.

Chỉ là, cách thức chơi diều bọc hậu đánh lén của tên Đường Môn này thực sự khiến người ta phẫn hận muốn chết! Hoàn toàn sờ không được vạt áo của hắn, đã bị hắn trực tiếp vòng ra sau lưng rồi tung ám khí đánh chết… như vậy không hận sao được?

Ba người này đều là thành phần dễ máu nóng, bị giết chết dễ như bỡn vậy, cũng đã là nghẹn một bụng tức giận rồi, kệ ngươi là cao thủ hay thấp thủ, tuyệt đối phải chửi cho đã miệng mới được!

Lúc này, kênh chat cận xuất hiện một cái mặt mỉm cười kèm theo dòng chữ "Đứng lên tâm sự tí xem, tại sao giết đồng đội tôi?"

Nhìn đến câu nói gần như là khiêu khích này, Trư lung thảo lập tức phẫn nộ "Chỗ này cũng không phải nhà mày mở, tụi tao cũng muốn ở đây cày cấp! Bộ mày mới biết chơi game sao? Giành bãi cũng cần lý do?"

Đường Môn lập tức phát một loạt biểu tình kinh ngạc "Ố ô, giành bãi train cũng có thể đúng lý hợp tình như vậy?"

Trư lung thảo cả giận "Mắc mới gì tới mày! Tao thích giành bãi của ai liền giành đó!!!"

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười, chọn tên của Trư lung thảo gửi tư tán gẫu "Mấy đứa chơi game hung hăng phách lối như vậy, Tiếu đội của mấy đứa biết không?"

Trong game, cứ mỗi khi nhận được tư tán gẫu của ai đó, hệ thống sẽ phát ra âm thanh "đinh đinh" báo cho người chơi biết, Trư lung thảo vừa nghe thấy âm thanh, mắt nhìn nội dung của dòng tư tán gẫu, trong đầu nháy mắt liên tưởng tới ánh mắt bén ngót của đội trưởng nhà mình, đột nhiên thấy lạnh cả sống lưng, vội vàng đánh chữ nói "Cái gì Tiếu đội đội Tiếu chứ! Nói bậy nói bạ cái gì đó!"

Lưu Xuyên có chút bất đắc dĩ "XX thảo, YY thảo, không phải kiểu đặt tên của công hội Thất Tinh Thảo sao? Bộ tưởng giấu tên công hội đi liền không ai biết mấy đứa hả?"

Trư lung thảo lập tức chột dạ nói "Mẹ! Tao giết người thì liên quan gì tới công hội? Tao nhìn mày không vừa mắt liền giết không được sao?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Nếu là tới cày cấp, vậy cùng nhau đi."

Trư lung thảo đang mắng đến cao hứng, trong đầu suy diễn một đống các lời mắng chửi, chuẩn bị ân cần thăm hỏi đối phương một chút, lại không ngờ đối phương đột nhiên đổi đề tài, bảo là cùng nhau cày cấp, khiến Trư lung thảo nhất thời phản ứng không kịp, ngây ngẩn cả người "…Cái gì?"

Lưu Xuyên giải thích "Tôi bảo mọi người vào cùng một đội đánh quái. Bên mấy cậu ba người, bên tôi cũng ba người, hợp lại vừa đúng một đội đầy sáu người, 3 thêm 3 là sáu, dạy toán cho cậu là thầy thể dục sao, đơn giản vậy cũng không hiểu? Đủ sáu người thì vào đội cùng đánh ăn kinh nghiệm, cần gì phải giành bãi chứ?"

Trư lung thảo "…"

Lưu Xuyên tiếp "Vào hay không? Đội đầy sáu người được cộng thêm 6% kinh nghiệm, một lần kéo nhiều quái chút, thăng cấp sẽ nhanh hơn."

Trư lung thảo "…"

Lưu Xuyên nói "Vào đây vào đây, mau mau vào đội, cậu là Thiếu Lâm có thể kéo quái, hai tên Võ Đang kia đánh quái phụ."

Trư lung thảo "…"

Trư lung thảo lúc này quả thực rất muốn "cuốn theo chiều gió"…

Lấy lộn kịch bản rồi đúng không? Rõ ràng mới nãy vẫn còn cừu sát giết nhau đến đỏ cả mắt, lời kịch tiếp theo không phải nên là "Cứ đợi đấy, tao tuyệt đối giết tới khi nào mày del acc thôi!" hoặc là "Mày nhớ kỹ tao đó, tao đi gọi huynh đệ tới giết chết mày!"… sao?

Như thế nào lại đột nhiên hài hoà hữu ái bàn bạc chuyện cùng nhau vào đội?

Trư lung thảo vẻ mặt đầy máu nhìn chằm chằm màn hình máy tính, một lát sau mới dùng mấy ngón tay cứng ngắc của mình gõ lên kênh chat của đội "Tên Đường Môn kia mật tao, nói cả đám mình vào đội tụi nó cùng đánh quái, làm sao giờ?"

Hàm tu thảo "…"

Nguyệt lượng thảo "…"

Hai người này cũng không biết phải làm sao, kiểu diễn biến kịch tình quay ngoắt ba trăm sáu mươi độ như vậy quả thực khiến cả ba người á khẩu.

Lưu Xuyên mỉm cười đánh chữ tiếp "Không vào? Vậy mấy đứa tiếp tục nằm ha, đừng hối hận!"

Trư lung thảo "…"

Đội ba người nằm úp mặt đất, mắt to trừng mắt nhỏ xem ba tên kia kéo quái cày kinh nghiệm, nhìn nhìn một lát, đột nhiên cảm giác mình quả thực giống như một tên ngu ngốc, thế là im lặng lựa chọn hồi sinh trở về chủ thành.

***

Cùng lúc đó, ở kênh chat của công hội Thất Tinh Thảo, cũng đã bị một trận bùng nổ không hề nhẹ. Lúc nãy tổ ba người bị giết chết, kênh công hội liền xuất hiện ba dòng thông báo từ hệ thống——

Hiệp khách [Trư lung thảo] của bang chúng ta ở Sơn trại tặc phỉ Đông giao Thành Đô bị [Lưu Danh Bách Thế] sát hại một cách tàn nhẫn…

Hiệp khách [Hàm tu thảo] của bang chúng ta ở Sơn trại tặc phỉ Đông giao Thành Đô bị [Lưu Danh Bách Thế] sát hại một cách tàn nhẫn…

Hiệp khách [Nguyệt lượng thảo] của bang chúng ta ở Sơn trại tặc phỉ Đông giao Thành Đô bị [Lưu Danh Bách Thế] sát hại một cách tàn nhẫn…

Liên tục ba thông báo bị sát hại tàn nhẫn vừa xuất hiện, lập tức dội ra rất nhiều người trong công hội, có vài người không rõ chân tướng thử hỏi "Sao thành viên hội chết nhiều vậy? Ba người cùng chết, đánh boss hả?"

Cũng có tân thủ không biết gì ngây thơ hỏi "Lưu Danh Bách Thế là boss nào vậy? Tên nghe kỳ quái ghê! Sao tui chưa từng nghe nói tới ta?"

May là có người biết rõ về trò chơi tốt bụng giải thích "Đây là tên người, là người chơi không phải boss…"

Lời này khiến mọi người sợ hãi!

Một người? Một người mà giết chết ba người liên tục? Hơn nữa người bị giết lại còn là người chơi lâu năm của công hội? Rất vô lý!

Hội trưởng công hội Thất Tinh Thảo — "Đoạn trường thảo" vốn đang cùng đoàn đội tinh anh của công hội làm nhiệm vụ, nhìn thấy mấy dòng thông báo hệ thống cũng bất giác nhíu mày, lập tức gửi tư tán gẫu sang hỏi một trong ba vai chính "Chuyện gì vậy? Ba người bị cùng một người giết sao?"

Trư lung thảo "…"

Đoạn trường thảo "Đừng dông dài, giải thích ngắn gọn!"

Trư lung thảo vẻ mặt đau đớn giải thích "Hội trưởng, ba đứa tụi tui không thích làm nhiệm vụ nên mới chạy qua bên trại sơn tặc bên Thành Đô, định đánh quái tinh anh kiếm kinh nghiệm, nhưng mà qua tới lại thấy bãi bị người ta chiếm, nên tui định giết chết tụi nó trước chiếm bãi, sau đó kêu thêm người qua đó đánh quái…"

Đoạn trường thảo nhăn mặt "Kết quả ba người bị người ta giết ngược?"

Trư lung thảo lập tức phát một loạt vẻ mặt khóc lóc "Hội trưởng báo thù cho tụi tui đi!"

Đoạn trường thảo nghi hoặc hỏi "Tên Đường Môn kia lai lịch như thế nào?"

Trư lung thảo nói "Không biết, mới cấp 27, chưa vào công hội, chơi ám khí, thao tác khinh công cũng rất lợi hại." Trư lung thảo thật sự rất xấu hổ không dám nói ra sự thật: ba người họ là bị người ta một kỹ năng tang hồn đinh cộng thêm đấu pháp bọc hậu đánh lén đùa tới chết, nghe thôi cũng rất mất mặt…

Thân là hội trưởng công hội Thất Tinh Thảo, Đoạn trường thảo hiển nhiên bình tĩnh hơn nhiều lắm, anh tự hỏi một lát mới nói "Heo à, giao cậu nhiệm vụ này."

Trư lung thảo hai mắt sáng ngời "Hội trưởng! Ý anh là muốn kêu tui mang mọi người đi giết tên kia báo thù cho ba đứa tui đúng không? Hội trưởng anh thật tuyệt vời!"

Đoạn trường thảo bình tĩnh nói "Cậu đi hỏi tên kia, hỏi xem cậu ta có muốn gia nhập công hội chúng ta không."

Trư lung thảo ngây người một lát, mới phát một loạt biểu tình hoảng sợ "Cái gì!!?"

Đoạn trường thảo vô cùng nghiêm túc giải thích "Không phải tên kia còn chưa vào công hội nào sao? Loại cao thủ tự do này nếu phát hiện nhất định phải mau chóng lôi kéo làm quen! Không lẽ cậu muốn người ta giết mình vài lần nữa mới thoả mãn sao? Bằng trình cậu mà cũng muốn báo thù?"

"…" Trư lung thảo lệ tuôn như suối.

Hội trưởng đại nhân mỉm cười "Nhiệm vụ gian khổ này giao cho cậu đó, đi đi heo, cố lên."

"…" Trư lung thảo trái tim nát bấy rồi…

***

Thành Đô, sơn trại phỉ tặc.

Sau khi chứng kiến màn biểu diễn vô cùng sắc bén của Đường Môn tiêu diệt ba tên tới sinh sự kiếm chuyện, Lý Tưởng liền bắt đầu hưng phấn ra QQ tán gẫu với sư phụ cua mình "Sư phụ sư phụ, đệ tử gặp được một cao thủ Đường Môn trong game nè! Tên kia lợi hại cực kỳ, một lèo giết ba tên!"

Lưu Xuyên nghe mà không hề đỏ mặt, mỉm cười "Vậy sao? Lợi hại vô cùng?"

[Người có lý tưởng]: "Đúng vậy! Đệ tử gửi ảnh chụp cho sư phụ xem nè, tên là Lưu Danh Bách Thế, cao thủ Đường Môn lưu phái ám khí, tang hồn đinh cộng thêm bọc hậu đánh lén vô cùng lợi hại! Nhìn người ta chơi Đường Môn đệ tử mới thấy, lúc trước mình chơi ngu tới cỡ nào…"

Lưu Xuyên tiếp tục mỉm cười "Biết là tốt, sau này chuyên tâm chơi Thiếu Lâm đi."

[Người có lý tưởng]: "Dạ biết!"

Lưu Xuyên lại nói "Đừng lo chat hoài, mau đi luyện cấp đi."

Lý Tưởng phát một cái biểu tình vẫy tay tạm biệt, sau đó chuyển về giao diện trò chơi.

Trong game, sau khi ba người kia đi rồi, Lý Tưởng cùng Ngô Trạch Văn liền lồm cồm bò dậy khỏi mặt đất, tiểu đội ba người tiếp tục dựa theo cách lúc nãy nhẹ nhàng đánh quái.

Lưu Xuyên nói trên kênh đội ngũ "Mới nãy bị cừu sát hai người tại sao khẩn trương tới như vậy? Trước giờ tệ lắm cũng phải từng pk quá một hai lần chứ?"

Lý Tưởng xấu hổ trả lời "Đường Môn ha, ông là cao thủ thôi, tụi này còn kém ông xa lắm. Tui mới vừa đổi qua chơi Thiếu Lâm, kỹ năng chưa quen thuộc lắm, còn Ngũ Độc bạn tui là lần đầu tiên chơi game online."

Ngô Trạch Văn nghe vậy lại vô cùng nghiêm túc thỉnh giáo "Tôi phải làm sao mới đúng?"

Lưu Xuyên hỏi "Cậu quyết định chơi lưu phái nào?"

Ngô Trạch Văn đáp "Lưu phái cổ trùng, thấy mang theo pet đánh khá thú vị."

Lưu Xuyên nghe vậy liền nở nụ cười, Ngô Trạch Văn này quả thật rất có quyết tâm cùng chủ kiến. Lưu phái cổ trùng của Ngũ Độc không phải nói thích liền có thể chơi tốt, nhưng nếu như đã giỏi rồi tuyệt đối có thể trở thành một cao thủ lợi hại, đối mặt với bất cứ lưu phái nào cũng có tỷ lệ giành phần thắng.

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ, mới trả lời "Nếu như rảnh rỗi có thể thử vào trang web chính thức của đội Thất Tinh Thảo, ở khu vực video tìm các clip hướng dẫn với góc nhìn thứ nhất của người tên là "Luân Hồi Vãng Sinh" post lên, có thời gian thì nghiên cứu một chút."

Ngô Trạch Văn tất nhiên không biết cũng chưa từng nghe qua tên "Luân Hồi Vãng Sinh" này, bất quá Đường Môn này mới nãy một loạt thao tác khiến cậu rất là khâm phục, lời nói của cao thủ, thân là kẻ mới chơi như Ngô Trạch Văn tất nhiên là rất tin tưởng, lập tức trả lời "Ok, tôi sẽ về tìm xem."

Lý Tưởng thấy Đường Môn cao thủ chỉ bảo Ngô Trạch Văn xem clip học tập, nhịn không được ngứa tay chuyển qua giao diện QQ, mở ra khung tán gẫu với sư phụ mình "Sư phụ sư phụ! Sư phụ chơi Thiếu Lâm, cảm thấy nên xem clip hướng dẫn của Thiếu Lâm nào mới tốt?"

Lưu Xuyên "…"

Sư phụ ngươi bị ngươi tra tấn chết thật đấy! QQ rồi game đổi qua đổi lại liên tục, thật sự muốn chết!

Lưu Xuyên tạo acc mới chạy qua server mới để dẫn dắt hai tên gà mờ này, cũng không nói với Lý Tưởng mình là sư phụ của cậu ta, lý do rất đơn giản —— Nếu Lý Tưởng biết mình là sư phụ cậu ta, mà hai người họ bởi vì đều là "người mới" chắc chắn sẽ sinh ra một loại tâm lý mù quáng "hết thảy đều nghe theo sư phụ", như vậy sẽ khiến cho bọn họ xem lời sư phụ như là thánh chỉ, bảo đặt đâu liền ngồi đó, sẽ không thể độc lập tự hỏi được.

Lưu Xuyên muốn, là bồi dưỡng một tuyển thủ có chủ kiến của riêng mình, có thể tự mình phân tích vấn đề một cách độc lập, chứ không phải là những bé ngoan biết vâng lời.

Cho nên anh mới dùng thân phận một người xa lạ ẩn giấu bên cạnh hai tên gà mờ này, để kịp lúc chỉ ra chỗ sai nếu như hai người họ có lỡ đi phải đường vòng…

Nhưng mà! Tên ngốc Lý Tưởng này liên tục chat game lại gõ QQ, khiến cho Lưu Xuyên cũng phải chuyển giao diện game với QQ liên tục theo… Đụng phải một tên đồ đệ nhị như vậy, quả thực mệt cả người…

Lý Tưởng tiếp tục hỏi "Sư phụ? Thiếu Lâm có đại thần nào viết hướng dẫn bằng clip tốt không sư phụ?"

Lưu Xuyên nói "Chờ chút, để sư phụ nhớ đã."

Nhắc đến người được xem như cao thủ đứng đầu Thiếu Lâm, đương nhiên chính là đội trưởng Tiếu Tư Kính của Thất Tinh Thảo, ID là Tam Tư Đại Sư. Nhưng mà Tiếu đội trưởng rất là bận rộn, vừa phải quản lý huấn luyện chiến đội lại phải tiếp nhận các loại phỏng vấn, không dư thời gian rảnh để đi làm mấy cái bài hướng dẫn gì gì đó… Cô nàng Hứa Hân Nhiên của chiến đội Trường An cũng chơi Thiếu Lâm, có điều cô bé này không thích phô trương, cả nhận phỏng vấn cũng còn không thích nữa là, đừng nói tới ghi clip làm hướng dẫn, thậm chí cả weibo cô nàng cũng chỉ xem chứ không thèm bình luận…

Nghĩ tới nghĩ lui một hồi, mới phát hiện… cao thủ Thiếu Lâm giới liên minh chịu làm clip hướng dẫn, hình như… không có?

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nói "Tuyển thủ Thiếu Lâm thuộc hàng cao thủ chịu viết bài hướng dẫn không nhiều lắm, trong giới nghiệm dư hình như có vài người làm cũng khá đầy đủ, đi tìm khu tinh phẩm pk bên diễn đàn Thiếu Lâm xem thử xem, rảnh cũng có thể xem lại mấy trận thi đấu của chiến đội Thất Tinh Thảo."

Lý Tưởng nghe sư phụ nói như vậy, lập tức bừng tỉnh hiểu ra "Đệ tử hiểu rồi, sư phụ muốn đệ tử học hỏi thao tác với ý thức của Tiếu đội trưởng?"

Lưu Xuyên cười "Ý thức cùng thao tác của Tiếu đội bây giờ đệ tử học chưa được đâu, trước mắt điều mà đệ tử nên học từ anh ta, chính là cái nhìn đại cuộc cơ bản nhất của Thiếu Lâm."

Lý Tưởng lập tức bừng tỉnh hiểu được.

Sư phụ nói không sai, Tiếu đội trưởng là người đứng đầu tuyển thủ Thiếu Lâm giới liên mình, là đội trưởng của chiến đội Thất Tinh Thảo, muốn học được thao tác cùng ý thức từ người anh ta phải đến ngày tháng năm nào mới được chứ?

Học cái nhìn đại cuộc…?

Trước mắt Lý Tưởng giống như mở ra một cánh cổng thần bí…

Lưu Xuyên gửi đi một cái biểu tình vỗ vai cổ vũ "Thiếu Lâm là phái cần kẻ có cái nhìn đại cuộc nhất, nếu có ngày đệ tử mang đoàn đi đánh phụ bản, mang đội đi cạnh kỹ trường, hoặc là theo đội ngũ tham gia các trận thi đấu lớn, thân là một Thiếu Lâm, đệ tử phải lúc nào cũng nên nhớ kỹ một điều, mình chính là hậu thuẫn kiên cố nhất của toàn bộ đội ngũ!"

Thật lâu về sau, Lý Tưởng vẫn là nhớ như in những lời nói này——

Thân là một Thiếu Lâm, mình chính là hậu thuẫn kiên cố nhất của toàn bộ đội ngũ!

Lúc đội hữu tấn công, Thiếu Lâm nhất định phải xông lên trước tiên, bởi vì Thiếu Lâm da dày thịt béo, có thể giúp đồng đội hấp dẫn đại lượng cừu hận! Mà khi đội hữu lui về thì, Thiếu Lâm nhất định phải là kẻ lui sau cùng, bởi vì Thiếu Lâm máu nhiều phòng cao, có thể trợ giúp đồng đội ngăn cản đại lượng sát thương!

Thiếu Lâm, chính là một chiếc tank, là một tấm thuẫn thịt…

Nhưng, cũng là hậu thuẫn kiên cố nhất trong lòng các đội hữu của mình!

Lý Tưởng đột nhiên chợt nhớ, mấy hôm trước mình còn dám dõng dạc tuyên bố "Thiếu Lâm vào cạnh kỹ trường vô dụng lắm…"

Hồi trưởng lại, thật tình cảm thấy hổ thẹn vô cùng.

Lý Tưởng xấu hổ ho khan một tiếng, đối với khung tán gẫu QQ nghiêm túc gửi đi một câu "Sư phụ yên tâm, đệ tử sẽ bắt đầu lại, cố gắng học hết thảy mọi thứ!"

Lưu Xuyên gửi đi biểu tình mỉm cười "Cố lên."

Một vị sư phụ tốt, cũng chỉ cần như vậy là đủ rồi!

Lý Tưởng trong lòng cảm động muốn chết, gõ đi một đống biểu tình ôm chầm trên khung chat QQ, kèm theo một câu "Cảm ơn sư phụ!"

Lưu Xuyên ở bên kia máy tính nhìn, im lặng mỉm cười.

Đồ đệ nhị hoá, rốt cuộc bắt đầu trị liệu theo kế hoạch.

Lưu Xuyên tin tưởng, bằng tốc độ tay cùng ngộ tính của Lý Tưởng, rất nhanh cậu chàng có thể thoát khỏi

hàng ngũ gà công nghiệp, bước vào con đường trở thành một đại sư chân chính có thể gánh vác trách nhiệm!

20. Quyển 1 - Chương 15: Tổ Hợp Ba Cây Cỏ

Sau trận giáo dục của sư phụ, Lý Tưởng cảm thấy máu trong người mình sắp sửa muốn bùng cháy lên rồi, cảm giác như bản thân đã trở thành một vị đại sư vô cùng lợi hại, chuẩn bị ra tay cứu vớt đội ngũ đang ở bên trong nước sôi lửa bỏng… Tiếc là cảm động còn chưa có chấm dứt, vừa đổi lại giao diện game liền nhìn thấy ba cái ID quen thuộc lấp ló cách đó không xa…

Trư lung thảo, Hàm tu thảo, Nguyệt lượng thảo…

Mẹ nó! Ba gốc cỏ này bị cao thủ Đường Môn giết về thành, còn dám có mặt mũi quay trở lại!? Khoan, không lẽ ba đứa này là kêu cứu viện chạy tới báo thù rửa hận sao?

Lý Tưởng nghĩ vậy, cũng lập tức cảnh giác lên, ngừng luôn việc kéo quái, đứng dưới tàng cây cầm phật châu bày ra tư thế phòng ngự.

Ngô Trạch Văn cũng chăm chú nhìn về ba người đứng cách đó không xa, trường tiên trên tay cũng sẵn sàng tuỳ thời quất người.

Bởi vì lúc nãy bị mở cừu sát, nên tên của ba người kia vẫn còn nằm trong danh sách cừu nhân, bởi vậy chỉ cần ba người kia tiến vào tầm nhìn thì tên trên đầu lập tức biến thành màu đỏ, tức là có thể công kích bất cứ lúc nào.

Lý Tưởng xoa tay, định bụng lần này chơi một trận ra trò, lại không ngờ ba đứa kia chạy tới ở khoảng cách tầm 20m liền dừng lại.

Lý Tưởng trợn trắng mắt nhìn, đánh chữ hỏi ở kênh phụ cận "Muốn gì? Bị giết chết rồi chưa sợ? Còn dám lại giành bãi nữa?"

Trư lung thảo mặt lúc đỏ lúc trắng…

Vẫn là Nguyệt lượng thảo da mặt dày hơn, gửi qua cái biểu tình mỉm cười nói "Ba vị cao thủ, là hiểu lầm hiểu lầm thôi! Lúc nãy chỉ là hiểu lầm ha! Chúng ta trước xoá cừu nhân lẫn nhau đi, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ ha!"

Lý Tưởng mặc kệ "Vô duyên vô cớ nhào tới giết người khác, giờ lại muốn từ từ?"

Ngô Trạch Văn không thích tham gia cãi nhau như vậy, liền im lặng đứng trên cây không nói lời nào, bình

tĩnh nhìn ba người trước mặt, ngón tay lại đặt trên bàn phím chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào. Lưu Xuyên đương nhiên là mặc kệ đứng cạnh xem cuộc vui. Lý Tưởng là phần tử nhiệt huyết, lúc trước chơi Đường Môn đều có thể xem Đường Môn như cận chiến mà xông xáo tới lui, bị người khác vô cớ giết một lần như vậy, chịu từ từ thương lượng mới là lạ, lúc này cậu chàng đang cùng ba người nọ làm ầm ĩ trên kênh chat phụ cận.

Lý Tưởng "Muốn gì muốn gì? Mấy người còn không đi? Muốn tụi này giết thêm lần nữa hả?"

Trư lung thảo "…"

Mặt Trư lung thảo lúc này sắp sửa biến thành màu gan heo luôn rồi.

Có điều Trư lung thảo biết, trong ba người này thì Đường Môn mới là cao thủ thật sự, hai đứa còn lại tuyệt đối là hai tên gà, vì thế liền chuyển đề tài sang Đường Môn nói "Đường Môn đại ca, bên anh ba người, bên tụi này cũng ba người, không bằng cùng nhau tổ đội đánh quái đi! Tui giúp mấy người kéo quái được hông?"

Nói xong lời này, mặt mũi gì cũng nóng bừng lên!

Trước giờ chưa từng mất mặt mất đến nhà bà ngoại như vậy, doạ người chết! Đều do hội trưởng hết, cái gì mà phải lôi kéo cao thủ chứ…

Nguyệt lượng thảo tiếp tục gửi mặt cười "Xoá cừu nhân, cùng nhau tổ đội ha! Chơi cái game thôi mờ, làm gì có chuyện thù dai qua ngày mai chứ, Đường Môn cao thủ anh thấy tui nói đúng hông?"

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười.

Ba tên này hẳn là tổ hợp ba đứa xuẩn ngốc nổi danh của công hội Thất Tinh Thảo, hoặc có thể gọi là "Tổ hợp ba cây cỏ".

Về tổ ba người này, lúc trước Lưu Xuyên từng có lần ngẫu nhiên nghe một tên nhân sĩ bát quái nói qua, công hội Thất Tinh Thảo chịu ảnh hưởng của phong cách chiến đội mình, nên dù là trong game tác phong cũng không thích phô trương, lại phát triển vô cùng vững vàng. Chỉ có tổ ba người này là trái ngược, thuộc dạng thích "ăn hành", vô cùng thích giành quái đánh nhau ở map dã ngoại, đắc tội không ít người. Nghe đồn là ba tên này nhiều năm như vậy mà vẫn như hình với bóng, sóng não điện ăn ý giống như là một người mở ra ba cái acc tự chơi vậy, login lẫn logout cũng đều là ăn nhịp cùng lúc, nghe bảo như là bạn thân ở ngoài đời. Không ngờ lần này server mới mở ra, tổ hợp ba cây cỏ này cũng chạy theo qua server Thuỷ Long Ngâm này.

Đội ngũ quản lý của công hội Thất Tinh Thảo vì muốn cung cấp nguồn máu mới cho chiến đội nhà mình, nên trong game là không từ thủ đoạn lôi kéo các loại cao thủ, cũng giúp chiến đội đánh giá xem có phù hợp làm thành viên dự bị bổ sung hay không. Lưu Xuyên nhìn thấy thái độ của ba tên này liền hiểu được, phỏng chừng là ba cây cỏ này bị hội trưởng nhà mình phái lại đây kéo người!

Lưu Xuyên nhịn cười nói "Heo à, đã bảo cậu sẽ hối hận rồi mà không nghe? Bảo mấy đứa vào đội từ sớm rồi mà mấy đứa lại không chịu, tới lui một vòng giờ cũng xin vào thôi thấy chưa?"

"…" Muội nhà ngươi! Ai cho ngươi gọi heo vậy!?

Trư lung thảo lúc này thực sự rất muốn hộc máu, nhưng mà nhiệm vụ hội trưởng giao lại phải hoàn thành, chỉ đành nén giận nói "Cao thủ, đại nhân có đại lượng được không? Anh nói bạn anh dùm tụi này đi, chúng ta cùng nhau tổ đội đánh quái ăn kinh nghiệm nhiều hơn, có lời hơn đó! Lát nữa có rớt nguyên liệu đều cho mấy người hết, tụi này không lấy cái gì cả!"

Lưu Xuyên bật cười, chuyển qua kênh đội ngũ nói "Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, cho bọn họ vào đi, nhìn có chút tội tội."

Ai từng trải qua thời đại tân thủ mà chưa từng đánh nhau giành bãi train đâu, bình thường như con đường… Lý Tưởng cũng không phải người nhỏ mọn, nếu cao thủ đã lên tiếng nói vậy, cậu cũng thôi không ý kiến nữa, liền thoả hiệp "Được rồi."

Lưu Xuyên lại chuyển sang kênh cận nói "Ok, dù sao mấy cậu giết bạn tôi, tôi cũng giết mấy cậu về, coi như hai bên huề nhau! Xoá cừu nhân đi rồi vào đội."

Dứt lời, liền sẵn tay gửi sang cả ba người lời mời vào đội, ba người bên này màn hình máy tính cơ hồ là cùng một lúc xuất hiện ba cái khung mời vào đội.

Ba gốc cỏ tâm tình phức tạp gia nhập đội ngũ.

Vì muốn thể hiện thành ý, Trư lung thảo chủ động nói "Tui kéo quái cho, kéo nhiều chút để mọi người đánh!" nói xong liền hết sức chăm chỉ bay vào trại phỉ.

Nguyệt lượng thảo cũng nói "Để tui phụ đánh quái!" dứt lời liền tự giác khinh công bay lên cây.

Lại không ngờ, cậu chàng vừa khinh công nhảy lên tàng cây, đột nhiên lại thấy Đường Môn nhảy xuống, kèm theo câu hỏi đầy khó hiểu "Cậu nhảy lên cây làm gì?"

Nguyệt lượng thảo ngẩn ra "Ơ… Không phải kéo quái vào góc lag rồi đánh sao?"

Lưu Xuyên cười nói "Đội sáu người là đầy rồi, mắc gì phải mệt mỏi kéo quái qua lại rồi mới đánh từng con như vậy? Xông vào đánh cho rồi!"

Đã kéo xong quái và đang chuẩn bị chạy trở về —— Trư lung thảo "…"

Hết sức tích cực nhảy lên cây ——Nguyệt lượng thảo "…"

Hai người nhất thời cảm thấy, giống như chỉ số thông minh của mình đột nhiên tuột xuống giá trị âm vậy, ngu xuẩn hết sức..

——-Tổ cũng tổ đầy người rồi, kéo quái vào góc lag chi nữa?

Đối phương là tiểu đội ba người cho nên mới phải dùng cách kéo quái vào góc lag đánh cho tiện, bởi vì ít người sợ quái đông dễ chết, dùng cách kia có thể giảm tỷ lệ thương tổn…

Bây giờ tổ đủ 6 người, có 2 đại sư da dày thịt béo, 4 tay đánh viễn trình thuộc dạng bạo lực, không trực tiếp đánh mà lại chạy tới lui kéo quái… diễn tấu hài sao?

Trư lung thảo cùng Nguyệt lượng thảo nghẹn lời, đỏ bừng cả mặt.

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói trên kênh đội ngũ "Đi thôi đi thôi, vào thẳng trại phỉ đánh thôi! Heo à, cậu hút quái đi, Lý Tưởng chuyển qua Thiếu Lâm đao đi, Ngũ Độc đổi bổ thiên để buff máu, còn lại đủ dmg quái rồi, kéo một lần toàn bộ rồi đánh."

Đội trưởng ra lệnh một tiếng, cả đám lập tức xông vào trại phỉ.

Cách phân chia vị trí này thuộc dạng đơn giản nhất, cũng là đủ tiêu chuẩn cho một đội đi đánh phụ bản, có tank có buff có dmg, đánh quái vô cùng thoải mái.

Lưu Xuyên bảo Lý Tưởng cùng Ngô Trạch Văn đổi tâm pháp, kỳ thật là vì muốn họ làm quen hơn với các kỹ năng lưu phái còn lại của môn phái mình. Nếu trong giai đoạn đầu cứ mãi chơi một đường lưu phái duy nhất, về sau sẽ khiến cho thao tác cùng lối suy nghĩ bị hạn chế rất nhiều. Chân chính cao thủ nhất định phải quen thuộc hết thảy kỹ năng của hai mươi bốn lưu phái, như vậy lúc pk với người khác, mới có thể thật sự biết người biết ta…

***

Đám quái trong trại phỉ được phân chia thành cứ ba người một tổ, liên tục đi tới lui tuần tra, tốc độ xuất hiện mới rất mau.

Trư lung thảo chuẩn tâm pháp thành Thiếu Lâm phật, bắt đầu biến thành thuẫn thịt người chạy tới lui kéo quái, Lý Tưởng thì đổi tâm pháp sang Thiếu Lâm đao, công kích là chủ yếu.

Ba lưu phái của Thiếu Lâm bao gồm: phật, quyền và đao.

Thiếu Lâm phật chủ tu "La Hán Thần Công", là lưu phái có lực phòng ngự cao nhất trong tất cả các lưu phái, vũ khí là phật châu, các loại kỹ năng bao gồm "chịu sát thương thay người khác", "cưỡng chế thu hút cừu hận"… cũng là tank chính giữ boss trong các đoàn đánh phụ bản cùng với thịt thuẫn hút cừu hận trên chiến trường.

Thiếu Lâm quyền chủ tu "Thập Bát La Hán Quyền Pháp", vũ khí là quyền bộ, thuộc loại cách đấu cận chiến, kỹ năng thiên về trảo thủ, ném qua vai… vân vân, thuộc dạng khống chế mạnh.

Thiếu Lâm đao chủ tu "La Sát Đao Pháp", là lưu phái có lực sát thương cao nhất trong ba lưu phái, đao đao kiến huyết, đánh người đau cực kỳ, vì vậy nên kỹ năng khống chế cũng ít đi.

Ngắn lại mà nói, Thiếu Lâm phật chủ tu phòng ngự, Thiếu Lâm quyền chủ tu khống chế, Thiếu Lâm đao chủ tu là sát thương.

Trong game online, gặp nhiều nhất là Thiếu Lâm phật, bởi vì tất cả các phụ bản đều cần có một vị đại sư lão luyện làm chủ tank giữ quái và boss, Thiếu Lâm phật trong game online rất có đất dụng võ. Ngược lại ở cạnh kỹ trường cùng với giới tuyển thủ lựa chọn Thiếu Lâm quyền và Thiếu Lâm đao nhiều hơn.

Tiếu Tư Kính chính là theo Thiếu Lâm quyền, đồ đệ mà anh dẫn dắt Trần Tiểu Bắc cũng theo quyền hệ.

Trước mắt, Lưu Xuyên vẫn chưa xác định Lý Tưởng thích hợp lưu phái nào nhất, chỉ có thể để cậu ta tự đắn đo suy xét.

Bên này Ngô Trạch Văn ngược lại đỡ lo hơn chút, vừa bắt đầu chơi liền xác định sẽ theo lưu phái cổ trùng, tốc độ tay của cậu ta cũng đạt tiêu chuẩn, chỉ cần được chỉ dạy tốt chắc chắn sẽ trở thành cao thủ.

Lưu Xuyên đang ngồi bên này tự hỏi phải làm cách nào mới có thể trong thời gian ngắn nhất tôi luyện hai tên gà kia thành cao thủ thì, bên kia tiểu đội ba cây cỏ vừa kéo vừa đánh quái, còn dư thời gian tạo riêng một kênh tán gẫu trong game, lén lút chat riêng với nhau.

[Nguyệt lượng thảo]: "Heo à, mày nói với Đường Môn chuyện vào hội chưa?"

[Trư lung thảo]: "Chưa nói, mới từ cừu nhân biến thành đội hữu thôi, nhanh như vậy đòi kéo vào công hội, nó chịu mới là lạ đó. Ít nhất cũng phải bồi dưỡng tí cảm tình trước đã, lăn lộn quen cái mặt, đợi đến lúc tụi mình với nó xưng huynh gọi đệ với nhau, lúc đó mời nó vào hội của mình, nó sẽ ngại mặt mũi mà không cự tuyệt tụi mình!"

[Nguyệt lượng thảo]: "Hội trưởng nói phải mau chóng kéo người vào, tránh bị công hội khác cướp trước…"

[Trư lung thảo]: "Sợ mẹ gì, tụi mình theo sau bám dính lấy tên Đường Môn kia, lỡ có công hội khác tới mời nó, không lẽ tụi mình không thấy?"

[Nguyệt lượng thảo]: “Mày nói cũng có lý!”

Vốn ít khi lên tiếng Hàm tu thảo lúc này đột nhiên xen vào “Tụi mình cứ đi theo tên kia vậy hoài, có khi nào nó nghĩ ba tụi mình đầu óc có vấn đề không?”

[Trư lung thảo]: “…”

[Nguyệt lượng thảo: “…”

Trư lung thảo và Nguyệt lượng thảo cùng nhau hộc máu: Bồ tèo, ông có cần phải bắn một mũi thốn tận rốn như vậy không!!!

Hội trưởng cũng thật là, dặn cái gì không dặn lại đi bảo lôi kéo mời người vào hội như vậy, phiền chết! Biết vậy thà để nó bọc hậu đánh lén mấy lần còn hơn…

Trư lung thảo buồn bực hoá bi phẫn thành sức mạnh, kéo sạch quái trong trại phỉ gom về đánh, không chừa con nào!

Cũng vô tình khiến hiệu suất giết quái tăng lên rất nhiều…

Bởi vì tổ đội đầy sáu người nên được cộng thêm 6% kinh nghiệm, hơn nữa cậu chàng heo con kéo quái vừa nhanh lại nhiều, kinh nghiệm cũng theo đó tăng theo với tốc độ nhanh chóng. Chỉ trong chốc lát, nhân vật của cả sáu người trước sau thay phiên loé lên vầng sáng báo hiệu thăng cấp. Trước đó bởi vì Đường Môn làm nhiệm vụ nhanh hơn, bản thân cũng từng ở trại phỉ train quái một mình trong thời gian ngắn nên cấp thăng nhanh cũng cao nhất – 28 cấp. Kinh nghiệm ba gốc cỏ thì đồng bộ nhau, đều là ở giữa 27,5 cấp. Trạch Văn và Lý Tưởng thì mới vừa thăng 27 cấp.

Thời gian dần dần trôi đi, tất cả mọi người đều tập trung đánh quái, kênh chat ngược lại trở nên im lặng…

***

Ngô Trạch Văn chán muốn chết.

Làm buff thật sự rất chán, Ngũ Độc lại là loại hình buff quần thể của đội, kỹ năng đê giai đa số đều là buff máu phạm vi cho đồng đội, lại thêm hai Võ Đang và Đường Môn thuộc loại chức nghiệp sát thương cao, quái vừa được kéo về không mấy chốc đã bị giết hết, thành ra cả đội cũng không mất máu nhiều cho lắm…

Bởi vậy suốt từ nãy tới giờ, thân là buff như cậu… thực sự là rảnh rỗi vô cùng.

Ngô Trạch Văn ngồi nhìn nhàm chán, liền thu nhỏ cửa sổ trò chơi xuống, mở trang web nhập vào từ khoá

chiến đội Thất Tinh Thảo, mở ra trang chính thức của Thất Tinh Thảo, lựa chọn khu vực video clip, sau đó tìm kiếm những video của "Luân Hồi Vãng Sinh" mà Đường Môn kia nói.

Vừa mới gõ từ khoá Luân Hồi Vãng Sinh vào, kết quả tìm kiếm đứng đầu là một video clip "Giảng giải ý thức trụ cột của cổ trùng lưu phái Ngũ Độc", số lượt view cũng cực cao.

Bấm vào xem sơ một lượt, đập vào mắt là một loạt bình luận bên dưới video, tính cũng có hơn mười ngàn cái, đại bộ phận đều là "Cúng bái Luân thần!" "Xếp hàng cúng bái Luân thuần!" "Luân thần khủng quá!!" "Clip đỉnh quá, thay mặt huynh đệ tỷ muội Ngũ Độc Giáo cảm ơn Luân thần!"

—— video được nhiều người ủng hộ như vậy, chắc là rất hữu dụng ha?

Ngô Trạch Văn có phần tò mò bấm vào nút bắt đầu chạy clip.

Clip được quay rất rõ ràng, lại còn được phối thêm nhạc nền vô cùng êm tai, còn được ghi chú bằng chữ viết một cách tỉ mỉ, có thể nói phần hiệu quả làm được cực kỳ xuất sắc.

Nhân vật chính trong clip là một Ngũ Độc nam, trên người mặc trang bị cao cấp của môn phái Ngũ Độc, y phục màu tím, phần ngực nửa che nửa đậy, để lộ ra phiến ngực trắng nõn, vành tai đeo theo một vòng khuyên màu bạc, trên mái tóc cũng đeo đầy trang sức bạc, trong tay một thanh trùng địch, dáng điệu vô cùng yêu nghiệt.

"Chào các bạn, tôi là Luân Hồi Vãng Sinh của chiến đội Thất Tinh Thảo, hôm nay làm video clip này chủ yếu là cung cấp cho các bạn tân thủ của lưu phái cổ trùng, hy vọng nội dung trong clip có thể giúp đỡ phần nào đối với các bạn tân thủ.

Cổ sư Ngũ Độc có thể nuôi năm loại cổ trùng, bao gồm: thiềm cổ, xà cổ, tri chu cổ, ngô công cổ, điệp cổ. Năm loại pet mỗi loại đều tự thân kèm theo hai kỹ năng chủ động, sau khi hiến tế tử vong thì sẽ mang lại cho chủ nhân các loại trạng thái buff bất động, nãy giờ nghe một đống như vậy mọi người có cảm thấy loạn cào cào cả lên hay không?

Thật ra rất đơn giản, các bạn chỉ cần ghi nhớ như thế này là đủ rồi——

Độc thiềm phòng ngự cao nhất, nhiệm vụ chủ yếu bảo hộ chủ nhân.

Độc xà công kích cao nhất, nhiệm vụ chủ yếu là công kích địch nhân.

Tri chu cùng ngô công là pet loại hình viễn trình, có thể khống chế vị trí cùng di chuyển của địch nhân.

Độc đ iệp là pet loại hình quần công, có thể khống chế tầm nhìn của địch nhân.

Nếu đã biết các tri thức cơ bản này rồi, tiếp theo tôi sẽ giới thiệu một chút cho mọi người, làm thế nào tận dụng năm loại pet này, đi độc chết những tên Trung Nguyên ngu xuẩn kia ^_^"

——Phó đội trưởng chiến đội Thất Tinh Thảo, Tô Thế Luân. ID trong game: Luân Hồi Vãng Sinh.

Đây là tuyển thủ ưu tú nhất đại biểu cho lưu phái cổ trùng Ngũ Độc, mỗi khi tán gẫu trò chuyện trên mạng rất thích sử dụng biểu tình mặt cười ^_^, có thể nói phong cách nói chuyện hoàn toàn trái ngược với kiểu cẩn thận của đội trưởng Tiếu Tư Kính. Vị này một khi mở miệng nói chuyện, lời nào lời nấy đều là cực kỳ độc ác, thậm chí có lần vô cùng sắc bén trào phúng phía quan phương Võ Lâm trên weibo của mình "Miêu Cương của chúng ta thật sự rất nóng, chúng ta vốn là không muốn mặc cái gì vào người cả, nhưng mà xét thấy người Trung Nguyên các ngươi trùm kín cả người giống như bó bánh chưng như thế, thành thử chúng ta cũng phải tỏ ra một chút lịch sự mà theo cùng, dùng vải che lấp các nơi trọng yếu…"

Lúc đi học thì Tô Thế Luân theo chuyên nghiệp thiết kế trang phục chuyên nghiệp, cho nên đối với diện mạo bên ngoài vô cùng để ý.

Có lần trong bản update đổi mới trang phục của phía quan phương, từng biến sáo trang của môn phái Ngũ Độc trở nên xấu đến khó tả, nhìn qua cảm giác như là dùng hai miếng vải vắt lên vậy, dẫn đến vị này mở lời trào phúng đi đầu, tiếp đó dẫn theo vô số người chơi Ngũ Độc xếp hàng đồng ý, số lượng chia sẻ weibo hơn mười ngàn lượt, cuối cùng khiến cho bộ trang trí phải đem nó về nồi nấu lại, sửa chữa hoàn toàn hình thức của sáo trang Ngũ Độc đợt đó.

——có thể khiến cho quan phương phải trở về sửa chữa vẻ ngoài của trang phục trong game, vị này tuyệt đối là người đầu tiên trong lịch sử liên minh.

Phần lớn các nam tuyển thủ trong giới liên minh để ý chính là số liệu của trang bị, có đẹp hay xấu cũng chả quan trọng. Chỉ có Tô Thế Luân là hoàn toàn trái ngược, vị này có thể dùng các tán kiện kỳ lạ tạo thành tổ hợp cực kỳ xinh đẹp. Nếu thật sự là xấu đến không thể chịu đựng được, người này sẽ mua thời trang vô thuộc tính trong thương thành mặc. Mỗi lần thi đấu, trang phục của Tô Thế Luân cũng là một loại điểm sáng trên chiến trường.

Đồng phục của chiến đội Thất Tinh Thảo cũng là do Tô Thế Luân tự mình thiết kế.

Trang phục ton nền màu xanh đậm, trên bả vai cùng sau lưng đều được in logo Thất Tinh Thảo bằng màu bạc lấp lánh, vừa gọn gàng lại không thiếu đại khí. Số lượng các mẫu đồng phục ăn theo cũng được tiêu thụ cực cao, được bầu làm một trong những đồng phục đẹp nhất trong liên minh chiến đội.

Trong giới liên minh tuyển thủ chuyên nghiệp, người kéo cừu hận ổn định nhất đương nhiên là Xuyên thần Lưu Xuyên, những người từng bị Xuyên thần giết ai nấy cũng đều ôm mối hận muốn giết anh cả trăm ngàn lần giải hận được.

Mà người đứng thứ hai trong bảng cừu hận, chính là Ngũ Độc Luân thần, Tô Thế Luân…

Bất quá, Tô Thế Luân kéo cừu hận không nhằm vào đối tượng các tuyển thủ trong liên minh, mà là cừu hận của phía quan phương game.

Thành viên bộ phận thiết kế trang trí của Võ Lâm cực kỳ ghét Luân thần "Một nam nhân để ý vẻ bề ngoài của trang phục như vậy làm chi, thực phiền như quỷ!"

Ngược lại, những người chơi trong game lại cực kỳ thích Luân thần "Trang phục lần này xấu quá, Luân thần lên thôi, trông cậy hết vào Luân thần!!"

Giải thích một chút:

(+) **Về phối trí đội ngũ**: trong đa số GO hiện nay thì một đội (party) thường thấy nhất bao gồm có 5 người: 1 TANK, 3DPS và 1 BUFF.

Tank tức là người dùng thân mình để kéo cừu và chắn sát thương cho các người chơi còn lại đánh.

Người chơi DPS (damage per second/ lượng thương tổn tính trên giây) còn được gọi là dmg (hay đánh chính, sát thương chính), nôm na là chỉ đứa mà không làm gì khác ngoài đứng và dồn lực đánh.

Buff tức là thêm máu (võng du hay kêu là nãi mụ), nhiệm vụ chính là… thêm máu ==

Đây là giải thích cho mấy bạn chưa từng chơi game thôi, chứ ai có chơi qua rồi kiểu gì mà không biết, ha =A=

(+) **Tên năm loại pet**: Thiềm (Ếch), Xà (Rắn), Tri chu (Nhện), Ngô công (Rết), Điệp (Bướm)

(+) **Quan phương**: Official, hay nhà phát hành / nhà phân phối / nhà sản xuất chính thức, nói nôm na là phía phụ trách, nhưng cái từ này mang nhiều hàm nghĩa lắm, nên tớ giữ nguyên mà không thay thế nó bằng các từ trên, chữ quan phương mang nghĩa chính thức.

(+) **Sáo trang**: tức là trang phục đi theo bộ, từ này thường thấy trong game online của TQ, các sáo trang thông thường sẽ là một set item (nguyên bộ vật phẩm) bao gồm các áo giáp / trang sức / vũ khí. Ai rành về game nghe này sẽ thấy quen mà =3=

(+) Về phần trang phục Ngũ Độc, có thể search thử Ngũ Độc JX3 (JX3) để xem mức độ đỏm dáng của sáo trang môn phái này XD, tớ cá là ĐCL lấy ý tưởng từ 5D của JX3, bởi vì đó giờ thấy mỗi phái này của JX3 mà nam nhìn yêu nghiệt thôi…

21. Quyển 1 - Chương 16: Quyết Định Sảng Khoái

Trong Võ Lâm, cả hai lưu phái khôi lỗi cùng lưu phái cổ trùng được tất cả các người chơi bầu chọn là khó chơi nhất, mấu chốt chính là nằm ở đặc điểm khống chế thuộc hình thức buộc phải "nhất tâm nhị dụng".

Ngũ Độc là buộc phải liên tục hoán đổi giữa năm loại pet với nhau, thao tác vô cùng phức tạp. Gọi ra pet, chỉ định vị trí di chuyển của pet, đồng thời khống chế di chuyển của bản thân, lúc cần phải hiến tế pet, sau đó gọi ra một con pet khác, lại phải chỉ định vị trí di chuyển của pet… Một loạt thao tác phải liên tục lặp đi lặp lại, yêu cầu đối với tốc độ tay cực cao, nếu như không thể đáp ứng được tốt độ, vậy ngươi vừa mới gọi pet ra chưa kịp chỉ định nó đi đâu, nó đã bị đối thủ giết chết, vậy còn chơi cái gì nữa? Nằm chờ đối phương lại giết mình cho rồi.

Đường Môn cũng tương tự như vậy, gọi ra con rối, chỉ định vị trí đặt con rối, lại gọi ra con rối thứ hai, lại chỉ định vị trí của con rối… Một loạt các con rối phải được khống chế đồng thời một lúc, chủ nhân phải chạy xen kẽ các con rối, nếu không có tốc độ tay cực nhanh, căn bản không có khả năng hoàn thành các thao tác phức tạp như vậy.

Bởi vì hai lưu phái này là hai lưu phái có yêu cầu cao nhất đối với tốc tộc tay của người chơi, nên có thể từ đó mà suy ra, tốc độ tay của cả Lưu Xuyên lẫn Tô Thế Luân, thuộc dạng xuất sắc nhất toàn Liên Minh.

Mà cụ thể tốc độ tay ai nhanh hơn thì đến giờ vẫn chưa có kết luận rõ ràng, chỉ biết là từng có một năm Hoa Hạ chiến đội đấu với Thất Tinh Thảo chiến đội, trong trận đó hai vị này vô tình gặp nhau ở dã ngoại, còn là đơn độc đụng độ nhau, cả hai đều bùng nổ tốc độ tay khiến cho vô số người xem ở hiện trường sợ tới ngây người!

Muốn tốc độ tay đạt tới cực hạn, kỳ thật cũng cần những yếu tố nhất định—— gặp đối thủ mạnh, mới có thể cố gắng để mạnh hơn đối phương!

Còn giống Lưu Xuyên lúc nãy tiện tay liền giết mấy tên gà mờ kiểu như Trư lung thảo, thực sự chỉ là tuỳ tiện ra tay mà không cần cái gì tốc độ cả, đánh đánh vài cái liền xong việc.

Mấy hôm trước trong trận chung kết Tiết Tấu Đại Sư, Lưu Xuyên có từng bùng nổ tốc độ tay của mình, nhưng xui là lại đụng phải đối thủ ở đẳng cấp diễn tấu dương cầm chuyên nghiệp như Ngô Trạch Văn mới thua mà thôi.

Có một điều mà Lưu Xuyên chưa nói với Giang Tuyết, trước đó thực sự là anh chỉ combo quá mấy bài ở khoảng 1200 combo mà thôi, nếu không phải tình cờ đụng phải loại đối thủ có đẳng cấp như Ngô Trạch Văn, anh cũng sẽ không đi bùng nổ tốc độ tay mà đánh được hơn 2000 combo của bài cực khó như vậy.

Mà, điều khiến Lưu Xuyên xem trọng nhất ở Ngô Trạch Văn là, trong giới chuyên nghiệp hiện tại của Liên Minh, số người có thể bức được Lưu Xuyên phô bày tốc độ tay cực hạn của bản thân anh cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi, hơn nữa bọn họ hoặc là đội trưởng chiến đội không thì cũng là các tuyển thủ

chủ lực như Tô Thế Luân.

Ngô Trạch Văn không những bức anh phải phô ra tốc độ cực hạn... hơn nữa còn chiến thắng Lưu Xuyên!

Phải biết một điều, trước giờ trong những trận đấu lôi đài 1v1 của Lưu Xuyên trong game Võ Lâm rất hiếm khi nhìn thấy hai chữ "Thất bại" này. Nhưng mà ngày hôm đó anh lại bị đánh bại bởi Ngô Trạch Văn, mặc dù là bị ảnh hưởng bởi nhân tố thiên phú âm nhạc, nhưng trận đấu lần đó Lưu Xuyên thua tâm phục khẩu phục!

Tốc độ tay của Ngô Trạch Văn không những nhanh, còn mang theo cảm giác tiết tấu mà nhiều năm tập luyện dương cầm đã khắc sâu vào cậu một cách hồn nhiên thiên thành. Người bình thường bùng nổ tốc độ tay cũng chỉ kéo dài được vài phút, sau đó sẽ cảm giác tay mình như muốn rút gân, nhưng đối với những người luyện tập dương cầm mà nói, bọn họ có thể bảo trì tốc độ tay của bản thân mình ở một mức cực cao trong thời gian dài mà lại không khiến ngón tay cảm giác mệt mỏi —— Đây là khả năng từ nhỏ tập luyện dưỡng nên, vô cùng bền chắc, vô cùng vững vàng!

Ngô Trạch Văn chịu vào Võ Lâm chơi, Lưu Xuyên thật sự rất cao hứng, có thể gặp được người có tốc độ tay ưu tú như vậy thực sự không dễ dàng gì.

Chẳng qua, tuy là tốc độ tay của Ngô Trạch Văn cực cao, nhưng đối với game này cũng là một mù hai trắng, chẳng biết cái gì cả, điều khiển nữ Ngũ Độc chạy nghiêng chạy ngả, quả thực khiến người khác nhịn không được mà bật cười.

Bất kể là theo lưu phái nào thì tốc độ tay cũng là trụ cột cơ bản nhất cần phải có, mấu chốt còn lại nằm ở ý thức.

Kỹ năng nên xuất ra cái nào trước cái nào sau, làm thế nào ứng phó với sự khống chế của đối thủ, tìm cơ hội đánh trả trở lại như thế nào, buộc trí não phải cực kỳ bình tĩnh mà suy nghĩ. Nếu không một khi hai tay bùng nổ tốc độ lại vì bối rối mà gõ loạn bàn phím, giống như lần đó Lý Tưởng cùng Tần Dạ pk 1v1 trên lôi đài vậy, kỹ năng sử dụng một đống bùm bùm, nhưng lại không trúng người ta cái nào, ngay cả bản thân mình đã dùng kỹ năng gì cũng không biết.

Tốc độ tay của Lý Tưởng đạt mức tiêu chuẩn, tốc độ tay của Ngô Trạch Văn thậm chí tương đương với Lưu Xuyên, mà hai người họ hiện tại thiếu nhất, chính là loại "ý thức" này.

Lưu Xuyên bảo hai bọn họ tự lựa chọn xem các loại clip của cao thủ, đây có thể xem như các thức dạy học thích hợp nhất mà hiện giờ họ có thể tiếp nhận. Các loại video clip có thể trình bày quá trình chiến đấu một cách rõ ràng toàn diện nhất, có thể xem cao thủ trong các loại tình huống xử lý như thế nào, dần dần trong lòng sẽ hình thành khái niệm cơ bản, về sau chỉ cần thêm một vài luyện tập thực chiến, bằng vào sự thông minh cùng trụ cột tốc độ tay của hai người họ, Lưu Xuyên tin chắc bọn họ sẽ tiến bộ rất nhanh chóng.

***

Ngô Trạch Văn tinh thần nghiên cứu cực cao, hơn nữa trí nhớ cũng rất tốt, xem clip hướng dẫn do Luân Hồi Vãng Sinh làm một lần liền nhanh chóng nhớ năm loại pet cổ trùng cùng 10 kỹ năng chủ động và 5 kỹ năng bị động của pet lẫn cách sử dụng của chúng. Hiện tại cậu chỉ mới cấp 15, học được mỗi kỹ năng gọi pet độc thiềm, về sau lên cấp 30 sẽ học được gọi ra độc xà, 40 cấp là tri chu, 55 cấp là ngô công, lên đến 70 cấp mới có thể nuôi pet cổ điệp, ngoại hình màu tím khá xinh đẹp, lại tự mang kỹ năng quần công lợi hại nhất trong số các cổ thú.

Sau khi hiểu sơ qua về các nét đặc sắc của cổ sư Ngũ Độc, Ngô Trạch Văn càng cảm thấy hứng thú hơn với lưu phái này, cũng nghiêm túc lưu lại một dòng bình luận dưới video kia "Clip rất hữu ích, cảm ơn." rồi mới tắt cửa sổ trang web, mở lại giao diện game.

Một bên xem video hướng dẫn, một bên lưu tâm buff máu cho đồng đội, nhất tâm nhị dụng đối với Ngô Trạch Văn quả thực không hề khó chút nào. Chỉ là lúc nãy do phải tập trung xem nên cậu không để ý nội dung nói chuyện ở kênh đội ngũ, lúc này mở ra xem mới thấy nội dung chat lúc này đã hoàn toàn đổi mới.

[Trư lung thảo]: Độc tỷ buff máu pro thật đó nha! Chơi game này lâu chưa?

Bởi vì [Đại Sư Có Lý Tưởng] biểu lộ thái độ không thích ba người bọn họ rất rõ ràng, còn cao thủ Đường Môn [Lưu Danh Bách Thế] có vẻ rất khó bắt chuyện làm quen, thế nên sau khi âm thầm thương lượng kế hoạch, ba cây cỏ quyết định bắt đầu ra tay từ "cô nàng" Ngũ Độc kia. Thường thì con gái dễ mềm lòng hơn con trai, hơn nữa bọn họ vừa nhìn liền biết là người quen với nhau, chỉ cần kéo "cô bé" duy nhất trong đội họ qua phe mình, kiểu gì hai tên nam kia chẳng tò tò theo sau?

Trư lung thảo quả thật là rất muốn bật ngón tay khen ngợi bản thân hết sức cơ trí!

[Trư lung thảo]: "Độc tỷ, trang phục của tỷ thiệt là đẹp ha, trang sức của Ngũ Độc toàn màu bạc, đẹp ghê luôn!"

[Nguyệt lượng thảo]: "Độc tỷ, hay là chúng ta lập đội cố định đi? Tỷ buff máu lợi hại như vậy, đợi tới khi tụi mình lên 30 cấp đi phụ bản luôn!"

[Trư lung thảo]: "Ý kiến hay! Độc tỷ cầu cố định đội! Cầu buff cố định!"

[Nguyệt lượng thảo]: "Độc tỷ lợi hại thật nha! Heo nó kéo quái quá trời vậy mà cả đội không ai bị mất máu hết, tỷ lợi hại quá!"

Hai người tao một câu mày một lời, có thể nói là thay phiên nhau khen Ngũ Độc đại tỷ lên tận bầu trời, sánh ngang với thánh buff… Mệt sống mệt chết gõ thiệt nhiều dòng, nhìn lại mới thấy cô nàng Ngũ Độc kia nãy giờ không có nửa điểm phản ứng?

Ba cây cỏ quả thực buồn bực muốn chết, đang rối rắm trong lòng có nên chủ động mật cô nàng kia không thì, trên kênh đội ngũ đột nhiên xuất hiện một dòng chữ——

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “Tôi không theo buff.”

Một câu knock-out!

Ba gốc cỏ đều muốn héo rồi!

“Bà” không chơi buff vậy nãy giờ “bà” làm cái gì vậy hả?? Không phải đang buff máu cho tụi này sao!!

Lưu Xuyên ở bên cạnh ngồi xem, thật sự rất muốn phá lên cười.

Lần đó Ngô Trạch Văn hai lần dùng “Anh là ai” hạ gục anh, sau đó lại vẫn hai lần dùng 3S Tiết tấu đại sư hạ gục anh… Cảm giác kia thật là…

Bởi vì tính cách nên mỗi lần Ngô Trạch Văn nói chuyện với ai đều là hết sức đơn giản lại lưu loát ngắn gọn, vừa nói câu đầu tiên đã chặn cho ngươi nghẹn họng… Lại cứ bản thân cậu ta vốn không hề biết mấy lời mình nói ra đả thương người khác cỡ nào, vẻ mặt lúc nào cũng nghiêm túc thật lòng nhìn thẳng vào ngươi mà nói… quả thật là mẫu người “bổ đao” vô tình mà lại tự nhiên, khiến cho người ta hộc máu mà chết, hận không thể ngóc đầu dậy để mà đối mặt với cậu ta nữa.

Ngô Trạch Văn phát hiện sau khi mình nói câu nói kia, ba cây cỏ liền trở nên trầm mặc… Vì thế liền tiếp tục bình tĩnh thao tác Ngũ Độc buff máu cho cả đội.

Cậu vốn không tính đi theo đường buff, nên mới ăn ngay nói thật thôi.

Bên kia, ba cây cỏ lại một lần nữa âm thầm thảo luận với nhau——

[Trư lung thảo]: “Làm sao giờ, tao cảm thấy nhỏ Ngũ Độc khó chơi không thua gì hai tên kia!”

Nguyệt lượng thảo đột nhiên nghĩ ra một chủ ý “Mày thử pm hỏi nhỏ có ông xã chưa, nếu chưa thì chúng ta tới cửa làm rể! Những lúc như thế này tuyệt đối phải dâng hiến vì cộng đồng!”

[Trư lung thảo]: “Ý kiến hay!”

[Nguyệt lượng thảo]: “Ok, mày pm đi mắc cỡ!”

[Hàm tu thảo]: “…Tại sao lại là tao?”

[Trư lung thảo]: “Hồi nãy tao chửi cả hai đứa Đường Môn lẫn Thiếu Lâm, tụi nó là người quen với nhau, nếu tao mà dấn thân vào giữa tụi nó nhìn tao sẽ rất xốn con mắt hiểu không!?”

[Nguyệt lượng thảo]: “Chính xác! Nãy tao cũng nói nhiều như vậy mà nhỏ Ngũ Độc đó có thèm để ý tới tao đâu, chắc chắn nhỏ không thích tao!”

[Hàm tu thảo]: “Mắc cỡ mày nãy giờ không nói gì, tụi nó sẽ cảm thấy mày có vẻ nhã nhặn hơn tụi tao! Tụi con gái trong game thích mấy thằng nhã nhặn hiểu không! Hiểu rồi thì lên đi!”

[Nguyệt lượng thảo]: “Lên đi thiếu niên, trọng trách giao cả cho mày đó!”

[Hàm tu thảo]: “…”

Hàm tu thảo bất đắc dĩ muốn chết, đành phải cổ vũ bản thân lấy can đảm pm cho Ngũ Độc “Ngũ Độc muội muội, có đó không?”

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “Gì?”

Hàm tu thảo gửi đi biểu tình mắc cỡ nói “Muội có ông xã chưa?”

[Mê Vụ Chiểu Trạch]: “Ông xã?”

[Hàm tu thảo]: “Ừ ông xã! Lên cấp 30 game cho phép kết hôn đó, nếu như muội chưa có ông xã vậy… kết hôn với huynh được không?” Nói xong còn kèm theo một loạt mấy biểu tình mắc cỡ xấu hổ.

Ngô Trạch Văn ngẩn ra, lúc trước bởi vì Lý Tưởng bảo chơi nhân vật nữ dễ vào đội hơn nên cậu mới tạo nhân vật nữ, còn chuyện kết hôn này… chưa nghe Lý Tưởng nói qua.

Thấy Ngũ Độc không có phản ứng lời mình nói, Hàm tu thảo kích động tiếp tục dụ dỗ “Ngũ Độc muội muội, chúng ta kết hôn đi! Game này huynh chơi mấy năm rồi, huynh đệ bằng hữu nhiều vô số, có thể mang muội đánh phụ bản kiếm trang bị! Sau này chờ muội max cấp, chúng ta cùng nhau đánh cạnh kỹ trường!”

Vừa bấm enter gửi đi, Hàm tu thảo nháy mắt cảm thấy đời mình tới đây là tàn rồi…

Kênh tổ đội trong nháy mắt đó đồng thời phát ra lời gào rú giận dữ của hai người——

“Cái đậu xanh, thằng ngu mày gửi lộn kênh rồi kìa!!!”

“Thằng ngu mày chat trên kênh đội ngũ làm gì vậy hả!!!”

[Hàm tu thảo]: “…”

Thật sự là không có cách nào thôi, bình thường bởi vì ít nói chuyện, mà mỗi lần nói chuyện nhiều đầu óc liền nóng lên, thiếu oxy, liền… gửi lộn kênh.

Vì thế, đoạn chat này bị gửi nhầm lên kênh đội ngũ, bị Lưu Xuyên cùng Lý Tưởng thấy được.

Lý Tưởng lập tức nổi giận "Cái mụ nội nhà ngươi! Ngũ Độc nhà chúng ta là cho ngươi mơ ước sao? Cút đi chỗ khác!"

Lưu Xuyên cũng xếp hàng ủng hộ "Nói rất đúng, mới quen biết mấy phút liền đòi kết hôn, rắp tâm bất lương đây mà! Cút đi chỗ khác!"

[Hàm tu thảo]: "…"

Chiến lược dụ dỗ lôi kéo Ngũ Độc của ba cây cỏ lại một lần nữa kết thúc trong bi kịch.

Hàm tu thảo không ngờ một điều là, "trò mèo" này của mình lại vô tình nhắc nhở Lưu Xuyên.

Lâu rồi Lưu Xuyên không chơi game, gần như quên béng đi cái việc Võ Lâm cho phép người chơi kết hôn với nhau, nghe Hàm tu thảo nhắc tới chuyện này, anh mới đột nhiên nhớ ra… Trong Võ Lâm, chỉ cần người chơi đạt cấp 30, hai nhân vật giới tính nam và nữ có thể kết hôn với nhau. Sau khi kết hôn có thể nhận các loại nhiệm vụ vợ chồng, hoàn thành nhiệm vụ được thưởng rất nhiều kinh nghiệm cùng tài liệu, mỗi ngày mười vòng nhiệm vụ, cũng không cần tốn thời gian công sức lắm, đỡ rắc rối hơn so với việc phải lụi cụi làm nhiệm vụ chủ tuyến cùng nhiệm vụ phụ nhiều lắm…

Ngô Trạch Văn chơi nhân vật nữ, hơn nữa còn là nữ Ngũ Độc Giáo dáng người nóng bỏng rất được nhiều người ưa thích… Về sau trong quá trình thăng cấp, chắc chắn sẽ đụng đến vô số những kẻ đâm ngang cầu kết hôn phiền phức như hôm nay, mà cậu ta lại là lần đầu tiên chơi game, nói không chừng trong lúc vô ý có thể bị người khác bắt cóc.

Cùng với việc thả rông để Trạch Văn gặp phải nguy cơ bị kẻ khác bắt đi mất, chi bằng tự mình ra tay…

Cái gọi là "phì thuỷ bất lưu ngoại nhân điền"…

—— Trạch Văn là của tôi!

Lưu Xuyên cứ mà sảng khoái làm ra quyết định!

Giải thích một chút:

(+) Phì thuỷ bất lưu ngoại nhân điền : Nước phù sa không lưu ruộng người ngoài, ý chỉ là của nhà thì tự xài, đừng để người ngoài nó mơ tới /___

22. Quyển 1 - Chương 17: Cực Hạn Hiến Tế

Quá trình đánh quái vô cùng buồn tẻ, may là tổ hợp ba cây cỏ tuy phong cách có hơi xuẩ tí, nhưng trình độ kéo quái cùng đánh quái vẫn là có chút lợi hại, dù gì cũng là người chơi lâu năm của công hội Thất Tinh Thảo, nên Lưu Xuyên hoàn toàn không cần bận tâm về họ.

Một chuỗi động tác kéo quái rồi đánh quái liên tục lặp lại một cách cơ giới hoá như vậy, rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy mệt mỏi về mặt tinh thần.

Ba cây cỏ vừa đánh quái vừa âm thầm cùng nhau tán gẫu thảo luận bằng nhóm chat riêng của mình, đôi khi trồi lên kênh công hội tám chuyện chút xíu, Ngô Trạch Văn thì tiếp tục nghiên cứu công lược của Ngũ Độc phái mình, Lý Tưởng cũng tự tìm một đống các video quay lại trận đấu của chiến đội Thất Tinh Thảo để xem.

"Cái nhìn đại cuộc" mà sư phụ nói, đến bây giờ Lý Tưởng vẫn chưa lý giải hoàn toàn thấu đáo được, nhưng mà sau khi nhìn vài clip trận đấu, trong lòng cũng nhen nhóm lên một chút ý tưởng mơ hồ, thế là cậu chàng lại ngứa tay đi "gõ" sư phụ mình…

"Sư phụ, đệ tử mới xem clip trận đấu của Thất Tinh Thảo, Tiếu đội lợi hại cực kỳ luôn! Cảm giác như đối với bất kỳ loại bản đồ nào, anh ta cũng am hiểu vô cùng!"

Lưu Xuyên tab qua cửa sổ QQ, giải thích "Tiếu đội là một trong những chỉ huy nổi tiếng nhất của liên minh, cũng là người đã khai sáng ra các loại đấu pháp của rất nhiều bản đồ. Khả năng nhìn toàn cục của Tiếu đội rất mạnh, đệ tử thử xem lại một cách cẩn thận sẽ thấy, mỗi khi đánh đoàn chiến, vị trí cùng cách di chuyển của Tiếu đội luôn luôn nằm trong khoảng vừa có thể tấn công địch nhân lại có thể chiếu cố đến đội hữu, tiến có thể đánh, lùi có thể thủ, một vị trí có thể đảm bảo tối đa khả năng bảo hộ cùng trợ giúp cho đội hữu của mình bất cứ lúc nào. Có thể nói anh ta là [Số 01] mạnh nhất của liên minh, đệ tử nên học hỏi ở anh ta về cách thức di chuyển trong đoàn chiến."

Lý Tưởng thật lòng gật đầu "Hiểu hiểu, đệ tử hiểu rồi! Những chiến đội khác mỗi lần đụng phải Thất Tinh Thảo thì luôn luôn ưu tiên đối phó với Tiếu đội trước.. Khụ, trước giờ đệ tử cứ cho rằng đánh đoàn chiến phải giết buff trước…"

Nhớ tới mấy lần xem Lý Tưởng đánh cạnh kỹ trường lúc nào cũng gào rú ầm ĩ cả lên: Mau mau lên, mau giết buff…

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười "Muốn giết địch trước giết buff, lý luận này không sai. Nhưng mà cũng còn tuỳ vào trường hợp nào mà phân chủ thứ. Buff không phải là toàn năng, không có khả năng lúc nào cũng chiếu cố tốt hết thảy đội hữu của mình. Cho nên nếu có thể tập trung đánh chết một chủ lực của

địch cũng là biện pháp không sai, nhất là khi tên kia là trung tâm của toàn đội phe địch."

Lý Tưởng lập tức gật đầu "Đúng vậy! Lúc trước đệ tử toàn chăm chăm đi đánh buff, thảo nào cứ thua mãi!"

Lưu Xuyên lại hỏi "Xem xong còn có cảm tưởng gì nữa không?"

Lý Tưởng nói "Cảm giác Thiếu Lâm thật uy phong! Đứng chắn phía trước bảo vệ đội hữu, tạo cho đội hữu có không gian công kích tốt nhất, quả đỉnh luôn!"

Lưu Xuyên gửi một ngón tay cái khen tặng "Trẻ nhỏ dễ dạy."

Lý Tưởng đáp trả bằng một cái mặt cười toe "Sư phụ, đệ tử tiếp tục xem ha, có gì không hiểu đệ tử lại hỏi!"

Nhị hoá Lý Tưởng nói rất nhiều, học được một chút gì đó liền ngứa tay gõ cửa sổ QQ buzz sư phụ mình để khoe ra cùng học hỏi, Lưu Xuyên bị cậu chàng buzz QQ tới mức đau cả đầu.

Ngô Trạch Văn thì ngược lại, thật sự là không cần người khác phải lo lắng, chỉ nói với cậu ta một câu "Đi tìm xem clip của Luân Hồi Vãng Sinh", cậu ta liền tự giác đi nghiên cứu một cách thật lòng… Nghiên cứu nãy giờ, cũng không biết nghiên cứu ra được cái gì không?

Vì tò mò nên Lưu Xuyên mở game ra tư tán gẫu Ngô Trạch Văn "Đang xem clip?"

Ngô Trạch Văn trả lời "Ừ."

Lưu Xuyên lại hỏi "Có thu hoạch gì không?"

Ngô Trạch Văn đáp lại "Ừ."

Lưu Xuyên "…"

——Thói quen nói chuyện của hai cậu, có thể cộng lại rồi chia trung bình ra được không?

Ngô Trạch Văn không khác gì một con vụ vô cùng ngoan ngoãn, đưa tay đẩy một cái liền xoay một vòng, lại đẩy một cái, lại xoay một vòng…

Lý Tưởng lại giống một con vụ xoay như điên, chỉ hơi hơi đẩy một cái, cậu ta liền xoay tới cùng trời cuối đất…

Lưu Xuyên quả thực là bất đắc dĩ vô cùng.

Anh cảm thấy thắc mắc, không biết Ngô Trạch Văn với Lý Tưởng bằng cách nào trở thành bạn bè với nhau? Tính cách chênh lệch lớn tới như vậy…

Ngô Trạch Văn tính cách bình tĩnh lại văn nhã, nói chuyện không nhiều, hỏi một câu đáp một câu, thành ra Lưu Xuyên chỉ có thể tiếp tục hỏi "Thu hoạch được những gì? Nói cho tôi nghe một chút được không?"

Câu hỏi này khiến Ngô Trạch Văn bỏ được chút thời gian ngồi đánh chữ, cậu vô cùng nghiêm túc đáp "Tôi đang suy nghĩ, sau khi hiến tế độc thiềm thì chủ nhân nhận được trạng thái tăng cường 400% phòng ngự, mà hiến tế độc xà thì chủ nhân cùng với đội hữu xung quanh có thể nhận được buff hồi mana quần thể. Nói cách khác, trong tình huống khẩn cấp đội hữu hết mana, Ngũ Độc có thể hiến tế độc thiềm tăng cường phòng ngự của bản thân, chịu đựng công kích xông vào giữa địch và bạn, sau đó lập tức gọi độc xà rồi hiến thế để đội hữu nhận được buff hồi mana. Như vậy cũng được đúng không?"

Lưu Xuyên suýt chút nữa quỳ xuống!

Ngô Trạch Văn! Cậu có biết là cái loại đấu pháp như lời cậu nói, chính là đấu pháp hiến tế cực hạn mà chỉ những cao thủ Ngũ Độc mới dám dùng tới không?

Lưu phái cổ trùng của Ngũ Độc bởi vì có năm loại cổ thú khác nhau, mà mỗi loại cổ thú sau khi tử vong do hiến tế sẽ cung cấp chủ nhân các loại buff trạng thái bất đồng, bởi vậy trong số các cao thủ liền lưu hành một loại đấu pháp—— chính là đấu pháp như Ngô Trạch Văn mới nói lúc nãy, sau khi gọi pet liền lập tức hiến tế.

Đấu pháp này đối với người thao tác yêu cầu tốc độ tay cực cao, một chuỗi lưu trình, gọi ra độc thiềm – hiến tế độc thiềm – gọi ra độc xà – hiến tế độc xà, bốn thao tác liên tục này này phải được hoàn thành trong thời gian cực ngắn, có khi bởi vì tốc độ quá nhanh, người khác thậm chí không thấy rõ kẻ địch của mình rốt cuộc là đã gọi ra loại pet nào…

Đấu pháp này chính là vì những tình huống đặc thù mà sinh ra, hi sinh pet để cung cấp cho chủ nhân cùng đoàn đội các loại buff có lợi.

Bốn kỹ năng liên tục thi triển, hiệu quả đương nhiên là vô cùng hoa lệ, nên mới bị người chơi Ngũ Độc gọi là dòng đấu pháp hiến tế cực hạn.

Lưu Xuyên phát hiện ra, Ngô Trạch Văn lúc nào cũng có thể khiến mình cảm giác kinh ngạc lại vui mừng, mà càng khiến người ta cảm thấy hộc máu là thái độ của cậu ta, lúc nào cũng vô cùng bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh nói ra đấu pháp cực kỳ cao cấp, khiến cho vô số người chơi vừa nghe đã e ngại…

Gà mờ mới chơi game online ngày đầu tiên, dám thảo luận "dòng hiến tế cực hạn" với người khác? Nói ra mấy ai sẽ tin tưởng chứ…

——Nhưng là Lưu Xuyên không thể không tin.

Bởi vì anh tận mắt nhìn thấy tốc độ tay của Ngô Trạch Văn trong trận đấu chung kết Tiết tấu đại sư hôm đó, dương cầm cấp diễn tấu, kết hợp với hai ngón tay của cậu ta, linh hoạt tới mức khiến người khác nhìn mà kinh ngạc cảm thán! Nam sinh đeo kính mắt hết sức văn nhã, biểu tình trên mặt lúc nào cũng bình tĩnh ung dung, dùng ngón tay thon dài của mình bấm âm phù, tạo cảm giác hoa lệ đến giống như cậu đang dùng ngón tay khiêu vũ trên mặt bàn vậy…. Ba lần thấy cậu ta đạt được kết quả SSS, khiến Lưu Xuyên ấn tượng khác sâu vô cùng.

Lưu Xuyên nhịn không được phát một cái biểu tình mỉm cười "Ngộ tính của cậu cao thật chứ, nháy mắt đã nhìn thấu đấu pháp cao cấp nhất của lưu phái cổ trùng rồi?"

Ngô Trạch Văn có chút nghi hoặc hỏi lại "Cái này rất cao cấp sao?"

Lưu Xuyên "…"

Lại một câu "miểu sát" không cần giải thích…

Cái này cao cấp lắm sao? Với cậu mà nói, rất đơn giản mà…

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Cậu cảm thấy mình có thể thực hiện được hay không?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Không thành vấn đề. Có điều chưa 30 cấp, chưa học được kỹ năng triệu hồi độc xà."

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ, nói "Cậu thử gọi độc thiềm ra không thôi xem thử, sau khi gọi ra rồi hiến tế ngay lập tức, tôi xem tốc độ cao nhất của cậu như thế nào."

Ngô Trạch Văn đáp lại một chữ "Được."

Lưu phái cổ trùng của Ngũ Độc trong Võ Lâm có thể xem như tương đương với "Triệu hồi sư hệ pháp thuật", cho nên kỹ năng triệu hồi cổ thú và hiến tế cổ thú đều không có thời gian global cooldown, nên nếu như thích, có thể gọi ra cùng đổi pet bất cứ lúc nào mình muốn.

Có điều thường xuyên triệu hồi cùng hiến tế để đổi pet như vậy cũng có một khuyết điểm, hai kỹ năng triệu hồi và hiến tế đều tốn mana, số lượng còn không ít, đổi vài lần liền cạn sạch cả thanh mana. Cho nên nói, quyết định rõ ràng giữ lại pet để công kích địch nhân hay là hiến tế pet để nhận trạng thái có lợi cùng bổ sung cho đội hữu như thế nào, còn tuỳ thuộc vào hoàn cảnh cùng với đối thủ.

Đấu pháp cực hạn hiến tế của Ngũ Độc bình thường chỉ có ở những tình huống đặc thù mới phải dùng tới, có thể xem như một thủ đoạn khẩn cấp.

Ngô Trạch Văn hiện tại chỉ mới học được gọi ra thiềm cổ, Đường Môn bảo cậu thử gọi ra rồi hiến tế để xem tốc độ cực hạn của bản thân mình như thế nào, cậu liền bước sang một bên cạnh đội ngũ, đổi qua tâm pháp cổ trùng, sau đó bắt đầu—— triệu hồi độc thiềm, hiến tế độc thiềm!

Rõ ràng là hai kỹ năng riêng biệt, vậy mà vào tay Ngô Trạch Văn sử dụng, lại giống như một cái kỹ năng hợp nhất vậy!

Độc thiềm với hình thể cực đại vừa mới nháy mắt xuất hiện ra trước mặt mọi người, lập tức liền oạp một cái biến mất, trên người Ngũ Độc đồng thời xuất hiện dấu hiệu mini của trạng thái tăng cường 400% phòng ngự, đó là bảo hộ cuối cùng của độc thiềm cho chủ nhân của mình trước khi chết—— hai thao tác liên tục thi triển, thời gian không đến 0.5 giây!

Ba gốc cỏ đứng đánh quái bên cạnh nhìn thấy, nháy mắt sợ ngây người.

[Trư lung thảo]: "…Độc tỷ là đang làm gì vậy?"

[Hàm tu thảo]: "…Độc tỷ nổi giận? Dùng pet xả giận?"

[Nguyệt lượng thảo]: "Độc tỷ! Đừng xúc động! Tỷ đổi lại buff đi… heo nó sắp chết rồi kìa!"

Heo lung thảo kéo một đống quái sau lưng chạy, thanh máu cứ rụng dần như là rong huyết vậy…

Ngô Trạch Văn hết sức trấn định trở về chỗ cũ, đổi lại tâm pháp bổ thiên, cũng tuỳ tay quăng một cái buff trị liệu lên Trư lung thảo.

Đồng thời vẫn dư thời gian gõ chữ hỏi Đường Môn "Mới nãy như vậy được rồi chứ?"

Lưu Xuyên vui mừng phát cái mặt cười trả lời "Không sai, tốc độ rất nhanh. Với tốc độ của cậu thì cực hạn hiến tế chỉ là chuyện nhỏ, đợi sau này học đủ hết năm kiểu pet, cậu bỏ chút thời gian nghiên cứu các cách phối hợp hoán đổi giữa các loại pet với nhau là được."

Ngô Trạch Văn thật lòng hồi phục "Ừ, cảm ơn."

Tuy chỉ có ba chữ như vậy, nhưng Lưu Xuyên biết, Ngô Trạch Văn nhất định là đem lời nói của mình đặt trong lòng.

Ai, thông minh lại thật lòng, người như vậy quả thực khiến người ta bớt lo vô cùng!

Tiếc là cậu chàng "học thuật phái" này nói chuyện rất ít, giá mà có thể chia cho Ngô Trạch Văn mấy lời lải nhải vô nghĩa của Lý Tưởng thì tốt biết bao nhiêu…

Đang suy nghĩ, bên kia Lý Tưởng lại lần nữa buzz QQ sư phụ "Sư phụ! Mới nãy đệ tử vừa xem xong clip đánh 1v1 của Tiểu đội, sư phụ biết tốc độ của Tiểu đội bao nhiêu không?"

Lưu Xuyên giật mình, trả lời lại "240, tốc độ tay của Tiểu đội không cao lắm."

Lý Tưởng khiếp sợ "Chẳng phải tương đương với đệ tử sao? Tốc độ tay đệ tử cũng 240!"

Lưu Xuyên cười "Người ta dùng tốc 100 cũng có thể giết đệ tử trong nháy mắt."

Lý Tưởng "…"

Lưu Xuyên tiếp tục chế nhạo đồ đề "Chơi game không phải thuần tuý dựa vào tốc độ tay, còn phải phụ thuộc kinh nghiệm, phụ thuộc ý thức, hiểu không?"

Lý Tưởng "…"

Bị đả kích, Lý Tưởng tiếp tục vò đầu trong yên lặng…

Ý tức là cái gì? Sờ không tới nhìn không thấy, thiệt là quá mơ hồ khó nắm bắt mà!

Không thấu hiểu rõ ràng, Lý Tưởng chỉ có thể tiếp tục lặng lẽ ngồi xem clip, quyết tâm phải từ trong mấy clip này "xem" tới cái gọi là ý thức…

***

Ngũ Độc trở về vị trí buff của mình, tiểu đội train quái 6 người lại tiếp tục quá trình đánh quái dài dòng buồn tẻ… Thời gian chầm chậm trôi qua, mãi cho đến hơn 6 giờ chiều, nhân vật của Lưu Xuyên mới bắn ra hào quang báo hiệu thăng cấp.

——Đường Môn của anh rốt cuộc dẫn đầu thăng lên cấp 30!

Trước cấp 25 là tân thủ, qua 25 cấp là nhập môn.. Bắt đầu từ 30 cấp trở đi, Võ Lâm mới chân chính bày ra cho các người chơi các loại hoạt động phong phú.

Trước hết chính là mở ra phụ bản đầu tiên dành cho đội 6 người [Dạ Tham Danh Kiếm Các], đẳng cấp vào phụ bản là 30, đẳng cấp cao nhất có thể nhận thưởng là 35.

Tiếp đó là các hệ thống quan hệ cùng xã giao, tỷ như hệ thống phu thê, hệ thống kết bái, đều được mở ra ở cấp 30.

Đồng thời cũng cho phép bước vào chủ thành thứ hai của Võ Lâm, Giang Lăng.

Giang Lăng, thành thị phồn hoa của Trung Nguyên, 30 cấp có thể đến, quy mô gấp 3 lần so với Thành Đô, là một trong các chủ thành có đầy đủ công năng nhất. Nơi này có NPC quản lý bang hội, NPC quản lý các loại hệ thống như phu thê, sư đồ cùng kết bái vân vân, cùng với các điểm truyền tống đến môn phái, điểm truyền tống đi chiến trường, liên minh thương hội, liên minh tiêu cục… Có thể nói, thành thị phồn hoa Giang Lăng mở rộng cánh cửa chào đón các người chơi bước vào.

Đại chủ thành được mở ra, hệ thống giao dịch trong game cũng được đồng thời mở ra, các trang bị rơi trong phụ bản 30 cấp "Dạ Tham Danh Kiếm Các" cũng trở thành thương phẩm lưu thông chủ yếu trong thị trường giao dịch sơ kỳ của game.

Lúc này, kênh thế giới đã bắt đầu sôi trào vô số lời mời gọi tổ đội——

"Danh Kiếm Các pt! Thiếu Lâm sắc bén 30 cấp trời lạnh giá rét quỳ cầu đội biết đánh! Tân thủ đừng làm phiền!"

"Danh Kiếm Các 30 cấp thiếu buff! Cầu một buff chuyên nghiệp! 5 thiếu 1 pt lập tức vào!"

"Công hội Tử Cấm Đỉnh nhận người, chỉ nhận 30 cấp trở lên, vào hội lập tức có người mang phụ bản, cần trang bị xin liền có!"

"Bang Ma Cô nhận người, max cấp có đoàn đi đánh phụ bản, chỉ huy chuyên nghiệp mang đoàn chất lượng vàng! Muốn vào xin liền thông!"

Khu 7 – Điện Tín, server Thất Long Ngâm, từ lúc mở ra đến giờ cũng đã nửa buổi chiều, Tân Thủ Thôn 8 kênh gần như đều đầy, có thể thấy được server này náo nhiệt đến cỡ nào. Tin tức trên kênh thế giới bị spam đẩy lên như bay, các loại cầu tổ đội, các loại chiêu mộ của công hội, vô số khiến người xem hoa cả mắt.

Trư lung thảo thấy Đường Môn thăng lên 30 rồi, trong lòng bất giác lộp bộp một tiếng.

30 cấp có thể bắt đầu đi phụ bản, cũng có thể gia nhập công hội… Tên Đường Môn này, có khi nào tự mình đi tìm người tổ đội để đánh phụ bản một mình trước không?

Lý Tưởng cũng thắc mắc tương tự, liền hỏi thẳng trên kênh đội "Đường Môn, ông 30 cấp rồi kìa, có tính đi phụ bản trước không?"

Lưu Xuyên nói "Không cần, chờ mấy cậu một thể đi luôn."

Lý Tưởng nghe mà cực kỳ cảm động "Anh em, ông thật sự rất có nghĩa khí!!"

Lưu Xuyên im lặng cười không nói gì.

Nếu cậu biết được mục đích thật sự của tôi, cậu sẽ không khen tôi như vậy đâu, đánh tôi mới đúng…

Thật ra, tôi tính chờ Ngô Trạch Văn lên 30 cấp rồi, trước đem hôn kết cái đã…

Giải thích một chút

(+) **Cooldown**: làm lạnh, hay thời gian làm lạnh. Đa số trong game online, các kỹ năng luôn cần có một thời gian làm lạnh giữa các lần sử dụng với nhau, tuỳ theo sức sát thương mà dài hay ngắn, từ 0,1s đến cả giờ đồng hồ cũng có.

Ví dụ như công kích cơ bản, khi bạn sử dụng thì sẽ có khoảng 0,5s làm lạnh, sau 0,5s mới có thể tiếp tục lặp lại sử dụng.

Cooldown time giúp kỹ năng game trông logic hơn là cứ liên tục spam một kỹ năng mà không có thời gian ngừng nghỉ.

(+) **Global cooldown**: giữa các kỹ năng với nhau (tức là kỹ năng A với kỹ năng B) cũng có 1 loại thời gian làm lạnh nhóm.

Ví dụ dễ hiểu hơn, khi ta dùng kỹ năng A, tiếp đến sử dụng kỹ năng B, thì thông thường giữa khoảng cách dùng 2 kỹ năng sẽ có 1 thời gian buộc phải chờ, gọi là global cooldown.

Cooldown (cd) là thời gian chờ để sử dụng liên tục của cùng 1 kỹ năng.

Global cooldown (gcd) là thời gian chờ để sử dụng tiếp nối 2 hay nhiều loại kỹ năng.

:v khó hiểu lắm không? Đây là cách tớ hiểu vs tự giải thích, nên nếu khó hiểu tớ sẽ đi search cái nào dễ hiểu hơn.

23. Quyển 1 - Chương 18: Phương Thức Cầu Hôn

Cả buổi chiều chẳng làm gì ngoài đánh quái, thật sự rất buồn chán. Cũng may là cấp 30 trong game xem như một cột mốc, về sau sẽ có rất nhiều hoạt động thú vị hơn.

Đường Môn của Lưu Xuyên thăng lên 30 cấp trước, cũng coi như dấu hiệu chứng tỏ con đường lên 30 của những người còn lại đang gần trước mắt, cả đám lập tức trở nên hưng phấn, Trư lung thảo càng thêm ra sức kéo quái, mà những người còn lại cũng tắt đi trạng thái buồn ngủ, bắt đầu đề cao hiệu suất đánh quái.

Bởi vì cấp bậc chênh lệch không nhiều cho nên không lâu sau, ba gốc cỏ cũng lần lượt thăng lên 30 cấp, còn phần Lý Tưởng với Ngô Trạch Văn bởi vì lúc trước làm nhiệm vụ chậm hơn nên hiện tại vẫn chưa đủ kinh nghiệm lên 30, ước chừng phải đánh thêm nửa tiếng nữa mới có thể thăng cấp.

Đường Môn giống như nhìn được tâm tư của ba gốc cỏ, liền đánh chữ nói trên kênh đội ngũ "Ba người lên 30 rồi, muốn đi phụ bản thì cứ đi trước đi ha."

Trư lung thảo vội vàng trả lời "Không sao không sao, tui không thích đi phụ bản lắm!"

Phía bên này, hội trưởng công hội Thất Tinh Thảo – Đoạn trường thảo nhìn thông tin thành viên trong menu công hội, thấy cả ba người đều lên 30 cấp, liền nhịn không được gửi tin nhắn tán gẫu cho Trư lung thảo hỏi thăm "Heo, bảo mấy đứa kéo người sao rồi?"

Trư lung thảo đáp "Hội trưởng, tụi này đang cố hết sức nè!"

Đoạn trường thảo lại hỏi "Đường Môn 30 chưa?"

Trư lung thảo nói "Mới vừa lên!"

Đoạn trường thảo nói "Hỏi xem tên đó muốn đi phụ bản không? Bên này mới lập mấy pt đi phụ bản, còn mấy slot trống, vừa lúc xem thử trình độ hắn như thế nào."

Trư lung thảo buồn bực nói "E là phải để anh thất vọng rồi hội trưởng."

Đoạn trường thảo nghi hoặc hỏi "Sao mà thất vọng? Hắn ta không phải lên 30 rồi sao?"

Trư lung thảo phát một cái biểu tình khóc ròng "Tên kia dẫn theo hai con gà, hai đứa nó chưa lên 30 cấp…"

Đoạn trường thảo kinh ngạc "Vậy mấy bây đang làm gì bên đó?"

Trư lung thảo nói "Giúp hai "con gà" của nó thăng cấp chứ làm gì…"

Hội trưởng nghẹn họng "Tên cao thủ này còn chơi trò mang theo gia quyến cày cấp nữa!?"

Trư lung thảo nói "Phải đó, kéo hai con gà theo sau luyện cấp, bản thân nó lên 30 nãy giờ rồi mà không

thèm đi phụ bản đó chứ, bảo là tiếp tục train quái cho hai con gà kia lên 30!"

"Cũng rất nghĩa khí đó chứ!" Hội trưởng Đoạn trường thảo thật lòng ngẫm nghĩ, lại nói "Rốt cuộc trình độ của hắn cao cỡ nào? Mày nói tỉ mỉ lại cho anh nghe xem."

Nhớ lại hình ảnh cả ba đứa bị tên Đường Môn dùng một chiêu tang hồn đinh cùng với đấu pháp bọc hậu đánh lén giết chết, Trư lung thảo tuy rằng ức chế muốn chết, nhưng vẫn là thành thật kể lại "Tên Đường Môn này thật sự rất lợi hại, còn lợi hại hơn so với mấy tên cao thủ hạng nhất của đội tinh anh công hội mình nữa."

Hội trưởng có chút giật mình "Kinh tới như vậy?"

Trư lung thảo bổ sung "Ừ, trình độ của nó chắc cỡ cỡ như Tam sắc tỷ ấy!"

Hội trưởng nghe vậy kinh hãi.

Tam sắc tỷ mà Trư lung thảo nhắc tới, tên đầy đủ là "Tam sắc phong cảnh thảo", là nữ hiệp Đường Môn đứng đầu của công hội, theo lưu phái ám phí.

Thường thì con gái mà chơi game, đa số đều thích chơi buff hoặc là các phái phụ trợ, số ít khác thì chơi các phái chủ dmg. Lưu phái ám khí của Đường Môn đối với thao tác kỹ thuật yêu cầu khá cao, hơn nữa còn đi theo lộ tuyến sát thủ, thường xuyên lén lút phóng độc tiêu hay ám khí sau lưng người khác, có chút… hèn hạ, bởi vậy cho nên rất hiếm nữ sinh chịu lựa chọn lưu phái này.

Nhưng cũng có một vài ngoại lệ, nữ sinh thao tác tốt lại thích chơi lớp nhân vật sát thủ, Tam sắc phong cảnh thảo chính là đại biểu cho loại con gái này.

Cô gái này cũng đồng thời là hội trưởng tổng khu của công hội Thất Tinh Thảo, em gái ruột của cô là tuyển thủ chủ lực của chiến đội Thất Tinh Thảo, bởi vì tốc độ tay của cô không đạt mức tiêu chuẩn, cho nên không cách nào trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp như em gái mình được. Cô nàng này lại đặc biệt yêu thích các loại hình thi đấu cùng pk, đã từng chơi nhiều loại game online, hơn nữa rất có kinh nghiệm trong mặt quản lý, cho nên được quản lý của chiến đội Thất Tinh Thảo đặc biệt mời về làm tổng hội trưởng công hội trong game.

Mặc dù tốc độ tay của không đạt mức tiêu chuẩn lựa chọn tuyển thủ của chiến đội Thất Tinh Thảo, nhưng trong giới game nghiệp dư mà nói, như vậy cũng đủ trở thành cao thủ đứng đầu rồi.

Cô gái này pk cực kỳ lợi hại, bản thân lại là một mỹ nữ xinh đẹp, thuộc loại hình đại tỷ cường nhân, cách hành xử cũng rất có phong độ của một hội trưởng, tính tình dứt khoát lại rõ ràng, không có nửa điểm lôi thôi lằng nhằng, chính vì vậy mà các quản lý của nghiệp đoàn đều tôn kính gọi cô một tiếng "Tam thái tỷ".

Đoạn trường thảo vừa nghe Trư lung thảo nhận xét trình độ của tên Đường Môn kia tương đương với tổng

hội trưởng nhà mình, lập tức khó chịu "Mày nói trình độ của nó tương đương Tam thái tỷ? Mày có lộn không đó? Nghiệp dư làm gì có cao thủ như vậy?"

Trư lung thảo hoang mang gãi đầu "Hồi ở bên khu cũ tui từng pk với Tam thái tỷ mà, cũng bị cách bọc hậu đánh lén của bả giết chết hoài."

Đoạn trường thảo trực tiếp nói "Tại mày yếu quá thôi."

Trư lung thảo đỏ mặt nói "Khụ khụ, nhưng mà tui cảm giác, trình độ của tên kia gần gần với Tam thái tỷ mà."

Đoạn trường thảo hoang mang "Cảm giác?"

Trư lung thảo thật lòng gật đầu "Phải đó! Tên kia khí thế kinh ghê luôn ấy! Thực sự là cao thủ mà!"

Đoạn trường thảo nghe càng thêm hỗn loạn "Khí thế?"

Thật sự là càng nói càng mơ hồi, cái gì mà cảm giác chứ, cả khí thế cũng lòi ra luôn? Ngươi tưởng đang quay phim võ hiệp sao, cảm giác được cả sát khí?

Đoạn trường thảo bất đắc dĩ "Rồi rồi rồi, mày đừng nổ nữa, anh đích thân đi xem."

Trư lung thảo ở công hội không tính là cao thủ, chỉ có thể xem như người chơi lâu năm, bởi vì chơi khá là lâu cho nên cũng thấu hiểu trò chơi rất rõ ràng, tiếc là tốc độ tay bẩm sinh không đủ, cực hạn cũng chỉ ở khoảng vào 150 mà thôi, nên mỗi lần pk mà đụng phải cao thủ luôn bị đánh đến mức khóc nát cả nước.

Bất quá, mặc dù tên heo ngốc này đánh nhau rất tệ, nhưng đối với trò chơi lại hiểu rõ như lòng bàn tay, nếu cậu ta bảo tên Đường Môn kia trình độ rất lợi hại, có thể tương đương hoặc hơn hẳn tổng hội trưởng, Đoạn trường thảo nghe mặc dù khó chịu nhưng cũng không lập tức phủ định, chỉ là có chút bán tín bán nghi, cân nhắc trong lòng có lẽ nên tự mình đi tìm hiểu thì tốt hơn.

Nếu như thật sự là một cao thủ, vậy bằng mọi giá phải lôi kéo hắn ta vào công hội!

***

Một lúc sau, Lưu Xuyên tính toán thời gian có lẽ cũng sắp đến, liền tư tán gẫu với Ngô Trạch Văn, hỏi "Còn thiếu bao nhiêu kinh nghiệm thì lên?"

Ngô Trạch Văn nhìn thanh kinh nghiệm, nhanh chóng tính toán ra "Hai ngàn ba trăm điểm kinh nghiệm nữa, đánh thêm 8 con quái là thăng cấp."

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình mỉm cười "Lên 30 cấp rồi chúng ta trước đi kết hôn đi?"

Vẻ mặt cười tủm tỉm, thật chẳng khác gì một con sói già đang dụ dỗ thỏ trắng.

Đáng tiếc, Ngô Trạch Văn mặc dù là một con gà mới tập tễnh chơi game, nhưng chỉ số thông minh lại hoàn toàn không gà tí nào, nhanh chóng dùng một câu hạ gục Lưu Xuyên "Tôi là nam."

Lưu Xuyên "..."

Trạch Văn! Cậu không cần trực tiếp như vậy, không tốt tí nào đâu, lời kịch của tôi vẫn còn chưa đọc xong mà!!!

Thức uống trong miệng suýt nữa vì câu này mà phun đầy màn hình, Lưu Xuyên vội vàng ho khan hai ba tiếng, nhanh chóng gõ chữ "Không sao cả, nam chơi nhân vật nữ trong game nhiều lắm, tôi không kỳ thị đâu. Game thôi mà, kết hôn để làm nhiệm vụ, nam hay nữ đều không sao cả."

Mèn ơi, kết hôn mà nam hay nữ đều không sao cả... lời như vậy cũng có thể nói ra được, Lưu Xuyên à, tiết tháo của mày nát hết rồi sao..

Tân thủ gà mờ quả nhiên bị mắc mưu "Làm nhiệm vụ?"

Lưu Xuyên không hề đỏ mặt bịa chuyện "Phải đó, sau khi kết hôn hệ thống sẽ thưởng cho rất nhiều kinh nghiệm cùng đá ngũ hành, có nhiệm vụ phu thê có thể làm nữa, nhiệm vụ phu thê dễ hơn so với nhiệm vụ chủ tuyến, đỡ tốn thời gian lại đỡ tốn sức, nên tìm ai đó kết hôn làm nhiệm vụ, thăng cấp sẽ nhanh hơn." phía sau còn kèm theo mấy cái biểu tình mỉm cười hết sức vô tội.

Ngô Trạch Văn thấy vậy, liền thật lòng suy nghĩ.

Nếu như lời người này nói là đúng, làm nhiệm vụ phu thê thăng cấp nhanh hơn, có thể suy xét thử xem sao... Từ lúc xem xong các clip của Luân Hồi Văn Sinh, Ngô Trạch Văn liền bức thiết muốn mau chóng thăng lên max cấp, đến lúc đó có thể học đủ năm loại kỹ năng triệu hồi cổ thú... Lâu lắm rồi mới có thứ khiến cậu cảm thấy hứng thú như vậy.

Lưu Xuyên tiếp tục lừa dối "Trong game tỷ lệ nam nữ mất cân đối rất nghiêm trọng, nhân vật nữ thật sự là cung không đủ cầu, nên nhiều tên bởi vì làm nhiệm vụ mà tạo nhân vật nữ để kết hôn với người khác, còn có người tự lập acc phụ để kết hôn với acc chính của mình nữa, cậu có thể suy nghĩ kỹ chút, phần thưởng của nhiệm vụ phu thê nhiều lắm."

...Tự tạo acc phụ kết hôn với bản thân mình?

Ngô Trạch Văn cảm giác thế giới quan của mình bị câu nói này update một phen, gõ chữ hồi phụ "Tôi mới

chơi game lần đầu, mấy cái này cũng là lần đầu nghe thấy."

Lưu Xuyên mỉm cười "Không sao cả, sau khi kết hôn chúng ta có thể cùng nhau làm nhiệm vụ, kiếm điểm kinh nghiệm nhiều hơn, cậu thấy thế nào?"

Ngô Trạch Văn hơi ngẫm nghĩ, nói "Được."

Lưu Xuyên mừng rơn!

Trạch Văn à, cậu có cảm thấy mình rất dễ bị lừa gạt không? Lời thoại cầu hôn của tôi mới đọc ra có một nửa…

Ngô Trạch Văn thật lòng hỏi "Trong game muốn kết hôn có cần thủ tục gì không?"

Lưu Xuyên vui vẻ nói "Tôi cầu hôn, cậu đồng ý là được."

Ngô Trạch Văn nói "Chỉ đơn giản như vậy?"

Lưu Xuyên cười "Ừ."

Lừa gạt tân thủ, chỉ đơn giản như vậy…

Mà Lưu Xuyên, một chút cảm giác tội lỗi cũng không có:)

***

Lại đánh xong một đợt quái, lúc này kênh đội ngũ xuất hiện một dòng thông báo——

Đội hữu [Đại Sư Có Lý Tưởng] đã thăng lên 30 cấp!

Đội hữu [Mê Vụ Chiểu Trạch] đã thăng lên 30 cấp!

Bởi vì thăng lên 30 cấp, nên hệ thống cũng đồng thời bắn ra giao diện hướng dẫn dành cho tân thủ——

Chúc mừng ngài đã lên 30 cấp, tân chủ thành Giang Lăng đã được mở ra, ngài có thể lựa chọn truyền tống trực tiếp đến Giang Lăng thông qua các trạm dịch của bản đồ!

….

Hướng dẫn dành cho tân thủ trong game được thiết kế vô cùng chi tiết, cứ mỗi khi cấp bậc đạt đến một mốc tiêu chuẩn, hệ thống đều bắn ra một khung tóm tắt sơ lược cung cấp cho người chơi thông tin về hoạt động cùng đặc điểm cấp bậc hiện tại của mình. Ngô Trạch Văn chưa kịp xem xong, liền thấy trên màn hình đồng thời xuất hiện một cái khung nhắc nhở——

Hiệp sĩ [Lưu Danh Bách Thế], môn phái [Đường Môn], cấp bậc [30 cấp], muốn cùng ngài kết thành phu thê, ngài có đồng ý hay không?

Tốc độ cứ gọi là nhanh như điện, cảm giác như vừa mới thấy Ngô Trạch Văn thăng cấp liền lập tức gửi lời cầu yêu vậy…

Ngô Trạch Văn đưa tay đẩy kính mắt, dùng chuột nhấn đồng ý.

Trên kênh thế giới lập tức xuất hiện một dòng thông báo màu hồng nhạt "Chúc mừng hiệp sĩ Đường Môn [Lưu Danh Bách Thế] cùng nữ hiệp Ngũ Độc [Mê Vụ Chiểu Trạch] tình đầu ý hợp, hỉ kết liên lý! Chúc hai vị bạch đầu giai lão, vĩnh kết đồng tâm!"

——bốn vị đội hữu, sợ tới ngây người!

Chuyện gì đã xảy ra? Chỉ mới đánh quái train trong chốc lát thôi mà hai người kia liền "tình đầu ý hợp, hỉ kết liên lý" từ bao giờ vậy? Đều bảo hiện tại trong game lưu hành kết hôn như điện, nhưng cái này còn nhanh hơn cả điện nữa! Trực tiếp chói loé mù mắt người qua đường rồi!

Lý Tưởng bởi vì khiếp sợ mà quên luôn không đánh chữ, trực tiếp tháo headphone xuống quay qua hỏi Ngô Trạch Văn "Trạch Văn? Sao tự dưng kết hôn với thằng kia?"

Ngô Trạch Văn biểu tình vẫn như cũ điềm tĩnh, thản nhiên vô cùng nói "Anh ta bảo sau khi kết hôn có thể làm nhiệm vụ phu thê, thăng cấp nhanh hơn."

"…" Lý Tưởng khóc không ra nước mắt.

Tên gà mờ này, cứ như vậy bị người ta gạt đi rồi! Bị gạt bắt đi rồi… đi rồi…

Cảm giác này, giống như là nhìn khoả cải thìa mà mình vất vả trông chừng nó lớn lên, đột nhiên bị con lợn rừng ngậm bỏ chạy…

Lý Tưởng thật lòng nói "Trạch Văn tại ông không biết thôi, trong game lừa đảo nhiều lắm! Lúc trước trên thiếp ba từng tuôn ra một cái scandal, có một tên hội trưởng của công hội X tự tạo rất nhiều acc phụ cưới một đống vợ, sau đó bịa chuyện mình bị bệnh để lừa gạt tiền của đám con gái đó! Trên mạng phức tạp lắm,

ông mới biết tên Đường Môn kia có nửa ngày, đã đi kết hôn với hắn… thật sự là rất cẩu thả!”

Ngô Trạch Văn bình tĩnh trả lời “Làm nhiệm vụ thôi, chẳng sao cả.”

Lý Tưởng “…”

Ngô Trạch Văn tiếp tục nói “Hơn nữa, trên người tôi không có gì để người nọ lừa gạt, mà anh ta cũng không giống như kẻ lừa đảo.”

Lý Tưởng “…”

Có tên lừa đảo nào viết trên mặt mình “Tôi là kẻ lừa đảo” không chứ? Tên kia vừa thấy ông lên 30 cấp lập tức cầu hôn, rõ ràng là dụng tâm bất lương mà!

Ngô Trạch Văn lần đầu tiên chơi game online, không biết được những phức tạp trong giới này…

Lý Tưởng đau đầu nhìn về màn hình máy tính, kênh đội ngũ lúc này bắt đầu bị ba cây cỏ spam các loại chúc mừng——

[Trư lung thảo]: “Chúc mừng chúc mừng nha! Chúc mừng hai vị!”

[Nguyệt lượng thảo]: “Thấy là biết mà! Đường Môn với Ngũ Độc là xứng đôi nhất, hai vị quả thật là trời đất tạo nên mà!”

Mà Hàm tu thảo mới nãy còn công khai cầu hôn Ngũ Độc trên kênh đội ngũ lúc này cảm thấy vô cùng sợ hãi “Đường Môn đại ca, xin lỗi ha, hông biết Ngũ Độc là vợ của ông, mới nãy chỉ là thuận miệng nói nói thôi, ông tuyệt đối không cần để trong lòng ha!!”

Lưu Xuyên đáp trả bằng biểu tình mỉm cười “Không sao không sao cả, không cần ngại.”

Không cần ngại? Ngươi thật sự là có mặt mũi nói lời này ha!

Lý Tưởng lừa Ngô Trạch Văn chơi nhân vật nữ, còn dự định làm bảo tiêu cho Ngô Trạch Văn trong quá trình thăng cấp, tự hứa phải trông chừng không để tên gà mờ kia bị người khác bắt cóc. Kết quả đâu? Vừa mới lên 30 cấp đã bị người lạ tha đi mất rồi…

Lý Tưởng nhịn không được tư tán gẫu với Đường Môn “Anh em, ông không thấy làm chuyện này rất không phúc hậu sao?”

[Lưu Danh Bách Thế]: “Có hả? Tôi thấy rất phúc hậu mà:)”

Lý Tưởng bị câu này làm cho nổi giận, trực tiếp rời đội, kéo Đường Môn vào danh sách cừu nhân——

Hiệp sĩ Thiếu Lâm [Đại Sư Có Lý Tưởng] mở cừu sát với ngài!

Lưu Xuyên đang định uống nước, thấy tin tức này xuất hiện, suýt chút nữa phun đầy màn hình.

——nghịch đồ! Dám mở cừu sát với sư phụ!

Lưu Xuyên dứt khoát buông chai nước xuống, hai tay nhanh chóng đặt lên bàn phím, phát một loạt biểu tình mỉm cười gửi lên kênh chat phụ cận——

“Muốn đánh với tôi? Cậu xác định?”

---

24. Quyển 1 - Chương 19: Không Đủ Tiền

Muốn pk với tôi? Cậu xác định rồi chứ?

Lý Tưởng bị những lời này kích thích đến muốn bùng cháy!

Ngay cả Ngô Trạch Văn ngồi bên cạnh cũng thấy được bộ dạng nghiến răng nghiến lợi bẻ khớp tay răng rắc của cậu chàng…

Có điều, dựa vào lối phân tích bình tĩnh của mình, Ngô Trạch Văn cảm thấy được nếu Lý Tưởng đánh nhau với Đường Môn kia, tuyệt đối là tự tìm đường chết. Không thấy trước đó anh ta bị ba cây cỏ đánh hội đồng mà vẫn có thể dễ dàng giết chết họ sao?

Lý Tưởng hiển nhiên là không nghĩ tới điểm này, cậu chàng vừa bị khích tướng, nhiệt huyết lập tức sôi trào, điều khiển đại sư nắm lấy phật châu xông về phía Đường Môn.

Đường Môn thấy đại sư hùng hổ lao về phía mình, đột nhiên ẩn thân, trong nháy mắt liền biến mất ngay trước mắt đại sư…

Lý Tưởng tức giận hét to “Có ngon thì đừng ẩn thân!”

Lưu Xuyên vừa điều khiển nhân vật khinh công di chuyển, vừa đằng ra hai tay gõ chữ, dùng mặt cười trào phúng Lý Tưởng "Đường Môn không ẩn thân còn gì là Đường Môn? Tưởng tôi là cậu à?"

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng bị tức đến đau cả ngực, hít sâu một hơi, vừa thấy Đường Môn hiện hình, lập tức vọt người một cái phi hạc xung thiên, cả người nháy mắt vọt lên! Lý Tưởng bùng nổ tốc độ tay, mười ngón điên cuồng ấn bàn phím, đại sư liên tục vài cái khinh công tiếp nối nhau lao thẳng lên không trung!

Đường Môn phía trước vừa chạy vừa vòng qua vòng lại, Lý Tưởng truy theo phía sau mệt đến thở hồng hộc, quái trong trại phỉ bị hai người làm cho kinh động đuổi theo sau, trong lúc nhất thời toàn bộ trại phỉ biến thành gà bay chó sủa.

Ba gốc cỏ cùng Ngô Trạch Văn đứng ở giữa xem cuộc chiến, nhìn một lát, cảm giác có chút không đành lòng…

Khụ khụ, toàn cảnh cảm giác cứ như là chủ nhân đang… dắt chó đi dạo vậy…

Mà, bị người nào đó xem như "chó cưng" dắt chạy vòng vòng quanh trại phỉ Lý Tưởng, càng chạy càng tức giận!

Mà càng đáng giận hơn chính là càng đuổi theo, khoảng cách giữa đại sư và Đường Môn ngược lại càng bị kéo ra xa hơn, quả thực khốn nạn!

Cuối cùng, nại lực khinh công của đại sư tuột xuống còn 0, Lý Tưởng không thể đuổi theo được nữa.

Lúc này, Đường Môn mới chậm rãi ngừng lại ở một gốc cây đàng xa xa, phát một cái mặt mỉm cười "Nại lực cạn rồi chứ gì?"

Lý Tưởng trong lòng kinh ngạc: Làm sao hắn biết?

Đường Môn vẫn tiếp tục cười "Xài khinh công lại không chịu tính toán nại lực, không sợ đang bay trên không mà hết nại lực rớt xuống té chết hả? Ha ha ha…"

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng nghe tên kia chế giễu, trong lòng ức muốn chết, tức cái là trình độ chênh lệch quá xa, rượt theo còn không kịp nữa chứ đừng nói đánh người ta…

Đường Môn phóng người khinh công bay đến bên cạnh đại sư ngồi xuống, vừa tĩnh toạ khôi phục vừa dùng

kênh chat phụ cận tán gẫu "Ngồi xuống hồi phục nại lực đi, chừng nào hồi đầy lại theo tôi chạy vòng quanh trại phỉ lần nữa, tôi dạy cậu dùng khinh công."

Lý Tưởng "…"

Khoan khoan, tui vẫn còn đang cừu sát ông này! Ông liền như vậy ngồi xuống bên cạnh tui không có vấn đề gì chứ?

… Đây là coi thường một cách trắng trợn sao?

Lý Tưởng nhìn Đường Môn một bộ chẳng thèm lo lắng đường hoàng ngồi xuống bên cạnh đại sư của mình, thật sự là không biết phải làm sao, đánh cũng không xong mà không đánh cũng không xong, liền dùng một đống biểu tình bị nổ thành tro để diễn tả rối rắm trong lòng mình.

Lưu Xuyên cười nói "Muốn pk với tôi? Max cấp rồi tính đi, hiện tại cậu gà tới mức tôi chả buồn hành cậu nữa."

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng đột nhiên phát hiện, tên Đường Môn này nói chuyện cực kỳ đáng ghét, kỹ năng chuyển đề tài cũng siêu vô cùng! Vốn cứ tưởng sẽ diễn ra một hồi cừu sát pk đầy máu lửa, vô duyên vô cớ lại biến thành một hồi dạy làm cách nào tính toán nại lực khi khinh công, làm cho người khởi xướng cừu sát Lý Tưởng xấu hổ vô cùng.

Lát sau, Lưu Xuyên lại hỏi "Nại lực hồi phục đầy chưa?"

Lý Tưởng nói "…Đầy."

Lưu Xuyên nói "Ok, làm theo tôi."

Khác với hai loại chỉ số máu và mana chịu ảnh hưởng trực tiếp bởi thuộc tính của nhân vật, giá trị nại lực trong game chỉ ảnh hưởng đến khinh công thao tác, mỗi nhân vật đều có chỉ số nại lực cố định là 100 điểm, sau khi tiêu hao hết nại lực thì không thể sử dụng khinh công được nữa, cho nên nói nếu như đang bay giữa trời cao mà đột nhiên chỉ số nại lực hao hết thì… chỉ có thể nói một câu, xin lỗi nha thiếu hiệp, đành phải cho ngài thể hiện cái gì gọi là rơi tự do cùng với cảm giác bị té thành một đống thịt nát vậy!

Rất nhiều tân thủ mới bắt đầu chơi game bởi vì không có thói quen tính toán nại lực khi khinh công mà gặp phải trường hợp đang bay trên trời té chết, huyết lệ sử có thể nói là vô số kể…

Nại lực có thể chậm rãi khôi phục theo thời gian, trong game không tồn tại dược phẩm hoặc kỹ năng lập tức hồi phục nại lực, chỉ có tại chỗ tĩnh toạ có thể giúp tốc độ nại lực hồi phục nhanh hơn mà thôi.

Trong những trận chiến giữa cao thủ với nhau, việc nắm giữ cùng với tính toán sử dụng nại lực là vô cùng trọng yếu, nhất là đối với các môn phái thường xuyên phải lợi dụng khinh công để di chuyển như Đường Môn, nếu tiêu hao nại lực quá nhanh, không thể tiếp tục sử dụng khinh công thì Đường Môn chẳng khác gì một con cua bị lột mất hai chiếc càng, sức chiến đấu cũng giảm mạnh đáng kể.

Khinh công trong Võ Lâm khá đa dạng, có khinh công thông dụng giang hồ, có khinh công đặc biệt riêng của từng môn phái, nếu muốn nắm giữa toàn bộ, tất nhiên không thể thiếu việc luyện tập liên tục. Lý Tưởng đối với thao tác khinh công nắm giữ không tệ lắm, có điều cậu chàng lại không biết tính toán sử dụng nại lực, không biết cách dùng như thế nào là tối ưu nhất, tiết kiệm nhất, giống như lúc nãy chỉ biết dùng khinh công bừa rượt theo Lưu Xuyên, cho nên nại lực mới nhanh chóng tiêu hao hết như vậy.

Lưu Xuyên vừa thao tác Đường Môn, khống chế di chuyển khinh công giữa không trung, vừa tranh thủ gõ chữ dạy cho Lý Tưởng——

"Chỗ này không nên dùng [Truy phong bộ], [Truy phong bộ] hao nại lực nhanh lắm…"

"Mới nãy lẽ ra cậu nên sử dụng [Ngự phong nhi hành] chuyển tiếp sẽ thích hợp hơn…"

"Sai rồi, nơi này nên dùng [Như yến quyết] để điều chỉnh vị trí trong không trung…"

"Không cần rơi xuống nhanh như vậy, trước tiên dùng [Phiêu tuyết xuyên vân] bật lên rồi phóng qua chướng ngại trước mặt…"

Lý Tưởng theo Đường Môn học dùng khinh công, quả nhiên phát hiện nại lực của mình tiêu hao so với lúc nãy chậm hơn nhiều lắm, chạy một vòng quanh trại phỉ vậy mà vẫn còn dư hơn 20 điểm, so với lúc nãy chạy một vòng đã tiêu sạch tiến bộ hơn rất nhiều.

Lưu Xuyên giơ ngón tay khen ngợi "Học rất nhanh ha, lại một lần đi, chú ý mấy chi tiết tôi nhắc lúc nãy."

Lý Tưởng "…"

Bộ dạng hùng hổ bẻ khớp tay lúc nãy bây giờ đã biến thành mặt đỏ tai hồng.

Tự mình đi tìm chết xông vào họng sung, Lý Tưởng cảm thấy rất là xấu hổ, mà cậu cũng không ngờ tự dưng kịch bản lại quay ngoắt ba trăm sáu mươi độ biến thành như bây giờ… Mình mở cửu sát muốn giết Đường Môn, kết quả Đường Môn lại quay ngược dạy mình làm sao sử dụng khinh công, thật là mạc danh kỳ diệu…

Lại một vòng quanh trại phỉ, lần này nại lực còn 30 điểm.

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình mỉm cười "Tiến bộ rất nhanh, có rảnh thì luyện nhiều hơn là được."

Lý Tưởng "…"

Mình có nên cảm ơn không?

Vẫn còn mở cừu sát đây này…

Lý Tưởng mau chóng đóng cừu sát.

Khụ, Trạch Văn ha, xin lỗi ông, không phải tui không muốn làm bảo tiêu cho ông, chỉ tại kẻ thù quá lợi hại thôi…

Ông chịu khó hi sinh chút đi vậy…

Lưu Xuyên dạy dỗ nhị hoá Lý Tưởng xong, lại mở tư tán gẫu cho Ngô Trạch Văn hỏi "Sao rồi, đứng xem có thu hoạch gì không?"

Ngô Trạch Văn thành thật gật đầu "Ừm."

Nhóc này vẫn là tích tự như kim a… Lưu Xuyên bất đắc dĩ, tiếp tục quay con vụ "Các loại khinh công giang hồ đều nhớ hết cha?"

Ngô Trạch Văn trả lời "Ừ."

Lưu Xuyên tiếp tục quay quay "Nói nghe thử xem."

Rốt cuộc khiến con vụ chịu tự quay, thật lòng trả lời "Dựa theo nghĩa đen mặt chữ cũng không khó nhớ lắm, [Phi hạc xung thiên] với [Như yến quyết] là khinh công dùng để tiến về phía trước, [Phi hạc xung thiên] thích hợp dùng những khi muốn từ đất bằng bật lên cao, tốt nhất là dùng khi muốn bắt đầu khinh công. [Như yến quyết] lại thích hợp khi đang ở giữa không trung mà muốn nhảy lên cao hơn, có thể dùng như một loại chuyển tiếp cùng giữ độ cao. Còn [Phiêu tuyết xuyên vân] là loại khinh công giúp tăng vọt độ cao giữa không trung, thích hợp dùng khi muốn truy kích hoặc vượt qua các loại chướng ngại vật."

—— Người có ngộ tính cao, quả nhiên là bớt lo vô cùng!

Lưu Xuyên hết sức vui mừng nói "Xem ra về mặt lý luận cậu đều nắm rất rõ khi nào có thời gian tôi sẽ mang cậu đi luyện tập thực chiến, thao tác khinh công của cậu vẫn là phải rèn luyện nhiều hơn. Đại sư bên kia thao tác coi như là ok, chỉ có điều ý thức của cậu ta hơi bị rối loạn. Cậu thì ngược lại, lý luận ý thức rõ ràng, thao tác lại rối mù."

Ngô Trạch Văn nghe vậy, lỗ tai có hơi đỏ đỏ lên một chút.

Đường Môn này quả thật nói câu nào là trúng hồng tâm câu đó, một câu đã vạch ra đầy đủ khuyết điểm của mình lẫn Lý Tưởng, ngữ khí nói chuyện không khác gì đang giáo huấn người khác…

Bất quá, người này quả thật có tư cách giáo huấn người khác thôi… Chỉ nhìn thao tác khinh công lưu loát tựa như hành vân lưu thuỷ của anh ta mới nãy, Ngô Trạch Văn cũng không nhịn được cảm thán một câu —— nếu như có camera quay lại, cho ra hình ảnh chắc chắn không khác gì võ lâm cao thủ đang thi triển khinh công trác tuyệt như trong các phim võ hiệp.

***

Lúc này, ở một góc cách phỉ trại không xa, quả thực có người đang dùng camera quay lại.

Tất nhiên không phải camera quay phim, mà là chức năng tự thu hình tích hợp trong game.

Phân hội trưởng của công hội Thất Tinh Thảo ở khu 7 Điện Tín – Đoạn trường thảo, lúc này đang vô cùng khiếp sợ dùng chức năng ghi hình trong game thu lại một màn lúc nãy. Vừa thu hình vừa không quên gửi tin nhắn tư tán gẫu cho Trư lung thảo hỏi thăm "Heo heo, có chuyện gì xảy ra vậy?"

Trư lung thảo cũng hết sức khó hiểu trả lời "Tui cũng hổng biết nữa, Đường Môn với Ngũ Độc kết hôn, sau đó tên Thiếu Lâm đột nhiên rời đội mở cừu sát…"

Đoạn trường thảo nhíu mày "Không lẽ là ân oán tay ba ngược luyến tình thâm sao?"

Trư lung thảo gãi đầu đau khổ "Nhìn hổng giống lắm! Tên Thiếu Lâm kia mở ra cừu sát tính pk, Đường Môn lại kéo nó chạy một vòng quanh trại phỉ, sau đó tên Đường Môn kia bắt đầu mở lớp dạy khinh công cho Thiếu Lâm…"

Đoạn trường thảo "…" Tình huống gì đây?

Trư lung thảo nói "Hai người họ mở ra cừu sát lẫn nhau, sau đó vừa cùng nhau thảo luận như thế nào sử dụng khinh công hợp lý tiết kiệm nại lực, vừa rượt theo nhau chạy hai vòng quanh trại phỉ… sau đó, cùng nhau sóng vai ngồi tĩnh toạ hồi phục nại lực…"

Trư lung thảo nói xong, còn kèm theo một đống biểu tình hộc máu.

Biểu hiện của mở cừu sát là tên sẽ biến thành màu đỏ. Đại Sư Có Lý Tưởng rời đội mở cừu sát, nên cả đội Trư lung thảo đều thấy tên của đại sư biến thành màu đỏ có thể công kích, Đường Môn lại dám trực tiếp cùng cừu nhân tên màu đỏ sóng vai ngồi tĩnh toạ để… khôi phục nại lực. Còn Ngũ Độc thì sao? Làm tác nhân gây chiến, Ngũ Độc lại bình tĩnh đứng bên cạnh nhìn kịch vui, một lời cũng không nói.

Trư lung thảo quả thực là buồn tới đau ngực! Cậu chàng rốt cuộc nhận ra rằng, bằng vào trí não nhân loại

của mình, hoàn toàn không hiểu nổi tư duy của ba tên này.

Đoạn trường thảo bên kia nghe cũng hỗn loạn theo "Ba người này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Không phải mày bảo hai "con gà" kia là bạn của Đường Môn sao?"

Trư lung thảo nói "Thì nhìn tụi nó như hội bạn thân mà, nhưng nhìn kỹ lại không giống… Thiếu Lâm mấy lần chat trong đội đều gọi là "Đường Môn đại ca", cảm giác giống như là mới quen biết với nhau vậy… Hơn nữa mới nãy nói một câu không hợp liền trực tiếp mở cừu sát, nói chung tui cũng hông hiểu nổi tụi nó nữa!"

Đoạn trường thảo sắp xếp lại ý nghĩ một chút, nói "Vậy Đường Môn với Ngũ Độc bây giờ là kết hôn rồi?"

Trư lung thảo nói "Ờ, mới kết xong."

Đoạn trường thảo tỉ mỉ tự hỏi lại, mới nãy chỉ xem Đường Môn sử dụng khinh công di chuyển thôi, đã có cảm giác hổ khu chấn động rồi… Là cao thủ thủ hay người bình thường rất dễ dàng nhận ra ở một số chi tiết về mặt tao tác, Đường Môn này quả nhiên như lời của Trư lung thảo bình luận—— là một cao thủ cực kỳ lợi hại!

Khinh công thôi, cũng đủ tuyệt rồi!

Cách chuyển tiếp cực kỳ mượt mà lưu loát, thậm chí không có một điểm tạm dừng nào, phi diêm tẩu bích cứ như trên người có treo một sợi dây vậy, trực tiếp bay một vòng quanh map, điểm mượn lực cũng nắm vững vô cùng tinh chuẩn!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Đoạn trường thảo chắc chắn sẽ nghĩ đây là clip tuyên truyền đã trải qua chỉnh sửa cắt ghép hậu kỳ của nhà sản xuất…

Cao thủ lợi hại như vậy, càng khó hơn là vẫn chưa vào công hội nào… Thân là hội trưởng phân hội Thất Tinh Thảo, tuyệt đối phải lôi kéo người này về công hội của mình!

Sau một lúc suy xét, Đoạn trường thảo rốt cuộc chịu lộ diện, tư tán gẫu với Đường Môn "Chào bạn, làm quen một chút ha, tôi là hội trưởng phân bộ của công hội Thất Tinh Thảo ở khu này."

Thất Tinh Thảo đang muốn kéo người?

Lưu Xuyên tạo tài khoản trong game chỉ là vì muốn dẫn dắt một chút Trạch Văn cùng Lý Tưởng, chứ không hề nghĩ sẽ kinh động các công hội lớn. Tiếc là vô xảo bất thành thư, ở trại phỉ kiếm kinh nghiệm vô tình gặp được tổ ba gốc cỏ ngu ngốc, vì trả thù cho hai người kia mà anh một mình giết cả ba người, hiển nhiên là làm cho quản lý của công hội Thất Tinh Thảo lưu ý đến.

Lưu Xuyên bất đắc dĩ trả lời lại "Chào, hội trưởng tìm tôi có việc?"

Đoạn trường thảo thực nhanh trí lái sang chuyện khác "Nghe heo bên tôi bảo cậu vừa mới kết hôn? Trước chúc mừng chúc mừng!"

Lưu Xuyên cười cười "Khách khí khách khí!"

Đoạn trường thảo nói "Chừng nào mới tổ chức hôn lễ? Nhớ mời để bên tôi cũng tới náo nhiệt một phen!"

Quả nhiên không hổ danh là hội trưởng Thất Tinh Thảo, am hiểu nhất chính là các loại ngoại giao, muốn kéo người nhưng lại không đề cập tới chuyện mời vào công hội, ngược lại bắt chuyện từ việc kết hôn… Cũng đúng, cái gọi là người gặp chuyện vui tinh thần sướng, có người nào nhân dịp vui mừng như hôn lễ của mình mà thấy người khác muốn đến tham dự để chúc mừng lại mặt dày mà đi cự tuyệt đâu, đúng không?

Cứ vậy mà có đó, chính là cái tên Đường Môn kia, vô cùng không biết xấu hổ đi cự tuyệt ý tốt người khác, còn hỏi lại "Còn phải tổ chức hôn lễ? Kết hôn thôi mà sao phức tạp quá vậy?"

Đoạn trường thảo thật sự muốn quỳ bái người này!

Kết hôn phải tổ chức hôn lễ, đây là thường thức không phải sao? Lấy "cô em" Ngũ Độc xinh xắn đáng yêu như vậy, ngươi dám không biết xấu hổ bảo không tổ chức hôn lễ?

Đoạn trường thảo cố nén khoé miệng run rẩy, đề nghị "Nên tổ chức thì tốt hơn chứ… Cưới vợ thôi, nên rầm rộ một hồi, tổ chức hôn lễ cho hoành tráng tí, vợ cậu cũng sẽ cảm thấy cao hứng hơn đúng không!?"

Lưu Xuyên nói "Ồ, vậy muốn tổ chức hôn lễ phải tốn bao nhiêu?"

Đoạn trường thảo nói "520 kim tệ."

Lưu Xuyên mở hành trang xem một chút, sau đó nói "Không đủ tiền: ("

Đoạn trường thảo nhìn thấy câu này, tay trượt khỏi bàn phím, đẩy cái cốc nước bên cạnh ngã xuống, nước văng tung toé ướt cả bàn phím.

Cao thủ? Tên này thật sự là cao thủ? Khí thế vung tiền như rác vì tức phụ nhà mình của các cao thủ thường thấy đâu!?"

Hình ảnh thường thấy của các cao thủ khi cưới vợ:

Hôm nay là hôn lễ của tại hạ, các huynh đệ đều đến tham dự, đến cổ động cho tại ha!!

Phát thiệp toàn thế giới, ai gặp đều phát!

Lão bà anh yêu em!! 520 câu nói anh yêu em đại biểu tình yêu của anh đối với vợ!!!

bla bla

—— Vì thế cả server ai nấy đều biết, hôm nay cao thủ sẽ kết hôn…

Nhưng, vị cao thủ trước mắt này lại khác: Kết hôn phiền phức quá, không đủ tiền: (

Đây là lời mà một cao thủ nên nói ra sao? Còn cái vẻ mặt khổ sở buồn rầu ở đằng sau nữa, ý gì đây??

Đoạn trường thảo lúc này rốt cuộc hiểu ra, vì sao tên heo bị mình phái đi lôi kéo người, vẫn luôn cảm thấy ức chế trong lòng cùng với luôn muốn hộc máu như vậy…

Vị huynh đài cao thủ này, thực sự là khác xa một trời một vực so với đám cao thủ thường thấy trong game…

Giải thích một chút

(+) Phi diêm tẩu bích: bay lên nóc nhà chạy trên tường, ý là chỉ khinh công leo nhà leo tường ý = = (tự dưng nhớ tới cái mỹ nhân đồ của JX3 ghê, có cái mini quest phi diêm tẩu bích của ông lão tù nhân TAT)

25. Quyển 1 - Chương 20: Chú Rể Vô Trách Nhiệm

Thực sự mà nói thì, lâu lắm rồi Lưu Xuyên mới trở lại Võ Lâm, nên những quy tắc trong game anh đã quên sạch từ lâu rồi.

Sáu năm trước, thời điểm Võ Lâm bắt đầu mở phiên bản beta thử nghiệm, Lưu Xuyên cùng cả đám bạn thân dấn thân vào game, trường kỳ đóng quân ở khu 1 server Ức Giang Nam. Lúc ấy trong game còn chưa có hệ thống kết hôn, càng không có cái gọi là nhiệm vụ phu thê, chỉ có hệ thống sư đồ cùng hệ thống bang hội vô cùng đơn giản.

Một năm sau khi Võ Lâm bắt đầu đưa vào hoạt động chính thức, phía quan phương cũng thông qua xét duyệt được cho phép gia nhập liên minh eSport, cũng là lần đầu tiên giải thi đấu chuyên nghiệp Võ Lâm được tổ chức…

Cũng trong năm đó, Võ Lâm chào đón bản cập nhật lớn, các server dành chơ giới game thủ chơi online cùng với server phục vụ riêng cho thi đấu chuyên nghiệp – cũng chính là [Chuyên khu thi đấu dành cho tuyển thủ chuyên nghiệp] được mở ra, cấp bậc cao nhất cũng từ 60 thăng lên 70, hai môn phái mới là Cái Bang cùng Minh Giáo được ra mắt, gia tăng hệ thống kết hôn cùng kết bái. Đến tận khi ấy, bối cảnh "Bát đại môn phái" cùng "Hai mươi bốn lưu phái" mới chính thức được xem như hoàn thiện.

Mùa thi đấu chuyên nghiệp đầu tiên, đa số tuyển thủ đều các cao thủ xuất thân từ giới game online nghiệp dư, Lưu Xuyên dẫn theo chiến đội Hoa Hạ đồng loạt rời khỏi Khu 1 Ức Giang Nam, bắt đầu chuyên tâm tiến hành huấn luyện riêng cho từng loại bản đồ thi đấu, về sau bận rộn đến nỗi không còn thời gian lưu tâm đến những chuyện xảy ra trong game.

Sở dĩ biết được chuyện lên 30 cấp là có thể kết hôn, là bởi vì về sau anh từng tạo vào cái acc phụ trong game, chủ yếu là để tìm hiểu về đặc điểm các lưu phái của hai môn phái mới tăng thêm là Cái Bang và Minh Giáo, mới phát hiện hệ thống thông báo sau 30 cấp có thể kết hôn…

Còn về cái gì mà hôn lễ rồi lễ kim rồi lì xì vân vân và vũ vũ, Lưu Xuyên thật sự không biết…

Đoạn trường thảo đề cập tới nhưng thực ra khiến Lưu Xuyên cảm thấy nổi lên hứng thú, anh mở trang web ra tìm kiếm một chút, mới biết hoá ra cái chuyện kết hôn này, phức tạp lắm!

Cầu hôn được đối phương cấp nhận rồi, liền được công nhận là kết hôn tự do, nhà nghèo không tổ chức hôn lễ cũng không sao, đại gia còn có thể tổ chức hôn lễ rầm beng hoành tráng tới hết cỡ.

Quy mô hôn lễ có hai loại: mức bình thường cùng mức xa hoa.

Mức bình thường thì cảnh tượng hôn lễ sẽ nho nhỏ chút, khách mời tham dự cũng chỉ giới hạn có 10 người, thích hợp với các loại tổ đoàn nhỏ hay hội bạn thân. Còn mức xa hoa thì cảnh tượng hôn lễ sẽ vô cùng hoa lệ lộng lẫy, đồng thời số lượng khách mời cũng tăng lên tối đa là 1000 người, nhưng hệ thống chỉ tặng có 100 cái thiệp mời mà thôi, muốn mời nhiều người hơn thì phải tự bỏ tiền ra mà mua thiệp. Loại hình hôn lễ xa hoa thích hợp với các loại đại gia dư tiền, hoặc các kiểu nhân vật như là hội trưởng công hội lớn, hôn lễ xa hoa còn có tiết mục chú rể cưỡi ngựa mang theo kiệu hoa của cô dâu đi dạo một vòng chủ thành, suốt hành trình kèm theo pháo hoa tưng bừng, lại còn được thông báo trên kênh thế giới nữa, là đối tượng ngưỡng mộ của vô số người…

Hôn lễ bình thường cần nộp phí 520 kim tệ, nhưng hôn lễ xa hoa lại cần tới 1314 nguyên bảo…. Nguyên bảo tất nhiên là quy đổi từ tiền mặt mà ra, tục xưng là nạp thẻ, tương đương với 1314 nhân dân tệ.

Thái độ của phía phát hành rất rõ ràng, chúng ta muốn kiếm tiền, nhà giàu mau mau nộp tiền lên đây!

Lưu Xuyên xem xong miêu tả về hôn lễ trên mạng rồi liền bình tĩnh tắt đi.

Dùng 1314 nhân dân tệ để tổ chức một hồi hôn lễ ảo trong game? Còn không bằng để tiền mua một cái bàn phím cơ xịn một chút…. Mấy thứ hình thức này trước giờ Lưu Xuyên chưa bao giờ thích nổi.

Cơ mà, hôn lễ 512 kim vẫn có thể suy xét lại…

Lưu Xuyên nhắm vào hôn lễ bình thường, cũng không phải vì hình thức hôn lễ, mục tiêu của anh là cửa hàng giảm giá chỉ có trong phụ bản hôn lễ kìa…

Bởi vì những khách được mời đến tham dự đều phải tỏ một chút thành ý tặng cho cô dâu với chú rể một bao lì xì, nên phía hệ thống cũng có một chút trả lễ nho nhỏ, người chơi có thể mua đá ngũ hành cấp 1 bán giảm giá trong cửa hàng ở cảnh tượng hôn lễ, giá rẻ hơn một nửa so với cửa hàng bên ngoài. Đá ngũ hành chính là vật phẩm cần thiết để cường hoá trang bị.

Có điều vấn đề trước mắt là, trong hành lý của Lưu Xuyên chỉ có 100 kim tệ, không đủ để nộp tổ chức hôn lễ nữa là…

Võ Lâm không giống với các loại game online miễn phí lưu hành hiện tại, có thể dùng tiền thật để đổi tiền trong game, bởi vì là trò chơi hình thức thu phí theo thời gian, cho nên người chơi muốn có tiền vàng trong game thì phải tự mình suy nghĩ cách kiếm: làm nhiệm vụ, đi phụ bản, các loại kỹ năng sinh hoạt về sau, etc… đều có thể dùng để kiếm kim tệ. Nhưng ở gian đoạn sơ kỳ hiện tại, kỹ năng sinh hoạt vẫn chưa mở ra, chỉ dựa vào làm nhiệm vụ kiếm tiền quả thật rất khó. Huống hồ, Lưu Xuyên là bởi vì lười không muốn làm nhiệm vụ mới chạy tới chỗ này để đánh quái thăng cấp.

Không có tiền, làm sao bây giờ?

Lưu Xuyên suy nghĩ một lát, sau đó vô dùng mặt dày nói “Hay là hội trưởng cho tôi mượn đi?”

Đoạn trường thảo suýt chút nữa phun nước.

Cao thủ! Có cần thê thảm vậy không!? Tổ chức hôn lễ thường thôi cũng phải đi mượn tiền người khác, thật sự là không có chút khí chất gì của cao thủ cả!!! = =

Lưu Xuyên phát biểu tình mỉm cười “Cho tôi mượn 520 kim tệ đi.”

Đoạn trường thảo tiếp tục bị sặc.

Lưu Xuyên không thấy bên kia trả lời, hạ giọng thương lượng “Không thì mượn 420 kim cũng được, trong túi còn 100 nè!” phía sau lại kèm theo một đống biểu tình cười tủm tỉm.

Đoạn trường thảo quả thực là không biết nên nói cái gì…

Ai, thân là cao thủ, nghèo tới như vậy cũng đáng thương thật! Cả gia tài cư nhiên chỉ có 100 kim, nghèo khó tới như vậy, quả thực khiến người nghe phải rơi lệ chua xót…

Thôi kệ, dù gì mình tìm đến cũng là vì muốn lôi kéo người này vào hội, cho hắn tiền cũng coi như kéo gần quan hệ của cả hai vậy…

Đoạn trường thảo nghĩ như vậy, liền trực tiếp giao dịch 520 kim tệ trong hành lý của mình cho Lưu Xuyên, vô cùng hào phóng nói "Không cần trả, coi như tiền lì xì chúc mừng hôn lễ tôi tặng cậu!"

Lưu Xuyên không hề khách khí nhận lấy "Cảm ơn hội trưởng, tiền lì xì thiệt nhiều:)"

Đoạn trường thảo vội vàng đáp trả "Không cần khách sáo!"

Thân là hội trưởng công hội, chút tiền ấy đối với anh quả thực không là gì cả, giai đoạn đầu người nào cũng túi quần xiết chặt nên mới cho ít như vậy, nếu như là về sau, đừng nói 520 kim tệ thôi, cho cái năm vạn hai ngàn cũng còn được nữa là. Vì lôi kéo cao thủ về nhà mình, chút ít tiền ấy coi như là giá phải trả đi, không sao cả.

Lưu Xuyên nhận tiền, vô cùng sung sướng chat trên kênh đội ngũ "Bà xã, đi theo nè~"

Trong nhất thời, Ngô Trạch Văn không kịp phản ứng người này đang kêu ai.

Lý Tưởng ở bên cạnh hộc máu "Bà xã? Ông kêu cũng thuận miệng quá ha!"

Lưu Xuyên cười "Hôn cũng kết rồi, không kêu bà xã kêu cái gì?"

"…" Lý Tưởng bị nói đến nghẹn lời, tự mình đi sang một góc ngồi buồn bực…

Ngô Trạch Văn lúc này mới phản ứng là người nào đó kêu mình, cũng tưởng trong game ai cũng kêu như vậy nên không để ý lắm đến xưng hô, đánh chữ trả lời "Đi đâu?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Đi tổ chức hôn lễ, lát nữa mọi người đều đi ha, coi như náo nhiệt một hồi, tôi chưa thấy cảnh hôn lễ như thế nào đâu."

Ngô Trạch Văn cũng chưa thấy bao giờ, có điều cậu không hứng thú lắm với mấy cái kết hôn trong game này, cậu kết hôn chủ yếu là vì nhiệm vụ mà thôi.

Lưu Xuyên chuyển đội sang hình thức đoàn, mời luôn Đoạn trường thảo vào, lại bấm chọn hình thức theo sau cho cả đoàn, để mọi người tự động đi theo mình, sau đó kêu ra tiểu hoàng mã mà hệ thống tặng cho mang theo cả đám người chạy từ từ đến NPC quản lý phu thê ở thành Giang Lăng.

Chạy lanh quanh một vòng, Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi "Ủa NPC tổ chức hôn lễ ở đâu? Sao tìm hoài không thấy?"

Cả đám ngồi trước máy tính nháy mắt té ngửa!

Đoạn trường thảo run rẩy cả người "Anh em, cậu đi lộn chỗ rồi, bên kia là để nhận nhiệm vụ phu thê, còn NPC tổ chức hôn lễ là ở Miếu Nguyệt Lão ngoài thành…"

Lưu Xuyên phát biểu tình mỉm cười "Ồ ra vậy."

——chú rể vô trách nhiệm đến như vậy, lần đầu mới thấy!

Đoạn trường thảo thực sự là lần đầu mới thấy, còn đám người Trư lung thảo thì… đã muốn quen rồi, im lặng theo sau lưng Đường Môn, im lặng hộc máu…

Lưu Xuyên lại kéo một đám người vòng vèo đi đến Miếu Nguyệt Lão.

Sau khi nộp 520 kim tiền hương hoả cho Miếu Nguyệt Lão, trên đỉnh đầu Nguyệt Lão xuất hiện một khung đối thoại đầy chữ, ý nghĩa đại khái là "Chúc hai vị bạch đầu giai lão, vĩnh kết đồng tâm" vân vân, sau đó đưa cho Lưu Xuyên một vật phẩm dùng để mở ra phụ bản hôn lễ kèm theo 10 cái thiệp mời.

Lưu Xuyên giao dịch đưa thiệp mời cho Lý Tưởng cùng bốn người kia, vẫn còn lại năm cái thiệp, liền hỏi "Còn dư năm cái thiệp nè, xử lý như nào?"

Đoạn trường thảo nhìn mà chua xót hét cả lòng…

Cao thủ đó, vậy mà không kiếm đủ được 10 đứa bạn để mời tham dự hôn lễ nữa, thiệt là đáng thương…

Vì thế, Đoạn trường thảo liền đổi kênh [Hảo hữu] rao một tiếng "Có ai ở gần Giang Lăng không, rảnh thì đến tham gia hôn lễ nào, ai tham gia thì xin vào pt!"

Vừa rao liền có vài người hưởng ứng.

Kênh hảo hữu chỉ phát cho những ai kết bạn với nhau, mà đối tượng kết bạn của Đoạn trường thảo đa số đều là tinh anh trong công hội cùng người quen cũ. Đám người thuộc đoàn tinh anh giờ phút này hoặc là làm nhiệm vụ, hoặc đang đi đánh phụ bản, ngược lại có không ít thành viên hội giống như Trư lung thảo, trình độ không tốt lắm nhưng lại trung thành với công hội đang nhàn rỗi. Vừa rao liền có năm người nhanh chóng xin vào đoàn, tên đều cùng một kiểu XX thảo.

Lý Tưởng nghi hoặc hỏi trên kênh đoàn "Tên của mấy người giống nhau vậy, là người của Thất Tinh Thảo sao?"

Lý Tưởng tuy là không hiểu biết nhiều về các công hội lớn, có điều cũng nhìn thấy được trên đầu Đoạn

trường thảo lấp lánh danh hiệu "Hội trưởng công hội Thất Tinh Thảo", bây giờ lại thấy cả đống người tên đặt theo cùng kiểu như vậy, lập tức liền ngộ ra.

Đoạn trường thảo trả lời "Phải đó! Huynh đài cũng biết công hội của tụi này sao?"

Lý Tưởng đáp "Biết chứ, tui biết Thất Tinh Thảo chiến đội nè, Tiếu đội chơi Thiếu Lâm cực kỳ lợi hại, tui mới xem xong clip của Thất Tinh Thảo hồi nãy."

Đoạn trường thảo nghe liền vui vẻ.

Hoá ra Thiếu Lâm này là fan cứng của Tiếu đội, kế hoạch mượn sức coi như tiến hành suôn sẻ hơn rồi!

Cũng đúng, có ai chơi Thiếu Lâm mà không biết Tiếu đội đâu? Đoạn trường thảo nghĩ đến đây, trong lòng kiêu ngạo khôn kể…

Lý Tưởng tiếp tục hỏi "Thành viên của công hội đều là fan của chiến đội Thất Tinh Thảo sao?"

Đoạn trường thảo đáp "Quản lý đều là fan lâu năm của Thất Tinh Thảo, các thành viên khác đa số đều là vì thích chiến đội Thất Tinh Thảo mới gia nhập công hội. Kỳ thật chúng tôi có thể xem hội hậu viện của chiến đội, tổng hội trưởng của chúng tôi làm việc cho chiến đội, chủ yếu là giúp chiến đội gia tăng danh khí trong các khu server, cùng với nạp máu mới cho đội dự bị, chiêu mộ những người mới có tiềm lực, cũng sẽ đề cử họ đến thanh huấn doanh bồi dưỡng, về sau nếu đạt tiêu chuẩn có thể theo chiến đội tham gia thi đấu chuyên nghiệp."

Lý Tưởng nghe vậy liền hiểu ra "Ồ ồ, tính ra cũng giống như một loại… đoàn hậu viện chính thức nhỉ?"

Đoạn trường thảo mỉm cười "Đúng vậy!"

Hai người lại hàn huyên vài câu, Đoạn trường thảo lúc này cảm thấy trong lòng có một chút nắm chắc.

Xem ra tên đại sư này rất có hứng thú với Thất Tinh Thảo, nhất định là fan cứng của Tiếu đội rồi! Như vậy chuyện lôi kéo họ về hội liền dễ làm hơn… Bây giờ Đường Môn muốn tổ chức hôn lễ, không tiện đề cập tới chuyện mời vào công hội, đợi đến lát nữa hôn lễ kết thúc, thời cơ cũng chín muồi, mới nhắc tới việc mời cả ba người họ vào công hội, lúc đó 99% sẽ thành công!

Nhưng mà, Đoạn trường thảo lại quên một điều, thiên hữu bất trắc phong vân, nhân hữu đán tịch hoạ phúc…

99% cơ hội thành công, nếu như mà xui xẻo, vô cùng có khả năng đảo ngược thành 1% ngoài ý muốn…

***

Thấy khách mời tập trung đông đủ, Lưu Xuyên liền bấm sử dụng đạo cụ trong hành lý, cả đám người được truyền tống đến phụ bản hôn lễ.

Cảnh tượng trong phụ bản hôn lễ được thiết kế vô cùng xinh đẹp, thời gian bối cảnh hôn lễ là buổi tuổi, khung cảnh bầu trời đêm điểm xuyến một vòng trăng sáng treo cao, ánh trăng ôn nhu như nước soi rọi bên trong đình viện cổ sắc cổ hương đầy mỹ lệ, trong viện có ao sen, trên bờ ao vắt một toà cầu đá vòm, trên cầu được phô một tầng thảm đỏ thật dày, phía trước bày bãi bàn án, trên bàn án đặt nến đỏ mừng hỉ sự đang bừng cháy, trong viện nơi nơi giăng mắc đèn lồng đỏ, tràn đầy không khí vui mừng.

Phía thiết kế coi như phúc hậu, hôn lễ bình thường nhưng cũng được thiết kế rất tinh xảo.

Vừa vào phụ bản hôn lễ, hình ảnh tự động chuyển sang hình thức ảnh động 3D… Hai tân nhân thay vào hỉ phục hệ thống đưa tặng, "cô dâu" Ngô Trạch Văn còn phải đội lên đầu khăn voan hồng, "chú rể" Lưu Xuyên thì lại phải cột hoa đỏ trước ngực, hai người tay trong tay đạp hồng thảm đi qua cầu hình vòm trong tiếng pháo rền vang…

Lưu trình hôn lễ được bắt chước theo lối cổ đại Trung Quốc chân thật từng chút một, người chủ hôn bắt đầu cất giọng "Giờ lành đã đến, bái thiên địa!"

"Nhất bái thiên địa!"

"Nhị bái cao đường!"

"Phu thê đối bái!"

Buổi lễ vừa kết thúc, đoạn phim CG cũng chấm dứt, bắt đầu đến đoạn khách mời tham dự hôn lễ mời rượu chúc phúc…

Mà, đám người tham dự hôn lễ nhìn thấy màn hình trở về giao diện trò chơi, lại khiếp sợ phát hiện——

Chú rể với cô dâu mất tiêu rồi!

Đoạn trường thảo kinh ngạc hỏi trên kênh đoàn "Chú rể với cô dâu đâu?"

Có người tinh mắt phát hiện "Tên Thiếu Lâm kia cũng không thấy!"

Lúc trước cùng nhau hợp tác đánh quái, Trư lung thảo có thêm hảo hữu cả ba người, lúc này mở ra mới thấy tên của cả ba người đều biến thành màu xám.

Trư lung thảo bất đắc dĩ nói “Cả ba đứa đều rời mạng hết rồi.”

Đoạn trường thảo có chút nghẹn lời “Đừng nói cả ba đứa nó đều rớt mạng?”

Trư lung thảo yếu ớt đáp lại “Hình như là vậy…”

Đoạn trường thảo lúc này cũng muốn hộc máu “Mới kết hôn được phân nửa đã rớt mạng, cái đậu xanh!!!!”

Mà đám người còn lại lẫn nhau mắt to trừng mắt nhỏ, cả tập thể đều lệ tuôn như suối…

Hai vợ chồng đêm tân hôn cùng nhau rớt mạng, để lại đám quan khách tham dự tịch mịch nhìn nhau ở hiện trường hôn lễ…

Các người từng gặp vợ chồng nào vô trách nhiệm như vậy chưa???

• • •

Tiểu kịch trường

Lưu Xuyên: Tổ chức hôn lễ rất phiền phức, bà xã à, hay là chúng ta lược bớt đoạn phiền phức này đi, trực tiếp vào động phòng luôn?

Trạch Văn: Được.

Lưu Xuyên (dễ thương lượng như vậy?)

Hiện trường động phòng

Lưu Xuyên: bà xã cho hôn một cái nào (mặt dày xáp tới hôn)

Ngô Trạch Văn cầm iPad, thành công ngăn chặn.

Lưu Xuyên: Bà xã…

Trạch Văn: *Chắn chắn chắn*

Lưu Xuyên:…Giờ này rồi, đừng chơi Tiết tấu đại sư nữa được không?

Trạch Văn: Phải tập tốc độ tay

Lưu Xuyên:…Lúc trước thua em cái iPad đúng là sai lầm lớn nhất đời, cả ngày cầm iPad đánh anh, che mặt anh: (

Trạch Văn: Muốn thắng đoạt lại không?

Lưu Xuyên: Anh thắng cho anh hôn một cái?

Trạch Văn: Ừ

Tiết tấu đại sư, khúc cấp 10, bắt đầu!

Trạch Văn: ván thứ nhất, all combo, max score.

Trạch Văn: ván thứ hai, all combo, max score.

Trạch Văn: ván thứ ba, all combo, max score.

Lưu Xuyên:…chiếu!

• • •

Trời sáng.

Lý Tưởng: Đêm động phòng hai người trôi qua như thế nào?

Lưu Xuyên: Ha ha ha, đương nhiên là đại chiến cả đêm…

(cậu tưởng tôi sẽ nói ra là tôi chiến cả đêm Tiết tấu đại sư sao)

(toàn thua nữa!)

• • •

[Xin giúp đỡ]

Chủ topic: Bà xã mình tốc độ tay quái vật, dương cầm cấp diễn tấu, chơi Tiết tấu đại sư với vợ luôn thua. Mình có nên trực tiếp nhào đến đè vợ mình hay không? Trực tiếp đè có khi nào vợ sẽ nổi giận không?

P/S: Vợ mình là học bá, tư duy khác xa so với người thường.

Xin mọi người giúp đỡ, gấp lắm! Chờ trực tuyến!

Trả lời: đêm nay đi ra thư phòng ngủ đi

——by học bá nhà anh

Chủ topic:…chiếu!

…

Xuyên ca hôm nay lại bị chiếu hai lần~

Giải thích một chút

(+) **Thiên hữu bất trắc phong vân, nhân hữu đán tịch hoạ phúc**: trời cũng có khi gió mây thất thường, người cũng có hoạ phúc sớm tối, câu này đại khái là mấy điều ngoài dự đoán ấy =…=

26. Quyển 1 - Chương 21: Đại Sư Tỷ Nga My

Kỳ thực phi vụ rớt mạng tập thể lần này cũng không thể nào trách Lưu Xuyên được, bởi vì lúc này, tất cả những khách hàng của Hội quán Thanh Hoa đều đang chửi thề vì rớt mạng.

Ngay lúc này, loa vô tuyến gắn trên trần nhà đột nhiên vang lên một giọng nói nhu hoà "Xin lỗi tất cả những khách hàng đang sử dụng dịch vụ online của tiệm, bởi vì tiệm chúng tôi đang trang trí sửa sang lại tầng năm, nên đường truyền mạng xảy ra một chút vấn đề nho nhỏ, buộc phải tạm thời ngắt mạng khoảng hai tiếng từ 7 giờ đến 9 giờ tối, mọi người có thể xuống quầy thanh toán phí dịch vụ ngay lập tức, những ai

còn nhu cầu sử dụng xin mời hai giờ sau trở lại, vì bồi thường, tiệm chúng tôi quyết định miễn phí toàn bộ phí dụng dịch vụ lên mạng của tất cả mọi người đêm nay…”

“…Tiệm Net mà cũng rớt mạng, phải không vậy trời?”

“Tầng năm đang sửa sang lại kìa, nói vậy tức là tiệm này lại mở rộng nữa rồi! Tầng năm nghe đồn toàn phòng VIP không!”

“Moá đang đánh cạnh kỹ mới đau chứ! Khốn nạn gì đâu, đánh nửa trận rớt mạng, bực như quỷ!”

Những người xung quanh ai nấy đều vẻ mặt khó chịu, có người luống cuống tay chân tắt trò chơi, có người bực bội dùng tay đập lên bàn, loa vô tuyến trên trần nhà bắt đầu lặp lại thông báo phải ngắt mạng một lần nữa, Lưu Xuyên nghe xong cũng bất đắc dĩ rời khỏi game.

——gì cơ? Mấy đứa đánh cạnh kỹ trường được nửa trận bị rớt mạng, bực bội vì biến thành đứa hố đội hữu hả?

——Anh đây là đang kết hôn đây này! Kết hôn được nửa buổi lễ đã rớt mạng, hố một đống khách dự lễ thì tính sao?

Một nhóm người vẻ mặt hùng hổ rời khỏi phòng máy, may mắn là bồi thường miễn phí toàn bộ phí dụng dịch vụ đủ hấp dẫn khiến khách hàng hài lòng, cho nên đa số đều cảm thấy không sao cả.

Lưu Xuyên đúng lúc cũng đói bụng, liền chạy đi kiếm chỗ nào đó ăn cơm.

Bây giờ đã là bảy giờ chiều, cũng đã sớm qua cao điểm dùng cơm của mọi người, rất nhiều quán ăn bên đường đều đầy chỗ trống, Lưu Xuyên chọn một nhà bán mì vào ngồi xuống, vừa tính gọi món ăn liền nghe thấy bên tai vang lên thanh âm quen thuộc.

Lý Tưởng vừa đi vừa nói “Trạch Văn, ông nói thử xem cảm giác của tên Đường Môn kia lúc này như thế nào? Hôn lễ mới được một nửa, cô dâu đột nhiên rớt mạng, chắc đang tức lộn ruột lên rồi… Ha ha ha…”

Lưu Xuyên “…”

Tức gì đâu mà tức, đang ngồi thoải mái ở đây chờ ăn cơm chiều này!

Ngô Trạch Văn nói “Nói vậy là tiệm đó ngắt mạng hai giờ, đợi lát nữa lên mạng nếu anh ta còn online thì giải thích sau vậy.”

Hai người bước vào tiệm, ngoài ý muốn gặp được Lưu Xuyên, Lý Tưởng kinh ngạc nói “Lưu Xuyên? Ông

cũng ở đây?"

Lưu Xuyên cười "Ừ, ăn cơm ấy mà."

Lý Tưởng bước đến ngồi xuống cùng bàn với Lưu Xuyên, nói "Tui tính kéo ông đi qua server mới với tụi tui luôn, vậy mà hồi trưa thức dậy ông đi đâu mất tăm mất tích, cuối cùng chỉ có mỗi tui với Trạch Văn đi, tui nói ông nghe, lần này server mới mở ra người mới đông quá trời luôn!"

Lưu Xuyên nói "Bình thường server mới nào chẳng vậy."

Ngô Trạch Văn cũng đi tới ngồi xuống bàn, cầm lấy menu chăm chú nhìn một lát, mới hỏi "Hai người ăn cái gì?"

Lý Tưởng hào phóng nói "Gì cũng được, hôm nay tui mời."

Lý Tưởng trước giờ tính cách bộc trực rộng rãi, luôn thích mời người khác, nên cả Lưu Xuyên lẫn Ngô Trạch Văn cũng không khách khí với cậu ta, tự gọi cho mình một tô mì nước, Lý Tưởng lại gọi thêm một phần rong biển cắt sợi trộn cùng với chân gà kho làm thức ăn kèm.

Trong quá trình chờ đợi thức ăn bưng lên, Lý Tưởng không nhịn được mở miệng nói "Lưu Xuyên, kể ông nghe chuyện này tức cười lắm nè, Trạch Văn ở server mới chơi nhân vật nữ, lên tới cấp 30 gặp được một thằng ngu, nó ngu lắm kìa, Trạch Văn nam hay nữ còn chưa biết đã chạy đi cầu hôn cậu ấy rồi!"

Lưu Xuyên "…"

Thằng ngu kia ngồi trước mặt cậu nè, bồ tèo…

Lý Tưởng tiếp tục nói "Tui dám cá tên ngu kia không biết Trạch Văn là nam, thấy đại tỷ Ngũ Độc dáng ngoài xinh đẹp nóng bỏng liền đòi cưới, còn cưới gấp như vậy, chắc chắn là có ý xấu trong bụng!"

Lưu Xuyên "…"

Lý Tưởng lại quay qua nhìn Ngô Trạch Văn, hết sức nghiêm túc nói "Trạch Văn à, ông mới chơi game lần đầu nên không biết, game online có rất nhiều rất nhiều thằng khốn nạn, ở ngoài đời đã có bạn gái lại còn bon chen chạy lên mạng tìm người yêu, thứ đàn ông cặn bã như vậy tui thấy nhiều lắm luôn rồi, còn mấycái vụ tình yêu tay ba tay tư tay n+ nữa, nên ông phải nhớ nha, nếu thằng kia nó đòi ông cho nó thêm QQ hoặc là bắt ông gửi hình, yêu cầu chat webcam vân vân, cứ trực tiếp kéo nó vào sổ đen!"

Lưu Xuyên nghe tới đây nhịn không được ho vài tiếng "Khụ khụ khụ…"

May là Ngô Trạch Văn không để tâm lắm đến mấy lời này của Lý Tưởng, bình tĩnh nói "Anh ta có lẽ không phải lừa đảo, anh ta biết tôi là nam."

Lý Tưởng khiếp sợ hỏi "Ông nói cho thằng đó biết?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừ, lúc anh ta cầu hôn tôi nói cho anh ta tôi là nam rồi, anh ta bảo không sao, kết hôn chỉ để làm nhiệm vụ thăng cấp nhanh hơn mà thôi. Vả lại, trình độ của anh ta cao như vậy, lợi hại hơn chúng ta rất nhiều, nên thực tế mà nói thì trên người chúng ta, chẳng có cái gì đáng giá để anh ta đi lừa cả."

Lý Tưởng "…"

Ông nhất định cứ phải nói trực tiếp ra như vậy mới vừa lòng sao…

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc nghẹn lời của Lý Tưởng, Lưu Xuyên cảm thấy cực kỳ mát lòng mát dạ: vẫn là Trạch Văn nhà mình sáng suốt thông minh…

Ngô Trạch Văn tiếp tục phân tích "Lúc ở trại phỉ, anh ta vô cùng thoải mái giải quyết ba người bên Trư lung thảo kia, đủ chứng tỏ bản thân anh ta là cao thủ. Lúc cậu mở cừu sát đòi pk, anh ta cũng không nổi giận, ngược lại dạy cậu cách khinh công, theo tôi thấy có lẽ anh ta là muốn dẫn theo hai tân thủ như chúng ta thì đúng hơn."

Lý Tưởng buồn bực "…Sao ông cứ nói tốt cho tên kia mãi thế?"

Ngô Trạch Văn bình tĩnh trả lời "Bởi vì tôi đang nói sự thật."

Lý Tưởng "…"

Lưu Xuyên ngồi bên cạnh tủm tỉm cười uống trà.

Ai, lần này coi như "cưới vợ" chính xác rồi, nơi nơi chốn chốn đều che chở mình, tri kỷ vô cùng!

Lưu Xuyên nghe Ngô Trạch Văn khen ngợi mình, tâm tình phải nói là khoái trá đến cực kì. Nhất là khi nhìn thấy vẻ mặt buồn bực nói không nên lời của Lý Tưởng thì, cái loại tâm trạng khoái trá được xây trên nỗi đau khổ của người khác quả thật là cứ tăng gấp cả chục lần!

Thức ăn rất nhanh được bưng lên, ba tên nam sinh đói đến bụng cồn cào tranh nhau ăn ngấu nghiến, chỉ trong mười phút đã dọn sạch cả bàn thức ăn.

Sau khi ăn xong, Lý Tưởng đề nghị nói "Trạch Văn, tối nay tui tính ở tiệm Net qua đêm luôn, còn ông?"

Ngô Trạch Văn hơi do dự một chút, cũng gật đầu nói "Tôi cũng vậy."

Thực tế thì, từ nhỏ đến lớn Ngô Trạch Văn vẫn luôn là một học sinh ngoan, bình thường luôn luôn ngâm mình trong thư viện, rất hiếm khi đặt chân đến những nơi như tiệm Net để giải trí. Hôm nay cũng xem như là lần đầu tiên cậu đến tiệm Net cùng Lý Tưởng, mà loại chuyện như qua đêm ở tiệm Net đối với cậu của trước kia mà nói là chuyện chưa bao giờ tưởng đến chứ đừng nói là thử làm, vậy mà hôm nay cậu lại cảm thấy cũng rất bình thường… Ngô Trạch Văn rất muốn mau chóng thăng cấp, dù sao ngày mai cũng là cuối tuần, thử một lần ở tiệm Net suốt đêm cũng đâu có gì tai hại đâu đúng không?

Ngô Trạch Văn quyết định rồi, liền nói "Tôi về ký túc xá tắm rửa một cái, đổi quần áo luôn, 9 giờ tôi ra tiệm tìm cậu."

Lý Tưởng nói "Ok, vậy tui cũng về ký túc xá tắm một cái. À lát đi nhớ cầm theo cái áo khoác ha, ngồi máy lạnh cả đêm không khéo bị cảm."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừm."

Lý Tưởng lại quay qua hỏi Lưu Xuyên "Lưu Xuyên, ông đi luôn không?"

Lưu Xuyên cười "Hai người đi đi."

Lý Tưởng nghe vậy cũng không nói gì nữa, lấy ví tính tiền cơm, ba người cùng nhau trở về trường.

Lưu Xuyên đêm nay đương nhiên cũng sẽ over-night, nhưng vì thân phận của mình không tiện nên không đi cùng hai người.

Bản thân anh cũng không cố ý muốn lừa gạt Lý Tưởng và Ngô Trạch Văn, chẳng qua, đã là cao thủ thì phải bảo trì cảm giác thần bí, mới có thể phát huy việc dạy bảo một cách tốt nhất được. Hiện tại Lý Tưởng đối với sư phụ tràn đầy đều là sùng bái, sư phụ nói gì cậu chàng đều nghe theo, nếu như bảo với cậu ta sư phụ mình chính là bạn cùng phòng trước mặt này, hiệu quả của việc dạy dỗ chắc chắn sẽ giảm đi rất nhiều.

Cũng như lúc trước Lưu Xuyên đề nghị cậu ta chuyển qua chơi thử Thiếu Lâm, cậu ta trực tiếp dội lại một câu "Ông không hiểu đâu, Thiếu Lâm chả có gì hay cả…"

Vậy mà, chỉ một lần nhờ Tần Dạ cho cậu ta ăn hành vài trận, thái độ của cậu ta liền quay ngược, biến thành sùng bái Thiếu Lâm.

Cao thủ càng tỏ vẻ thần bí, càng khiến người khác cảm thấy sâu đến khó lường, cũng làm cho người khác thêm bái phục… Ngược lại, đối với người bên cạnh bởi vì bản thân cảm giác như rất hiểu họ, nên dù biết người đó có lợi hại tới cỡ nào đi nữa, cũng rất khó có thể xem họ như vị đại thần đã từng trong cảm nhận của mình…

Hơn nữa, biết được sư phụ chính là bạn cùng phòng của mình, giáp mặt chỉ đạo sẽ càng thêm xấu hổ hơn.

Hay thường nói, "ảo tưởng ra ánh sáng liền tan" chính là như vậy.

Loại trạng thái trước mắt này thật ra lại tốt, Lưu Xuyên tạm thời chưa có dự định muốn vạch trần thân phận của mình.

Đợi đến khi nào Lý Tưởng lẫn Ngô Trạch Văn nắm giữ được những đặc sắc của hai loại lưu phái một cách toàn diện, trình độ đạt tới có thể xuất sư, lúc đó mới nói cũng không muộn…

***

Buổi tối lúc trở lại ký túc xá thì, hai người còn lại trong phòng 301 là Dương Đào và Chu Hiểu Vũ đang cùng người khác đánh cạnh kỹ trường.

Lý Tưởng bước vào, đưa mắt nhìn thoáng qua màn hình của hai người kia.

Chu Hiểu Vũ quay đầu lại hỏi "Phòng trưởng, server mới sao rồi? Đông không?"

Lý Tưởng gật đầu "Đông, lần này nội dung bản cập nhật nhiều như vậy, lại mở server mới, rất nhiều công hội lớn cũng qua, người mới bắt đầu chơi cũng không ít, Tân Thủ Thôn bên server Thuỷ Long Ngâm phải mở tới tận tám kênh, người đông cứ như trẩy hội ấy!"

Lý Tưởng tạm dừng một chút, lại hỏi "Hai người vẫn đang đánh cạnh kỹ à?"

Chu Hiểu Vũ gật đầu "Phải đó, bắt đầu mùa mới nên điểm reset về 0 hết, mọi người đều dùng điểm đổi trang bị, tụi này cũng đổi trang bị, đang thử dùng đánh mấy trận coi như nào."

Võ Lâm chính thức hoạt động đến nay đã có sáu năm, vẫn luôn duy trì một truyền thống: Mỗi năm cứ đến mùa hè, vào khoảng tháng 7 đến tháng 9 đều sẽ cập nhật bản update toàn năm, cũng mở server mới, đồng thời trong game cũng sẽ bắt đầu lại mùa thi đấu mới, điểm tích luỹ toàn bộ đều reset về 0.

Trong Võ Lâm, Danh Kiếm Các được đặt ra như là một thế lực trung lập, chuyên thu thập các loại thần binh lợi khí trong chốn giang hồ, hàng năm đều sẽ mời cao thủ của các đại môn phái để tổ chức Đại hội thưởng kiếm, mỗi năm đại hội đều kết hợp theo nội dung nhiệm vụ chủ tuyến cùng các loại phụ bản, nội dung của bản cập nhật lần này chính là kịch tình 24 thanh vũ khí của Danh Kiếm Các bị trộm đi.

Sau khi lên max cấp, các người chơi có thể đổi các loại sáo trang như y phục, hộ thủ vân vân ở sư môn của mình, hoặc là có thể kiếm các món lẻ rơi trong phụ bản đánh boss, nhưng vũ khí thì lại khác. Phụ bản 70 cấp rơi vật phẩm không bao gồm vũ khí, nếu muốn có được vũ khí cực phẩm, nhất định phải dùng điểm Danh Kiếm Các hoặc là dùng tài liệu hiếm đến Danh Kiếm Các đổi lấy.

Danh Kiếm Các còn công bố bảng xếp hạng thần binh giang hồ, xem như nơi tra cứu trang bị tư liệu trong game.

Lý Tưởng tò mò hỏi "À phải rồi, hôm nay update xong có ai đổi được thần binh tranh võ lần này mới ra không?"

Chu Hiểu Vũ nói "Bảng thần binh của Danh Kiếm Các có update mới, có đủ khả năng thay tranh võ hầu như đều là đám người chiến giới thứ bảy, mấy ông đại thần tuyển thủ đó."

Lý Tưởng gật đầu "Cũng phải, đủ điểm tích luỹ cạnh kỹ trường để đổi tranh võ cũng chỉ có đám đại thần ở chiến giới thứ bảy mới có thể… Bất quả, các tuyển thủ chuyên nghiệp đều là không có thời gian chơi game, bọn họ đổi vũ khí chắc cũng chỉ để kiểm tra số liệu vân vân đi…"

Đang nói, đột nhiên kênh thế giới ở góc trái màn hình nhảy ra một hàng chữ màu vàng to đùng——

Đệ tử Nga My xếp hạng thứ nhất Bảng chiến giới của Đại hộ Võ Lâm Dạ Sắc lên mạng!

Lý Tưởng nhìn thấy lập tức sáng rực hai mắt, có chút khó tin nhìn kỹ góc trái màn hình, sau đó lập tức tiến vào trạng thái hưng phấn "Dạ Sắc lên mạng? Tuyển thủ chuyên nghiệp tại sao lại online game? Chẳng lẽ mình đang hoa mắt? Hay là "nàng" onl đổi tranh võ?"

Chu Hiểu Vũ cười nói "Không hoa mắt, đúng là nữ thần mà ông sùng bái nhất đó!"

Dương Đào vỗ vỗ bả vai Lý Tưởng nói "Lên đi, mau mau tìm nữ thần của ông xin chữ ký đi!"

Lý Tưởng tiếp tục nhìn màn hình vò đầu cười ngây ngô…

Lưu Xuyên "…"

Người này quả thực là một tên fan não tàn ha…

Bồ tèo, cậu có biết "Nữ thần Dạ Sắc" của cậu, kỳ thật là nam nhân không?

Lưu Xuyên cố hết sức kềm nén xúc động nói ra chân tướng cho Lý Tưởng, yên lặng lấy di động dùng QQ gửi tin nhắn đi "Quên ẩn thân kìa."

Ba giây sau, kênh thế giới lại lần nữa bắn ra dòng chữ màu vàng to đùng——

Đệ tử Nga My xếp hạng thứ nhất Bảng chiến giới của Đại hộ Võ Lâm Dạ Sắc rời mạng!

Ngay sau đó, di động Lưu Xuyên vang lên, là hồi phục tin nhắn mới nãy, nội dung ngắn ngọn đến cực kỳ, chỉ có hai cái dấu chấm than "!!"

Hai cái dấu chấm than, biểu thị cho tâm trạng buồn bực của Tần Dạ.

Lưu Xuyên sung sướng trả lời lại một đống ha ha ha.

Lên mạng rồi lại rời mạng chỉ trong có ba giây ngắn ngủi, tựa như phù dung sớm nở tối tàn, nhưng cũng đủ để biến cả kênh thế giới tiến vào trạng thái điên cuồng không thể khống chế được ——

"Trời ạ! Thật sự là đại thần Dạ Sắc online sao?"

"Đại thần Dạ Sắc! Cầu mở lôi đài ở khu tự do, cầu hành cầu dạy dỗ!"

"Đệ tử Nga My mau mau ra quỳ bái nữ thần!!!!"

"Xếp hàng quỳ bái đại nữ thần +1!!!!"

"Xếp hàng quỳ bái đại sư tỷ +2!"

"Xếp hàng quỳ bái đại sư tỷ +3!"

"Xếp hàng quỳ bái đại sư tỷ +10086…"

Hiện tại đang là giờ online cao điểm buổi tối, số người trên mạng cực đông, spam quỳ bái nhanh tới mức làm người khác nhìn hoa cả mắt, số người xếp hàng hành lễ nhanh chóng tăng lên cả ngàn người…

Server mà Chu Hiểu Vũ và Dương Đào đang chơi lại là server cũ, người chơi sau khi max cấp liền có thể tiến vào cạnh kỹ tràng liên thông toàn bộ dữ liệu, cũng chính là Đại hội Võ Lâm.

Cạnh kỹ trường liên server được đặt ra là để tiện xếp cặp ngẫu nhiên cho các người chơi tham gia đánh xếp hạng. Hiển nhiên, việc gom toàn bộ cao thủ của các server lại rồi chia cặp đánh nhau sẽ tuyệt hơn, có ý nghĩa hơn là vài người cùng một server vốn đã nhẵn mặt nhau lại cứ phải đánh tới đánh lui vô cùng nhàm chán.

Đứng đầu chiến giới của Nga My chính là Dạ Sắc, vừa lên mạng sẽ được hệ thống thông báo trong cạnh kỹ trường Đại hội Võ Lâm liên server, lúc nãy tất cả những người chơi max cấp đang có mặt ở cạnh kỹ trường chuẩn bị thi đấu đều nhìn thấy thông báo này.

Chỉ là một nhân vật ảo lên mạng, đã khiến cho kênh thế giới oanh động tới như vậy, cũng chính là bởi vì giới tuyển thủ của liên minh Võ Lâm mấy năm nay phát triển thành công, cùng với trình độ thao tác sắc bén của các tuyển thủ chuyên nghiệp dần dần tạo nên một loại hiệu ứng minh tinh, khiến cho rất nhiều tuyển thủ trở thành thần tượng của vô số fan hâm mộ – vốn cũng là người chơi trong game. Nhất là loại hình đại thần vừa nổi tiếng trong game lại là tuyển thủ đẳng cấp như Dạ Sắc,

—— Dạ Sắc, tên thật là Tần Dạ, đội phó của chiến đội Trường An, là Nga My đứng đầu bảng chiến giới cũng như trong giới liên minh, nổi tiếng với kỹ thuật ám sát cực kỳ sắc bén.

Tần Dạ được người hâm mộ mệnh danh là "Thích khách mạnh nhất Liên minh", đã từng nhiều lần bằng thân phận đại biểu cho lưu phái Nga My trảo đoạt được minh tinh xuất sắc được mời thi đấu nhiều nhất, hàng năm nằm trong top 10 các tuyển thủ được yêu thích nhất trên mạng.

Có thể nói, Nga My Tần Dạ, cũng tương đương như Đường Môn Lưu Xuyên hay Thiếu Lâm Tiếu Tư Kính, đều là những đại thần đứng đầu ngang nhau trong giới liên minh tuyển thủ.

Y phục của phái Nga My chuộng màu hồng phấn hoặc màu trắng, vẻ ngoài cũng được thiết kế vô cùng xinh đẹp, bởi vậy nên Nga My cũng là một trong những môn phái tập trung nhiều nữ tính nhất. Bởi vì phía quan phương muốn chiếu cố nữ sinh, nên vô cùng ưu ái thiết kế riêng cho Nga My các dòng lưu phái ôn hoà——

Lưu phái cầm, vũ khi là cổ cầm, có thể buff máu cho đồng đội, năng lực cấp cứu rất mạnh, là môn phái trị liệu được hoan nghênh ở cả phụ bản lẫn cạnh kỹ trường.

Lưu phái tranh, vũ khí là cổ tranh, khả năng chính là giúp các đồng đội tăng các loại trạng thái có ích cùng với giải trừ trạng thái bát lợi, được xem như lưu phái phụ trợ có năng lực toàn diện nhất.

Hai lưu phái kể trên có rất nhiều fan hâm mộ là nữ tính, bởi vì dù là buff thêm máu cứu đồng đội hay là phụ trợ cả hình tượng bên ngoài lẫn kỹ năng đều được thiết kế vô cùng xinh đẹp tao nhã, hơn nữa còn được hoan nghênh ở cả phụ bản lẫn chiến trường, thích hợp với những người tính cách ôn hoà, không yêu thích chém giết đnahs nhau.

…Nhưng như vậy đã nghĩ Nga My là quả hồng mềm dễ nắm? Sai lầm to!

Nga My còn sở hữu một lưu phái với tính công kích cực kỳ bạo lực: lưu phái trảo.

Lưu phái trảo, vũ khí là lợi trảo, sử dụng cửu âm bạch cốt trảo làm công kích chủ yếu, thuộc về loại hình cận chiến, yêu cầu năng lực dự đoán thao tác chính xác, bộ trảo chỉ cần xẹt qua các bộ vị yếu hại như ánh mắt, trái tim hay bụng đều sẽ tạo thành hiệu quả xuất huyết cực kỳ khủng bố, hiệu quả xuất huyết sẽ khiến cho kẻ địch liên tục bị rút mất máu, lượng sát thương vô cùng lớn. Bởi vậy nên Nga My lưu phái trảo cũng được xem như loại hình chức nghiệp "thích khách cận chiến".

Bởi vì phần lớn kỹ năng của Nga My trảo đều thuộc loại đơn thể công kích, yêu cầu khả năng chuẩn xác

cực kỳ cao. Trong Võ Lâm, số người theo Nga My trảo mà chơi tốt lưu phái này không nhiều lắm. Nga My trảo thường thấy hơn ở các chiến đội tuyển thủ lớn, đội phó chiến đội Trường An Tần Dạ xem như đại biểu cho lưu phái này.

Cửu âm bạch cốt trảo của Tần Dạ, vừa ra tay liền chiêu chiêu kiến huyết, lối công kích sắn bén, phong thái cực kỳ tàn nhẫn.

Cũng bởi vì vậy mà Tần Dạ trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp Nga My được nhiều người hâm mộ nhất, được vô số người chơi Nga My tôn sùng xưng là "Đại sư tỷ", bởi vì nhân vật Dạ Sắc là nữ tính, nên cũng được vô số trạch nam tôn sùng là nữ thần trong lòng.

Tiếc là, rất nhiều người đều không biết được sự thật, nữ thần Nga My Tần Dạ, kỳ thật là nam nhân…

Giải thích một chút

(+) **Ảo tưởng ra ánh sáng liền tan**: từ gốc trong nguyên tác là "Võng du kiến quang tử" ( ), cụm từ kiến quang tử (bị rọi sáng là chết) thường hay thấy trong các tiểu thuyết có liên quan đến internet, để chỉ những trường hợp quen nhau trên mạng, ảo tưởng lẫn nhau rồi sau đó đi gặp nhau và… ảo tưởng tan nát, tức là chết ấy.

(+) **Tranh võ**: vũ khí màu cam, thường thì trong game vũ khí phân chia cấp bậc bằng màu sắc, thông thường thì cam là cao cấp nhất (cũng có một số game cao nhất là mảu đỏ)

27. Quyển 1 - Chương 22: Lộc Tường

Hôm nay Tần Dạ đăng nhập vào game, quả thực là vì đổi tranh võ.

Lần này bản cập nhật mới bao gồm 24 thanh tranh võ mới, có hai loại phương thức có thể đổi tranh võ. Loại thứ nhất là dùng điểm tích luỹ cạnh kỹ trường, tương đương với điểm của Danh Kiếm Các đổi lấy, tổng số điểm tích lũy cần có là mười lăm nghìn điểm.

Loại thứ hai là dùng tài liệu trao đổi, tài liệu yêu cầu đều là các loại hi hữu trân quý, những người có khả năng thu thập đủ các loại tài liệu yêu cầu để đổi tranh võ, đa số đều là cao thủ đứng đầu của các công hội lớn. Nói chung là vì muốn thể hiện sự quý giá của tranh võ, cho nên phương thức đổi lấy càng khó càng thể hiện ra giá trị của nó.

Cạnh kỹ trường đi theo hình thức "thắng cộng điểm, thua trừ điểm", cho nên muốn tích lũy điểm càng nhiều thì tỷ lệ chiến thắng buộc phải trên 50% mới có thể bảo tồn điểm tích lũy của mình được, mười lăm

nghìn điểm muốn tích đủ cũng không phải chuyện dễ, đa số những người có đủ điểm tích lũy đều là các đại thần trường kỳ ở chiến giới thứ bảy, cũng chính là các tuyển thủ chuyên nghiệp của liên minh.

Võ Lâm có hai loại server, một loại phục vụ người chơi game, một loại phục vụ cho các trận đấu tranh tài, cả hai riêng biệt không ảnh hưởng đến lẫn nhau. Server tranh tài tất cả đều là miễn phí, bao gồm các loại thông đạo dành cho tuyển thủ, thông đạo khán giả cùng với dành cho trọng tài. Tiếc là chỉ có khi nào mùa thi đấu bắt đầu thì server tranh tài mới mở ra, bình thường không thể đăng nhập vào được. Việc thay đổi một thanh vũ khí hoàn toàn mới chắc chắn sẽ mang lại ảnh hưởng rất lớn đến việc thi đấu, nếu đợi đến lúc đăng nhập vào server tranh tài mới đi đổi vũ khí mới rồi trực tiếp vào tràng thi đấu, khi ấy ngay cả bản thân cũng sẽ không quen dùng vũ khí mới, chứ đừng nghĩ đến chuyện phối hợp với đồng đội.

Bởi vậy nên cứ mỗi lần có bản cập nhật mới, một bộ phận tuyển thủ chuyên nghiệp sẽ sử dụng tài khoản trong game của mình để test một chút các loại trang bị cùng vũ khí mới, cũng sẵn tiện luyện tập một phen.

Tần Dạ lâu lắm rồi không đăng nhập vào tài khoản game của mình, cho nên quên mất việc ẩn thân, dẫn đến hệ thống xuất hiện dòng thông báo màu vàng kia khiến cả kênh thế giới oanh động dữ dội như vậy, suốt nửa phút sau đó trên kênh thế giới vẫn còn thấy đám người xếp hàng quỳ bái đại sư tỷ Nga Mi.

Tần Dạ dứt khoát chặn luôn kênh thế giới, nhanh chóng gõ chữ phát một hàng tự trên kênh chat nhóm QQ "Võ Lâm chức nghiệp liên manh"——

"Lộc Tường onl mau, lôi đài 1789, mật mã 78789."

Trước đó Tiếu Tư Kính ở server thử nghiệm phát hiện vũ khí mới ra mắt của Nga Mi có một chút bug về số liệu, liền báo về cho quan phương. Hôm nay trước lúc update bản cập nhật, quan phương đã kịp thời sửa chữa lại số liệu của vũ khí, nên Tần Dạ định đánh thử vài trận để thử nghiệm một chút hiệu quả của vũ khí mới. Đúng lúc có vài tuyển thủ người quen trong nhóm cũng nói đêm nay có thời gian rảnh, chi bằng cùng nhau đi thử vũ khí mới, thế nên Tần Dạ mới cùng bọn họ hẹn trước thời gian cùng nhau vào game đánh vài trận lôi đài thử xem thế nào.

Lộc Tường mà Tần Dạ gọi trên group chat này, ID là "Phi tường Lộc đại hiệp", là phó đội của chiến đội Đồng Tước, cũng là đại thần đứng đầu nhỏ tuổi nhất của toàn bộ liên minh tuyển thủ—— nhóc này mấy hôm trước vừa mới mừng sinh nhật mười tám tuổi.

Liên minh từng vì cậu mà đặc biệt sửa chữa lại một mục quy định: Tuyển thủ không đủ mười tám tuổi không được phép tham gia thi đấu.

Trong năm mùa thi đấu đầu tiên, liên minh quy định tuyển thủ nhất định phải từ mười tám tuổi trưởng thành trở lên mới có thể lấy thân phận tuyển thủ chuyên nghiệp than gia thi đấu, tuyển thủ vị thành niên dưới mười tám tuổi chỉ được phép ở thanh huấn doanh huấn luyện, tới khi đủ mười tám tuổi mới có thể tham gia thi đấu.

——mãi cho đến khi thiếu niên thiên tài Lộc Tường xuất hiện, quy tắc này mới bị đảo điên hoàn toàn.

Giới cao tầng liên minh bởi vì đề nghị của Lưu Xuyên, đặc biệt tổ chức cuộc họp thảo luận, cuối cùng quyết định điều chỉnh quy định mười tám tuổi hạ xuống còn mười sáu.

Mười sáu tuổi, Lộc Tường tham gia thi đấu, một năm liền thành thần!

Lại nói tiếp, con đường phong thần của Lộc Tường, vẫn là do một tay Lưu Xuyên thúc đẩy.

***

Năm đó, mười lăm tuổi Lộc Tường gia nhập công hội Hoa Hạ trong Võ Lâm, hội trưởng Hoa Hạ phát hiện thiếu niên này có tốc độ tay cực nhanh, bèn đề cử cậu đi đến tham dự phỏng vấn ở thanh huấn doanh. Lộc Tường vui mừng vô cùng chạy đến chiến đội Hoa Hạ, cũng thông qua khảo hạch thuận lợi gia nhập thanh huấn doanh của chiến đội Hoa Hạ. Lúc ấy, Lưu Xuyên đã dẫn dắt chiến đội Hoa Hạ sáng tạo nên chiến tích đại mãn quán huy hoàng, Tiểu Lộc Tường lúc ấy vẫn còn rất sợ người lạ, nhìn thấy ai trong đội cũng ngoan ngoãn gọi một tiếng tiền bối, hơn nữa nhóc này còn là một đứa mù đường siêu cấp, cả ngày đều là một bộ giống như chưa tỉnh ngủ, có lần đang chơi game giữa chừng tự dưng gục xuống bàn ngủ…

Cậu nhóc mười lăm tuổi, bộ dạng gầy teo nho nhỏ, cả ngày đều mơ mơ màng màng, thoạt nhìn liền có vẻ không đáng tin.

Vì thế, người phụ trách thanh huấn doanh liền trực tiếp đưa cho Lộc Tường một đống video cùng với các loại chương trình huấn luyện trụ cột, bảo cậu trước chậm rãi tập luyện, thế là Lộc Tường cứ như vậy mơ hồ một mình một cõi tự mò tự mẫm.

Sau đó, có một lần cơ duyên xảo hợp.

Trong một kỳ nghỉ đông tạm ngừng thi đấu, Lộc Tường tự mình chạy tới đế đô, mà lộ tuyến điện ngầm đế đô nổi danh là vòng vèo rối loạn đến hoa cả mắt, Lộc Tường thân mình chính là một đứa mù đường siêu cấp, lần đấy lại vô tình ngồi sai trạm đến điện ngầm, chạy được một nửa đường sắp sửa đổi tuyến thì lại đến giờ tàu điện ngầm dừng chạy. Thế là Lộc Tường một mình đứng trên đường cái lạnh căm căm, tội nghiệp không đánh được xe, chỉ phải cầu may mở ra QQ xin giúp đỡ "Có tiền bối nào ở đế đô không vậy, em lạc đường mất rồi…"

Lưu Xuyên thân là đội trưởng Hoa Hạ, lại là dân bản địa Bắc Kinh, thấy tin nhắn của Lộc Tường liền trồi đầu trả lời "Cậu đang ở đâu?"

Lộc Tường lập tức tuôn ra một loạt biểu tình khóc ròng "Đội trưởng, em ngồi xe điện ngầm chạy được nửa đường thì tàu ngừng chạy, bây giờ em đang ở… em cũng không biết ngã tư này tên là gì nữa, đối diện có một nhà ngân hàng tự phục vụ, bên cạnh là một nhà…"

Nói đông nói tây một đống, rốt cuộc vẫn là không rõ ràng cậu nhóc đang đứng đâu.

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Nói cậu ở trạm điện ngầm nào xuống xe là xong nãy giờ rồi!"

"…Em quên mất, để em đi xem." Lộc Tường nhanh chóng quay lại trạm điện ngầm nhìn nhìn, cuối cùng cũng rõ ràng "Đội trưởng, em phải đi đâu mới có thể đánh xe bây giờ? Chỗ này nhìn vắng tanh à, không có taxi qua lại, cũng không thấy trạm xe bus nào."

Lưu Xuyên đau đầu nói "Cậu tới cửa A trạm điện ngầm đứng chờ đi, tôi qua đón!"

Cả group Hoa Hạ đều nhìn thấy hai người đối thoại với nhau, một đám người âm thầm cười trộm việc tân nhân Lộc Tường là một đứa mù đường siêu cấp.

Lưu Xuyên đến nơi nhìn thấy Lộc Tường, quả thực là kinh ngạc vô cùng.

Cậu nhóc gầy teo, nho nhỏ.. nhìn chiều cao có vẻ như không tới một mét sáu nữa, cả gương mặt bị lạnh tới đỏ bừng lên, đứng ở chỗ kia xoa xoa tay, dậm dậm chân. Nhóc con chưa trưởng thành, cao chỉ mới tới ngực Lưu Xuyên, hai mắt sáng lấp lánh, nhìn thấy đội trưởng liền đưa tay vẫy vẫy "Đội trưởng, em ở đây nè!"

Thiếu niên nho nhỏ, cười rộ lên còn có thể thấy được hai chiếc răng nanh nho nhỏ…

…Này là tân nhân của chiến đội sao?

Lưu Xuyên khi ấy cảm thấy băn khoăn vô cùng, cậu nhóc nhỏ xíu như vậy chạy tới thi đấu cái gì chứ… Cha mẹ cậu ta cho phép cậu ta sao? Bản thân là đội trưởng, lại không chú ý đến những chuyện như vậy, thật sự là thất trách vô cùng.

Kỳ thật khi ấy, Lộc Tường cũng chỉ mới gia nhập chiến đội Hoa Hạ chừng ba tháng, Lưu Xuyên lại đúng lúc tham gia thi đấu ở nơi khác, cho nên không có chú ý việc than huấn doanh có thêm tân nhân gia nhập cũng là chuyện bình thường.

Bởi vì khi ấy thời gian đã rất muộn, nên Lưu Xuyên liền dẫn Lộc Tường về nhà mình ở một đêm.

Lưu Bác Viễn giáo sư biết thiếu niên mà con trai mình mang về nhà cũng chơi game, lập tức nhíu mày hỏi "Cháu bao nhiêu tuổi?"

Lộc Tường ngoan ngoãn đáp "Dạ cháu mười lăm tuổi."

Lưu giáo sư mi đầu càng nhăn chặt hơn "Mười lăm tuổi mà chạy đi chơi game, cha mẹ cháu biết không?"

Lộc Tường gãi gãi đầu nói "Cha mẹ cháu đã qua đời lúc cháu còn bé, cháu là do chị hai nuôi lớn. Cháu đi học thành tích học tập không được tốt lắm, có lẽ không thi nổi lên đại học, chơi game còn tạm được, họ

bảo cháu tốc độ tay nhanh, cháu cũng muốn làm tuyển thủ chuyên nghiệp, chị hai bảo cháu cứ đi thử thử xem như thế nào…"

Lưu Xuyên nhịn không được hỏi "Chị hai cậu đồng ý cậu bỏ học đi thi đấu?"

Lộc Tường thành thật trả lời "Dạ, chị hai của em cũng có chơi game, đối với việc thi đấu cũng hiểu biết chút chút, nên chị hai mới đồng ý cho em đến Hoa Hạ đó."

Nhận thấy tầm mắt Lưu giáo sư đảo về phía mình, Lưu Xuyên cảm thấy có chút chột dạ, vội vàng kéo thiếu niên lên phòng.

Thật lòng mà nói, làm đội trưởng lâu như vậy, chỉ có mỗi chuyện của Lộc Tường khiến Lưu Xuyên đột nhiên sinh ra một loại cảm xúc tên là "không làm tròn trách nhiệm".

Lưu Xuyên mượn máy notebook của em gái mình, cùng với laptop của mình mở song song với nhau, bảo Lộc Tường vào cạnh kỹ trường đánh mấy trận đối chiến với mình— không đánh không biết, vừa đánh đã giật mình, đứa nhỏ này tốc độ tay… không hề kém mình chút nào!

Chỉ có điều, cậu nhóc này có lẽ chưa lý giải sâu về trò chơi lắm, kinh nghiệm cũng không đủ, không thể biến tốc độ trụ cột phát huy trở thành tốc độ hữu hiệu chân chính được, một khi ngón tay tăng tốc, hai tay sẽ lập tức loạn lên, nhấn nhầm hết cả phím.

Lưu Xuyên cho Lộc Tường ăn hành mười ván, Lộc Tường xấu hổ cúi đầu nói "Đội trưởng, có phải em gà lắm hay không?"

Lưu Xuyên khẽ mỉm cười nói "Hiện tại quả thực rất kém… bất quá về sau nói không chừng."

Lưu Xuyên khép laptop lại, bước đến trước mặt thiếu niên nho nhỏ "Đừng vội nản chí, cậu rất có thiên tư, không gian tiến bộ còn rất nhiều."

—— Thiếu niên thiên tài.

Đây là kết luận sau cùng của Lưu Xuyên sau khi đánh mười trận với Lộc Tường.

Nhìn thiếu niên mười lăm tuổi ngồi trước mắt, Lưu Xuyên đột nhiên sinh ra một loại xúc động, nhận đồ đệ, đem hết thảy kinh nghiệm của mình truyền thụ cho đồ đệ…

Nhìn thiếu niên tuy rằng cha mẹ qua đời sớm nhưng vẫn lạc quan kiên cường, tính cách có chút mơ hồ lại là đứa mù đường… khiến Lưu Xuyên cảm thấy có chút đau lòng.

Tuổi nhỏ như vậy chạy tới muốn tham gia thi đấu, thực sự rất cần dũng khí. Giới eSport này không phải ai ai cũng tán thành, những tuyển thủ vô danh cơ hồ không thể kiếm ra được tiền, hơn nữa chức nghiệp tuyển thủ eSport vòng đời có giới hạn, từ 18 đến 24 xem như là thời kỳ đỉnh núi, qua 24 rồi rất nhiều người trạng thái tuột dốc, tốc độ tay cũng giảm dần, không thể không rút lui… Mà sau khi rời đi rồi, việc làm đầu ra cũng là một nan đề lớn.

Sự thật xã hội rất tàn nhẫn. ở xã hội mà đâu đâu cũng là ính viên đại học, một kẻ chỉ tốt nghiệp trung học muốn tìm việc làm, cỡ nào khó khăn…

Mà Lộc Tường, ngay cả trung học cũng chưa tốt nghiệp, chạy đi tham gia thi đấu, hiển nhiên là đánh cược toàn bộ bản thân… Nếu như không thể thành công, cậu chắc chắn không thể nào yên ổn sinh hoạt trong xã hội cạnh tranh khốc liệt này…

——nếu cậu đã lựa chọn con đường này, vậy để tôi đến giúp cậu một tay đi…

Lưu Xuyên mỉm cười nói “Lộc Tường, cậu chịu nhận tôi làm sư phụ không?”

“…” Lộc Tường sợ ngây người.

Há hốc cả mồm, trợn tròn cả mắt, tựa như bị một phiếu xổ số đặc biệt năm trăm vạn rớt xuống đầu vậy, không thể nào tin được.

Đội trưởng mới vừa nói cái gì? Anh ấy muốn thu mình làm đồ đệ? Xuyên thần vô số người sùng bái muốn nhận mình làm đồ đệ?

Lưu Xuyên nhìn thiếu niên trợn mắt há mồm, nhịn không được bật cười, đưa tay xoa xoa đầu của cậu nói “Sao hả? Tôi lớn hơn cậu vài tuổi, kinh nghiệm thi đấu cũng nhiều hơn, còn là đội trưởng chiến đội Hoa Hạ… Đủ tư cách làm sư phụ của cậu không?”

Lộc Tường lập tức gật đầu như giã tỏi “Đủ đủ đủ! Đủ lắm rồi! Sư phụ!!”

Lưu Xuyên cười nói “Vậy từ nay về sau, cậu chính là đại đồ đệ của tôi?”

Lộc Tường kích động đến hai hốc mắt đỏ ửng “Dạ! Sư phụ!”

Lưu Xuyên xoa đầu của cậu, thấp giọng nói “Bất quá, chuyện này tạm thời không cần nói với bất cứ ai, sau khi trở lại chiến đội, cậu cứ như cũ gọi tôi là đội trưởng, nhớ không được phô trương quá. Cậu vừa mới gia nhập chiến đội, đã được tôi nhận làm đồ đệ, những người khác của thanh huấn doanh sẽ cảm thấy ghen tị, việc này đối với cậu rất bất lợi. Lúc ở chiến đội tôi sẽ không chỉ đạo chuyên môn cho cậu, đến tối sau khi chấm dứt huấn luyện trở về ký túc xá nhớ lên mạng, lúc đó tôi sẽ dạy riêng cho cậu.”

Lộc Tường kích động đến suýt khóc, lập tức gật đầu không ngừng tựa như gà con mổ thóc.

Lưu Xuyên nói "Tôi nhận cậu làm đồ đệ không phải vì đồng tình cậu, mà bởi vì cậu rất cố gắng, rất dũng cảm, cũng rất có thiên tư…"

Lưu Xuyên tạm dừng một chút, nhìn thẳng vào ánh mắt thiếu niên, khẽ mỉm cười nói "Chỉ cần cậu cố gắng dụng tâm, đến một ngày nào đó, cậu sẽ đứng ở độ cao ngang với tôi, thậm chí có khi còn trò giỏi hơn thầy mà vượt qua tôi…"

Những lời này Lưu Xuyên nói ra thản nhiên vô cùng, mà Lộc Tường lúc đó lại cứ ngỡ là——đội trưởng đang an ủi mình.

Đứng ngang với Xuyên thần?

Lúc ấy, cậu ngay cả tưởng cũng không dám tưởng…

***

Một năm sau đó, Lưu Xuyên đột nhiên nộp yêu cầu gửi lên liên minh tuyển thủ, đề nghị liên minh sửa quy định hạn chế độ tuổi của tuyển thủ từ mười tám xuống mười sáu, cũng mang Lộc Tường đến tổng bộ liên minh, trực tiếp cho Lộc Tường tại chỗ đánh mấy trận cho bọn họ xem.

——tất cả mọi người xem mà sợ ngây người.

——kia tuyệt đối là thiếu niên thiên tài hiếm thấy!

Lưu Xuyên nói "Vòng đời của tuyển thủ eSport vốn dĩ hữu hạn, bây giờ xuất hiện một thiếu niên thiên tài như vậy, tại sao chúng ta lại cứ phải dùng những khuôn sáo kia hạn chế cơ hội toả sáng của bọn họ? Hôm nay có Lộc Tường, sau này sẽ có càng nhiều thiếu niên có thiên tư hơn nữa, nếu chỉ bởi vì tuổi tác mà cưỡng chế bọn họ hoang phế thời gian, như vậy là không công bằng với bọn họ."

Chủ tịch liên minh cùng nhóm quản lý cao tầng thương nghị thật lâu, rốt cuộc đồng ý đề nghi của Lưu Xuyên.

Giải thi đấu lần thứ năm, liên minh chức nghiệp Võ Lâm thông cáo, quyết định sửa đổi quy định giới hạn tuổi tác tuyển thủ điều chỉnh thành mười sáu tuổi, toàn bộ giới eSport Võ Lâm bởi vì vậy mà khiếp sợ!

***

Ngày Lộc Tường rời đi chiến đội Hoa Hạ, thiếu niên đứng trong phòng làm việc của Lưu Xuyên, hai mắt

đỏ hồng, tràn đầy lưu luyến nhìn sư phụ mình.

Lưu Xuyên cười cười, sờ đầu cậu "Đi đi, chiến đội Đồng Tước sẽ cho đệ tử sân khấu tốt hơn."

Năm đó, chiến đội Hoa Hạ cao thủ nhiều như mây, tuyển thủ chủ lực đều là đại thần đứng đầu, căn bản không có cơ hội để tân nhân như Lộc Tường lên sân khấu biểu diễn. Bởi vậy Lưu Xuyên chủ động tiễn Lộc Tường ra ngoài, tặng cậu đến chiến đội Đồng Tước – lúc ấy bởi vì chủ lực rời khỏi mà có phần cầu hiền nhược khát.

Lộc Tường làm tân nhân thanh huấn doanh, muốn chuyển đổi chiến đội, hợp đồng chuyển nhượng phí chắc chắn sẽ không cao, quản lý chiến đội Đồng Tước bởi vì nể trọng mặt mũi Lưu Xuyên tiến cử mới cho Lộc Tường hợp đồng lương năm 60 ngàn tệ, cùng với 5% chia phần quảng cáo đại ngôn chiến đội, còn tiền thưởng tất nhiên phải xem xét tình hình thi đấu sau này mới tính tới. Hợp đồng lương năm này đối với một tân nhân cơ hồ chưa tham gia thi đấu lần nào như Lộc Tường mà nói, kỳ thật đã rất cao rồi.

Lộc Tường là một con sâu mơ hồ, đối với mấy thứ này hoàn toàn không hiểu gì cả, ngay cả việc ký hợp đồng cũng là Lưu Xuyên giúp cậu đối phó.

Sư phụ an bài mình đến chiến đội Đồng Tước, tuy là mình không nỡ rời đi, nhưng cũng biết Hoa Hạ rất nhiều cao thủ, bản thân ở Hoa Hạ rất khó có cơ hội thi đấu.

Lưu Xuyên đưa Lộc Tường đến chiến đội Đồng Tước, chỉ nói với đội trưởng chiến đội Đồng Tước Thiệu Trạch Hàng một câu "Thiệu đội, đây là đồ đệ tôi tự mình dạy dỗ, sau này giao cho anh."

Lộc Tường núp sau lưng sư phụ, lén đưa mắt nhìn vị Thiệu đội trưởng với gương mặt lạnh như băng trước mặt.

Lưu Xuyên rời đi rồi, Thiệu Trạch Hàng lạnh lùng liếc nhìn Lộc Tường, nghiêm túc mà bình tĩnh nói "Là vàng thật, lắng ở chiến đội Đồng Tước sẽ có ngày sáng lên. Là phế vật, tôi cũng sẽ không nể mặt sư phụ cậu mà chiếu cố cậu nhiều hơn nửa xu. Chính cậu tự lo liệu cho tốt."

Lộc Tường "…"

Thiệu Trạch Hàng vốn là hỗn huyết, nghe bảo mẹ của anh có huyết thống Châu Âu, tuy rằng anh di truyền gương mặt Đông Phương của cha mình, nhưng hai mắt màu sắc lại hơi nhạt một chút, thoạt nhìn khác hẳn so với người thường. Những ai bị cặp mắt màu nhạt của anh nhìn một cách lạnh lùng, đều có loại cảm giác lạnh cả sống lưng, máu trong người giống như đang dần đông lại…

Hai vị đại đội trưởng không nên trêu vào nhất ở liên minh, Tiếu đội mắt sắc cùng Thiệu đội mắt lạnh… rất nhiều người đều không dám làm càn trước mặt hai vị này.

Lộc Tường nhìn vào ánh mắt lãnh đạm của đội trưởng mới, trong nhất thời cũng không biết đáp lời như thế

nào, chỉ có thể đứng ở tại chỗ ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn nam nhân cao hơn cậu những hai mươi cm này…

Thiệu Trạch Hàng mắt nhìn thiếu niên trước mắt đột nhiên ngẩn người, hơi nhíu mày nói "Ngày mai buổi sáng 8 giờ đến phòng huấn luyện tìm tôi." dứt lời, liền xoay người rời đi.

Lộc Tường "…"

Thiếu niên mơ hồ gãi gãi đầu, cảm giác đội trưởng mới.. giống như hơi hung dữ…

***

Mùa thi đấu thứ năm, liên minh đột nhiên xuất hiện tổ hợp hai người sắc bén.

Cái Bang tốc độ tay cực nhanh cùng Minh Giáo tốc độ tay cực nhanh, đao quang lạnh băng cùng côn pháp bạo lực, khiến cho người xem hoa cả mắt, chưa kịp nhìn đao quang cùng côn ảnh. Đấu pháp cận chiến hai người thu gặt sát thân, khiến cho vô số đội mạnh vì thế mà đau đầu không thôi, thậm chi ngay cả chiến đội hào môn Hoa Hạ cùng Thất Tinh Thảo cũng suýt chút nữa mã thất tiền đề, thất bại dưới tay của hai tổ hợp mới của chiến đội Đồng Tước.

Mùa thi đấu lần ấy, Thất Tinh Thảo đoạt quán quân, á quân là Hoa Hạ, chiến đội Đồng Tước lần đầu tiên đoạt được cúp quý quân—— đối với chiến đội chưa từng đoạt được chiếc cúp nào như Ddồng Tước mà nói, chiếc cúp năm ấy có thể nói là sự kiện mang ý nghĩa vô cùng trọng đại!

Lương của Lộc Tường cũng trực tiếp tăng lên gấp mười lần!

Thiệu Trạch Hàng phối hợp cùng Lộc Tường, thành công vực dậy thành tích trước giờ vẫn luôn thấp mê của Đồng Tước, đưa chiến đội vào hàng ngũ đội mạnh sau mùa thi đấu ấy!

Cũng năm đó, trong thống kê cuối năm của quan phương Võ Lâm, thiếu niên thiên tài mười sáu tuổi Lộc Tường, bằng vào sự khẳng định tuyệt đối đăng quang thành đại biểu côn pháp Cái Bang mới toanh, đồng thời cũng thu hoạch giải thưởng lớn nhất dành cho tân nhân xuất sắc nhất năm!

Ở điển lễ trao giải cuối năm, Lộc Tường nâng chiếc cúp thưởng cho tân nhân xuất sắc toàn năm, cười lộ ra hai chiếc răng nanh nho nhỏ, gãi đầu phát biểu cảm nghĩ nhận cúp "Trước hết, vô cùng cảm ơn tín nhiệm của đội trưởng, Thiệu đội một mình gánh vác áp lực để cho một tân nhân như em lên làm chủ lực thi đấu, cho em cơ hội tốt nhất… cũng cảm ơn tất cả những đồng đội đã quan tâm cùng chiếu cố, một năm này ở Đồng Tước em nhận được rất nhiều từ mọi người, sự có mặt của em đã mang về thành tựu cho Đồng Tước, thực ra là Đồng Tước đã thành tựu em mới đúng!"

Lộc Tường tạm ngừng một chút, ánh mắt nhìn về phía chiến đội Hoa Hạ, thật lòng nói "Ở đây, em còn muốn đặc biệt cảm ơn một người, chính là sư phụ của em! Sư phụ, không có anh, sẽ không có Lộc Tường của ngày hôm nay! Cảm ơn anh, sư phụ!!"

Lộc Tường cúi đầu thật sâu hướng về phía dưới đài.

Sau đó cười bổ sung nói "Bất quá, sau này chúng ta ở chiến đội khác nhau rồi, nếu trên thi đấu gặp được nhau, đệ tử sẽ không nương tay với sư phụ đâu!"

Lưu Xuyên ngồi dưới đài khẽ mỉm cười, hướng về Lộc Tường giơ lên một ngón tay cái.

Cho tới giờ phút này, mọi người mới biết, sau lưng Lộc Tường lại có một vị sư phụ cường đại đến như thế—— Hải Nạp Bách Xuyên!

Tình sư phụ của Lưu Xuyên và Lộc Tường, từ đó trở thành một đoạn giai thoại trong giới tuyển thủ.

Lộc Tường thành thần, chỉ trong có một năm.

Có người nói cậu là gặp phải may mắn, có người bảo đây là do thiên tư, về sau truyền thông thường dùng các loại cơ duyên xảo hợp khi nói đến vấn đề này, bao gồm cả chuyện lạc đường ở đế đô cùng với ngẫu nhiên đụng phải Xuyên đội, hay việc Thiệu đội thay đổi cái nhìn đối với cậu cùng với cường lực ủng hộ một tân nhân lên làm chủ lực tham gia thi đấu, vân vân…

Nếu không có Xuyên đội trợ giúp cùng Thiệu đội dẫn dắt, thân là một tân nhân mười sáu tuổi, Lộc Tường vốn dĩ không có khả năng lộ diện.

Cho nên, danh hiệu thiếu niên thiên tài phía sau, thường sẽ kèm theo thiếu niên may mắn…

Chỉ có những người bên cạnh cậu mới biết, thiếu niên nho nhỏ thoạt nhìn lúc nào cũng mơ mơ màng màng này, đến tột cùng có bao nhiêu nỗ lực.

Sở dĩ cậu thích ngủ, là bởi vì mỗi ngày cậu đều thức huấn luyện đến hơn nửa đêm, thường xuyên mang theo quần thâm mắt ngồi kiên trì luyện tập cách di chuyển, luyện tập khinh công, luyện tập liên chiêu… Chính bởi vì kiên trì lặp lại luyện tập một cách khắc khổ như vậy, mới có thể phát huy thiên tư tốc độ vốn dĩ cực nhanh của mình đến mức hoàn mỹ!

Thiệu Trạch Hàng tiếp nhận phóng viên phỏng vấn khi viết bài đánh giá Lộc Tường, bằng phong cách lời ít ý nhiều của mình dùng một câu tổng kết "Tôi để Lộc Tường làm chủ lực thi đấu, bởi vì cậu ta có tư cách này. Cơ hội chỉ cho những ai đã sẵn sàng."

***

Từ mùa thi đấu thứ năm, Lộc Tường phong thần, được các fan hâm mộ thân thiết gọi là "Tường thần" hoặc "Thần cái", tổ hợp chiến đấu của cậu và Thiệu Trạch Thần được đặt tên là "Đao quang côn ảnh", đấu pháp của hai người tràn đầy nhiệt huyết cùng kích tình, cũng cho người xem cảm giác chiến đấu rất mạnh.

Đao quang lợi hại lạnh băng, côn ảnh hỗn loạn tung bay, hai lưu phái cận chiến lại hiệp trợ lẫn nhau, ăn ý vô cùng. Bị hai người đồng thời áp sát, cơ bản xem như là mất mạng. Vô số chiến đội gục ngã trước tổ hợp hai người của chiến đội Đồng Tước, mà chiến đội Đồng Tước rốt cuộc cũng có thể chen vào hàng ngũ chiến đội hào môn hàng đầu, thành khách quen của các giải thi đấu liên minh.

Về sau, Lộc Tường vài lượt đụng độ Lưu Xuyên trên chiến trường thi đấu, bị Lưu Xuyên cho ăn hành đến rơi cả nước mắt.

Phóng viên lúc phỏng vấn thích nhất hỏi cậu "Lộc phó đội, không phải cậu từng tuyên bố sẽ không nương tay với sư phụ mình sao? Sao lần nào gặp phải sư phụ cậu đều thua thê thảm vậy?"

Lộc Tường gãi gãi đầu, vô cùng thật lòng trả lời "Sư phụ em sắc bén như vậy, em đánh không lại ảnh cũng bình thường mà. Anh không biết, cả Tiếu đội, Đường đội, Lâm đội, Diệp đội, Trần đội vân vân… vô số người bị sư phụ hành tới khóc luôn đó."

Một đám đội trưởng bị Lộc tường kéo theo làm đệm lưng, quả thực muốn kéo đứa nhỏ này về đánh đòn một trận!

Liên quan gì đến chúng tôi chứ!

Giải thích một chút

(+) Mã thất tiền đề: ngựa lạc chân trước, nghĩa là bị hụt té ấy (chữ thất ở đây không phải là thất lạc). Câu này nghĩa là những việc lỡ làm sai, làm hỏng. Tớ có tham khảo mấy bản dịch giải thích câu này, họ toàn bảo ngựa mất móng trước không, ngựa mất móng rồi thì chạy cái gì nữa – –

Nếu ai muốn thấy rõ nghĩa câu này có thể search cụm từ bằng hình ảnh sẽ thấy, thường người ta biểu thị là một con ngựa bị lạc chân trước, hoặc chữ Mã (phồn thể) nghiêng về phía trước.

(+) Cầu hiền nhược khát: chỉ tình trạng cầu người tài như khát (nước, cũng có nghĩa là khao khát).

28. Quyển 1 - Chương 23: Đại Chiến Lôi Đài

24 thanh vũ khí trong bản cập nhật lần này, vừa đúng với 24 lưu phái chính.

Là một tuyển thủ thi đấu chuyên nghiệp, không những phải hiểu rõ những chỗ thay đổi của vũ khí lưu phái mình, đồng thời cũng phải biết rõ vũ khí của các lưu phái khác có những kỹ năng đặc biệt gì, tránh đến lúc

đang lúc thi đấu đột nhiên đối thủ xuất kỹ năng mà bản thân lại không biết kỹ năng kia tác dụng thế nào.

Tần Dạ hẹn Lộc Tường vào võ đài pk, phát tin trên nhóm một lúc nhưng không thấy ai đáp lại.

Tần Dạ đành phải @ để báo cho cậu ta biết "Phi tường Lộc đại hiệp, đâu rồi?"

Lộc Tường nhanh chóng hồi phục "Chờ xíu, em đang ăn dở bát mì, đợi em ăn xong…"

Tần Dạ nghe vậy có chút nghẹn lời, gửi cho cậu nhóc một cái biểu tình QQ gõ đầu "Ăn mau lên!"

Tiếu Tư Kính đột nhiên trồi đầu lên "Không thì đánh với tôi trước?"

Tiếu đội vừa xuất hiện, cả đám người trong nhóm lục tục sôi trào

"Wao waoooo~ Sắp sửa có đánh nhau hả?"

"Tiếu đội với Tần đội chuẩn bị pk võ đài hả? Cho xem ké dzới!!"

"Có thể xin xem ké chung không?"

"Xếp hàng cầu xem!"

Trong giới tuyển thủ chuyên nghiệp, cả Tiếu Tư Kính lẫn Tần Dạ đều là nhân vật cấp nguyên lão, tư lịch cũng xem như già đời nhất, đều là người cùng thời xuất hiện với Lưu Xuyên, bọn họ ngay từ lúc còn thiếu niên đã bắt đầu lấy thi đấu làm sự nghiệp, tính đến bây giờ đã gần 5 năm, trải qua suốt 9 mùa thi đấu, nếm qua không ít gian khổ trắc trở… Hiện tại ai nấy đều mang thân phận đội trưởng hay đội phó, đối với các thiếu niên mới vừa tiến vào giới này, bắt đầu chập chững huấn luyện mà nói, các bậc tiền bối như họ luôn luôn là đối tượng bọn họ bội phục tôn kính.

Tiếu Tư Kính cùng Tần Dạ sắp sửa pk ở võ đài, đám tân nhân ai nấy đều muốn tham gia quan sát, chăm chăm trồi lên xin vào võ đài xem ké, thái độ chẳng khác gì một đám trẻ con chăm chú chờ người lớn cho kẹo ăn vậy…

Tiếu Tư Kính cũng rất thoải mái nói "Có hứng thú muốn xem thì đến lôi đài 1780, mật mã 78789, lên mạng nhớ chọn ẩn thân."

Một đám tuyển thủ nghe vậy lập tức tập thể hùa nhau đăng nhập vào game, mau chóng tiến vào khu lôi đài, nhập mã phòng chuẩn bị xem cuộc chiến.

Mà lúc này, Tần Dạ và Tiếu Tư Kính đã sớm bắt đầu triển khai chiến đấu.

Thiếu Lâm quyền cùng Nga Mi trảo đều là chức nghiệp loại hình cận chiến, Thiếu Lâm quyền thiên về cách đấu cận thân, chủ yếu dựa vào các kỹ năng có tính khống chế mạnh như hất qua vai, trảo thủ, etc để khống chế đối thủ. Nga Mi trảo lại nghiêng về thích khách thân pháp nhanh nhẹn, dựa vào ưu thế né tránh cao để trốn tránh công kích của đối phương, lại bằng chiên thức cửu âm bạch cốt trảo vô cùng lợi hại công kích tạo ra debuff xuất huyết để khắc chế đối phương.

Thiên cân truỵ! La hán quyền pháp!

Nhiếp hồn trảo! Bạch cốt luyện trảo!

Tốc độ phóng thích kỹ năng cực nhanh, hiệu ứng kỹ năng màu vàng cùng màu trắng đan xen vào nhau, khiến người khác không kịp nhìn rõ!

Hai chức nghiệp cận chiến đánh nhau, tất nhiên không cần phải dùng đến kiểu trốn tìm vòng vèo qua lại, không cần nhiều lời trực tiếp xáp lại gần đánh nhau!!

Cận chiến đánh cận chiến, khiến người xem luôn có loại cảm giác sung sướng đã vô cùng.

Cảm giác đã khi thấy chiêu chiêu kiến huyết, lại thêm tốc độ tay của cả hai đều thuộc dạng đỉnh cao, trận pk lôi đài 1v1 lần này xem thực sự sướng mắt, đánh rất kịch liệt, kỹ năng chung cực của vũ khí mới cũng không báo trước xuất hiện, cả đám hậu bối đừng ngoài nhìn cuộc chiến ai nấy đều há mồm trợn mắt, kinh sợ lại đầy cảm thán!

—— quả nhiên không hổ danh là đại thần cấp bậc đội trưởng! Không hổ danh nhân vật đại biểu lưu phái!

Tính toán mức sát thương, kỹ năng vô cùng vững chắc, công kích, né tránh, khống chế, phản khống chế, tất cả các động tác đều được chuyển tiếp một cách lưu sướng, nhìn không khác gì phim võ thuật cao cấp!

Một đám vây xem nhìn đến ngây người, cũng không thiếu tân nhân không tiếp thu hết được lén lút mở chức năng thu hình, tính toán quay lại có gì về nghiên cứu sau…

Năm phút trôi qua, Tần Dạ nhỉnh hơn một chút, chiến thắng Tiếu Tư Kính, nhưng máu còn lại cũng chỉ khoảng 100 điểm, chủ yếu do vũ khí mới của Nga Mi thêm vào hiệu quả xuất huyết mạnh hơn bản cũ nên mới thắng suýt soát như vậy, có thể thấy trình độ hai người kỳ thật cũng là tám lạng nửa cân, ngang sức ngang tài, hoàn toàn là lâm trận phát huy.

Cũng đúng, loại lén lút tự hẹn pk trên lôi đài này chủ yếu chỉ để luận bàn với nhau, sẽ không ai dùng hết toàn lực để mà đánh, cũng không để tâm đến việc thắng hay bại.

Tiếu Tư Kính đánh xong liền lập tức rời khỏi lôi đài, cũng mở miệng hỏi "Lộc Tường ăn xong chưa? Xong rồi lên đánh."

Có đội viên thuộc chiến đội Đồng Tước rụt rè nói "Mới xong bát thứ hai, đang bắt đầu chén bát thứ ba…"

Tần Dạ một lần nữa nghẹn lời "Ăn gì mà như lợn vậy!?"

Tiếu Tư Kính nói "Nhóc kia vẫn đang trong giai đoạn phát triển chiều cao thôi."

Cả đám cười vang.

Lộc Tường là một ăn hàng chính hiệu, mỗi ngày đều ăn cực kỳ nhiều, có lẽ thật là vì cậu đang ở độ tuổi mười tám, cơ thể đang nhổ giò cao lên chăng?

Năm đó Lưu Xuyên lần đầu nhìn thấy cậu thì, Lộc Tường cao không tới một mét sáu, bây giờ đã cao lên hơn một mét sáu tám… Bất quá giống như nhóc này lên tới mét sáu tám liền chết sống không cao nữa, gia nhập vào hàng ngũ dưới mét bảy đáng thương. Cũng bởi vì vấn đề chiều cao mà cậu nhóc bị không ít người âm thầm lén lút đặt cho cái biệt danh "Nhóc lùn".

Lộc Tường vẫn còn đang xì xụp húp mì, Tiếu Tư Kính bèn nói "Thế Luân, cậu lên đi."

Tô Thế Luân vốn đang dẫn "nhện cưng" đứng ở cạnh lôi đài xem đánh nhau, đột nhiên bị đội trưởng nhà mình điểm danh, liền nói "Vậy tôi lên nha, Dạ Sắc nữ thần xin thủ hạ lưu tình ha ^_^"

Tần Dạ ngay lập tức quăng cho ánh mắt xem thường "Khách khí cái gì, thay đồ nào đẹp rồi lên đánh. Đừng để lát nữa vì quần áo xấu mà ảnh hưởng tâm tình thi đấu là được rồi."

Đám người một lần nữa cười vang.

Cả Tần Dạ lẫn Tô Thế Luân đều nổi danh độc miệng, đây là điều trong giới tuyển thủ ai ai cũng biết. Bất quá phong cách "độc" của hai người hoàn toàn khác nhau, Tần Dạ là cái loại độc miệng thẳng thắn bộc trực, nói chuyện với ai đều không thèm khách khí nửa lời. Tô Thế Luân thì lại thích dùng mặt cười ^_^ để trào phúng đối phương, kiểu như nhìn lúc nào cũng cười tủm tỉm, mà nói ra miệng lời nào lời nấy lại đâm thẳng vào tim…

Hai vị này một khi đối khẩu với nhau, quả thực còn đáng xem hơn là xách đao xách thương thật ra mà bem nhau.

Tần Dạ đánh chữ nói trên kênh phụ cận lôi đài "Đổi quần áo xong chưa? Muốn đổi bao nhiêu lần nữa?"

Tô Thế Luân đáp trả bằng mặt cười tủm tỉm "Gấp như vậy làm gì chứ? Cứ từ từ cũng có hành cho cậu mà, chờ đấy đi ^_^"

Lưu phái cổ trùng vs lưu phái trảo, ai cũng không nhỉnh hơn ai, không thể đoán ai sẽ chiến thắng. Thực tế mà nói, tuyển thủ chuyên nghiệp hàng ngũ cao thủ đánh lôi đài với nhau, tỷ lệ thắng cơ bản đều là năm ăn năm thua, trừ khi gặp được lưu phái khắc chế mình, hoặc là đối thủ thực sự mới khó bảo đảm thắng lợi.

Trong thi đấu chuyên nghiệp chính quy, vòng thứ nhất là đánh đơn, cho nên nói an bài thứ tự lên sân khấu của tuyển thủ kỳ thực cũng là một môn cần phải học.

Tô Thế Luân giao thủ nhiều nhất là với Lưu Xuyên, cũng từng nhiều lần gặp Tần Dạ trên vòng đấu lôi đài, dựa theo công tác thống kê số liệu của phía quan phương, cổ sư Ngũ Độc cực mạnh Luân Hồi Vãng Sinh— Tô Thế Luân, tỷ lệ thắng khi đánh với Lưu Xuyên là 4-6, còn Tần Dạ là 5-5.

Trận đánh lần này giữa Tô Thế Luân và Tần Dạ kéo dài đến tám phút, viễn trình đối đầu với cận chiến phải sử dụng đến khinh công để di chuyện, nên tốn thời gian nhiều hơn so với cận chiến đánh cận chiến. Kết quả cuối cùng là Tô Thế Luân thắng, khi Tần Dạ ngã xuống thì máu của Tô Thế Luận cũng chỉ còn lại khoảng 200 điểm.

Tần Dạ đánh thua liền rời lôi đài, cũng đánh chữ nói "Tiếp theo tới ai?"

"Em ăn xong rồi, để em lên!"

Lộc Tường rốt cuộc giải quyết xong ba bát mì, cái bụng no căng, thoải mái cầm gậy liền vọt lên lôi đài "Luân thần, lâu rồi không gặp! Lần này quần áo của anh cũng thật đẹp a!"

Đám người đứng xem lại được dịp cười trộm.

Tô Thế Luân là một kẻ yêu thích chăm chút vẻ ngoài, mỗi ngày đều đổi một bộ trang phục cho Ngũ Độc của mình. Đánh nhau với Tô Thế Luân phải trào phúng quần áo của anh cũng trở thành một điều tất làm của đám tuyển thủ trong giới.

Tô Thế Luân mặc kệ, gọi ra độc xà, phóng cắn!

Lộc Tường nói "Ghét nhất đánh với anh, Ngũ Độc pet nhiều muốn chết, ghét như quỷ!"

Cái Bang giống với Thiếu Lâm, đều thuộc loại chức nghiệp cách đấu cận thân, Thiếu Lâm nghiêng về ổng định, Cái Bang thì linh hoạt. Lúc lên tràng thi đấu, không ai dám coi thường Lộc Tường, danh hiệu Thần cái cũng không phải là nói suông thôi.

Bất quá, Lộc Tường lại không có một chút bộ dáng giống như đại thần. Thứ nhất là bởi vì tuổi của cậu rất

nhỏ, luôn khiến cho người khác cảm giác như cậu vẫn còn chưa trưởng thành; Thứ hai, thân là đội phó của chiến đội, nhưng nói chuyện với bất cứ ai cũng luôn đơn thuần bộc trực. Thiếu niên nho nhỏ luôn chuyên tâm vào việc thi đấu, bởi vì kinh nghiệm xã hội không nhiều, nên phương diện nhân tình thế cố đều khiếm khuyết, từng gây ra không ít chê cười trước mặt truyền thông…

Fan hâm mộ cảm thấy thiếu niên thiên tài thực sắc bén, nhưng các đại thần trong giới tuyển thủ quen với cậu đều xem cậu giống như đứa em trai cạnh nhà vậy…

Tuổi nhỏ, bộ dạng cũng ốc tiêu, nhìn chẳng khác gì một đứa nhỏ chưa trưởng thành…

Hơn nữa, còn thêm cái bối phận kèm theo…

Cậu là đồ đệ của Lưu Xuyên, mà các đại thần như Tiếu Tư Kính, Tô Thế Luân, Tần Dạ… đều là người cùng thời với Lưu Xuyên.

Năm phút sau, Tô Thế Luân bại trận, Lộc Tường cao hứng đánh chữ "Luân thần anh thua rồi nha! Mau mau nhào vào ngực Tiếu đội khóc lóc kể lể một hồi đi, để cho lão Tiếu có cơ hội an ủi!"

Tô Thế Luân "…"

Tiếu Tư Kính "…"

Thành viên chiến đội Thất Tinh Thảo tập thể đen mặt.

Tô Thế Luân với Tiếu Tư Kính, một người là đội phó, một người là đội trưởng, hai người lúc này cũng đang ngồi cạnh nhau, Lộc Tường một câu "nhào vào ngực Tiếu đội khóc lóc một hồi" ngay trước mặt các đội viên làm cho Tô Thế Luân không khỏi cảm thấy xấu hổ, vành tai cũng ửng đỏ.

Tiếu Tư Kính quay qua nhìn Tô Thế Luân một cái, nói "Đừng chấp nhất trẻ con."

Tô Thế Luân cũng khẽ cười, bắt đầu phát huy bản sắc độc miệng của mình "Ai thèm để ý cậu ta chứ. Bạn nhỏ Lộc Tường vẫn còn đang muốn cao lên đâu, nhưng ngộ cái là chiều cao lại không chịu tăng lên. Ngày nào cũng ăn cả đống như vậy, không biết bổ đi chỗ nào nữa…"

Trong phòng huấn luyện lại được dịp cười vang.

Lộc Tường đương nhiên không nghe được thành viên của Thất Tinh Thảo bên đây thảo luyện về mình, vẫn tiếp tục đứng tại chỗ đánh chữ nói "Tiếp theo tới ai? Đường đội! Đường đội tui thấy anh rồi nha, lên đánh một trận mau!"

Vô tình trúng đạn Đường đội trưởng "…"

Rất nhanh, Lộc Tường đã bị Đường đội giải quyết, chạy xuống dưới lôi đài đứng xem.

Lôi đài luân phiên đánh tiến hành gần một giờ, tuyển thủ của các đại lưu phái muốn thử sức đều bước lên đánh hai ba cái, dù sao cũng là đánh 1v1, không lo chuyện để lộ chiến thuật của đội mình. Hơn nữa ai nấy đều là tuỳ tiện đánh, không ai xuất ra toàn lực, dù sao cũng chỉ là muốn thử vũ khí mà thôi, bởi vậy thay phiên nhau luận bàn, không khí tràn đầy hài hoà hữu ái.

Mọi người thay phiên nhau đổi lưu phái lên lôi đài, đánh một hồi, Lộc Tường đột nhiên lên tiếng hỏi "Lưu phái khôi lỗi của Đường Môn không ai lên sao?"

Lời này vừa ra, tất cả đều trầm mặc.

Tuyển thủ trong giới ai nấy đều biết, đại biểu lợi hại nhất lưu phái khôi lỗi chính là Lưu Xuyên, người này nửa năm trước đã âm thầm không lên tiếng rời khỏi liên minh tuyển thủ. Bởi vì số lượng người lựa chọn lưu phái khôi lỗi không nhiều lắm, Lưu Xuyên vừa rời đi, lưu phái này liền càng ít người hơn, thậm chí có một loại cảm giác thê lương như không có người nối nghiệp vậy.

Các đại lưu phái mỗi đợt đều thay phiên nhau xuất hiện các tuyển thủ sắc bén lợi hại, nhưng bóng dáng của lưu phái khôi lỗi lại càng ngày càng vắng trên chiến trường thi đấu.

Lưu Xuyên từng nói với Lý Tưởng, Thiếu Lâm cần nhất chính là cái nhìn đại cuộc. Nhưng thực tế thì, khôi lỗi lưu phái mới là phái khó nắm cái nhìn toàn cuộc nhất.

Cơ quan con rối của Đường Môn đa phần đều nghiêng về hình thức khống chế, chỉ cần sơ suất một chút không khống chế tốt được con rối của mình, vô cùng có khả năng biến mình thành trở ngại cho đội hữu. Tỷ như đội hữu đang muốn đi về hướng này, ngươi lại vừa lúc đặt ở hướng đó một con rối, sẽ không giúp ích mà ngược lại cản trở tầm nhìn của đội hữu. Loại chuyện gây phiền này cũng không phải chưa từng phát sinh, chỉ có thể nói gặp được đội hữu như heo quả thực chẳng khác gì tặng điểm không cho đối thủ.

Bởi vậy, trừ khi là cao thủ thực sự tự tin, rất nhiều chiến đội tình nguyện không cần Đường Môn khôi lỗi, thay bằng bất cứ lưu phái nào cũng ổn định hơn lưu phái khôi lỗi nhiều lắm. Chiến đội có bồi dưỡng tuyển thủ lưu phái khôi lỗi, đại bộ phận là để nhiều thêm một loại lựa chọn trong chiến thuật của đội, ngẫu nhiên đưa lên đánh lôi đài đơn một hồi, lưu phái khôi lỗi thật sự có chỗ đứng trong đoàn chiến ngày càng ít đi.

Lộ Tường là một người đầu óc thẳng như ruột ngựa, không hề nhận ra không khí có chút là lạ, tiếp tục nói trên kênh phụ cận "Lưu phái khôi lỗi không ai lên sao? Lên một người để thử vũ khí mới coi! Chiến đội Hoa Hạ có đang ở đây không? Sư phụ em đi rồi, chiến đội Hoa Hạ không có ai thay thế vị trí khôi lỗi của sư phụ sao?"

Cả đám người "…"

Tên nhóc này, nói chuyện kiểu gì kì vậy!

Thành viên của chiến đội Hoa Hạ đang đứng xem nghe mà muốn hộc máu.

Thiếu niên vẫn còn chưa nhận ra khác thường, nhảy lên đứng giữa lôi đài nghi hoặc nói "Tuyển thủ chơi khôi lỗi nhiều lắm mà? Sao không ai chịu lên vậy?"

Đám người "…"

Lộc Tường vẫn còn tiếp tục nói "Tân nhân cũng được, lên một khôi lỗi Đường Môn đánh một trận coi!"

Đám tân nhân nghe vậy cảm giác thụ sủng nhược kinh, dù cho tuổi tác của Lộc Tường không lớn, nhưng địa vị "Thần cái" cùng với đội phó chiến đội Đồng Tước của cậu sờ sờ ra đấy thôi. Hôm nay những người lên lôi đài pk đa số đều là đại thần, đám tân nhân cũng không dám lên bêu xấu.

Mấy tân nhân theo lưu phái khôi lỗi đều là quay qua nhìn nhau, cũng không biết phải làm sao bây giờ…

Trong nhất thời, cục diện lâm vào trạng thái khó xử….

Đúng lúc này, kênh phụ cận lôi đài đột nhiên xuất hiện một dòng chữ màu xanh lam——

"Ha ha…"

"Lộc Tường nhớ sư phụ tới vậy ha, sư phụ cũng có chút không nỡ lên hành đệ tử đâu…"

——đến từ [Hải Nạp Bách Xuyên]

Giải thích một chút

(+) **@**: chế độ thông báo trực tiếp cho người mình muốn, nó tương đương như cách @(tên) trên fb, một kiểu gây chú ý cho người mình đề cập tới, để họ biết hoặc trả lời ấy.

(+) **Thụ sủng nhược kinh**: được ưu ái nhưng cảm thấy sợ hãi.

29. Quyển 1 - Chương 24: Kiên Trì

Lộc Tường "..."

Sư phụ dùng phương thức khốc huyễn như thế xuất hiện, Lộc Tường tỏ vẻ sợ ngây người được không!

Những lời của Lưu Xuyên vừa xuất hiện, không chỉ mỗi mình Lộc Tường kinh ngạc tới ngây người, còn có các đội trưởng chiến đội!

Lưu Xuyên tiếp tục chào hỏi "Yo, hôm nay gặp được thiệt nhiều người quen ha."

"..."

"..."

"..."

Kênh phụ cận lôi đài trong nháy mắt tràn ngập những dòng ba chấm đại biểu cho sự im lặng tuyệt đối.

Quen muội ngươi ấy chứ quen, chúng ta không quen nhà ngươi!

Một đám người đều đang âm thầm mắng Lộc Tường: Tên nhị hoá não thẳng này, triệu hồi ai không triệu, nãy giờ cứ đứng đó gào to đòi đánh với khôi lỗi lưu phái, giờ thấy chưa, kết quả lại triệu hồi ra tên khốn kiếp Lưu Xuyên này rồi đó!

Bất quá, trong lòng có mắng thì mắng, đám đội trưởng ai nấy đều không hẹn mà cùng nhau dặn dò thành viên chiến đội mình——

"Xuyên đội sắp pk, phải cẩn thận tập trung quan sát biết không!"

"Mau chóng mở thu hình ghi lại, về sau từ từ nghiên cứu!"

Trong đám tân nhân đang đứng quan khán, có người cả gan lên tiếng hỏi "Xuyên thần, không phải anh đã rời liên minh rồi sao?"

Lưu Xuyên mỉm cười đáp lại "Đây là trong game thôi."

Người đặt câu hỏi nháy mắt đỏ bừng cả mặt, bởi vì sự xuất hiện của Lưu Xuyên kích thích khiến đầu óc hỗn độn, quên mất hiện tại đang là trong game chứ không phải server thi đấu của liên minh!

Những tuyển thủ rời khỏi liên minh sẽ bị xoá tư liệu cùng tài khoản trong server thi đấu, game thì lại khác, mặc kệ ngươi có phải là tuyển thủ hay không, ai cũng có thể tham gia chơi đùa…

Có vài tân nhân tính âm thầm thêm hảo hữu Xuyên thần, lại phát giác vị này đã sớm tắt chức năng thêm hảo hữu… Cũng đúng, năm đó tài khoản Hải Nạp Bách Xuyên này chính là acc chính của Lưu Xuyên, cựu đội trưởng của chiến đội Hoa Hạ, từng dẫn dắt Hoa Hạ bắt được chiến tích đại mãn quán toàn năm, một nhân vật truyền kỳ sáng tạo ra một thời đại huy hoàng…

Cả đám người nhìn ID đã từng quen thuộc nay lại trở nên vô cùng xa lạ, nhất thời có chút không phản ứng kịp.

Lưu Xuyên tiếp tục mỉm cười nói "Tiểu Lộc chuẩn bị đi, không phải cầu hành sao? Sư phụ đây thoả mãn đệ tử."

Tiểu Lộc bị nói vài câu khích tướng, lập tức hùng hổ lên lôi đài "Lên lên lên, ai sợ sư phụ chứ!"

Lưu Xuyên cũng lên lôi đài, bắt đầu đối chiến với Lộc Tường.

Đám khán giả tò mò mở xem thuộc tính của Lưu Xuyên, phát hiện người này không thay đổi tranh võ.

Lộc Tường cũng phát hiện điều này, liền hỏi "Tranh võ đâu sư phụ?"

Lưu Xuyên nói "…Cũng muốn đổi lắm, tiếc là không đủ điểm."

Đại thần! Lý do của anh thật sự rất là…

Tất cả mọi người đều không biết phải nói gì.

Nhưng cũng không có gì khó hiểu, từ sau khi Lưu Xuyên rời liên minh, chưa từng đăng nhập đánh quá một trận cạnh kỹ trường nào để kiếm điểm tích luỹ, cả năm cơ hồ là 0 trận đánh, điểm đủ mới là lạ.

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Nôn cái gì, không tranh võ vẫn cho đệ tử no hành như cũ."

Lộc Tường vừa nghe lời này, lập tức hất gậy xông tới "Xem chiêu!"

Đấu pháp của Lộc Tường thuộc loại hình nhiệt huyết cấp tiến, phát huy vô cùng nhuần nhuyễn điểm đặc sắc của Cái Bang côn hệ – vốn là lưu phái cận chiến có ưu thế khống chế cục diện. Đả cẩu bổng trong tay vung vẩy múa may nhanh tới mức khiến người ta hoa cả mắt, đấu pháp của cậu mới nhìn có vẻ như vô cùng rối loạn, thực tế lại cực kỳ bình tĩnh, mỗi một đòn xuất ra đều được tính toán góc độ cực kỳ tinh chuẩn.

Cho nên nói, người như Lộc Tường quả thực rất thần kỳ, rõ ràng là một nhóc mù đường, đi đâu cũng hay bị lạc phương hướng, cả ngày đều giống như một con ruồi mất đầu bay tán loạn khắp nơi, cá tính đơn giản lại có chút mơ hồ—— Nhưng những khi đánh nhau lại trở nên nhanh, tàn nhẫn, chuẩn xác, khiến người khác không thể không phục!

Lưu Xuyên hiểu Lộc Tường có thể nói là vô cùng sâu sắc, vừa mới bắt đầu trận đấu liền dùng khinh công di chuyển kéo giãn khoảng cách, bằng vào tốc độ cực nhanh bố trí bảy con rối hình người bao quanh Lộc Tường——

Khôi lỗi vây sát!

Kỹ năng trung giai của Đường Môn khôi lỗi, tất cả con rối cấp tốc bao vây lấy mục tiêu, đồng thời bạo nổ ở phụ cận mục tiêu, tạo thành lượng sát thương vật lý lớn đối với mục tiêu!

Đây là trận pháp bao vây lợi hại nhất của lưu phái khôi lỗi, số con rối được bố trí càng nhiều, sát thương gây ra cũng càng lớn.

Phần lớn những người chơi game theo lưu phái khôi lỗi, trong thời gian ngắn có thể phóng ra hai đến ba con rối đã là cực hạn, nhưng Lưu Xuyên lại có thể đồng thời phóng ra bảy con rối!

Phải biết rằng, đối thủ của anh không phải là một cái gọc gỗ đứng yên tại chỗ, càng không phải là một tên gà mờ thông thường, mà là đệ nhất Cái Bang với danh hiệu Thần Cái!

Kỹ thuật cùng cách di chuyển của Lộc Tường đã đạt đến tiêu chuẩn đứng đầu của liên minh. Một vị cao thủ di động nhanh như vậy lại bị Lưu Xuyên dùng con rối với tốc độ cực nhanh bao vây lấy, một chiêu khôi lỗi vây sát nổ tung đổi lấy lượng sát thương lớn, máu cũng nhanh chóng rút xuống một phần ba.

Lộc Tường vô cùng bình tĩnh, cậu biết Lưu Xuyên bày khôi lỗi vây sát trận xong nhất định sẽ nằm trong phạm vi công kích của mình, liếc mắt nhìn một cái, thấy bên trái loé lên bóng ảnh, liền lập tức bật khinh công vọt qua——

Giao long xuất thuỷ! Ác cẩu lạn lộ!

Dùng khinh công riêng của Cái Bang "giao long xuất thuỷ" nhanh chóng xông lên, lập tức tiếp nối kỹ năng có tác dụng ngăn cản đường đi "ác cẩu lạn lộ" để khoá đứt đường lui của Lưu Xuyên, tiếp theo đó là một chiêu "bổng đả cẩu đầu" —— một trong những năng lực công kích trọng yếu nhất của côn Cái Bang, dùng gậy giã liên tục vào đầu đối phương, tạo thành lượng sát thương vật lý lớn kèm theo hiệu quả choáng váng!

Liên tục ba chiêu thức được sử dụng chỉ trong 1 giây ngắn ngủi, những người đứng bên dưới lôi đài quan khán chỉ cảm thấy hoa mắt chớp lên, Cái Bang của Lộc Tường cũng đã bám riết không tha nhảy đến trước mặt Đường Môn.

Mắt thấy chắc chắn là phải chịu một gậy giã xuống đầu, không ngờ Lưu Xuyên lại giống như đã sớm đoán trước được, trong nháy mắt chiêu thức sắc bén của đả cẩu bổng ngay mặt đánh tới đột nhiên khinh công nhảy bật lên——

Phi hạc xung thiên!

Một trong các chiêu thức khinh công giang hồ, dụng lực từ đất bằng nhảy lên độ cao nhất định.

Đường Môn mặc trên người y phục màu thâm lam, bật người vọt lên cao, vạt áo tung bay phần phật, tựa như đại bàng sải cánh, vô cùng tiêu sái!

Bởi vì đúng lúc dùng khinh công nhảy lên, nên một chiêu bổng đả cẩu đầu của Lộc Tường không thể đánh trúng vào đầu, tuy rằng vẫn phải chịu thương tổn nhưng lại thoát khỏi hiệu quả choáng váng! Ai cũng biết, bị côn Cái Bang đánh trúng gây ra choáng váng cực kỳ khó chịu, một bộ liên chiêu của Cái Bang sát thương thực sự rất lớn, đòn tránh né này của Lưu Xuyên phải nói là xảo diệu đến cực điểm!

Những người vây xem đều là kinh ngạc cảm thán! Nếu không phải thấy đội trưởng nhà mình sắc mặt nghiêm túc, rất nhiều người đều muốn vỗ tay một cái để ủng hộ!

Không ít người cũng âm thầm tự hỏi trong lòng, một chiêu lúc nãy, nếu đổi lại là mình thì có thể tránh né được như vậy không?

Đáp án là không thể khẳng định được.

Chiêu thức công kích của Lộc Tường cực kỳ sắc bén lại tàn nhẫn, ác cẩu lạn lộ chặn đứng đường lui lại nháy mắt xuất ra bổng đả cẩu đầu, thời gian tiếp nối không đến 0.5 giây, chỉ trong một thời gian cực ngắn như vậy mà muốn làm ra phản ứng để đối phó lại không phải chuyện dễ dàng, nhưng Lưu Xuyên lại làm được…

Năng lực phản ứng của Xuyên thần quả thực là khiến người ta phải quỳ bái!

Đám người vẫn còn cảm thán chiêu thức khinh công tránh né hiệu quả lúc nãy cỡ nào xảo diệu, đã thấy Lộc Tường không chút yếu thế lập tức khinh công bám theo, lại xuất tiếp một chiêu "hoành tảo thiên quân", quét thẳng về phía hai chân của Lưu Xuyên!

Hoành tảo thiên quân, kỹ năng công kích diện rộng của Cái Bang, quét ngang chân của địch nhân trong phạm vi hình tròn, khiến địch nhân trong phạm vi công kích bị đánh ngã!

Bởi vì đang sử dụng khinh công trong không trung nên Lưu Xuyên không thể linh động di chuyển được, mà lần này Lộc Tường lại sử dụng kỹ năng quần công diện rộng, một chiêu này vừa đánh ra Lưu Xuyên liền biết không thể tránh khỏi chịu thương tổn, cũng bởi vì bị đánh trúng mục tiêu mà kèm theo hiệu quả đánh ngã, khiến Lưu Xuyên trực tiếp rơi xuống đất

Lộc Tường lập tức đáp xuống bám theo sau, lập tức có thể một gậy giã tới, tầm nhìn lại đột nhiên nhoáng lên——

Di hình hoán ảnh!

Kỹ năng trung giai của Đường Môn khôi lỗi, giúp chủ nhân và con rối lẫn nhau trao đổi vị trí tức thời!

Chỗ mới nãy Lưu Xuyên đáp xuống xuất hiện một con rối, còn Lưu Xuyên đã sớm hoán đổi đến một góc khác lôi đài!

Rất nhiều tân nhân đang xem trận đấu đều ngây dại…

Khôi lỗi kia được bày ra lúc nào? Hình như là lúc Xuyên thần dùng khinh công bay lên… Hay là lúc đang ở trong không trung? Trận đấu diễn ra kịch liệt như vậy, người này lại còn dư tâm tư lén lút đặt một con rối ở góc khuất…

Đám người nghĩ tới đây, nhịn không được cảm thấy lạnh cả người…

Rất nhiều người đều không chú ý đến Lưu Xuyên đã đặt sẵn một con rối nho nhỏ ở góc kia, một chiêu di hình hoán ảnh, giúp chủ nhân cùng con rối trao đổi vị trí, khiến cho chiêu thức khống chế của Lộc Tường từ nãy đến giờ đều thành công dã tràng!

Lộc Tường vẫn tiếp tục miệt mài đuổi theo đánh, Lưu Xuyên vẫn tiếp tục dựa theo khuôn mẫu ban đầu, bày trận con rối, vây sát, di hình đổi ảnh, khinh công…

Hai người đánh đến mức bất phân thắng bại, nhưng ai nấy cũng đều nhận ra, Lộc Tường đang rơi dần vào thế hạ phong…

Không nói đến chuyện Lưu Xuyên liên tục sử dụng khinh công di chuyển cùng di hình hoán ảnh khiến Lộc Tường không thể không đuổi theo bám lấy anh, chỉ đơn giản phương thức chơi chiều này của Lưu Xuyên thôi cũng đủ cho bất cứ chức nghiệp cận chiến nào cảm thấy vô cùng táo bạo, cứ phải chạy đuổi theo liên tục, mà đuổi tới rồi lại đánh không được, quả thực là khó chịu chết người!

Năm phút sau, Lộc Tường cuối cùng cũng trút sạch giọt máu cuối cùng, ngã xuống lôi đài.

Lưu Xuyên đi tới đứng bên cạnh thi thể của Lộc Tường, phát một đống biểu tình cười tủm tỉm “Không tệ đó chứ, có tiến bộ, hồi trước giải quyết đệ tử chỉ cần ba phút, hôm nay lại đến năm phút mới xong.”

Lộc Tường buồn bực “Sư phụ giải quyết đệ tử trong ba phút hồi nào? Còn nữa, không phải sư phụ rời đi rồi sao? Sao tự dưng lại quay về chi vậy?”

Lưu Xuyên tiếp tục cười "Không phải đệ tử triệu hồi sư phụ sao? Tại nghe được đệ tử mong nhớ quá nên sư phụ mới trồi lên xem thử…"

Lộc Tường "…"

Đám người nhịn không được đều bật cười.

Tiểu Lộc Tường lần này là tự làm tự chịu, triệu hồi ra một con đại ma vương, không ai cảm thấy đồng tình cho cậu cả.

Lộc Tường nhảy bật dậy "Đánh lại đánh lại!"

Lưu Xuyên nói "Không đánh, hành đệ tử quả thật vô vị chết…"

Tiếu Tư Kính đột nhiên lên tiếng "Vậy Xuyên thần có nhã hứng đánh với tôi một trận không?"

Tất cả các tuyển thủ đang có mặt nghe vậy đều hết sức kích động!

Lão Tiếu rốt cuộc chịu ra mặt!

Hai người này chính là đối thủ sống còn nhiều năm trời, chiến đội Hoa Hạ cùng chiến đội Thất Tinh Thảo đều là đội mạnh lâu năm được thành lập từ mùa thi đấu đầu tiên của liên minh, từng nhiều lần đụng độ nhau ở trận chung kết, vì đoạt giải quán quân mà đánh nhau kẻ chết người sống. Trước kia khi Lưu Xuyên vẫn còn chưa rời đi liên minh, cứ mỗi năm đến độ bầu chọn chiến đội được hoan nghênh nhất, cả Hoa Hạ lẫn Thất Tinh Thảo lúc nào cũng xấp xỉ phiếu bầu với nhau, nói chung chỗ nào của liên minh có cạnh tranh đều thấy bóng dáng của hai đội này…

Theo thống kê của liên minh thì trong các trận tổng chung kết, chiến đội Hoa Hạ đụng độ chiến đội Thất Tinh Thảo số lần là nhiều nhất, được mọi người xưng là cực mạnh tử địch, fan hâm mộ của cả hai bên đương nhiên cũng trong tình trạng thuỷ hoả bất dung, mỗi lần gặp mặt đều là sống mái với nhau!

Tiếu Tư Kính ra mặt yêu cầu đánh với Lưu Xuyên, Xuyên thần sẽ nghênh chiến hay không?

Không khí trong lôi đài nháy mắt trở nên khẩn trương.

Lưu Xuyên cười nói "Đánh với anh? Không tốt lắm đâu, cả đám người nhìn đó, anh thua thì mất mặt lắm."

Tiếu Tư Kính cũng mỉm cười nói "Chứ không phải lâu rồi cậu không đánh so tài ngượng tay nên mới sợ thua trong tay tôi mà mất mặt sao?"

Lưu Xuyên nói "Không không, thực ra là do trình độ của anh rất nát, tôi không muốn ức hiếp anh thôi."

Tiếu Tư Kính nói "Ai ức hiếp ai còn chưa biết đâu."

Lưu Xuyên nói "Không tào lao nữa, bà xã gọi rồi, bái bai hen."

—— Hảo hữu của ngài [Hải Nạp Bách Xuyên] đã rời mạng.

Đám người "…"

Muội ngươi! Chưa nói rõ ràng đã trốn đi mất?

Từng nghe qua có người mắc WC mà trốn, cúp điện trốn, mẹ gọi ăn cơm trốn, bà ngoại bệnh trốn…

Bà xã gọi trốn? Lý do này vẫn là lần đầu tiên xuất hiện…

Ngươi đào đâu ra bà xã vậy?

Tất cả mọi người đang có mặt trong lôi đài đều bị vị Xuyên thần mặt dày này làm tức đến phì cười.

***

Câu lạc bộ chiến đội Thất Tinh Thảo.

Tiếu Tư Kính lên tiếng bảo các đội viên tham gia đánh lôi đài đều trở về phòng nghỉ ngơi, thân là đội trưởng, anh vẫn tiếp tục ở lại phòng huấn luyện, lên mạng mở trang web của Võ Lâm tìm đọc tư liệu về vũ khí. Tay phải cầm chuột, ngón tay trái kẹp một điếu thuốc, thỉnh thoảng hút một hai cái đề cao tinh thần.

Đúng lúc này, sau lưng đột nhiên vang lên tiếng bước chân, Tiếu Tư Kính cũng không thèm quay đầu lại, nói "Thế Luân, cậu vẫn chưa đi nghỉ sao?"

Tô Thế Luân nghi hoặc hỏi "Sao anh biết là tôi?"

Tiếu Tư Kính quay đầu lại nói "Có tên nào ngoài cậu để ý tới bề ngoài như vậy đâu?"

Tô Thế Luân bắt gặp ánh mắt của anh, nhịn không được cười rộ lên "Sạch sẽ một chút có gì sai? Không lẽ anh hi vọng tôi cả ngày lôi thôi lếch thếch, cả người đầy mồ hôi sao?"

Tiếu Tư Kính không phản bác lời nào, cãi nhau với nam nhân miệng độc này là một hành vi không sáng suốt tí nào, huống hồ gì Tô Thế Luân vốn có chứng nghiện sạch nghiêm trọng, lại luôn để ý tới dáng vẻ bên ngoài, chuyện này ai ai trong giới liên minh cũng đều biết đến. Bởi vì ở sạch nên trên người lúc nào cũng thoảng một mùi hương rất dễ chịu, thân làm đội trưởng, Tiếu Tư Kính tự nhiên quen thuộc mùi hương này vô cùng, cho nên mỗi khi Tô Thế Luân xuất hiện, anh đều không cần dùng mắt nhìn, chỉ cần dùng mũi ngửi cũng nhận ra được cậu ấy.

Biết Tô Thế Luân ghét mùi khói thuốc lá, Tiếu Tư Kính vô cùng tự giác dụi điếu thuốc vào gạt tàn, hạ giọng hỏi "Sao vậy? Có tâm sự gì à?"

Tô Thế Luân nói "Anh nói xem, Lưu Xuyên đã rời đi nửa năm, lại bỗng dưng xuất hiện vào lúc này, có phải thuyết minh điều gì không?"

Tiếu Tư Kính nói "Tuy rằng đã rút lui, nhưng cậu ta sẽ không rời đi liên minh hoàn toàn, dù sao cũng từng trả giá nhiều tâm huyết như vậy, làm sao có thể nói bỏ là bỏ…"

Tô Thế Luân ngồi xuống cạnh anh, thật lòng lắng nghe.

Tiếu Tư Kính tiếp tục nói "Hôm nay Lưu Xuyên xuất hiện, chắc là do nhìn thấy tin tức trong nhóm thảo luận của tuyển thủ liên minh, cũng sẵn tiện xem xét vũ khí mới. Hiển nhiên cậu ta cũng cảm thấy hứng thú với 24 thanh vũ khí của bản cập nhật mới lần này."

Caothủ game cảm thấy hứng thú đối với vũ khí cấp cao, cũng giống như những tay lái đua xe cảm thấy hứng thú với xe đua mới vậy, dù cho đã rời khỏi liên minh, nhưng đối với quy mô đổi mới lớn lần này, Lưu Xuyên không có khả năng thờ ơ không để ý tới.

Tô Thế Luân gật đầu "Nhìn hôm nay cậu ta pk với Lộc Tường, trạng thái không sai, tốc độ tay cũng tương đương như lúc trước. Đúng rồi, lúc cậu ta tuyên bố rời đi, không phải nói là do trạng thái tuột dốc không có khả năng tiếp tục thi đấu sao? Tôi vẫn luôn cảm thấy ngạc nhiên vì điều này."

Tiếu Tư Kính cười nói "Trạng thái tuột dốc? Lấy cớ thôi, khi nào nên trở về cậu ta sẽ trở về."

Tô Thế Luân kinh ngạc "Ý anh là… cậu ta sẽ trở lại? Cậu ta sẽ trở lại Hoa Hạ sao?"

Tiếu Tư Kinh lập tức phủ định nói "Sẽ không đâu, dù cho Lưu Xuyên muốn trở về cũng phải chờ đến sang năm. Hiện tại chiến thuật trung tâm của Hoa Hạ đã hoàn thoàn thay đổi, Lương Tân Hải cũng đã trở thành đội trưởng mới. Với tính cách của Lưu Xuyên chắc chắn sẽ không trở về "nhai cỏ lại". Cậu cũng biết phong cách của Lưu Xuyên mà, những đội mạnh hiện tại không có vị trí thích hợp cho cậu ta, nếu cậu ta thực sự trở lại, nhất định sẽ mang đến cho liên minh một đội ngũ hoàn toàn mới."

Tô Thế Luân mỉm cười nói "Anh thực sự là hiểu rõ cậu ta nhỉ."

Tiếu Tư Kính cũng bật cười nói "Người hiểu rõ cậu nhất có lẽ không phải là đội hữu, mà thường là đối thủ mạnh nhất của cậu."

Tiếu Tư Kính quay đầu lại, nhìn vào màn hình máy tính đang hiển thị vũ khí đặc hiệu hoàn toàn mới của Đường Môn khôi lỗi——

Thần binh: Huyễn ảnh chi thương.

Phẩm chất: Thất tinh tranh võ

Lưu phái: Đường Môn, khôi lỗi lưu phái.

Kỹ năng thêm vào (Khôi lỗi chi vũ): Hướng về phương hướng bất kỳ đồng thời phóng xuất bảy con rối hình người, mỗi con rối kế thừa 70% thuộc tính của chủ nhân, cũng thay thế chủ nhân thừa nhận toàn bộ thương tổn. Mỗi con rối có thể tạo thành hiệu quả toả túc đối với đơn thể địch quân trong phạm vi 3 mét trước mặt, kéo dài liên tục 5 giây, trong thời gian địch quân bị toả túc không thể di động, trừ phi con rối tử vong, nếu không thì hiệu quả toả túc không thể bị giải trừ.

Bảy con rối đồng thời phóng xuất tới bảy vị trí, nếu như thao tác sắc bén, bảy con rối thậm chí có thể toả túc đồng thời bảy người…

Thanh vũ khí này… giống như là đo ni đóng giày vì Lưu Xuyên mà tạo ra vậy…

Tiếu Tư Kính tin chắc rằng, một ngày nào đó, thanh vũ khí này sẽ gặp được chủ nhân ưu tú nhất của nó, phát huy được uy lực cực đại của nó!

Tô Thế Luân nhìn lướt qua số liệu vũ khí, nói "Thanh vũ khí này nếu như vào tay của Lưu Xuyên, chắc chắn sẽ trở thành thần khí. Nếu dựa theo lời anh nói mới nãy, Lưu Xuyên thật sự trở về với một đội ngũ hoàn toàn mới, vậy thì sau này Thất Tinh Thảo của chúng ta lại sắp sửa có thêm một cường địch."

Tiếu Tư Kính nói "Sợ cái gì, Thất Tinh Thảo có hai chúng ta."

Tô Thế Luân ngước mắt, bắt gặp ánh mắt tự tin kiên định của nam nhận, cũng nhịn không được bật cười.

—— phải đó, sợ cái gì chứ! Thất Tinh Thảo còn có hai người bọn họ, bọn họ trước giờ chưa hề sợ hãi bất cứ kẻ nào!

Tiếu Tư Kính, Tam Tư Đại Sư, Thiếu Lâm quyền đệ nhất của liên minh, đội trưởng chiến đội Thất Tinh Thảo, bất kể là tính cách hay đấu pháp vĩnh viễn đều là lão luyện mà ổn trọng, dứt khoát lại quyết đoán, đối với những đối thủ cường đại, thứ mà anh cho họ là tôn trọng, chứ chưa bao giờ là sợ hãi.

Tô Thế Luân, Luân Hồi Vãng Sinh, đội phó chiến đội Thất Tinh Thảo, tốc độ tay nhanh cực điểm, yêu sạch đến mức thành nghiện, chú trọng nhất là vẻ ngoài, đây là ấn tượng ban đầu của mọi người đối với anh, nhưng mà, chỉ có những ai từng giao thủ với anh mới biết, nam nhân luôn luôn dùng biểu tình mỉm cười khi nói chuyện này đáng sợ đến cỡ nào.

Tiếu Tư Kính, Tô Thế Luân, hai đại vương bài của chiến đội Thất Tinh Thảo, hai đại thần đứng đầu của liên minh!

Đã từng hứa cùng nhau kề vai chiến đấu, không ai rời đi trước, hai người từ những buổi đầu sáng lập Thất Thảo Thảo vẫn luôn hăng hái phấn đấu vì đội ngũ, cùng Thất Tinh Thảo đi qua suốt chín mùa thi đấu, liên tục được bầu chọn là cộng sự ăn ý nhất. Lưu Xuyên một tay dẫn dắt Hoa Hạ, Tiếu Tư Kính cùng Tô Thế Luân cũng một tay dẫn dắt Thất Tinh Thảo. Tuy rằng không đạt được thành tính đại mãn quán huy hoàng như Hoa Hạ, nhưng cũng là cường đội mà không đội nào dám xem thường trong liên minh.

Nhiều năm cùng nhau sóng vai hợp tác, Thất Tinh Thảo từng có thời huy hoàng đoạt được quán quân, cũng từng có thời điểm thung lũng ngay cả vòng thi đấu chính thức cũng không thể tiến vào… Bất luận là thời điểm nào, bên cạnh vẫn luôn có người này làm bạn, bọn họ chưa từng bỏ lại chiến đội của mình, chưa từng bỏ rơi giấc mộng tuổi trẻ…

Vì Thất Tinh Thảo mà chiến, vì quán quân mà chiến!

Đây chính là lý do mà bọn họ kiên trì…

Tiếu Tư Kính mau chóng sửa sang lại toàn bộ số liệu vũ khí, liền tắt máy tính đứng dậy.

Nam nhân ánh mắt nổi danh sắc bén lợi hại, lại ở những lúc bắt gặp nét mỉm cười trên gương mặt vị chiến hữu làm bạn mình nhiều năm này thì, cũng bất giác trở nên nhu hoà đi…

Tiếu Tư Kính vươn tay, nhẹ nhàng choàng lấy bả vai Tô Thế Luân, nhẹ giọng nói “Đừng suy nghĩ nhiều, Lưu Xuyên thích làm gì mặc kệ cậu ta đi, chúng ta Thất Tinh Thảo cứ luyện tập như lẽ thường là được. Sáng sớm mai còn phải dậy sớm ra sân bay, đi ngủ sớm chút.”

Tô Thế Luân cười gật đầu “Ừ, anh cũng vậy, trở về ngủ sớm một chút đi, đừng thức khuya quá.”

Hai người sóng vai nhau trở về ký túc xá, thanh âm trò chuyện càng lúc càng xa.

Ánh đèn hôn ám trên trần nhà câu lạc bộ kéo dài thân ảnh của anh người, hai chiếc bóng sóng vai nhau đi tới, thoạt nhìn có một loại ấm áp không nói nên lời..

Giải thích một chút

(+) **Ở trong đoạn gần cuối** nói về Thất Tinh Thảo ấy, có đoạn nói về đội 3T từng có thời kỳ thung lũng không thể vào vòng thi đấu chính thức, cụm từ vòng thi đấu chính thức thật ra là tớ dịch theo ý tớ thôi, vì tớ tìm không được từ thay thế. Từ gốc ở đây là [hậu quý tái –], nó mang hàm nghĩa là giải thi đấu hậu (hậu là sau), để giải thích từ này trước hết tớ nói về tiền quý tái đã. Tiền quý tái là những giải thường quy được tổ chức thành một loại thường lệ.

Cho cái ví dụ đi, tý như một mùa thi đấu X được tổ chức định kỳ hàng năm, số đội tham gia bao gồm khoảng 30 đội, thì mỗi lần đến gần bắt đầu mùa giải sẽ có một vòng thi đấu thường quy giữa 30 đội này để tuyển ra khoảng bao nhiêu đội (theo quy định sẵn) được lọt vào vòng thi đấu sau (chính thức), và vòng thi đấu này mới quyết định thứ hạng cho các đội trong mùa giải năm đó.

Thuật ngữ của từ này trong tiếng Anh là playoffs, thường thấy ở NBA (theo wiki)

30. Quyển 1 - Chương 25: Chức Nghiệp Tuyển Thủ

Lưu Xuyên bên này vừa mới thoát khỏi trò chơi, liền thấy Lộc Tường buzz QQ gửi tin nhắn sang "Sư phụ out thật hả? Bà xã gọi là dzụ gì? Dùng lý do nhảm nhí như vậy lừa dối Tiếu đội thật sự không sao chứ? Lên đánh lại với đệ tử, đệ tử tạo lôi đài khác!"

Lưu Xuyên nói "Hay là thôi đi, đệ tử thua hoài mất mặt thì sao? Sư phụ sợ đệ tử thua về lại bị Thiệu đội mắng nữa."

"Đó giờ Thiệu đội chưa bao giờ mắng đệ tử hết." Lộc Tường thật lòng nói "Sẽ có ngày đệ tử thắng sư phụ!"

Lưu Xuyên cười nói "Thắng sư phụ? Đệ tử bỏ cuộc sớm đi. Ngoan, đừng làm mộng tưởng hão huyền nữa."

Lộc Tường "…"

Lộc Tường vẫn luôn có một loại xúc động muốn "tự mình trục xuất khỏi sư môn".

Lúc trước khi vẫn còn là thiếu niên mười lăm tuổi, là một tân nhân của thanh huấn doanh Hoa Hạ, cậu đối với Lưu Xuyên luôn tràn ngập sùng bái cùng kính trọng, mỗi lần nhìn thấy Xuyên đội đều bất giác trở nên khẩn trương, cúi đầu ngoan ngoãn gọi đội trưởng… Tới sau này chuyển qua Đồng Tước, bắt đầu trở thành chủ lực thi đấu, nhanh chóng trưởng thành hơn. Đến năm thứ hai đoạt được cúp tân nhân xuất sắc nhất toàn năm, lại đúng dịp đội phó của Đồng Tước nghỉ thi đấu, Thiệu Trạch Hàng liền đề nghị cậu lên làm đội phó thay thế.

Ở liên minh, Lộc Tường có thể xem như đại thần cùng cấp ngang hàng có thể ngồi chung bàn với Lưu

Xuyên, nhưng bởi vì một tầng quan hệ sư đồ, cậu vẫn luôn tôn kính Lưu Xuyên như mới trước đây.

Mãi cho đến sau này…

Trải qua vô số lần trận đấu bị sư phụ vô tình hành hạ đến chết, Lộc Tường mới phát hiện ra rằng, sư phụ nhà mình cứ mỗi lần lên đài thi đấu đều trở thành một tên khốn kiếp khiến cho người khác căm giận tới nghiến răng! Vô số tuyển thủ trong liên minh hận Lưu Xuyên cũng không phải không có lý do, đấu pháp chơi diều của Lưu Xuyên quả thực khiến người ta rất dễ nổi điên, thường xuyên bị con rối của anh vây sát, một mảnh góc áo của Lưu Xuyên cũng sờ không tới! Càng đáng giận hơn là, người này thắng thì thắng đi, mỗi lần thắng còn ở kênh phụ cận gửi một đống biểu tình tươi cười nói: Cảm ơn đã nhường:)

Nhường muội ngươi…

Vô số người muốn phun máu vào mặt Lưu Xuyên.

Vô số tiểu đội bàn bạc cách thức hành chết Xuyên đội được âm thầm lập ra…

Lưu Xuyên lại vẫn như cũ tiêu sái thoải mái, như cũ kiêu ngạo, như cũ một bộ cười tủm cười tỉm, cái đuôi nhỏng lên tận trời, hoành hành khắp liên minh.

Các đội trưởng chiến đội lớn cứ mỗi lần đụng phải Hoa Hạ là cảm giác đau đầu vô cùng, trong giải đấu chuyên nghiệp mà gặp được Hoa Hạ, xem như là báo trước cho quãng ngày mất ăn mất ngủ đầy phiền muộn, lại còn phải tăng ca huấn luyện đến mệt đừ cả ra… Nếu phương pháp dùng kim đâm tiểu nhân thật sự hữu hiệu, phỏng chừng Lưu Xuyên đã bị một đám đội trưởng nguyền rủa chết từ lâu rồi…

Nhưng anh vẫn sống tốt cho đến tận bây giờ, còn cười tủm tỉm nói với đệ tử nhà mình “Đừng mơ mộng hão huyền nữa, đánh không lại sư phụ đâu.”

Có sư phụ như vậy, thật sự là ngược tâm mà…

Tuy là dĩ hạ phạm thượng có chút không đúng, nhưng cứ mỗi lần thi đấu, Lộc Tường thực sự rất muốn rất muốn đập chết người này…

Lưu Xuyên nói “Phải rồi Tiểu Lộc, mấy hôm trước sư phụ mới nhận thêm một đệ tử, vậy là có sư đệ rồi ha.”

Tiểu Lộc Tường tâm tư đơn giản, nhanh chóng bị sư phụ dùng đề tài này đánh lạc hướng “Sư đệ? Sư phụ nhận thêm đồ đệ làm gì? Không lẽ sư phụ muốn bồi dưỡng người nối nghiệp sau khi nghỉ thi đấu sao?”

Lưu Xuyên nói “Đệ tử suy nghĩ nhiều quá, tên kia là bạn ngoài đời của sư phụ, cậu ta rất giống đệ tử lúc trước, một tên xuẩn nhị có thiên phú lại cứ thích xông xáo lung tung.”

Lộc Tường "…"

Sư phụ… nỡ lòng nào ngay trước mặt bảo đệ tử mình nhị chứ… = =

Lộc Tường đổi giọng hỏi lại "Phải rồi sư phụ, sao sư phụ trở lại mà bên phía liên minh không có chút động tĩnh nào vậy? Danh sách dự thi mùa giải thứ mười của các chiến đội lớn đều đăng ký hết rồi, bây giờ sư phụ muốn về cũng không kịp, sư phụ tính làm sao?"

Lưu Xuyên nói "Chưa tính trở về ngay bây giờ, sư phụ phải quay về trường tiếp tục đi học."

Lộc Tường "…"

"Tính sau đi." Lưu Xuyên lái sang chuyện khác "Ngày mai đệ tử lại phải đến đế đô họp đúng không? Đừng đi xe điện ngầm, tuyến đường điện ngầm ở đế đô phức tạp lắm, bằng chỉ số thông minh của đệ tử xem không hiểu đâu."

"…" Lộc Tường spam một đống biểu tình nổ thành bụi "Đệ tử sẽ không bao giờ ngồi xe điện ngầm ở đế đô!"

Lưu Xuyên cười nói "Ừ, ngủ sớm đi, đừng tới muộn."

Lộc Tường nghe vậy, đành phải gửi mấy cái biểu tình vẫy tay tạm biệt, qua một lát lại nói "Phải rồi sư phụ, mau đưa số di động mới cho đệ tử! Sư phụ đổi số đúng không? Lúc trước nhắn tin cho sư phụ mấy lần mà không thấy trả lời."

Lưu Xuyên nói "Ừ, mới vừa đổi số, 138xxxxx, lưu lại đi."

Lộc Tường lấy di động ra lưu lại số mới, lại nhắn SMS cho Lưu Xuyên biết, làm xong mới quay trở về ký túc xá.

Đi được nửa đường, đột nhiên di động vang lên, nhìn màn hình di động biểu hiện gương mặt anh tuấn của nam nhân, thiếu niên nhịn không được cong lên khoé miệng, lập tức đón nghe điện thoại "Thiệu đội! Trễ như vậy gọi cho em có chuyện gì không?"

Bên tai truyền đến thanh âm trầm thấp của Thiệu Trạch Hàng "Anh mới vừa đáp xuống sân bay Thủ Đô, mở di động thì nhìn thấy tin tức trong nhóm liên minh, hôm nay Lưu Xuyên lên mạng à?"

Lộc Tường nói "Dạ, phòng lôi đài với mật mã đều nhắn trên nhóm, chắc sư phụ cũng thấy nên cũng vào giúp vui, em còn đánh với sư phụ một trận nữa!"

Thiệu Trạch Hàng nghe vậy, ngập ngừng một lát mới hỏi "Em nhận xét thử xem, hiện tại trạng thái của

anh ta như thế nào?"

Lộc Tường gãi gãi đầu "Tuy là sư phụ bỏ thi đấu nửa năm, nhưng tốc độ tay lẫn phản ứng của sư phụ vẫn là không hề kém so với lúc trước, em đánh với sư phụ vẫn là rất cố hết sức…"

Thiệu Trạch Hàng lại trầm mặc một lát, nói "Chuyện sư phụ em tạm thời em không cần để ý tới, chuyên tâm chuẩn bị cho trận đấu kế tiếp đi. Ngày mai đến Bắc Kinh đừng đi lung tung, anh sẽ lái xe ra sân bay đón em, tránh cho em bị lạc đường."

Lộc Tường vui vẻ nói "Cảm ơn anh, Thiệu đội!"

Thiệu Trạch Hàng khó được khẽ mỉm cười, thấp giọng nói "Được rồi, ngủ sớm một chút, ngay mai gặp lại."

Lộc Tường gật đầu "Dạ, anh cũng ngủ ngon!"

Thiếu niên tâm tình sung sướng, đi ngủ thôi~

***

Bên này Lưu Xuyên lại một lần nữa nhận được cửa sổ tin nhắn buzz QQ, đưa mắt nhìn thoáng qua chữ "Dạ", liền biết ngay người nọ là bệnh nhân có chứng bắt buộc Tần Dạ.

Tần Dạ "Dạo này cậu làm gì?"

Lưu Xuyên "Chăn gà."

Tần Dạ "?"

Lưu Xuyên "Lúc trước cái tên đánh lôi đài với cậu đấy, nhớ không? Tôi thu cậu ta làm đồ đệ, đang chăm bẵm cậu ta trong game."

Lần trước? Là tên Đường Môn bị chết vô số lần, lại vẫn như cũ sinh khí dồi dào đứng dậy tìm chết?

Tần Dạ khẽ cong khoé miệng, có chút hứng thú hỏi "Ồ, tên gà mờ đó sao rồi?"

Lưu Xuyên nói "Tiến bộ khá nhanh, hay là cậu lại lên hành cậu ta một phen? Hành càng nhiều thì cậu ta càng được lợi, phải rồi, tên kia là fan cứng của cậu đấy."

Tần Dạ hỏi “Biết tôi là nam không?”

Lưu Xuyên nói “Không biết, mở miệng là gọi Dạ Sắc nữ thần.”

Tần Dạ bình tĩnh nói “Đợi đến lúc biết tôi là nam, chắc chắc sẽ từ fan biến thành anti.”

Lưu Xuyên “…”

Tần Dạ “Cậu chạy vào game chăn gà, là chuẩn bị tìm đội hữu mới để xây dựng chiến đội sao?”

Lưu Xuyên nói “Chưa chắc lắm, hai tên ở cạnh tôi tuy rằng đều rất có thiên phú, nhưng bảo bọn họ cùng tôi đi tham gia thi đấu chuyên nghiệp… bọn họ chịu hay không tôi cũng không dám chắc.” Lưu Xuyên tạm dừng một chút, lại bổ sung “Một trong số hai người họ còn cái là học bá, trước giờ chưa từng chơi game online, tôi nghĩ cậu ta là kiểu người luôn an bài sẵn mọi thứ cho tương lai của mình… Nếu cậu ta chấp nhận gia nhập thì tốt, còn không thì… cũng khôngthể cưỡng cầu.”

Xây dựng một chiến đội quả thực là việc vô cùng khó khăn, nói chung đa số các bậc phụ huynh đều hi vọng con cái họ tìm được một công tác ổn định, trở thành tuyển thủ thi đấu quá mức phiêu lưu, lỡ đâu mà thi đấu không tốt, không có danh tiếng, vậy chẳng khác gì hoang phí thanh xuân…

Chuyện mạo hiểm cao như vậy, Trạch Văn cùng Lý Tưởng có chấp nhận cùng mình thực hiện hay không, Lưu Xuyên không dám đảm bảo…

Anh nhận lời của cô giáo Lâm trở thành huấn luyện viên của đội trường, lại kéo Trạch Văn và Lý Tưởng qua server mới bồi dưỡng, ngoại trừ mục đích muốn đào tạo tuyển thủ có đẳng cấp cho đội trường ra, nguyên nhân chính là anh muốn thử quan sát hai người này xem, liệu có khả năng kéo họ cùng mình tham gia thi đấu chuyên nghiệp hay không.

Nếu hai người đều đồng ý gia nhập chiến đội của mình, vậy là tuyệt vời nhất!

Cả giải thi đấu liên trường lẫn nhận lời làm huấn luyện viên bí mật, tất cả chỉ là Lưu Xuyên thuận tay làm mà thôi, mục tiêu của anh trước giờ chỉ có một—— thi đấu chuyên nghiệp!

Liên minh tuyển thủ chuyên nghiệp, đó mới là sân khấu chân chính của anh!

Bất quá, trước Lưu Xuyên cũng từng nới tới, đội hữu phù hợp là chỉ có thể gặp chứ không thể cầu, rất nhiều chuyện vẫn là phụ thuộc vào duyên phận.

Xây dựng một chiến đội mới cỡ nào khó khăn, Tần Dạ hiểu rát rõ, cũng biết mục tiêu của Lưu Xuyên nghe có chút viễn vông.

Tần Dạ nhịn không được miệng, nhắc nhở "Chiến đội nghiệp dư muốn chen chân vào hàng ngũ liên minh chuyên nghiệp, chỉ có một con đường, đó là chiến đội phải đạt được top 3 trong kỳ tranh tái anh hùng thành thị toàn quốc. Quy mô của giải đấu thành thị bây giờ càng lúc càng lớn, nghe nói đợt trước số đội ngũ dự thi lên đến hơn mười ngàn đội, chế độ thi đấu lại là chế độ đào thải cực kỳ tàn khốc, chỉ cần phát huy hơi kém sẽ bị đào thải ngay lập tức, rất mạo hiểm, rất không thoả đáng."

Lưu Xuyên nói "Tôi biết, chế độ thi đấu cũng không phải vấn đề lớn nhất, mấu chốt vẫn là phải tìm được đội hữu đáng tin cậy."

Tần Dạ "Hay là cậu qua chiến đội Trường An bên tôi đi? Cho cậu làm đội phó luôn."

Lưu Xuyên cười nói "Được rồi, cậu không cần thay tôi quan tâm chuyện này, tôi có tính toán hết rồi."

Tần Dạ có rất ít bằng hữu trong liên minh, Lưu Xuyên có thể xem như là quen biết nhiều năm nhất, bởi vậy nên đối với việc Lưu Xuyên tính trở về anh mới đặc biệt chú tâm đến như vậy… Chỉ là Lưu Xuyên đã hạ quyết tâm không đến bất cứ chiến đội nào, Tần Dạ cũng không có biện pháp.

Lưu Xuyên nói "Liên hệ sau đi ha, bà xã gọi rồi, tôi té trước."

Tần Dạ kinh ngạc "Thật sự có bà xã? Kết hôn lúc nào vậy?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Bà xã trong game ý mà, hôm nay mới kết…"

Tần Dạ nghiêm mặt "Cút đi."

***

Lưu Xuyên thực sự không hề lừa Tần Dạ, bà xã đại nhân trong game thực sự đang "triệu hồi" anh.

Lưu Xuyên chỉnh trò chơi ở chế độ cửa sổ, sau đó lên QQ tán gẫu với người khác, góc trái màn hình trò chơi đột nhiên xuất hiện một dòng chữ "Có đó không?"

Là Ngô Trạch Văn gửi đến.

Lưu Xuyên tới tiệm Net trước, Ngô Trạch Văn với Lý Tưởng bởi vì hẹn nhau cho nên đến chậm hơn một chút, lúc Lưu Xuyên vào game thì cảnh tượng vẫn còn trong phụ bản hôn lễ, chú rể mới mặc hỉ phục đỏ thẫm đứng một thân một mình trên hồng thảm chờ đợi… Mãi một lát sau, Ngô Trạch Văn với Lý Tưởng mới lục tục lên mạng.

Đã hơn hai tiếng trôi qua, đám khách mời từ Thất Tinh Thảo sớm đi hết, trong hiện trường hôn lễ chỉ còn

lại ba người bọn họ trừng mắt nhìn nhau.

Ngô Trạch Văn lúc này cũng gửi tin tư tán gẫu qua "Xin lỗi, tiệm Net bên tôi bị ngắt mạng."

Lưu Xuyên mỉm cười "Không sao."

Lý Tưởng nói trên kênh đội ngũ "Cư nhiên còn trong cảnh hôn lễ? Bây giờ làm sao, đi ra ngoài hả?"

Lưu Xuyên nói "Trước khoan ra ngoài vội, bên cạnh người chủ hôn có một NPC, thấy không? Đó là thương nhân giảm giá mừng hôn lễ, hai người còn bao nhiêu tiền?"

Ngô Trạch Văn lục xem hành trang "300 kim."

Lý Tưởng "Tui cũng còn 300 kim."

…Đều là một đám nhà nghèo đáng thương!

May là lúc trước Đoạn trường thảo lì xì cho Lưu Xuyên 520 kim, đám người Trư lung thảo đến tham dự hôn lễ cũng tặng một ít lì xì, nên hiện tại tài sản của Lưu Xuyên tổng cộng hơn 1500 kim tệ, cũng đủ để mua đá cùng trang bị…

Lưu Xuyên tính một chút, nói "Cửa hàng giảm giá mừng hôn lễ bán đá ngũ hành đều giảm nửa giá, chúng ta mua cái đó. Ngũ Độc mua đá mộc, Thiếu Lâm mua đá kim, mỗi người mua 125 cái."

Ngô Trạch Văn vốn mù game, nên không biết ngũ hành thạch mà Đường Môn nói là cái gì.

Lý Tưởng chơi game này cũng xem như lâu năm, vừa nghe liền hiểu được.

Đa số các game mang phong cách Trung Hoa đều có thiết định thuộc tính ngũ hành, này cũng rất thông thường, các game offline như Kiếm Tiên hay Cổ Kiếm, kỹ năng nhân vật đều có chia ra thuộc tính ngũ hành. Võ Lâm cũng đặt ra tám đại môn phái mỗi phái đều có một thuộc tính ngũ hành: Thiếu Lâm và Nga Mi là ngũ hành kim, Ngũ Độc và Đường Môn là ngũ hành mộc, Minh Giáo là hoả, Cái Bang là thổ, Võ Đang và Tiêu Dao là thuỷ.

Trong game, hầu hết các trang bị đều có thể dùng đá ngũ hành tiến hành cường hoá, sau khi cường hoá số liệu sẽ được cộng thêm dựa trên thuộc tính cơ bản. Có thể nói, đá ngũ hành là đạo cụ vô cùng trọng yếu trong game. Bởi vì Võ Lâm là game theo hình thức thu phí, cho nên trong thương thành không bán đạo cụ trong game, cho nên không thể dùng nhân dân tệ mua đá ngũ hành, chỉ có thể từ từ tích luỹ trong quá trình chơi game.

Cửa hàng trong phụ bản hôn lễ bán đá ngũ hành giảm giá, xem như là quà đáp tạ dành cho khách tham dự hôn lễ, mua xong liền bị khoá, không thể giao dịch.

Lý Tưởng mau chóng mua 125 đá ngũ hành kim, Ngô Trạch Văn cũng nghe lời mua 125 cái mộc.

Lưu Xuyên lúc này mới nói tiếp "Ok, đại sư ra ngoài trước ha, tôi có mấy lời muốn nói với bà xã tôi."

—— Chú rể [Lưu Danh Bách Thế] mời [Đại Sư Có Lý Tưởng] rời khỏi phụ bản hôn lễ.

Lý Tưởng "..."

Bóng đèn Lý Tưởng cứ như vậy bị mời ra ngoài.

Lý Tưởng buồn bực tới hộc máu!

Có chuyện nói với bà xã? Rõ ràng là lấy cớ!

Trạch Văn cũng nói cho ông biết là nam rồi, còn mở mồm bà xã ngậm mồm bà xã, gọi tới sướng mồm như vậy... tiết tháo nát bét rồi kìa thấy không?

Trong cảnh tượng hôn lễ lúc này, chỉ còn lại hai người cô dâu và chú rể.

Hỉ phục đỏ thẩm, ánh nến bập bùng, cảnh tượng hôn lễ tràn đầy không khí ngọt ngào vui mừng, đổi lại là mấy cặp vợ chồng khác kiểu gì cũng sẽ "bà xã ôm một cái" hay "lão công chụt chụt", sau đó bắt đầu ân ân ái ái... Bất quá, cả hai vị này chắc chắn là không giống mấy cặp đôi bình thường được rồi, cả hai đứng ở chỗ bái thiên địa im lặng hòi lâu, không khí bắt đầu trở nên có chút xấu hổ...

Lát sau, Lưu Xuyên chủ động mở miệng phá vỡ trầm mặc "Bà xã, hỏi cái này."

Ngô Trạch Văn "Hỏi cái gì?"

Lưu Xuyên "Cậu cảm thấy Võ Lâm như thế nào? Chơi vui không?"

Ngô Trạch Văn "Khá thú vị."

Lưu Xuyên "Vậy nếu như cậu cảm thấy game hấp dẫn cậu vô cùng, cậu có chịu bỏ nhiều thời gian cùng tinh lực hơn để tìm hiểu nó sao?"

Ngô Trạch Văn hơi do dự, không lập tức trả lời.

Đây là lần đầu tiên cậu chơi game, nên cảm thấy tất cả mọi thứ trong game đều mới mẻ vô cùng, nhưng nếu phải bỏ ra nhiều thời gian cùng tinh lực cho một trò chơi như vậy, với cậu mà nói là không thể nào…

Ngô Trạch Văn từ nhỏ đã là một học bá, cậu càng thích đi thư viện, mượn một chồng sách tham khảo cùng tư liệu thật dày để ngồi đọc qua thời gian… Trò chơi Võ Lâm này đã khiến cho quan niệm "game là thứ nhàm chán" thay đổi không ít, còn ngoại lệ qua đêm ở tiệm Net…

Bỏ ra nhiều thời gian và tinh lực hơn để làm gì? Cậu chỉ là một người chơi mới tập tễnh chơi game thôi, cũng không phải tuyển thủ chuyên nghiệp…

Lưu Xuyên cười cười nói "Đừng vội trả lời, mai mốt tôi lại hỏi cậu. Bây giờ cậu vẫn còn là tân thủ, đối với nhiều thứ chưa thấu hiểu hoàn toàn. Kỳ thực game này không đơn giản như cậu đã tưởng đâu."

Ngô Trạch Văn đưa tay nâng kính mắt, trong nhất thời không biết trả lời như thế nào.

—— người này, nhất định là hiểu rõ trò chơi này vô cùng, cũng yêu thích nó một cách nhiệt tình, mới nói ra những lời này đi?

—— vị cao thủ Đường Môn này, cảm giác vô cùng thần bí, càng quái lạ hơn là… anh ta nói chuyện với mình bằng ngữ khí như là đang đối mặt với một tân thủ hậu bối, như thể anh ta là một tiền bối đã từng trải qua rất nhiều rất nhiều chuyện trong game này vậy.

—— anh ta bảo trò chơi này không đơn giản như mình tưởng? Vậy rốt cuộc nó phức tạp chỗ nào?

Nhóc học bá nãy giờ vẫn im lặng không đáp lại, nhất định là đang thực lòng phân tích vấn đề đi…

Lưu Xuyên nhịn không được khẽ cười, nói tiếp "Được rồi, bây giờ nói tới mấy chuyện này vẫn là quá sớm, sau này rồi hẵng quyết định. Cậu trước tiên luyện tập kỹ thuật đi đã, bảo cậu xem clip hướng dẫn của Tô Thế Luân, xem hết chưa?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Xem rồi."

Lưu Xuyên nói "Tiếp theo cậu tập trung xem các trận đấu có liên quan đến chiến đội Thất Tinh Thảo, Tô Thế Luân của Thất Tinh Thảo là cổ sư Ngũ Độc cực mạnh trong liên minh, tốc độ tay của cậu có thể nói là tương đương với anh ta, có thể xem để tham khảo đấu pháp của anh ta, xem cách anh ta phối hợp cùng vận dụng các loại pet. Đợi sau này max cấp tôi sẽ mang cậu đi tham gia cạnh kỹ trường, lúc đó cậu có thể tự xây dựng phong cách cho riêng mình."

Ngô Trạch Văn thật lòng gật đầu "Ừ, cảm ơn."

Lưu Xuyên cười tủm tỉm, bắt đầu trêu ghẹo "Hôn cũng kết rồi, khách khí như vậy làm chi?"

Ngô Trạch Văn nói "Không phải kết hôn ngoài đời thật."

Lưu Xuyên "..."

Ngô Trạch Văn bình tĩnh tiếp tục bổ đao "Là vì làm nhiệm vụ."

Lưu Xuyên "..."

Được rồi, cậu thắng!

---

31. Quyển 1 - Chương 26: Thanh Phong Đạo Trưởng

Sau khi rời phụ bản hôn lễ, ba người trực tiếp dùng lệnh bài truyền tống môn phái trở về sư môn, học hết kỹ năng cấp 30, sau đó trở về thành Giang Lăng gặp mặt.

Trong game, thương hội chia ra làm hai bộ phận: khu giao dịch tự do cùng với cửa hàng.

Ở khu giao dịch tự do, tất cả người chơi đều có thể tự mình bày bãi quán để bán hoặc là thu mua thương phẩm, thương hội sẽ thu của người chơi một ít phí dụng thuê quầy, này cũng chính là hình thức treo máy bày quán thường thấy nhất —— có thể hiểu nôm na như bày quán bán ven đường vậy.

Cửa hàng thì lại chính quy hơn, thương hội cung cấp rất nhiều cửa hàng, người chơi chỉ cần giao nộp một số tiền làm quỹ tài chính, là có thể mở một cửa hàng riêng cho mình. Cửa hàng này cho phép người chơi tự đặt tên, thích bán cái gì đều có thể bỏ vào treo bán—— tóm lại mà nói, nó giống như cửa hàng chính quy có giấy phép kinh doanh hẳn hòi vậy.

Ưu điểm của cửa hàng là khi chủ cửa hàng không ở trên mạng, tất cả hàng hoá vẫn có thể mua bán bình thường, hơn nữa còn có hệ thống tìm kiếm hoàn thiện, cực kỳ tiện lợi cho người chơi thu mua vật phẩm. Khuyết điểm là phí thuê rất cao, không thích hợp với các loại kinh doanh nhỏ, làm ăn mà không tốt là dễ phá sản như chơi. Loại hình cửa hàng thích hợp cho các thương nhân của các công hội lớn hoặc các người chơi lâu năm hơn, các thành phần dựa vào buôn bán vật phẩm mà kiếm tiền chính là đối tượng chủ yếu của mô hình cửa hàng này.

Danh dự cửa hàng đạt tới trị số nhất định có thể mở rộng quy mô, ở các server cũ không thiếu cửa hàng mở rộng đến cả chục trang dài ngoằng, hệt như cái siêu thị bách hoá.

Ở thời điểm mới bắt đầu này, khu giao dịch tự do rất ít người bày hàng bán vật phẩm, nên Lưu XUyên trực tiếp mở cửa hàng để tìm kiếm.

Anh mang Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng tới chỗ này, chủ yếu là để mua một ít trang bị cấp 30. Hiện tại ba người đều là dùng trang bị cấp 25, muốn đi đánh phụ bản cấp 30 có hơi miễn cưỡng một chút. Trang bị không đổi cũng không sao, ít nhất cũng phải đổi vũ khí ngang cấp, nếu không vào đánh boss cấp 30 rất dễ bị miss.

Lưu Xuyên nhập vào từ khoá để tìm kiếm, hệ thống nhanh chóng liệt ra một loạt vũ khí cấp 30 của các môn phái.

Đại đa số đều là vũ khí phẩm chất bình thường màu xanh, nhưng có một điểm kỳ lạ là rất nhiều vũ khí đều xuất phát từ một nơi, "Cửa hàng Thanh Phong".

Lưu Xuyên nhìn, cảm thấy có chút nghi hoặc, liền bấm vào Cửa hàng Thanh Phong xem thử.

Nguyên trang cửa hàng đều được bày đầy các loại vũ khí phẩm chất màu xanh, loan đao, trường kiếm, chưởng bộ, cổ cầm… tám môn phái đều có đủ, bản ghi chép bên cạnh liệt ra không ít giao dịch thành công, không đầy một tiếng mà cửa hàng này đã bán ra hơn 10 thanh vũ khí.

Càng hiếm thấy hơn là, chỉ trong thời gian ngắn mà cửa hàng này có thể tích luỹ danh dự cao như vậy, giá cả buôn bán lại tương đương phù hợp, không hề xuất hiện trường hợp nâng giá hố người mới ở server mới… Mỗi một thanh vũ khí xanh cấp 30 đều bán với giá 50 kim, giá cả vô cùng có lương tâm.

—— chẳng lẽ là thương nhân chuyên nghiệp?

Lưu Xuyên không nhịn được tò mò, liền tư tán gẫu chủ cửa hàng "Chưởng quầy onl không?"

Đối phương hồi phục vô cùng đơn giản rõ ràng "Đang phụ bản, không trả giá."

Lưu Xuyên gửi một cái biểu tình tươi cười "Tôi không phải pm để mặc cả, chỉ là muốn hỏi một chút, vũ khí này từ đâu mà tới?"

Đối phương trả lời "Phụ bản Danh Kiếm Các."

Trong nháy mát, Lưu Xuyên có cảm giác giống như đối phương đang coi mình là một tên "gà mờ" đang xin chỉ dạy…!!!

Anh tất nhiên biết vũ khí cấp 30 rớt trong phụ bản Danh Kiếm Các, nhưng vấn đề là ở đâu ra nhiều như vậy được không??

Lưu Xuyên đành tiếp tục hỏi "Phụ bản Danh Kiếm Các mỗi ngày đều hạn chế số lượt vào, đánh như thế nào mới có thể kiếm được nhiều vũ khí vậy?"

Đối phương tiếp tục coi Lưu Xuyên như tân thủ mà chỉ dạy "Tôi vào một mình, vào một mình sẽ được thưởng thêm."

Lưu Xuyên "..."

Một mình đánh phụ bản, bồ tèo cũng quá trâu rồi!

Lâu lắm rồi Lưu Xuyên không đánh phụ bản, gần như quên luôn phương thức này.

Trong Võ Lâm, tất cả phụ bản đều chia làm hai loại "Hình thức bình thường" cùng "Hình thức anh hùng", hình thức bình thường tương đối đơn giản, lập một đội sáu đứa ngẫu nhiên có IQ bình thường liền có thể thông phụ bản, chính yếu là để kiếm exp, trang bị rơi ra rất ít. Phụ bản hình thức anh hùng mỗi ngày chỉ được vào năm lượt, độ khó khá cao, một đội đầy đủ 6 người cũng chưa chắc là sẽ qua được. Nhưng phụ ảnh anh hùng phần thưởng thông quan lại vô cùng hậu hĩnh, không chỉ thưởng cho rất nhiều kim tệ, tài liệu, còn có trang bị màu tím cao cấp, nếu may mắn gặp được boss ẩn còn có thể nhận được vô số kinh hỉ, các đoàn tinh anh của công hội lớn đều là đánh phụ bản anh hùng.

Phần thưởng của phụ bản trong Võ Lâm là "phần thưởng di động", tức là phần thưởng của phụ bản không có một mức cố định nào, mà sẽ căn cứ vào các yếu tố như số người trong đội ngũ, thời gian thông quan, vân vân mà điều chỉnh di động. Số người trong đội càng ít, thời gian thông quan càng ngắn, phần thưởng tự nhiên sẽ tăng lên.

Một mình thông quan phụ bản thì phần thưởng đương nhiên sẽ nhiều hơn, cho nên không ít cao thủ thích một mình đi phụ bản bình thường để thăng cấp.

Nhưng mà, tuy phụ bản bình thường có hai chữ "bình thường", cảm giác không khó mấy, nhưng chung quy đó vẫn là phụ bản được đặt ra dành cho sáu người, nếu muốn một mình thông phụ bản, không có tài năng tuyệt đối là không thể nào.

Vị này có thể một mình thông qua phụ bản bình thường, hơn nữa trong thời gian ngắn đánh ra nhiều trang bị như vậy, quả thực không đơn giản.

Biết là trang bị xanh không đáng giá tiền, dùng vài ngày liền vứt, nhưng người này lại vô cùng có ý tưởng kinh doanh. Ở server mới nơi nơi đều là tân thủ, trang bị tím sẽ trở thành thứ quý hiếm, người chơi bình thường mua không nổi, ngược lại trang bị xanh vừa rẻ vừa lợi ích lại tiêu thụ nhanh vô cùng, mà giá hàng của người này cũng rất hợp lý, nhìn liền biết là người muốn làm ăn mua bán lâu dài, chú trọng tích góp danh dự khách hàng, một thương nhân chuyên nghiệp!

Lưu Xuyên bấm chuột lựa chọn xem xét tin tức cá nhân của người nọ——

Thanh Phong Đạo Trưởng, môn phái: Võ Đang, cấp bậc: 33 cấp.

Tạm thời vẫn chưa có thông tin gì về công hội, chứng tỏ vị này vẫn chưa gia nhập bất cứ công hội nào, chỉ là một mình đi đánh phụ bản, kiếm được vũ khí liền treo lên cửa hàng của mình bán ra, vừa thăng cấp vừa kiếm tiền, song kiếm hợp bích…

Kỹ thuật trên mức trung bình, có thể một mình đánh phụ bản, lại đồng thời có kinh nghiệm trong kinh doanh cửa hàng—— chẳng lẽ là cao thủ ở mấy server cũ chạy tới?

Lưu Xuyên đột nhiên cảm thấy hứng thú với vị Thanh Phong Đạo Trưởng này, ngứa tay gửi đi một cái xin thêm hảo hữu.

Đối phương đáp trả bằng một dấu chấm hỏi "Có chuyện?"

Lưu Xuyên nói "Đừng đánh bản bình thường nữa, vào đội, chúng ta đi đánh anh hùng."

Thanh Phong Đạo Trưởng không hề khách khí "Anh có thể thông bản anh hùng?"

Lưu Xuyên trả lời "Đó là tất nhiên."

Thanh Phong Đạo Trưởng "Đừng tuỳ tiện mạnh miệng như vậy, tôi không muốn đi anh hùng chết tới chết lui lãng phí thời gian, đội của anh gồm những người nào?"

Lưu Xuyên nghe mà đổ mồ hôi!

Trong đội có hai con gà mờ… tất nhiên không thể nói với đối phương như vậy!

Lưu Xuyên mặt dày đáp "Dù sao hôm nay số lượt vào anh hùng của anh cũng không dùng đến, cứ thử một lần cũng đâu có gì… Nếu tôi mang đội có thể thông quan anh hùng, vậy anh cho tôi quyền quản lý cửa hàng, coi như tôi nhập cổ phần, chúng ta cùng quản lý kinh doanh, thế nào?"

Thanh Phong Đạo Trưởng trầm mặc.

Người này quả thực há mồm liền đòi cái tốt, vừa mới nói mấy câu liền đòi quyền quản lý cửa hàng, tay không bắt lang, đâu ra chuyện tiện nghi như vậy?

Phải biết là, cửa hàng Thanh Phong của mình hiện tại là cửa hàng nằm trong top đứng đầu, hàng hoá tiêu thụ đặc biệt nhanh, nếu như không có gì ngoài ý muốn thì đêm nay có thể thăng cấp lên cửa hàng cấp hai, tài chính bên trong nhiều như vậy… Cả hai đều là người xa lạ, mặt cũng chưa gặp đã đòi quyền cho quyền quản lý?

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Biện pháp bán trang bị xanh để tích góp danh dự của anh thực sự rất tốt, nhưng trang bị xanh chung quy giá cả quá thấp, tốc độ tích luỹ tài chính rất chậm, một mình anh đánh phụ bản kiếm trang bị cũng không phải cách lâu dài. Nếu muốn phát triển kinh doanh về sau, chỉ bán trang bị thôi là không đủ."

Thanh Phong Đạo Trưởng lại trầm mặc một lát, mới trả lời "Về sau thương phẩm lợi nhuận lớn nhất đương nhiên là đá ngũ hành, tài liệu nhiệm vụ, cùng với các sản phẩm hiếm của kỹ năng sinh hoạt cao cấp."

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, đại khái là một tháng sau, đại bộ phận người chơi ở server này sẽ max cấp, sau khi max cấp thì thị trường sản phẩm kỹ năng sinh hoạt nhu cầu sẽ càng lúc càng tăng, đá ngũ hành cao cấp cường hoá trang bị đều phải bán theo đợt, tài liệu hiếm thậm chí là giá cao nhưng vẫn không có hàng, chỉ có những thứ này mới là chân chính lời to. Tôi thấy anh dã tâm rất lớn, không lẽ chỉ tính bán mấy món trang bị xanh này thôi sao?"

Thanh Phong Đạo Trưởng lần này hồi phục nhanh hơn "Coi bộ anh cũng là người chơi quen, tạm thời tin lời anh cũng được. Bất quá vừa mở mồm liền đòi quyền quản lý, cũng nên có chút gì đó đóng góp mới được đúng không? Đừng nghĩ là chỉ thuận miệng nói hai ba câu, tôi liền đồng ý hợp tác với anh."

Lưu Xuyên "…"

Vị này thật sự rất cẩn trọng! Nhập cổ phần vào cửa hàng còn đòi góp công?

Bất quá, nói cũng không sai… Dù sao chỉ là lời ngoài miệng, không có bằng chứng, đều là trên mạng quen biết, làm sao biết nhân phẩm đối phương như thế nào. Nếu chỉ bằng vài câu nói đã giao quyền quản lý, kia thực sự là IQ quên đóng tiền cước rồi… Ở mấy server cũ không thiếu mấy vụ hợp tác mở cửa hàng, lại vì ăn chia không đều mà gây ầm ĩ, rồi phát sinh tình trạng ông chủ lớn treo giải đuổi giết ông chủ nhị toàn thế giới. Dù sao cũng liên quan tới chuyện tiền bạc, cẩn thận vẫn hơn!

Lưu Xuyên phát hiện mình càng lúc càng thưởng thức vị thương nhân chuyên nghiệp này! Bình tĩnh, cẩn trọng, có tương lai!

Suy xét một chút, Lưu Xuyên mới trả lời "Góp sức đúng không? Đơn giản thôi, hiện tại trong túi tôi không còn bao nhiêu tiền, bất quá tôi có thể cho cậu nguồn cung cấp trang bị xanh. Tôi đi đánh mấy lượt phụ bản bình thường, kiếm ít trang bị cho anh bán. Sau đó anh vào pt, chúng ta cùng nhau đánh vài lượt anh hùng, anh cũng có thể thuận tiện khảo sát trình độ cùng nhân phẩm của tôi, sau đó mới quyết định đồng ý hay không, như thế nào?"

Thanh Phong Đại Trưởng đồng ý nói "Ok."

Sở dĩ Lưu Xuyên xem trọng cửa hàng Thanh Phong này, lý do rất đơn giản. Chủ cửa hàng này không chỉ trình độ cá nhân cao, càng khó được còn là một người tự do, không có liên luỵ bất cứ công hội nào. Loại thương nhân độc lập này tuy rằng không có nguồn hàng từ công hội, nhưng tự do có chỗ tốt của tự do, sẽ không bị công hội quản lý cùng trói buộc, điều này cũng có nghĩa là anh ta có thể hợp tác giao dịch với bất cứ công hội nào.

Nếu đủ trình độ, loại hình thương nhân này về sau thậm chí có thể một tay khống chế giá cả hàng hoá lưu thông trên thị trường!

Lưu Xuyên có trực giác, Thanh Phong Đạo Trưởng này sớm như vậy liền bắt đầu tích góp điểm danh dự của cửa hàng cùng với tích luỹ tài chính, dã tâm chắc chắn không nhỏ. Giao tiếp với loại cao thủ này cực kỳ thoải mái, nhiều thứ vừa mới nói đã hiểu, hơn nữa người này cũng nhìn rõ giá thị trường vô cùng, một thường nhân độc lập lại biết nhìn xa, rất khó kiếm.

Lưu Xuyên rất muốn có thể tự mình kinh doanh một cửa hàng, bất quá bây giờ anh trở về trường là để học tiếp, thời gian cùng tinh lực có hạn, còn phải dẫn theo Ngô Trạch Văn cùng Lý Tưởng dạy dỗ cho bọn họ mau chóng xuất sư để tham gia thi đấu liên trường, một mình thực sự không xuể, nếu có thể hợp tác với một thương nhân chuyên nghiệp, quả thực là tuyệt vời nhất.

Lưu Xuyên nhìn lướt qua cửa hàng Thanh Phong, tìm được một thanh vũ khí xanh của Đường Môn ám khí, lựa chọn mua về, sau đó lại tìm kiếm thị trường trang bị, cũng mua cho Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng một thanh vũ khí cấp 30, cùng với y phục, hài tử, etc.. Sau đó thuận tay mời Ngô Trạch Văn giao dịch.

Ngô Trạch Văn nhìn trang giao dịch đầy ắp trang bị, hỏi "Bao nhiêu tiền?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Mua đồ cho bà xã của mình còn phải đòi tiền?"

Ngô Trạch Văn "ồ" một tiếng, vô cùng bình tĩnh nhận lấy.

Lý Tưởng ngồi cạnh nhìn, tâm tình phức tạp.

—— loại cảm giác "Ngô Trạch Văn" đang bị bao nuôi này là sao??

Đang suy nghĩ, trên màn hình đột nhiên xuất hiện cửa sổ mời giao dịch, Lý Tưởng bấm chấp nhận, liền thấy Đường Môn xoẹt xoẹt xoẹt một đống trang bị xanh cho mình, Lý Tưởng tỏ vẻ thụ sủng nhược kinh "Nhiều quá vậy!? Tui hông có tiền…"

Lưu Xuyên nói "Không cần trả lại, cho cậu thì lấy đi."

—— mình đây cũng bị bao nuôi sao?

Lý Tưởng quay qua liếc nhìn Ngô Trạch Văn một cái, phát hiện vị kia đã bình tĩnh thay trang bị lên người, vẻ mặt không thèm bận tâm với nội dung trên kênh đội ngũ.

Lý Tưởng khụ một tiếng, hỏi "Trạch Văn, ông có cảm thấy tên Đường Môn kia giống như đang bao nuôi chúng ta hông?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừ."

Lý Tưởng phát cuồng "Sao ông còn có thể bình tĩnh như vậy!?"

Ngô Trạch Văn nghi hoặc nói "Có cao thủ mang không phải chuyện tốt sao?"

Lý Tưởng trầm mặt một lát, nhất thời cảm thấy muốn khóc.

Cậu phát hiện mình không thể phản bác được lời của Ngô Trạch Văn.

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình mỉm cười trên kênh đội ngũ "Không cần khách khí, tôi thu được tiền lì xì hôn lễ, còn dư được một chút."

Lý Tưởng đành phải mặt dày nhận lấy "Cảm ơn ha!"

Lưu Xuyên cười nói "Tiền lì xì này đều là do người của Thất Tinh Thảo cho, chắc là vì Đoạn trường thảo muốn kéo chúng ta vào công hội của họ, nếu họ có liên hệ hai người, trước đừng đồng ý vội. Bên Thất Tinh Thảo cũng là cái rắc rối không nhỏ, tôi đang suy xét nên trả nợ ân tình cho bọn họ như thế nào…"

Ngô Trạch Văn không hiểu mấy chuyện về công hội cho lắm, thấy Đường Môn nói vậy liền đáp ứng "Ừ, biết rồi."

Lý Tưởng thì lại hiểu biết một công hội trực thuộc chiến đội mang ý nghĩa như thế nào, nhanh chóng phản ứng "Ồ tui hiểu mà, mấy công hội bự kiểu vậy quản lý rất nghiêm, với lại công hội đối địch của bọn họ cũng nhiều, mỗi ngày đều là đánh nhau giết nhau tui không thích lắm, tự do vẫn tốt hơn!"

Lưu Xuyên giơ ngón tay khen ngợi "Thông minh." Tạm dừng một chút, lại nói "Hai người chờ năm phút, tôi đi phụ bản một lượt, lát nữa gặp lại ở cửa Danh Kiếm Các."

Lý Tưởng nghi hoặc "Ông muốn đánh phụ bản? Không đi chung hả?"

Lưu Xuyên nói "Tôi tự vào đánh một lượt đã, kiếm vài món trang bị."

Sau đó, dưới sự khiếp sợ của Lý Tưởng, Đường Môn rời đội.

Lý Tưởng ngây người thật lâu, mới quay qua hỏi "Trạch Văn, lúc nãy tên kia hình như nói… muốn đi phụ bản một mình hả?"

Ngô Trạch Văn bình tĩnh gật đầu "Ừ, làm sao?"

Lý Tưởng khiếp sợ nói "Một mình đi phụ bản bình thường 30 cấp? Rất nhiều cao thủ của các công hội lớn đều không thể a! Sau 30 cấp mỗi lần chết đều sẽ bị trừng phạt, sẽ bị trừ kinh nghiệm! Tên kia khi không đi một mình làm chi chứ? Còn không đi cùng chúng ta…"

Ngô Trạch Văn nói "Nếu anh ta dám đi, nhất định là có nắm chắc."

Lý Tưởng nhất thời không biết nói gì.

Ngô Trạch Văn vẫn luôn luôn bình tĩnh như vậy, mỗi lời nói ra đều không cách nào phản bác lại!

Tuy Lý Tưởng biết Đường Môn trình độ quả thực rất cao, nhưng cậu không dám khẳng định, rốt cuộc cao thủ Đường Môn này lợi hại đến mức nào…

Nếu Đường Môn nói phải đi một mình, coi như nhân dịp này xem tiêu chuẩn của anh ta nằm ở đâu đi!

Lưu Xuyên trong lòng cũng biết lúc này Lý Tưởng vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng mình, mới nãy Thanh Phong Đạo Trưởng cũng là nửa tin nửa ngờ…

Bất quá, băn khoăn của bọn họ rất nhanh sẽ tan biến!

—— chứng minh cho đội hữu thấy năng lực của mình? Quá đơn giản!

Năm phút sau, Lưu Xuyên từ Danh Kiếm các di ra, trong hành trang tăng thêm hai thanh vũ khí xanh, sau đó anh dùng kênh hảo hữu thông báo cho Thanh Phong Đạo Trưởng cùng Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng "Tôi xong rồi, gặp ở cửa Danh Kiếm Các.

Thanh Phong Đạo Trưởng trả lời bằng một chuỗi ba chấm im lặng "…Xong rồi?"

Lưu Xuyên trả lời bằng biểu tình tươi cười "Đúng vậy, vận khí không tệ, được hai thanh vũ khí."

Thanh Phong Đạo Trưởng đại khái là kinh ngạc tới mức "treo máy", chờ một lúc lâu vẫn không thấy hồi phục.

Một mình 5 phút thông quan phụ bản, trình độ này… rất khoa trương! Hay là tên này vì đối phó chạy đi mua hai thanh vũ khí trên cửa hàng giao dịch?

Lưu Xuyên lần lượt gửi mời tổ đội đến ba người, Ngô Trạch Văn cùng Lý Tưởng nhanh chóng đồng ý vào đội. Ngô Trạch Văn vẫn như trước bởi vì chả hiểu gì cả mà không chút phản ứng nào, Lý Tưởng lại khiếp sợi thốt lên "Đậu má! Xong rồi? Tui mới chạy đi WC cái rồi trở về thôi mà! Năm phút liền xong phụ bản?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Phụ bản bình thường 30 cấp, một đường đẩy tới là xong, đơn giản vô cùng."

Lý Tưởng "…"

Đậu má… Lời này mà để đám gà mờ rối rắm hơn nửa tiếng trong phụ bản thường nghe được thì…ông muốn họ sống sao đây?

Một lúc sau, Thanh Phong Đạo Trưởng cũng gia nhập đội ngũ.

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình mỉm cười "Chào mừng đội hữu mới!"

Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng cũng phối hợp phát một cái biểu tình vỗ tay hoan nghênh.

Thanh Phong Đạo Trưởng vẫn cẩn hận hỏi lại "Một mình anh? Năm phút?"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Còn chưa tin? Không lẽ muốn tôi thu lại cho anh xem?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không cần."

Lưu Xuyên cứ ngỡ là người này chịu tin, kết quả lại thấy một câu "Tôi đến cổng Danh Kiếm Các, anh vào đi lại một lần."

Lưu Xuyên "…"

Muội ngươi!

Lưu Xuyên cực kỳ bất đắc dĩ.

Thanh Phong Đạo Trưởng là kiểu người bình tĩnh, nhưng bình tĩnh này lại khác với Ngô Trạch Văn. Ngô Trạch Văn bản tính có một chút ngốc ngốc, lần đầu chơi game không hiểu quy tắc của game, hơn nữa tính cách cũng văn nhã, bất kể là ai nói cái gì cậu ta cũng phản ứng không lớn lắm.

Ngược lại, vị Thanh Phong Đạo Trưởng này bởi vì hiểu rất rõ trò chơi, chính là bởi vì hiểu rõ cho nên anh cũng tinh tường một điều, cao thủ nghiệp dư trong game có thể thông quan Danh Kiếm Các, thời gian tối thiểu cũng vào khoảng tám phút. Lưu Xuyên nói chỉ cần năm phút đã xong, anh không tin.

Lưu Xuyên đành phải nói "Được rồi, anh đến cổng Danh Kiếm Các đi, tận mắt nhìn tôi qua. Toạ độ 1733, 1892."

Một lát sau, trong tầm mắt của cả ba người xuất hiện một vị đạo trưởng mặc trang bị cấp 30 của Võ Đang, tên trên đầu màu xanh lam, chứng tỏ người này đang trong cùng đội ngũ với họ.

Thanh Phong Đạo Trưởng hiển nhiên cũng thấy ba người, liền tăng tốc dùng khinh công bay tới.

Chỉ thấy đạo trưởng Võ Đang tung người bật nhảy, lưu loát sử dụng một chiêu Thê Vân Tung, kiếm khí băng lam hoạ ra đồ án Thái Cực vô cùng xinh đẹp, như đại bàng sải cánh nháy mắt dừng trước mặt ba người. Đạo bào trắng xanh bởi vì động tác hạ xuống đất mà tung bay phất phới, tư thế lưu loát, vô cùng đẹp trai.

Lưu Xuyên nhịn không được giơ ngón tay cái "Đạo trưởng khinh công rất cũng đỉnh ghê ha!"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Vào đánh đi."

Lưu Xuyên "…Ok ok, tôi đi ngay, thua anh luôn."

Bị người khác nghi ngờ như vậy, quả thực không thể nhịn được nữa!

32. Quyển 1 - Chương 27: Dạ Tham Danh Kiếm Các (thượng)

Lưu Xuyên nhường đội trưởng lại cho Ngô Trạch Văn, sau đó một thân một bình đi đánh phụ bản thường.

Ngô Trạch Văn vẫn trước sau như một, bình tĩnh mở trang web tiếp tục xem bài viết hướng dẫn của Ngũ Độc, Lý Tưởng một mình buồn chán liền tán gẫu trên kênh đội ngũ "Đạo trưởng, ông quen tên Đường Môn này hả?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không."

Lý Tưởng nghe vậy ngạc nhiên hỏi "Vậy tên kia mời ông vào đội làm chi?"

Thanh Phong Đạo Trưởng đáp "Đánh phụ bản anh hùng."

Lý Tưởng "…"

Phụ bản anh hùng trong Võ Lâm cái nào cũng thuộc dạng cực khó, bình thường chỉ có đoàn tinh anh của các công hội lớn mới dám đi thử, người chơi ở giai đoạn tân thủ đa số đều là thăng cấp bằng phụ bản thường. Tuy là phụ bản thường cho kinh nghiệm ít hơn anh hùng, nhưng ít ra mà nói có thể thuận lợi đi xong hết cái phụ bản mà không cần chết đi sống lại.

Mà phụ bản anh hùng, mỗi lần diệt đoàn cả đội đều sẽ bị trừ 5% kinh nghiệm… đi anh hùng chẳng khác gì làm chuyện tốn công vô dụng!

Tuy nghĩ vậy, nhưng Lý Tưởng cũng không dám nói ra những lời như "Chúng ta đánh không nổi", chỉ đành câm nín ngồi bên cạnh chờ…

Năm phút sau, Lưu Xuyên lại lần nữa từ cổng Danh Kiếm Các bước ra, tìm tên Ngô Trạch Văn gửi đi yêu cầu xin vào đội, sau đó lại mời Thanh Phong Đạo Trưởng giao dịch, đem toàn bộ trang bị màu xanh mà mình kiếm được từ hai lần đánh phụ bản mới nãy giao dịch qua, còn không quên kèm theo chiêu bài tươi cười "Tin chưa?"

Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng một lát, mới hỏi "Trong năm phút… anh đánh bằng cách nào?"

Lưu Xuyên nói cứ như hiển nhiên vậy "Thì kéo quái tụ lại một chỗ, một lèo đánh chết hết là xong."

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lý Tưởng nghe lời này liền cảm thấy kinh dị, tên Đường Môn này… lợi hại quá cỡ rồi đi? Nhớ không lầm thì đám quái trong Danh Kiếm Các đại khái khoảng 12 con! Một tên Đường Môn máu mỏng có thể một lần đánh 12 con quái mà không chết?

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói tiếp "Ok, chúng ta đi đánh anh hùng thôi, đánh bình thường phí công lắm, thưởng quá ít."

Ngô Trạch Văn đúng lúc xem xong hướng dẫn quay trở lại, thấy lời này liền ngoan ngoãn trả lời một chữ "Ừ", sau đó nhường đội trưởng lại cho Đường Môn.

Lý Tưởng có chút khó tin "Trang bị vầy đi đánh anh hùng? Ông cảm thấy có thể qua sao?"

Trên người bọn họ không có món tím nào không nói, đồ xanh cũng chưa mặc full đâu!! Vẫn còn mặc một đống trang bị 25 kìa!!

Lưu Xuyên nói "Ba người chúng ta có lẽ không được, thêm đạo trưởng là ok."

Lý Tưởng kinh hãi hơn "Đậu má! Ông nói là bốn đứa đánh sao??"

Mấy đội tinh anh của công hội đều là full 6 người, mà còn đánh chết đi sống lại liên tục, tên này dám đánh với 4 người!!?

Lưu Xuyên nói "Bốn người tất nhiên có thể qua, nhưng phải nghe tôi chỉ huy."

Lý Tưởng "..." Thực sự không hề biết khiêm tốn là gì ha...

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Phụ bản anh hùng thưởng rất nhiều, chúng ta thống nhất trước đi, nếu như rơi trang bị thì dựa theo chức nghiệp mà chia, ngoại trừ trang bị bốn người chúng ta cần ra thì các trang bị của môn phái khác đều gom lại treo bán trên cửa hàng Thanh Phong, nếu rớt tài liệu thì đặt ở kho hàng trước, bây giờ bán tài liệu không có lời, nên chúng ta để giành trữ hàng."

Thanh Phong Đạo Trưởng nháy mắt liền hiểu "Anh muốn đánh phụ bản anh hùng kiếm tài liệu?"

Lưu Xuyên nói "Giai đoạn đầu muốn kiếm tài liệu thì đánh phụ bản anh hùng là cách nhanh nhất. Tôi cũng rất muốn nhắm mục tiêu vào boss thế giới, nhưng bốn người chúng ta đánh không nổi."

Thanh Phong Đạo Trưởng kinh ngạc "Boss thế giới cũng muốn thử? Tham vọng của anh cũng quá lớn đi?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Lên 40 cấp tính sau."

Lý Tưởng ngồi nghe mà bó tay! Tư duy của các người có thể nào đừng chạy nhanh như vậy không? Phụ bản còn chưa thông qua kia kìa, lại chạy đi thương lượng chuyện phân phối vật phẩm, rồi còn kéo qua boss thế giới nữa? Boss thế giới cũng muốn đánh, tham vọng khác gì kiến nuốt voi đâu?

Ngô Trạch Văn xen vào một câu "Ờ, tôi không ý kiến."

Lý Tưởng thật muốn khóc...

Đứng ở giữa cao thủ cùng tân thủ, một đứa coi như có kinh nghiệm chơi nửa vời như mình, lại biến thành thằng hề...

Lưu Xuyên tập hợp đội hữu, sau đó kiểm tra trang bị của mọi người một chút, mới nói "Trang bị của chúng ta như vậy, muốn đánh anh cùng cũng có chút cố hết sức, may là mới nãy tính trước mua đá ngũ hành, hai người trước dùng đá cường hoá vũ khí đi, cường hoá tới khoảng cấp 4 liền dừng, nếu không sợ là tỷ lệ trúng mục tiêu không đủ."

Năm viên đá ngũ hành cấp 1 có thể hợp thành cấp 2, năm viên cấp 2 có thể hợp thành cấp 3, cứ theo thứ tự mà tăng dần, hợp thành một viên đá ngũ hành cấp 4 cần đúng 125 viên đá cấp 1! Mà trang bị xanh tối đa chỉ cho cường hoá tới cấp 3, mới nãy đá ngũ hành bọn họ mua cũng vừa đủ cường hoá vũ khí cấp 30!

Lý Tưởng nghe xong nháy mắt hiểu được!

Lúc nãy tên Đường Môn bảo hai người họ mua đá ngũ hành trong cửa hàng giảm giá ở phụ bản hôn lễ, mục đích chính là chuẩn bị đánh phụ bản anh hùng?

Cầm vũ khí xanh 30 cấp đi đánh phụ bản anh hùng, quả thực có chút miễn cưỡng. Nhưng nếu đem vũ khí cường hoá lên, chỉ số trang bị sẽ lập tức tăng lên rất nhiều!

Chỉ là trong giai đoạn tân thủ, rất ít người nghĩ đến chuyện cường hoá trang bị. Dùng đá ngũ hành cường hoá trang bị xanh cấp 30, nếu bị đám người có kinh nghiệm thấy, khẳng định sẽ nghĩ bọn họ là một đám gà não tàn!

Nhưng mà đối với đội trưởng Đường Môn này, Lý Tưởng hoàn toàn không cách nào xem anh ta như một tên "gà mờ" được, người này hiển nhiên là đã sớm tính toán đến chuyện đánh phụ bản anh hùng, mới cố ý dặn dò bọn họ mua đá trong phụ bản hôn lễ.

Cả ba người nanh chóng dùng đá ngũ hành cường hoá vũ khí.

Thanh Phong Đạo Trưởng không mang theo đá ngũ hành trong hành trang, tính trở về thành mua một ít, Lưu Xuyên lại bảo "Đạo trưởng không cần, trang bị của anh đủ rồi."

Lý Tưởng tiện tay mở ra xem xét trang bị của Thanh Phong Đạo Trưởng, quả nhiên thấy Võ Đang này trên người gần như mặc đủ trang bị xanh 30 cấp Võ Đang, hơn nữa các bộ phận tăng công kích như trang sức còn là tử trang cao cấp, thoạt nhìn giống như rất giàu có…

Căn cứ vào tinh thần trách nhiệm cao độ đối với đội hữu, Lý Tưởng mở miệng đề nghị "Hay là kiếm thêm một buff đi? Không ai buff máu sao mà đánh?"

Lưu Xuyên nói "Không cần, bốn người chúng ta đủ rồi. Pt thêm một người lại lại phải chia tiền mua tài liệu, phiền lắm. Bốn môn phái dư sức đối phó phụ bản này rồi, à kỹ năng 30 cấp đều học hết rồi chứ? Kiểm tra trang bị lại một lần nữa, không vấn đề liền vào."

Lý Tưởng tâm tình nhất thời trở nên phức tạp, Đường Môn bảo "không pt người ngoài", tức là trong lòng đã coi ba người trong đội như "người trong nhà" đi?

Nhưng sao tự dưng cảm giác… tên này cứ không đáng tin kiểu gì ấy?

Bốn người đánh phụ bản anh hùng, quả thực là nghe cũng chưa từng nghe…

***

Hiện tại, server Thuỷ Long Ngâm đã có rất nhiều người chơi bước vào cột mốc 30 cấp. Ngoại trừ những người chơi thích làm nhiệm vụ thăng cấp ra, đa số những người vừa lên 30 cấp liền lập tức chạy tới cổng Danh Kiếm Các để tìm kiếm tổ đội đi đánh phụ bản, 80% mục tiêu là phụ bản thường, số ít còn lại là các đoàn tinh anh của công hội lớn, biết cách phối hợp ăn ý với nhau nên mới đi thử anh hùng. Bản đồ Danh Kiếm Các rất lớn, cũng có vô số thủ vệ trông coi, chỉ cần điểm đối thoại với bất kỳ thủ vệ nào liền có thể truyền tống thẳng vào phụ bản.

Lưu Xuyên chọn đại một thủ vệ đối thoại, cũng chọn lựa hình thức anh hùng.

Trên màn hình của cả bốn người đồng thời xuất hiện một hàng thông báo——

Đội ngũ của ngài chuẩn bị tiến nhập phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , đang loading bản đồ phụ bản, xin chờ trong giây lát…

Một lát sau, hệ thống load xong bản đồ, cả bốn người cùng được truyền tống đến tiền viện Danh Kiếm Các.

Trong game, Danh Kiếm Các được đặt ra là tổ chức trung lập chuyên thu thập các loại thần binh lợi khí trong giang hồ. Toàn bộ Danh Kiếm Các chia ra làm tiền viện, hậu viện, ở giữa là nghị sự thính, cùng với hậu sơn Danh Kiếm Các và Kiếm Trì.

Nội dung của phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các như sau: Phát hiện có nhân vật khả nghi xuất hiện trong Danh Kiếm Các, tựa hồ có mưu đồ với tuyệt thế thần binh trong Kiếm Trì, mong các vị hiệp sĩ giang hồ giúp đỡ điều tra.

Người chơi sẽ được truyền tống đến tiền viện Danh Kiếm Các, sau đó vừa tiến vào trong vừa đánh quái, đánh xong quái ở tiền viện sẽ gặp boss 1, đánh chết boss 1 có thể thông qua nghị sự thính, nơi này có NPC bán dược phẩm cùng với sửa chữa trang bị. Người chơi có thể nghỉ ngơi điều chỉnh một lát, sau đó tiếp tục vào hậu viện, đánh hết quái nơi này sẽ xuất hiện boss 2, đánh chết boss 2 xem như xong phụ bản.

Bởi vì là phụ bản 30 cấp nên cũng không có gì quá phức tạp, tiền viện, nghị sự thính, hậu viện, đi thẳng đánh hết quái là xong.

Bốn người cùng nhau tiến vào Danh Kiếm Các, trong phụ bản hiện tại đang vào buổi đêm, bầu trời trăng sáng, thỉnh thoảng sẽ có đệ tử tuần tra đi qua đi lại. Đệ tử tuần tra sẽ hiểu lầm người chơi xông vào là thích khách, tự động biến thành quái tên đỏ bắt đầu công kích người chơi.

Lý Tưởng mặc dù hơi xuẩn chút, nhưng thân là một Thiếu Lâm, nhiệm vụ là thịt thuẫn đứng chắn phía trước bảo hộ đội ngũ, ở thời điểm mấu chốt cậu chàng vẫn là rất đáng tin cậy, biết đây là phụ bản anh hùng, không thể tuỳ tiện làm bậy nên tự giác đứng im tại chỗ, chờ đội hữu tập họp đầy đủ rồi mới đánh.

Trong phụ bản anh hùng, dù chỉ là một con quái cũng đủ để khiến cả đội đoàn diệt!

Đội hữu rất nhanh liền tập trung đầy đủ, Lý Tưởng còn chưa kịp vung phật châu ra tay, đã thấy Đường Môn tung khinh công một cái trực tiếp nhảy thẳng vào hành lang bên phải…

Độc tiêu – độc tiêu – độc tiêu; Ba phát độc tiêu lần lượt tung ra, sau đó lại mau chóng dùng khinh công nhảy lùi quay trở về!

Xông vào, kéo quái, bay về, ba động tác hoàn thành chỉ trong vòng ba giây!

Bên đường hành lang phải có ba con quái, người này phóng ra ba cái độc tiêu, vô cùng chuẩn xác đánh trúng ba con quái, không sót con nào!

Thấy quái đồng loạt xông về phía bọn họ, Lý Tưởng luống cuống tay chân định dùng phật châu kéo cừu hận. Lại không ngờ Đường Môn một lần nữa dùng khinh công nhảy vào đường hành lang bên phải, một lần nữa phóng ám khí, sau đó lập tức nhảy lùi dùng khinh công quay về, ba con quái đệ tử tuần tra bị ám khí đánh trúng một cách chuẩn xác, bắt đầu lao về phía bọn họ!

——Lý Tưởng nhìn mà suýt chút nữa rụng cả cằm!

Nhẫn nại xúc động muốn hộc máu, Lý Tưởng vung phật châu giữ cừu hận sáu con quái, một bên luống cuống tay chân cố gắng kéo cao cừu của mình, một bên đằng ra hai tay gõ chữ nói trên kênh đội ngũ "Anh hai! Đây là anh hùng đó! Ông làm loạn như vậy muốn diệt đoàn sao!?"

Lưu Xuyên trả lời vô cùng rõ ràng "Đại sư dùng kỹ năng giảm thương trụ một lát, những người khác mau chóng theo tôi!"

Dứt lời, liền trực tiếp men theo đường hành lang bên phải tiến lên, hai người còn lại cũng chỉ có thể nghe theo đuổi kịp.

Đường bên phải tổng cộng có hai nhóm đệ tử tuần tra, lúc nãy đều bị Đường Môn kéo ra, cho nên hiện tại bên này không có con quái nào. Đường Môn ba người chạy tới cuối hành lang, đứng trên một bậc cầu thang, sau đó tung người nhảy, trực tiếp khinh công bay lên mái nhà!

"Đứng ngay chỗ của tôi rồi dùng khinh công bay lên mái nhà!"

Những người khác mới đầu còn có chút khó hiểu, nhìn thấy Đường Môn bay lên mái nhà, tự dưng cảm thấy có chút tin tưởng hơn.

Thanh Phong Đạo Trưởng không lên tiếng, lập tức sử dụng Thê Vân Tung bật người, đạo trưởng Võ Đang liền chuẩn xác đáp xuống mái nhà!

Lưu Xuyên thấy vậy nhìn qua một chút, thầm nghĩ: Võ Đang này tính cách có chút lãnh đạm, kỹ năng khinh công lại vô cùng thành thạo…

Ngô Trạch Văn khinh công không thuần thục như đạo trưởng, nhảy hai lần cũng không lên được mái nhà.

Ngô Trạch Văn đang sốt ruột vì không nhảy lên được thì, đột nhiên trong tầm mắt xuất hiện một cái móc câu, liền nghe xẹt một tiếng, thanh âm co kéo của xiềng xích vang lên, màn ảnh đột nhiên nhoáng một cái,

tiếp đó đã thấy Ngũ Độc bị kéo lên mái nhà, vững vàng đáp xuống bên cạnh Đường Môn.

Kỹ năng Đường Môn: Tử mẫu phi trảo!

Tung một xiềng xích móc câu, kéo đối phương đến trước mặt mình.

Đây là kỹ năng kéo người cấp 30, bất cứ Đường Môn nào cũng có thể học, tương tự như Ngũ Độc trường tiên dùng roi cuốn người vậy.

Ngô Trạch Văn nhìn Đường Môn bên cạnh mình, bởi vì bản thân rất gà, đi đâu làm gì cũng phải để cao thủ che chở, cảm giác có chút không thích lắm… cậu nghiêm túc suy tính trong lòng, nhất định phải cố gắng luyện tốt khinh công…

Cả ba người đều nhảy lên mái nhà, lúc này Đường Môn mới tiếp tục nói "Ok, đại sư kéo quái vào giữa sân trong, không có ai buff máu cho cậu nên tự mình lo thân đi ha, cố gắng nắm giữ tiết tấu dùng kỹ năng giảm thương, thấy mất máu phải biết tự dùng dược hồi máu, không cần luống cuống."

Lý Tưởng "…"

Áp lực rất lớn a đại ca!! Không có buff, cảm giác giống như sắp sửa giãy dụa trên bờ vực sinh tử…

Lý Tưởng âm thầm phun một bụm máu, sau đó kéo sáu con quái đến giữa sân trong.

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Lát nữa quái sẽ ngẫu nhiên định thân một người, cũng sẽ khiến đội hữu xung quanh người bị định thân chịu ảnh hưởng. Ai trên mái nhà thì lo mà tản ra, Ngũ Độc qua phải, Võ Đang qua trái, tôi ở giữa! Chọn xong vị trí bắt đầu đánh!"

Lý Tưởng nhìn ba người dmg viễn trình đứng ở ba chỗ cách xa nhau trên mái nhà, trong nháy mắt bừng tỉnh đại ngộ!

Đúng rồi! Trong phụ bản này, những con quái ở tiền viện có một điểm làm người ta cực kỳ khó chịu, chính là sẽ ngẫu nhiên phóng ra trạng thái định thân đối với một người trong đội. Người bị định thân trong 5 giây không thể cử động, cũng đồng thời ảnh hưởng đến đội hữu trong phạm vi 5 mét, khiến họ liên tục bị mất máu.

Rất nhiều đoàn đội bởi vì điểm này mà khiến cho diệt đoàn! Quái ở tiền viện rất nhiều, nếu đứng đánh trong sân, cả đám tụ lại một chỗ, chắc chắn sẽ luôn bị định thân định thân định thân cho tới chết mới thôi. Nhưng nếu chia ra mỗi người đứng một nơi, lại rất dễ gây ra cừu lôi kéo đám quái ở hành lang đối diện, sau đó sẽ bị quần ẩu cho đến chết…

Đường Môn chỉ huy ba dmg viễn trình nhảy lên mái nhà đứng, mái nhà là góc khuất không gây cừu kéo

quái được, ba người lại chia ra đứng ở ba nơi, bảo đảm khoảng cách an toàn. Dù một trong ba người bị định thân, hai người còn lại bởi vì đứng cách xa sẽ không bị ảnh hưởng, có thể tiếp tục đánh. Hơn nữa, bởi vì ba người đều đứng trên mái nhà nên sẽ không bị quái đánh trúng, không bị đánh liền không mất máu…

Như vậy, chỉ có Thiếu Lâm đứng bên dưới kéo quái là hơi vất vả một chút, phải đồng thời gom sáu con quái tụ trong sân, còn phải nắm giữ đúng tiết tấu, canh chuẩn xác thời điểm cần dùng thuốc hồi máu, mở kỹ năng giảm sát thương… Ba chủ dmg còn lại chỉ việc nhảy lên mái nhà sau đó yên tâm dùng kỹ năng quần công đánh quái mà không sợ giật cừu hận.

Về phần Thiếu Lâm, da dày thịt béo, lại vừa mới thay một thân trang bị phòng ngự cấp 30, bị 6 con quái hội đồng cũng sẽ không chết quá nhanh. Thuốc hồi máu cấp thấp "Hoạt huyết tán" sử dụng có thể hồi phục 1000 điểm HP, thời gian cd là 30 giây. Đại sư bị 6 con quái đánh trong 30 giây, khi nào thấy máu sắp tụt tới đáy liền lập tức dùng một cái hoạt huyết tán, tiết tấu nắm chắc liền không cần buff cũng có thể cố gắng mà chống đỡ

Nhưng, nếu số quái tăng lên 7 con, cách này liền trở nên vô dụng! Chứng tỏ Đường Môn đã sớm tính toán mức thương tổn đến vô cùng chuẩn xác!

Cứ như vậy, đám quái tiền viện đã từng khiến vô số đội ngũ phải đoàn diệt, dưới sự chỉ huy của Đường Môn, liền trở nên đơn giản đến không ngờ…

Lý Tưởng trong lòng âm thầm kinh thán, cũng nhịn không được nói "Loại đấu pháp này tui lần đầu nghe tới luôn!"

Lưu Xuyên cười nói "Phụ bản cấp thấp không quá mức phức tạp, chỉ cần hiểu rõ nguyên lý của nó, chúng ta sẽ có thể tạo ra vô số đấu pháp đối ứng. Bốn người chúng ta phối trí như vậy là cách đánh nhanh nhất, nếu có thêm buff thì có thể kéo thêm vài con quái, nhưng chúng ta chỉ có bốn người, không cần phải liều mạng, sáu con quái là chuẩn nhất, an toàn nhất."

Lý Tưởng cảm thán "Bồ tèo, ông rất khủng…"

Lưu Xuyên đột nhiên nói "Giảm thương."

Lý Tưởng sửng sốt trong nháy mắt, lập tức sử dụng kỹ năng giảm sát thương của Thiếu Lâm, sau đó có hơi xấu hổ nói "Ha ha, kinh ngạc quá nên suýt quên mất…"

Lưu Xuyên nhắc nhở "Phải nắm chắc tiết tấu, hồi máu 30 giây dùng một lần, không canh đúng thời gian, chết tôi mặc kệ đấy."

Lý Tưởng vội vàng nói "Biết rồi."

Nếu như nói trước đó Lý Tưởng vẫn còn hoài nghi về trình độ của Đường Môn này thì bây giờ nghi ngờ gì

cũng biến mất tăm mất tích rồi, chỉ còn lại bội phục đến muốn quỳ xuống hành lễ!

Ngô Trạch Văn đứng trên mái nhà, trường tiên vung lên theo tiết tấu, lưu phái cổ trùng phải đến sau 50 cấp mới thành hình được, giai đoạn đầu dùng trường tiên với kỹ năng quần công vẫn tốt hơn, nên lần không đợi Đường Môn nhắc nhợ, cậu vô cùng tự giác đổi qua trường tiên.

Còn Võ Đang đứng ở góc mái nhà nãy giờ vẫn luôn trầm mặc không lên tiếng.

—— Ba người này, rốt cuộc là người nào? Thanh Phong Đạo Trưởng nhíu mày tự hỏi.

Ngũ Độc rõ ràng là một tân thủ, khinh công tệ tới mức không dám khen, nhưng thao tác đôi lúc khiến người khác cảm thấy rất hoàn mỹ, tỷ lệ đánh trúng cũng cực cao, tốc độ vung trường tiên cũng được tính toán vô cùng chuẩn xác.

Thiếu Lâm mặc dù rất lắm mồm lắm miệng, nhưng tiết tấu dùng giảm thương lẫn ăn hồi máu đều nắm chắc vô cùng, vừa kéo quái lại còn dư thời gian ngồi gõ chữ tào lao, đủ để thấy tốc độ tay của người này nhanh vô cùng…

Còn Đường Môn… không cần nói, tuyệt đối là cao thủ.

Thao tác lợi hại không cần bàn cãi, quan trọng hơn là người này hiểu rõ trò chơi như lòng bàn tay, trình độ cao tới mức không cần xem các loại hướng dẫn phụ bản, tại chỗ dựa vào chức nghiệp của đội hữu liền có thể nghĩ ra phương pháp hoàn toàn mới đánh phụ bản anh hùng, thực sự rất khủng bố!

—— đoàn người quen gồm một cao thủ mang theo hai tân thủ?

—— không, nói đúng hơn là, đây là đoàn bao gồm một cao thủ đứng đầu có kinh nghiệm cực kỳ phong phú, mang theo hai tên tân thủ thoạt nhìn rất "gà" nhưng lại vô cùng có tiềm lực!

Giai đoạn cấp thấp đặt mục tiêu tích luỹ tài liệu bằng cách đánh phụ bản anh hùng, lại rất có ý nghĩ kinh doanh cửa hàng, hơn nữa còn dám đặt tham vọng muốn ăn boss thế giới…

Người này, rốt cuộc muốn làm gì?

Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng suy ngẫm một lát, mới gửi đi một dòng tư tán gẫu "Anh là cao thủ của công hội nào ở server cũ?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Còn chưa gia nhập công hội nữa, hay là chúng ta tự lập một cái đi?"

Giải thích một chút

+ **Cd**: là cooldown time, đã giải thích ở mấy chương trước.

Tớ vẽ một chút sơ đồ của tiền viện cái phụ bản này đi, sợ là nhiều bạn đọc tưởng tượng không ra

Lưu Xuyên phóng độc tiêu kéo hết quái bên phải rồi giao cừu hận cho Lý Tưởng, sau cả đám sẽ đi dọc theo hành lang phải chạy tới mái nhà gần nghị sự thính rồi phóng lên nóc, tiếp theo Lý Tưởng kéo quái vào giữa sân, cả đám bắt đầu đánh.

Đánh xong thì Lý Tưởng chạy qua trái kéo quái tiếp, rồi lại đánh, cứ thế tuần hoàn.

Trong game thường thì những người gây ra sát thương lên quái sẽ tự động hút cừu hận của các con quái khác xung quanh, nên nếu cả đám đứng ở dưới đánh rất có khả năng sẽ gây cừu lên đám quái ở bên trái và ngược lại, mà mỗi bên 6 con bu lại là 12 con, trừ khi là cao thủ, không thì diệt đoàn là 100%

33. Quyển 2 - Chương 28: Dạ Tham Danh Kiếm Các (trung)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thanh Phong Đạo Trưởng nhìn thấy câu này, trong lòng ngạc nhiên: Không lẽ Đường Môn này muốn xây dựng công hội, tự lập một vị trí riêng cho mình ở server này sao?

Còn chưa kịp ngạc nhiên xong, lại thấy Đường Môn nói tiếp "Sau khi lập công hội, chúng ta sẽ có kho hàng công hội, vậy là có chỗ để tài liệu rồi! Về sau bốn người chúng ta đánh phụ bản anh hùng, rớt trang bị với vật phẩm phải chia nhau bỏ vào hành trang, muốn sửa sang kiểm kê lại cũng khó, gom lại để ở kho hàng công hội dễ quản lý hơn."

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Người này… lập công hội chỉ để có cái kho hàng bỏ đồ thôi?

Lý do nhảm xít gì đây?

Lưu Xuyên nói tiếp "Tôi cũng không dư thời gian quản lý công hội, nên tạo một cái công hội cấp 1 là đủ rồi, chủ yếu có cái kho hàng bỏ đồ."

"…" Thanh Phong Đạo Trưởng bị người này liên tiếp làm cho nghẹn họng, một lát sau mới bình tĩnh lại mà trả lời "Ờ, đánh xong rồi tính đi."

Sáu con quái bên đường hành lang phải nhanh chóng bị giải quyết, Lưu Xuyên bèn nói trên kênh đội ngũ "Tôi không xuống kéo, đại sư lên đi, sáu con quái bên trái giao cả cho cậu đấy, kéo hết một lần ha."

Lý Tưởng nói "Ok!"

Lý Tưởng vốn dĩ rất thông minh, mới nãy thấy Lưu Xuyên dùng cách kia kéo hết quái về, liền hiểu được làm như thế nào. Cậu cho đại sư ngồi xuống tĩnh toạ để hồi đầy máu, sau đó cầm lấy phật châu xông vào hành lang trái, sử dụng phật quang phổ chiếu liên tục hai lần, giữ chặt cừu hận sáu con quái sau đó kéo chúng về giữa sân trong.

Lưu Xuyên bật ngón tay khen ngợi "Làm rất tốt, có tiến bộ!"

Lý Tưởng trả lời bằng biểu tình cười to đắc ý "Hê hê!"

Đám người lại dựa theo quy trình lúc nãy tiếp tục đánh quái, cùng lúc này, sáu con quái bên hành lang phải cũng bắt đầu xuất hiện mới.

Quái ở tiền viện sau khi chết sẽ liên tục xuất hiện mới, tổng cộng năm lượt, tổng số quái sẽ phải đánh là 12×5 tức 60 con quái. Đặt ra như vậy là để người chơi kiếm kinh nghiệm thông qua việc đánh quái, bởi vì đánh chết quái trong phụ bản sẽ nhận được rất nhiều kinh nghiệm.

Lý Tưởng hỏi "Cứ vậy đánh hết 5 turn sao?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, ba người chúng tôi trên mái nhà đánh rất nhẹ nhàng, đại sư ở bên dưới vất vả một chút ha, ráng chịu đựng!"

Lý Tưởng vô cùng hào khí khoát tay "Không có gì không có gì! Tui chỉ sợ số thuốc mang theo không đủ thôi."

Lưu Xuyên nói "Để tôi vứt cho cậu một lốc."

Dứt lời liền mở hành trang, kéo một lốc dược hồi máu vứt xuống sân.

Lý Tưởng liền chạy qua nhặt lên.

Sau đó, Ngô Trạch Văn cũng bắt chước theo Lưu Xuyên, mở hành trang vứt ra một lốc dược…

Lý Tưởng vội nói "Đủ rồi đủ rồi." Vừa nói vừa chạy qua nhặt lấy.

Tiếp theo đó, đạo trưởng Võ Đang cũng vứt một lốc dược xuống sân…

Lý Tưởng "…Mấy người thấy tui chạy qua chạy lại không biết mệt đúng không?"

Lưu Xuyên đáp trả bằng một đống biểu tình cười tí tởn "Mau nhặt lên đi! Tới giờ tự động mất đó, một lốc dược cũng cả đống tiền đấy."

Lý Tưởng vẻ mặt khổ bức chạy qua lụm vào túi.

Tự dưng có cảm giác bị đám đội hữu này đùa giỡn là tại làm sao ta?

Ngước mắt nhìn ba tên đứng trên nóc nhà ung dung vứt dược xuống, chạy tới lui bở hơi tai Lý Tưởng quả thực khóc không ra nước mắt!

60 con quái nhanh chóng bị xử lý xong, boss 1 của Danh Kiếm Các, Mai Tuyết Lâm – Chấp sự của Huyết Y Giáo, cũng đồng thời xuất hiện.

Nữ tử một thân hồng y dáng người thướt ta, từ trên không trung đáp xuống, đồng thời bên tai cả đội cũng vang lên tiếng cười làm người ta lạnh cả sống lưng "Ây da, vài vị hiệp sĩ đêm khuya đến đây, là để tìm tiểu nữ sao?"

Cả đám người nghe mà câm nín không dám lên tiếng.

Võ Lâm chuyên nghiệp đến độ mời cả diễn viên lồng tiếng cho nhân vật, mô phỏng y hệt cái loại âm thanh của các nữ ma đầu thường thấy trong phim võ hiệp, hơn nửa đêm nghe cái giọng này thật là làm người ta nổi cả da gà!

Huyết Y Giáo là thế lực phản diện trong game, vẫn luôn đối địch với các môn phái chính đạo, có thể nói là tổ chức ma giáo điển hình. Đệ tử của giáo phái đều là lãnh huyết vô tình, sát nhân như ma, nghe nói y phục của họ lúc nào cũng thuần một sắc đỏ tươi, là do dính đầy máu người nhuộm nên. Giáo chủ là Lâu Vô Song, boss chung cực trong phụ bản đoàn 70 cấp "Tổng Bộ Huyết Y Giáo", tự mang kỹ năng hút máu, cực kỳ biến thái, vô số đoàn đội bởi vì hắn mà đoàn diệt đến dục tiên dục tử.

Ở giai đoạn tân thủ, người chơi sẽ lần lượt gặp các vị như Đà chủ, Đường chủ, Hộ pháp, Chấp sự… của Huyết Y Giáo, có khi là boss của các phụ bản nhỏ, có khi là quái tinh anh mà người chơi phải tiêu diệt trong các nhiệm vụ chủ tuyến.

Hai boss trong phụ bản Danh Kiếm Các là Mai Tuyết Lâm cùng Mai Tuyết Cơ, vốn là hai tỷ muội, đều là Chấp sự của Huyết Y Giáo.

Bộ phận thiết kế game quả thực rất tri kỷ, để boss xuất hiện còn kèm theo màn độc thoại dài lê thê mào đầu, để cho chỉ huy có thời gian đánh chữ an bài phương pháp đánh boss cho cả đội.

Lưu Xuyên ngay lập tức tranh thủ đánh chữ thuyết minh "Boss 1 là thích khách, cho nên chúng ta không cách nào cố định cừu hận của nó được. Nó sẽ ngẫu nhiên đuổi theo một người để ám sát, tỷ lệ bạo kích rất cao, người bị nó truy sát rất có nguy cơ một chưởng là thăng, mà một khi người bị truy sát chết, nó sẽ lập tức cuồng bạo phóng thích kỹ năng aoe khiến cho cả đội diệt đoàn, cho nên nhất định phải né tránh được công kích của nó! Tuyệt đối không được để cho nó đánh chết! Mọi người tập trung đứng ở giữa sân, nếu bị nó điểm danh truy sát phải lập tức khinh công qua đường hành lang chạy vòng tròn, thuận chiều kim đồng hồ, không cần luống cuống! Chú ý khinh công di chuyển!"

Bốn người lập tức nghe theo lời chỉ huy tập họp ở giữa sân.

Boss nói xong lời kịch của mình, tên cũng biến thành màu đỏ, trên màn hình của Lý Tưởng đột nhiên xuất hiện một dòng chữ "Mai Tuyết Lâm tựa hồ cảm thấy hứng thú với ngươi…"

Lý Tưởng lập tức xoay người bỏ chạy, quẹo qua hành lang ngoài thuận theo chiều kim đồng hồ mà chạy vòng tròn, ba người còn lại điên cuồng phóng kỹ năng dí theo đánh boss…

Tốc độ của boss rất nhanh, Lý Tưởng hai tay ấn phím khinh công như cái máy, giống như bị chó dại rượt chạy như điên vòng quanh hành lang, duy trì khoảng cách một mét với boss.

Thời gian một đợt truy kích là 10 giây, ba chủ dmg trong 10 giây đó cố hết sức đánh, rút được 5% máu của boss.

Sau đó, boss tạm dừng một lát, giống như đang suy nghĩ tiếp theo nên đuổi theo tên xấu số nào đây…

Lý Tưởng vừa mới thở phào nhẹ nhõm, giây tiếp theo, trên màn hình lại một lần nữa xuất hiện dòng chữ "Mai Tuyết Lâm tựa hồ cảm thấy hứng thú với ngươi…"

Tại sao lại là mình nữa!?

Lý Tưởng bất đắc dĩ, một lần nữa kéo theo boss chạy vòng trò.

10 giây sau…

"Mai Tuyết Lâm tựa hồ cảm thấy hứng thú với ngươi…"

Lý Tưởng vừa chạy vừa mắng "Đậu má, con boss này có bệnh rồi!"

Lưu Xuyên cười đến vô tình "Bà cô này coi trọng cậu rồi, cố mà chạy đi ha, bị bà cô đuổi kịp coi như nửa đời sau khó giữ được đó…"

Thanh Phong Đạo Trưởng cũng góp một câu "Đại sư cố lên."

Ngô Trạch Văn cũng bắt chước góp một câu "Cố lên."

Lý Tưởng hộc máu!

Mấy người… mấy người còn chút đồng tình tâm nào không vậy?

Lưu Xuyên nhắc nhở một câu "Chú ý nại lực đó."

Lý Tưởng tuy bị boss rượt theo phải chạy liên tục, khó chịu muốn chết. Nghe Đường Môn nhắc một câu như vậy, cậu đột nhiên nhớ tới lần đó ở sơn trại phỉ tặc người này từng dạy mình các yếu quyết giúp khinh công chạy vòng quanh ít tốn nại lực nhất… Bây giờ bị boss truy kích, buổi dạy hôm đó rõ ràng phát huy tác dụng! Nếu không dựa vào lối thao tác lung tung của cậu như hồi trước, chạy mới nửa vòng nại lực đã hao sạch, bị boss túm được giết chết, sau đó thi triển kỹ năng cuồng bạo chắc chắn sẽ khiến cả đội đoàn diệt!

Lý Tưởng lập tức đánh chữ nói "Biết mà! Nại lực khinh công vẫn còn, tui có chú ý!"

Trong lúc nói chuyện, đợt truy kích thứ tư bắt đầu…

"Mai Tuyết Lâm tựa hồ cảm thấy hứng thú với ngươi…"

Lý Tưởng lúc này thực sự nổi điên "Đậu má-á-á!! Sao lần nào cũng là tui vậy!!!"

Lưu Xuyên tiếp tục cười thực sung sướng "Bà này muốn giúp cậu tôi luyện khinh công ấy mà."

Thanh Phong Đạo Trưởng "Cố lên."

Ngô Trạch Văn "Cố lên."

Lý Tưởng đáp trả bằng một chuỗi biểu tình hộc máu, tiếp tục khổ bức kéo theo boss chạy vòng.

Kỹ năng loại hình điểm danh này là do hệ thống ngẫu nhiên lựa chọn, boss sẽ tuỳ tiện chọn một người, bất kể môn phái, cũng không phân biệt nam nữ. Bốn lần điểm danh ngẫu nhiên đều rơi vào Lý Tưởng, loại trường hợp như cậu trong game có hẳn một thuật ngữ riêng để gọi, chính là "mặt đen".

Lý Tưởng quả thực xui xẻo muốn chết, bị boss đuổi theo chạy mấy vòng, mãi đến lượt thứ năm boss mới chịu đổi mục tiêu, quay đầu đuổi Ngô Trạch Văn.

Ngô Trạch Văn nhìn trên màn hình xuất hiện "Mai Tuyết Lâm tựa hồ cảm thấy hứng thú với ngươi…", bởi vì là lần đầu chơi game cho nên cậu không kịp phản ứng, hành động cũng chậm nửa nhịp, suýt chút bị boss túm lấy. May là Lưu Xuyên vẫn luôn chú ý tới, nhanh tay lẹ mắt tung một cái tử mẫu phi trảo kéo Ngô Trạch Văn tới bên cạnh mình, lúc này Ngô Trạch Văn mới hồi thần bắt đầu chạy vòng tròn, duy trì khoảng cách với boss.

Cả đội thấy vậy thở phào nhẹ nhõm, mới nãy quả thực là ngàn cân treo sợi tóc…

Ngô Trạch Văn đánh chữ nói trên kênh đội ngũ "Xin lỗi, lúc nãy tôi không phản ứng kịp."

Lưu Xuyên cười nói "Không sao cả, cậu là tân thủ, từ từ sẽ quen."

Ngô Trạch Văn "Ừ" một tiếng xem như trả lời, sau đó lại bổ sung thêm một câu "Đánh phụ bản xong tôi sẽ đi tập luyện khinh công."

Lưu Xuyên thấy vậy liền cảm giác vui mừng vô cùng, anh vẫn luôn thưởng thức cá tính nghiêm túc thật lòng của Ngô Trạch Văn, người của phái học thuật vốn dĩ đã thông minh, lại thêm tốc độ tay cực nhanh, nếu như chịu để tâm thật lòng nghiên cứu trò chơi, chắc chắn sẽ tiến bộ một cách thần tốc. Lúc này còn một tân thủ, phạm vài cái lỗi ngớ ngẩn cũng rất bình thường.

Tuy rằng đây là lần đầu tiên cùng nhau tổ đội đánh phụ bản, nhưng dưới sự chỉ huy của Lưu Xuyên, cả bốn người phối hợp càng lúc càng ăn ý.

Phụ bản khiến cho vô số đoàn đội phải chết đi sống lại, nhưng chỉ cần tìm được tiết tấu chính xác, phối hợp ăn ý một chút, liền trở nên vô cùng thoải mái.

Rất nhanh, boss 1 bị bốn người đánh chết, trên mặt đất xuất hiện "Một cái bọc loé sáng do Mai Tuyết Lâm đánh rơi."

Lưu Xuyên nói "Đại sư, lên sờ đi."

Trong phụ bản, sau khi boss chết sẽ rơi xuống một cái bọc, sờ bọc mới có thể nhận các phần thưởng như là trang bị hoặc là tài liệu. Sờ bọc lại được người chơi gọi là "sờ thi thể", sờ thi thể cũng là một môn cần phải học tập, bởi vì phần thưởng trong bọc là ngẫu nhiên, người sờ khác nhau, vật phẩm lấy ra tới cũng sẽ khác nhau. Nếu như may mắn còn có thể nhận được tài liệu hiếm, còn xui thì không chừng ngay cả trang bị tím cũng không có.

Vậy nên mỗi lần đánh xong boss, cả đội sẽ tuyển ra một người vận may cao nhất lên sờ bọc lấy trang bị.

Lý Tưởng nói "Tui hôm nay bị boss rượt lên rượt xuống, mặt đen thui, mấy người sờ đi."

Lưu Xuyên cười nói "Boss rượt theo cậu nhiều lần là vì thích cậu đó chứ, bả thích cậu nên nếu cậu đi sờ thi thể bả, không chừng bả cho thêm vài món!"

Lý Tưởng đáp trả bằng cái biểu tình hộc máu.

Loại chuyện như bị boss thích mà truy sát suốt bốn lượt này, ai mà thèm tự hào chứ!

Mấy người còn lại không có ý kiến, Lý Tưởng đành phải bước lên sờ cái bọc loé sáng nằm dưới đất, trên màn hình nháy mắt xuất hiện thông tin phần thưởng nhận dược——

Vũ khí: Lưỡng nghi kiếm, cấp bậc 30, môn phái thích hợp: Võ Đang.

Vũ khí: Thuỷ vân tiên, cấp bậc 30, môn phái thích hợp: Ngũ Độc.

Phòng cụ: Sương hoa y, cấp bậc 30, môn phái thích hợp: Võ Đang, Nga Mi, Tiêu Dao.

Lưu Xuyên lập tức giơ ngón tay khen ngợi "Không tệ nha! Hai món vũ khí tím, thêm một cái áo hệ pháp thuật nữa, vừa vặn trong đội có thể dùng."

Lý Tưởng cũng khiếp sợ "Boss này thực sự rất nể mặt a!"

Trong phụ bản anh hùng, bình thường khi boss tử vong chỉ rơi 1 món vũ khí tím, thêm 1 – 2 món trang bị phòng cụ tím. Lý Tưởng sờ ra tới tận 2 vũ khí tím, quả thực như chó ngáp phải ruồi. Dù sao trong giai đoạn này, vũ khí vẫn là trang bị trọng yếu nhất, những trang bị khác có món nào mặc món ấy cũng không có vấn đề gì, nhưng nếu vũ khí cấp bậc quá thấp, lúc đánh boss rất dễ miss.

Hình thức phân phối của đội đúng lúc là đội trưởng phân phối. Thân là đội trưởng, Lưu Xuyên liền lưu loát phân chia vật phẩm dựa theo môn phái của đội, kiếm và áo chia cho Thanh Phong Đạo Trưởng, trường tiên thì cho Trạch Văn, chia xong liền tập họp mọi người tiếp tục tiến về hậu viện Danh Kiếm Các.

Trái ngược hoàn toàn với tiền viện, quái ở hậu viện đánh dễ cực kỳ. Quái cũng không gây ra debuff định thân, cho nên chỉ việc kéo quái tập trung lại, sau đó tập toàn lực đánh là được.

Nhưng mà, boss ở hậu viện lại cực kỳ khó chơi!

Trong game online nói chung, nhà sản xuất luôn cố gắng tạo ra vô số các loại boss cùng với các kỹ năng quái đản hành hạ người chơi, khiến họ phải chết đi sống lại cả chục lần mới đánh chết được con boss.

Mai Tuyết Lâm ở tiền viện là kiểu boss điểm danh truy kích không có cừu hận cố định, boss sẽ luôn điểm danh đuổi theo người chơi không ngừng, buộc người chơi phải liên tục di chuyển điều chỉnh vị trí, chỉ cần một người phản ứng chậm bị boss tóm trúng, boss sẽ lập tức cuồng bạo gây ra diệt đoàn, đánh boss này mà gặp đội hữu như heo sẽ khiến ngươi cảm thấy đau trym cực kỳ….

Còn boss ở hậu viện này, lại là loại boss thích gọi ra tiểu đệ giúp đỡ, vô cùng phiền phức!

Boss sẽ liên tục gọi ra tiểu đệ giúp đỡ hoặc bảo hộ nó, nghe thôi cũng thấy tởm rồi. Có boss kêu tiểu đệ ra đánh người chơi, có boss kêu tiểu đệ khống chế người chơi, cũng có boss kêu tiểu đệ ra hồi máu cho nó…

Boss này chính là kiểu gọi tiểu đệ hồi máu, cũng thường bị người chơi gọi là máu trâu, bởi vì đập hoài không chết.

Bốn người mau chóng xử lý quái ở hậu viện, thừa dịp boss đọc lời kịch của mình, Lưu Xuyên đánh chữ chỉ huy "Tôi sẽ nói ngắn gọn cách đánh boss này, đại sư kéo boss tới chỗ tôi đánh dấu ở giữa sân, Võ Đang đứng ở xa làm dmg chính, tôi với Ngũ Độc phân biệt đứng hai bên."

"Cứ mỗi 15 giây, boss sẽ gọi ra một con Hộ vệ Huyết Y Giáo bảo vệ nó, hộ vệ vừa xuất hiện sẽ lập tức chạy về phía boss, tới khoảng cách năm thước sẽ bắt đầu buff hồi máu cho boss, một lần hồi 5% máu, rất khó chịu. Hộ vệ sẽ không bị dính dmg, chỉ có thể dùng kỹ năng khống chế nó. Tôi sẽ dùng kỹ năng phi trảo kéo hộ vệ về phía mình. Tử mẫu phi trảo của Đường Môn cd 30s, mà hộ vệ lại 15s ra một lần, một mình tôi không cách nào khống chế được toàn bộ, nên cần có Ngũ Độc giúp đỡ."

Lưu Xuyên tạm dừng một chút, hỏi "Bà xã, học kỹ năng cấp 30 của Ngũ Độc tiên chưa?"

Ngô Trạch Văn thấy hỏi mình, liền trả lời "Tịch vân tiên cấp 30?"

Lưu Xuyên nói "Đúng, tịch vân tiên có thể vung roi cuốn đối phương kéo về trước mặt mình, kèm theo hiệu quả choáng."

Ngô Trạch Văn nói "Học rồi."

Lưu Xuyên cười nói "Ok rồi, vị trí hộ vệ xuất hiện là ngẫu nhiên, nên hai người chúng ta cần phải kéo chạy khắp map, đồng thời nhanh tay lẹ mắt kéo hộ vệ khi nó vừa mới hiện ra, không để cho chúng nó đến gần boss. Con thứ nhất tôi, con thứ hai là cậu. Thời gian cd phi trảo của tôi cùng tịch vân tiên của cậu đều là 30 giây, thời gian hộ vệ xuất hiện là 15 giây một lần, chúng ta nhất định phải nối tiếp kỹ năng thật kín kẽ vơi nhau"

Đường Môn kéo con đầu tiên, Ngũ Độc kéo con thứ hai, đến khi con thứ ba xuất hiện thì kỹ năng của Đường Môn vừa lúc cd xong. Nếu như để hụt một con hậu vệ, tức là cho boss hồi 5% máu, vậy công sức đánh của những người khác suốt vài phút coi như mất trắng.

Cứ như vậy để hộ vệ không ngừng hồi máu cho boss, sẽ khiến cho boss càng đánh càng đầy máu, lặp lại tuần hoàn ác tính…

Từng có không ít đội ngũ đánh boss này đánh tới mức khóc ròng, vị trí xuất hiện của hộ vệ hoàn toàn là ngẫu nhiên, cũng thường xuyên xuất hiện ngay bên cạnh boss… Đánh đánh suốt mười phút, vậy mà thanh máu của boss vẫn cứ 100%, thực khiến người ta nổi điên muốn đập bàn phím!

Nhất định phải chuẩn xác khống chế hộ vệ trước, tuyệt đối không để chúng đến gần boss. Một người liên tục chạy tới lui khống chế chắc chắn là không kịp, cho nên ít nhất phải có hai phái viễn trình đảm nhiệm khống chế, phối hợp lẫn nhau, hơn nữa còn phải làm được hàm tiếp đến kín không kẽ hở.

Võ Lâm có rất nhiều môn phái có kỹ năng khống chế, nội bốn người họ thôi thì Ngũ Độc trường tiên có thể dùng tiên quấn người kéo tới kéo lui, Đường Môn xiềng xích có thể kéo người, Võ Đang có thể điểm huyệt từ xa, Thiếu Lâm cũng có long trảo thủ trực tiếp túm lấy quái kéo tới trước mặt.

Lưu Xuyên đề nghị Ngô Trạch Văn đảm nhiệm vai trò khống chế, chủ yếu là muốn huấn luyện cậu một chút. Nếu giao cho Võ Đang đến làm, tỷ lệ thành công sẽ bảo đảm hơn, nhưng Võ Đang là cao thủ, không cần đi luyện tập loại thao tác trụ cột này. Ngô Trạch Văn là tân thủ, tôi luyện nhiều hơn một chút mới tốt.

Lưu Xuyên an bài xong cách đánh, liền dùng chiêu bài tươi cười, ân cần hỏi han "Bà xã, có vấn đề gì không?"

Lý Tưởng nghe mà dở khóc dở cười.

Người này… gọi bà xã càng lúc càng thuận miệng ha? Đã biết Trạch Văn là nam sinh, còn mở miệng bà xã ngậm miệng bà xã tự nhiên như vậy, da mặt cũng ít có dày quá đi?

Ngô Trạch Văn vẫn như cũ bình tĩnh, đưa tay đẩy kính mắt, thật lòng nói "Không thành vấn đề, có thể thử xem."

Lưu Xuyên mỉm cười "Ok, chuẩn bị mở boss."

Giải thích một chút

Thêm cái sơ đồ giải thích ha (tự dưng vẽ sơ đồ thành nghiện luôn =A=)

Chủ yếu để mọi người dễ tưởng tượng hơn trong chương sau thôi

Sơ đồ vị trí của cả team khi đánh boss 2.

2 vị trí của Lưu Xuyên và Ngô Trạch Văn là di động toàn map, các hình tứ giác hộ vệ là ngẫu nhiên xuất hiện trên toàn bản đồ. Vòng tròn màu vàng nhạt là phạm vi 5 mét, khi hộ vệ lọt vào phạm vi này sẽ tự động hồi máu cho boss.

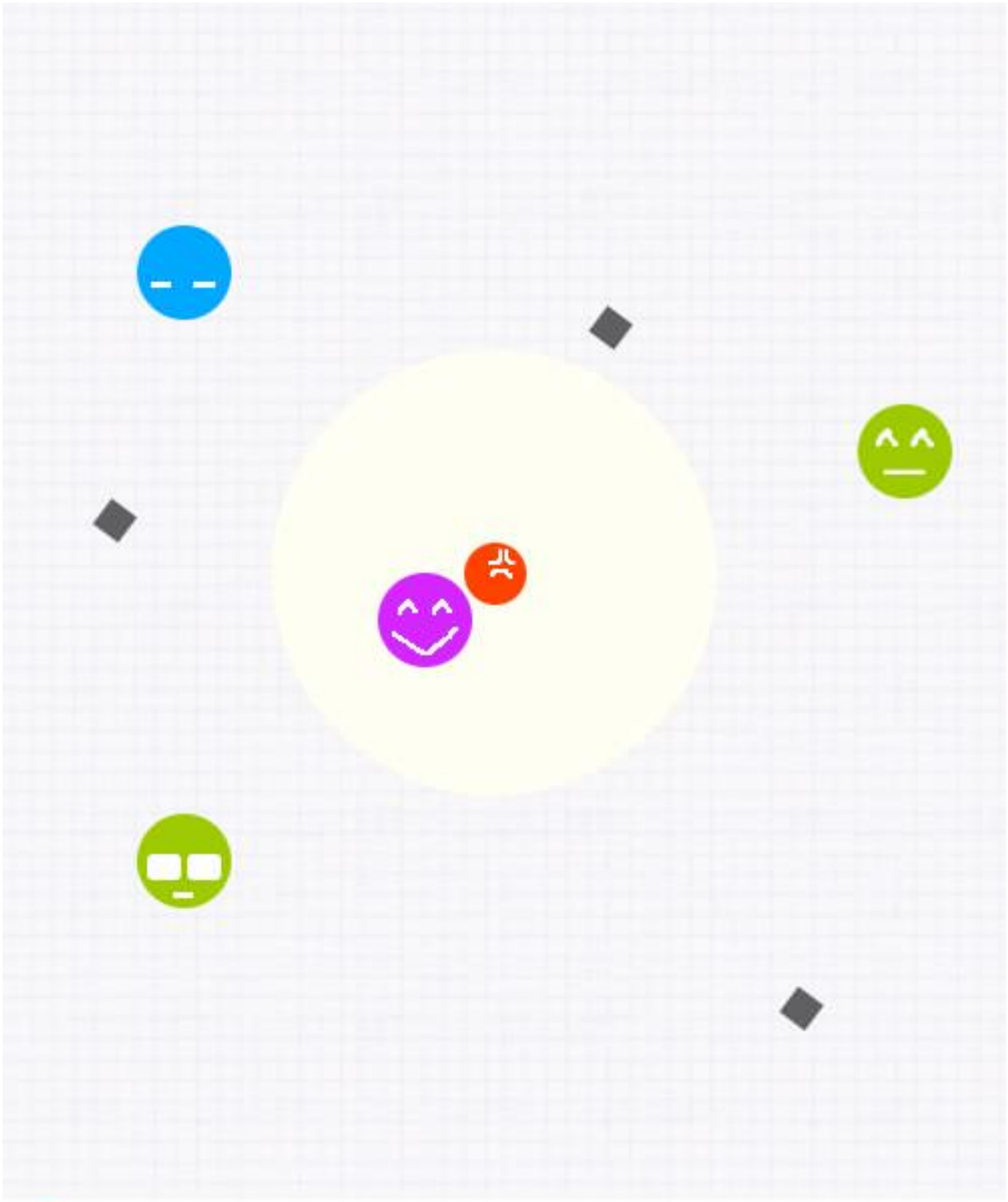
THANH PHONG ĐẠO TRƯỞNG
ĐẠI SƯ LÝ TƯỞNG
DƯỜNG MÔN LƯU XUYÊN
NGŨ ĐỘC NGÔ TRẠCH VĂN
BOSS 2
HỘ VỆ HUYẾT Y GIÁO

34. Quyển 2 - Chương 29: Dạ Tham Danh Kiếm Các (hạ)

Sau 15 giây đầu, quả nhiên xuất hiện một con Hộ vệ Huyết Y Giáo, trên đỉnh đầu hộ vệ đồng thời toát ra một câu "Thuộc hạ đến trễ!" sau đó liền dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía boss!

Lưu Xuyên ngay lập tức quăng móc câu trực tiếp kéo hộ vệ đến bên cạnh mình. Hộ vệ không thể đánh chết được, bị kỹ năng khống chế bắt buộc kéo đi chỗ khác liền đổi mục tiêu chạy theo công kích người chơi khống chế mình, sát thương không cao lắm, ngay cả máu mỏng như Đường Môn bị đánh một hồi cũng chỉ mất mấy chục máu, cơ bản không cần lo lắng.

Lại 15 giây trôi qua, hộ vệ thứ hai xuất hiện.

Ngô Trạch Văn đè chuột phải điều chỉnh góc nhìn, tay trái cũng đồng thời bấm phím tắt kỹ năng tịch vân tiên, trường tiên xoẹt một tiếng, vung vẩy về phía hộ vệ, con hộ vệ thứ hai cũng bị trường tiên cuốn lấy giật mạnh về phía Ngũ Độc!

Động tác Ngũ Độc vung roi cuốn lấy người (quái) kéo tới trước mặt được tạo hình vô cùng xinh đẹp. Người chơi Ngũ Độc theo lưu phái trường tiên vô số, cũng bởi vì khả năng khống chế từ xa của Ngũ Độc trường tiên vô cùng lợi hại, không những có thể cuốn đối thủ kéo về phía mình, còn có thể cuốn đối thủ bên cạnh vung ra xa, trường tiên co uỗi tự nhiên, kỹ năng khống chế có thể nói là linh hoạt nhạy bén!

Ngô Trạch Văn quay sang, thấy Đường Môn kéo theo con hộ vệ số một chạy vòng vòng quanh sân, vừa chạy vừa ném ám khí vào người boss, bèn học theo, cũng kéo theo hộ vệ số hai chạy vòng tròn quanh sân, thi thoảng lại vung trường tiên quất boss mấy cái.

15 giây rất nhanh trôi qua, hộ vệ số ba xuất hiện, Đường Môn ngay lập tức vung phi trảo kéo hộ vệ lại cạnh mình.

Hai người hợp tác vô cùng ăn ý, hộ vệ từng con từng con bị Ngũ Độc và Đường Môn thay phiên lôi đi.

Thiếu Lâm đứng ở giữa vất vả hơn nhiều lắm, phải luôn chú ý dùng kỹ năng giảm thương, canh đúng thời điểm dùng thuốc hồi máu… Không có buff thêm máu, Thiếu Lâm tựa như một đứa bé tội nghiệp không có mẹ yêu thương, cũng may lúc nãy nhờ đánh ở tiền viện mà Lý Tưởng đã thích ứng với cách đánh này, chỉ cần tập trung chú ý, đối phó với loại boss không có quá nhiều kỹ năng biến thái như này cũng không phải khó lắm.

Võ Đang nhẹ nhàng nhất, chỉ cần đứng xa xa một chỗ đánh boss.

Ngũ Độc cùng Đường Môn phải chạy khắp nơi khống chế hộ vệ, vừa chạy thi thoảng lại phải quay đầu đánh boss mấy phát.

Máu boss rất nhanh liền hạ xuống 80%…

Lúc hộ vệ số sáu xuất hiện, Ngô Trạch Văn nhất thời sửng sốt.

Bởi vì sân hậu viên rất lớn, mà giờ phút này cậu đang ở tuốt mé sân bên trái, con hộ vệ kia lại xuất hiện ở tận bên phải, khoảng cách quá xa không thể vung trường tiên cuốn lấy! Nếu như cậu trực tiếp khinh công bay ngang qua, vậy mấy con hộ vệ rượt theo sau lưng sẽ tiến vào phạm vi năm thước gần boss, do đó bắt đầu thi triển kỹ năng hồi máu cho boss! Nhưng nếu cậu không băng qua ngang boss mà phải chạy đường vòng để đến vị trí có thể kéo hộ vệ, hộ vệ mới xuất hiện tốc độ di chuyển lại rất nhanh, chờ tới lúc cậu chạy vòng qua sợ là sẽ không kịp nữa…

Ngô Trạch Văn đang sốt ruột không biết làm sao, liền thấy Lý Tưởng đột nhiên khinh công nhảy lùi về phía sau, tiếp theo sử dụng một chiêu long trảo thủ, trực tiếp kéo boss lui về sau năm thước!

Hiển nhiên Lý Tưởng cũng chú ý vị trí của Ngũ Độc đang ở sát bên trái, mà con hộ vệ vừa xuất hiện lại cách Ngũ Độc quá xa, lập tức quyết định dùng kỹ năng kéo boss lùi về sau một khoảng cách, tạo chỗ trống cho Ngũ Độc trực tiếp dùng khinh công bay qua!

Ngô Trạch Văn không chút do dự, kéo theo một đàn hộ vệ trực tiếp bay thẳng qua, vung trường tiên cuốn lấy hộ vệ số sáu, sau đó xoay người tiếp tục chạy vòng tròn.

Lúc này Lý Tưởng mới kéo boss trở về vị trí cũ.

Lúc hộ vệ số chín ra thì lại lần nữa xuất hiện cục diện xui xẻo như lúc nãy, lần này đến lượt Lưu Xuyên khống chế hộ vệ. Lưu Xuyên đang ở góc trái dưới cùng, hộ vệ lại hiện ra ở góc phải trên cùng, khoảng cách rất xa, không thể sử dụng phi trảo! Lý Tưởng lại lần nữa kéo boss dời qua bên cạnh năm thước, tạo không gian cho Đường Môn có thể trực tiếp bay thẳng qua mà không chạm vào boss!

Lưu Xuyên tự nhiên nhân cơn hội bay qua, kéo lấy con hộ vệ số chính, trong lòng cũng nhịn không được cảm thán: Tên Lý Tưởng này thực sự là tiến bộ thần tốc…

Với tình huống lúc ấy, nếu không có Thiếu Lâm, Lưu Xuyên nhất định phải thao tác Đường Môn dùng tốc độ nhanh nhất vòng qua người boss. Tất nhiên với trình độ thao tác của anh, trong khoảng thời gian ngắn lợi dụng tổ hợp khinh công theo đường chữ S để vòng qua người boss hoàn toàn không thành vấn đề. Nhưng Thiếu Lâm dùng kỹ năng kéo boss ra một khoảng cách như vậy, lại khiến anh bớt việc rất nhiều, chỉ cần bay thẳng qua là được. Giữa hai điểm cách nhau, đường thẳng bao giờ cũng là đường ngắn nhất.

Làm một Thiếu Lâm, có thể giữ chặt cừu hận boss không tính là có bản lãnh, kia chỉ là tố chất cơ bản nhất phải có mà thôi.

Có thể trước hết phát hiện cục diện biến hoá trong chiến đấu, do đó làm ra phán đoán chính xác nhất, ở thời điểm mấu chốt dứt khoát thay đổi lộ tuyến, kéo boss về phía mình đồng thời tạo cho đội hữu không gian, một Thiếu Lâm như vậy mới thật sự là có bản lĩnh, mới là một đại sư có thể khiến cả đội ngũ yên tâm tin tưởng!

Lưu Xuyên đề nghị Lý Tưởng xem clip quay các trận đấu của chiến đội Thất Tinh Thảo, học một chút cái nhìn đại cuộc từ Tiếu Tư Kính, quả nhiên là có tác dụng. Khoảnh khắc nguy cấp lúc nãy, biểu hiện của Lý Tưởng chính là một loại cái nhìn đại cuộc vĩ đại!

Có rất nhiều lúc, thân là một đội trưởng chỉ huy, dù cho có thể mắt nhìn sáu phương tai nghe tám hướng, cũng sẽ có những chỗ sơ sót không chú ý đến.

Ở những thời điểm mấu chốt, không cần chờ chỉ huy từ đội trưởng, mà tự bản thân có thể làm ra ứng đối, đó mới là một tuyển thủ vĩ đại thực sự. Kẻ mà lúc nào cũng chờ đợi người khác chỉ huy mình, sẽ không bao giờ có thể trở thành cao thủ chân chính!

Lý Tưởng hiện tại là mới bắt đầu chơi Thiếu Lâm, biết rõ trình độ của mình kém hơn so với Đường Môn và Võ Đang rất nhiều, nhưng lại có thể tự mình ứng phó với các tình huống ở thời khắc quan trọng chứ không cần chờ đến đội trưởng chỉ huy ra lệnh, chỉ cần có được tư tưởng cùng ý thức như vậy, Lưu Xuyên đã cảm thấy vô cùng vui mừng!

Mắt nhìn của mình quả nhiên không sai, tên kia tuy nhiệt huyết lại dễ xúc động, nói chuyện cũng có chút nhị, nhưng lúc cần thiết vẫn là rất đáng tin cậy!

***

Kế tiếp có vài lần hộ vệ xuất hiện ở những vị trí khiến mọi người bối rối, nhưng nhờ vào vào sự phối hợp di chuyển ăn ý của cả đội, đều may mắn vượt qua.

Máu của boss cũng dần dần tụt xuống, tiết tấu của bốn người càng lúc càng lưu loát, rất nhanh boss chỉ còn 50% máu.

Ngay lúc này, giữa màn hình đột nhiên xuất hiện một hàng chữ màu vàng của hệ thống thông báo toàn server——

"Chúc mừng công hội Liên minh ăn hàng : Thịt dê xiên ớt tiêu, Cánh gà ngâm tiêu, Khoai tây sợi chua cay, Cà tím kho, Sủi cảo tôm, Bánh trôi hạt mè, đã phá vỡ kỷ lục phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các chế độ anh hùng! Thành tích vượt phụ bản: 50300 điểm!"

Kênh thế giới trong nháy mắt sôi trào!

Không chỉ là bởi vì tên của đám người chơi trong đội này khiến người ta rất muốn… ăn! Còn có một nguyên nhân khác—— Rốt cuộc có đội phá kỷ lục thành tích của hệ thống rồi!

Điểm đặc sắc của phụ bản Võ Lâm là "phần thưởng di động", phần thưởng của phụ bản sẽ tuỳ theo mức khó khăn mà càng tăng lên nhiều hơn, cũng sẽ tuỳ theo thành tích phụ bản đề cao mà rơi thêm vật phẩm. Phụ bản hình thức anh hùng phần thưởng là nhiều nhất, nhưng phụ bản anh hùng lại cực kỳ khó, không

có ăn ý phối hợp cùng kỹ xảo là không có khả năng vượt qua. Cho nên ở giai đoạn tân thủ, đại đa số người chơi sẽ không dại gì mà đâm đầu và phụ bản anh hùng, ngược lại lựa chọn phụ bản bình thường tương đối đơn giản hơn.

Nhưng mà, đối với các công hội lớn, phụ bản anh hùng lại mang ý nghĩa khác.

—— Bảng anh hùng Võ Lâm.

Chỉ có các ghi chép kỷ lục của phụ bản anh hùng mới được ghi lại vào bảng thành tích này!

Đây cũng chính là bảng thành tích tổng hợp của toàn bộ mười hai server mà bất kỳ ai cũng có thể xem xét, là bảng xếp hạng cao nhất trong game, cũng tượng trưng cho vinh dự!

Kỷ lục phụ bản anh hùng bao gồm hai mục——

Kỷ lục tam giáp : ghi lại các đội ngũ thứ nhất, thứ hai cùng thứ ba vượt qua phụ bản này trong server, cả ba đội sẽ nhận được thành tựu thông quan phụ bản lần lượt là Thủ Giáp, Nhị Giáp cùng Tam Giáp, tên của họ sẽ được ghi lại vĩnh viễn ở bảng này, cũng xưng là [Đội tam giáp]

Kỷ lục thành tích : đây có thể xem như một loại hình thức tranh tài hữu nhàn mà Võ Lâm đề ra, dựa theo quá trình đánh phụ bản của cả đội để bình xét tổng điểm số thông quan. Các yếu tố ảnh hưởng đến thành tích này bao gồm: số người trong đội ngũ, phối trí trang bị, DPS (sát thương trên giây), HPS (trị liệu trên giây), thời gian thông quan, số lần tử vong trong phụ bản, etc… Hệ thống sẽ dùng công thức cố định để tổng hợp lại tính toán ra trị số điểm, từ đó tiến hành đưa ra đánh giá đội ngũ dựa trên thực lực chỉnh thể. Thành tích thông quan càng cao, thứ hạng cũng sẽ càng cao, phần thưởng di động nhận được tự nhiên cũng sẽ nhiều hơn.

Kỷ lục thành tích ở bảng xếp hạng cũng có chia ra top 3 đứng đầu, nhưng khác với đội tam giáp là vĩnh cửu ghi chép, kỷ lục thành tích có thể phá vỡ bất cứ lúc nào.

Tỷ như Danh Kiếm Các, hệ thống đặt ra thành tích bét chót là 50.000 điểm. Chỉ cần có thể vượt qua thành tích này, sẽ được thông báo lên toàn server, trên bảng cũng sẽ ghi lại tên đội ngũ phá được kỷ lục của hệ thống. Nhưng nếu như có một đội khác đạt được thành tích vượt qua đội ngũ này, danh sách trên bảng anh hùng tự nhiên sẽ được update lại.

Bởi vì tính chất tuỳ thời thay đổi, nên kỷ lục thành tích này cạnh tranh vô cùng kịch liệt!

Những người chơi PVP trong game thích nhất là lập đội đi cạnh kỹ trường đánh nhau hoặc là đi đánh xếp hạng, mỗi ngày đều phải kích tình chiến đấu một phen. Còn người chơi PVE lại càng thích tự tìm thú vui trong việc nghiên cứu các loại phụ bản, cách chơi đơn giản mà thoải mái… Cho nên nói, PVP và PVE hoàn toàn là hai quần thể trái ngược nhau.

Quan phương bởi vì cân bằng hai cộng đồng này, mới đặt ra hình thức cạnh tranh trong kỷ lục phụ bản, từ phụ bản từ 30 cấp đến 70 cấp… Kích thích những người yêu thích đánh phụ bản lặp đi lặp lại nghiên cứu phương pháp thông qua đạt được thành tích cao nhất, bảng thành tích mỗi ngày đều được update vô số lần… Phương thức cạnh tranh thú vị như vậy, bất kể là người chơi hay quan phương đều cảm thấy hài lòng.

Đội của Lưu Xuyên bởi vì trục trặc đường truyền mà rời mạng hơn hai tiếng, kỷ lục tam giáp của Danh Kiếm Các đã sớm bị một đám cuồng cày cấp cướp đi mất… Mà lúc này, ngay cả thành tích 5 vạn điểm của kỷ lục hệ thống cũng có đội phá vỡ…

Lý Tưởng nhìn thấy thông báo này, sẵn tiện liếc qua nhìn thành tích đánh phụ bản của đội mình—— nãy giờ bốn người đánh phụ bản đã gần 40 phút, thành tích phụ bản dừng lại chỉ ở khoảng 10 ngàn điểm, bởi vì đánh rất chậm nên điểm số bắt đầu bị trừ dần…

Phá kỷ lục hệ thống phải đạt hơn 50 ngàn điểm, chênh lệch rất lớn a…

Lý Tưởng nhịn không được hỏi một câu "Liên minh ăn hàng, nghe rất thú vị ha, tên đặt toàn món ngon không. Bọn họ là công hội nào vậy?"

Thanh Phong Đạo Trưởng đáp "Đây là công hội chuyên PVE, thực chất là một hội người quen với quy mô khá lớn. Hội trưởng Thịt dê xiên ớt tiêu là một nữ sinh, ở các server cũ bọn họ có vài kim đoàn chuyên đánh phụ bản lớn 70 cấp, còn thường xuyên tổ chức trận đấu thi ca hát dành cho thành viên công hội trên YY, mỗi ngày room YY của bọn họ đều có người túc trực tán gẫu buôn chuyện, là một công hội thuần nữ sinh khá nổi danh, bọn họ không nhận nam."

Lý Tưởng kinh ngạc "Toàn là con gái? Còn toàn là ăn hàng??"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Phải."

Lưu Xuyên cười nói "Trong game rất hay gặp loại hội người quen này, bọn họ không tham gia vào việc tranh đấu giữa các công hội lớn, tự mình tìm niềm vui, tổ chức ngắm cảnh, hoặc là tổ đội đánh phụ bản, loại bang hội hưu nhàn không màng thế sự như vậy, cũng rất hiếm có."

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Tiếc là không ít công hội lớn cũng đặt chân ở server này, thành tích mà bọn họ đạt được có lẽ rất nhanh sẽ bị người khác vượt qua."

Lời của Thanh Phong Đạo Trưởng vừa mới dứt, kênh thế giới lại xuất hiện một dòng tin tức thông báo——

"Chúc mừng công hội Quốc sắc thiên hương : Quốc sắc vô song, Quốc sắc băng băng, Quốc sắc tuyết nhi, Quốc sắc phong hoa, Quốc sắc yêu yêu, Quốc sắc linh lung đã phá vỡ kỷ lục của phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các chế độ anh hùng! Thành tích thông quan 52100 điểm!"

Lý Tưởng cảm thán "Đạo trưởng đúng là miệng quạ đen ha!"

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lý Tưởng tiếp tục tò mò hỏi "Vậy Quốc sắc thiên hương này rốt cuộc là công hội nào?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Quốc sắc thiên hương là công hội dưới trướng chiến đội Quốc Sắc, trình độ so với công hội hưu nhàn của đám nữ sinh kia cao hơn nhiều lắm."

Lý Tưởng kinh ngạc "Chiến đội Quốc Sắc? Tui chưa từng nghe qua tên chiến đội này a…"

Thanh Phong Đạo Trưởng tiếp tục giải thích "Chiến đội Quốc Sắc cũng có thể xem như trong top 8 đội mạnh, có điều thứ hạng luôn nằm áp chót trong top 8, hàng năm bước vào giải chính thức cơ bản đều là bị đào thải ngay từ vòng đầu. Hơn nữa phong cách của bọn họ không yêu phô trương, cảm giác tồn tại khá thấp."

Lý Tưởng giơ ngón tay khen ngợi "Đạo trưởng, ông thiệt đúng là giang hồ Bách Hiểu Sanh nha, có ông tui không cần đi tra baidu luôn!"

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lưu Xuyên nhịn không được nói "Đại sư, cậu là nhi đồng mười vạn tại sao à? Hỏi nhiều như vậy!"

Lý Tưởng gãi đầu "Tui tò mò thôi!"

Lưu Xuyên cười "Cậu cảm thấy hứng thú đối với mấy chiến đội sao?"

Lý Tưởng nói "Ừm… tui tiếp xúc với game này không lâu lắm, chỉ biết được mấy chiến đội cực mạnh… mùa trước quán quân là Trường An, á quân là Thất Tinh Thảo, quý quân là Đồng Tước, hạng tư là ai tui quên mất tiêu rồi…"

Thanh Phong Đạo Trưởng tiếp tục đóng vai giang hồ Bách Hiểu Sanh "Từ thứ tư đến thứ tám, phân biệt là Thịnh Đường, Lạc Hoa Từ, Phong Hoả, Quốc Sắc, Hoa Hạ."

Lý Tưởng một lần nữa giơ ngón tay cái bội phục.

Lưu Xuyên mỉm cười "Đừng nói nữa, tập trung đánh boss đi, sắp sửa cuồng bạo rồi!"

Lưu Xuyên vừa nói xong, quả nhiên boss tiến vào trạng thái cuồng bạo phẫn nộ, may là Lý Tưởng kịp thời phản ứng kéo lại mới không có chuyện xảy ra.

Mọi người cũng lấy lại tinh thần, tập trung công kích, cuối cùng cũng dánh chết được boss 2.

Lưu Xuyên nói "Đại sư đi sờ trang bị đi."

Lý Tưởng cảm thấy hôm nay mình rất là may mắn, liền không khách khí bước lên sờ bọc, lần này sờ được một cái cung tiễn Đường Môn, kèm theo một phòng cụ hệ vật lý Đường Môn có thể mặc, một cái yêu đai cho Ngũ Độc, còn thêm một cái hạng liên Võ Đang có thể dùng.

Lý Tưởng khóc thành tiếng "Tại sao không có món nào của tui hết?"

Hai con boss con nào cũng hết sức nể mặt, rớt tổng cộng 3 món vũ khí, 3 trang bị tím, 1 cái trang sức hạng liên, nhưng lại cố tình không có món nào Lý Tưởng dùng được, tất cả đều là trang bị của đội hữu! Rốt cuộc là mình đây là may mắn hay xui xẻo?

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình cười tủm tỉm "Đại sư đi một chuyến không công miễn phí, đáng thương."

Thanh Phong Đạo Trưởng thì lại bình tĩnh bảo "Chuyến sau sẽ có."

Ngô Trạch Văn cũng đi theo an ủi "Đừng nôn."

Lý Tưởng "..."

Thà mấy người đừng an ủi còn hơn!

Bốn người rời khỏi phụ bản, Lưu Xuyên đột nhiên lên tiếng hỏi "Đội trưởng, anh xem nếu đội chúng ta đánh điểm để phá kỷ lục thành tích có được không?"

Lý Tưởng tốt bụng nhắc nhở "Thành tích cuối cùng mà hệ thống bình xét trong lần đánh phụ bản lúc nãy của chúng ta là 8000 điểm, kỷ lục mới Quốc sắc thiên hương vừa ghi lại là 52000 điểm, chênh lệch rất lớn!"

Lưu Xuyên cười nói "Chúng ta đều là cả người trang bị xanh, giữa đường còn vừa đánh vừa chỉ huy dạy học, hơn nữa đây là lần đầu tiên chúng ta đánh anh hùng. Trang bị cùng cách đánh ảnh hưởng rất lớn đến thành tích bình xét của hệ thống."

Lý Tưởng ngẫm nghĩ lại, cảm thấy cũng có lý.

Bốn người bọn họ quả thực càng đánh càng thuận, chỉ đánh một lần đã có thể phối hợp ăn ý đến như vậy, chỉ cần đánh thêm vài lần nữa, thành tích chắc chắn sẽ được đề cao hơn.

Hơn nữa, hiện tại cả đám đều mặc trang bị xanh, dmg đánh boss không đủ. Phẩm chất trang bị tím so với trang bị xanh cao hơn rất nhiều, nếu cả đội thay hết trang bị tím, hiệu suất tự nhiên sẽ nâng lên cao hơn… Mà thành tích đề cao rồi, phần thưởng tự nhiên cũng sẽ càng nhiều…

Lý Tưởng nghĩ tới đây, hưng phấn nói "Vậy chúng ta thử đánh phá kỷ lục thành tích đi!"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Bốn người chúng ta thông quan không thành vấn đề, muốn phá kỷ lục liền rất khó, phải tìm thêm 2 dmg nữa mới được."

Lưu Xuyên hỏi "Đạo trưởng có quen cao thủ nào không?"

Thanh Phong Đạo Trưởng "Không có, tôi chơi một mình."

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Coi bộ chỉ có thể dựa vào duyên phận, thử tìm hai dmg mạnh chút đánh thử vậy."

Thanh Phong Đạo Trưởng hỏi "Thực sự muốn phá kỷ lục?"

Lưu Xuyên trả lời "Tất nhiên, phá kỷ lục kinh nghiệm thưởng nhiều hơn, phần thưởng di động cũng hậu hĩnh hơn, tỷ lệ đạt được tài liệu hiếm cùng đá ngũ hành rất cao."

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Thời gian lên mạng của tôi không quá ổn định, bình thường khoảng sau 8 giờ tối mới có thể online, 2 giờ sáng phải rời mạng. Nếu thấy tôi trên mạng, mọi người có thể pm tôi."

Lưu Xuyên gật đầu "Ok, đã hiểu."

Bốn người im lặng ngồi tĩnh toạ hồi phục một phen, Lưu Xuyên đi tìm NPC bán thuốc, mua mấy lốc thuốc hồi máu vứt cho Lý Tưởng, mới nói "Tiếp tục đánh đi, còn bốn lượt."

Trải qua lần đầu tiên phối hợp, hơn nữa lại thay các món trang bị cùng vũ khí tím đạt được, lần thứ hai vượt phụ bản anh hùng cũng nhanh hơn rất nhiều, bốn người chỉ tốn 25 phút đã thông quan, thành tích bình xét thông quan phụ bản cũng tăng lên tới 30 ngàn điểm, phần thưởng cuối phụ bản được thêm mấy viên đá ngũ hành.

Lý Tưởng hưng phấn nói "Nếu đủ 6 người, dmg mạnh bạo hơn chút nữa, chắc chắn thành tích sẽ cao hơn nữa!"

Lưu Xuyên cũng biết vấn đề của đội mình, bốn người phối hợp không chút sai lầm mới có thể thông quan phụ bản một cách miễn cưỡng, nhưng nếu muốn phá kỷ lục thành tích lại kém nhiều lắm. Bốn người thôi, dmg kiểu gì cũng không đủ, quái đánh quá chậm, số liệu thống kê DPS cũng không đạt tiêu chuẩn…

Lưu Xuyên đang ngẫm nghĩ phải đào đâu ra thêm hai đội hữu có thực lực chút thì, đột nhiên góc trái nhảy lên một hàng tư tán gẫu——

[Đoạn trường thảo] nói với bạn: "Anh em! Rốt cuộc chịu onl rồi ha!"

Lưu Xuyên lau mồ hôi một chút!

Suýt nữa quên luôn vị hội trưởng đại nhân này…

Khi đó đang kết hôn lại bị rớt mạng, lên mạng lại đang ở trong phụ bản hôn lễ, không thấy đám người Thất Tinh Thảo nên Lưu Xuyên cũng quên không nhắn với họ một tiếng, phỏng chừng mấy người kia tên đến tham dự hôn lễ thực chất là đưa tiền lì xì bởi vì sự kiện rớt mạng mà buồn bực muốn chết đi…

Lưu Xuyên vội vàng phát cái biểu tình ôm quyền "Xin lỗi xin lỗi ha, tiệm Net bên tôi đột nhiên rớt mạng nên bị văng game theo!"

Tiệm Net mà cũng rớt mạng…

Đoạn trường thảo âm thầm phun tào, ngoài mặt ra vẻ bình tĩnh nói "Ồ, hoá ra là như vậy sao."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Hội trưởng tìm tôi có việc gì không?"

Đoạn trường thảo dứt khoát nói "Tôi cũng không quanh co lòng vòng với cậu, anh em, có hứng thú gia nhập Thất Tinh Thảo với chúng tôi không?"

Giải thích một chút

+ Kim đoàn: Một hình thức lập đoàn đánh phụ bản để kiếm tiền. Có 2 loại, hoặc là cho một cá nhân khác thuê đoàn, trang bị đánh ra sở hữu thuộc về người thuê. Loại thứ 2 là cho tất cả những ai có nhu cầu đấu giá trang bị, ai giá cao có thể thắng được. Cả hai loại đều có mục đích kiếm tiền, số tiền kiếm được sẽ chia cho toàn bộ thành viên trong đoàn (thường là cố định).

35. Quyển 2 - Chương 30: Công Hội Các Chiến Đội

Công hội trực thuộc chiến đội đóng quân trong các server game, một mặt giúp chiến đội mở rộng danh khí, đoàn kết các fan với nhau, nhưng đây chỉ là thứ yếu. Mục đích ưu tiên hàng đầu của họ là thay chiến đội

lựa chọn những tân nhân có tiềm lực để đưa lên làm dự bị, cũng xưng là giúp chiến đội bơm "máu mới", cũng tránh trường hợp khi chủ lực của chiến đội vừa nghỉ thi đấu liền không có ai thay thế.

Giống như Lộc Tường, năm đó cũng chính nhờ quản lý công hội chiến đội Hoa Hạ phát hiện cậu có tiềm lực, mới đề cử cậu gia nhập thanh huấn doanh Hoa Hạ, sau đó mới gặp Lưu Xuyên, mới có "một năm thành thần" của cậu sau này!

Tiếu Tư Kính là đội trưởng Thất Tinh Thảo, anh vốn là người biết nhìn xa trông rộng, thanh huấn doanh của Thất Tinh Thảo cũng được tổ chức vô cùng chính quy, rất nhiều tuyển thủ vĩ đại xuất phát từ thanh huấn doanh đều là nhân tài mà các công hội trực thuộc Thất Tinh Thảo khai quật trong game.

Lúc trước, thái độ của ba người Trư lung thảo đột nhiên thay đổi, Lưu Xuyên liền đoán được nhất đinh là vì hội trưởng của bọn họ nghe được kể lại, cảm thấy trình độ của Lưu Xuyên không tệ nên muốn lôi kéo anh gia nhập.

Cái gọi là "nã nhân thủ đoản, cật nhân chủy nhuyễn", anh nhận tiền lì xì ưu đãi từ người của công hội Thất Tinh Thảo, bây giờ đối phương mở miệng mời gia nhập, cũng không thể trực tiếp từ chối ngay mặt đối phương được… Huống hồ, lần này là đích thân hội trưởng tự ra mặt mời Lưu Xuyên, ít nhiều gì cũng chừa cho người ta chút mặt mũi, muốn cự tuyệt cũng phải khéo léo một chút.

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ "Hội trưởng ha, cảm ơn ý tốt của anh, nhưng mà loại người thích gây sự như tôi mà vào công hội của các anh, sợ là sẽ gây ra không ít rắc rối cho công hội, tạo thêm kẻ thù nữa cũng không chừng, nên chắc thôi đi…"

Đoạn trường thảo nghe vậy, vô cùng thoải mái nói "Tạo kẻ thù? Chuyện nhỏ! Công hội của chúng ta chuyên PVP, trước giờ chưa từng sợ bất cứ ai. Hay là cậu có kẻ thù nào? Cứ nói với tôi, vào hội tức là trở thành anh em một nhà, kẻ thù của cậu chính là kẻ thù của cả hội!"

Lưu Xuyên nghe mà dở khóc dở cười.

Anh biết kẻ thù lớn nhất của tôi là ai không? Là đội trưởng nhà anh đó chứ ai…

Tiếu Tư Kính mà biết các người phí công phí sức lôi kéo tử địch của chiến đội vào công hội Thất Tinh Thảo, chắc chắn sẽ đấm một phát vào mặt mấy người ngay…

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nói "Vào hội là không được rồi đó, hay là vầy đi hội trưởng, bên các anh chắc chắn là cũng nuôi tham vọng nuốt boss thế giới 40 cấp đúng không? Đúng lúc tôi cũng muốn đánh, chi bằng chúng ta cùng nhau hợp tác đi, tôi giúp bên anh đánh boss, anh thấy sao?"

Đoạn trường thảo khiếp sợ nhìn màn hình.

Boss thế giới? Có phải mình đang hoa mắt không?

Đoạn trường thảo nghiêm túc hỏi lại "Boss thế giới? Anh em, cậu không phải nói giỡn đó chứ?"

Lưu Xuyên cười nói "Không đùa, tôi là người thành thật mà."

Đoạn trường thảo thấy lời này, trực tiếp câm họng.

Boss thế giới, cũng chính là loại boss lang thang trên các bản đồ thế giới, thời gian xuất hiện là ngẫu nhiên, khó khăn ở vào mức cực cao, là cái loại boss chỉ cần tuỳ tiện phất tay một cái có thể giết chết một đám người xung quanh ấy.

Boss thế giới 40 cấp là phản đồ của Ngũ Độc Giáo, trưởng lão Thiên Chu, phạm vi hoạt động ở khu vực Nam Cương. Điểm biến thái nhất của con boss này là khả năng gọi ra nhện độc, một bầy nhện độc lớn nhỏ vô số, vừa xuất hiện liền dùng tơ phủ lấy người chơi sau đó độc chết họ, cực kỳ khó đánh.

Giá trị của boss thế giới, không phải chỉ vài ngàn kim tệ có thể so sánh, bởi boss thế giới kẻ nào cũng là "đại gia". Những ai tham dự đánh boss đều nhận được một phần thưởng, mở phần thưởng ra sẽ ngẫu nhiên nhận được cái loại trang bị hoặc tài liệu, cũng có thể là kim tệ hay đá ngũ hành, thậm chí nếu may mắn có thể nhận được thú cưỡi hiếm có.

Boss thế giới không những khó đánh, hơn nữa trước lúc bắt đầu đánh boss còn phải trải qua trận chiến tranh đoạt boss đẫm máu giữa các công hội với nhau. Mỗi lần boss thế giới xuất hiện, toàn bộ bản đồ có thể nói là lúc nhúc đầu người, các công hội lớn thi nhau chém giết đỏ cả mắt, đến máu chảy thành sông…

Mà, muốn chiếm được boss thế giới, nhất định phải có một vị chỉ huy lợi hại biết nhìn thấu đại cục toạ trấn, chứ mạnh ai nấy đánh lung tung chắc chắn là không được rồi.

Đoạn trường thảo vô cùng hoài nghi hỏi lại "Cậu chắc chắn có thể đoạt được boss thế giới?"

Lưu Xuyên mỉm cười đáp lời "Lúc trước từng chỉ huy vài lầm, cũng biết cách đối phó với từng con boss. Bất quá, muốn đoạt được boss thế giới cũng không chỉ dựa vào biết cách đánh mà thôi, còn phải xem tình hình có vài công hội tranh đoạt nữa. Tôi phải hiểu biết trước một chút, server này tổng cộng có bao nhiêu công hội chuyên PVP?"

Đường Môn này cư nhiên còn là nhân tài loại hình chỉ huy hiếm thấy nhất?! Còn từng chỉ huy đoạt boss thế giới?

Trong nháy mắt, tâm tình Đoạn trường thảo trở nên vô cùng kích động, nhanh chóng đánh chữ gửi tư liệu mà mình biết "Server tổng cộng có vài công hội, gồm có Thất tinh thảo, Đồng tước đài, Hoa hạ chi bang, Lạc hoa từ, Thịnh thế đường triều, Trường an huyễn dạ, Phong hoả lang yên, Quốc sắc thiên hương…"

Hoa Hạ, Đồng Tước, Thịnh Đường, Trường An, Quốc Sắc, Phong Hoả, Lạc Hoa Từ, Thất Tinh Thảo…

Bát cường giải chính thức mùa thi đấu thứ chín..!!

Lưu Xuyên có chút nghẹn họng nói "Bát cường đều có mặt?"

Đoạn trường thảo trả lời bằng biểu tình rơi nước mắt "Phải đó, náo nhiệt không?"

Lưu Xuyên "…"

Đoạn trường thảo tiếp tục nói "Dù sao tin này cũng sắp sửa được công bố rồi, tôi cũng không giấu diếm cậu, sang năm bắt đầu giải mùa xuân, liên minh sẽ mở rộng số lượng chiến đội, tăng thêm hai danh ngạch mới. Lần này rất nhiều công hội các chiến đội cũng vào đóng quân ở server mới này, đều vì là mục đích khai quật tân nhân có tiềm lực, bổ sung máu mới cho chiến đội nhà mình."

Lưu Xuyên tự nhiên cũng biết điều này, cao thủ các server cũ có thể khai quật cơ bản đều đã bị đào đi hết, cho nên ngay thời điểm liên minh mở rộng quy mô như bây giờ, các chiến đội đều nhắm đến server mới nhằm khai quật những người có tiềm lực trong tân thủ, cũng là chuyện bình thường.

Thiên lý mã không thiếu, nhưng Bá Nhạc thì không phải lúc nào cũng xuất hiện. Mỗi lần server mới được mở ra, rất nhiều tân thủ còn là gà mờ chẳng biết mình phù hợp với môn phái nào chậm rãi bắt đầu thăng cấp ở Tân Thủ Thôn. Tỷ như Lý Tưởng, tỷ như Ngô Trạch Văn, loại tân nhân có tiềm lực như họ đều là "thiên lý mã" mà các công hội chiến đội muốn tìm kiếm, một khi phát hiện cao thủ sẽ lập tức "bưng về" chiến đội nhà mình bồi dưỡng.

Bất quá…

Một lượt tám chiến đội mạnh đều tới, có khoa trương quá không…

Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi "Một đống công hội chạy qua đây, nhưng tại sao kênh thế giới hoà bình như vậy? Kỷ lục phụ bản cũng chỉ có mỗi thành tích hơn 52000 điểm mà Quốc Sắc vừa đạt được mới nãy, thành tích như vậy… hơi bị thấp à. Mấy đoàn phụ bản của công hội khác chạy đi làm cái gì rồi?"

Đoạn trường thảo bất đắc dĩ nói "Bởi vì công hội chạy sang bên đây nhiều lắm, nên các hội trưởng hay tin đều tận lực nhẫn nhịn, không muốn quá phô trương để biến thành chim đầu đàn! Hơn nữa hôm nay vẫn là ngày đầu, nên ai nấy đều đang trong trạng thái quan vọng, kỷ lục của Quốc Sắc sớm muộn gì cũng sẽ bị đè xuống thôi, mấy đoàn tinh anh công hội đang chuẩn bị đánh phụ bản đâu. Sau 40 cấp, nhiệm vụ áp tiêu nghiệp đoàn cùng với đoạt boss thế giới mới là chiến trường chính!"

Lưu Xuyên nghe vậy có chút trố mắt nghẹn lời, một lát sau mới nói "Bát cường đều có mặt, cướp boss cũng khó hơn…"

Đoạn trường thảo vô cùng buồn bực nói "Không những như vậy, có vài công hội cả cả tổng hội trưởng cũng tới, còn kéo theo đoàn tinh anh ở server cũ nữa."

Lưu Xuyên ngạc nhiên hỏi “Sao anh biết rõ tới như vậy? Không lẽ là có spy trong mấy công hội kia sao?”

Đoạn trường thảo đáp lại bằng biểu tình xấu hổ.

Lưu Xuyên cười “Không cần ngại, mấy công hội kia kiểu gì chả nhét spy vào công hội bên anh.”

Đoạn trường thảo phát một cái biểu tình bắt tay “Cao thủ biết vậy là tốt rồi. Làm hội trưởng thực sự là cực hơn trâu nữa! Server này tình hình quả thực là nghịch thiên, vừa vặn mở ra đúng lúc liên minh thay đổi, phỏng chừng các chiến đội đều dặn dò công hội của họ, ai cũng muốn nhân cơ hội này ”tóm” vài tên tân nhân về cho chiến đội nhà mình…”

Lưu Xuyên hỏi “Thất Tinh Thảo các cậu qua đây cũng là do Tiếu đội căn dặn?”

Đoạn trường thảo nói “Không có, Tiếu đội mặc kệ chuyện của công hội, này là do Tam sắc tỷ căn dặn.”

Lưu Xuyên lập tức hiểu được.

Tổng hội trưởng các công hội của Thất Tinh Thảo, Tam sắc phong cảnh thảo, nữ nhân này cũng rất biết nhìn xa trông rộng…

Năm rồi server mới mở, nhưng không có nhiều công hội chiến đội chạy qua đóng quân. Lần này server mới mở ra ngay lúc liên minh có thay đổi, sang năm giải mùa xuân sẽ tăng thêm hai danh ngạch chiến đội, chắc chắn sẽ thu hút không ít cao thủ nghiệp dư tham vọng muốn trở thành tuyển thủ thi đấu. Cứ mỗi lần liên minh quyết định tăng danh ngạch là y như rằng năm đó sẽ nổ ra các trận tranh giành đẫm máu, đội mới chen lên, đồng thời cũng sẽ đào thảo không ít các chiến đội lâu đời, có thể nói là một hồi tẩy bài thứ hạng chiến đội, cũng khó trách các chiến đội đều trở nên khẩn trương như vậy.

Cử công hội qua server mới để săn người, suy tính đủ sâu xa…

Gặp được cao thủ liền kéo về chiến đội nhà mình, chung quy vẫn tốt hơn so với để các chiến đội nghiệp dư dân gian hấp thu thôi…

Cái gọi là cao thủ xuất từ dân gian, Trung Quốc rộng lớn như vậy, không chừng lại toát ra một con hắc mã cũng nên…

Lưu Xuyên nói giúp Thất Tinh Thảo đoạt boss thế giới cấp 40, nghe có chút khoa trương, bởi vì anh cứ tưởng lần này nhiều nhất cũng chỉ có tầm ba đến bốn công hội chuyên PVP đóng quân bên server này, lại không ngờ sự thật có đến tận 8 cái! Muốn đoạt được boss từ trong tay 7 công hội còn lại, độ khó không khác gì giật khối thịt béo từ trong tay 7 con hổ đang đói cào ruột vậy… Khó cứ như lên trời.

Lưu Xuyên suy nghĩ một lát, mới nói “Khụ, hội trưởng ha, tới lúc đó xem tình hình như nào đã, chúng ta

hành sự phải tuỳ hoàn cảnh, tôi sẽ cố hết sức giúp bên anh đoạt, nếu không được vậy cũng không có cách nào…"

Đoạn trường thảo dở khóc dở cười "Anh em, không bàn tới boss thế giới nữa, tôi thực sự có thành ý muốn mời cậu về công hội bên tôi. Cậu là cao thủ, chắc phải hiểu được một vấn đề, server này rất nhiều công hội, mà công hội bên tôi thực lực xem như đứng top trong số các công hội rồi. Nếu cậu có hứng thú trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp, tôi có thể đề cử cậu đi thanh huấn doanh nhận phỏng vấn."

Đến thanh huấn doanh của Thất Tinh Thảo phỏng vấn…

Anh xác định là tôi đến đó nhận phỏng vấn sẽ không hù chết Tiếu đội nhà anh sao?

Lưu Xuyên cười nói "Cảm ơn ý tốt của hội trưởng ha, không cần đâu."

Đoạn trường thảo buồn bực "Cao thủ, cậu là chướng mắt công hội của chúng tôi sao?"

Lưu Xuyên nói "Không không, tôi vốn quen thân tự do rồi, hơn nữa bên cạnh tôi còn kéo theo hai đứa người quen, chúng tôi chỉ muốn lập đội đánh phụ bản lên cấp thôi, không thích vào công hội suốt ngày đánh nhau. Tôi lại không thích thiếu nợ anh nên mới tính toán giúp bên anh đoạt boss, cứ như vậy đi ha."

Nói đến nước này, Đoạn trường thảo cũng không có biện pháp dụ dỗ tiếp, liền nói "Được rồi, tới khi nào đánh boss thế giới cậu lại giúp đỡ thì tôi cảm ơn trước!"

Lưu Xuyên nói "Không cần khách sáo, đoạt được rồi mới nói đi."

Đoạn trường thảo lúc này chỉ có thể thạm thời buông xuống kế hoạch lôi kéo cao thủ.

Hội trưởng tự mình đi mời, mặt mũi gì cũng cho đủ hết rồi. Cao thủ Đường Môn này tâm tư không muốn vào công hội, cũng chịu thôi. Dựa vào lời cậu ta nói, tạm thời cậu ta sẽ không gia nhập bất cứ công hội này, coi như cũng còn chút may mắn, ít nhất không sợ mấy công hội đối địch lôi kéo được cậu ta. Thành quả kế hoạch lần này xem như không tệ… đi!

Đoạn trường thảo đang định trở về làm việc của mình, góc trái lại xuất hiện tin tư tán gẫu của cao thủ Đường Môn "À phải rồi hội trưởng, giúp tôi một chuyện được không?"

Đoạn trường thảo nghi hoặc "Cái gì?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Công hội Thất Tinh Thảo các anh là chuyên PVP nên không cạnh tranh kỷ lục phụ bản đâu đúng không? Bên tôi đang lập đội đánh phụ bản, thiếu hai người, có thể cho mượn hai người bên anh qua đắp chỗ không?"

Đoạn trưởng thảo "…"

Cái đậu xanh! Lôi kéo hắn nãy giờ hắn nhất quyết không theo, bây giờ ngược lại muốn lôi kéo người bên mình??

Lưu Xuyên nói "Được thì cho tôi mượn ba cây cỏ kia đi, nhớ là có hai tên Võ Đang đúng không? Thao tác cũng tạm ổn, mượn họ đi đánh cái kỷ lục phụ bản."

Đoạn trưởng thảo do dự một chút, nói "Để tôi thử hỏi họ xem."

Thất Tinh Thảo là một trong những công hội lớn, nhưng quả thực họ lại không cạnh tranh ở phần kỷ lục phụ bản.

Bởi vì Tiếu Tư Kính từng nói "Đánh cái gì phụ bản? Lằng nhằng."

Các vị trong nhóm quản lý trực tiếp quỳ gối! Sau khi Tiếu đội buông một câu cực kì khí phách bá đạo như vậy, kể từ đó Thất Tinh Thảo không hề tham gia cạnh tranh kỷ lục phụ bản nữa, biến thành công hội thuần PVP, chuyên môn thu nhận người chơi đánh cạnh kỹ trường tốt. Bởi vậy cho nên công hội cực kỳ đoàn kết, số lượng nhân sĩ thích bạo lực yêu đánh nhau cực kỳ nhiều, cũng giúp ích rất lớn trong các trận bang chiến… Bất quá, cũng bởi vì vậy mà phương diện phụ bản trở thành điểm yếu của công hội, hầu hết người trong hội đều không yêu phụ bản.

Trư lung thảo, Hàm tu thảo, Nguyệt lượng thảo, cả ba người này trình độ chỉ ở mức tạm được, không thể xem như cao thủ, nhiều nhất chỉ có thể tính là chơi lâu năm. Bất quá, dù cho trình độ bình thường tới cỡ nào đi nữa, đánh phụ bản 30 cấp cũng là không thành vấn đề, dù gì cũng là người chơi lâu năm, ý thức làm sao kém được.

Đoạn trưởng thảo nghĩ như vậy, liền nhanh chóng làm ra quyết định, mời đám người ba cây cỏ vào đội.

Trư lung thảo phát biểu tình nghi hoặc hỏi "Sao vậy hội trưởng?"

Đoạn trưởng thảo nói "Cao thủ Đường Môn đấy, các cậu nhớ không? Cậu ta bảo đi đánh phụ bản nhưng còn thiếu hai người, muốn nhờ hai Võ Đang các cậu qua giúp đỡ."

Nguyệt lượng thảo nói "Ok, đúng lúc đang rảnh."

Hàm tu thảo nói "Tui cũng không có ý kiến."

Trư lung thảo buồn bực "Hổng cần tui sao?"

Hội trưởng vô tình nói "Đội họ có sẵn Thiếu Lâm rồi, mày cũng là Thiếu Lâm."

"…" Anh bạn heo yên lặng đi ra góc ngồi hộc máu.

Đoạn trường thảo nói "Như vầy, Đường Môn tuy nói là cao thủ, nhưng trình độ của cậu ta tột cùng đến mức nào anh vẫn không nắm chắc cho lắm, cậu ta nói mình từng chỉ huy đoạt boss thế giới, nên anh muốn xem thử anh ta rốt cuộc là thần thánh phương nào. Hàm tu thảo, chú mày tư tán gẫu cho anh mật mã với tài khoản đi, anh dùng acc của chú đi đánh phụ bản với hắn một lần thử xem sao."

Hội trưởng đều nói như vậy, Hàm tu thảo lập tức gật đầu đồng ý, mở ra QQ gửi tin nhắn tài khoản cùng mật mã của mình cho hội trưởng.

Đoạn trường thảo mở thêm một cửa sổ client game khác đăng nhập tài khoản của Hàm tu thảo, lại nói "Gửi tôi cái mã nghiệm chứng di động luôn."

"597747."

Đoạn trường thảo đăng nhập thành công, lại bảo "Anh đánh mấy turn trả lại mày ha."

Hàm tu thảo lập tức phát biểu tình cười toe nói "Không có gì! Hội trưởng anh cứ chơi đi, tui đang tính đi ngủ, mai trả acc cho tui cũng được!"

Tài khoản của Hàm tu thảo đúng lúc có thêm hảo hữu Đường Môn, Đoạn trường thảo liền tiện tay bấm xin vào đội, lập tức được thông qua.

Trong đội ngũ, ngoại trừ Đường Môn cùng với hai vị Thiếu Lâm, Ngũ Độc lúc trước, còn thêm một Võ Đang tên là "Thanh Phong Đạo Trưởng", Đoạn trường thảo trong lòng nghi hoặc đi đến cổng vào Danh Kiếm Các.

Lý Tưởng nhìn thấy "người quen" vào đội, lập tức lên tiếng chào hỏi "Là đội ba cây cỏ nha? Đội trưởng gọi tụi nó vào hả?"

Lưu Xuyên cười nói "Dù sao cũng là người quen, gọi bọn họ vào đỡ hơn kêu mấy tên xa lạ trên kênh thế giới, thao tác như thế nào ai mà biết, mấy tên này thao tác ít ra cũng đáng tin hơn."

Lý Tưởng hỏi "Tên heo kia đâu?"

Nguyệt lượng thảo xấu hổ đáp "Nó là Thiếu Lâm mà…"

Lý Tưởng sung sướng nói "Ồ, tui cũng là Thiếu Lâm, vậy nên đội này không có chỗ cho nó nữa, đánh xong

phụ bản thưởng cho cũng không có phần của nó~"

Nguyệt lượng thảo lập tức chụp lại những lời này gửi cho anh bạn heo nhà mình, bạn heo tiếp tục hộc máu lần hai…

Lưu Xuyên cười nói "Rồi, hai vị mới vào đội đến tập họp đi, rước nghe tôi nói đánh như thế nào, vào phụ bản chúng ta trực tiếp đánh thôi, để xem thành tích cuối cùng kém kỷ lục của hệ thống bao nhiêu."

Lưu Xuyên tỉ mỉ thuyết minh phương pháp đánh phụ bản cho hai Võ Đang mới vào, hai người càng nghe càng khiếp sợ——

Phương pháp này… trước giờ chưa từng nghe qua!

Giai đoạn đầu bởi vì đều nhảy lên mái nhà nên tất cả đều có thể an toàn đánh quái, đến giai đoạn đánh boss 2 thì chỉ mệt Đường Môn và Ngũ Độc chạy khắp sân khống chế hộ vệ, hai Võ Đang bọn họ chỉ cần làm một chuyện vô cùng đơn giản là đứng dồn toàn lực spam DPS là được…

Nguyệt lượng thảo nhịn không được tư tán gẫu hội trưởng nhà mình "Hội trưởng, phương pháp này tui chưa từng nghe qua lần nào!"

Đoạn trường thảo nhíu mày nói "Anh cũng chưa từng thấy qua, Đường Môn này coi như có chút khả năng, chúng ta vào đánh thử một turn trước rồi nói sau."

Lưu Xuyên vẫn còn đang tiếp tục kiên nhẫn dặn dò "Phụ bản này viễn trình dễ đánh hơn cận chiến, hai Võ Đang mới vào đội chuyển tâm pháp sang khí tông đi, chỉnh lại trang bị với kỹ năng luôn, nếu ok thì chúng ta vào."

Đội bốn người của Lưu Xuyên trước đó đã có 4 turn để học cách phối hợp với nhau, đã muốn trở nên vô cùng ăn ý, hơn nữa dựa theo phương pháp của Lưu Xuyên, dps viễn trình chỉ cần chú ý vị trí của mình một chút sẽ không bị quái hay boss đánh trúng nhiều, áp lực lớn nhất là Thiếu Lâm, nhưng nếu nắm chắc được nhịp dùng giảm thương và thuốc hồi máu, vẫn có thể trụ ổn…

Đoạn trường thảo nhìn thấy máu của Thiếu Lâm vẫn luôn nằm ở mốc 5% nửa chết nửa sống, quả thực là kinh hồn táng đảm!

Đánh phụ bản mà dám không pt buff!!?

Tuy Đoạn trường thảo theo PVP, không thích đi phụ bản, nhưng ít nhất anh vẫn biết là muốn đi phụ bản, tổ đội phố trí cơ bản nhất cần một tank một buff 4dps! Vậy mà cái đội quái thai này dám không cần buff, Thiếu Lâm tựa như đứa bé không có mẹ ruột hết sức đáng thương, tự mình nhai thuốc hồi máu, hơn nữa còn phải canh chuẩn 30s dùng thuốc, chỉ cần sơ suất lệch 1s thôi, bảo đảm là nằm xuống đất ngay!

Nhưng mà, càng khiến người ta cảm thấy hộc máu hơn là, Thiếu Lâm này vừa giãy dụa bên bờ vực sinh tử, lại còn có dư thời gian đánh chữ nói chuyện…

"Ê ê, Võ Đang bên kia, mau dùng kỹ năng đánh coi! Đừng có thất thần, đánh lấy điểm đó, thật lòng chút coi!"

Đoạn trường thảo quả thực rất muốn phun ra một bụm máu…

Thân là một hội trưởng, lại bị một tên tân thủ giáo dục…

Quái ở tiền viện bị đánh chết trong không khí kinh hồn táng đảm, tiếp đó là tới boss 1, ai bị boss truy đều hết sức né tránh, cho nên boss 1 cũng nhẹ nhàng đánh xong.

Quái ở hậu viện bị một loạt kỹ năng quần công của đám dps đầy bạo lực xử lý, sau đó tới boss 2. Hộ vệ chạy về phía boss đều bị Đường Môn và Ngũ Độc ăn ý kéo đi, Thiếu Lâm lôi theo boss đứng vững ở vị trí giữa sân, ba Võ Đang điên cuồng mà đánh, máu boss tụt cứ như là rong huyết…

Phụ bản lần này vượt qua rất nhanh, thời gian là 20 phút, thành tích hệ thống bình xét là 45000 điểm.

Lưu Xuyên mỉm cười "Bốn vạn năm, thành tích này cũng không tệ lắm. Hiện tại kỷ lục bị Quốc sắc thiên hương nắm giữ, 52000 điểm. Chúng ta ra ngoài điều chỉnh lại trang bị, sau đó thử thêm một turn nữa. Turn sau Hàm tu thảo đừng ngồi chơi nữa là được."

Hội trưởng đội lốt Hàm tu thảo "…"

Sáu người một lần nữa vào phụ bản, trải qua lần ma sát vừa rồi, turn này tốc độ đề cao hơn một chút. Sau khi đánh xong boss 2, thành tích bình xét của hệ thống là 49000 điểm, kém kỷ lục hiện tại 3000 điểm. Bây giờ chỉ còn chờ đổi hết trang bị là xong.

Lưu Xuyên cười nói "Ok, hôm nay bốn người của chúng tôi đã đi hết lượt rồi, đợi qua 12h reset rồi tập họp đi lại nữa ha."

Đoạn trường thảo kinh ngạc hỏi "Một ngày không phải giới hạn vào 5 lượt sao?"

Lưu Xuyên nói "Phải a, nhưng mà trước khi hai người vào, tụi này đã đánh 3 lần rồi."

Đoạn trường thảo "…"

Bốn người? Bọn họ chỉ với bốn người dám đi anh hùng? Bốn người lại còn không có buff dám đi anh hùng? Còn thành công thông quan ba lần?

Hội trưởng lần nữa nghẹn một ngụm máu ở cổ họng…

Giải thích một chút

+ Nã nhân thủ đoản, cật nhân chủy nhuyễn: Nhận thứ gì từ người khác thì tay ngắn, ăn thứ gì của người khác thì miệng mềm, ý chung là chỉ khi nhận lợi ích từ ai thì phải nể mặt họ

+ Bá Nhạc và thiên lý mã: hai từ này là xuất phát từ điển cố "Bá Nhạc tương mã", có thể xem thêm ở đây []

+ Hắc mã: từ chỉ những đối thủ có thể đoạt được chiến thắng mà mình không ngờ tới, trong lời của Lưu Xuyên là ám chỉ một đối thủ có tiềm lực cạnh tranh.

36. Quyển 2 - Chương 31: Hồng Phong Sơn Trang

Lý Tưởng hôm nay coi như may mắn, lần nào đi sờ boss cũng ít nhất lất được ba món trang bị tím, nên sau năm lượt phụ bản anh hùng, trang bị của cả bốn người đều thay đổi vài món, nhất là Thanh Phong Đạo Trưởng, ban đầu đã có sẵn vài món tím trên người, trải qua mấy lượt anh hùng xem như gần full nguyên thân trang bị.

Trong Võ Lâm, rất nhiều lưu phái của cùng một môn phái nhưng vũ khí lại hoàn toàn khác nhau, tỷ như trường tiên hay trùng địch của Ngũ Độc, lại tỷ như cung tiễn cùng túi ám khí của Đường Môn…

Chỉ có Võ Đang đặc biệt hơn một chút, trong game Võ Đang được định vị là môn phái kiếm tu, cho nên cả ba lưu phái của Võ Đang đều dùng trường kiếm, nhưng cụ thể thích hợp với lưu phái nào thì phải dựa vào tư liệu chi tiết chú thích trên trang bị.

Võ Đang chia ra làm ba lưu phái: kiếm tông, khí tông cùng thái cực.

Kiếm Tông có thể hiểu nôm na như là kiếm khách, am hiểu cận chiến và nghiêng về bùng nổ bạo kích, dựa vào tích luỹ kiếm ý ra đòn nhanh chóng công kích đối thủ, kỹ năng đa phần đều là xuất chiêu ngay lập tức, cảm giác tấn công rất mạnh.

Khí tông lại thuộc về loại hình đánh viễn trình, một kiểu như pháp sư tấn công từ xa, dựa vào kiếm khí công kích địch nhân khoảng cách đánh xa, sát thương cũng rất cao.

Lưu phái thái cực thì có phần đặc trưng một chút, thuộc loại hình khống chế nhiều, công kích chậm; chủ

yếu dựa vào các trận pháp khống chế như bát quái trận cùng thái cực trận để phụ trợ đồng đội, kỹ năng đều có chung đặc điểm là cần có thời gian cast trước khi xuất chiêu, rất dễ bị đối phương ngắt đoạn, cho nên yêu cầu người chơi phải có cái nhìn toàn cục diện và năng lực dự đoán mạnh.

Thanh Phong Đạo Trưởng chủ yếu theo lưu phái nào, Lưu Xuyên nhìn nãy giờ cũng chưa đoán ra

Lúc người này vừa vào tổ đội, trên người mặc trang bị là của kiếm tông. Sau khi vào phụ bản, bị Lưu Xuyên nhắc nhở liền đổi tâm pháp cùng trang bị sang khí tông, cũng chứng tỏ anh ta hiểu được ý đồ của Lưu Xuyên muốn lợi dụng đồng đội đều là chức nghiệp viễn trình đánh quái. Trong ba lưu phái Võ Đang thì khí tông mới thuộc loại "đánh phép từ xa", kiếm tông và thái cực không thích hợp với phối trí đoàn đội của họ trước mắt.

Năng lực lý giải của Thanh Phong Đạo Trưởng rất cao, không cần đội trưởng ra lệnh chỉ huy, đã có thể trong nháy mắt nắm giữ đúng cách để phối hợp với đội ngũ…

Võ Đang này, không đơn giản!

Trải qua năm lượt phụ bản anh hùng, Thanh Phong Đạo Trưởng luôn âm thầm quan sát Đường Môn thao tác lẫn chỉ huy, mà bên kia Lưu Xuyên cũng làm chuyện tương tự, âm thầm quan sát thao tác cùng ý thức của vị "đồng đội mới" này… Tuy chỉ là phụ bản 30 cấp, không cần đột xuất phát huy nhiều lắm, nhưng không cần xem thường khứu giác cùng trực giác của cao thủ, chỉ vài lượt phụ bản thôi, cả hai người trong lòng đều có đại khái hiểu biết về năng lực cùng trình độ của lẫn nhau.

Năm lượt phụ bản đánh xong rồi, nhưng vẫn còn kém nửa tiếng mới đến 12 giờ – cũng là giờ reset phụ bản của game. Lưu Xuyên liền kéo theo một đám người trở về khu thương hội giao dịch ở thành Giang Lăng tìm trang bị, cũng nhân tiện đem các trang bị kiếm được trong phụ bản mà trong đội không ai dùng tới giao dịch cho Thanh Phong Đạo Trưởng, để đạo trưởng treo lên cửa hàng giao dịch.

Mấy tiếng trôi qua, số trang bị xanh trong cửa hàng Thanh Phong gần như bán sạch.

Lưu Xuyên hỏi "Đạo trưởng, anh muốn nâng cửa hàng lên cấp hay ngay bây giờ không? Tài chính thăng cấp đủ sao? Bên tôi còn ít kim tệ nè."

Thanh Phong Đạo Trưởng đáp "Đủ rồi."

Cửa hàng cấp 1 chỉ có 1 trang gồm 16 ô có thể treo hàng hoá giao dịch, cửa hàng lên cấp 2 sẽ tăng thêm một trang nữa, tổng cộng 32 ô. Cứ mỗi lần thăng cấp sẽ được thêm 1 trang giao dịch, cao nhất là cửa hàng cấp 10, có 10 trang tổng cộng 160 ô.

Cửa hàng thăng lên cấp 2 rồi, có thể tăng thêm một vị quản lý.

Sau vài lượt cùng nhau đánh phụ bản, Thanh Phong Đạo Trưởng trong lòng đã công nhận trình độ của

Đường Môn, nên cũng không do dự, trực tiếp thêm Lưu Xuyên làm quản lý cửa hàng.

Quản lý cửa hàng có đầy đủ các quyền hạn như xuất nhập tài chính, xuất nhập hàng hoá, sửa chữa giá cả hàng hoá, etc… ngoại trừ không thể xoá bỏ cùng thăng cấp cửa hàng ra, quyền hạn cơ hồ tương đương với chủ cửa hàng. Cho nên củ cửa hàng mỗi khi muốn tăng thêm quản lý, nhất định phải đắn đo thật cẩn thận… Ở các server cũ từng xảy ra không ít trường hợp chủ các thương hiệu lớn tin tưởng lầm người, khiến cho tài chính cùng hàng hoá của cửa hàng mình bị rút đi sạch sành sanh… Bởi vậy nên Lưu Xuyên cũng hiểu được ban đầu Thanh Phong Đạo Trưởng tại sao lại cẩn thận quá mức như vậy.

Thanh Phong Đạo Trưởng tư tán gẫu cho Lưu Xuyên, nói "Anh tự treo trang bị lên đi, mật mã quản lý là 7963."

Lưu Xuyên cũng không khách sáo, trực tiếp mở ra menu cửa hàng, nhập vào mật mã, dùng thân phận quản lý đăng nhập vào, thao tác thử thì thấy quả nhiên có thể gửi hàng hoá, liền nhanh chóng dọn toàn bộ trang bị trong hành trang bỏ vào, cũng tiện tay đặt giá giao dịch.

Lý Tưởng nói trên kênh đội ngũ "Đạo trưởng, cửa hàng Thanh Phong này là do ông khai hả? Lợi hại nha, danh dự nằm top 3 luôn kìa."

Thanh Phong Đạo Trưởng trả lời bằng một chữ "Ừ."

Lưu Xuyên cười nói "Bây giờ tôi cũng là quản lý cửa hàng, về sau bốn người chúng hợp tác cùng nhau kiếm tiền. Đại sư không hiểu mấy vụ này đâu, lo về tập luyện kỹ thuật đi."

Lý Tưởng "…"

Bị đội hữu khinh bỉ, Lý Tưởng yên lặng gãi đầu.

Ngô Trạch Văn ngược lại vô cùng nghiêm túc tự tiến cử "Mọi người muốn kinh doanh sao? Tôi có thể giúp đỡ."

Lưu Xuyên thấy vậy, nhịn không được bật cười.

Nhóc tham tiền vừa thấy được cái gì dính tới kinh tế liền cảm thấy có hứng thú ha…

Lý Tưởng cũng phụ hoạ theo "Đúng đó đúng đó, Ngũ Độc toán siêu giỏi, mấy vụ tính toán lời lỗ cậu ta rành nhất!"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Cửa hàng cấp 2 chỉ có thể có hai quản lý, chờ cửa hàng thăng lên cấp 3 tôi sẽ thêm cậu ấy làm quản lý."

Nói xong những lời này, Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức giật mình kinh ngạc, tại sao mình lại vô duyên vô cớ tin tưởng ba người này như vậy… Quen bọn họ còn chưa được ba giờ đồng hồ nữa mà?

… Có lẽ là do tên đại sư kia có vẻ rất nhị lại xuẩn… nhìn liền biết không phải là kẻ lừa đảo có toan tính trong lòng…

Lý Tưởng hoàn toàn không nhận ra, bản thân lại một lần nữa đạt được một cái bình xét "Nhị hoá", vẫn đang cao hứng nói "Hợp tác cùng nhau kiếm tiền, cảm giác không tồi hen!"

Ngô Trạch Văn rõ ràng cũng cảm thấy hứng thú với việc kinh doanh, cậu hết sức cẩn thận lật xem các ghi chép giao dịch của cửa hàng, nghiêm túc phân tích "Giai đoạn đầu người chơi thăng cấp rất nhanh, trang bị xanh sau khi dùng liền bị khoá, nhưng dùng ba bốn ngày lại phải vứt đi, nên giá cả cũng thuộc dạng thấp. Trang bị tím mặc không khoá, có thể giao dịch qua tay lần thứ hai, lại bởi vì giá cả rất đắt nên người chơi bình thường mua không nổi… Nhưng trong game không thiếu những người chơi truy cầu trang bị có phẩm chất tốt, bọn họ sẽ không tiếc tiền mua trang bị tím, đúng không?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, game này đại gia không thiếu."

Ngô Trạch Văn nói "Tôi xem qua, trong cửa hàng của đạo trưởng bán toàn là trang bị xanh, như vậy sẽ khiến các "người chơi nhiều tiền" không cảm thấy hứng thú muốn mở cửa hàng ra xem xét, thời gian dài sẽ khiến những người này tạo thành thói quen thấy tên cửa hàng liền trực tiếp pass, gây bất lợi cho việc phát triển cửa hàng. Tôi cảm thấy chúng ta có thể xếp cả trang bị xanh lẫn trang bị tím bán xen kẽ nhau, tỷ lệ 3:7, vừa không ảnh hưởng lượng lưu thông hàng hoá trong cửa hàng, đồng thời hấp dẫn ánh mắt của các người chơi cao cấp muốn mua trang bị tím."

Học bá phân tích vấn đề, căn cứ dựa vào thực sự là đầy đủ ha…

Lưu Xuyên nhìn hàng chữ dày đặt mà Ngô Trạch Văn thật lòng ngồi gõ ra, khoé môi khẽ mỉm cười, giơ ngón tay lên khen ngợi "Bà xã nói rất đúng."

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Mở miệng là bà xã, sợ vợ tới vậy sao…

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói tiếp "Đạo trưởng, chúng ta làm theo lời bà xã tôi đi, lấy hết mấy món trang bị tím không dùng treo lên bán, về sau cửa hàng của chúng ta phải phát triển thành thị trường cung cấp tài liệu cao cấp, hiện tại chậm rãi hấp dẫn ánh mắt của đám nhà giàu mới là chính xác."

Thanh Phong Đạo Trưởng cũng không có ý kiến, liền lấy toàn bộ trang bị tím trong hành trang treo vào, cũng thuận tay đặt ra giá cả.

Lưu Xuyên vừa tán gẫu cùng đội hữu, vừa nhanh nhẹn tìm kiếm các cửa hàng bày bán các trang bị tím mà

cả đám bọn họ cần mua về, sau đó giao dịch cho Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng.

Lý Tưởng kinh ngạc nói "Ông tiêu tiền mua làm gì vậy? Chúng ta tự đánh từ từ cũng rớt mà…"

Lưu Xuyên nói "Đừng quên, mục đích của chúng ta là kỷ lục phụ bản. Mà thành tích bình xét của hệ thống đối với thông quan phụ bản, điểm trang bị cũng rất quan trọng."

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Đúng vậy, nếu có thể vượt qua kỷ lục của hệ thống, phần thưởng sẽ vô cùng phong phú. Giai đoạn tân thủ bởi vì không lâu, cho nên phụ bản 30 cấp như Danh Kiếm Các cũng chỉ đánh khoảng một tuần, sau đó sẽ rất ít người đánh, chúng ta đánh ra trang bị tím càng sớm càng dễ bán."

Ngô Trạch Văn nghe vậy lập tức liền hiểu ra "Dựa theo tốc độ thăng cấp hiện tại, sau khoảng 3 ngày chúng ta sẽ thăng quá 35 cấp, tới lúc đó thông quan Danh Kiếm Các sẽ không được phần thưởng nữa."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Vậy nên, trong ba ngày này, chúng ta tranh thủ kiếm một ít tiền đi."

***

Thời gian rất nhanh trôi qua, kim đồng hồ nhích qua con số 12, một ngày mới bắt đầu.

Góc trái biểu hiện số lượt đi phụ bản quả nhiên được reset, số lần vào phụ bản anh hùng Danh Kiếm Các trở về con số 5. Lưu Xuyên nhanh chóng mời hai cứu viện Võ Đang Nguyệt lượng thảo cùng Hàm tu thảo vào đội, sau đó triệu tập đồng đội tụ họp ở cổng phụ bản Danh Kiếm Các, cũng sẵn tiện mời bọn họ giao dịch…

Nguyệt lượng thảo lập tức thụ sủng nhược kinh "Mấy món tím này là?"

Lưu Xuyên "Cho các cậu đó, nhận đi. Đánh phụ bản giúp cũng nên có chút phí bồi dưỡng chứ, sao để các cậu làm không công được phải không?"

Nguyệt lượng thảo liền vui vẻ nhận lấy, trang bị Đường Môn cho vừa lúc toàn món đang cần.

Đoạn trường thảo (đội lốt Hàm tu thảo) lại bình tĩnh nhận lấy, dầu gì cũng là hội trưởng một công hội lớn, mấy món trang bị tím này không đủ khiến anh thấy ngạc nhiên.

Sáu người đứng ở cổng phụ bản chỉnh sửa lại một phen, Lưu Xuyên mới nói "Ok, chuẩn bị vào phụ bản. Muốn vượt kỷ lục nhất định phải giành giật thời gian mà đánh, tất cả đều cố gắng tập trung tinh thần, lúc nãy chúng ta phối hợp vậy xem như ổn, chúng ta cố hết sức đánh ra thành tích vượt kỷ lục ngay từ lần đầu tiên, mấy lần sau nếu may mắn vượt lên sẽ được thưởng thêm nữa."

Sáu người cùng nhau vào phụ bản, sau đó… đột nhiên giữa màn hình xuất hiện một dòng nêu lên——

"Nghe nói Hồng Phong sơn trang phái sát thủ thần bí lẻn vào Danh Kiếm Các, mong các vị hiệp sĩ cẩn trọng!"

Lý Tưởng kinh ngạc nói "Đây… chẳng lẽ là nhiệm vụ ẩn?"

Lưu Xuyên cũng có chút nghẹn trân trối, mới định đánh lần đầu vượt kỷ lục, lại gặp ngay chóc nhiệm vụ ẩn… vận khí hôm nay coi như là bùng nổ một hồi…

Trong phụ bản hình thức anh hùng, sẽ có 5% xác suất xuất hiện nhiệm vụ ẩn, nếu như "may mắn" gặp được nhiệm vụ ẩn, vậy xem như cả kịch tình cùng đấu pháp của phụ bản anh hùng turn đó sẽ thay đổi tương ứng, xem như toàn dựa vào vận khí của người chơi, có thể gặp chứ không thể cầu.

Khác với loại boss trong phụ bản thường, nếu đánh không lại diệt cả đội còn có thể hồi sinh đứng dậy tiếp tục đánh lại. Nhưng boss ẩn chỉ có thể đánh một lần, đánh không chết cả đội đoàn diệt, lần phụ bản đó cũng xem như thất bại, boss ẩn sẽ lập tức biến mất.

Phần thưởng đánh chết boss ẩn so với boss thường hậu hĩnh hơn nhiều lắm, tương ứng độ khó cũng sẽ nâng cao, boss ẩn không chỉ rớt trang bị tím, còn có thể rớt tài liệu hiếm, đây chính là thứ có giá trị hơn cả trang bị tím.

"Nghe nói Hồng Phong sơn trang phái sát thủ thần bí lẻn vào Danh Kiếm Các, mong các vị hiệp sĩ cẩn trọng!"

Hàng chữ giữa màn hình liên tục nhấp nháy ba lượt…

Lưu Xuyên nói "Gặp được nhiệm vụ ẩn rồi, lần này chắc không thể đánh kỷ lục được, chúng ta trước bàn bạc nên đánh boss này như thế nào đã.

Lý Tưởng nói "Tui chưa từng gặp qua vụ này nên không biết đánh như nào, đội trưởng ông cũng không biết luôn?"

Lưu Xuyên nói "Tôi quên rồi."

Lý Tưởng "…"

Xác suất gặp phải boss ẩn thực sự rất thấp, chỉ có 5%… Tức là phải đánh 20 lần phụ bản mới có cơ hội gặp được một lần, nhưng thực tế mà nói sau 20 lượt đánh phụ bản, hầu hết mọi người đều đủ kinh nghiệm thăng cấp tiếp tục với cái phụ bản cấp sau rồi. Bởi vậy, giai đoạn tân thủ mà có thể gặp được boss ẩn, xem như gặp đại vận…

Có lẽ mấy năm trước, Lưu Xuyên từng đánh boss ẩn của phụ bản này một hai lần, nhưng cũng đã lâu lắm rồi, sớm quên boss ẩn trong Danh Kiếm Các nó tròn méo ra sao…

Hồng Phong sơn trang, một thế lực trung lập trong chốn giang hồ Võ Lâm… nghe nói là nơi tập trung vô số sát thủ do một nhân sĩ thần bí thành lập nên, người chơi có thể bỏ tiền để phát huyền thưởng lệnh truy sát cừu nhân của mình. Những người chơi có năng lực tất nhiên có thể từ nơi này nhận huyền thưởng lệnh hỗ trợ ám sát người chơi, thành công đánh chết có thể nhận được tiền thưởng. Hồng Phong sơn trang có thể xem như một tổ chức đại lý sát thủ, từ tay người chơi thu phí trung gian để giết người, là nơi chỉ xem tiền chứ không xem người.

Bởi vì đặc thù "nửa chính nửa tà" của Hồng Phong sơn trang nên, đa số các boss ẩn của phụ bản đều là sát thủ do tổ chức này phái tới.. Những sát thủ này có thể được phái tới giết chết người chơi, cũng có thể sẽ giúp người chơi giết boss…

Dù sao cái loại thần kỳ như Hồng Phong sơn trang, không ai đoán được nó nghĩ cái gì…

Cả đám trầm mặc một lát, Lưu Xuyên mới lên tiếng "Hay là chúng ta tạm dừng một lát, tôi đi tìm hướng dẫn trên baidu?"

Thanh Phong đạo trưởng nói "Tôi nhớ cách đánh boss này."

Lưu Xuyên lập tức nói "Vậy đạo trưởng lên chỉ huy đi."

Thanh Phong đạo trưởng nói "Sát thủ này do Hồng Phong sơn trang phái tới ám sát Chấp sự Huyết Y Giáo, vừa xuất hiện sẽ giết chết boss 1 và boss 2, sau đó bởi vì chúng ta là người chứng kiến, hắn sẽ giết chúng ta để diệt khẩu… Cho nên chuyện chúng ta cần làm là theo sau lưng giúp hắn xử lý hai con boss, sau đó đánh chết hắn, xong."

Cả đám "…"

Loại kịch bản thần kỳ này… không hổ xuất phát từ tay của Hồng Phong sơn trang ha…

Thanh Phong Đạo Trưởng lại nói tiếp "Tiếc là đội chúng ta không có buff, sát thủ này máu mỏng lắm, rất dễ bị boss giết. Nếu boss giết chết sát thủ rồi, chúng ta sẽ trở lại với nội dung ban đầu của phụ bản, mà nhiệm vụ ẩn cũng sẽ thất bại."

Trên thế giới chuyện đau khổ nhất không phải là gặp không được boss ẩn, mà là boss ẩn rõ ràng đang đứng trước mặt ngươi, ngươi lại đánh không được…

Không có buff, quả thực chuyện bất đắc dĩ…

Cả đám trầm mặc một lát, Lưu Xuyên đột nhiên cười tủm tỉm nói "Ai bảo chúng ta không có buff chứ? Trong đội có thánh buff sờ sờ đấy thôi."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghi hoặc "Ở đâu?"

Lý Tưởng cũng thực nghi hoặc "Thánh buff?"

Lưu Xuyên cười nói "Bà xã, mau mau đổi qua bổ thiên, chứng minh cho đám này thấy bà xã có phải thánh buff hay không."

Ngô Trạch Văn bình tĩnh gật đầu "Ừ."

Cả đám suýt chút té chổng vó!

Trong đội thực sự có buff?

Giải thích một chút

+ Thời gian cast kỹ năng: hay cast skill time, thời gian đọc kỹ năng. Hầu hết các kỹ năng của class [phép thuật/magic] trong game đều có một đặc điểm chung, đó là đánh từ xa và tốn thời gian đọc skill (coi như bù cho việc đứng xa nã người ta), và thông thường thì trong lúc họ đứng đọc skill, bất kỳ ai cũng có thể dùng kỹ năng đánh để ngắt việc đọc skill của họ. Bình thường thì một số game cho phép việc ngắt skill với bất kỳ kỹ năng nào, cũng có game chỉ cho phép dùng một số kỹ năng cố định để ngắt skill.

+ Giờ reset phụ bản : cái này thường thấy trong hầu hết các game hiện nay, có vài loại phụ bản giới hạn số lượt tham gia của người chơi, được làm mới mỗi ngày, đa số sẽ làm mới vào lúc 0 giờ, tức là bắt đầu ngày mới. Nhưng cũng có vài game khác người chọn thời điểm làm mới quái lạ, tỷ như 2 giờ hoặc 5 giờ....

37. Quyển 2 - Chương 32: Nhiệm Vụ Ẩn

Bởi vì xuất hiện nhiệm vụ ẩn, cho nên nội dung của toàn bộ phụ bản đều thay đổi, cả đội dựa theo phương pháp cũ, nhanh chóng xử lý toàn bộ 60 con quái ở tiền viện. Quái vừa chết hết, kịch tình ẩn cũng bị kích hoạt.

Mỹ nữ chấp sự, boss của Huyết Y Giáo dáng người quyến rũ từ trên không đáp xuống, câu mở đầu vẫn là lời thoại cũ "Các vị hiệp sĩ đêm khuya đến đây, là để tìm tiểu nữ sao?" nói đến đây, đột nhiên im bặt, sau đó quay đầu lại quát "Kẻ nào lén lút, mau cút ra đây cho ta!"

Lúc này đã muốn giữa đêm khuya, nghe được giọng nói boss đột nhiên thay đổi như vậy, cả đội đều cảm thấy có hơi kinh ngạc.

Đương nhiên, đối tượng mà boss bảo cút ra ngoài không phải là đội của bọn họ, mà là vị sát thủ "boss ẩn" kia.

Một nam nhân hắc y mông diện đột nhiên xuất hiện, thân thủ tựa như quỷ mị, thoáng chốc đã đứng trước mặt bọn họ, khoé miệng gợn lên nụ cười lạnh lẽo, loan đao băng lãnh dưới ánh trăng tản ra hàn quang bức người, trên mu bàn tay xăm dấu hiệu một mảnh lá phong đỏ.

Mỹ nữ boss cười lạnh "Hừ, hoá ra là người của Hồng Phong sơn trang? Chuyện của Huyết Y Giáo chúng ta chưa đến phiên các ngươi nhúng tay!"

Sát thủ thần bí lạnh nhạt nói "Thứ lỗi, có người ra một vạn lượng hoàng kim lấy đầu của hai tỷ muội các ngươi, cho nên hôm nay chính là tử kỳ của tỷ muội ngươi!

Nhân lúc hai con boss đứng đối diện nhau "đấu khẩu", đám người Lưu Xuyên nhanh chóng điều chỉnh tốt vị trí của mình.

Thanh Phong Đạo Trưởng nhắc một câu "Bởi vì hiện tại đang trong nhiệm vụ ẩn, cho nên boss 1 sẽ không điểm danh ngẫu nhiên người chơi sau đó truy sát họ giống như lúc trước, cừu hận của nó sẽ cố định lên sát thủ kia, buff phải lưu ý buff máu cho sát thủ, những người còn lại liền tập trung đánh boss là được."

Ngô Trạch Văn thật lòng đáp lại "Đã biết."

Hai cái boss "trò chuyện" với nhau xong, giữa màn hình của mọi người lập tức xuất hiện dòng nhắc nhở

Nội dung nhiệm vụ ẩn của Danh Kiếm Các kích hoạt, xin các vị hãy giúp đỡ sát thủ thần bí của Hồng Phong sơn trang giết chết Chấp sự Huyết Y Giáo, thời gian đếm ngược: 600, 599, 598…

Lý Tưởng kinh ngạc thốt lên "Có cả giới hạn thời gian kìa!"

Lưu Xuyên lập tức nói "Nhiệm vụ ẩn đa số đều là có giới hạn thời gian, mọi người toàn lực công kích ha!"

Đội trưởng ra lệnh một tiếng, tất cả các dps trong đội lập tức liều mạng phóng kỹ năng đập lên người boss, Lý Tưởng cũng sớm chuyển tâm pháp sang lưu phái công kích cao là đao Thiếu Lâm, hì hụi vác đao chém liên tục lên người boss.

Lần này áp lực lớn nhất lại chính là Ngô Trạch Văn, bị ép chuyển sang làm buff.

Sát thủ thần bí được đặt ra là một Minh Giáo theo lưu phái song đao, Minh Giáo song đao trong game được xem như loại hình thích khách cận chiến, công kích cao nhưng phòng ngự thấp máu mỏng, bị boss liều mạng đánh, thanh máu liền tụt cứ như rong huyết

Ngô Trạch Văn chuyển bổ thiên, nhiệm vụ chính là buff máu cho sát thủ này, cả đội nhìn thấy thanh máu của sát thủ cứ trồi lên tụt xuống còn hơn tàu cao tốc, thực sự là kinh hồn táng đảm.

Lưu Xuyên đánh chữ nhắc nhở "Đừng dùng kỹ năng buff đội thêm máu cho nó, chú ý một chút tiết tấu dùng kỹ năng của boss, dự liệu khi nào thì nên buff đơn…"

Vừa nói tới đây, liền thấy Ngô Trạch Văn dùng một cái thêm máu đơn tức thời, thanh máu của sát thủ lập tức từ mức báo động 5% nháy mắt kéo lên hơn nửa thanh 50%…

Lưu Xuyên vui mừng phát ngón tay khen ngợi "Như vậy đó, làm tốt lắm!"

Biết ngay là nhiệm vụ này giao cho Ngô Trạch Văn chắc chắn không thành vấn đề mà, đề cập đến việc tính toán phần trăm máu, còn ai có thể chuẩn hơn so với học bá các môn tự nhiên đâu?

Ngô Trạch Văn tổng hợp lại các chỉ số về thời gian làm lạnh, lượng máu một lần buff cùng với kỹ năng của boss tính toán một lượt, nhanh chóng lập ra một phương thức buff máu an toàn nhất. Mọi người nhìn vào chỉ thấy thanh máu của sát thủ cứ trồi sụt liên hồi giống như sắp sửa ngã xuống, nhưng mỗi lần thanh máu chuẩn bị về 0 thì Ngô Trạch Văn đều canh chuẩn thời gian dùng một cái kỹ năng thêm máu đơn, ngay lập tức kéo máu của hắn trở về mức an toàn…

Mới đầu cả đội ai nấy đều nơm nớp lo sợ, tổng cảm giác buff nhà mình không kham nổi nhiệm vụ, sợ boss ẩn cứ thế mà ngã xuống… Sau vài lần như vậy, mọi người phát hiện Ngũ Độc vẫn bình tĩnh ung dung như cũ, không hề khẩn trương chút nào…

Tất cả mọi người đều có chút bó tay, cảm thấy cứ như hoàng đế không vội mà thái giám cứ quýnh mông lên…

Nguyệt lượng thảo nhịn không được miệng, gửi một ngón tay khen ngợi trên kênh đội "Ngũ Độc lợi hại lợi hại! Bội phục bội phục!"

Đoạn trường thảo cũng nói "Đúng là thánh buff!"

Lý Tưởng kiêu ngạo nói "Vô nghĩa! Ngũ Độc nhà tui đánh được buff được, ba hạng toàn năng!"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Ai là nhà cậu? Cút sang bên chơi đi, là nhà tôi mới đúng, phải không bà xã?"

Lý Tưởng "…"

Ngô Trạch Văn "…"

Người này chơi trò đóng vai đóng tới phát rồ rồi.. Bất quá Ngô Trạch Văn vẫn vô cùng bình tĩnh, thiết lập cơ chế tự chặn đối với những lời đùa giỡn của ai đó…

Không bao lâu, dưới sự nỗ lực của cả đám, boss 1 liền ngã xuống, trước khi chết còn không quên rống một câu "Ta thành quỷ cũng sẽ không tha cho các ngươi!"

Đương nhiên, cả đám không ai thèm để ý tới lời này, tiếp tục bảo Lý Tưởng lên sờ trang bị, sau đó tiến quên về hậu viện tiếp tục đánh.

Đến boss 2 xuất hiện, bởi vì Ngô Trạch Văn chuyển buff, không thể dùng roi phối hợp với Lưu Xuyên khống chế hộ vệ, Thanh Phong Đạo Trưởng liền chủ động nói "Để tôi khống chế hộ vệ cho."

Lưu Xuyên vô cùng yên tâm giao nhiệm vụ cho đạo trưởng "Ok, hai chúng ta khống chế hộ vệ, hai Võ Đang còn lại toàn lực đánh boss."

Quá trình đánh boss 2 đòi hỏi phải có 2 người chuyên môn khống chế hộ vệ xuất hiện toàn map, cho nên đánh boss liền chậm đi. Lưu Xuyên vừa kéo hộ vệ chạy vòng vòng, vừa đánh chữ nói "Đạo trưởng, anh tranh thủ nói với mọi người cách đánh con boss ẩn này đi."

"Ừm," Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức đánh chữ nói "Sát thủ này rất thường ẩn thân, cho nên chúng ta sẽ liên tục mất mục tiêu, phương pháp đánh boss này là phải chậm rãi mài máu của nó, mỗi lần máu nó giảm xuống 10% sẽ chia ra làm ba ảo ảnh, mà đánh ảo ảnh thì boss sẽ không mất máu. Lát nữa tới giai đoạn đó cứ để tôi tìm chân thân của nó, mọi người theo tôi đánh là được."

"Đến lúc máu hạ xuống 5% nó sẽ cuồng bạo một lần, cũng chia ra làm sáu ảo ảnh nháy mắt di chuyển đến sau lưng hòng đâm lén giết chết chúng ta, lúc ấy mọi người phải nhanh chóng di chuyển liên tục tránh ảo ảnh đâm sau lưng, bởi vì kỹ năng đâm sau lưng của boss này là một phát tức chết, nên giai đoạn cuồng bạo cuối cùng chúng ta chỉ có thể cố gắng ăn sát thương, trụ càng lâu càng tốt."

Mọi người nghe liền hiểu được.

Điểm mấu chốt nhất vẫn là việc tìm ra chân thân, nếu Thanh Phong Đạo Trưởng bảo mình có thể tìm ra được, vậy còn lại chỉ cần đi theo đạo trưởng đánh là ok… Còn về giai đoạn cuồng bạo sau cùng, đúng lúc điều chỉnh vị trí, đừng để ảo ảnh của boss vòng ra sau lưng đâm sát là được.

Dưới sự phối hợp của cả đội, boss 2 rất nhanh bị đánh chết… Ngay lập tức, vị sát thủ bí ẩn nãy giờ vẫn giúp đỡ cả đám đánh boss đột nhiên mở miệng nói "Tại hạ là Diệp Vân Phi của Hồng Phong sơn trang, đa tạ các vị hiệp sĩ đã tương trợ. Đáng tiếc, chỉ có người chết mới có thể giữ bí mật được…"

Sát thủ boss ẩn tay cầm loan đao vấy máu, xoay người lại "Cho nên, các ngươi nên chết đi…"

Cả đám "…"

Mới nãy vẫn còn giúp đỡ lẫn nhau, nháy mắt đã trở mặt… Cũng đành chịu, kịch tình vốn đã thế, chỉ có thể tiếp tục đánh thôi.

Điểm đáng ghét nhất của boss loại hình thích khách là thân thủ, vô cùng nhanh nhạy… lại còn hay ẩn thân hoặc là di chuyển đến sau lưng đánh lén, cứ như buộc người chơi phải cùng mình chơi trốn tìm vậy. Đánh boss loại này cần nhất là kiên nhẫn, nó ẩn thân ngươi phải kiên nhẫn đợi nó hiện hình…

Diệp Vân Phi là phản đồ của Minh Giáo, nên chiêu thức sử dụng đều là của Minh Giáo, khó chơi nhất ở khả năng phân ảo ảnh, nếu như không biết cách tìm ra chân thân của nó nhầm lẫn đánh phải ảo ảnh, cứ vậy mãi cho đến khi thời gian giới hạn kết thúc cũng không đánh chết được nó, nhiệm vụ ẩn rất dễ dàng bị thất bại.

May mắn trong đội có Thanh Phong Đạo Trưởng, lần nào boss phân thân cũng có thể nhanh chóng phát hiện chân thân của boss.

Liên tục năm lượt đều tìm đúng chân thân, Lý Tưởng liền nhịn không được khen ngợi "Đạo trưởng ánh mắt lợi hại thật nha, lần nào cũng tìm ngay chóc chân thân!"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Đại sư chưa từng pk cùng Minh Giáo?"

Lý Tưởng thản nhiên nói "Trình độ pk của tui hơi bị tệ, hồi trước chơi Đường Môn, đánh cạnh kỹ trường mãi cũng chỉ bò lên được chiến giới bốn…"

Lúc trước, Lý Tưởng vẫn luôn cảm thấy mình khá là "cao thủ", nhớ mới đầu Lưu Xuyên vào ký túc xá, cậu chàng còn vẻ mặt đắc ý nói "Tui quen thuộc với Đường Môn lắm, ông cứ vào game tìm tui, tui che chở cho ông!", mãi cho đến dạo gần đây gặp toàn là các cao thủ thực sự, mới phát hiện bản thân mình hoá ra chỉ là một con ếch ngồi đấy giếng, tầm nhìn hạn hẹp, trình độ pk chẳng hơn nổi bé mẫu giáo của mình đem ra quả thực là làm trò đùa cho các cao thủ chân chính….

Về môn phái Minh Giáo, Lý Tưởng cũng chỉ biết một cách đại khái, hơn nữa cậu cũng chưa từng gặp Minh Giáo cao thủ bao giờ, dù sao trình độ của người chơi ở chiến giới bốn cũng vẫn thuộc dạng dưới trung bình, khi đánh cạnh kỹ trường thì hệ thống sẽ dựa vào chiến giới để xếp cặp ngẫu nhiên, muốn gặp một cao thủ chân chính rất khó.

Thanh Phong Đạo Trưởng giải thích "Có thể nhìn các động tác chi tiết của ảo ảnh boss, mỗi lần chân thân sử dụng kỹ năng, ảo ảnh sẽ có một khoảng thời gian ngắn bị đông cứng, bởi vì nó là ảo ảnh nên động tác bắt chước sẽ delay một chút, thời gian không quá 0.5 giây, nhìn quen liền có thể phân biệt."

Lý Tưởng một bên học hỏi một mặt kinh hãi "0.5 giây! Này đòi hỏi nhãn lực khủng đến cỡ nào chứ!?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "0.5 giây xem như là sơ hở lớn rồi, bởi vì hệ thống AI của boss không cao, cho nên delay mới tận 0.5 giây. Nếu cậu gặp cao thủ Minh Giáo chân chính, ảo ảnh của họ càng khó phân biệt, phải dựa vào kinh nghiệm lâu dài phán đoán ra, đôi khi còn phải nhờ vào may mắn nữa kìa."

Lý Tưởng gật gù giống như đã ngộ ra "Đạo trưởng, ông thường pk với Minh Giáo sao? Thấy ông rành Minh Giáo như vậy?"

Thanh Phong Đạo Trưởng tạm dừng một chốc, mới nói "Hồi trước có một người bạn là cao thủ chơi Minh Giáo."

Lý Tưởng nói "Ồ, thảo nào..."

Bởi vì có ánh mắt sắc bén của Thanh Phong Đạo Trưởng, cho nên tất cả ảo ảnh boss phân ra đều giống như hàng nhái kém chất lượng, nhìn liền biết cái nào là giả, mỗi lần đều chuẩn xác tìm được chân thân boss, bởi vậy cả đội đánh cũng dễ dàng hơn.

Máu boss hạ xuống gần mức 5% thì, Thanh Phong Đạo Trưởng nhắc nhở trên kênh đội "Chuẩn bị điều chỉnh vị trí, boss sắp cuồng bạo."

Vừa dứt lời, chỉ thấy hắc y nhân trước mặt đột nhiên hừ lạnh một tiếng, thân thể chia ra làm sáu, sáu ảo ảnh phân biệt nháy mắt di chuyển đến sau lưng người chơi, loan đao trong tay giơ cao chém xuống, ăn một đao này kiểu gì đầu cũng sẽ lìa khỏi cổ!

May là trước đó Thanh Phong Đạo Trưởng lên tiếng nhắc nhở, cả đám kẻ thì khinh công nhảy lên, kẻ thì lắc qua trái nhảy qua phải, mới tránh được bị boss chém sau lưng.

Sáu ảo ảnh bởi vì đánh lén bất thành, boss cũng trở nên buồn bực khó chịu, ảo ảnh một lần nữa tụ lại cùng nhau.

Phòng ngự của boss cũng bị giảm mạnh, cả đội nhân cơ hội tập trung công kích, trong nháy mắt máu boss hàng xuống 0.

"Chúc mừng người chơi: Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Trưởng, Nguyệt lượng thảo, Hàm tu thảo, lần đầu tiên hạ gục boss ẩn Diệp Vân Phi của phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các !"

Dòng thông cáo màu vàng của hệ thống vừa xuất hiện ở giữa màn hình, cả đám người đều hoảng sợ.

Lý Tưởng không thể tin được nói "Chúng ta thủ sát đó! Đỉnh thật!"

Lưu Xuyên cũng không ngờ kết quả lại như vậy, tiện tay mở ra Bảng anh hùng của Võ Lâm nhìn một cái,

phát hiện quả thực chưa từng có kỷ lục hạ gục boss ẩn Diệp Vân Phi của Danh Kiếm Các của bất cứ đội nào.

Lưu Xuyên cười nói "Vận khí chúng ta coi như không tệ, 0 giờ sáng reset số lượt đi phụ bản, chúng ta lần đầu đã gặp boss ẩn."

Lý Tưởng có chút nghi hoặc hỏi "Nhưng hôm qua không thiếu công hội đánh phụ bản anh hùng mà, không lẽ cả đám họ không ai gặp boss ẩn?"

Thanh Phong Đạo Trưởng điềm tĩnh nói "Hôm qua mọi người ai cũng mới bắt đầu đánh Danh Kiếm Các, mỗi đội chỉ có năm cơ hội, hơn nữa xác suất gặp được boss ẩn này rất thấp, có thể có đội gặp được, nhưng đánh không nổi, mà các đội có khả năng đánh chết boss lại không may mắn gặp được, nên bị chúng ta đoạt lấy."

Lý Tưởng cao hứng nói "Quá dữ, nhân phẩm bùng nổ hen! Mau sờ coi rớt cái gì!"

Lưu Xuyên "Đại sư mau lên sờ đi, lần nào cậu sờ ra trang bị tôi cũng dùng được, mau mau sờ cho tôi ám khí Đường Môn đi."

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng tâm trạng đầy rối rắm bước lên phía trước, khom người sờ bọc thưởng, trên màn hình đồng thời xuất hiện thông tin nhặt được——

Vũ khí: Chiết phiến

Vũ khí: Thất huyền cầm

Vũ khí: Tử ngọc trùng địch

Phòng cụ: Sương hoa y

Phòng cụ: Tử đằng nhuyễn giáp

Đá ngũ hành: kim, mộc, thuỷ, hoả, thổ (cấp 3) x60

Nguyên liệu: Gấm Tô Châu x12, Cẩm đoạn x12, Nguyệt ảnh tuyến x1, Hàn thiết toái phiến x1, Linh lung ngọc toái phiến x1,…

Mọi người thấy một chuỗi danh sách dài ơi là dài bắn ra, ánh mắt nhìn đều choáng váng…

Cảm giác bị mưa quà thưởng rớt trúng đầu này, thực sự là hạnh phúc chết đi được!

Ngô Trạch Văn nghi hoặc "Sao nhiều qusa vậy? Gần như gấp 2 lần mấy đợt trước…"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Đội thủ sát được cộng thêm phần thưởng, hơn nữa lại giết được boss ẩn, mới rớt đồ nhiều như vậy."

Lưu Xuyên cũng vô cùng hài lòng "Không tệ không tệ, ba thanh vũ khí, hai món phòng cụ, ba tài liệu hiếm màu cam, còn một đống đá ngũ hành nữa, đánh một lần boss này kiếm gấp 10 lần đánh anh hùng thường ha."

Đoạn trường thảo nhịn không được hỏi "Cao thủ, tài liệu màu cam bán không?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Không bán ha, hội trưởng."

Đoạn trường thảo một lần nữa nghẹn một bụm máu ngay cổ họng!

Tên này!! Làm sao biết mình là hội trưởng! Rõ ràng acc này là Hàm tu thảo mà…

Tin tán gẫu của Lưu Xuyên cũng đúng lúc phát tới, không quên kèm theo biểu tỉnh mỉm cười chiêu bài "Hội trưởng, thấy trình độ của tôi thế nào?"

Đoạn trường thảo "…"

Lưu Xuyên cười "Không sao không sao mà, dù sao chúng ta không thân không quen, anh nghi ngờ trình độ của tôi mới dùng tài khoản người khác kiểm tra xem thử thực hư ra sao, bình thường. Còn vì sao tôi biết thì, kỹ thuật thao tác của anh cao hơn so với Hàm tu thảo nhiều lắm ha, rõ mồn một ra đấy."

Đoạn trường thảo khóc không ra nước mắt, người ta đã sớm nhìn ra rồi…

Uổng công mình vì che giấu trình độ, lúc đánh boss cố tình ngồi không một lúc…

Bị đối phương nhận ra, Đoạn trường thảo chỉ đành mặt dày hỏi "Khụ, anh em ha, tài liệu cam cậu bán không?"

Lưu Xuyên nói "Không bán tài liệu, hay là như vậy đi, hai người bên anh giúp đỡ tôi đánh boss, tôi cũng không thể chiếm hết không chia phần thưởng cho hai người. Kim tệ chia đều, trang bị tím chia theo chức

nghiệp, ba món tài liệu cam cho anh chọn một món, sao hả?"

Tài liệu cam là nguyên liệu hiếm trong game, về sau chế tạo trang sức cần phải có các nguyên liệu này, cho nên tài liệu cam gần như là vô giá.

Trong game, trang bị chia ra làm ba loại chính bao gồm vũ khí, phòng cụ cùng trang sức.

Vũ khí chỉ có thể sử dụng tài liệu hoặc tích phân để đổi ở Danh Kiếm Các.

Phòng cụ gồm năm món đối ứng với năm bộ vị là mạo tử, y phục, yêu đái, khố tử, hộ oản; người chơi sau khi max cấp có thể lựa chọn đổi các loại sáo trang môn phái, hoặc là tự mình đi đánh phụ bản tìm các món lẻ để mặc, phối hợp thế nào tuỳ bản thân quyết định.

Mà trang sức, lại là trang bị có nhiều thay đổi để lựa chọn nhất, bao gồm ba món trang sức là hạng liên, giới chỉ, thủ trạc; Ba món này cũng có rơi trong phụ bản, nhưng thuộc tính lại không được tốt lắm, hầu hết cực phẩm trang sức đều có xuất xứ từ chế tạo thủ công.

Thị trường trang sức cao cấp cũng là thị trường dễ kiếm tiền nhất sau khi các người chơi max cấp, cho nên các loại tài liệu cam dùng trong chế tạo trang sức liền theo đó mà trở nên vô cùng trân quý.

Những món mà con boss ẩn này rơi cũng thuộc dạng bình thường, thứ có giá trị nhất chính là ba món tài liệu cam kia——

Linh lung ngọc toái phiến là thứ cần thiết chế tạo linh lung thủ trạc, vô ảnh tuyến là tài liệu phải có khi chế tạo các loại hạng liên, hàn thiết toái phiến có thể chế tạo ra khuôn đúc giới chỉ… Ba loại tài liệu cam này càng về sau càng trở nên vô giá, có tài liệu thậm chí dù có ra nhiều tiền cỡ nào cũng chưa hẳn đã có hàng. Đoạn trường thảo thấy tài liệu cam, nên mới theo thói quen buộc miệng hỏi bán không, lại không ngờ Đường Môn này dám cho bọn họ miễn phí lựa một món, ngược lại khiến thân là hội trưởng công hội lớn như anh cảm thấy ngại…

Lưu Xuyên nói "Hội trưởng không cần khách khí ha, thích cái nào cứ lấy, tụi này còn cần bên anh giúp đánh kỷ lục nữa. Ba món chọn một đi, anh thích cái nào?"

Đối phương nói tới nước này, Đoạn trường thảo cũng không khách sáo nữa "Vậy cho tôi linh lung ngọc toái phiến đi, trang bị tím với kim tệ không cần, mọi người tự chia nhau đi."

Lưu Xuyên nghe vậy liền đồng ý, chia linh lung ngọc toái phiến cho Hàm tu thảo, cũng tiện tay cho Nguyệt lượng thảo mấy cái đá ngũ hành, khiến cậu chàng cao hứng muốn chết.

Những người còn lại trong đội thấy vậy cũng không ý kiến.

Trước lúc Lưu Xuyên gọi hai người kia vào đội giúp đỡ cũng từng nói qua, nếu có rớt tài liệu nhất định phải chia cho họ một ít, xem như phí vất vả, cũng không thể để cho đường đường một hội trưởng của Thất Tinh Thảo chạy tới làm culi không công cho chúng ta, đúng không?

38. Quyển 2 - Chương 33: Kiếm Ngân

Sáu người ở ngoài cổng phụ bản kiểm tra chỉnh đốn lại một lần, sau đó mới mở phụ bản, đang lúc đánh boss 1 thì đột nhiên kênh thế giới liên tục nảy ra dòng thông báo màu vàng đặc trưng của hệ thống——

"Chúc mừng công hội Quốc sắc thiên hương đã phá được kỷ lục phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 53000 điểm!"

"Chúc mừng công hội Lạc hoa từ đã phá được kỷ lục phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 54500 điểm!"

Một lát sau, lại một thông báo nữa ——

"Chúc mừng công hội Trường an huyễn dạ đã phá được kỷ lục phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 63500 điểm!"

Thành tích ký lục của phụ bản đơn vị điểm là 500 điểm, đội ngũ ở sau muốn đánh bại thành tích của đội ngũ trước mình thì phải hơn 500 điểm mới có thể được hệ thống thông cáo toàn server. Chứ nếu không ngươi đánh được 52111 điểm thông cáo, hắn đánh 52112 cũng lên thông cáo, chênh lệch 1 điểm cũng thông cáo thì hoá ra thành cái chợ mất.

Lúc này đã qua 0 giờ cũng có một đoạn thời gian, tập thể các công hội lớn bắt đầu ra tay, mở mà cuộc chiến tranh đoạt kỷ lục phụ bản. Khác với thành tích kỷ lục của công hội người quen "Liên minh ăn hàng" hôm qua, bắt đầu sau 0 giờ hôm nay mới là chiến trường tranh đoạt thành tích kỷ lục chân chính. Các công hội trực thuộc chiến đội lớn như Quốc Sắc, Trường An, Lạc Hoa Từ… đa số đều là chuyên cả PVP lẫn PVE, có bộ phận quản lý cùng đoàn đội tinh anh vô cùng chuyên nghiệp, tự nhiên cũng sẽ có chỉ huy lợi hại biết cách tối ưu nhất để nâng cao thành tích đánh phụ bản.

Nghiệp đoàn của Quốc Sắc xem như là kẻ bắn phát đầu tiên, trước hết vượt lên với thành tích 53000, tiếp theo đó là Lạc Hoa Từ với thành tích tăng lên 54000, công hội của Trường An vừa lộ diện đã đem thành tích trực tiếp vọt lên tới 63000!

Nội ung của phụ bản chung quy đều là được đặt ra sẵn, công thức tính toán điểm của hệ thống cũng là cố định, mà thành tích kỷ lục cũng không thể cứ mãi phá vỡ được, bởi vì cao thủ lợi hại đến mức nào cũng có giới hạn. Đợi đến khi lên 35 cấp, phụ bản Danh Kiếm Các sẽ không còn phần thưởng cùng xếp hạng nữa, cho nên ở giai đoạn tân thủ từ 30 – 35 cấp này, đánh được thành tihcs hơn 60000 như vậy, đã gần tiếp cận với thành tích kỷ lục cao nhất của các server cũ rồi, muốn phá được rất khó.

Công hội Trường An vừa xuất hiện trên kênh thông cáo, kênh thế giới nháy mắt liền sôi sục lên, tiếng hoan hô xen lẫn với bái phục, cả đám người chơi còn xếp hàng vỗ tay cùng tung hoa.

Mùa giải đấu trước, Trường An đoạt được quán quân, bởi vậy nên lượng fan hâm mộ cũng tăng lên rất nhiều, phương thức lộ diện cũng đặc biệt cool hơn người khác.

Mấy công hội tranh đoạt đến đầu rơi máu chảy, mỗi lần lên thông cáo thành tích đều tăng đều 500 hay 1000, lần này Trường An vừa ra tay, liền kéo thành tích vượt lên đến hơn 9000 điểm, quả thực khiến người khác không thể không bội phục.

Chiến đội Trường An có hai tuyển thủ đứng đầu cực kỳ nổi tiếng, vô số người hâm mộ. Một vị là đại biểu cho lưu phái kiếm tông Võ Đang "Kiếm Ngân", cũng là đội trưởng của chiến đội Trường An – Dương Kiếm. Vị còn lại là đại biểu cho lưu phái trảo Nga Mi "Dạ Sắc", đội phó chiến đội Trường An – Tần Dạ.

Hai người này lúc thi đấu lẫn nhau phối hợp, nhìn bề ngoài mà nói khá là xinh đẹp, rất có cảm giác như phim hành động võ thuật.

Dương Kiếm với kiếm pháp cận thân sắc bén quả quyết, Tần Dạ với bạch cốt trảo ra tay liền thấy máu, đấu phái trung tâm của chiến đội Trường An cũng là kết hợp giữa kiếm tông Võ Đang và trảo Nga Mi, kiếm khách và thích khách bắt tay nhau hợp tác công kích địch nhâu, đội hữu thì lại bảo hộ hiệp trợ. Bất cứ kẻ địch nào bị hai người cùng lúc áp sát, cơ bản là sẽ bị một bộ liên chiêu giết chết trong nháy mắt.

Hơn nữa cũng có câu, "hồng lam tuyệt phối", đạo trưởng Võ Đang với đạo bào bạch lam, nữ tử Nga Mi thì lại khinh sa hồng bạch, đứng cạnh bên nhay quả thực là trai tài gái sắc, vô cùng xứng đôi. Trong Võ Lâm, Nga Mi và Võ Đang cũng là hai môn phái có nhiều người chơi nhất, số cặp tình lữ kết hôn thuộc hai môn phái này cũng rất nhiều. Kiếm Ngân và Dạ Sắc đều là hai tuyển thủ chuyên nghiệp nổi tiếng trong liên minh, lại ở cùng một chiến đội, tự nhiên sẽ khiến người chơi cảm thấy họ là một cặp, còn thuộc dạng "cặp đôi hoàn hảo" nhất nữa…

Nhưng thực thế thì…

Khoan bàn tới việc Tần Dạ là nhân yêu chính hiệu, nam nhân lại chơi nhân vật nữ; Tính cách của Dương Kiếm cũng không có xíu nào giống với đạo trưởng Võ Đang tiên phong đạo cốt…

***

Cùng lúc đó, phòng huấn luyện của chiến đội Trường An.

Sau trận đánh lôi đài tổng hợp với đám tuyển thủ kia, Tần Dạ một mình ở lại phòng huấn luyện ngồi xem số liệu vũ khí trong bản cập nhật lần này của Võ Lâm. Ba thanh tranh võ mới trong đợt update lần này của Nga Mi bao gồm: Lưu quang (lưu phái cầm), Cô nguyệt (lưu phái tranh), Vô ngân (lưu phái trảo).

Số liệu vũ khí của cả ba thanh đều tương đối ổn, nhất là "Lưu quang" của cầm buff, kỹ năng thêm vào là "Lưu quang khúc", kỹ năng buff máu quần thể dựa theo phần trăm máu, có thể nói là tương đương với hồi sinh đầy máu cho cả đội trong lúc nguy cấp. Sự xuất hiện của thanh vũ khí này chắc chắn sẽ khiến các trận thi đấu trở nên khó phán đoán, khó khống chế hơn…

Vũ khí của các lưu phái còn lại cũng có các kỹ năng thêm vào rất mạnh; Có thể nói lần này xuất hiện 24 thanh vũ khí mới tương đương với 24 kỹ năng hoàn toàn mới, nên Tần Dạ mới không vội về phòng nghỉ ngơi mà nán lại ở phòng huấn luyện nghiên cứu vũ khí mới.

Sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng bước chân, giọng nói quen thuộc cũng đồng thời vang lên "Tần Dạ, anh chưa ngủ à, đúc lúc tôi có việc muốn nói."

Tần Dạ tháo tai nghe xuống, quay đầu lại.

Nam nhân mặc trên người đồ vest có vẻ nghiêm trang, tuổi lại chỉ mới hai mươi hơn, bởi vì thân là đội trưởng chiến đội mà nét mặt khuyết thiếu vẻ ngây ngô của lứa tuổi hai mươi, thay vào đó là vẻ già dặn thành thục. Hôm nay cậu ta đi dùng cơm ban chủ trì liên minh eSport, có lẽ là có uống rượu nên trên người thoảng một ít mùi rượu.

—— đội trưởng của chiến đội Trường An, Võ Đang kiếm đứng đầu của liên minh, ID Kiếm Ngân, tên thật Dương Kiếm.

Khởi đầu từ tân nhân xuất sắc nhất mùa giải đấu thứ sáu, đến đội trưởng của chiến đội Trường An mùa giải thứ tám, đội trưởng chiến đội quán quân của mùa giải thứ chín…

Chỉ trong hai năm ngắn ngủi, thiếu niên ngây ngô của ngày nào đã lột xác hoàn toàn…

Tần Dạ còn nhớ khoảng hai năm trước, thời điểm mà Dương Kiếm vừa mới gia nhập chiến đội Trường An, gặp anh liền lễ phép cúi đầu gọi tiền bối… Còn Dương Kiếm của hiện tại ngay cả lúc nói chuyện cùng đội viên cũng bằng thái độ giáo huấn người dưới, đến cả Tần Dạ cũng từng bị cậu ta không khách khí la mắng.

Tất nhiên, làm đội trưởng nhất định phải có tính quyết đoán, khi cần liền phải mắng, nên Tần Dạ cũng không để tâm việc nhỏ ấy.

Chỉ là… trong lòng nhịn không được cảm khái một chút thôi.

Dương Kiếm trưởng thành thực sự quá nhanh, ngay cả anh cũng có lúc cảm thấy được mình đuổi không kịp bước chân của cậu ta.

Tần Dạ nhìn Dương Kiếm một cái, hỏi "Dương đội, tìm tôi có việc sao?"

Dương Kiếm nói "Không phải tôi bảo hôm nay phía Phỉ Phỉ mời đi dùng bữa sao? Tại sao anh không đi?"

Ngữ điệu tràn đầy chất vấn.

Trần Phỉ Phỉ là một nữ MC bình luận nổi tiếng trong liên minh Sport, cũng là bình luận viên chính thức mà phía tổ chức chỉ định trong mùa giải thi đấu lần thứ mười này.

Bất cứ môn thể thao thi đấu nào cũng không thể thiếu bình luận viên; có đôi lúc, bình luận viên còn có thể dẫn đường cho dư luận. Dù sao mà nói đa số những người xem thi đấu phần lớn đều là góp náo nhiệt tìm vui là chính, những người thực sự vì hiểu biết mà xem rất ít. Cho nên một bình luận viên giỏi có thể khiến cho một trận đấu trở nên thu hút hơn, ngược lại dù trận đấu có cỡ nào phấn khích nhưng lại gặp một bình luận viên dở tệ, người xem thậm chí sẽ cảm thấy tẻ nhạt chán ngắt.

Đội bình luận viên hiện tại của Võ Lâm xem như trên mức trung bình khá, đủ loại hình từ hoà nhã cho đến nhiệt huyết, cũng có nổi danh độc miệng, nhưng trước mắt vẫn chưa xuất hiện việc công khai bôi nhọ tuyển thủ, hoặc là tình huống trả thù cá nhân lúc bình luận trận đấu.

Dương Kiếm rất hay đi dùng cơm với đội bình luận, cho nên khá thân với bọn họ. Bởi vậy lần nào có trận đấu của Trường An, đám bình luận viên đều giúp Trường An thổi phồng nhiều thứ, tỷ như "Dương đội trưởng thực lợi hại" hoặc "Dương đội trưởng quả không hổ là Võ Đang kiếm đứng đầu" hay "Chiến đội Trường An quả thực rất có khí thế của đội quán quân"

Có thể nói, độ nổi tiếng của Dương Kiếm cao tới như vậy, ngoại trừ bản lãnh thực sự của cậu ta ra thì công "thổi phòng" của đội bình luận cũng góp phần không nhỏ.

Cá nhân Dương Kiếm khá là hưởng thụ cảm giác bị hoa tươi vây quanh như vậy, đối với các trường hợp giao tiếp cũng đối ứng rất tự nhiên. Nhưng Tần Dạ lại phiền chán điều này vô cùng, anh cảm giác đám bình luận viên kia tâng bốc Dương Kiếm có điểm quá mức, nói đến Võ Đang kiếm, các chiến đội khác không thiếu cao thủ Võ Đang, cũng không thiếu lưu phái kiếm tông thực lực tương đương với Dương Kiếm. Nhưng Dương Kiếm bị đám bình luận viên và fan hâm mộ đưa lên thần đàn, lại thêm hào quang "đội trưởng của chiến đội quán quân" khiến cậu ta thực sự coi mình là Võ Đang kiếm đứng đầu của liên minh…

Lời khen bọc đường rất dễ khiến tuyển thủ đánh mất đi bản thân mình, mỗi lần Dương Kiếm gọi đi dùng bữa với đám người đội bình luận, Tần Dạ đều không muốn đi, hay nói đúng hơn là lười đi. Anh chán nhất là nghe đám người kia khua môi múa mép tâng bốc lẫn nhau, những bữa tiệc tràn đầy lời nịnh hót như vậy khiến người ta cảm thấy cả người đều buồn nôn khó chịu…

Tần Dạ thản nhiên nói "Tôi có nói với Trần Phỉ Phỉ, buổi tối hẹn đám người kia đánh lôi đài, lần sau tôi mời lại."

Dương Kiếm nhíu mày "Lôi đài có thể đánh bất cứ lúc nào, lần này Phỉ Phỉ khó được dịp đến Tây An, ra ngoài dùng bữa với cô ấy tốn bao nhiêu thời gian của anh?"

Tần Dạ quay đầu lại nhìn màn hình, tiếp tục nghiên cứu số liệu, cũng hạ giọng nói "Dù sao mấy hôm nữa cũng đến lễ khai mạc, lúc đó gặp tôi sẽ mời cô ấy uống cà phê."

Dương Kiếm hít sâu một cái, chuyển sang chuyện khác "Còn nữa, sắp bắt đầu mùa thi đấu thứ mười rồi, tranh thủ trước lúc mùa giải bắt đầu, anh dành thời gian khoảng hai ngày, chúng ta cùng đi chụp ảnh làm tuyên truyền. Anh là đội phó của Trường An, cũng nhân dịp này để mọi người biết anh là nam, không phải cái quỷ gì nữ thần."

Tần Dạ nói "Bảo Hân Nhiên đi đi."

Dương Kiếm bất mãn "Anh cũng không phải xấu đến không dám đứng trước ông kính, tại sao lần nào cũng bảo Hân Nhiên đi thay?"

Tần Dạ nói "Hân Nhiên là con gái, hình tượng lại xinh đẹp, tuyển thủ nữ dễ khiến người hâm mộ yêu thích hơn, thích hợp chụp quảng cáo tuyên truyền hơn tôi."

Dương Kiếm trầm mặc một lát, mới nói "Nói chung là anh không muốn lộ diện đúng không?"

Tần Dạ nói "Tôi không rảnh."

Dương Kiếm giận dữ quát "Tần Dạ, có phải là anh nhìn tôi không vừa mắt nên lúc nào cũng cố ý chống đối tôi không? Tôi nói ra cái gì anh cũng có lý do để phản bác, đội trưởng như tôi ở trong lòng anh chẳng khác gì vật trang trí đúng không?"

Tần Dạ không hề quay đầu lại nhìn, lạnh nhạt nói "Cậu suy nghĩ nhiều quá, tôi không rảnh thật."

Dương Kiếm "…"

Thanh niên lửa giận càng bốc cao, tháo áo vest ném phịch qua ghế ngồi bên cạnh, tựa như dã thú bị thương hung hăng trừng mắt nhìn Tần Dạ "Tần Dạ, anh nhìn xem có chiến đội nào mà đội phó nơi nơi chống đối với đội trưởng như anh không? Anh biết tôi nhịn anh lâu lắm rồi không?"

Tần Dạ bình tĩnh quay lại nhìn Dương Kiếm "Nhịn không được thì nói ra, có muốn đổi một đội phó khác không?"

Dương Kiếm "…"

Tần Dạ tắt máy tính, đứng dậy nói "Dương Kiếm, tôi không phải cố ý phản bác cậu, chỉ đang nói ra sự thật mà thôi. Trong chiến đội có rất nhiều chuyện chờ tôi xử lý, tôi thực sự không có thời gian."

Dương Kiếm “Anh…”

Tần Dạ vỗ vỗ vai thanh niên “Uống rượu thì đi ngủ sớm chút đi, ngủ ngon.”

Dương Kiếm “…”

Dương Kiếm nghẹn một bụng lửa giận, vốn định nhân cơ hội này thanh toán nợ cũ với đội phó của mình, kết quả lại bị Tần Dạ vài câu đơn giản chặn ngang cổ họng, muốn cãi nhau cũng cãi không được.

Dương Kiếm ngốc lăng nhìn bóng dáng xoay người rời đi của Tần Dạ, mất một lúc lâu mới hoàn hồn trở lại: Mẹ nó! Tôi còn chưa nói hết đâu!

Có đội phó nhà ai khó hầu hạ như anh không! Chỉ nhìn bộ dạng cao cao tại thượng của anh liền nổi máu rồi!

Dương Kiếm chửi thề một câu, xoay người nhặt lấy áo vest của mình, cúi đầu buồn bực về phòng nghỉ ngơi.

***

Trên đường về phòng ký túc xá, Tần Dạ phát hiện một cái đầu xù xù lấp ló ở góc, nhịn không được hô “Hân Nhiên, em còn chưa đi ngủ à?”

Hứa Hân Nhiên từ góc chui ra, vẻ mặt lo lắng “Tần đội, anh với Dương đội… lại cãi nhau hả?”

Tần Dạ nhức đầu đưa tay xoa xoa thái dương, nói ”Không có gì, bên nhà tài trợ muốn thay đổi poster quảng cáo, có rảnh em cùng với Dương Kiếm đi chụp ảnh tuyên truyền, anh còn nhiều chuyện phải làm lắm nên không đi được, lại làm phiền em.

Hứa Hân Nhiên xua tay cười nói “Có gì đâu mà phiền. Anh đó Tần đội, mấy hôm nay có phải là anh mất ngủ không? Sao em nhìn sắc mặt của anh kém quá vậy…”

Tần Dạ khẽ mỉm cười nói “Không có gì, em về nghỉ ngơi sớm đi, anh cũng về ngủ.” Nói xong liền xoay người rời đi.

Hứa Hân Nhiên nhìn bóng lưng rời đi của Tần Dạ, có hơi lo lắng cau mày.

Tần Dạ trở về phòng mình, tắm rửa rồi hong khô tóc, sau đó lên giường.

Anh vẫn còn nhớ rõ ngày hôm ấy, cựu đội trưởng dẫn theo Dương Kiếm đến chiến đội Trường An…

Thiếu niên vóc dáng cao lớn đứng trước mặt anh, có hơi thẹn thùng gãi đầu nói "Tiền bối, anh là tuyển thủ em ngưỡng mộ nhất, về sau hi vọng được anh chiếu cố nhiều hơn…"

Dương Kiếm của ngày đó, vẫn còn là một nam hài ngây ngô bộc trực…

Thời gian quả thực là một con đao giết heo, trong bất tri bất giác mài mòn đi góc cạnh của nhiều người. Hiện giờ Dương Kiếm đã là đội trưởng của chiến đội hào môn, liên miên tiệc tùng tiệc rượu các loại khiến cậu ta trở nên càng thêm khéo léo, quan hệ cũng rộng khắp, càng ngày càng có uy tín hơn trong chiến đội, nói chuyện với Tần Dạ cũng càng ngày càng không khách khí.

Làm đội trưởng rồi, tự nhiên sẽ thay đổi.

Dương Kiếm theo lưu phái Võ Đang kiếm, thiên về bạo kích. Đấu pháp của cậu ta cũng thuộc loại cấp tiến, thẳng thắn bộc trực, thích nhất là đối mặt trực tiếp đánh tay đôi với kẻ địch. Mỗi lần chiến đội Trường An thi đấu, đoàn chiến quy mộ đặc biệt đồ sộ, số lần tử vong của cả hai bên cũng thường xuyên đạt tới mấy chục lần, bởi hễ cứ đụng mặt là đánh nhau chết sống. Cho nên xem trận đấu của Trường An, khán giả luôn cảm thấy vừa đã mắt vừa phấn khích.

Nhưng Tần Dạ lại cảm thấy, cứ như vậy tiếp tục không phải là cách lâu dài.

Một đội ngũ chỉ trông vào lối đánh liều mạng đoàn chiến, ở nơi cao thủ vô số như liên minh, liệu có thể đi được bao lâu, bao xa?

Hiện tại Dương Kiếm vẫn còn trẻ, tốc độ tay vẫn có thể duy trì phong độ, còn có tư bản để liều mạng với đối thủ, có thể nhiệt huyết kích tình liều mạng mang về quán quân, vì thế mà đắc ý dào dạt nhếch đuôi lên tận trời cao, tự cho mình là bất khả chiến bại, bị ánh hào quang "đội trưởng đội quán quân" chiếu đến ngay cả ước mơ vì cái gì mà thi đấu thuở ban sơ đều quên đi mất…

Lần này Võ Lâm cập nhật đổi mới vũ khí quy mô lớn như vậy, các chiến đội khác đều đang ráo riết lên kế hoạch điều chỉnh chiến thuật. Trong trận lôi đài hôm nay, tất cả các đội trưởng chiến đội đều đến để nghiên cứu vũ khí mới, cơ hồ là có mặt đông đủ, ngay cả đã nghỉ thi đấu hơn nửa năm như Lưu Xuyên cũng cảm thấy hứng thú mà trở về quan khán trong chốc lát.

Còn cậu, cậu đang làm gì hả Dương Kiếm?

Cùng đội bình luận viên ăn cơm uống rượu, trò chuyện tâm tình?

Chiến đội Trường An là quán quân của mùa giải thứ chín, đúng vậy, nhưng còn các mùa giải về sau thì sao? Đợi đến lúc các đội trưởng chiến đội nghiên cứu triệt để phong cách thi đấu của cậu rồi, cậu lấy tư cách gì tiếp tục liều mạng với người ta nữa?

Trái ngược hoàn toàn với đấu pháp cấp tiến của Dương Kiếm, tuy rằng lối thi đấu của Tần Dạ nghiêng

về tàn nhẫn, nhưng cũng cực kỳ bình tĩnh, mỗi khi thi đấu Tần Dạ luôn giữ vẻ mặt nghiêm túc lạnh lùng không biểu tình giết chết đối thủ, chứ không giống với Dương Kiếm, hễ đánh không thuận lợi liền táo bạo nổi giận.

Tần Dạ không thích tham dự các loại hoạt động, một mặt là vì vấn đề tính cách của cá nhân anh, không thích giao tiếp với phóng viên truyền thông, nhà tài trợ hay cả những người xa lạ khác. Mặt khác, anh còn một đống vấn đề phải bận tâm, việc phối hợp chiến thuật của Trường An, lịch huấn luyện hàng ngày của đội viên, tuyển chọn xác định danh sách tuyển thủ dự thi của từng trận đấu… tất cả những hoạt động nội bộ của chiến đội cơ hồ đều là từ một tay anh xử lý, cho nên anh thực sự là không có thời gian.

Giữa đội trưởng và đội phó của chiến đội Trường An, kỳ thực vẫn luôn tồn tại một loại mâu thuẫn vô hình, không thể diễn tả bằng lời. Mâu thuẫn ấy tựa như một hạt giống chôn sâu trong lòng cả hai người, dần dần mọc rễ, chờ đến một lúc nào đó sẽ nẩy mầm chui khỏi mặt đất…

Tần Dạ biết, hôm nay Dương Kiếm uống rượu, tâm trạng không tốt, nộ khí tích tụ bấy lâu nhất thời bùng nổ, mới tìm cớ chạy đến cãi nhau với mình.

Nhưng Tần Dạ lười cãi miệng với cậu ta, hai ba câu liền chấm dứt chiến đấu, lấy cớ trở về phòng ngủ.

Chung quy cũng là đội hữu, lẫn nhau sóng vai cùng chiến đấu hai năm trời, đều là vì muốn tốt cho chiến đội, chỉ là điểm xuất phát khác nhau thôi, nếu thật sự cãi nhau cả hai người đều mất mặt…

Nhưng là, Dương Kiếm, sẽ có một ngày nào đó cậu liều mạng không nổi nữa, khi ấy chiến đội Trường An phải làm thế nào đây?

Giải thích một chút

Mấy lời của tác giả (tớ thấy thú vị nên dịch ra luôn XD):

Thực sự mà nói đi, loại người như Dương Kiếm ấy, là kiểu người thích hợp và dễ thành công nhất trong xã hội, biết cách giao tế rộng rãi, quan hệ khắp nơi, cư xử cũng khéo léo, bằng hữu cũng nhiều, muốn làm gì cũng sẽ dễ dàng hơn… Có điều, chắc cậu ta quên mất nơi cậu ta đang đứng là giới eSport, thực lực với thành tích mới là thứ người ta quan tâm. Cậu ta thực sự là… suy nghĩ nhiều lắm.

Đứng chưa vững đã lo chạy, kiểu gì cũng sẽ té đau cho xem.

Vài đội trưởng chiến đội đã xuất hiện, bên dưới là liệt kê cùng với mẫu động vật tương ứng tính cách của họ:

Lưu Xuyên: hồ ly một bụng xấu xa lúc nào cũng nhỏng đuôi cười tủm tỉm (Trêu ta? Cười tủm tỉm hố chết ngươi, không cần cảm ơn.)

Tiểu đội trưởng (Thất Tinh Thảo): sư tử trầm ổn bình tĩnh với ánh mắt vô cùng sắc bén nằm trong bụi cỏ (Trêu ta? Tát một cái cho chết.)

Thiệu đội trưởng (Đồng Tước): cự xà lạnh như băng thích chui trong động, không "care" bất kỳ ai (Trêu ta? Lạnh chết ngươi.)

Dương đội trưởng (Trường An): chó điên mắc bệnh chó dại chạy loạn khắp nơi cắn người (Trêu ta? Cắn chết ngươi.)

Dương đội:……

---

39. Quyển 2 - Chương 34: Tranh Đoạt Kỷ Lục Chiến

Công hội Trường An cũng tiến quân server mới, vừa ra mặt liền phát huy phong cách dẫn dắt chiến đội của Dương đội trưởng vô cùng nhuần nhuyễn, đơn giản mà thô bạo, màn mở đầu đã đánh ra thành tích 63000 điểm. Điều này cũng chứng tỏ đội tinh anh cùng chỉ huy của công hội Trường An rất có tâm đắc đối với phụ bản Danh Kiếm Các. Bọn họ ngày đầu quan vọng, một bên săn trang bị, vừa đến 0 giờ reset số lượt phụ bản liền lập tức thu phục kỷ lục phụ bản Danh Kiếm Các, vượt hẳn các công hội khác bằng thành tích cực cao như vậy.

Lưu Xuyên nhìn lướt qua bảng xếp hạng, nói "Công hội Trường An vừa ra ngựa liền đề cao thành tích lên sáu vạn ba, kỷ lục này… muốn phá có chút khó đây…"

Lý Tưởng nói "Nãy giờ thành tích tốt nhất của chúng ta giống như chưa có cái nào được năm mươi ngàn thì phải?"

Ngô Trạch Văn đối với ghi nhớ con số cực kỳ tốt, lập tức báo ra con số chính xác "49700 điểm."

Lý Tưởng nói "Kém thành tích kỷ lục mới nhất hơn mười ngàn luôn! Tui thấy giờ đội mình mà thay hết trang bị tím cũng không có hi vọng vượt qua được bọn họ…"

Thanh Phong Đạo Trường bình tĩnh nói "Thành tích này của Trường An quả thực rất cao."

Đoạn trường thảo lén lút gửi tin nhắn cho Lưu Xuyên "Anh em, tình hình như giờ tôi thấy mấy cậu bỏ

cuộc đi thì hơn. Kỷ lục này là đích thân hội trưởng cùng đoàn tinh anh lợi hại nhất của bên họ hợp tác đánh ra. Tên Trường an phi dương kia chính là do hội trưởng tổng công hội Trường An – Phong quá vô ngân thao tác."

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Spy báo tin tức về rồi đó hả?"

Đoạn trường thảo có chút lúng túng nói "Khụ khụ, đúng vậy…"

Lưu Xuyên phát một cái biểu tình vỗ vai "Cho nên hội trưởng à, công hội nhà người ta ngay cả hội trưởng cũng "xuất chuồng" hành động rồi, anh cũng đừng nên ngồi chơi mãi như vậy!"

Đoạn trường thảo khóc ròng.

Lần này tôi thật sự không có ngồi chơi mà, tôi thật sự nghiêm túc đánh mà…

Lưu Xuyên nói trên kênh đội ngũ "Đội chúng ta chỉ có mỗi đạo trưởng là full trang bị tím, năm người còn lại vẫn còn thiếu vài món, đánh 2 turn nữa tôi thử chạy tới thương hội tìm thử xem, nếu có thể thì mua cho đủ mấy món còn thiếu rồi thử lại lần cuối. Nếu thực sự phá không được kỷ lục, xem như train kinh nghiệm vậy."

Những người còn lại nghe vậy đều không ý kiến, dù sao nếu không phải đánh kỷ lục thì mỗi ngày năm lần anh hùng cũng phải đi cho xong thôi, vì đây là con đường nhanh nhất để thăng cấp. Còn phần vượt kỷ lục, đó giờ kỷ lục phụ bản vốn dĩ vẫn luôn là vật trong lòng bàn tay của các đoàn tinh anh công hội lớn. Đội ngũ qua đường được tạo lâm thời như bọn họ muốn lấy kỷ lục của hệ thống thôi đã khó rồi, huống hồ gì còn phải đánh bại đám người tinh anh kia.

Cả đội dựa theo lời Lưu Xuyên đánh xong hai lần phụ bản, rớt được vài món trang bị tím, đáng giá nhắc tới là lần này rốt cuộc Lưu Xuyên cũng có được vũ khí tím 30 cấp của Đường Môn ám khí!

Kết thúc phụ bản, phân chia trang bị cho mỗi người dựa theo chức nghiệp xong, Lưu Xuyên cùng cả đội tập trung ngoài cửa phụ bản kiểm tra trang bị còn thiếu, sau đó anh cùng Thanh Phong Đạo Trưởng trở lại thành Giang Lăng, một mặt treo các trang bị không dùng lên cửa hàng để bán, một mặt tìm mua các trang bị còn thiếu.

Xong xuôi, lại trở về cửa phụ bản tập họp, chia trang bị cho từng người, lần này xem như cả đội đều full trang bị tím.

Lưu Xuyên nói "Lần này là cơ hội cuối cùng, mọi người cố gắng một chút ha."

Lý Tưởng nói "Mới nãy công hội Trường An lại đẩy kỷ lục lên một lần nữa, thành tích tới sáu mươi bốn ngàn, nâng lên hẳn một ngàn điểm."

Lưu Xuyên nói "Dễ hiểu thôi, đoàn tinh anh bên họ cũng là mới qua bên server này, lần đầu đánh được thành tích sáu mươi ba ngàn, có lẽ là do có vài điểm sai lầm trong phối hợp, lần này sáu mươi bốn ngàn là bởi vì cả đội phối hợp đạt đến mức hoàn mỹ… Có lẽ, đây là thành tích cuối cùng của bọn họ cũng nên…"

Thanh Phong Đạo Trưởng "Thành tích đánh Danh Kiếm Các Công hội Trường An ở server cũ quả thực là ở vào khoảng 64000 điểm."

Lưu Xuyên cười nói "Vậy kế tiếp xem chúng ta có thể đánh ra thành tích vượt qua họ không! Mọi người cố lên!"

Cả sáu người lần nữa tiến vào phụ bản Danh Kiếm Các, cùng một cái phụ bản đánh nhiều lượt như vậy, đấu pháp đã muốn thuộc nằm lòng. Cả đội ai nấy đều tập trung tinh thần, giai đoạn đánh quái tiền viện áp lực nặng nhất là đại sư, phải nắm chắc nhịp kéo cừu và hồi máu, Lý Tưởng không hề phụ lòng đội hữu hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, giai đoạn này liền dễ dàng vượt qua.

Đến lúc boss 1 xuất hiện, Lưu Xuyên đột nhiên nói trên kênh đội ngũ "Mọi người đừng quan tâm tôi, cứ dựa theo cách cũ mà đánh!"

Boss bắt đầu điểm danh truy kích, người đầu tiên vẫn là "kẻ xui xẻo" Lý Tưởng, Lý Tưởng ngay lập tức dùng khinh công kéo theo boss chạy vòng vòng, những người còn lại ở tại chỗ đánh, mà khiến cho mọi người kinh ngạc là, Đường Môn đột nhiên dùng khinh công nhảy lên, nhanh chóng bám theo sau lưng boss, cũng đồng thời phóng ra tang hồn đinh!

Đinh một tiếng, ám khí màu bạc chuẩn xác bắn trúng vào giữa lưng boss!

Nguyệt lượng thảo thấy vậy liền sửng sốt! Cảm giác này sao quen thuộc quá vậy… giống hệt với cảnh tượng lần trước ở sơn trại tặc phỉ Thành Đô, người này cũng một mình dùng đấu pháp tang hồn đinh đánh lén sau lưng giết chết tổ ba người bọn họ!!

Không lẽ người này muốn dùng phương pháp đánh lén sau lưng bằng tang hồn đinh để giết boss sao?

Nguyệt lượng thảo rất nhanh sẽ biết đáp án: Phán đoán của cậu là chinh xác!

Boss chạy vòng vòng truy sát đại sư, Đường Môn lại chạy truy sau lưng boss!

Độc phiêu, tang hồn đinh, kim châm thứ huyệt, phi hoa trích diệp!!

Cơ hồ là không có một giây tạm dừng, kỹ năng tiếp nối tựa như hành vân lưu thuỷ, khiến người xem hoa cả mắt!

Các loại kỹ năng của ám khí Đường Môn toàn bộ đều bị ném về lưng boss, liên tục tạo thành hiệu quả xuất

huyết chồng lên nhau.

Bởi vì boss 1 có đặc điểm là không có cừu hận cố định, nên Đường Môn dù đánh liên tục cũng không cần lo lắng sẽ OT, boss vẫn tiếp tục đuổi theo Lý Tưởng, hoàn toàn không để ý đến Đường Môn đang phóng ám khí sau lưng mình!

Xuất huyết một tầng, xuất huyết hai tầng, xuất huyết ba tầng…

Hiệu quả xuất huyết chồng lên mười tầng! Máu boss rớt liên tục không khác gì rong huyết!

Tất cả mọi người khiếp sợ!

Tốc độ đánh boss lần này nhanh hơn gấp mấy lần những đợt trước!

5 phút, chỉ trong 5 phút, boss 1 liền ngã xuống!

Lưu Xuyên ngay cả bọc thưởng tran bị cũng không thèm sờ, vừa điều khiển Đường Môn chạy đi vừa đánh chữ chỉ huy "Cả đội mau chóng chạy đến hậu viện! Đánh xong rồi trở lại nhặt bọc!"

Cả đội ngay lập tức theo sau Đường Môn, mau chóng thu dọn quái ở hậu viện, boss 2 xuất hiện với lời kịch mở đầu dài dòng lôi thôim, Lưu Xuyên tranh thủ đánh chữ "Khống chế hộ vệ giao cho đạo trưởng, anh với Ngũ Độc phối hợp với nhau, có vấn đề không?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không thành vấn đề."

Lưu Xuyên nói "Ok, vậy chuẩn bị mở boss! Đại sư nghe theo tôi chỉ huy dùng phổ độ chúng sinh ha, tôi phải tập trung dồn dmg, cho nên không được kéo boss lung tung!"

Lý Tưởng lập tức trả lời "Đã hiểu."

Boss đọc xong lời kịch tên trên đầu lập tức biến thành đỏ, Lý Tưởng nhanh chóng dùng phật quang phổ chiếu liên tục kéo lại cùng giữ ổn định cừu hận boss.

Trong bảng cừu hận boss, đứng đầu là Thiếu Lâm, boss tự nhiên đuổi theo Lý Tưởng chạy đến giữa sân.

Lưu Xuyên dùng khinh công di chuyển tới sau lưng boss, đồng thời đánh một câu chỉ huy trên kênh đội ngũ "Phổ độ chúng sinh"

Lý Tưởng lập tức đè xuống phím tắt kỹ năng——

Phổ độ chúng sinh: kỹ năng trung giai lưu phái Thiếu Lâm phật, tạo thành trạng thái vô cừu hận cho tất cả động đội ở phạm vi 10 mét xung quanh, tất cả công kích đều không tạo thành cừu hận lên mục tiêu, hiệu lực liên tục 5s!

Lưu Xuyên đánh chữ "Võ Đang bên kia cố gắng dồn dmg!"

——chỉ có 5s, có thể đánh được bao nhiêu chứ?

Ám khí trong tay Lưu Xuyên cơ hồ nháy mắt phóng xuất! Phi tiêu thối độc, ngân đinh lạnh như băng, kim châm dày đặc, diệp phiến sắc bén… giống như trời trút mưa xối xả, toàn bộ phóng về hướng boss đứng giữa sân!

Hiệu quả xuất huyết một tầng, hiệu quả xuất huyết hai tầng, ba tầng…

Debuff xuất huyết không ngừng chồng tầng, tốc độ rút máu của boss cơ hồ gấp đôi so với lúc trước!

Mấy lần trước lúc, đến giai đoạn hộ vệ thứ 2 xuất hiện, cố gắng lắm cũng chỉ có thể rút được 5% máu boss, mà lần này… cư nhiên rút đến hơn 10%!!

Hiệu quả phổ độ chúng sinh vừa kết thúc, bởi vì Lưu Xuyên tạo thành debuff xuất huyết lên boss chồng quá nhiều tầng, giá trị cừu hận nhanh chóng leo lên, nháy mắt liền nhảy lên vị trí thứ hai, Lưu Xuyên thấy vậy lập tức dừng tay, đánh chữ nói "Đại sư trụ boss, đạo trưởng thay thế vị trí của tôi, tôi qua khống chế hộ vệ. Chừng nào phổ độ chúng sinh cd xong đại sư gõ 1 lên kênh đội!"

Lời chỉ huy vừa ra, cả đội lập tức hiểu!

Bởi vì ám khí của Đường Môn tạo thành debuff xuất huyết, nên giá trị cừu hận gây ra rất cao, nếu Lưu Xuyên tiếp tục đánh boss rất có khả năng sẽ OT, sau đó boss sẽ đuổi theo Đường Môn chạy khắp nơi, mà như vậy sẽ khiến cho lúc hộ vệ xuất hiện khó khống chế hơn, hơn nữa Đường Môn máu mỏng, bị boss bắt được rất dễ một chiêu là chết.

Lúc này tốt nhất là để cho đạo trưởng đang khống chế hộ vệ chuyển qua đánh boss, Lưu Xuyên lại thay thế đạo trưởng khống chế hộ vệ, cũng để cho giá trì cừu hận của Đường Môn đối với boss dần dần hạ xuống. Đợi đến khi nào phổ độ chúng sinh cd xong, liền trở lại phương pháp như lúc nãy, Đường Môn với Võ Đang trao đổi vị trí, đến một phát dồn dmg lên boss!

Đấu pháp lần này được cải tiến một chút, đơn giản là đổi vị trí cùng phối hợp với nhau thôi, đã khiến cho tiến độ phụ bản tăng lên nhanh chóng!

Đặc biệt hơn là, Lưu Xuyên chỉ sửa lại một chút đấu pháp của mình và Thanh Phong Đạo Trưởng, Thiếu Lâm chỉ phải dùng phổ độ chúng sinh nhiều hơn vài lần, những người khác chỉ cần giống như những lần trước là được! Chỉ cần Đường Môn và Võ Đang không mắc sai lầm gì, phương pháp này chắc chắn không

thành vấn đề!

Nguyệt lượng thảo quả thực là sợ tới ngây người!

Nếu không phải bởi vì đang đánh để lấy thành tích kỷ lục, cần tập trung tinh thần không được phân tâm, cậu chàng thực sự rất muốn lén lút pm cho hội trưởng nhà mình trao đổi tâm sự một chút!

Đoạn trường thảo cũng đang khiếp sợ, Đường Môn này thực sự rất kinh khủng, chỉ sửa đại một chút phương pháp đã khiến hiệu suất đề cao tới như vậy! Người này không những hiểu rõ boss, đối với kỹ năng của đội hữu cũng nắm rõ như lòng bàn tay, có thể nói đã đến cảnh giới đăng phong tạo cực….

Hóa ra, lúc trước cậu ta bảo muốn phá kỷ lục thành tích không phải là nói chơi cho vui, bằng phương pháp này có lẽ…. chỉ cần 15 phút liền có thể thông quan phụ bản! Hơn nữa, với đấu pháp mang tính kỹ thuật như vậy, trong thời gian ngắn đề cao lượng thương tổn trên mỗi giây (DPS) tăng lên liên tục, đến cuối cùng khi hệ thống bình xét thành tích cho điểm chắc chắn sẽ rất cao!!

Dưới sự cảm thán cùng kinh hãi của cả đội, boss 2 cũng nhanh chóng ngã xuống, trong nháy mắt đó kênh thế giới bắn ra một hàng thông cáo màu vàng quen thuộc——

"Chúc mừng người chơi: Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Trưởng, Nguyệt lượng thảo, Hàm tu thảo, đã phá vỡ kỷ lục phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 75000 điểm!"

Bảy mươi lăm ngàn điểm! Toàn server đều khiếp sợ!

Đội phụ bản của công hội Trường an huyễn dạ đang đứng cả đám trong phụ bản cùng nhau bắn pháo hoa ăn mừng kỷ lục mới vừa đạt được; ăn mừng còn chưa xong, kết quả hệ thống xuất hiện thông cáo kỷ lục mới, hội trưởng Phong quá vô ngân trực tiếp phun cả miệng trà lên bàn phím!

Bảy mươi lăm ngàn!?

Đậu má! Phá luôn cột mốc bảy mươi lăm ngàn!? Đám này đánh phụ bản bằng cách nào vậy? Chơi auto hay cheat sao?

Lưu Danh Bách Thế? Mê Vụ Chiểu Trạch? Đại Sư Có Lý Tưởng? Thanh Phong Đạo Trưởng?

Đám người với những cái tên quái đản này ở đâu ra vậy?

Phong quá vô ngân lấy khăn lau nước trên bàn phím, lập tức dùng tốc độ cực nhanh hạ mệnh lệnh cho đám quản lý công hội "Lai lịch mấy tên kia như thế nào, mau chóng tra cho tôi!"

Giải thích một chút

+ **Cừu hận**: Trong các game, khi mà người chơi phát động công kích lên boss (có game là mọi loại quái chứ không chỉ boss) thì sẽ tạo nên một giá trị cừu hận, giá trị này được quyết định bởi lượng thương tổn (damage) mà kỹ năng gây ra. Trong trường hợp đánh hội đồng thì ai cừu hận cao nhất, boss sẽ nhìn người đó (cũng đồng nghĩa là boss sẽ chỉ đánh người này thôi). Thường thì các game online sẽ có một loại môn phái/chức nghiệp/class được đặt vị trí là tank, những phái tank sẽ có các kỹ năng gây ra cừu hận đặc biệt cao hơn tất cả các phái khác (bất kể tới dmg), cũng nhờ vậy mà cừu hận của họ cao hơn tất cả những người khác, nhờ đó boss sẽ chỉ nhìn và công kích tank thôi. (Ưu điểm của tank là máu nhiều, phòng thủ cao, nhưng dmg sẽ đặc biệt yếu).

+ **OT**: overtank, đại khái là vượt cừu hận. Khi một phái chuyên đánh tạo ra sát thương quá mức cao, cừu hận họ gây ra sẽ có khi vượt hẳn tank, dẫn đến tank mất đi vị trí cừu hận số 1, và boss sẽ không nhìn tank nữa mà chuyển sang nhìn người này. Bởi vì các phái đánh có huyết rất mỏng, phòng thủ lại thấp (bù lại sát thương cao) nên bị boss đánh vài cái sẽ nằm chết. Sau khi họ chết có khi còn gây loạn cừu hận nữa, boss nhìn lung tung dẫn đến diệt đoàn =v=

+ **Thương tổn trên giây**: tức DPS, damage per second. DPS là từ thường dùng để chỉ các phái đánh chủ yếu (kêu dps hoặc kêu dmg đều giống nhau)

+ **Dồn dmg**: từ trong tác phẩm là bạo phát – tức là bùng nổ, đại khái là một loại bộc phát ấy, trong game tớ thấy thường kêu dồn dmg lên boss, tức là cố hết sức mà phang nó ý =A=

+ **Debuff**: tớ dùng từ này thay cho hiệu quả (mọi người thấy ở trên có khi tớ dùng hiệu quả, xuống dưới lại dùng debuff ý), từ này nghĩa là trạng thái xấu, nó rõ nghĩa hơn là từ hiệu quả. Giống như buff là tạo thành trại thái tốt thì debuff trái nghĩa lại, trạng thái xấu.

Tớ nhắc lại chút ha, trong game chia làm 3 loại chính bất kể phái nào, đó là TANK, DPS và BUFF.

Tank chủ yếu là để giữ cừu hận boss, làm bao cát cho boss đánh, bởi vì máu cao phòng cao nên dù bị boss đánh cũng sẽ sống lâu hơn những người còn lại.

DPS chủ yếu là chỉ các phái có khả năng đánh, tạo thương tổn lên boss, khả năng chủ yếu là gây sát thương bởi vì công kích vật lý (aka ngoại công) hay công kích pháp thuật (aka nội công) bẩm sinh cao, nhưng máu mỏng phòng thấp, bị boss đánh sẽ hộc máu ngay tức khắc.

Buff chủ yếu là các phái có khả năng hồi máu, ưu điểm là kỹ năng hồi máu và chức trách là hồi máu, hết.

40. Quyển 2 - Chương 35: Đoàn Người Qua Đường

Giờ phút này, tâm tình của hội trưởng công hội Quốc sắc rất là phức tạp…

Tuy chiến đội Quốc Sắc của bọn họ cũng mang tiếng là một trong bát cường, bất quá thứ hạng trong bát cường lại hàng năm xếp cuối, tức là lần nào tiến vào vòng thi đấu chính thức cũng đều bị đào thải ngay từ vòng đầu tiên, rất ít khi đoạt được cúp.

Hiện tại liên minh tổng cộng có 16 chiến đội, tuy mang danh là một trong bát cường nghe có vẻ rất oai, nhưng hàng năm xếp thứ tám trong bát cường, trình độ của bọn họ thực chất cũng chỉ ở mức trung bình khá so với số còn lại trong số tổng 16 chiến đội của liên minh mà thôi.

Lần này qua server mới, bọn họ cả đám đều phải liều mạng hết sức mới đánh được thành tích năm mươi ba ngàn, còn chưa kịp cao hứng được vài giây, kết quả bị công hội của Lạc Hoa Từ tát cho một cái vào má trái, kỷ lục bị họ vượt qua… Vẫn còn chưa kịp lấy lại tinh thần đâu, má phải lại bị Trường An tát cho thêm cái nữa vào má phải, kỷ lục lại bị vượt…

Chơi trò đoạt mệnh liên hoàn tát hay sao vậy?

Hơn nữa, lần này đám người bên Trường An quả thực đánh cho đau vô cùng, thành tích vừa ra một cái liền nhảy vọt lên tận đỉnh, trực tiếp hạ knoc-out cả Quốc sắc lẫn Lạc hoa từ.

Được rồi, không chơi nữa, tôi thừa nhận Trường an mấy người trâu nhất có được chưa? Dù sao mấy người cũng là chiến đội quán quân mùa trước thôi, lại còn bị lây nhiễm phong cách không vừa mắt liền xông lên đánh đấm như gà chọi của Dương đội trưởng, đội quản lý công hội Trường an tên nào tên này đều giống gà chọi mắc bệnh chó dại vậy, trực tiếp lại bạo lực.

Lại không ngờ, vừa tính xoay người né qua một bên, Trường an lại bị người khác "vẽ mặt"!!

—— Lưu Danh Bách Thế? Mê Vụ Chiểu Trạch? Đại Sư Có Lý Tưởng? Tên quái đản gì thế này?

Thấy công hội Trường An bị người khác vẽ mặt như vậy, không biết bao nhiêu hội trưởng công hội lớn âm thầm lén lút cười trộm đâu…

Sướng vãi~

Nhìn thấy đám công hội của đội quán quân vẫn luôn kiêu ngạo bị vẽ mặt như vậy, thật là sung sướng gì đâu!

Nhưng mà, cười trộm xong rồi, lại nhịn không được cảm thấy khiếp sợ!

Bảy mươi lăm ngàn điểm!

Cao hơn mười một ngàn điểm so với thành tích sáu mươi bốn ngàn của đám người bên Trường an!

Ngay thời điểm mà trang bị của tất cả đều tương đương nhau, hơn nữa ai nấy cũng tập trung tinh thần cao độ, không dám sơ suất dù chỉ nửa nhịp để đánh phụ bản, muốn đề cao thành tích bình xét cuối cùng lên một ngàn điểm thôi cũng đã gian nan vô cùng rồi! Phụ bản vốn là cố định, đám người này lại có thể ở giới hạn cực độ nâng cao thành tích lên tận mười một ngàn điểm, rốt cuộc bọn họ đã dùng phương pháp quỷ quái nào chứ? Không lẽ dùng cheat hay auto?

Như vậy lần này, không chỉ vẽ mặt mỗi Trường An mà thôi, mà là vẽ mặt tất cả những công hội chiến đội khác!

Quốc sắc vô song nháy mắt liền cười hết nổi.

Trầm mặc suy nghĩ một lúc, Quốc sắc vô song mới hồi thần lại, ra lệnh cho đám người trong kênh quản lý bên mình "Tra xét cho tôi lai lịch của đám người kia!"

Cùng lúc đó, ở công hội của Đồng tước, công hội của Hoa hạ, công hội Lạc hoa từ, công hội Phong hoả lang yên…

Tất cả những quản lý của các công hội lớn này, đều đang có chung một đề tài thảo luận: lai lịch của đội ngũ thần bí….

Cũng không phải các hội trưởng vì chuyện bé xé ra to, thực sự lần này khoảng cách kỷ lục bị phá chênh lệch rất lớn, muốn người khác xem nhẹ cũng khó!

***

Trái với Quốc sắc vô song vì "trộm vui vẻ" mà phản ứng chậm nửa nhịp, hội trưởng Phong quá vô ngân của công hội Trường An phản ứng nhanh nhất, cũng là người đầu tiên nhận được tin tức từ spy bên mình đưa về.

Dưới sự lây nhiễm cá tính "gà chọi" của Dương đội trưởng, quản lý của công hội Trường an cơ bản tính cách đều thuần một sắc nhiệt huyết lại phóng khoáng, hội trưởng Phong quá vô ngân lại là một người nóng tính, thấy kỷ lục vừa ra liền dùng tốc độ nhanh nhất gửi tin nhắn hỏi spy mà mình cài vào Thất tinh thảo.

"Đám phá kỷ lục kia là ai? Sao lại có cả người Thất tinh thảo nữa?"

Spy vô cùng chuyên nghiệp nhanh chóng hồi đáp "Hội trưởng, Nguyệt lượng thảo với Hàm tu thảo hai người này đích thật là người cũ công hội Thất tinh thảo, nhưng trình độ của hai tên đó trong hội chỉ ở mức tầm

trung, bốn người còn lại không phải người của Thất tinh thảo, tôi không quen lắm, đang hỏi thăm."

Phong quá vô ngân vẻ mặt hết sức phức tạp, với tay lấy khăn lau sạch nước trà bị phun lên bàn phím lúc nãy, ngẩng đầu hướng về phía hội phó Diệp lạc vô thanh nhà mình, nói "Diệp tử, cậu đi tra xét lai lịch bốn người này dùm tôi đi, Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Tưởng, tôi nghi bốn đứa này là acc phụ của đám Thất tinh thảo!"

Hội phó Diệp lạc vô thanh nghe vậy gật đầu, lập tức cho người thăm dò tin tức.

Một lúc lâu sau, mới báo cáo lại "Có vài người tra được tin tức, xác thực Đường Môn với Ngũ Độc là vợ chồng, mới kết hôn cách đây không lâu, bên Thất tinh thảo có vài người từng tham dự hôn lễ của họ. Thanh Phong Đạo Trưởng là mới vừa gia nhập, trước đó không quen biết lẫn nhau, về sau bởi vì đánh phụ bản anh hùng mới vào đội, người này là một thương nhân chuyên nghiệp, ở thương hội có một cửa hàng tên là Thanh Phong, trước mắt đã thăng lên cấp hai, danh dự xếp hạng thứ ba toàn hệ thống."

Phong quá vô ngân nhăn mặt "Là acc phụ của đám Thất tinh thảo kia đúng không?"

Hội phó Diệp lạc vô thanh vẫn bình tĩnh phân tích "Anh nghĩ dựa vào trình độ của đám người bên Thất tinh thảo có thể đánh được thành tích kỷ lục như vậy sao? Thất tinh thảo trước giờ nổi tiếng là phụ bản phế sài, anh vẫn chưa quên hắc lịch sử của đội trưởng Tiếu Tư Kính bên họ chứ?"

"…" Nhớ đến hắc lịch sử vì sao Tiếu đội không thích đánh phụ bản mà người người truyền lưu, Phong quá vô ngân mới tỉnh táo lại, nói "Cậu thử mật hỏi xem hội trưởng bên đó rốt cuộc muốn cái gì? Server mới chưa đủ loạn sao, đám người Thất tinh thảo lại còn bon chen phụ bản tạo thêm phiền nữa? Muốn làm loạn hết lên mới chịu sao?"

Diệp lạc vô thanh cũng rất là bất đắc dĩ, server mới lần này chắc chắn là loạn nhất trong các lần mở server từ trước tới nay, công hội của chiến đội bát cường đều góp một chân, thực là vô tiền khoáng hậu!

***

Mà lúc này, trong đội ngũ của Lưu Xuyên, cả hai người Đoạn trường thảo đều vì không thể tin nổi mà trầm mặc, Ngô Trạch Văn thì vô cùng bình tĩnh nói "Phá được kỷ lục."

Lưu Xuyên đáp trả bằng một chuỗi mặt cười dài thiệt dài "Bảo từ trước rồi còn gì, chúng ta sẽ phá được thôi. Mấy lần trước tôi chưa ra hết toàn lực, lần này tôi cũng xuất lực nhất đinh sẽ phá được:)"

Cả đám "…"

Cả đội trong lòng vốn đang bội phục người này, chẳng hiểu sao nhìn cái mặt cười tủm tỉm hết sức đắc ý của anh ta lại không muốn nói lời khen ngợi chút nào!

Lý Tưởng nghi hoặc nói “Nếu như ông biết cách đánh tốt hơn có thể phá kỷ lục, sao lúc trước không dùng sớm hơn?”

Lưu Xuyên hết sức vô tội nói “Lúc trước kêu hoài cậu không chịu sờ cho tôi cái ám khí tím 30 cấp của Đường Môn còn gì, vũ khí không có thì làm sao đánh được!”

Cả đám “…”

Lý do… có cần đơn giản tới vậy không….

Bất quá, tâm tình của Đoạn trường thảo lúc này quả thực chỉ một chữ sướng! Sướng vô cùng!

Có thể vẽ mặt tử địch Trường an một lần, thân là hội trưởng công hội Thất tinh thảo, có thể không sung sướng sao?

Tâm tình trở nên vô cùng sung sướng, Đoạn trường thảo lập tức tranh thủ gửi tin tán gẫu với Lưu Xuyên “Cao thủ ha, bây giờ tôi hoàn toàn không còn nghi ngờ bản lĩnh của cậu rồi, cậu đã hứa giúp tôi đánh boss thế giới 40 cấp rồi đó ha, nhớ đó đừng quên!”

Lưu Xuyên đáp trả bằng một loạt biểu tình chảy mồ hôi “Hội trưởng, anh xem trọng tôi quá, boss thế giới không giống đánh phụ bản, là phải đoạt trong tay công hội khác đó, tôi dù có ba đầu sáu tay cũng không thể một mình xách boss về cho bên mấy anh được đúng không?”

Đoạn trường thảo phát cái biểu tình bắt tay niềm nở “Cậu làm được mà! Tôi tin cậu! Lên 40 cấp chúng ta gặp nhau ở Nam Cương ha!”

Lưu Xuyên bất đắc dĩ “…Rồi, tôi sẽ cố gắng.”

Đoạn trường thảo nói “5 lần phụ bản hôm nay hết rồi, tôi đi trước ha! Cao thủ cậu nhớ tuỳ thời giữ liên lạc đó!”

Lưu Xuyên phất tay vô lực nói “Bái bai hội trưởng…”

Đoạn trường thảo rời đi trong tâm trạng hoan hỉ vô cùng.

Nhân tài loại hình chỉ huy! Tuyệt đối là nhân tài loại hình chỉ huy hiếm thấy!

Pk lợi hại có gì hơn người đâu chứ? Cao thủ pk trong game đầy rẫy vô số đâu đâu cũng có thể thấy, nhưng muốn gặp được một chỉ huy giỏi lại khó như lên trời! Đoàn chiến quy mô lớn, công hội chiến, pk chiến tranh giành boss thế giới… cần nhất cũng thiếu nhất chính là nhân tài loại hình chỉ huy như vậy.

Cậu ta bảo sẽ giúp công hội bên mình đoạt boss thế giới 40, Đoạn trường thảo cảm thấy trong lòng vui vẻ muốn chết, giống như đã thấy boss thế giới được gắp vào bát đặt sẵn trước mặt mình vậy.

Đang đắc ý thì, đột nhiên thấy góc trái bên acc chính Đoạn trường thảo của mình xuất hiện một cửa sổ buzz tán gẫu.

[Diệp lạc vô thanh] nói với bạn: "Đoạn huynh, bên Thất tinh thảo mấy anh đó giờ hình như không tham gia đánh kỷ lục phụ bản mà?"

Đoạn trường thảo thấy mấy lời này, cười đến sặc sụa! Hội phó chuyên ngoại giao của Trường an quả nhiên mò tới! Rõ ràng là vì thấy trong đội có hai người của Thất tinh thảo, liền nghĩ kỷ lục lần này có liên quan tới Thất tinh thảo bọn họ.

Đoạn trường thảo làm bộ bình tĩnh trả lời "Ừm, cái này tôi cũng không rõ lắm. Công hội bên tôi quả thực không hứng thú với việc đánh kỷ lục phụ bản, bất quá... công hội nào mà không có cá nhân thích rủ rê nhau đi đánh phụ bản này kia đúng không? Tôi là hội trưởng cũng đâu thể xen vào mấy chuyện này được, anh nói đúng không?"

[Diệp lạc vô thanh] nói với bạn: "...Ha ha."

Ý là công hội bên anh chỉ với hai tên gà mờ trình độ bét chót tuỳ tiện đi đánh phụ bản, liền có thể phá kỷ lục mà bên tụi này cực khổ gần chết mới đánh ra, đúng không?

Diệp lạc vô thanh mỉm cười nói "Đoạn huynh đây là muốn khai chiến trước à?"

Đoạn trường thảo cũng mỉm cười "Thất tinh thảo tụi này tất nhiên không sợ bên phía mấy người, muốn khai chiến thì khai thôi, ân oán hai bên chúng ta trước giờ ai nấy đều biết rõ, đánh nhau cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Cơ mà, nhìn tình hình hiện tại chắc mấy người cũng phải hiểu, hiện tại ưu tiên hàng đầu vẫn là thăng cấp, đúng không? Chết sẽ bị mất kinh nghiệm, chúng ta hai bên đánh nhau như vậy, công hội khác sẽ vui lắm, vui đến cười lên đầu chúng ta."

Diệp lạc vô thanh tiếp tục mỉm cười "Hội trưởng anh hiểu như vậy là tốt rồi."

Đoạn trường thảo cũng cười tươi không kém "Hội trưởng khó làm lắm, anh hiểu đấy."

Diệp lạc vô thanh nói "Phải đó, mệt tim."

Hai vị quản lý vốn căm hận lẫn nhau từ tận đấy lòng, chỉ hận không thể thông qua đường mạng bay qua cắt cổ đối phương, nhưng lẫn nhau trò chuyện trong game lại là mỉm cười lại là đồng ý lẫn nhau, thoạt nhìn chẳng khác gì hai người bạn thân đang tán gẫu vậy.

Nghe được ý đồ của Đoạn trường thảo rồi, Diệp lạc vô thanh liền gửi cái biểu tình vẫy tay rồi lặn đi mất.

Không muốn khai chiến là tốt nhất, hiện tại toàn bộ các công hội đều đang trôi nổi ở mốc 30 cấp, anh đây lười đánh với tụi bây!

Lời của Đoạn trường thảo nói không sai, tình hình server này quả thực làm người khác buồn bực.

Nếu đổi lại các server khác, cao nhất cũng chỉ tầm hai đến ba công hội lớn chiếm đóng, vậy thì chẳng thèm sợ đánh nhau ở cấp 30 như vậy, vừa đánh vừa thăng lên max cấp cũng chả sao, công hội PVP thôi, cần nhất là kích tình, tất cả mọi người ai nấy đều tràn đầy nhiệt huyết, ở map dã ngoại bật tuyên chiến với nhau, đánh cho thật là đã tay, coi như kích thích phân bố adrenalin

Nhưng server này lại không được, bên đây công hội thật sự nhiều lắm, lẫn nhau lại là oan gia lại là tử địch. Chỉ cần Trường an với Thất tinh thảo mở màn khai chiến, kiểu gì các hội trưởng của mấy công hội như Đồng tước, Thịnh đường, Lạc hoa từ, Hoa hạ… cũng sẽ ở bên cạnh đứng vừa xem vừa vỗ tay, cao hứng chết luôn.

Giai đoạn này chủ yếu vẫn là ưu tiên thăng cấp, mở công hội chiến rất không thích đáng, chết sẽ mất kinh nghiệm, rớt trang bị, sẽ khiến cấp bậc của cả đoàn thể toàn bộ tụt lại một bậc, kết quả chỉ khiến cho lưỡng bại câu thương.

Cho nên lúc này, dù là hận thấu xương cũng phải nhịn!

Tám công hội đều không dám khai chiến với nhau, cục diện rối rắm này lại khiến cho cả server trở nên yên tĩnh đến lạ thường.

***

Văn phòng tổng công hội, câu lạc bộ của chiến đội Trường An.

Nghe được hồi báo của Diệp lạc vô thanh, Phong quá vô ngân cầm cốc nước lạnh bên cạnh uống một hơi để đè xuống cơn nóng giận, mới ngẩng đầu nói "Thành tích này coi bộ không can hệ gì với bên Thất tinh thảo, xem ra đội ngũ này là mới tạo, có lẽ là đội lẻ qua đường hoặc là đội người quen cũng nên?"

Diệp lạc vô thanh nói "Ngũ Độc với Đường môn là vợ chồng, Thiếu Lâm với Ngũ Độc lại quen nhau, Thanh Phong Đạo Trưởng mới vừa gia nhập, có lẽ thật là đội người quen."

Phong quá vô ngân nhăn mày không nói gì.

Diệp lạc vô thanh tiếp tục nói "Phụ bản Danh Kiếm Các này, bên đoàn tinh anh của công hội chúng ta dù cho phát huy tốt nhất cũng chỉ đạt được thành tích sáu mươi bốn ngàn, bọn họ có thể vượt qua mốc bảy

mươi ngàn, hiển nhiên là có cách đánh tốt hơn chúng ta. Thành tích phụ bản của hệ thống dựa vào các yếu tố cố định, như số người, trang bị, thời gian cùng kỹ thuật. Trang bị của chúng ta không kém họ, thời gian cũng tương đương, cho nên mấu chốt là kỹ thuật. Bình quân DPS của đội bọn họ chắc chắn cao hơn chúng ta, chứng tỏ trong đội bọn họ có cao thủ."

Diệp lạc vô thanh vốn là fan cứng của Tần Dạ, về sau gia nhập làm công cho chiến đội, tác phong cũng vô tình noi theo Tần Dạ, luôn luôn bình tĩnh.

Diệp lạc vô thanh mở ra menu bảng bình xét thành tích, cẩn thận nhìn một lát, mới nói tiếp "Đánh ra được thành tích này, tôi đoán mấu chốt chính là ở trên người đội trưởng của bọn họ, tên Đường Môn Lưu Danh Bách Thế kia."

Phong quá vô ngân cũng tỉnh táo lại, nói "Cậu tìm cơ hội thử tiếp xúc với những người này một chút, xem có đáng để lôi kéo về công hội chúng ta không. Bên đây trước giao lại cho cậu, tôi về server cũ mang đoàn đi khai hoang phụ bản 70 cấp mới ra. Server mới lần này tốt xấu lẫn lộn, công hội chiến đội cũng nhiều, giai đoạn đầu tận lực bình tĩnh đừng khai chiến với họ, phát triển thật ổn định, dù sao mục đích chủ yếu của chúng ta lần này là tìm kiếm tiềm năng mới. Có vấn đề gì cứ liên lạc với tôi, nếu cần tôi phái thêm nhân thủ cho cậu."

Diệp lạc vô thanh bình tĩnh gật đầu "Không thành vấn đề, anh trở về đi. Những người này… tôi sẽ thử tiếp xúc với họ trước xem sao."

***

Quay về với đội của Lưu Xuyên, sau khi phá được kỷ lục phụ bản, cả đám liền quay trở về tiền viện sờ bọc trang bị, lần này sờ được tổng cộng ba thanh vũ khí, ba món trang bị tím, có cả tài liệu cam, đá ngũ hành, thưởng cho kinh nghiệm cùng kim tệ cũng rất nhiều.

Lý Tưởng vui cực kỳ "Thật ra tui thấy kỷ lục mới nãy cũng không phải cực hạn của chúng ta, ngày mai chúng ta cố gắng hết sức đánh lại lần nữa, không chừng có thể phá tiếp."

Lưu Xuyên gật đầu "Đúng vậy, nếu có thể phá được kỷ lục lần nữa, phần thưởng cũng có thể nhận lại lần nữa."

Thanh Phong Đạo Trưởng xen vào "Gần hai giờ rồi, tôi phải out trước."

Lưu Xuyên nói "Đạo trưởng, anh bảo mỗi ngày onl từ 8 giờ tối đến khoảng 2 giờ sáng nhỉ?"

Thanh Phong Đạo Trưởng "Ừ."

Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi lại "Giờ giấc sinh hoạt như vậy, anh là dân công sở sao?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Ừ."

Lưu Xuyên hiểu được, liền nói "Vậy anh mau đi ngủ đi, tối ngủ trễ sáng ra tinh thần không tỉnh táo đâu, ngủ ngon ha."

Thanh Phong Đạo Trưởng chúc ngủ ngon lại, sau đó rời mạng.

Lý Tưởng nghi hoặc "Đi làm? Mai chủ nhật mà..."

Lưu Xuyên "Thiếu gì công tác làm luôn cả ngày chủ nhật, có gì lạ đâu."

Lý Tưởng nói "Nói cũng đúng ha! Vậy Đường Môn, ông thì sao? Ông không ngủ hả?"

Lưu Xuyên cười "Hôm nay tôi over-night!"

Lý Tưởng phát tới biểu tình bắt tay "Tụi này cũng over9."

Lưu Xuyên nói "Đúng lúc vậy, dù sao giờ cũng hết lượt phụ bản rồi, chúng ta tranh thủ giải quyết hết nhiệm vụ chủ tuyến cấp 30 ~ 35 ở khu vực Giang Lăng đi."

Ngô Trạch Văn "Được."

Lý Tưởng cũng không có ý kiến, ba người liền trở về trạm dịch Giang Lăng thành, bắt đầu đi nhận nhiệm vụ.

Cả ba người hoàn toàn không biết, giờ phút này, vị trí cùng toạ độ của cả ba người họ, đã bằng đủ các loại hình thức phát về cửa sổ tư tán gẫu của các hội trưởng công hội lớn.

—— tổ thần bí ba người Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng xuất hiện ở cổng phía đông thành Giang Lăng, toạ độ 1732.1892

Giải thích một chút

+ Cheat (Auto): từ dùng để chỉ các trò ăn gian, cũng có thể hiểu là một loại hack, nhưng mà từ trong game nó là ngoại quải, nghĩa của nó là một dạng phần mềm can thiệp từ bên ngoài, bao hàm rộng hơn cả cheat lẫn auto, nhưng mà ở VN chả có từ nào nói về nó cả (hay là tớ không biết ta), từ hay thấy nhất là hack (ai chơi game sẽ hay thấy, mấy đứa chơi giỏi toàn bị bảo là hack), nhưng từ hack này tớ thấy dùng ở

đây không thoả đáng lắm.

+ **Đoàn qua đường**: từ nguyên gốc là lộ nhân đoàn, từ này mang nghĩa chỉ các đoàn đội đi phụ bản bao gồm những người dưng với nhau, tức là không hề quen nhau ấy, hiện tại tớ chưa nghĩ ra từ nào để thay thế từ này, về sau nghĩ ra sẽ sửa lại.

+ **Đoàn người quen**: từ nguyên gốc là thân hữu đoàn, là từ chỉ đoàn đội bao gồm các người quen biết hoặc chơi thân với nhau, nó trái với lộ nhân đoàn.

+ **Về sau** thống nhất như vậy, các từ như "Mật", "Tư tán gẫu" hoặc "PM" đều mang cùng một nghĩa là lén lút nói chuyện, từ pm chắc mấy bạn hay chơi game cũng thấy, nói vậy cho gọn với lại thay đổi một chút, cứ dùng tư tán gẫu hoài vừa dài dòng vừa thấy nhàm nữa, ha ^_^

41. Quyển 2 - Chương 36: Công Lược Phụ Bản

Khác với lần tổ đội cùng Ngô Trạch Văn ở Tân Thủ Trấn Nam Cương, lần này Lưu Xuyên không chỉ tự lo thân chạy đi làm nhiệm vụ một mình, bỏ mặc tân thủ Ngô Trạch Văn, mà cố tình đợi hai người bọn họ đuổi theo bằng tiến độ nhiệm vụ của mình.

Đội cả ba người cùng nhau làm nhiệm vụ, cho nên tốc độ cũng cực nhanh cứ như là dùng auto vậy.

Lúc này tổ ba người đến cửa đông Giang Lăng để nhận nhiệm vụ hộ tống, vừa tính bắt đầu, lại thấy một đệ tử nam Nga Mi hướng về phía ba người đi đến.

Trang bị của Nga Mi hầu hết đều lấy màu hồng cùng trắng làm chủ đạo, là nữ thì màu hồng, là nam thì màu trắng. Nam Nga Mi một thân bạch y cõng sau lưng cổ cầm, thoạt nhìn chẳng khác công tử phong lưu..

Trong giới tuyển thủ, ngoại trừ Tần Dạ chơi nhân vật nữ ra thì hầu hết các tuyển thủ chơi Nga Mi còn lại lúc mới bắt đầu đều lựa chọn cho mình nhân vật nam.

Nam Nga Mi tên là Thu sắc vô biên, bước đến trước mặt ba người liền gửi một cái yêu cầu xin vào đội.

Lưu Xuyên chấp nhận cho người nọ vào, cũng hỏi trên kênh đội ngũ "Có gì không?"

Thu sắc vô biên nói "Làm nhiệm vụ chung đi, mình cũng đang làm nhiệm vụ này."

Lưu Xuyên nghe vậy liền nói "Cũng được."

Nga Mi cầm là phái chuyên về buff, cho nên một mình làm nhiệm vụ hộ tống quả thực có chút khó khăn, giúp đỡ một chút cũng không có gì.

Sau khi đối thoại với NPC, nhiệm vụ hộ tống liền bắt đầu đếm ngược thời gian.

Bốn người một đường cùng nhau đi theo sau bảo hộ NPC, trên đường đi liên tục xuất hiện quái cản trở, Lý Tưởng rất tự giác phát huy nhiệm vụ bao cát của mình, chạy tới kéo quái. Kỹ thuật kéo quái của Lý Tưởng trải qua vài lần phụ bản anh hùng tôi luyện càng ngày càng thuần thục hơn. Có vài lần vị trí quái xuất hiện rải rác cách xa nhau nhưng đều bị cậu khéo léo lợi dụng góc độ sử dụng phật châu kéo hết toàn bộ quái về một cách hoàn mỹ, Lưu Xuyên và Ngô Trạch Văn chỉ cần đứng im đánh là được.

Sau một phút, nhiệm vụ hộ tống cũng hoàn thành, cả bốn người trả nhiệm vụ cho NPC, sau đó tiếp tục làm nhiệm vụ chủ tuyến. Nhiệm vụ ở phụ cận Giang Lăng thành hầu hết đều từ 30 đến 35 cấp, không phân biệt môn phái, cho nên có thể tổ đội với nhau để làm chùng.

Lúc này, không ít người chơi đánh hết lượt phụ bản bắt đầu trở về làm nhiệm vụ, đại đa số đều ở cấp 33.

Từ lúc server mở ra tới giờ đã gần mười hai tiếng mấy, giai đoạn đầu thăng cấp khá nhanh, những người lên được 33 cấp đa số đều là người chơi từ lúc mở server cho đến tận bây giờ, hơn nữa còn là người chơi cũ quen thuộc với phụ bản, có thể thông quan cả phụ bản anh hùng, bởi vì phụ bản thường kinh nghiệm không nhiều lắm, nên người nào chỉ đi phụ bản thường cao lắm cũng chỉ lên được cỡ cấp 31 là cùng.

Thu sắc vô biên đột nhiên hỏi “Mấy bạn chưa đi ngủ hả?”

Lưu Xuyên nói “Hôm nay vừa lúc cuối tuần, tụi này định thức cả đêm. Cậu phải đi ngủ à?”

Thu sắc vô biên phát cái biểu tình bắt tay “Mình cũng tính thức đêm, vậy cùng nhau làm nhiệm vụ đi.”

Lưu Xuyên nói “Ok.”

Thu sắc vô biên lại hỏi “Ba bạn là quen nhau ngoài đời luôn hả?”

Lý Tưởng nói “Tui với Ngũ Độc quen, còn Đường Môn thì không.”

Thu sắc vô biên nói “Võ Đang đội mấy bạn out rồi hả?”

Lý Tưởng nghe tới đây, lập tức cảnh giác “Gì, sao ông biết đội tụi này có đạo trưởng Võ Đang?”

Thu sắc vô biên mỉm cười “Mấy bạn vừa mới phá kỷ lục thành tích Danh Kiếm Các đó thôi, thông cáo cả thế giới ai chẳng thấy, trên bảng xếp hạng phụ bản cũng có tên mấy bạn nữa! Mấy bạn hiện tại nổi tiếng

cả server rồi!"

Lý Tưởng đắc ý nói "Phải hôn? Thành tích tụi này như vậy rất khó phá đúng hông?"

Thu sắc vô biên nói "Phải đó, kỷ lục của mấy bạn cao ngất như vậy, đá kỷ lục của Trường An bay cả con phố luôn. À phải rồi, đội của mấy bạn còn thiếu người không? Mình rất muốn đánh phụ bản với mấy bạn, mình chơi trò này lâu rồi, đi phụ bản tuyệt đối nghe lời chỉ huy, tuyệt đối không mắc sai lầm. Lần này mình qua server mới có một mình, chả có bạn bè gì cả, hiện tại đi anh hùng đa số đều là đoàn của các công hội, dân tự do như mình không kiếm được đội để đi…"

Lưu Xuyên cười nói "Hôm nay đội này đi hết năm lần anh hùng rồi."

Thu sắc vô biên nói "Không sao hết, ngày mai tới 12h reset số lượt anh hùng, đội của mấy bạn nếu thiếu người có thể ưu tiên chừa mình một chỗ được không?"

Vị này hoá ra là thấy tên bọn họ mới chạy tới để xin một chân đi phụ bản, người ta đã chủ động mở lời, ba người cũng không thể cự tuyệt thẳng thừng ngay lập tức được.

Lý Tưởng hỏi Lưu Xuyên "Đội chúng ta có thiếu người không? Hai tên Thất tinh thảo kia tối mai có tới hông?"

Lưu Xuyên nói "Có lẽ là không."

Thu sắc vô biên nghi hoặc nói "Thất tinh thảo? Ủa Thất tinh thảo đó giờ nổi tiếng là phụ bản phế sài mà…"

Lưu Xuyên cười "Ừ, coi bộ hắc lịch sử của Tiếu đội già trẻ đều biết ha."

Lý Tưởng tò mò "Hắc lịch sử của Tiếu đội? Sao tui chưa từng nghe qua?"

Lưu Xuyên sung sướng nói "Vậy để tôi tiết lộ một chút hắc lịch sử của anh ta cho mọi người nghe chơi ha."

Nói đến hắc lịch sử của người khác, tốc độ tay của Lưu Xuyên tự nhiên là cực nhanh, bùm bùm gõ ra một đống "Hồi đó, cái thời mà Võ Lâm còn chưa có chức nghiệp tuyển thủ ấy, Tiếu Tư Kính lúc ấy là hội trưởng của công hội Thất tinh thảo, chơi ở server Ức Giang Nam. Có lần Võ Lâm cập nhật phiên bản mới, lần đầu ra mắt phụ bản 30 người Đào Hoa Đảo, các công hội lớn đều rục rịch đi khai hoang, thế là Tiếu Tư Kính cũng theo phong trào, dẫn theo đoàn 30 người đi khai hoang. Sau khi vào phụ bản, Tiếu đội nhìn thấy bản đồ Đào Hoa Đảo rộng quá sức, hai mắt liền choáng váng, sau đó hỏi "Phụ bản này có mấy con boss¿', hội phó Tô Thế Luân liền bảo "Ba con", Tiếu Tư Kính nghe vậy mới phân phó "Vậy chúng ta chia ra ba tổ đi, tổ một đi đánh boss 1, tổ hai đi đánh boss 2, tổ ba đi đánh boss 3, đánh xong tập họp ở giữa map"…."

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng ngồi trước màn hình máy tính, nghe kể mà cười đến đập bàn liên tục, Ngô Trạch Văn bình tĩnh liếc qua nhìn cậu ta một cái.

Lý Tưởng hỏi "Về sau? Kết quả như thế nào?"

Lưu Xuyên phát đến một đống biểu tình khóc ròng "Kết quả còn phải nói sao? Tên ngu xuẩn kia dùng phương pháp chia quân ba tuyến đoạt kỳ thường dùng ở cạnh kỹ trường, chia cả đoàn thành ba đội phân biệt đánh ba con boss, sau đó cả đám diệt đoàn diệt tới chết đi sống lại, ba đội nhỏ bị tách ra toàn bộ chết sạch, sau khi tập họp lại điều chỉnh phương pháp lại tiếp tục diệt đoàn, cả đám xuẩn ấy diệt đoàn ở Đào Hoa Đảo nguyên buổi tối hôm đó…"

Lý Tưởng tiếp tục vỗ bàn "Ha ha ha! Tiếu đội đúng là mù phụ bản mà, phụ bản đoàn đâu ra kiểu đánh như vậy chứ!"

Lưu Xuyên cũng cười nói "Phải đó, tên kia chuyên pk ở cạnh kỹ trường, chả biết đánh phụ bản như nào cả, cừu hận là gì còn không biết, đừng nói tới OT. Cứ ngỡ là có 3 con boss thì chia ra 3 đội đánh một lần cho xong. Năm đó đoàn tinh anh do Tiếu đội dẫn dắt diệt đoàn cả buổi tối ở Đào Hoa Đảo, kể từ đó về sau, phụ bản trở thành nỗi ám ảnh tâm lý của cả công hội Thất tinh thảo. Mãi về sau Tiếu Tư Kính mới biết đánh boss trong phụ bản là phải phối hợp cả 30 người cùng đánh mới được, còn phải dựa theo trình tự đánh từng bước một, không giống như ở cạnh kỹ trường có thể chia đội đi đoạt cờ. Biết được rồi, lão Tiếu liền phán cho một câu: Đánh phụ bản cái gì! Lằng nhằng!"

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng cười muốn tắc thở!

Quả nhiên, PVP với PVE khác nhau một chữ nhưng cách nhau cả ngọn núi, rất nhiều người chơi chuyên PVP hoàn toàn không có một chút khái niệm gì về cách đánh phụ bản, ngay cả OT cũng không biết, khống chế giá trị cừu hận là cái gì càng không biết…

Thật không ngờ a, đường đường là đội trưởng chiến đội Thất Tinh Thảo như Tiếu Tư Kính, cũng từng có thời điểm "trẻ trâu" như vậy…

Lý Tưởng tiếp tục hỏi "Rồi sau đó? Rốt cuộc đánh được Đào Hoa Đảo không? Về sau Thất tinh thảo không đánh phụ bản nữa là thật hả?"

Đến đây, Lưu Xuyên đột nhiên trầm mặc.

Lần này tới phiên Thu sắc vô biên đáp lời Lý Tưởng "Nghe nói sau đó Thất tinh thảo mời một chỉ huy bên ngoài tới tiếp viện, mới thông quan được Đào Hoa Đảo. Thời điểm đó Đào Hoa Đảo là phụ bản cao nhất,

chỉ có boss trong phụ bản này rơi tài liệu đổi vũ khí, không đánh không được. Bởi thế nên về sau Tiểu đội mới cực kỳ ghét phụ bản như vậy, còn bảo đánh phụ bản rất lằng nhằng, đánh boss còn phải để ý danh sách cừu hận, lại phải nghe boss lảm nhảm lời kịch, phiền phức."

Lý Tưởng cười ha ha "Tiểu đội không chỉ huy được nên mới mời người khác đến giúp sao?"

Thu sắc vô biên nói "Ừm, người nọ là Hải Nạp Bách Xuyên, là hội trưởng công hội Hoa Hạ năm đó, tự mình qua đoàn Thất tinh thảo toạ trấn chỉ huy, giúp bọn họ thông quan phụ bản."

Lý Tưởng kinh ngạc "Ông nói… Hải Nạp Bách Xuyên? Cựu đội trưởng chiến đội Hoa Hạ sao? Ủa tui nhớ Hoa Hạ với Thất Tinh Thảo là tử địch mà?"

Thu sắc vô biên nói "Năm đó đã có liên minh đâu, khi đó mọi người đều là cùng nhau chơi game thôi, làm sao đến mức coi nhau tử địch… Nghe bảo lúc trước quan hệ của Xuyên đội và Tiểu đội rất thân là đằng khác, Xuyên đội ở trước mặt cả đám người chế giễu Tiểu đội là tên mù phụ bản, Tiểu đội cũng không tức giận."

Lý Tưởng nghe kể chuyện đến đâm nghiện "Ông biết nhiều ghê ta? Đây toàn là chuyện từ đời nảo đời nao ha?"

Thu sắc vô biên nói "Ừm, đa số người chơi ở server cũ đều biết mấy vụ này mà, lâu dần cũng truyền đi khắp nơi. Mình cũng chỉ nghe bạn bè kể lại thôi, nghe nói năm đó rất nhiều đại thần đều là từ server Ức Giang Nam ra, Hoa Hạ nè, Thất Tinh Thảo nè, rồi Trường An, Lạc Hoa Từ, bốn chiến đội này đều xuất thân từ server đó."

Lý Tưởng hưng phấn nói "Cả Trường An nữa sao? Tui thích nhất là đội phó Dạ Sắc của chiến đội Trường An đó! Tiếc là đầu năm nay tui mới bắt đầu chú ý tới giới liên minh tuyển thủ, nên chưa nghe mấy tin như này bao giờ, Dạ Sắc cũng là server Ức Giang Nam sao?"

Thu sắc vô biên nói "Ờ..à… cái này mình không rõ nữa…"

Lý Tưởng nói "Ồ! Ông kể tiếp tui nghe mấy tin đồn hồi xưa đi, nghe thú vị phết!"

Lưu Xuyên cười cười, lặng lẽ mật cho Thu sắc vô biên "Cậu là spy của công hội nào? Công hội Trường An sao?"

Thu sắc vô biên "…"

Thân làm spy mà bị chính chủ phát hiện, cái cảm giác này… xấu hổ thật đó!

Sau một hồi trầm mặc thật lâu, Thu sắc vô biên mới xấu hổ trả lời lại "Khụ khụ, cao thủ ha… sao anh phát

hiện được vậy?"

Lưu Xuyên cười nói "Nếu như cậu biết được hắc lịch sử của Tiếu đội, không lý do gì mà không biết hắc lịch sử của "Nữ thần Dạ Sắc" nhỉ?"

Thu sắc vô biên "..."

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Dạ Sắc cũng là một tên mù phụ bản, lúc trước chơi buff Nga Mi, vào phụ bản buff máu cho ai là người đó lăn ra chết, vô số công hội cùng đoàn đội sợ hãi không dám đi phụ bản cùng cậu ta, bởi vì cậu ta nổi danh là thánh buff diệt đoàn. Nếu như cậu từng nghe nói qua về hắc lịch sử của Tiếu đội, kiểu gì cũng được bonus thêm về Dạ Sắc chứ? Dạ Sắc nổi tiếng còn hơn cả Tiếu đội, nguyên cả server ai dám đi phụ bản cùng cậu ta đều diệt đoàn tới kinh hồn táng đảm. Mãi đến về sau không ai dám cho cậu ta vào đoàn phụ bản, cậu ta mới chuyển qua Nga Mi trảo, tôi nói có sai không?"

Thu sắc vô biên "..."

Lưu Xuyên cười "Nhưng bởi vì Dạ sắc là đội phó chiến đội Trường An, nên cậu mới xấu hổ không dám nói hắc lịch sử của đội phó nhà mình, tôi hiểu mà... Về nói với hội trưởng các cậu, ngày mai đội tôi vẫn sẽ đánh phụ bản, phái tới cho tôi hai Đường Môn lấp chỗ trống. Tôi sẽ dạy các cậu công lược phụ bản này, nhưng mà có đánh được hay không phải coi bản lĩnh các cậu thế nào."

Thu sắc vô biên nghe tới đây, đành phải cụp đuôi trở về báo tin.

Ngược lại, Lưu Xuyên sau khi đuổi đi được một con spy rồi, bởi vì nhắc đến những chuyện ngày xưa, đột nhiên cảm thấy có hơi nhói nhói trong lòng.

Năm đó, server Ức Giang Nam được mệnh danh là server đông vui náo nhiệt nhất... Còn server này, dù cho có đủ công hội của bát cường thì sao, có gì hơn người đâu chứ? Server năm đó Lưu Xuyên chơi mới là chân chính cao thủ như mây, còn toàn là cao thủ đứng đầu nữa... Mỗi lần đến thời điểm đánh boss thế giới đều diễn ra tình cảnh máu chảy thành sông, trước cổng chủ thành ngày nào cũng có một đám người cắm cờ chờ tỷ võ.... Số lần Lưu Xuyên pk với Tiếu Tư Kính, Tần Dạ, Tô Thế Luân nhiều đến mức đếm không xuể...

Hoa Hạ, Thất Tinh Thảo, Trường An, Lạc Hoa Từ...

Bốn chiến đội mạnh nhất liên minh ban sơ, đều là cao thủ xuất thân từ các công hội lớn ở server Ức Giang Nam...

Thời gian trôi qua nhanh thật, năm đó biết bao nhiêu sự kiện oanh oanh liệt liệt đã từng diễn ra ở Khu 1 Điện Tín Ức Giang Nam, hiện giờ có còn mấy ai nhớ rõ? Nhóm người đầu tiên chuyển hình trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp như họ, kẻ thì nghỉ thi đấu, người thì rời khỏi liên minh, kẻ chuyển nghề chuyển công tác, cũng có người đã lên làm cha...

Vẫn tiếp tục kiên trì với liên mình, chỉ còn lại vài người.

Phong độ của lão Tiếu phỏng chừng cũng kiên trì không được bao lâu nữa, Tần Dạ ở Trường An lại luôn mâu thuẫn với tên điên Dương Kiếm kia.

Lưu Xuyên nhịn không được, có chút đau đầu xoa xoa thái dương.

Khung chat góc trái đột nhiên xuất hiện một dòng tư tán gẫu "Làm sao vậy?"

Người gửi là Ngô Trạch Văn.

Lưu Xuyên mỉm cười trả lời lại "Bà xã đang quan tâm anh đó sao?"

Ngô Trạch Văn "…"

Theo thói quen tự động che lại các từ ngữ của ai đó, Ngô Trạch Văn thật lòng hỏi "Mới nãy lúc người tên Thu sắc vô biên kia nói chuyện, anh vẫn luôn im lặng không lên tiếng, sau người kia lại rời đội, xảy ra chuyện gì sao?"

Lưu Xuyên nói "Spy thôi."

Ngô Trạch Văn hơi kinh ngạc một chút, lập tức bình tĩnh lại nói "Có phải là vì đội chúng ta phá kỷ lục thành tích của bọn họ, cho nên bọn họ phái người tiếp cận chúng ta, học lén phương pháp đánh phụ bản của chúng ta không?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Bà xã thông minh thật đấy."

Ngô Trạch Văn tiếp tục phớt lờ lời trêu ghẹo nói "Tôi chưa từng chơi game bao giờ, nên không hiểu lắm về tranh chấp giữa các công hội, anh làm như vậy có khi nào sẽ gây rắc rối về sau không?"

Lưu Xuyên nói "Có thể cũng nên… Tôi cũng lâu rồi không chơi game, không rõ lắm ý tưởng của các hội trưởng công hội kia. Theo lý mà nói, đã tồn tại hệ thống thành tích phụ bản để mọi người cạnh tranh lẫn nhau, tất nhiên ai có khả năng thì đánh thôi. Chỉ là, mấy năm gần đây bảng thành tích này hầu như đều bị các công hội lớn nắm giữ, chúng ta đột nhiên nhảy ra chen chân vào, bọn họ chắc chắn sẽ mất hứng… Mà hậu quả khi bọn họ mất hứng thì, tôi cũng không biết sẽ như thế nào…"

—— Mất hứng? Đám hội trưởng kia mất hứng thì làm sao? Tới giết chúng ta sao?

Ngô Trạch Văn nghe xong chẳng hề lo lắng, ngược lại cảm thấy rất thú vị, nhịn không được mở menu xếp hạng các công hội ra nhìn một cái.

Số công hội ở server này quả thực rất nhiều, danh sách công hội kéo dài đến lên hàng chục trang, xếp hạng dựa theo điểm công hội.

Hiện tại tám công hội nằm trong top đứng đầu đều đã thăng lên cấp hai, bao gồm: Trường an huyễn dạ, Lạc hoa từ, Thất tinh thảo, Hoa hạ chi bang, Đồng tước đài, Thịnh thế đường triều, Phong hoả lang yên, Quốc sắc thiên hương.

Phía trước mỗi công hội đều có một biểu tượng khác nhau, cũng chính là huy hiệu công hội. Huy hiệu của tám công hội này rõ ràng đều được thiết kế một cách tỉ mỉ.

Ngô Trạch Văn nhận xét "Huy hiệu của mấy công hội này đều rất đẹp."

Lưu Xuyên nói "Vậy sao? Cậu cảm thấy huy hiệu của Hoa Hạ như thế nào?"

Huy hiệu của Hoa Hạ là một chữ "Hoa" được vẽ cách điệu, thoạt nhìn như một chữ thảo được tuỳ tay viết ra, đại khí lại phóng khoáng tự nhiên, màu dùng đỏ đậm cũng rất đẹp… Huy hiệu mang phong cách đơn giản lại đại khí, quả thực rất xứng với tên chiến đội.

Ngô Trạch Văn thật tâm nói "Rất dược, chữ hoa này viết rất đẹp."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Tôi cũng thấy đẹp!"

——chữ tôi viết mà, tất nhiên phải đẹp rồi!

Lưu Xuyên lo đắc ý mà không hề nhận ra được một điều, chỉ một lời khen của Ngô Trạch Văn thôi, lại khiến cho tâm tình của anh trở nên vô cùng vui sướng!

Giải thích một chút

+ Công lược: hướng dẫn, phương pháp, nói chung là tutorial…

+ Về phụ bản nhắc trong chương này: hiện tại thì không nhiều game online có chế độ phụ bản đoàn 20 người trở lên, duy nhất mà tớ biết là JX3 nhưng cũng chỉ giới hạn đoàn 25 người. Tớ nói một chút về phụ bản đoàn và đội đi ha.

Phụ bản mà Lưu Xuyên bọn họ đánh mấy chương hổm rày là phụ bản đội, các phụ bản đội giới hạn tối đa từ 5 đến 6 người. Phụ bản đội đa số đều là đơn giản, mức khó tuỳ theo nội dung hay là phương pháp đánh boss, nhưng nó sẽ vừa tầm với khả năng của số người tối đa một đội (tức là 6).

Phụ bản lớn hơn là phụ bản đoàn, một đoàn có thể bao gồm nhiều đội, số lượng người tối đa tuỳ theo phụ bản đặt ra. Đa số boss trong phụ bản đoàn đều rất mạnh, rất trâu và rất biến thái. Muốn đánh boss trong phụ bản đoàn phải cần sự phối hợp của tập thể toàn bộ những người trong đoàn, phải nghe lời chỉ huy và không được mắc sai lầm (đa số boss phụ bản đoàn đều đánh theo từng giai đoạn nên rất cần chỉ huy lành nghề hướng dẫn mọi người).

Nói nhiều đâm ra lan man, tóm lại là đội thì ít mà đoàn thì nhiều, vậy đi.

42. Quyển 2 - Chương 37: Mâu Thuẫn

Thu sắc vô biên đột nhiên rời khỏi đội ngũ, Lý Tưởng thắc mắc nhịn không được hỏi trên kênh đội ngũ "Ủa tên kia kể chuyện đã rồi rời đội vậy?"

Lưu Xuyên cười "Spy thôi."

Lý Tưởng nghe vậy phản ứng hoàn toàn trái ngược với kiểu bình tĩnh của Ngô Trạch Văn, lập tức nổi giận "Đậu má! Tui thấy nghi lắm mà, từ lúc vào đội đã bắt chuyện lôi kéo làm quen với chúng ta rồi, hoá ra là spy… Chà, tính ra đây là lần đầu tiên tui gặp spy bằng xương bằng thịt đó chứ."

Lý Tưởng nói xong, cũng tự cảm thấy hưng phấn, đó giờ chơi game cũng lâu rồi nhưng chưa bao giờ thể nghiệm quá loại đãi ngộ bị người khác đặc biệt chú ý, đến mức phái luôn cả spy tiếp cận thăm dò như vậy…

Đi theo cao thủ, quả nhiên cả thế giới đều đảo lộn.

Lưu Xuyên cố ý kích thích cậu chàng "Là spy công hội chiến đội Trường An mà cậu thích nhất phái tới đó."

Lý Tưởng "…"

Lưu Xuyên nói tiếp "Nếu bên Trường An mời cậu vào công hội của họ, cậu có chịu không?"

Lý Tưởng nhăn mặt "Không vào! Tui chỉ thích Dạ Sắc thôi, chứ không ưa đội trưởng Kiếm Ngân của bọn họ, tui cảm thấy tên kia tính tình rất nóng nảy, rất táo bạo."

Coi bộ cậu chàng Lý Tưởng này chỉ là fan cuồng của Dạ Sắc thôi chứ không phải fan của chiến đội Trường An… Cũng đúng, phỏng chừng Trường An có bao nhiêu tuyển thủ, bao gồm những ai, cậu chàng cũng chả biết nữa.

Lưu Xuyên cười nói "Cuồng mỗi Dạ Sắc thôi à? Tôi cùng tò mò, sao cậu lại thích Dạ Sắc như thế, nói tôi nghe thử xem?"

Lí do của Lý Tưởng rất đơn giản "Mỗi lần Dạ Sắc dùng cửu âm bạch cốt trảo đều cho người khác cảm giác vô cùng quyết đoán lại lợi hại, thủ đoạn đủ độc ác, sao không khiến người khác quỳ bái được chứ!"

"…" Lưu Xuyên cười sặc sụa.

Đột nhiên anh nghĩ, nếu copy nguyên đoạn nói này nhắn cho Tần Dạ xem, vẻ mặt của cậu ta khẳng định rất thú vị!

Nghĩ vậy, Lưu Xuyên liền không do dự, ngay lập tức hành, anh mở QQ gõ lại y hệt nguyên đoạn ca ngợi của Lý Tưởng gửi tin nhắn cho Tần Dạ, cũng sẵn tiện phán một câu nhận xét của mình "Nè, một tên fan cuồng của cậu nói đó, mỗi lần cậu dùng cửu âm bạch cốt trảo rất quyết đoán, rất sắc bén, thủ đoạn đủ độc ác… Chà, tôi thấy câu cuối đặc biệt chuẩn nha, thủ đoạn độc ác~"

Bất ngờ là, tin nhắn gửi đi rồi, không lâu sau liền nhận được hồi phục, một câu vô cùng đơn giản mà sắc bén "Bệnh thần kinh lại tái phát à?"

Lưu Xuyên "…"

***

Im lặng một lúc, Lưu Xuyên mới hồi phục lại "Cậu vẫn chưa ngủ à? Sắp hai giờ sáng rồi đó, tôi còn tính để sáng mai cậu dậy thấy tin nhắn QQ của tôi kinh hỉ một chút…"

Tần Dạ trả lời "Không ngủ được."

Lưu Xuyên hỏi "Không phải sáng mai bên cậu phải đi Bắc Kinh họp sao? Tôi nhớ là hội nghị trước mùa giải, đội trưởng lẫn đội phó đều phải có mặt thì phải?"

Tần Dạ nói "Ờ, sáng mai 8 giờ rưỡi lên máy bay."

Lưu Xuyên hỏi "Vậy sao giờ này còn chưa ngủ?"

Tần Dạ nói "Đau đầu, ngủ không được."

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Chứng đau nửa đầu lại tái phát sao?"

Tần Dạ "Ừ."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Cậu làm sao thế? Có chuyện gì buồn bực trong lòng không thể nói với tôi?"

Tần Dạ trầm mặc một hồi, mới đánh chữ trả lời "Trận tổng chung kết mùa trước đánh với Thất Tinh Thảo, tôi chủ động yêu cầu không tham gia thi đấu. Trước trận đấu tôi đã cãi nhau một trận với Dương Kiếm, khiến không khí cả đội trở nên nặng nề. Bọn họ giành được giải quán quân, sau trận đấu tổ chức tiệc mừng tôi lại bị cảm khá nặng cho nên mới không tham gia được. Hôm nay Dương Kiếm dự tiệc, uống rượu say quay về gây chuyện cãi nhau, tôi mặc kệ cậu ta. Dù sao, giờ lời của tôi nói cậu ta cũng chẳng nghe lọt vào tai."

"…" Lần này tới phiên Lưu Xuyên trầm mặc.

Tần Dạ vẫn còn tiếp tục nói "Tình huống bên đội tôi cậu biết rồi đấy. Trong đội cũng có một Nga My trảo, trình độ cũng tương đương tôi. Tên kia cũng thi đấu quá vài trận, phối hợp rất ăn ý với Dương Kiếm…. Hợp đồng của tôi và Trường An sắp sửa đến kỳ, cho nên…"

Lưu Xuyên kinh ngạc "Đừng nói với tôi cậu muốn chuyển sang đội khác đấy?"

Tần Dạ vẻ mặt bình tĩnh nói "Tôi đã ở Trường An từ những ngày đầu mới đầu thành lập cho đến tận bây giờ, nếu như có thể, tôi cũng không muốn rời đi. Nhưng mà hiện tại, mỗi ngày ở Trường An khiến tôi cảm thấy mệt mỏi vô cùng, tôi cảm thấy khoảng cách giữa tôi và các đội viên khác càng lúc càng xa… Trừ mỗi Hân Nhiên còn thi thoảng nói với tôi vài câu ra, những người còn lại toàn bộ đều bị Dương Kiếm biến thành phần tử nhiệt huyết. Nói thật, phong cách của tôi đã không còn hợp với chiến đội hiện tại nữa…"

Lưu Xuyên nghiêm túc nói "Tuyển thủ đẳng cấp như cậu, nếu như chuyển đội sẽ tạo ảnh hưởng rất lớn cho liên minh, cậu đã suy xét kỹ chưa?"

Tần Dạ cũng giống như Lưu Xuyên, các tuyển thủ loại hình chuyên như họ rất khó chuyển đội, bởi vì một khi tuyển thủ trung tâm rời đi chiến đội, chắc chắn sẽ khiến phong cách lẫn đấu pháp thi đấu của chiến đội đó bị thay đổi. Cho nên trừ phi cực kỳ bất đắc dĩ, rất ít chiến đội dám thay đổi chủ lực.

Chiến đội Trường An là do Tần Dạ cùng Lâm Lập Minh cùng nhay xây nên. Ở mùa thi đấu thứ sáu, đội trưởng Lâm Lập Minh chuẩn bị nghỉ thi đấu, cũng đúng lúc khai quật được Dương Kiếm.

Trong giới tuyển thủ, tốc độ tay của Dương Kiếm thuộc hàng nhanh nhất, lại thêm tuổi trẻ hăng hái, phát huy đấu pháp bùng nổ tầng kiếm ý của Võ Đang kiếm tông đến mức cực hạn, biểu hiện cực kỳ xuất sắc trong mùa giải thứ bảy, thậm chí còn nhận được giải tuyển thủ xuất sắc nhất toàn năm.

Lâm Lập Minh bởi vì đến tuổi kết hôn, sau mùa thi đấu thứ bảy liền tuyên bố rời khỏi liên minh, cũng đề cử người thay thế vị trí Võ Đang kiếm tông của mình là Dương Kiếm lên làm đội trưởng, Tần Dạ vẫn như cũ làm đội phó.

Đối với an bài này, Tần Dạ hoàn toàn không có ý kiến, dù sao làm đội trưởng phải tiếp nhận các loại phỏng vấn, mà Tần Dạ lại không thích giao tiếp ứng phó với phóng viên truyền thông. Tính cách Dương Kiếm sáng sủa hoạt bát hơn anh, lại giỏi quan hệ ngoại giao, thực thích hợp làm đội trưởng.

Trải qua hai mùa giải thi đấu tôi luyện, Dương Kiếm mau chóng thành thục lớn dần, nhưng đồng thời mâu thuẫn giữa hai người cũng bắt đầu trồi lên mặt nước. Cả hai người tuy đều cùng là tuyển thủ loại hình sắc bén thiên về bùng nổ bạo kích, nhưng tư tưởng lại kém rất xa, căn bản không thể thích ứng với nhau.

Các cựu đội viên của Trường An lần lượt nghỉ thi đấu, thay vào đó là các đội viên mới toanh. Đội viên mới vào đối với Tần Dạ không có quá nhiều cảm tình, lúc thi đấu thường xuyên xảy ra trường hợp đội trưởng cùng đội phó mâu thuẫn trong chỉ huy, đội viên tất nhiên phải nghe đội trưởng

Dần dần, dưới sự dẫn dắt của Dương Kiếm, phong cách lẫn đấu pháp của Trường An bắt đầu thay đổi, những nhân tài mới gia nhập có quan điểm tương đồng với Dương Kiếm trở thành chủ lực của chiến đội. Ngược lại, Tần Dạ vốn là thành viên có tư lịch lâu năm nhất lại càng lúc càng tách rời khỏi tiết tấu của chiến đội, không cách nào dung nhập với tân nhân, có loại cảm giác vô lực tựa như "Trường Giang sóng sau đè sóng trước vậy."

Mâu thuẫn nội bộ trong chiến đội không thể tuyên dương ra ngoài, dù sao cũng không phải chuyện đáng ăn mừng gì… Nhưng các tuyển thủ khác trong giới phàm là có chút hiểu biết, đều rất rõ ràng chuyện này.

Nói tóm lại một câu thì —— hai cao thủ Tần Dạ và Dương Kiếm, không cách nào ma hợp với nhau được.

Đội trưởng chiến đội Đồng Tước, Thiệu Trạch Hàng, nổi danh là lạnh như băng, đội phó Lộc Tường tính cách lại hoạt bát vui vẻ, cả hai người thoạt nhìn như hai cực đoan ngược nhau, kỳ thực lại phối hợp vô cùng ăn ý—— Là bởi vì Lộc Tường tâm tư rất đơn thuần, cậu cam tâm nghe Thiệu Trạch Hàng an bài sắp xếp mọi thứ; Mà Thiệu Trạch Hàng bề ngoài nhìn có vẻ lạnh lùng, kỳ thực tâm tư lại vô cùng cẩn thận tỉ mỉ. Cả hai người lẫn nhau thích ứng đối phương, lý giải đối phương, cho nên tổ hợp của bọn họ mới có thể tiến xa như vậy, mới có thể dẫn dắt Đồng Tước bước lên hàng ngũ chiến đội hào môn.

Đội trưởng chiến đội Thất Tinh Thảo, Tiếu Tư Kính, tính cách trầm ổn, cũng nổi danh khó trêu vào, có một chút nghiện thuốc lá; Mà đội phó Tô Thế Luân thì lại mắc chứng bệnh ưa sạch sẽ, ghét nhất là mùi thuốc lá. Cả hai người tính cách ngược nhau như vậy, thoạt nhìn không có khả năng cùng nhau hợp tác, nhưng vậy mà bọn họ vẫn phối hợp hỗ trợ lẫn nhau sắc bén vô cùng —— Là bởi vì Tiếu Tư Kính bề ngoài nghiêm khác nhưng làm người lại cực kì có nguyên tắc, Tô Thế Luân nổi danh là độc miệng nhưng làm người lại mềm lòng lại biết săn sóc. Bọn họ thấu hiểu lẫn nhau, cùng nắm tay cùng tiến lên, cho nên mới có Thất Tinh Thảo như ngày hôm nay.

Nhìn một vòng khắp các chiến đội mạnh của liên minh, tất cả đội trưởng, đội phó, đội viên chủ lực của họ đều có nét độc đáo riêng của mình, nhưng dù cho tính cách của bọn họ có khác nhau đến trái ngược hoàn toàn đi nữa, họ cũng sẽ cố gắng thích ứng lẫn nhau, hợp tác với nhau, coi nhau như đồng bọn đắc lực nhất của mình.

Chỉ có Trường An thì không.

Đội trưởng Dương Kiếm và đội phó Tần Dạ của chiến đội Trường An, vẫn luôn không cách nào lý giải và phối hợp với nhau. Tư tưởng của hai người khác nhau rất lớn, tính cách cũng kém quá xa, hơn nữa cả hai đều là loại người hiếu thắng, đều không có cách thuyết phục đối phương, dẫn đến thường xuyên xuất hiện tình cảnh ý kiến bất đồng trong thi đấu.

Thế mới biết, không phải cứ gom hết một đám đại thần lại một chỗ liền thiên hạ vô địch, Võ Lâm thi đấu là đoàn chiến, cần nhất là sự phối hợp đoàn đội, một người cân cả team là chuyện hoàn toàn không tưởng. Hơn nữa trận đấu đều là giữa các đội thực lực chênh lệch không quá nhiều, càng chú trọng hơn vào sự đồng tâm hiệp lực của toàn đội.

Trận đấu Trường An đoạt quán quân mùa trước Lưu Xuyên cũng có xem, Tần Dạ khi ấy không lên thi đấu, là Dương Kiếm chỉ huy toàn trận. Dương Kiếm dẫn dắt chiến đội Trường An phát huy không tệ cũng không tốt. Nhưng mà, Tô Thế Luân bên phía Thất Tinh Thảo không có trong danh sách thi đấu, đây mới là nguyên nhân chủ yếu cho trận thắng của Trường An.

Đêm trước trận chung kết, Tô Thế Luân bởi vì gặp tai nạn xe cộ mà bị thương chân, cho nên phải nằm viện tĩnh dưỡng. Thất Tinh Thảo lâm thời đổi chủ lực, Tiếu đội một mình chỉ huy dẫn dắt cả đội, sĩ khí của cả đội bởi vì đội phó bị thương mà có một chút ảnh hưởng, cho nên Trường An mới chiếm lợi thế đoạt được quán quân.

Hơn nữa, mùa giải thứ chín cũng đúng dịp các cường đội như Đồng Tước, Thịnh Đường, Lạc Hoa Từ… có sự điều chỉnh đội viên, Lưu Xuyên của Hoa Hạ đúng lúc nghỉ thi đấu, bởi vậy cường đội duy nhất không có sự thay đổi nhân sự Trường An phong độ lại thành ra ổn định nhất.

Chiến đội Trường An đoạt quán quân, có thể nói là đủ thiên thời địa lợi, duy nhất thiếu là nhân hoà.

Dương Kiếm bởi vì đăng quang đội trưởng đội quán quân mà trở nên kiêu ngạo tự mãn, có lẽ là bởi vì cậu ta còn rất trẻ, dưới sự tâng bốc của truyền thông cùng fan hâm mộ, khiến cậu ta mờ mắt đi, không nhận ra được vị trí của bản thân mình… Đây chính là điều tối kị nhất của một tuyển thủ chuyên nghiệp!

Tần Dạ nói "Tôi không có cách nào phối hợp đấu pháp của Dương Kiếm, cậu ta lại cứ khư khư cố chấp… Giờ đội viên cả đội đều nghe lời cậu ta, cứ tiếp tục như vậy, mâu thuẫn bên trong chiến đội sẽ càng lúc càng nghiêm trọng. Nếu muốn bảo toàn đội ngũ, chắc chắn phải có người ra đi, vậy để tôi ra đi đi. Cũng từng là đội hữu với nhau, gặp thế nào thì chia tay thế đó vậy."

Lưu Xuyên "…"

Tần Dạ dành cảm tình cho Trường An rất nhiều, Lưu Xuyên là tuyển thủ cùng lứa với anh, từng tận mắt chứng kiến anh và đội trưởng Lâm Lập Minh một tay gầy dựng phát triển đội ngũ này, năm ấy Lâm Lập Minh quyết định nghỉ thi đấu, cứ ngỡ là Trường An sẽ phải giải tán, là một mình Tần Dạ cắn răn chống đỡ tiếp tục kiên trì; Khi ấy đội trưởng mới như Dương Kiếm cái gì cũng chẳng biết, Tần Dạ làm đội phó có thể nói là tẫn hết sức mình giúp đỡ cậu ta.

Có ai ngờ Dương Kiếm lại biến thành như bây giờ đâu?

Nam hài ngây ngô của năm đó, từng bước từng bước lớn dần, lại biến thành một thanh lợi kiếm chói loà hào quang.

Kiếm, càng sắc bén bao nhiêu, càng phải ẩn giấu sâu bên trong vỏ kiếm bấy nhiêu, đến thời điểm mấu chốt mới xuất ra một kiếm chí mạng, chứ không phải ngày ngày tuốt khỏi vỏ để mọi người chiêm ngưỡng. Dương Kiếm quá trẻ, quá mức nhiệt huyết, không biết cách thu liễm nhuệ khí của chính mình, dùng nhuệ khí sắc bén làm bị thương người bên cạnh, muốn tránh cũng không tránh được.

Tần Dạ không muốn nhìn chiến đội này sụp đổ, cho nên mới lựa chọn phương thức rời đi để bảo vệ Trường An.

Đáng tiếc, khổ tâm của anh, có lẽ Dương Kiếm vĩnh viễn cũng không thể hiểu được.

Tính cách của Tần Dạ căn bản chẳng cần ai an ủi mình, anh nhìn mọi thứ rất rõ, cũng hiểu rất rõ. Lưu Xuyên biết thế, cho nên thực sự không biết có thể làm gì cho anh, im lặng hồi lâu mới hỏi "Hiệp ước của cậu với Trường An, đến chừng nào mới hết kỳ?"

Tần Dạ nói "Tháng một sang năm là mãn hạn. Coi như tôi cùng họ đánh nốt mùa thi đấu cuối cùng này đi, có rời đi tôi cũng sẽ an bài tốt hết thảy mọi chuyện trong đội rồi mới đi."

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, đột nhiên mỉm cười nói "Phải rồi, sang năm nhân dịp thi đấu tranh giải anh hùng thành phố, tôi sẽ mang đội chính thức trở về."

"…" Tần Dạ đánh chữ hỏi "Đừng nói là cậu muốn lôi kéo tôi qua chiến đội mới của cậu đấy?"

Lưu Xuyên cười nói "Sao hả? Theo tôi chứ? Tư tưởng của cậu với Dương Kiếm không hợp, với tôi lại khá hợp đấy, cậu cảm thấy thế nào?"

Tần Dạ "…"

Bảo một đại thần đứng đầu liên minh chạy qua chiến đội mới toanh đến tận cái tên cũng chưa lòi ra…. Còn đi đánh cái gì giải anh hùng toàn thành phố nữa, người này dám nói ra mà không thấy xấu hổ sao!?

Cơ mà, Lưu Xuyên đó giờ vốn mặt dày không biết hai chữ xấu hổ viết thế nào, Tần Dạ cũng quen rồi.

Tần Dạ lạnh lùng nói "Tự đi mà đánh một mình, đừng kéo tôi xuống nước."

Lưu Xuyên hết sức nghiêm túc nói "Tôi không nói đùa với cậu, lúc trước tôi đã bảo với cậu rồi còn gì, tôi sẽ trở lại liên minh, cũng nhất định tổ kiến một đội ngũ hoàn toàn mới. Nếu như cậu đồng ý gia nhập thì đối với tôi sẽ như hổ thêm cánh, chúng ta cùng nhau đi lấy cúp về, thế nào?"

Tần Dạ quả thực bó tay "Tiếp tục nổ đi, năm rồi mấy đội mới thành tích cơ hồ toàn đếm ngược từ dưới lên, bị mấy cường đội hành như một con cẩu, cậu còn tính đoạt cúp? Tưởng Tiểu đội Thiệu đội đều là ngồi chơi xem cho vui sao?"

Lưu Xuyên thu hồi cười cợt, thật lòng nói "Được rồi, không đùa nữa, đoạt cup quả thực có hơi khó xíu. Bất quá cup thì không chắc nhưng tôi rất có lòng tin có thể lọt vào bát cường. Tóm lại qua đầu năm, hiệp ước của cậu với Trường An mãn hạn, lúc đó nếu như cậu không có đội nào cảm thấy muốn chuyển qua, cậu có thể suy xét thử đề nghị của tôi, chúng ta cùng nhau bắt đầu lại từ đầu."

Tần Dạ "…"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Bất kể cậu chọn lựa như thế nào, bên tôi bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh cậu, Tần Dạ."

——Bất kể cậu chọn lựa như thế nào, bên tôi bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh cậu, Tần Dạ.

——Đây là lời hứa của Lưu Xuyên dành cho anh.

Tần Dạ bất giác cảm thấy ấm áp trong lòng.

Kẻ gây cừu hận đệ nhất liên minh, Xuyên thần mà vô số người thống hận cũng sẽ có lúc khiến người khác cảm giác tin cậy. Những lời này của Lưu Xuyên tương đương tạo cho Tần Dạ đường lui cuối cùng, bất kể tương lai thế nào, nếu như thực sự hết cách… Mình vẫn có thể đến đội Lưu Xuyên tìm chỗ nương tựa không phải sao?

Tần Dạ khẽ cong khoé môi, nói "Ok, tôi nhớ lời này. Nếu như thật sự không có lựa chọn nào khác, tôi sẽ sang đội cậu."

Lưu Xuyên cười nói "Nói rồi đấy, đừng quên."

Tần Dạ nói "Ừ."

Lưu Xuyên nói "Cậu cũng đừng bực bội chuyện Dương Kiếm nữa, tên nhóc Dương Kiếm quả thực là có thiên tư, tiếc là tâm tính không ngay. Cậu cứ chờ mà xem, liên minh thiếu người tài sao, Dương Kiếm còn non lắm, sớm muộn cũng sẽ vấp ngã."

Tần Dạ bất đắc dĩ "Tôi có nói có khuyên cậu ta cũng không nghe lọt, chỉ mong cậu ta sớm nhận ra tình thế của mình, mau chóng tiến bộ hơn."

Lưu Xuyên nói "Ừ, cũng mong. Thôi không còn sớm nữa, mau đi ngủ đi. Sáng mai cậu phải chuyến sớm đến đế đô còn gì?"

Tần Dạ vốn dĩ không cảm thấy buồn ngủ, tán gẫu với Lưu Xuyên lại càng cảm thấy tỉnh táo hơn, liền nói "Thôi kệ đi, dù sao cũng khó ngủ, tôi thức luôn vậy. Cậu đang làm gì đấy?"

Lưu Xuyên nói "Đang chơi bên server mới này. Sao hả? Sớm vậy đã quyết định qua đội tôi rồi à?"

Tần Dạ "..."

Tần Dạ tạm để di động sang một bên, ngồi dậy khoác một cái chăn bông bước đến ngồi xuống trước máy tính, mở QQ và client Võ Lâm ra, mới buzz Lưu Xuyên hỏi "Khu 7 Điện Tín? Server Thuỷ Long Ngâm đúng không?"

Lưu Xuyên kinh ngạc "Không phải đâu? Cậu thực sự đầu nhập qua bên tôi thật à? Tôi thấy áp lực lắm đó nữ thần Dạ Sắc!"

Tần Dạ nhíu mày "Đừng nhảm nữa, lâu rồi không chơi game, tôi qua server mới thử một chút."

Lưu Xuyên nói "Ok, ID của tôi là Lưu Danh Bách Thế, cậu vào game thì pm tôi ha."

Tần Dạ "Lưu Danh Bách Thế? Sao không đặt là Di Xú Vạn Niên cho hợp với cậu hơn?"

Lưu Xuyên trả lời "Cậu không cảm thấy lưu danh bách thế hợp với tôi hơn sao?"

"..."

Đặt cái tên thôi cũng có thể kéo cừu hận, cậu thực sự vô địch rồi đấy.

Tần Dạ không thèm nhìn ai đó, chọn lựa server đăng nhập vào game liền tạo nhân vật nữ Nga My, đặt tên là Thất Dạ Tuyết, cũng thuận tay sửa một chút vẻ ngoài, sau đó mới nhấn bắt đầu.

***

Hai giờ rưỡi sáng, khu vực Tân Thủ Thôn lúc này cũng vắng vẻ đi, không đông đúc chật chội như hồi mới mở server.

Tần Dạ đứng dậy đi làm cho mình một cốc cafe, sau đó vừa uống cafe vừa chạy nhiệm vụ. Tuy là lâu rồi anh không chơi game, nhưng với trình độ cùng năng lực lý giải của một tuyển thủ chuyên nghiệp, vài nhiệm vụ cấp thấp không làm khó được anh, đơn giản giống như một vị đoạt giải olympic toán học đi tính mấy bài cộng trừ nhân chia vậy.

Không bao lâu liền lên cấp 10, được phép rời khỏi Tân Thủ Thôn. Tần Dạ lúc này mới tìm kiếm tên Lưu Danh Bách Thế, cũng gửi lời mời xin kết bạn.

Lưu Xuyên thấy tên "Thất Dạ Tuyết" liền biết ngay là Tần Dạ, bệnh nhân có chứng cưỡng chế đặt tên đều phải có một chữ "Dạ" thật sự không có thuốc chữa.

Lưu Xuyên thêm hảo hữu, cũng mời Tần Dạ vào đội, sau đó giới thiệu trên kênh đội ngũ "Đây là bạn của tôi, gọi Dạ Dạ là được."

Ngô Trạch Văn cùng Lý Tưởng rất phối hợp, đồng loạt phát vỗ tay chào mừng đội hữu mới.

Lưu Xuyên tư tán gẫu giới thiệu cho Tần Dạ "Ngũ Độc là bà xã tôi, đại sư là bạn Ngũ Độc."

Tần Dạ nhíu mày, dùng tư tán gẫu trả lời lại "Cái quỷ gì nghe loạn xà ngầu vậy?"

Lưu Xuyên cười "Đại sư nhìn vậy chứ là fan cuồng của cậu đó, cũng cậu ta khen cậu " thủ đoạn độc ác " chứ đâu, lúc trước còn bị cậu hành cả buổi."

Tần Dạ "..."

Lý Tưởng thấy Nga Mi chỉ mới cấp 10, liền ngứa mồm hỏi "Nga My muội muội mới chơi sao? Là dân sai giờ hả? Sao khuya vậy mới chơi?"

Lưu Xuyên cười "Không phải sai giờ, là mất ngủ."

Lý Tưởng nói "Ồ ra vậy, lúc trước tui cũng hay mất ngủ lắm! Mỗi lần mất ngủ muội thử mở nhạc nhẹ nghe đi, hiệu quả lắm, có cần tui đề cử cho hông?"

Tần Dạ "...Không cần."

Lưu Xuyên ở bên cạnh âm thầm cười trộm, nếu cậu chàng Lý Tưởng này biết "Nga My muội muội" chính là nữ thần Dạ Sắc trong lòng mình, lại còn là nam nhân nữa... chắc là sẽ phấn khích lắm... Cơ mà, vở kịch phấn khích như vậy mở màn sớm ngay bây giờ thì, không vui...

Lưu Xuyên nói "Đại sư, cậu rảnh lắm không có gì làm đúng không? Kéo cấp cho bạn tôi đi. Nó là tân thủ, kéo cấp nhanh hơn."

Lý Tưởng lập tức nhận nhiệm vụ mới từ đội trưởng "Ok, Dạ Dạ tui qua Tân Thủ Trấn chờ bạn ha, mới chơi không sao hết, tui dắt bạn làm nhiệm vụ!"

Nói xong, liền tí tớn tí tởn chạy đi Tân Thủ Trấn ở Giang Nam.

Tần Dạ "..."

Còn lại hai người, Lưu Xuyên bảo Ngô Trạch Văn "Bà xã, đi thôi! Chúng ta đi luyện khinh công, theo anh!"

Ngô Trạch Văn thật thà gật đầu "Ừ."

Lưu Xuyên mang Ngô Trạch Văn đi luyện khing công, Lý Tưởng thì về Tân Thủ Thôn kéo Tần Dạ. Bốn người chia làm hai phân đội nhỏ.

Sợ Nga My muội muội mới chơi game làm nhiệm vụ thấy chán, Lý Tưởng liền phát huy bản sắc nhiệt tình thân thiện của mình.

Lý Tưởng hỏi "Dạ Dạ là bạn ngoài đời Đường Môn hả?"

Tần Dạ trả lời "Ờ."

Lý Tưởng lại hỏi "Dạ Dạ quyết định chơi luôn Nga My hả? Muốn theo đường buff hay đường trảo?"

Tần Dạ lười đánh chữ, chỉ đáp một từ "Trảo."

Lý Tưởng hỏi tiếp "Hiếm thấy ghê nha. Rất ít người chơi Nga My chịu theo trảo, lưu phái hình thích khách rất khó chơi, nhưng mà nếu chơi giỏi thì siêu lợi hại luôn."

Tần Dạ đáp "Ờ."

Lý Tưởng bất ngờ nói "Cẩn thận, đừng đụng vào quái tinh anh, để tui đánh cho, bạn ở cạnh chờ xong nhiệm vụ được rồi. Bạn mới cấp 10 bị quái đánh dễ chết lắm."

Tần Dạ "..."

Lý Tưởng "Chỗ này phải dùng khinh công mới bay qua được, mà thôi, để tui kéo bạn qua."

Sau đó, Thiếu Lâm sử dụng long trảo thủ, kéo thẳng Tần Dạ bay từ bên kia sang chỗ mình.

Tần Dạ "..."

Lý Tưởng "Đây nè, qua đây nhận nhiệm vụ nè, nhận rồi chúng ta đi làm tiếp."

Tần Dạ "…"

Muội ngươi!

Đây là coi mình như tân thủ cấp gà mờ mà "hướng dẫn" sao? Tên đại sư này sao nói nhiều tới như vậy chứ!

Tần Dạ nhịn hết nổi rồi, lập tức tư tán gẫu Lưu Xuyên "Cậu thu hồi tên nhị hoá ngu xuẩn này về được không? Cứ lảm nhảm suốt làm tôi nhức đầu muốn chết!"

Lưu Xuyên cười nói "Đại sư này là hoạt náo viên mà, còn là fan cuồng của cậu nữa, nhắc tới cậu là nữ thần treo bên miệng thôi. Không phải cậu cảm thấy khó chịu trong lòng sao? Tôi đem hoạt náo viên đội tôi cho cậu mượn rồi, cảm thấy bực bội liền đi hành cậu ta, hành cỡ nào cũng được, cậu ta cũng sẽ không phản kháng."

Tần Dạ "…"

Nghe Lưu Xuyên nói mà ngón tay trượt trên bàn phím, nhân vật cũng vì thế mà té xuống vách núi, chết.

Lý Tưởng kinh ngạc nói "Dạ Dạ bạn cẩn thận một chút đó, game này hệ thống khinh công rất khó nắm bắt, bạn mới biết chơi đừng chạy lung tung. Nhiêm vụ để tui làm giúp cho, bạn đứng bên cạnh chờ là được! À phải rồi, sau khi chết có thể hồi sinh tại chỗ đó, bạn chọn tại chỗ hồi sinh đi, tui chạy qua chỗ bạn liền."

Tần Dạ "…"

Lưu Xuyên bên kia nhìn hai người, cười đến sặc sụa.

Tần Dạ vẻ mặt không biểu tình chọn lựa hồi sinh cho Nga My sống lại tại chỗ, cảm thấy huyệt thái dương có chút nhức nhối.

Anh đột nhiên nhận ra một điều, rảnh rỗi nhàm chán không có gì làm, chạy đi server mới chơi là sai lầm vô cùng!

Tiểu kịch trường

Có lần, nhân dịp sinh nhật Tần Dạ, nhị hoá Lý Tưởng chạy đi mua một cái bánh ngọt kem dâu to bự tràn đầy tình yêu dâng đến bên giường Tần Dạ.

Tần Dạ:……Không ăn đồ ngọt, trả hàng.

Lý Tưởng: Đừng trả hàng mà, em giúp anh ăn ha. Còn có quà tặng kèm miễn phí nữa nè ^-^

Tần Dạ: Qùa tặng kèm?

Lý Tưởng (đỏ mặt): Em tự đóng gói tặng cho anh nè, đã tắm rửa sạch sẽ rồi đó (nhào tới nhào tới…)

Tần Dạ:…

Hệ thống: Nữ hiệp Nga My Thất Dạ Tuyết mở cừu sát với ngài.

Lý Tưởng: Ui da ui da! Đừng giết đừng giết! Em biết sai rồi biết sai rồi…

Lưu Xuyên: Đồ đệ mau chạy! Chạy nhanh lên! Khinh công đâu? Khinh công sư phụ dạy quên rồi hả?

Lý Tưởng: Hết nại lực khinh công rồi sư phụ!!!!

Lý Tưởng bị Tần Dạ vung trảo trảo trảo trảo, ràn rụa nước mắt…

Lưu Xuyên đứng cạnh xem cười đến vô tình…

Ngô Trạch Văn thật lòng ngồi đếm tiền…

Thanh Phong Đạo Trưởng bình tĩnh chỉnh sửa trang bị treo lên cửa hàng bán…

—— —— *Trên đây là cảnh gà bay chó sủa hàng ngày của các vai chính.*

Giải thích một chút

+ Chứng cưỡng chế: Rối loạn ám ảnh cưỡng chế (tiếng Anh: Obsessive-Compulsive Disorder – OCD) là một rối loạn tâm lý có tính chất mãn tính, dấu hiệu phổ biến của bệnh đó là ý nghĩ ám ảnh, lo lắng không có lý do chính đáng và phải thực hiện các hành vi có tính chất ép buộc để giảm bớt căng thẳng, đây là một dạng trong nhóm bệnh liên quan trực tiếp đến Stress. Bệnh còn có tên khác là rối loạn ám ảnh cưỡng bức…

+ Quan hệ của Tần Dạ vs Lý Tưởng là niên hạ, nên xưng hô sẽ ngược ha, Lý Tưởng xưng em và gọi Tần Dạ là anh ^_^

43. Quyển 2 - Chương 38: Luyện Tập Khinh Công

Lúc này đã muốn nửa đêm, khu tân thủ chỉ còn lác đác bóng người, cơ hồ chẳng ai giành quái cả. Bản thân Tần Dạ tốc độ tay đã nhanh rồi, tính cách lại quyết đoát dứt khoát, thành ra tốc độ làm nhiệm vụ nhanh cứ như gắn thêm hoả tiễn, lại thêm Lý Tưởng ở cạnh giúp đỡ đánh quái, cấp độ nhanh chóng vọt lên 15, cả hai lại trở về môn phái làm nhiệm vụ chính, Lý Tưởng vẫn như cũ ở bên cạnh làm bảo tiêu suốt hành trình.

Tần Dạ với Lý Tưởng bên kia lo làm nhiệm vụ thăng cấp, bên đây Lưu Xuyên tư tán gẫu bảo Ngô Trạch Văn "Đi thôi bà xã, theo anh đi tập khinh công, khinh công của bà xã rất tệ, sau này sẽ có trọng trách phải cần đến cậu, nên phải mau chóng luyện tập cho khá lên."

Ngô Trạch Văn nghi hoặc "Trọng trách? Là cái gì?"

Lưu Xuyên nói "Có con boss 40 cấp tên Thiên Chu trưởng lão, anh lỡ mạnh miệng nói giúp người ta đoạt được, bà xã phải giúp anh ha."

Ngô Trạch Văn không tiếp tục hỏi Thiên Chu trưởng lão đến cùng là cái gì, chỉ thật lòng gật đầu đồng ý "Ừ, vậy tôi đi luyện."

Lưu Xuyên nghe vậy bật cười.

Tên ngốc này! Kia chính là boss thế giới 40 cấp đấy, cái loại boss biến thái bậc nhất chỉ cần vung tay áo một cái liền chết cả đám ấy! Chưa biết liền đồng ý? Không sợ tôi hố chết cậu sao…

Cổng thành Giang Lăng, Lưu Xuyên cưỡi một con tuấn mã màu đen chạy chậm đến trước mặt Ngô Trạch Văn, cũng gửi đi lời mời cùng cưỡi ngựa.

Ngô Trạch Văn đồng ý lời mời, lập tức thấy Ngũ Độc bị Đường Môn kéo lên, cả hai người cùng nhau cưỡi một con ngựa. Tổ thiết kế trò chơi vì muốn hấp dẫn những cặp đôi trong game, cho nên thiết kế tư thế hai người cùng cưỡi ngựa vô cùng ái muội, Đường Môn hai tay từ phía sau vòng ra trước ôm lấy vòng eo, nhẹ nhàng ghì Ngũ Độc vào lòng.

Ngô Trạch Văn đối với tư thế này hoàn toàn không có chút cảm giác, chỉ hơi thắc mắc hỏi "Ngựa ở đâu ra?"

Lưu Xuyên nói "Quà kết hôn hệ thống tặng, toạ kỵ có thể cưỡi hai người, cũng mới phát hiện thôi, ở trong hòm thư của tín sử đó, thời hạn bảy ngày."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ồ, cả hai bên đều được thưởng?"

Lưu Xuyên nói "Chỉ thưởng một người, nhưng có thể giao dịch, nếu bà xã muốn anh đưa cho?"

Ngô Trạch Văn nói "Không sao cả, anh cầm đi."

Lưu Xuyên nói "Mấy cái quà tặng này quá bảy ngày lienf hết hạn. Nếu bà xã cảm thấy thích về sau chúng ta tự mình đi bắt, sau 50 cấp có thể ở map dã ngoại bắt ngựa con, sau đó cho nó ăn cỏ ngựa nuôi lớn dận, đa số mấy toạ kỵ tự mình nuôi đều có thể cưỡi hai người."

Ngô Trạch Văn tò mò "Có màu trắng không? Tôi thích màu trắng."

Lưu Xuyên nghe vậy nở nụ cười, hình như cậu nhóc này mặc quần áo cũng thích mặc màu trắng thì phải?

Bình thường ngựa cưỡi có năm kiểu màu sắc: tông, đỏ, đen, trắng, vàng; đại đa số đều là tạp sắc, thuần sắc có chút quý hiếm hơn. Như hãn huyết bảo mã thuần hoả hồng, hay tật phong thuần hắc, nguyệt ảnh thuần bạch… đây đều là bảo mã cấp 7 trong game, tốc độ cưỡi ngựa tăng 150%, đều là hàng vô giá.

Dựa vào hiểu biết của Lưu Xuyên đối với game, tất nhiên rất rõ map cũng như những điểm xuất hiện các loại ngựa này. Mỗi lần bảo mã cấp 7 xuất hiện, phụ cận đều xảy ra một hồi tranh đoạt đánh nhau.

Tranh giành? Này đối với Lưu Xuyên mà nói chỉ là chuyện nhỏ.

Lưu Xuyên cười nói "Bà xã thích màu trắng hả? Không thành vấn đề, tới lúc đó bắt cho bà xã một con."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừm."

Lưu Xuyên cưỡi ngựa mang theo Ngô Trạch Văn, xuất phát từ Giang Lăng thành, chạy mãi cho đến Thiếu Lâm Tự.

Lúc này là nửa đêm, giờ giấc trong game cũng đồng bộ là nửa đêm. Khác với cảnh sắc ban ngày, Thiếu Lâm Tự vào buổi đêm bị bao phủ dưới ánh trăng mờ ảo mông lung, dọc theo đường đi ngắm nhìn cây cối xanh um, trúc biếc âm u, gió nhẹ thổi qua, lá trúc khẽ lay động phát ra thanh âm sàn sạt bên tai, quả thực khiến người khác cảm giác như lạc vào kỳ cảnh.

Ngô Trạch Văn mới lần đầu chơi game, các map lớn từng đặt chân lên chỉ có mỗi Ngũ Độc, Nam Cương, Thành Đô và Giang Lăng, chưa từng đến Thiếu Lâm Tự lần nào, nãy giờ một đường đi đến, mới phát hiện trò chơi này thiết kế cảnh sắc thực sự là rất đẹp… Toà cổ tự thanh u toạ lạc giữa lưng núi, tựa như một thế ngoại đào nguyên chốn nhân gian.

Ngoài cửa Thiếu Lâm Tự có vài NPC tăng nhân thủ vệ ra tay ngăn cản hai người tiến vào "Hai vị thí chủ xin dừng bước…"

Trong game, các đại môn phái nào cũng đều có thủ vệ ngoài cổng, đệ tử trong môn phái có thể tuỳ tiện ra vào, nhưng người ngoài nếu muốn tiến vào nhất định phải đối thoại với thủ vệ trước, lựa chọn các lý do kiểu như "Bái phỏng bằng hữu" hoặc là "Bái phỏng chưởng môn", mới được phép tiến vào.

Lưu Xuyên trước giờ vẫn trung thành với Đường Môn, hiếm khi ghé thăm Thiếu Lâm Tự. Biết được Thiếu Lâm Tự có một chỗ rất thích hợp để luyện khinh công là bởi vì có lần cùng Tiểu Tư Kính pj, Tiểu Tư Kính dẫn anh tới chỗ này, đề nghị đánh không chiến một trận xem như thế nào, nên Lưu Xuyên mới biết Thiếu Lâm Tự có một chỗ thú vị như vậy.

——chỗ này được gọi là, hoa mai thung.

Một bãi đất trống rộng lớn, dựng lên mấy chục cây cọc gỗ, có cao có thấp, nhỏ có to có, trên đỉnh mỗi một cây cọc gỗ được san bằng có thể đặt chân. Một vòng lại một vòng cọc gỗ lần lượt xoay tròn bên nhau, cọc ở giữa lớn nhất bên trên viết một chữ "Phật". Muốn vượt qua chỗ này đòi hỏi người chơi phải biết di chuyển cùng khinh công nhuần nhuyễn, chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ lập tức từ trên cọc gỗ té xuống đất nát bét…

Lưu Xuyên dừng lại ở cạnh hoa mai thung, nói trên kênh đội "Tới rồi, xuống ngựa đi."

"Ừm." Ngô Trạch Văn điều chỉnh góc nhìn ra đằng trước, thoáng thấy bố cục liền hiểu được, luyện tập khinh công ở chỗ này hiệu quả nhất định vượt trội.

Lưu Xuyên giải thích cho Ngô Trạch Văn "Chỗ này là hoa mai thung của Thiếu Lâm, kích thước mỗi cái cọc ở hoa mai thung đều khác nhau, cao thấp bất đồng, điểm đặt chân của mỗi cái cọc cũng không giống nhau, là nơi khảo nghiệm trình độ cùng thao tác khinh công nhất. Đợi đến khi nào mà bà xã có thể trong ba phút từ cọc gỗ đầu tiên bay đến cọc gỗ cao nhất, khinh công coi như đạt tiêu chuẩn."

Ngô Trạch Văn cẩn thận quan sát một lát bố cục cọc gỗ, mới kết luận "Tổng cộng có bốn mươi chín cái cọc, muốn trong ba phút đạp hết cọc, rất khó…"

Lưu Xuyên mỉm cười "Không sao, anh cùng bà xã tạp, từ từ cũng sẽ được."

Nói dứt lời, Lưu Xuyên liền điều khiển Đường Môn bước đến trước cọc gỗ đầu tiên, dùng chuột chỉnh góc nhìn hướng nghiêng về phía trước, ngón tay trái cùng lúc ấn phím tắt khinh công—— trên màn hình, Đường Môn lập tức bật nhảy lên, hết sức lưu loát tung người đáp xuống cọc gỗ thứ nhất.

Nhảy lên rồi, Lưu Xuyên cũng không dừng lại quá lâu, lại dùng chuột chỉnh góc nhìn, tung người nhảy, một lần nữa đáp xuống cọc gỗ thứ hai!

Ngô Trạch Văn vẫn còn đang kinh ngạc, lại thấy Đường Môn một lần nữa xoay góc nhìn, cả người bay lên,

một lèo nhảy lên cọc gỗ thứ ba!

Dưới ánh trang mờ ảo, Đường Môn dáng người tiêu sái, một thân y phục màu thâm lam xuyên toa giữa các cọc gỗ khác nhau, thân nhẹ tựa như yến, quả thực không khác gì các cao thủ đại hiệp phiên sơn dyệt lĩnh như dẫm nát đất bằng thường gặp trong các tiểu thuyết võ hiệp.

Ngô Trạch Văn hết sức kinh ngạc nhìn Lưu Xuyên bật nhảy linh hoạt trên các chóp cọc gỗ… Một dãy lại một dãy cọc gỗ, cao thấp không đồng đều, khoảng cách lại lộn xộn, vậy mà người nọ dùng khinh công nhảy tới nhảy lui, lại còn… một lần cũng không hụt!

Nếu như đổi lại là mình, phỏng chừng nhảy lên cọc đầu tiên đã hụt chân té chết…

Cao thủ với tân thủ, khoảng cách chênh lệch thật sự là quá lớn. Đến khi nào mình mới có thể đạt được trình độ như anh ta?

Ngô Trạch Văn lại không biết, cách di chuyển cùng lối khinh công sắc bén này của Lưu Xuyên, ngay cả những tuyển thủ chuyên nghiệp lợi hại nhất của liên minh cũng phải cam mình khuất phục, huống hồ gì là các người chơi nghiệp dư trong game. Trách là trách ngay ở giai đoạn tân thủ, Ngô Trạch Văn lại gặp phải bậc đại thần như Lưu Xuyên, khởi bước thực sự cao lắm…

Chỉ trong một phút đồng hồ, Lưu Xuyên đã nhảy hết toàn bộ bốn mươi chín cái cọc gỗ của hoa mai thung, sau đó mới nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Ngô Trạch Văn, mỉm cười nói “Rồi, dùng chuột chỉnh góc nhịn chếch lên trên một chút, bắt đầu nhảy từ cái cọc đầu tiên đi.”

Hướng dẫn xong liền tự mình bước lên làm mẫu trước, Ngô Trạch Văn cũng đi theo sau, điều chỉnh góc nhìn chuẩn xác, bắt đầu, nhảy!

Đường Môn vô cùng chuẩn xác đáp xuống cọc gỗ, mà Ngũ Độc…

Ngũ Độc ôm cọc gỗ, chầm chậm, chầm chậm tuột xuống…

Ngô Trạch Văn giải thích trên kênh đội ngũ “Tính sai khoảng cách, lẽ ra nên nhích về phía trước một chút.”

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười.

Tư thế ôm cọc gỗ trượt xuống của đại tỷ Ngũ Độc, quả thật tức cười muốn chết.

Khinh công của cậu nhóc này quả thực khiến người ta không nỡ nhìn, tay chân vụng về, lúc thì bay quá lố, lúc thì nhảy không tới chốn…

Lưu Xuyên thật lòng ngẫm nghĩ, nên dạy cậu ta như thế nào mới chính xác đây?

Phải rồi, điểm dừng chân của các cọc gỗ ở chỗ này tương tự như toạ độ không gian ba chiều, đối với loại hình chuyên tự nhiên cực kỳ mẫn cảm với các con số như Ngô Trạch Văn, giả sử bảo cậu ta dựa vào lý luận toạ độ 3D thao tác, có khi nào sẽ hiệu quả hơn không?

Nghĩ như vậy, Lưu Xuyên liền đánh chữ nói "Vậy đi, cậu thử tưởng tượng điểm dừng chân khi khinh công tương đương như toạ độ không gian 3D vậy, ngang là trục X, dọc là trục Y, lập thể là trục Z, mỗi lần cậu dùng khinh công, cứ bấm một cái thì khoảng cách di động của khinh công sẽ là trị số cố định, thử dùng cách tính toán khoảng cách như vậy luyện thử vài lần xem như thế nào?"

Ngô Trạch Văn nghe đến đây, hai mắt sáng lên.

Không gian, toạ độ… đều là những thứ cậu thích nhất!

Tính toán khoảng cách giữa hai điểm đối với cậu mà nói là cực kỳ đơn giản, tại sao lúc trước không nghĩ đến cách này nhỉ?

Nếu mỗi lần coi vị trí mình đang đứng là gốc toạ độ, như vậy điểm đứng của các cọc gỗ trước mặt cũng chính là một không gian ba chiều với hoành độ, tung độ cùng cao độ, sử dụng phép tính trục toạ độ XYZ ba chiều với ba vector định hướng liền có thể cho ra vị trí toạ độ bất kỳ trong không gian này.

Ngô Trạch Văn nháy mắt hiểu ra.

Bộ não dùng tốc độ cao nhanh chóng giải ra vị trí của cọc gỗ đầu tiên, trong đầu tự động xuất hiện một không gian bao gồm trục toạ độ cùng với hai đường đồ thị di động giữa hai điểm… Dựa theo kết quả tính toán, Ngô Trạch Văn lập tức dùng khinh công bay lên cao năm mét, tiến về phía trước ba mét, quả nhiên, hai chân cơ hồ là chuẩn xác đáp xuống cọc gỗ đầu tiên!

Lưu Xuyên "…"

Mẹ ơi… Cư nhiên thật sự dùng được phương pháp tính toạ độ?

Lần đầu tiên Ngô Trạch Văn dùng khinh công chính xác như vậy, trong lòng cũng có chút ít nhảy nhót, cậu dừng lại ở cọc gỗ đầu tiên một chút, đưa tay đẩy kính trên sóng mũi, sau đó điều khiển chuột chỉnh góc nhìn cho mặt nhân vật hướng về cọc gỗ thứ hai.

Khoảng cách này là…

Hướng phía trước một mét, hướng về bên phải hai mét.

Lần thứ hai nhấn phím khinh công, trực tiếp nhảy lên cọc gỗ thứ hai.

Hai chân đáp xuống vẫn như cũ chuẩn xác đến từng milimet.

Cọc gỗ thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ…

Lưu Xuyên quả thực muốn quỳ lạy!

Anh chỉ là thuận miệng nói ra phương pháp thôi, lại không ngờ Ngô Trạch Văn có thể thông suốt, sau đó bình tĩnh tính toán khoảng cách cùng đường đồ thị di động của tất cả bốn mươi chín các cọc gỗ! Tuy rằng dùng thời gian có hơi lâu một chút, nhưng là…

Người ta dựa vào toạ độ tính toán ra đó, độ chính xác còn cần phải bàn cãi nữa sao?

Cơ hồ mỗi lần đáp xuống, hai chân đều tinh chuẩn nằm ở giữa tâm cọc gỗ…

Quả thực, Ngô Trạch Văn vô cùng mẫn cảm với các con số, cách tính toán toạ độ không gian này của cậu cũng chính là tư tưởng chủ đạo mà bộ phận sáng tạo game đặt ra cho hệ thống khinh công. Nhân viên của tổ sáng tạo dùng cách này để tính ra lộ tuyến khinh công, khiến cho mỗi vị trí trong không gian của game đều có thể dùng khinh công bay lên hoặc đặt chân. Cho nên Ngô Trạch Văn cũng bằng cách tính này giải ra toạ độ mình muốn, nên mỗi lần nhảy cũng đều là chuẩn xác vô cùng.

Lưu Xuyên nhịn không được phát một đống biểu tình vỗ tay hoan hô trên kênh đội "Bà xã! Bà xã thiệt là ngầu!"

Ngô Trạch Văn bình tĩnh nói "Hoá ra là nguyên lý này, tôi đã hiểu rồi."

Tạm dừng một chút, lại nói "Mê cung trong game cũng là dựa vào nguyên lý này đúng không?"

Lưu Xuyên thực sự rất muốn cúng bái một phen "Phải đó phải đó! Về sau hoạt động hàng ngày có khiêu chiến mê cung, lúc đó bà xã nhớ dẫn anh đi mê cung ha!"

Ngô Trạch Văn nói "Không thành vấn đề."

Lưu Xuyên vui sướng chết.

Lần này thực sự là nhặt được bảo bối mà!

Có Ngô Trạch Văn, hoạt động khiêu chiến mê cung trong bản cập nhật lần này hoàn toàn không cần lo

lắng, chỉ chờ lấy quà thưởng là được!

Thấy Ngô Trạch Văn nhảy một cách chính xác đáp xuống bên cạnh, Lưu Xuyên trong lòng nhịn không được phát ra tò mò: Nhóc này, rốt cuộc cài cái gì trong đầu vậy? Bình thường nhìn ngốc ngốc, không thích nói chuyện, hệt như một con vụ xoay một cái chuyển một vòng… Nhưng đến khi gặp được vấn đề về toán học, bộ não của cậu ta hoạt động còn muốn nhanh hơn cả máy tính 8G RAM nữa!!

Giải thích một chút

+ Hoa mai thung: cọc hoa mai, ai có chơi jx3 thấy từ này quen ha, nó là một loại luyện tập khinh công, bao gồm những cái cọc xếp thành vòng tròn từ cao tới thấp, người chơi thông qua cách nhảy lên cọc để tập luyện thao tác khinh công. Trong JX3 thì nó là một đống cọc giống nhau, khác cái chiều cao và xoay tròn hình xoắn ốc, cho nên tớ nghĩ đơn giản hơn trong truyện, nguyên tác mô tả là mỗi cái cọc độ dầy và độ cao khác nhau, so le không đồng đều.

44. Quyển 2 - Chương 39: Thất Dạ Tuyết

Bên phân đội nhỏ Lưu Xuyên vui vẻ cùng nhau tập khinh công, bên kia Tần Dạ lại tâm tình phức tạp vô cùng.

Thân là Nga My đứng đầu nổi tiếng cả liên minh tuyển thủ, lại bị tên đại sư ngu xuẩn này coi như con gà, dạy dỗ theo kiểu cầm tay chỉ dẫn từng li từng tí nữa chứ…

Bất quá, tính cách Tần Dạ rất lười đi hơn thua với người khác, nếu đã có người giúp đỡ mình đánh quái làm nhiệm vụ, anh cũng vui vẻ thoải mái đứng bên cạnh nhìn, điều khiển nhân vật theo sau đại sư, cũng không quên uống nốt cốc cà phê.

Một đường giải quyết nhiệm vụ, không đến hai tiếng đã lên đến 24 cấp.

Hiệu suất thăng cấp như vậy nhanh hơn lúc trước tân thủ Ngô Trạch Văn ì ạch mò mẫm một mình nhiều lắm, dù sao Lý Tưởng bây giờ cũng đã 33 cấp, hơn nữa trang bị trên người toàn bộ đều là tím, cơ bản chỉ cần đánh một cái quái liền chết, không cần tới Tần Dạ phải ra tay.

Không bao lâu sau, trên người Thất Dạ Tuyết bừng lên vầng sáng, thăng 25 cấp.

Lưu Xuyên thấy dòng thông báo thăng cấp trên kênh đội ngũ, liền nói "Qua phỉ trại bên Thành Đô đánh quái đi, bên đó thăng cấp lẹ hơn, sau 25 làm nhiệm vụ thăng cấp chậm lắm."

Lý Tưởng nói “Ok, tui dẫn Dạ Dạ qua bên đó đánh quái.”

Lưu Xuyên nói “Bà xã, chúng ta cũng qua bên đó đi, địa hình ngoài phỉ trại rất hợp cho việc luyện khinh công.”

Ngô Trạch Văn nói “Được.”

Trước giờ vẫn biết Lưu Xuyên là một tên da mặt dày không biết xấu hổ, nhưng gọi người ta bà xã đến thuận miệng như vậy, Tần Dạ vẫn cảm giác có chút gì đó là lạ, hơi hơi nhíu mi, anh pm hỏi “Tự dưng kết hôn trong game, cậu tính yêu qua mạng đấy à?”

Lưu Xuyên nói “Đừng nghĩ bậy bạ, hai người này đều là bạn cùng trường của tôi, tôi luyện acc này để kéo họ thôi.”

Tần Dạ nghi hoặc “Kéo hai đứa bạn học chơi game? Tính làm gì vậy?”

Lưu Xuyên nói “Năm nay không phải liên minh tổ chức giải đấu liên trường sao? Trường đại học bên tôi cũng có đội, cơ mà thiếu người, tên hội trưởng hội eSport cứ lôi kéo bảo tôi tham gia thi đấu cho trường, mà tôi lại không tiện ra mặt công khai nên mới chấp nhận lời giáo viên cố vấn mời làm huấn luyện cho đội trường, tôi tính bồi dưỡng hai tên này một chút, để bọn họ trở thành tuyển thủ đại biểu trường tham gia giải đấu liên trường.”

Tần Dạ có chút nghẹn lời “Giải đấu liên trường…”

Lưu Xuyên cười nói “Trình độ các giải đấu như vậy khẳng định là kém nhiều so với giải đấu chính quy của liên minh, đại khái giống như đại hội thể dục thể thao với Olympic đi. Có hai tên này gia nhập, tôi có lòng tin có thể giúp đội trường đạt được thành tích tốt. Dù sao cũng là trường mình học, nên ra chút sức lực thôi đúng không.”

Tần Dạ hiểu rõ gật gù “Hoá ra là vậy, cả hai đều hợp ý cậu hết à? Có thiên tư tới thế sao?”

Lưu Xuyên nói “Đúng vậy, tốc độ tay của Ngũ Độc cực nhanh, tiêu chuẩn tương đương như tôi. Hơn nữa cậu ta rất thông minh, tuyển thủ loại hình học thuật phái, cậu ta cực thích nghiên cứu, lại chuyên tâm vô cùng, một khi trò chơi này khiến cậu ta cảm thấy hứng thú, dựa vào khả năng của cậu ta, chắc chắn có ngày đạt được trình độ tương đương với Tô Thế Luân.”

Tần Dạ kinh ngạc “Ngang với Tô Thế Luân? Cậu có khoa trương quá không…Trình độ của Tô Thế Luân được xem như đứng đầu trong hàng ngũ cao thủ Ngũ Độc…”

Lưu Xuyên nói ”Mầm non thôi, từ từ rồi mới lớn lên chứ, nhưng về sau lớn thành cái dạng gì, còn phải xem sư phụ tài bồi ra sao đã. Có sư phụ như tôi ở đây, cậu cảm thấy Ngũ Độc nhà tôi không có khả năng trở thành cao thủ đứng đầu sao?

"…" Tần Dạ lần này thực sự là hết lời để nói.

Lưu Xuyên đích thân chỉ dẫn, đãi ngộ quả thực vô cùng xa xỉ; Cái này cũng giống như một sinh viên đại học mời một minh tinh NBA đến huấn luyện mình để chuẩn bị cho trận đấu bóng rổ sắp tới vậy….

Lưu Xuyên, không chỉ là cao thủ thao tác sắc bén hàng đầu, còn là nhân tài trong mảng chỉ huy chiến thuật, đồ đệ cậu ta tự mình dẫn dắt làm sao yếu được?

Trước giờ Lưu Xuyên dẫn dắt không ít tân nhân, nổi danh nhất phải kể đến đại đồ đệ Lộc Tường. Lộc Tường từng là một tân nhân không có gì nổi bật ở Hoa Hạ, chú sâu mơ hồ lại ngốc nghếch, gặp ai cũng gọi tiền bối, thường xuyên lạc đường lạc đến không tìm ra phương hướng. Cũng chính Lưu Xuyên phát hiện cậu ta có thiên tư, đề nghị cậu ta chuyển sang chơi Cái Bang, lại bởi vì hệ thống chiến thuật của Hoa Hạ không có vị trí Cái Bang, nên đến mùa thi đấu thứ năm Lưu Xuyên đưa cậu đến chiến đội Đồng Tước. Lộc Tường một năm phong thần, trở thành Thần Cái đứng đầu liên minh…

Mà hiện tại, Lưu xuyên lại bảo Ngũ Độc nhà mình, rất có khả năng sẽ trở thành cao thủ hàng đầu…

Tần Dạ quả thực không có lý do nghi ngờ chuyện này.

Lưu Xuyên tiếp tục cười tủm tỉm nói "Đại sư Lý Tưởng này cũng là một "mầm non" ưu tú, tuy là ăn nói ngốc lại xuẩn, nhưng tốc độ tay rất nhanh, làm người lại nhiệt tình phóng khoáng, còn rất nghĩa khí nữa. Quan trọng nhất là cậu ta rất yêu trò chơi này, cá tính lại bất khuất, càng bị hành bao nhiêu lại càng mạnh mẽ bấy nhiêu, mài giũa một chút rồi lại thử thách một chút, cậu ta về sau tuyệt đối sẽ là một Thiếu Lâm vĩ đại. Đại bộ phận Thiếu Lâm đều nhờ ăn hành mới thành cao thủ, vả lại mới chuyển Thiếu Lâm có hai hôm nhưng cậu ta tiến bộ cũng không tệ lắm."

Tần Dạ trầm mặc một chút, nói "Mới nãy có thấy cậu ta kéo quái, trình độ cũng tạm được, vừa đánh quái còn có thể đằng ra hai tay gõ chữ nói chuyện tào lao với tôi, tốc độ coi như đạt tiêu chuẩn. Bất quá… liên minh gần như rất ít thấy Thiếu Lâm phật, mà cậu ta… có vẻ như rất thích Thiếu Lâm phật?"

Lưu Xuyên nói "Vậy lại hay, Thiếu Lâm phật là tank lại là bao cát, một mình không đánh lại ai, nhưng đoàn chiến thì khác, có thể chắn phía trước chịu thương tổn, bảo vệ đội hữu, cung cấp cho đội hữu hoàn cảnh tấn công tốt nhất; Nếu trong đội có một Thiếu Lâm phật, thêm một buff nữa, ổn định tuyệt đối luôn."

Tần Dạ hỏi "Ổn định? Phong cách này nghe không giống cậu chút nào?"

Lưu Xuyên cười "Già rồi, tự nhiên thích cái gì ổn định một chút. Loại đấu pháp nhiệt huyết gà bay chó sủa vẫn là hợp với mấy bồng bột sức sống như Dương Kiếm hơn."

Tần Dạ nghe vậy có chút bất đắc dĩ "Đừng nói nữa, nhắc Dương Kiếm tôi liền đau đầu."

Lưu Xuyên rất thức thời lái sang chuyện khác "Cậu thật sự không đi ngủ à? Tám rưỡi lên máy bay bay

thẳng tới Bắc Kinh đó, chịu nổi không?"

Tần Dạ nói "Không sao, nếu thực sự mệt thì tranh thủ ngủ hai giờ mấy trên máy bay. Hơn nữa tới ba giờ chiều hội nghị mới bắt đầu, giữa trưa có thể chợp mắt một lát ở khách sạn."

Nói tới mức này, Lưu Xuyên cũng không còn biện pháp.

Chứng mất ngủ của Tần Dạ một khi tái phát liền kéo dài suốt cả đêm, anh ngẫm nghĩ một chút, mới nói "Vậy tôi qua bên phỉ trại giúp cậu lên 30 cấp, tới tối mà cậu rảnh rỗi có thể lên mạng giúp tôi đánh cái phụ bản. Đội đang thiếu người, cứ muốn đánh phụ bản là phải tìm người lấp vào phiền muốn chết."

Tần Dạ hỏi "Phụ bản 30 cấp? Là Danh Kiếm Các à?"

Thân là tuyển thủ chuyên nghiệp, kinh nghiệm của Tần Dạ đối với game vô cùng phong phú. Lưu Xuyên vừa nói anh liền lập tức biết là phụ bản nào, cũng tiện tay mở bảng anh hùng ghi chép kỷ lục thành tích ra, quả nhiên thấy thành tích thông quan cao nhất của phụ bản 30 cấp Dạ Tham Danh Kiếm Các do đội của Lưu Xuyên nắm giữ, hiện tại vẫn đứng ở mốc bảy mươi lăm ngàn điểm.

Tần Dạ nói "Có bảy mươi lăm ngàn thôi? Thành tích này chưa phải là trình độ thật của cậu đúng không?"

Lưu Xuyên rất là bất đắc dĩ "Tập trung đánh khẳng định cao hơn nhiều lắm, nhưng mà nếu như tôi phá thành tích khoa trương quá mức sẽ bị người ta hoài nghi mất. Cậu thấy tôi chơi ám khí chứ không phải khôi lỗi là hiểu rồi đó."

Trong lúc tán gẫu, Ngũ Độc với Đường Môn đã cùng nhau cưỡi ngựa chạy tới trại phỉ ngoài Thành Đô. Lưu Xuyên xuống ngựa, lập tức tung ám khí thanh toán hết quái xung quanh.

Lý Tưởng hỏi "Không cần tui kéo quái hả?"

Lưu Xuyên nói "Không cần, cả hai cậu đi luyện khinh công đi, để tôi đánh. Full tử trang đánh một cái là cả đám quái 25 cấp này chết hết rồi."

Lý Tưởng cũng nhận ra tốc độ giết quái của Đường Môn bây giờ cực kỳ nhanh, số hiển thị kinh nghiệm trên đầu Thất Dạ Tuyết liên tục nhảy lên, căn bản không cần người kéo, quái vừa xuất hiện lập tức đã ngã xuống.

Tần Dạ đứng bên cạnh nhìn Lưu Xuyên đánh quái một lát, mới tư tán gẫu nói "Cách chơi Đường Môn ám khí như vậy, cả tôi nhìn cũng đoán không ra là cậu."

Lưu Xuyên cười nói "Bởi nên nếu có ai hoài nghi thân phận của Lưu Danh Bách Thế, cũng sẽ không liên tưởng đến Lưu Xuyên, bởi vì ai cũng biết Lưu Xuyên chuyên chơi khôi lỗi."

Tần Dạ thực sự bó tay "Cậu cũng láu cá thật."

Lưu Xuyên cười "Quá khen quá khen!"

Cả Ngô Trạch Văn lẫn Lý Tưởng đều chuyên tâm ở bên cạnh tập khinh công, tập luyện đồng thời không quên tính toán tiêu hao nại lực.

Tần Dạ lười chơi, trực tiếp điều khiển nhân vật tĩnh toạ dưới gốc cây ngồi ăn kinh nghiệm, Lưu Xuyên dồn quái của toàn bộ trại phỉ lại một chỗ rồi xử lý.

Rốt cuộc, đến 6 giờ sáng, Nga My của Tần Dạ cũng lên 30 cấp.

Thấy Nga My muội muội thăng cấp, trong đầu Lý Tưởng đột nhiên ló ra ý tưởng, cậu chàng lén lút tư tán gẫu cho Nga My "Đúng rồi Dạ Dạ, hay là cùng tui kết hôn đi? Chúng ta có thể làm nhiệm vụ vợ chồng đó!"

Tần Dạ nhíu mày "Gì mà nhiệm vụ vợ chồng?"

Lý Tưởng vẫn ngõ "cô bé Nga My" là tân thủ không biết gì, vô cùng kiên nhẫn gõ một dòng tóm tắt giới thiệu về nhiệm vụ vợ chồng "Sau 30 cấp game cho phép người chơi kết hôn, sau kết hôn có thể làm nhiệm vụ vợ chồng với nhau, nhiệm vụ vợ chồng đơn giản hơn nhiệm vụ chính đó, mà cho kinh nghiệm lại cao. Bạn của bạn Đường Môn với Ngũ Độc bạn tui kết hôn là vì làm nhiệm vụ vợ chồng đó, cho nên chúng ta cũng bắt chước họ đi được hông?"

Tốc độ tay của Lý Tưởng lần này có thể nói là cực nhanh, vừa gõ xong một đống liền tới thêm một đóng "Cứ yên tâm, về sau chúng ta sẽ cùng làm nhiệm vụ cùng thăng cấp, đánh quái cứ giao cho tui, nhiệm vụ cũng cứ giao cho tui, bạn là tân thủ, đứng bên cạnh ăn kinh nghiệm là được rồi ^-^"

Tân thủ muội ngươi!!

Khoé miệng hơi run rẩy, Tần Dạ vẫn chưa bình tĩnh lại liền thấy lời cầu hôn Lý Tưởng gửi qua.

—— Hiệp sĩ [Đại Sư Có Lý Tưởng], cấp bậc 33, môn phái Thiếu Lâm, xin được kết làm vợ chồng với ngài, ngài có đồng ý hay không.

Ngay lúc Tần Dạ enter định gửi đi bốn chữ "Tôi là nam nhân." thì đúng lúc xuất hiện khung cửa sổ cầu hôn của Lý Tưởng, Tần Dạ sửng sốt kinh ngạc, tay cầm chuột trượt một cái nhấn vào đồng ý.

Kênh thế giới ngay lập tức xuất hiện dòng tin tức màu hồng nhạt "Chúc mừng Hiệp sĩ Thiếu Lâm [Đại Sư Có Lý Tưởng] cùng Nữ hiệp Nga My [Thất Dạ Tuyết] tình đầu ý hợp, hỉ kết liên lý! Chúc hai vị bạch đầu giai lão, vĩnh kết đồng tâm!"

Tần Dạ "…"

Lưu Xuyên "…"

Lý Tưởng là người duy nhất cao hứng, hớn hở nói trên kênh đội ngũ "Tốt quá rồi, tui với Dạ Dạ cũng kết hôn, về sau bốn người chúng ta có thể lập đội làm nhiệm vụ vợ chồng!" sau cùng còn không quên kèm theo một đống biểu tình cười tươi cùng với tung hoa.

Ngô Trạch Văn đột nhiên phát hiện "Hình như hôm nay chúng ta chưa làm nhiệm vụ phu thê thì phải?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Phải ha bà xã, vậy chúng ta đi làm đi."

Lý Tưởng lập tức ăn theo "Bà xã chúng ta cũng cùng đi làm đi?"

"…" Tần Dạ thật muốn hộc máu.

Trầm mặc một lúc, Tần Dạ nghiêm mặt pm cho Lưu Xuyên "Tôi chỉ tuỳ tiện qua server mới chơi một chút thôi! Cậu kiếm đâu ra tên bạn học ngu xuẩn này vậy? Mới quen liền cầu hôn? Tốc độ có cần nhanh tới vậy không, tôi chưa kịp bảo tôi là nam nữa…"

Lưu Xuyên đáp trả bằng một dãy biểu tình tươi cười sung sướng "Bảo rồi, hoạt náo viên của đội đó, cứ yên tâm thu đi. Ăn thuốc cười có lợi cho sức khoẻ thôi!"

Tần Dạ "…"

Tần Dạ trợn mắt xem thường, quay sang tư tán gẫu cho Lý Tưởng "Công việc của tôi khá bận rộn, nên ít khi có thời gian chơi game, nếu như cậu muốn tìm người kết hôn để làm nhiệm vụ vậy tốt hơn nên tìm ai đó hay online ấy."

Lý Tưởng trả lời bằng nụ cười toe toét "Không sao hết, nếu như bạn không có thời gian thì cứ đưa acc cho tui, tui giúp bạn chơi cho."

Tần Dạ "…"

Tên này! Tốt bụng tới phát khờ rồi sao! Tần Dạ thực sự không biết nên xử lý thế nào, lâu rồi không chơi game nên Võ Lâm ra đời hệ thống kết hôn này lúc nào anh cũng không biết, lại càng đừng nói đến chuyện biết cách ly hôn.

Vậy… thôi kệ đi.

Tần Dạ bất đắc dĩ nói "Thôi tính sau đi, tôi có việc out trước."

Lý Tưởng nói "Chưa gì đã out rồi? Hay là đưa tài khoản cho tui đi, tui vào làm nhiệm vụ phu thê luôn, sẵn giúp bạn kiếm trang bị."

Loại tài khoản mới chơi được mấy cấp này không có gì đáng giá, nên Tần Dạ không hề do dự đưa cho Lý tưởng "Tài khoản qiyuexue1028, mật mã là 10281028."

Lý tưởng tò mò "Quá trời 1028 luôn? Sinh nhật bạn là 28 tháng 10 à?"

Tần Dạ nói "Ờ."

Lý Tưởng nói "Ồ! Vậy bạn cứ out đi, ngủ cho thật ngon ha, nghỉ ngơi cho khoẻ rồi hẵng chơi ha!"

Tần Dạ nghe mà càng đau đầu hơn, trực tiếp chào Lưu Xuyên một tiếng "Tôi out trước…" lập tức rời mạng.

Lý Tưởng mở ra hai client đăng nhập tài khoản Tần Dạ, mới vừa nhập vào mật mã enter liền bị hệ thống thông báo "Vui lòng nhập mã nghiệm chứng di động."

Bên kia, di động của Tần Dạ cũng đồng thời nhận được tin nhắn "Tài khoản [Thất Dạ Tuyết] của ngài login vào Võ Lâm, Khu 7 Điện Tín, server [Thuỷ long Ngâm], mã nghiệm chứng của lần này là 521521."

Ngay sau đó là tin nhắn đến từ Lưu Xuyên "Đại sư hỏi nghiệm chứng mã bao nhiêu."

Tần Dạ quả thực là đau đầu muốn chết!!!

Thao tác copy nguyên cả tin nhắn gửi sang cho Lưu Xuyên, sau đó anh vào toilet rửa mặt. Vừa vốc nước rửa mặt vừa suy nghĩ, tại sao tự dưng lại phát điên chạy tới server mới tìm Lưu Xuyên làm gì vậy chứ? Đã biết lần này dây vào Lưu Xuyên cũng đều không có kết quả tốt rồi mà!!!

Tiểu kịch trường

Lý Tưởng: Để có thể kề vai chiến đấu cùng Tần Dạ, tui sẽ biến thành đại sư lợi hại nhất! (cởi áo, cầm phật châu, niệm a di đà phật… **cosplay mode**)

Tần Dạ: Lại muốn chết nữa à? Đến đây, tôi thoả mãn cậu.

Lý Tưởng: T_T Bà xã lại giận rồi, phải làm sao đây?

Lưu Xuyên (cười tủm tỉm): Sư phụ dạy ngươi một biện pháp bao dùng, bà xã mà giận cứ nhào tới là xong.

Ngô Trạch Văn: Anh bảo cái gì?

Lưu Xuyên: Khụ khụ khụ! Sao em lại xuất hiện ở đây?

Ngô Trạch Văn: Anh mới bảo Lý Tưởng cái gì đấy?

Lưu Xuyên: Khụ, anh bảo, nếu bà xã giận thì cứ " tự chiếu " là được…:)

Ngô Trạch Văn:…

Lưu Xuyên: Ok ok! Anh biết em giận rồi, anh tự chiếu được chưa!

Lý Tưởng: Tui tui tui! Tui cũng tự chiếu!

Ngô Trạch Văn: Cả ngày nhìn bọn họ chiếu tới chiếu lui thật phiền, có nên huỷ diệt nhân đạo không?

Tần Dạ: Chuẩn.

Ngô Trạch Văn: Vứt ra Thái Bình Dương tốt hơn hay Đại Tây Dương tốt hơn?

Tần Dạ: Đá khỏi địa cầu là tốt nhất.

Ngô Trạch Văn: Chuẩn.

Lưu Xuyên:…

Lý Tưởng:…

[Tổ đội sư đồ tự tìm đường chết] bị đá khỏi địa cầu, lệ rơi giàn giụa.

45. Quyển 2 - Chương 40: Hội Nghị Trước Thi Đấu

Trời bắt đầu sáng dần, khách qua đêm trong tiệm Net cũng lục tục rời đi. Nguyên cả đêm đều chăm chú vào máy tính, Ngô Trạch Văn đã muốn cảm thấy mệt mỏi, hai mi mắt liên tục dính lại vào nhau, Lý Tưởng nhìn cậu vài lần, nói "Trạch Văn, hay tui với ông out về ký túc xá ngủ chút đi?"

Lúc này Lưu Xuyên cũng đánh chữ nói trên kênh đội ngũ "Cũng đến lúc phải nghỉ ngơi rồi."

Ngô Trạch Văn lập tức gật đầu đồng ý "Ừ."

Cả ba người trước sau ra quầy tính tiền, sau đó trở về ký túc xá liền nhào lên giường ngủ.

***

Ba giờ chiều hôm đó, cuộc họp trù tính trước mùa giải thi đấu lần thứ mười của liên minh do quan phương tổ chức ở đế đô rốt cuộc khai mạc. Tham dự cuộc họp lần này gồm có các quản lý cấp cao của liên minh cùng đội trưởng đội phó 16 chiến đội, hội nghị tuyên bố các hạng mục cần chú ý trong mùa giải thi đấu, phát các sổ tay cho tuyển thủ kèm theo lịch thi đấu của các đội trong mùa giải.

Năm nay đúng vào dịp kỷ niệm năm thứ năm Võ Lâm triển khai liên minh chức nghiệp chính quy, cũng vừa tròn mười mùa giải thi đấu. Bởi thế nên có thể xem như năm có ý nghĩa vô cùng, liên minh chuyên nghiệp mới tốn công phí sức tiến hành cải cách quy chế thi đấu, quan trọng hơn là sự thay đổi về cơ chế tiếp sóng trận đấu.

Cơ chế tiếp sóng năm nay được cải cách cơ hồ là toàn diện, trực tiếp trên tivi lại thêm đồng bộ cùng với các kênh video trên mạng, cũng tăng thêm các video bình luận theo góc nhìn thị giác tuyển thủ… Cơ hồ là tiếp cận với quy chế các giải thi đấu lớn quốc tế.

Trước trận đấu diễn ra, phía chủ trì sẽ giới thiệu theo thứ tự tất cả các tuyển thủ dự thi, tất cả bao gồm ảnh chụp của tuyển thủ, tư liệu cá nhân, tổng số lần tiêu diệt đối thủ, tổng số lần tử vong, cống hiến đoàn đội, etc… Tất cả các số liệu này sẽ được triển lãm công khai cho khán giả.

Hình thức tiếp sóng như vậy, sẽ góp phần giúp những tuyển thủ chuyên nghiệp có thể quang minh chính đại bước vào tầm mắt khán giá, coi như là một loại tán thành đối với các tuyển thủ eSport.

Ngoại trừ cải cách phương thức tiếp sóng nhiều tuyến ra, liên minh còn chi ra một số cự khoảng sửa sang lại toàn bộ sân khấu thi đấu ở các nơi thi đấu chính thức. Sau khi chỉnh sửa, sân thi đấu phân chia kết cấu ra làm thượng hạ, có thể chứa cùng lúc hơn mười ngàn khán giả, ở chính giữa sân đặt một màn hình điện tử cực lớn, cùng với bục bình luận, phòng cách âm của tuyển thủ, vân vân đều được sửa chữa lại theo hướng chính quy hơn.

Lễ khai mạc mùa thi đấu thứ mười chính thức cử hành vào tối thứ sáu, địa điểm là sân thi đấu Bắc Kinh. Trong ngày khai mạc sẽ có hai trận đấu mở màn, trận đầu là đội quán quân mùa giải trước Trường An đối

chiến với chiến đội dân gian mới gia nhập liên minh năm nay Tuyết Lang. Trận thứ hai là Phong Hoả đối chiến với Quốc Sắc.

Hội nghị trước thi đấu chấm dứt, tiếp đó là cuộc họp truyền thông cho phép các phóng viên tiến hành phỏng vấn ngắn đối với các đội trưởng chiến đội, hội trường phỏng vấn tin tức bị các phóng viên chen chúc đến chật như nêm cối.

Thân là đội trưởng của chiến đội Trường An, Dương Kiếm rất được các phóng viên hoan nghênh.

Có một nữ phóng viên hỏi "Dương đội, sau lễ khai mạc là trận đấu giữa Trường An với Tuyết Lang, xin hỏi Trường An có chuẩn bị gì cho trận đấu này không?"

Dương Kiếm cười cười nói "Trường An vốn là cường đội lâu năm, mùa trước lại đoạt quán quân, đối với kết quả trận mở màn này như thế nào tôi nghĩ mọi người trong lòng cũng đã có sẵn kết quả. Bất quá, tuy bọn họ là đội ngũ mới toanh, nhưng tôi vẫn sẽ dốc hết toàn lực thi đấu, hi vọng có thể mang đến cho mọi người một trận đấu thật phấn khích!"

Sau khi lên làm đội trưởng, Dương Kiếm nói chuyện cũng có khí thế hơn, đối với các loại phỏng vấn từ truyền thông có thể nói là quen thuộc vô cùng, đội trưởng tuy trẻ tuổi nhưng ăn nói vô cùng tự tin, khiến cho rất nhiều fan của Trường An yêu thích lẫn bội phục, nhưng Tần Dạ lại khác, anh không cảm thấy Dương Kiếm tự tin như vậy là đúng.

Tuy Tuyết Lang là đội mới, nhưng kết quả thế nào không ai có thể nói trước được.

Bởi vì, chiến đội Tuyết Lang này là một đội ngũ vô cùng thần bí, là đội ngũ thắng trong giải thi đấu anh hùng toàn quốc năm nay, mới vừa thăng cấp đặt chân vào liên minh.

Để bảo đảm cho liên minh luôn tồn tại "máu" mới, quy định của liên minh tồn tại một điều, hàng năm trong bốn mùa giải lớn, bao gồm giải chuyên nghiệp mùa xuân, giải mùa thu, giải thi đấu lớn T.G.A mùa hè cùng với giải đấu mùa đông, tất cả các chiến đội đăng ký với liên minh nhất định phải tham gia thi đấu, mỗi giải thi đấu đều sẽ có điểm số tương ứng. Kết thúc tất cả mùa giải trong năm, liên minh sẽ tiến hành tổng kết điểm cuối năm, phát ra các loại giải thưởng, đồng thời xếp hạng điểm số của tất cả chiến đội. Các chiến đội nằm trong ba thứ hạng đầu sẽ đạt được giải thưởng chiến đội minh tinh toàn năm, mà hai đội nằm ở cuối bảng sẽ bị đào thải khỏi liên minh.

Hai chiến đội bị đào thải có thể tham gia giải đấu mini để đạt tư cách tham gia vào các mùa giải năm sau, đối thủ là các đội đạt nhất nhì của giải anh hùng tranh bá toàn quốc, hai đội bị đào thải cùng hai đội nhất nhìn sẽ bốc thăm chọn cặp đấu với nhau, người chiến thắng sẽ nhận được tấm vé tiếp tục tham gia các mùa đấu của liên minh năm sau.

Chế độ đào thải này cũng không xa lạ gì, rất nhiều loại hình thi đấu tranh tài đều có, vừa cung cấp cơ hội cho các chiến đội dân gian, đồng thời cũng bắt buộc các chiến đội đăng ký liên minh nhất định phải cố gắng nỗ lực tranh đoạt, chỉ cần sơ sẩy một chút sẽ phải đối mặt với việc bị đào thải.

Mà, giải tranh bá anh hùng toàn quốc, cũng là cách duy nhất để các chiến đội dân gian có thể tiến nhập vào liên minh chính quy.

Chiến đội Tuyết Lang có thể hạ gục một trong hai chiến đội chuyên nghiệp bị đào thải, cũng thành công thăng cấp trở thành chiến đội liên minh, chắc chắn là rất có tiềm lực, chứ không phải loại gà mờ yếu nhớt như Dương Kiếm phát biểu. Trình độ của giải đấu toàn quốc tuy kém các giải đấu liên minh rất nhiều, nhưng không thiếu nhân tài vĩ đại.

Khiến người ta lo lắng hơn là, chiến đội Tuyết Lang vốn xuất thân từ giới nghiệp dư dân dã, tất cả các đội viên đều là cao thủ dân gian, cho nên không ai biết được trình độ của bọn họ như thế nào.

Chiến đội của họ tổ chức từ nghiệp dư, tham gia giải toàn quốc, một đường đánh thẳng vào trận chung kết ẵm giải quán quân, sau đó hạ gục chiến đội bị đào thải, thành công thăng cấp tiến vào giải đấu chính quy… Thực lực của bọn họ, hiển nhiên không thể khinh thường.

Loại hình chiến đội hoàn toàn mới toanh này, bởi vì các đội trưởng không ai nắm rõ tình hình thực lực bên trong của họ như thế nào, rất thường hay thắng vòng đầu tiên bởi vì lối đánh không ai ngờ tới mà bùng nổ một phen…

Trận chiến mở màn đầu tiên, có thể nói là mức đánh giá tiêu chuẩn của các chiến đội mới. Tuy rằng đội mới bởi vì bất ngờ đánh thắng đội quán quân chưa từng xuất hiện quá, nhưng không ai có thể đoán trước được điều gì sẽ xảy ra… Phong cách liều mạng xông lên của Dương Kiếm, nói không chừng sẽ bị lật thuyền trong mương….

Dương Kiếm quá tự tin, lần này còn tuyên bố tự mãn như vậy…

Không hiểu sao, Tần Dạ lại có một loại dự cảm không tốt…

***

Sau khi hội nghị phỏng vấn chấm dứt là buổi party do liên minh tổ chức.

Party không cho phép phóng viên truyền thông tham gia để tránh quấy rầy tuyển thủ, chỉ bao gồm 32 đội trưởng đội phó của 16 đội ngũ, vài vị bình luận viên nổi tiếng của Võ Lâm cùng với cao tầng chủ tịch liên minh, đặt vài bàn lớn trong khách sạn, mọi người cùng nhau dùng bữa, trao đổi chuyện trò…

Loại tiệc tự do này cũng không hạn chế hay quy định chỗ ngồi, nên mọi người đều đi tìm người quen ngồi cạnh nhau.

Tần Dạ thấy Lộc Tường, liền hướng về phía cậu bước qua.

Lộc Tường đang ngồi cắm cúi ăn đậu phộng, biểu tình trên mặt vẫn trước sau như một hớn hở vui vẻ, bên cạnh cậu là một nam nhân anh tuấn, vẻ mặt lại lãnh đạm, thi thoảng đưa tay giúp cậu lấy đĩa thức ăn…

—— nam nhân chính là đội trưởng của Đồng Tước, Thiệu Trạch Hàng.

Thiệu đội nổi tiếng cả liên minh với tính cách lạnh lùng như băng, luôn luôn tích tự như kim, biểu tình lãnh đạm hờ hững với mọi người. Anh vốn là con lai, có một phần tư huyết thống người Châu Âu, cho nên ngũ quan vô cùng sâu, màu tóc cùng ánh mắt đều có chút đạm nhạt, thích mặc áo sơ-mi và đồ vest, vẻ ngoài lúc nào cũng sạch sẽ chỉnh tề, tính cách cẩn thận tỉ mỉ. Bởi vì tính cách rất lạnh, cho nên đa số người lạ đều không dám bắt chuyện với anh, ngay cả đội viên của Đồng Tước cũng rất ít khi dám giỡn trước mặt Thiệu đội nhà mình.

Tiếu Tư Kính là bề ngoài lễ độ nho nhã, tiếp đo dùng ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm, làm cho đối phương tự rút lui.

Thiệu Trạch Hàng thì lại không nói không rằng, vẻ mặt càng lúc càng lạnh, ánh mắt còn lạnh hơn cả kiếm của anh đủ hù doạ bất cứ kẻ nào có ý tiếp cận.

Cả hai vị đội trưởng của cường đội này đều nổi danh là khó trêu vào, đối tượng làm vô số phóng viên đau đầu.

So sánh mà nói thì Lưu Xuyên vẫn là dễ thân hơn nhiều lắm, luôn luôn cười tủm tỉm, mỗi khi nhận phỏng vấn đều dễ dãi có gì đáp nấy…

Có điều, lời nói của Lưu Xuyên đa phần đều là gạt người, độ đáng tin gần như bằng không…

Thân là đội trưởng Đồng Tước, độ nổi tiếng của Thiệu Trạch Hàng rất cao, được mọi người tôn làm đệ nhất Minh Giáo của Liên Minh. Anh chơi Minh Giáo song đao, am hiểu nhất là tiếp cận bọc hậu khống chế, tính cách bình tĩnh đến gần như biến thái, trong mỗi trận đấu lưu loát vung lưỡi đao sắc bén lạnh lùng khiến vô số đối thủ run sợ trong lòng. Tổ hợp của đội trưởng cùng đội phó Đồng Tước tính ra có một loại ăn ý tới mức kỳ lạ, một nóng một lạnh… Càng lạ hơn nữa là Thiệu Trạch Hàng Và Lộc Tường chưa từng một lần cãi nhau, thực sự rất hiếm thấy.

Lộc Tường ngẩng đầu, nhìn thấy Tần Dạ bước đến liền lập tức tươi cười chào hỏi "Tần Dạ, qua đây ngồi nè! Lâu rồi không gặp anh nha, nhìn sắc mặt của anh kém quá vậy, lại mất ngủ nữa hả?" Cậu nhóc này mỗi lần nhoẻn miệng cười đều để lộ ra hai cái răng nanh, cảm giác hệt như một cậu bé mãi mà không lớn nổi…

Tần Dạ ngồi xuống chỗ bên cạnh Lộc Tường, mới nói "Đúng là tối qua mất ngủ."

Lộc Tường thân thiết quan tâm "Chứng đau nửa đầu của anh lại tái phát nữa hả? Sao anh không đi bệnh viện khám bác sĩ xem?"

Tần Dạ lắc đầu "Bệnh cũ, đi khám cũng vô dụng."

Thiệu Trạch Hàng đưa mắt nhìn Tần Dạ, hơi gật đầu coi như chào hỏi "Lâu rồi không gặp."

Tần Dạ thuận miệng hỏi một câu "Thiệu đội về nước khi nào?"

Thiệu Trạch Hàng đáp "Tối qua."

Đối thoại tới đây là chấm dứt, Tần Dạ với anh chàng băng sơn này quả thực không có đề tài chung.

Lộc Tường ở bên cạnh nói "Thiệu đội lần này đi Châu Âu nguyên một tháng luôn, đi qua quá trời chỗ. Lần sau đến kỳ nghỉ phép em cũng muốn đi ra nước ngoài du lịch… Mà thị thực có dễ làm hông ta? Em thực sự muốn qua Châu Âu du lịch một lần quá!"

Tần Dạ nói "Thôi đi ông tướng mù đường, đi Bắc Kinh cũng lạc cả ngày không tìm thấy lộ, còn đòi ra nước ngoài… Đi nước ngoài du lịch rồi hết biết đường về luôn."

Lộc Tường gãi đầu cười "Đi theo đoàn ý, có hướng dẫn viên du lịch mang theo, chắc chắn không lạc được!"

Hai người đang trò chuyện với nhau, bên cạnh lại bước đến hai vị người quen, là Tiếu Tư Kính và Tô Thế Luân của Thất Tinh Thảo.

Lộc Tường hưng phấn chào hỏi "Lão Tiếu, Luân thần, đến rồi hả, mau ngồi mau ngồi!"

Tiếu Tư Kính cùng Tô Thế Luân ngồi xuống, Tần Dạ hỏi "Mới nãy còn thấy hai người ngồi bên kia mà?"

Tô Thế Luân kề sát lại, úp bên tai Tần Dạ thì thầm "Dương đội nhà cậu đang nổ tung trời với đội trưởng Tuyết Lang bên kia kìa, thật sự chịu hết nổi cậu ta…"

Tần Dạ nhìn sang Tiếu Tư Kính, Tiếu Tư Kính gật đầu một cái xem như chào hỏi.

Lại qua vài phút, đội trưởng Lạc Hoa Từ, Hoa Hạ cùng Thịnh Đường đều bước đến chỗ bàn họ ngồi xuống.

Các chiến đội này đều là cường đội lâu năm, đội trưởng cũng đa số đều là tuyển thủ cùng thời với nhau, nên lẫn nhau đều khá quen thuộc. Dương Kiếm tuy rằng từng dẫn đội đoạt quán quân, nhưng theo tư lịch mà nói đều là hậu bối của bọn họ, hơn nữa cậu ta quá trẻ, lại tự mãn quá mức, cách biệt nghiêm trọng, cho nên khó mà tán gẫu được cùng nhau.

Ở bàn bên cạnh, Dương Kiếm vỗ vai vị đội trưởng chiến đội mới kia, mỉm cười nói "Số đội tham gia giải

toàn quốc nhiều vậy, mọi người một đường đánh tới chung kết cũng rất vất vả nhỉ? Giải đấu chuyên nghiệp của liên minh được xếp khá chặt chẽ, không giống như giải toàn quốc phân chia nào là giải tuần rồi còn giải tháng, các mùa giải chuyên nghiệp một khi đã bắt đầu liền hai ba ngày phải đánh một trận, còn phải bay khắp nơi từ Bắc Kinh đến Thượng Hải."

Đội trưởng mới nói "Phải đó, liên minh chuyên nghiệp trình độ cao hơn so với giải toàn quốc nhiều thật, chế độ thi đấu cũng chuyên nghiệp hơn nữa, sau này mong được Dương đội chiếu cố nhiều hơn."

"Tất nhiên rồi." Dương Kiếm hào sảng vỗ vai đội trưởng mới "Phải rồi, để tôi giới thiệu với cậu các đội trưởng chiến đội khác, cậu là dân mới tới, không quen biết ai đi đúng không?"

Vị đội trưởng mới nghe vậy mỉm cười "Cảm ơn Dương đội, đúng lúc tôi cũng muốn làm quen với các đội trưởng tiền bối khác."

Dương Kiếm dẫn theo vị đội trưởng mới kia đi từng bàn giới thiệu, đảo một vòng lại đến bàn của bên Tần Dạ.

Hai người đều bưng trên tay rượu vang, Dương Kiếm lần lượt giới thiệu từng người theo chiều kim đồng hồ "Vị này là Tiếu đội của Thất Tinh Thảo, đây là Tô đội phó. Thiệu đội của Đồng Tước cùng Lộc đội phó, Diệp đội của Lạc Hoa Từ, Lâm đội phó. Lương đội cùng Tạ đội phó của Hoa Hạ, Đường đội và Trần đội phó của Thịnh Đường… Còn đây là Tần đội phó của chiến đội Trường An bên tôi. Mọi người đều là đại thần hàng đầu của liên minh, cậu mau chào hỏi các tiền bối đi."

Đội trưởng kia mỉm cười, nâng ly rượu nói "Chào các vị tiền bối, tôi là Phương Chi Diên, đội trưởng chiến đội mới năm nay Tuyết Lang, ngưỡng mộ các vị tiền bối đã lâu, tôi xin kính mọi người một ly trước, về sau hi vọng được mọi người chiếu cố."

Nam nhân trẻ tuổi mặc trên người quần áo trắng ngần, sạch sẽ lại chỉnh tề, tiếng phổ thông cũng vô cùng tiêu chuẩn, dù là cười rộ cũng đầy phong độ.

Phương Chi Diên nâng ly uống một hơi cạn sạch, các đội trưởng cũng rất nể tình nâng ly rượu uống một ngụm, đều bảo "Không có gì."

Chờ cả hai người rời đi, Tiếu Tư Kính mới mở miệng "Chiến đội Tuyết Lang, lúc trước chưa từng nghe nói tới, các vị có ý kiến gì không?"

Thiệu Trạch Hàng vẫn như cũ, lời ít mà ý nhiều phát biểu "Phương Chi Diên này không đơn giản."

Lộc Tường vò đầu một hồi mới nói "Em nghe có đứa bạn bảo là đội này một đường quá quan trảm tướng ở giải anh hùng tranh bá toàn quốc, lấy thành tích toàn thắng tiến vào trận chung kết đoạt quán quân, đấu pháp cụ thể không rõ, bởi vì giải toàn quốc không phát lại trên mạng, chỉ có ai trực tiếp đi xem mới biết được."

Tiếu Tư Kính nghe vậy hơi trầm tư "Có lẽ lại là một hắc mã."

Tô Thế Luân mỉm cười nhìn Tần Dạ "Đợi Trường An đánh với họ một trận rồi sẽ biết ngay thôi. Trận đầu mở màn, cố lên ha Tần Dạ."

Tần Dạ nghe vậy, có hơi bất đắc dĩ.

Đám bạn đầy bụng đều là ý xấu này chắc chắn đều đang chờ xem màn hài kịch của Trường An…

Cứ cảm giác hội nghị trước thi đấu năm nay thiếu thiếu cái gì, nghĩ kỹ mới giật mình, hoá ra thiếu cái tên miệng thối Lưu Xuyên, không khí cũng có chút không giống như hồi trước…

Mấy lần hội nghị trước kia, có Lưu Xuyên vẻ mặt cười tủm tỉm bật mode kéo cừu hận, tất cả đội trưởng đều bị cậu ta kéo về phía mình…. Năm nay "tank" Lưu Xuyên không có, Trường An ngược lại trở thành mục tiêu của cả đám…

Ai, đến bây giờ mới nhận ra, tiện nhân như Lưu Xuyên cũng rất có ích cho đời…

***

Lưu Xuyên lúc này đang nằm trên giường ngủ tới quên trời đất, đột nhiên mí mắt liên tục giật giật…

Tại sao cứ cảm giác như mình đang bị rất nhiều rất nhiều người nguyền rủa vậy ta…

Trong mơ cũng bị một đám người đuổi giết, kỳ quái gì đâu…

46. Quyển 2 - Chương 41: Diệp Lạc Vô Thanh

Bởi vì thức đêm mệt mỏi nên Lưu Xuyên ngủ một mạch mãi cho tới chiều mới tỉnh dậy, rửa mặt lại đi căn-tin ăn cơm chiều, sau đó mới lững thững đi đến quán Net quen thuộc.

Hôm qua là cuối tuần nên mới có thể thả cho mình một ngày chơi đã đời như vậy, bắt đầu qua ngày mai liền không thể như vậy. Sáng sớm nếu có khoá thì tối không thể thức quá khuya, hơn nữa ký túc xá trường có hạn chế giờ đóng cổng, về trễ kiểu gì cũng bị nhốt ở ngoài.

Tình hình này… coi bộ phải mau chóng mua laptop mới được.

Lưu Xuyên đổi hướng đi đến máy ATM ngân hàng, kiểm tra số dư còn lại trong thẻ.

Thẻ tiết kiệm, số dư có thể dùng: 4,500 nhân dân tệ.

Thẻ này là do mẹ anh Dương Thu Ninh đích thân đi làm ở ngân hàng công thương, bỏ sẵn vào bên trong 5,000 tệ coi như tiền tạm ứng trước cho con trai mình sử dụng. Về sau cứ đến ngày đầu tháng bà sẽ chuyển thêm 1,000 tệ phí sinh hoạt cho Lưu Xuyên. Mấy hôm trước trở lại trường, bởi vì cần mua một số vật dụng hàng ngày nên tiêu hết năm trăm tệ, hiện tại chỉ còn lại có bốn ngàn rưỡi.

Bản thân Lưu Xuyên không phải kẻ tiêu tiền như nước thích phung phí xa hoa, lúc trước còn làm đội trưởng Hoa Hạ, ngoại trừ một số buổi xã giao tất yếu phải mời khách đi dùng cơm ra, mỗi ngày anh đều ru rú ở ký túc xá đội để luyện tập. Chiến đội lại bao ăn bao ở, tiền tiêu cũng không bao nhiêu, ngược lại mỗi tháng anh đều âm thầm trợ cấp cho em gái Lưu Hiểu Mông của mình một ít tiền riêng. Bởi vì Lưu Xuyên cảm thấy con gái ít nhất vật chất phải đầy đủ, mình làm anh hai cũng nên quan tâm em gái một tí, thành ra cho con bé tiền xài nhiều cỡ nào anh cũng không đau lòng.

Hơn nữa, bọn con gái yêu thích cái gì, Lưu Xuyên hoàn toàn không biết, thành ra chỉ có thể cho tiền, để em mình thích cái gì liền mua cái đấy.

Thi đấu suốt mấy năm nay, nào là tiền lương chiến đội, tiền thưởng, thu nhập từ các giải đấu, chia phần trăm quảng cáo… cộng dồn lại cũng là một con số không nhỏ.

Tất cả tiền tiết kiệm gửi ngân hàng của Lưu Xuyên thực là chỉ có một triệu thôi sao?

Khụ khụ, kia tất nhiên chỉ là kế hoãn binh để ứng phó mẫu hậu thôi…

Lưu Xuyên mỉm cười, rút từ trong ví tiền ra một tấm thẻ khác, nhét vào khe máy ATM.

Thẻ kim cương dành cho khách hàng, tồn khoản định kỳ: 5,000,000 nhân dân tệ.

Tấm thẻ này là anh cố ý đi làm trước khi nghỉ thi đấu, số tiền trong thẻ phần lớn là tiền thưởng linh tinh mà quản lý Hoa Hạ chuyển khoản cho cá nhân Lưu Xuyên, anh đem tiền toàn bộ đều gửi vào thẻ này, mục đích chính là để phòng hờ trong tương lai nếu như có quay trở lại liên minh thì cũng có một ít tài chính bắt đầu, tránh trường hợp bởi vì thiếu tiền mà không xây dựng nổi chiến đội của mình.

Muốn xây dựng một chiến đội cần rất nhiều khoảng chi tiêu, nào là tiền lương các đội viên, phí dụng ăn ở đi lại, rồi máy vi tính bàn phím lẫn chuột đều phải mua mới, phí dụng giao thông qua lại tham gia thi đấu, phí dụng cho đội ở lại khách sạn, etc… Giai đoạn đầu không có nhà tài trợ, các chi phí này đều là do bản thân tự bỏ ra.

Các chiến đội nghiệp dư khác đa số đều là người quen cùng nhau góp tiền cho đội, phí dụng vé giao thông đi lại đương nhiên cũng do họ tự bỏ tiền.

Lưu Xuyên để dành lại một khoản tiền lớn như vậy xem như làm quỹ tài chính khởi động, mong muốn ngay từ lúc bắt đầu có thể cung cấp điều kiện tốt nhất cho đội viên, cũng như ký hợp đồng lương chính thức với họ… tất cả điều này anh làm không chỉ vì muốn trở thành đội trưởng một chiến đội…

—— mà là người nắm quyền cao nhất trong câu lạc bộ.

Cái mà Lưu Xuyên mong muốn, là có thể tự tay xây dựng nên một đội ngũ, hơn nữa biến đội ngũ này trở thành tấm biển vàng cho câu lạc bộ trong giới eSport, về sau sẽ từ từ phát triển cũng như mở rộng, nếu như có thể anh còn muốn tiến quân sang các hạng mục game khác của eSport nữa.

Mà Lưu Xuyên, với thân phận là người đầu tư ngay từ lúc bắt đầu, sẽ có được cổ phần cùng quyền hành cao nhất trong câu lạc bộ.

Về sau cho dù anh có nghỉ thi đấu rời đi eSport chăng nữa, câu lạc bộ này vẫn sẽ thuộc về anh.

Anh mong muốn biến câu lạc bộ trở thành sự nghiệp của mình để kinh doanh, nếu như thành công, phía cha mẹ cũng dễ ăn nói hơn.

Từ đội trưởng chiến đội, đến về sau là ông chủ của sản nghiệp, đây mới là mục đích chính của Lưu Xuyên.

Tuyển thủ chuyên nghiệp thông thường sẽ không can dự vào việc quản lý chiến đội, nói cách khác, mặc kệ ngươi có tài giỏi cỡ nào hay có thần cỡ nào đi nữa, quản lý muốn khai trừ, ngươi liền phải cuốn gói rời đi; Cũng giống như một minh tinh, dù có nổi tiếng đến cỡ nào đi nữa, công ty sau lưng nếu đã có ý muốn chỉnh hay ém ngươi xuống, ngươi cũng không có cách nào chống lại được.

——trừ khi, tự mình làm.

Lưu Xuyên chính là muốn tự mình làm, tự mình làm chủ của mình, nắm trong tay mọi thứ.

Nếu có ai đó biết được ý tưởng này của Lưu Xuyên, chắc chắn sẽ cho rằng dã tâm của anh quá lớn…

Bất quá, Lưu Xuyên lại cảm thấy chút xíu dã tâm ấy của mình thực sự rất cần thiết, nếu chiến đội tự tay mình xây nên lại đi giao cho người khác, anh sẽ không an tâm.

Số tiền 5 triệu gửi ngân hàng này không tính là nhiều, nhưng nếu muốn lập mội chiến đội mới thì số tiền này đủ để ứng phó với chi phí tiêu dùng cần thiết ban đầu rồi. Chí ít anh có thể phát cho mỗi đội viên một khoảng lương tạm ổn, không đến mức để đám huynh đệ theo mình phải uống gió cho no bụng.

Bởi vậy Lưu Xuyên không muốn đụng vào số tiền này, nên lúc trước làm thẻ liền chọn loại tiết kiệm định kỳ cả năm, gạt luôn cả cha mẹ mình.

Nhưng mà không ngờ lúc trước tính toán như thế, bây giờ lại gặp rắc rối, bởi vì tiết kiệm định kỳ cả năm nên không thể giữa chừng rút ra, không rút tiền thì không đủ để mua laptop…

Hiện tại các loại laptop cấu hình đủ để chơi game giá tiền trung bình cũng bảy đến tám ngàn tệ, mà bây giờ trong tay anh chỉ có hơn bốn ngàn, nếu lấy hết đi mua laptop vậy tháng này phải uống gió trừ cơm…

Hay là đi mượn một ít nhỉ?

***

Lưu Xuyên có hơi do dự một lát, mới lấy di động ra gửi một tin SMS "Hội nghị xong chưa?"

Nháy mắt liền nhận được trả lời "Xong lâu rồi sư phụ! Đang ăn bữa tối đây nè! Hôm nay là tiệc hải sản, ăn cực ngon luôn! Đệ tử mới vừa ăn xong năm con sò, ba con tôm hùm với bốn con cua!"

Lưu Xuyên "…"

Tiểu Lộc Tường bùng nổ tốc độ tay, nhanh chóng đánh thiệt nhiều chữ trên tin nhắn gửi sư phụ "Bàn bên cạnh đang uống rượu nè, Dương Kiếm sắp xỉn rồi! Sư phụ không có mặt tiếc ghê luôn, lúc trước lần nào có sư phụ thì ai nấy đều hùa vào chuốc rượu sư phụ, vui muốn chết!"

Lưu Xuyên "…"

Lúc trước mỗi lần tham dự hội nghị trước thi đấu, lần nào cũng bị Tiếu Tư Kính dẫn đầu mời một ly, kèm theo "Xuyên đội, mùa giải này nương tay một chút ha.", tiếp theo là Thiệu Trạch Hàng, cũng một ly một câu "Nương tay.", sau đó lần lượt Diệp đội rồi Đường đội… đội trưởng nào cũng một ly kèm một câu y hệt "Nương tay một chút."

Lưu Xuyên bị đám người này mời rượu đến mức nghẹn trân cả họng —— mấy người có nương tay với tôi lần nào chưa?

Thảo nào, hôm nay cứ cảm giác như có người đang nguyền rủa mình, hoá ra là cái đám đội trưởng đầy bụng xấu xa lại tụ cùng với nhau…

Lưu Xuyên cười nói "Lộc Tường, đừng nói tới đám người đó nữa. Đệ tử có tiền gửi ngân hàng đúng không? Cho sư phụ mượn mười ngàn tệ đi."

"Phụt…"

Hiện trường buổi tiệc, Lộc Tường đột nhiên bị mắc xương cá, ho sặc sụa liên tục.

Tần Dạ bất đắc dĩ "Ăn chậm một chút lại coi, quỷ đói đầu thai hay sao vậy?"

Thiệu Trạch Hàng đưa cho Lộc Tường một ly nước, cũng giúp cậu vỗ vỗ lưng.

Lộc Tường sặc hơn nả ngày, cả gương mặt ho tới đỏ bừng, cuối cùng cũng nuốt xuống được xương cá, mới cầm ly uống vài ngụm nước, vẻ mặt xấu hổ lắc tay "Em đi toilet xíu…"

Vào toilet rồi, Lộc Tường mới lấy di động ra liều mạng bấm chữ "Không phải chứ, sư phụ? Sư phụ mượn tiền đệ tử!!?"

Lưu Xuyên cười nói "Sư phụ cũng có lúc đói mốc mỏ chứ sao."

Lộc Tường khiếp sợ "Sư phụ nghèo tới mức nào mà đi vay đệ tử? Tiền đó giờ đâu? Còn mấy đợt đoạt giải tuyển thủ xuất sắc nhất năm nữa, tiền thưởng cũng đâu có ít, đâu rồi?"

Lưu Xuyên bình tĩnh trả lời "Gửi tiết kiệm định kỳ, rút không được."

Lộc Tường "…"

Lưu Xuyên nói "Sư phụ tính mua một cái laptop để chơi game, thêm một cái bàn phím cơ với chuột xịn nữa, cho sư phụ mượn đi, cuối năm trả lại."

Lộc Tường gãi đầu "Ừ cũng được, chờ mai đệ tử họp xong trở về, chúng ta hẹn chỗ gặp rồi đệ tử đưa ha?"

Lưu Xuyên nói "Ok, sư phụ mời cơm."

***

Giải quyết xong vấn đề kinh tế, Lưu Xuyên vô cùng sung sướng trở lại tiệm Net, kiếm một máy trống ngồi xuống.

Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng đang trên mạng, Thanh Phong Đạo Trưởng vẫn chưa online.

Khiến người ta kinh ngạc là, acc Thất Dạ Tuyết của Tần Dạ cũng đang online; Tần Dạ lúc này đang ở dùng tiệc ở cuộc họp Võ Lâm, nên hiển nhiên là Lý Tưởng đang cầm acc.

Anh chàng Lý Tưởng này quả thực tốt đến phát khờ, bởi vì acc đại sư của cậu ta hết lượt, cậu ta liền mở acc của Tần Dạ đi phụ bản, hiệu quả cũng rất khả quan, lúc này đã lên 32 cấp.

Lưu Xuyên thấy Lý Tưởng vẫn đang miệt mài trong phụ bản, liềm pm cho Ngô Trạch Văn nói "Bà xã online lúc nào vậy?"

Ngô Trạch Văn trả lời "Ba giờ chiều."

Hai người họ lên mạng sớm hơn Lưu Xuyên ba tiếng, rõ ràng là do Lưu Xuyên ngủ dậy rất muộn.

Lưu Xuyên nói "Có thấy chán không? Chán thì chúng ta đi phụ bản thường, anh làm mẫu cho xem vài lượt rồi bà xã tự đi một mình thử xem.

Ngô Trạch Văn hoàn toàn không cảm thấy đánh phụ bản một mình có gì khó khăn, liền gật đầu "Được."

Điểm bắt đầu của cậu rất cao, mới giai đoạn tân thủ đã tiếp xúc với cao thủ đứng đầu như Lưu Xuyên. Chuyện đánh phụ bản một mình này, đối với người khác có lẽ sẽ rất đáng sợ, rất khó khăn, nhưng Ngô Trạch Văn thì lại cảm thấy… rất bình thường.

Hai người cùng nhau vào phụ bản, quái trong phụ bản thường không khó đánh như anh hùng, cũng không tạo ra trạng thái xấu, chỉ cần gom lại đánh cho hết là qua. Ngay cả boss cũng không khó đánh, bởi vậy thưởng cho kinh nghiệm cũng rất ít.

Lưu Xuyên vừa đánh vừa cẩn thận giảng giải phương pháp cho Ngô Trạch Văn, hai người đi một lần phụ bản bình thường mà tốn đến mười mấy phút.

Đến vòng thứ hai, Lưu Xuyên không ra tay, chỉ đứng bên cạnh quan sát, để Ngô Trạch Văn tự mình đánh.

Đáng thương đại tỷ Ngũ Độc, bộ dạng gà mờ bị một đám quái bu quanh hội đồng, máu tụt cứ như bị rong huyết, liều mình giãy dụa giữa đám quái.

Mỗi lần đợi đến lúc Ngũ Độc gần chết, Lưu Xuyên mới chịu ra tay, vài kỹ năng tung ra liền giải quyết hết đám quái, cứu lại cô nàng Ngũ Độc lúc này đã muốn hấp hối.

Ngô Trạch Văn biết người này làm vậy là vì muốn huấn luyện mình, cũng không có ý kiến gì, yên lặng giãy dụa sinh tồn giữa đám quái hung hãn.

Cứ như vậy liên tục vài lần, Ngô Trạch Văn rốt cuộc nắm giữ được kỹ xảo đánh quái.

Năng lực lĩnh ngộ của Ngô Trạch Văn rất mạnh, tới lần thứ ba vào phụ bản đã có thể tự một mình vượt phụ bản, tuy thời gian đến tận 20 phút, nhưng phải nhớ một điều, Ngô Trạch Văn là một tân thủ! Một tân thủ dám đi đánh phụ bản một mình, nói ra chắc chẳng ai tin…

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Lần này anh không vào nữa, bà xã tự đi đánh một mình đi, nhớ để ý mấy chi tiết mà lúc nãy anh dặn ha, cố gắng nắm chắc tiết tấu sử dụng kỹ năng, thử xem có thể vượt qua phụ bản trong 15 phút không."

Ngô Trạch Văn nói "Cũng được."

Sau 15 phút, Ngô Trạch Văn đi ra, đem hai thanh vũ khí xanh giao dịch dho Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên hỏi "Có thể rút ngắn thời gian lại không?"

Ngô Trạch Văn nói "Lúc nãy có vài lần mắc sai lầm, nếu không có lẽ thời gian sẽ ngắn lại khoảng 30 giây."

Lưu Xuyên mỉm cười "Vậy thử lại lần nữa xem."

Lần thứ tư quả nhiên chỉ cần 14 phút 30 giây, Lưu Xuyên quả thực bội phục, cậu nhóc này đối với bất cứ cái gì liên quan tới con số đều nhạy bén như vậy…

Hai người cứ như vậy, vừa tán gẫu vừa đánh phụ bản một mình. Ngô Trạch Văn đơn độc một mình trong phụ bản, đánh quái, đánh boss… càng lúc càng thành thạo, cũng càng lúc càng nắm chắc kỹ năng của Ngũ Độc.

Tới đúng 7 giờ tối, Lý Tưởng rốt cuộc đánh xong 5 lượt phụ bản anh hùng cho acc Nga Mi, mệt đến muốn hộc máu, còn không quên phát lời than thở với hai đồng đội của mình "Mới nãy lấy acc Dạ Dạ đi đánh với đội lạ, đánh tới muốn phát khùng, cả đám đánh như lũ dần ấy, xém đoàn diệt mấy lần, lằng nhằng suốt 40 phút mới đánh xong cái phụ bản."

Lưu Xuyên cười "Đội qua đường đánh anh hùng đa số đều là như vậy. Sao, cuối cùng cũng thông quan được, là do cậu chỉ huy họ sao?"

Lý Tưởng nói "Phải đó, tui nhìn đám đó thiệt nhịn không nổi mà. Nguyên lũ toàn gà mờ, đến khống chế hộ vệ ở boss 2 cũng không biết, thả cho hộ vệ liên tục hồi máu boss, đánh nguyên buổi máu vẫn cứ 100%…"

Lưu Xuyên bật ngón tay cái khen ngợi "Làm tốt đấy, học được cả chỉ huy rồi ta?"

Lý Tưởng cười "Do đội trưởng dạy tốt!"

Đến bây giờ, Lý Tưởng mới nhận ra sự tồn tại của vị chỉ huy cao thủ Đường Môn này quan trọng đến mức nào, đối lập so sánh hai bên, chênh lệch quá lớn.

Lý Tưởng trong lòng có chút nôn nóng, chỉ mong mau mau đến 12 giờ đêm reset lại số lượt, tiếp tục đi

đánh phụ bản anh hùng.

Đúng lúc này, góc trái khung chat của Lưu Xuyên xuất hiện cửa sổ buzz tán gẫu riêng——

[Diệp lạc vô thanh] nói với bạn "Chào cao thủ ha, tôi là Diệp lạc vô thanh, hội trưởng công hội Trường An ở server này."

Lưu Xuyên trả lời lại "Xin chào."

[Diệp lạc vô thanh] nói với bạn "Thật sự là xin lỗi, lúc trước vì không xác định được thân phận của đội bên cậu, cứ tưởng là do đám bên Thất Tinh Thảo dùng acc phụ đi đánh phụ bản nên mới phái người dò xét các cậu, làm các cậu chê cười:)"

Lưu Xuyên cười nói "Không có gì, hiểu mà."

Diệp lạc vô thanh lại nói "Cậu bảo đêm nay số lượt phụ bản reset, có thể mang người của bên chúng tôi cùng đi đánh phụ bản phải không?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, tốt nhất phái đến cho tôi hai cao thủ Đường Môn."

Diệp lạc vô thanh lập tức dùng biểu tình bắt tay tỏ vẻ vui sướng "Bên tôi rất ngạc nhiên, không biết đội cậu dùng cách nào đánh được thành tích bảy mươi lăm ngàn cao như vậy, cho nên rất muốn phái hai người trong công hội sang học tập. Cậu cứ yên tâm về trình độ của họ, đều là cao thủ lâu năm cả. Bất quá, nếu như miễn phí học công lược từ cậu như vậy tụi tôi cũng rất xấu hổ, nên nếu cậu có cái gì cần cứ việc mở miệng ha, coi như phí dạy học cũng được."

Không hổ là quản lý công hội, thủ đoạn ngoại giao không chê vào đâu được.

Lưu Xuyên cười nói "Hội trưởng không cần khách sáo như vậy, bên tôi cũng không cần cái gì đâu, tại do đội không đủ người, sợ kiếm người trên kênh thế giới lại không yên tâm về trình độ. Hai tên gà trong đội tôi cũng đang cần rèn luyện, bên anh phái hai cao thủ tới hỗ trợ, cũng coi như là giúp tôi rồi.

Diệp lạc vô thanh "…"

Diệp lạc vô thanh nghe vậy mà ngây ra, mới đầu còn tưởng Đường Môn này kêu họ cử hai người theo đội hắn đánh phụ bản, là có ý muốn bán công lược của bọn họ cho bên mình, không ngờ người này lại cho công lược miễn phí?

Dạy người khác miễn phí? Thực sự có chuyện tốt như vậy?

Lưu Xuyên nói "Lúc trước tôi có bảo với cái cậu kia rồi mà, cách tôi dùng đánh phụ bản có thể dạy bên anh bất cứ lúc nào. Cơ mà thành tích phụ bản thì còn tuỳ, có thể phá được hay không còn phải nhìn bản lĩnh của bên anh nữa."

Diệp lạc vô thanh nhìn lời này mà khiếp sợ vô cùng.

Ý của người này là, phương pháp kia cho dù là bất cứ ai học được, cũng không thể phá được kỷ lục của cậu ta?

Ẩn ý của lời này chính là, chấp các người dùng phương pháp giống hệt, cũng không đủ trình độ đánh ra được thành tích như tôi. Bởi vậy nên dạy các người cũng chả sao cả, bởi vì các người căn bản phá không nổi kỷ lục này… Là vậy sao?

Diệp lạc vô thanh nháy mắt liền hiểu.

Người này… thực sự là tự tin vô cùng! Chẳng lẽ cậu ta nghĩ trình độ của các cao thủ công hội khác không bằng được cậu ta sao?

Diệp lạc vô thanh bình tĩnh nói "Vậy được rồi, tôi cảm ơn trước. Buổi tối đến lúc 12h reset phụ bản, bên tôi sẽ cử hai cao thủ Đường Môn qua cùng đội cậu đánh phụ bản, học hỏi kinh nghiệm một chút."

Lưu Xuyên mỉm cười "Ok, tới lúc đó cứ bảo bọn họ kiếm tên tôi xin vào đội trực tiếp ha. Có điều, tôi miễn phí dạy đấu pháp thôi, trang bị tài liệu phụ bản rớt ra thì không có phần của bên anh."

Diệp lạc vô thanh lập tức nói "Không sao cả, không cần chia cũng được."

Diệp lạc vô thanh nhanh chóng trở về công hội lựa chọn người trong đoàn tinh anh của bên mình, chọn ra hai cao thủ Đường Môn xuất sắc nhất trong đoàn phụ bản là Phong tuyết thiên cùng Vũ trung mạn bộ. Hai vị này còn là cao thủ chiến giới sáu trong cạnh kỹ trường, đồng thời là nguyên lão từng cùng đoàn tinh anh phá vỡ vô số kỷ lục phụ bản.

Diệp lạc vô thanh dặn dò "Tên Đường Môn kia bảo sẽ dạy chúng ta công lược miễn phí, nhưng tôi cứ cảm giác có gì đó không ổn lắm. Trên đời làm gì có chuyện trời rớt mưa kẹo đâu? Hai người vào đội họ nhớ phải xem cho kỹ, đừng quên ghi hình."

Vũ trung mạn bộ nhíu mày "Tên kia thái độ cũng quá mức kiêu ngạo đi?"

Phong tuyết thiên nói "Bất quá là nghé mới sinh không sợ cọp thôi. Có khi vô tình tìm được bug gì đó mới có thể nâng cao thành tích như vậy, liền coi mình lợi hại bằng trời. Hội trưởng không cần lo, coi tụi này vẽ mặt nó cho xem!"

Cũng đúng lúc này, kênh hệ thống trên khung chat của Lưu Xuyên xuất hiện dòng chữ: Hảo hữu của ngài, [Thanh Phong Đạo Trưởng] đã online.

47. Quyển 2 - Chương 42: Giấc Mộng Lúc Ban Đầu

Thấy Thanh Phong lên mạng, Lưu Xuyên lập tức gửi mời anh vào tổ đội.

Lưu Xuyên nói "Đạo trưởng chuẩn thật, đúng 8 giờ liền onl."

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Ừm, mới vừa tan ca."

Vừa nói vừa điều kiển nhân vật đến cửa hàng nhìn một cái, phát hiện vốn lưu động của cửa hàng đã tăng lên đến mười ngàn kim. Anh vẫn còn nhớ rõ tối qua trước lúc out có kiểm tra, lúc ấy chỉ mới có năm nghìn kim, trong thời gian ngắn như vậy đã tăng lên gấp đôi…

Thanh Phong lại mở bảng ghi chép giao dịch ra xem, phát hiện về sau Đường Môn bỏ vào rất nhiều trang bị xanh đều được bán đi.

Người này quả thực rất có tầm nhìn kinh tế, như vậy bọn họ hợp tác cũng sẽ khiến cửa hàng thăng cấp nhanh hơn trước, coi như cả đôi bên đều có lợi đi.

Thanh Phong Đạo Trưởng hỏi "Hôm nay mọi người đánh hết lượt phụ bản thường luôn rồi à?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, đánh kiếm trang bị, sẵn luyện kỹ thuật luôn, một công đôi chuyện ấy mà."

Thanh Phong Đạo Trưởng kinh ngạc "Cậu còn cần luyện kỹ thuật ở phụ bản thường làm gì nữa?"

Lưu Xuyên cười "Là Ngũ Độc với Thiếu Lâm, tôi dạy hai tên kia đánh một mình."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghe vậy liền trầm mặc, đột nhiên cảm giác năng lực của cả ba người này thực sự… lợi hại đến mức quái thai! Một đội bốn người tính cả bản thân mình, ai cũng đều có thể tự đánh phụ bản thường một mình, lời này mà nói ra ngoài, bảo đảm sẽ khiến vô số người kinh ngạc đến không nhặt được mồm…

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Tốc độ của đại sư là chậm nhất, lần nào cũng tốn mười mấy hai mươi phút, phải tiếp tục cố gắng hơn nữa."

Lý Tưởng nói "Tại tui mới đổi tâm pháp chuyển qua đánh nên chưa quen, lần sau bảo đảm ổn mà! Tui thử

lại xem xem!"

Lưu Xuyên nói "Ừm, bà xã cũng thử đổi qua cổ trùng vào đánh xem như thế nào."

Ngô Trạch Văn nói "Ừm cũng được."

Thanh Phong Đạo Trưởng càng thêm kinh ngạc.

Lại còn bảo hai tên tân thủ này đổi tâm pháp đi đánh phụ bản một mình? Đường Môn này rốt cuộc muốn làm gì? Huấn luyện hai người này sao?

Đạo trưởng rất nhanh sẽ biết được đáp án.

Đường Môn quả thực muốn thông qua phương pháp này huấn luyện hai người nọ…

Lý Tưởng nói "Nhanh hơn nãy 2 phút luôn! Quả nhiên, quen rồi liền mau hơn."

Lưu Xuyên nói "Ừm, cố lên."

Một lát sau, Ngũ Độc cũng đi ra nói "Vẫn như cũ 9 phút."

Lưu Xuyên nói "Không cần gấp, giai đoạn đầu lưu phái cổ trùng rất ít kỹ năng công kích, khi nào học được triệu hồi nhện với bướm ra mới trở nên lợi hại hơn. Nên bà xã vẫn tiếp tục dùng trường tiên đánh đi, để xem nếu như dùng trường tiên có thể rút ngắn thời gian 7 phút 30 giây lại nữa không?"

Ngô Trạch Văn nói "Để thử lại xem."

Ba người cứ như vậy vừa đánh phụ bản vừa tán gẫu tâm đắc, trông hệt mấy đội ngũ thông thường khác, hết lần này đến lần khác một mình đi vào Danh Kiếm Các, một đám rồi lại một đám vũ khí cùng trang bị xanh mới ra lò được treo lên bán trong cửa hàng…

Thanh Phong trầm tư nhìn danh sách đội ngũ của mình…

Ba người này… trình độ cao đến quá mức khoa trương đi, căn bản không giống người chơi game bình thường chút nào. Càng kỳ quái hơn là, hôm trước Ngũ Độc và Thiếu Lâm rõ ràng còn là tân thủ, nhưng dưới sự chỉ dẫn của Đường Môn trình độ lại đột nhiên tăng vọt, tốc độ tiến bộ nhanh đến nỗi chẳng khác gì đang dùng phần mềm hack. Hôm qua lúc cả đội đánh phụ bản, Thiếu Lâm còn bởi vì Đường Môn kéo quá nhiều quái mà gào rú lên, hôm nay đã có thể tự mình đi đánh phụ bản thường…

Thanh Phong Đạo Trưởng đang bình tĩnh tự hỏi thì, đột nhiên góc phải xuất hiện dòng tin tức tư tán gẫu "Đạo trưởng tôi phục anh thật đấy, một mình im lặng chịu đựng, thà âm thầm tự suy đoán cũng không chịu mở miệng hỏi tôi đầu đuôi ra sao?" Phía sau còn kèm theo một đống mặt cười tí tởn.

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lưu Xuyên "Chắc anh cũng đã nhận ra rồi đúng không? Nói chung trước sau gì cũng không gạt được anh, tôi cũng không giấu diếm làm gì nữa. Hai tên tân thủ này đều rất có tiềm lực, nên tôi quả thực là đang dùng các biện pháp để huấn luyện họ, tôi muốn bằng cách nhanh nhất biến họ trở thành cao thủ chân chính."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghi hoặc "Để đánh cạnh kỹ trường?"

Lưu Xuyên nói "Không, để thi đấu."

Thanh Phong Đạo Trưởng "…Đừng bảo cậu muốn lập đội đi đánh giải tranh bá anh hùng toàn quốc đấy?"

Lưu Xuyên "Không khoa trương đến mức đó, ba đứa tụi tôi đều là học sinh, thi đấu giải trường mà thôi."

Thanh Phong Đạo Trưởng "Giải đấu liên trường đại học?"

Lưu Xuyên nói "Phải đó."

Nói tới đây, Thanh Phong Đạo Trưởng cũng hiểu được, hoá ra Đường Môn là một cao thủ, muốn huấn luyện hai người bạn học của mình chơi game để tham gia thi đấu giải liên trường, thảo nào thời gian cả ba người lên mạng rời mạng lại cùng lúc như vậy. Bất quá, cùng là bạn học với nhau, trình độ cũng ngang ngửa nhau, quả thực rất hiếm gặp.

Thanh Phong Đạo Trưởng đang tự hỏi trong lòng thì, Lưu Xuyên lại dùng chiêu bài mỉm cười "Bí mật là nên trao đổi với nhau đúng không?"

Thanh phong Đạo Trưởng "?"

Lưu Xuyên "Tôi ngay cả con át chủ bài cũng lật cho anh xem rồi, ngược lại đối với anh tôi lại chẳng biết gì cả, hẳn là nên trao đổi để hiểu nhau hơn đúng không:)"

Thanh Phong Đạo Trưởng trầm mặc một lát, mới hỏi "Cậu muốn hiểu cái gì?"

Lưu Xuyên nói "Người ngay không nói chuyện lòng vòng, thường thì đám cao thủ tôi gặp trong game trình độ của bọn họ đều sàng sàng như nhau, nhưng anh lại khác, trình độ của anh cao hơn so với đám tự nhận

tinh anh cao thủ của mấy công hội lớn kia nhiều lắm."

Lưu Xuyên mỉm cười, tự tin gõ chữ "Nói thẳng ra là, đạt chuẩn tuyển thủ."

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lưu Xuyên hỏi "Anh thuộc chiến đội nào?"

Thanh phong Đạo Trưởng "…"

Lưu Xuyên cười nói "Thôi được rồi, không muốn nói cũng không sao. Không thiếu cao thủ của chiến đội chạy tới game mở acc nhỏ chơi đùa, bất quá đa số họ đều cố hết sức giấu tài, sau khi mãn cấp tiến vào cạnh kỹ trường mới là mục đích chủ yếu của bọn họ. Còn anh, chẳng vội vàng đi thăng cấp, còn mở cửa hàng để làm ăn kiếm tiền… Chơi acc phụ mà cũng nhập tâm như vậy, tính ra cũng lợi hạ…"

Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng, lát sau mới lạnh lùng hỏi "Làm sao cậu nhìn ra được tôi là tuyển thủ?"

Lưu Xuyên cười "Đánh phụ bản với anh mười lượt, tôi cảm giác được trình độ của anh rất cao, bởi vậy nên lần cuối cùng quyết tâm lấy kỷ lục tôi mới thay đổi tạm thời phương pháp đánh boss, cũng yêu cầu anh phối hợp chuyển đội vị trí. Bởi vì là thay đổi phương pháp lâm thời, nên Ngũ Độc lẫn Thiếu Lâm đều có thể sẽ mắc sai sót, hai người bên Thất Tinh Thảo ít nhiều gì cũng sẽ sai lầm, nhưng tôi tin tưởng anh tuyệt đối sẽ không, bởi vì trình độ của anh đạt chuẩn tuyển thủ."

"Năng lực lĩnh ngộ cùng khả năng biến hoá của anh rất khá, nên dù cho tôi không lên tiếng chỉ huy thì anh cũng biết nên làm như thế nào mới là đúng nhất. Bởi vì anh đã từng được huấn luyện chuyên nghiệp, cho nên quan niệm ý thức khác xa so với những người chỉ chơi game đơn thuần. Các chiến đội đều sẽ dùng các phương pháp chuyên nghiệp huấn luyện cho các tuyển thủ, rèn luyện họ từ ý thức cho đến phản ứng, cách thức di chuyển, khả năng tuỳ biến hiện trường, kỹ xảo thao tác khinh công hay cả những kỹ xảo lúc sử dụng kỹ năng… những điểm này anh đều hoàn thành rất đủ, cũng rất vĩ đại. Cho nên tôi chắc chắn anh đã từng trải qua huấn luyện chuyên nghiệp… Tôi nói có sai không?"

Thanh Phong Đạo Trưởng một lần nữa lâm vào trầm mặc, hai tay đặt trên bàn phím cũng dần dần trở nên cứng ngắc…

——Đạt chuẩn tuyển thủ?

Đã lâu lắm rồi, mới lại được nghe từ hình dung này…

***

Rất lâu về trước, cũng từng có người nói với anh như vậy "Đạo trưởng, trình độ của cậu vậy mà không đi

thi đấu thì uổng quá, đủ chuẩn tuyển thủ rồi đó."

Người nọ nói đến ba hoa chích choè, khen ngợi đấu pháp của anh khiến cho người khác nhìn liền yêu thích, lại bảo chỉ cần được huấn luyện tốt hơn, tuyệt đối có thể trở thành một Võ Đang cao thủ.

Khi đó anh vẫn còn rất ngây thơ, rất ngu xuẩn, chơi game chỉ đánh phụ bản, đánh cạnh kỹ trường, có thể tham dự thi đấu chuyên nghiệp là ước mơ lớn nhất của anh. Cho nên, khi bị đội khai quật tân nhân chiến đội tìm đến, anh cảm giác mình tựa như một con thiên lý mã rốt cuộc gặp được Bá Nhạc, hưng phấn đến mất ngủ suốt mấy hôm.

Đạo trưởng có một người bạn chơi Minh Giáo rất thân trong game, hai người thường cùng nhau tổ đội đi đánh xếp hạng. Bởi vì cả trình độ của cả hai người đều cao nên đánh tới chiến giới bảy, Minh Giáo thi thoảng cũng mở lôi đài pk với người khác, tỷ lệ thắng 1v1 của cậu ta cũng thuộc hàng đứng đầu tổng hợp toàn bộ server.

Người của đội khai quật ngỏ lời mời hai người gia nhập chiến đội Càn Khôn tham gia huấn luyện thử nghiệm, đạo trưởng vui vẻ vô cùng, liền nói tin tức này cho người bạn kia nghe.

Lại không ngờ, đối phương nghe xong trực tiếp tạt cho anh một gáo nước lạnh "Chiến đội Càn Khôn? Tham gia cái loại chiến đội hạng ba rác rưởi này cậu nghĩ sẽ có tiền đồ sao? Đừng suy nghĩ viển vông nữa, trình độ cỡ như cậu mà đòi đi thi đấu chuyên nghiệp? Ngay cả tôi cậu còn đánh không lại nữa cậu đòi đánh ai!"

Đạo trưởng "…"

Người nọ vẫn luôn như vậy, mở miệng ra nói chuyện chưa bao giờ biết khách khí là gì, câu nói đầu tiên đã khiến người khác tổn thương đến đầy mình thương tích.

Nhưng Thanh Phong Đạo Trưởng lại cảm thấy không đúng, có cơ hội tham dự thi đấu chuyên nghiệp hay không, chí ít cũng phải đi thử một lần mới cam tâm. Vì thế, anh cố chấp rời khỏi bang hội, một thân một mình đến huấn luyện doanh của chiến đội Càn Khôn.

Anh biết, bản thân mình không phải thiên tài khiến người khác gặp liền cảm thấy phải lôi kéo cho bằng được, tốc độ tay của anh chỉ có 220, miễn cưỡng đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất của tuyển thủ chuyên nghiệp, nếu gặp đối thủ tốc độ nhanh hơn chỉ có nước ăn hành của người khác.

Cao thủ trong liên minh lại nhiều như mây, tân nhân như anh mà được chiến đội khai quật chào mời coi như đã cực kỳ may mắn rồi, nên anh cũng không dám đòi hỏi vừa mới bắt đầu liền có thể gia nhập vào đội mạnh. Bởi vậy dù chỉ là gia nhập một chiến đội hạng ba như Càn Khôn, anh cũng cảm thấy rất vui vẻ. Anh tin rằng chỉ cần mình cố gắng, một ngày nào đó cũng sẽ thành công.

Ở lại huấn luyện doanh của chiến đội Càn Khôn, anh khắc khổ luyện tập, bắt đầu từ trụ cột di chuyển, đánh quái, khinh công, thao tác kỹ năng, từng bước từng bước một luyện tập.

Thật ra mà nói thì, đời sống của tuyển thủ chuyên nghiệp rất buồn tẻ, không phấn khích hay vui vẻ như khi ta chơi game thông thường đâu. Bắt đầu từ 8 giờ sáng mãi cho đến 6 giờ tối, luôn phải lặp lại các thao tác giống nhau, lặp đi rồi lặp lại, buồn chán lại vất vả. Hơn nữa liên tục nhìn cùng một hình ảnh trong thời gian dài như vậy sẽ khiến người ta hoa mắt chóng mặt.

Nhưng anh lại cắn răn kiên trì, bởi vì mấy loại huấn luyện này đều là tri thức cơ bản mà một tuyển thủ cần nắm giữ, cơ bản càng vững chắc thì lúc lâm trận phát huy sẽ giảm thiểu sai sót xuống thấp nhất…

Huấn luyện doanh của một chiến đội vô danh không nghiêm túc chính quy như các đội ngũ nổi tiếng khác, đội viên trình độ chênh lệch so le nhau, đội trưởng cùng chủ lực cũng không có thời gian đi quản lý đám tân nhân như bọn họ, ngay cả huấn luyện viên trình độ cũng không cao hơn họ là bao.

Mỗi lần đội trưởng dẫn chiến đội đi nơi khác tham gia thi đấu thì, đám tân nhân trong huấn luyện doanh đều nhân cơ hội nhàn hạ.

Nhưng anh thì không, anh chưa từng cho bản thân mình nhàn hạ một phút nào. Mỗi ngày anh đều là người thức dậy sớm nhất tham gia huấn luyện, buổi tối là người trễ nhất đi ngủ, bởi vì anh biết khuyết điểm lớn nhất của mình—— anh không còn trẻ tuổi nữa.

Không giống với những thiếu niên mười sáu mười bảy bên cạnh, bọn họ còn rất nhiều thời gian tiêu phí, cơ hội tiến bộ của họ cũng rất nhiều. Lúc anh bị chào mời về đã 21 tuổi, ở lĩnh vực thể thao điện tử thì rất nhiều người 21 tuổi đã trở thành tuyển thủ chủ lực của các chiến đội mạnh đứng đầu, còn anh… 21 tuổi chỉ mới bắt đầu tiến vào huấn luyện doanh…

Khởi điểm của anh thực sự rất trễ, cho nên anh nhất định phải tranh thủ từng phút từng giây.

Đáng tiếc, không phải bất cứ cố gắng nào cũng sẽ mang lại thành công, thể thao điện tử lại là nơi tàn khốc hơn bất cứ nơi nào.

Chiến đội Càn Khôn thành tích cứ trượt dần theo từng vòng thi đấu, cuối cùng rơi xuống hạng bét chót trong 16 chiến đội, bọn họ bắt buộc phải đánh một trận với hai đội quán – á quân của giải tranh bá anh hùng toàn quốc để đoạt được vé tham dự mùa giải sau.

Sau đó, Càn Khôn chiến đội gặp phải Tuyết Lang…

Đội ngũ tổ kiến từ các cao thủ nghiệp dư dân gian này có lối đấu pháp cực kỳ sắc bén, tuyển thủ của bọn họ tốc độ đều nhanh như thiểm điện, tựa như những con dã lăng băng mình vụt chạy trên tuyết, chiến đội Càn Khôn bị bọn họ đánh cho tơi bời hoa lá, rốt cuộc lấy thành tích thua 8: 0 thảm thiết, hoàn toàn bị đào thải…

Anh còn nhớ rõ, lúc ấy nhìn thấy các đội viên của chiến đội Tuyết Lang, sau khi trận đấu kết thúc bọn họ vui vẻ hưng phấn ôm chầm lấy nhau, có một tuyển thủ trẻ tuổi khinh miệt nhìn về phía chiến đội Càn Khôn cười nói “Đây là chiến đội chuyên nghiệp à? Cũng chẳng như thế nào thôi.”

Bên cạnh có một thiếu niên vẻ ngoài y hệt cậu ta, vỗ vỗ vai nói "A Kiệt, em quên đây là đội xếp chót trong hàng ngũ chiến đội của liên minh sao?"

Nam sinh bị gọi là A Kiệt gãi đầu "Hạng bét chót hả? Thảo nào, gà cứ như đám sâu thân mềm ấy, hành cỡ nào cũng mềm nhũn ra."

Nghe thấy đối phương nói vậy, đội viên của chiến đội Càn Khôn mặt mày đều xám ngắt, đội trưởng xanh cả mặt.

Bị diệt đoàn suốt mười lần, đúng là sự sỉ nhục đối với một tuyển thủ chuyên nghiệp!

Sau đó, đội trưởng chiến đội Tuyết Lang là Phương Chi Diên cực kỳ phong độ nho nhã bước đến lễ phép mỉm cười, bắt tay cùng với toàn thể đội viên bên họ.

Phương Chi Diên mỉm cười đầy lịch sự, đối lập rõ ràng với vẻ mặt hụt hẫng của đội trưởng chiến đội Càn Khôn… đây chính là sự tàn khốc của thể thao tranh tài, thắng thì làm vua thua thì làm giặc, không có ai bởi vì đối thủ yếu nhược mà nương tay cả.

Sau trận thi đấu lần đó, nhà tài trợ của chiến đội Càn Khôn quyết định giải tán đội ngũ. Chung quy nhà tài trợ đầu tư là vì muốn kiếm tiền, chẳng ai muốn buôn bán lỗ vốn cả, thành tích của chiến đội cứ như vậy, đánh trận nào thua trận đó, cơ hồ không nhìn thấy một chút hi vọng nào, giải tán cũng là điều tất yếu.

Đội viên của cả đội bị đả kích đến hoàn toàn mất hết tin tưởng, ý chí chiến đấu cũng hoàn toàn bị đè bẹp.

Đội trưởng cùng đội phó nản lòng thoái chí, trực tiếp rời đội nghỉ thi đấu, tuyển thủ chủ lực cũng không ai muốn tiếp tục ở lại nơi này, đại bộ phận người trong chiến đội đều chọn lựa rời bỏ nghề này, đi tìm việc làm khác, còn ý chí muốn tiếp tục ở lại làm tuyển thủ chỉ có hai người——

Chu Phi Phàm mười bảy tuổi, và đạo trưởng Giang Thiếu Khuynh hai mươi hai tuổi.

Mùa giải mới gần kề, tất cả những tuyển thủ nào hết hợp đồng khôi phục lại thân tự do, tư liệu đều sẽ được nộp trở lại bộ phận tư liệu bên liên minh để các chiến đội dễ dàng chọn lựa. Những tuyển thủ vương bài trở lại thân tự do tất nhiên sẽ bị vô số người tranh đoạt, mà tân nhân như bọn họ, có người muốn đã là cực kỳ may mắn. Nói thật thì khó nghe, lúc ấy Giang Thiếu Khuynh cảm giác bản thân mình tựa như một món thương phẩm sắp hết hạn sử dụng, bị người vác ra chất ở cửa thương trường làm hàng giảm giá đẩy mạnh tiêu thụ.

Sau Chu Phi Phàm được Thất Tinh Thảo chào mời, Giang Thiếu Khuynh đến tận ngày hết hạn hợp đồng đều chẳng có ai hỏi thăm.

Tuổi đã muốn hai mươi hai, lại vẫn còn là tân nhân trong thanh huấn doanh, trước giờ chưa từng tham gia bất kỳ trận đấu nào… bấy nhiêu thôi cũng đã đủ khiến bất kỳ vị quản lý nào cảm thấy sợ mà rút lui.

Tuổi tác như vậy, muốn tiếp tục bồi dưỡng hiển nhiên không còn kịp nữa, không lẽ mời về thanh huấn doanh ở một năm rồi đi ra? Các chiến đội săn người mới, thích nhất là các thiếu niên có thiên tư, chỉ cần chờ một hai năm trưởng thành liền có thể tiếp nhận vị trí chủ lực lên sân thi đấu…

Loại tân nhân lớn tuổi như anh, ngay từ giai đoạn khởi bước cũng đã mất đi cơ hội cạnh tranh.

Giang Thiếu Khuynh chỉ có thể lựa chọn yên lặng rời đi.

Quản lý chiến đội Càn Khôn phát cho anh bốn ngàn nhân dân tệ, là hai tháng lương cuối cùng của anh… Anh thậm chí không nhớ rõ lúc ấy bản thân cầm tiền thì tâm tình là như thế này, ngón tay cứng ngắc suýt chút nữa ngay cả tiền cũng cầm không chắc.

——Trải qua suốt một năm huấn luyện, đến chấm dứt thì nhận được trợ cấp bốn ngàn tệ, đây chính là toàn bộ kiếp sống tuyển thủ của anh.

——Tham gia cái loại chiến đội hạng ba rác rưởi này cậu nghĩ sẽ có tiền đồ sao? Đừng suy nghĩ viển vông nữa, trình độ cỡ như cậu còn đòi đi thi đấu chuyên nghiệp?

Trong đầu đột nhiên vang lên câu nói lúc ấy của người bạn thân, Giang Thiếu Khuynh lúc này mới phát hiện, bản thân không cách nào cãi lại lời này được…

Cao hứng vui sướng chạy đến nhận huấn luyện, sau đó đầy người chật vật rời đi…

Đây chính là kết quả bởi vì mình suy nghĩ rất viển vông sao…

Bảo anh là tuyển thủ chuyên nghiệp?

Không sai, anh từng ở tại chiến đội tham gia huấn luyện tuyển thủ một năm.

Nhưng, bảo anh đạt đủ chuẩn tuyển thủ? Ngay cả anh cũng không tin điều này.

Có tuyển thủ chuyên nghiệp nào mà ngay cả thi đấu cũng chưa từng dù một trận sao? Tuyển thủ mà ở huấn luyện doanh cả năm trời mà mặt mũi đội trưởng cũng chỉ gặp được có vài lần sao?

Tuyển thủ mà… ngay cả đến ngày cuối hạn hợp đồng cũng chẳng ai muốn, cuối cùng chỉ có thể yên lặng cầm tiền lương bốn ngàn tệ rời đi… sao?

Trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp…

Giấc mộng lúc ban đầu, bây giờ nhìn lại chẳng khác gì một hồi hài kịch.

Giang Thiếu Khuynh đã sớm nản lòng thoái chí, anh trở về tìm một công tác để duy trì sinh hoạt. Công việc hiện tại của anh rất ổn định, cuộc sống quy luật lại bình tĩnh.

Nhưng… trong lòng anh vẫn không cách nào quên đi trò chơi này, vẫn luôn nhớ đến Võ Đang một thân đạo bào trắng xanh phấp phới, nhớ đến Thanh Phong Đạo Trưởng của mình…

Anh không có mặt mũi trở lại server cũ chơi với bạn bè ngày xưa, cho nên mới chọn chơi ở server mới.

Lần này bản cập nhật đúng lúc update vũ khí cam của hai mươi bốn lưu phái. Anh chơi lại chỉ là muốn đổi thử một thanh vũ khí cam trong game chơi một chút mà thôi…

48. Quyển 2 - Chương 43: Võ Đang Kiếm Tông

Lưu Xuyên thấy Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng cả buổi không phản ứng lại, liền tiếp tục đánh chữ nói "Nếu như không tiện nói ra cũng chả sao cả, nói chung tôi cũng không có ý muốn dò hỏi chiến đội của anh. Cơ mà, mùa thi đấu mới sắp bắt đầu rồi, tiếp tục chơi game như vậy chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến trạng thái thi đấu đấy?"

Giang Thiếu Khuynh trầm mặc một lúc, mới nói "Không sao cả, tôi không cần thi đấu."

Lưu Xuyên kinh ngạc "Chẳng lẽ anh là người của huấn luyện doanh?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừ."

Nhìn đến những lời này, ngược lại đến phiên Lưu Xuyên trầm mặc.

Đấu pháp của Thanh Phong Đạo Trưởng bình tĩnh lại ổn trọng như vậy, nếu là cao thủ của chiến đội danh tiếng, Lưu Xuyên chắc chắn sẽ biết ngay người này là ai. Nhưng anh ta bảo mình là người của huấn luyện doanh, thành ra không biết cũng là chuyện bình thường. Dù sao huấn luyện doanh chỉ là đội dự bị thay thế của chiến đội, rất nhiều tân nhân ở huấn luyện doanh đều được bí mật đặc huấn. Nhất là một số tên đội trưởng xấu bụng, cố ý ém nhẹm tân nhân ở huấn luyện doanh, đến lúc thi đấu mới thả ra làm người khác bất ngờ chấn động.

Người này bảo mình là tân nhân của huấn luyện doanh, nhưng thuộc chiến đội nào đây?

Đối phương đã không muốn nói, Lưu Xuyên cũng không muốn tiếp tục hỏi ép chuyện cá nhân của người khác.

Suy nghĩ một lát, Lưu Xuyên mới nói "Thật ra tôi hỏi anh mấy cái này không phải là tò mò muốn biết thân phận của anh, là muốn tính toán thời gian hợp lý để không ảnh hưởng đến chương trình huấn luyện hàng ngày của anh để đặt ra thời gian online thích hợp cho mọi người."

Giang Thiếu Khuynh "Đặt ra thời gian? Cậu muốn tổ đội cố định?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, đánh phụ bản có đội cố định yên tâm hơn. Phụ bản có hạn chế lượt vào, mỗi lần đều phải kiếm người trên kênh thế giới, nếu mà mời vào một tên đội hữu như heo kiểu gì cũng lãng phí thời gian của mọi người. Trước mắt có tôi, Ngũ Độc, Thiếu Lâm với anh, tổng cộng bốn người, chúng ta cố định đội trước. Nếu như anh không phải tham gia thi đấu vậy tôi cũng không cần lo ảnh hưởng tới anh nữa."

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừ, tôi hiểu."

Lưu Xuyên đổi sang kênh đội nói một câu "Nào mọi người, thấy chúng ta lập đội cố định thế nào?"

Lý Tưởng lập tức đáp lời bằng cái biểu tình chảy nước miếng "Đồng ý! Lập đội cố định đi! Đánh phụ bản với đội qua đường quả thực rất đau trym!"

Ngô Trạch Văn cũng không ý kiến "Sao cũng được."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Tôi còn là sinh viên, cuối tuần thời gian tự do, ngày thường không thể thức quá khuya, còn mọi người?"

Lý Tưởng nói "Tui với Ngũ Độc cũng là sinh viên, mỗi ngày đều có khoá học, nên cũng không dám thức khuya quá. Ký túc xá trường có quy định giờ đóng cổng, sau mười hai giờ rưỡi là đóng cửa. Tui lại thích lên mạng ở tiệm, nên về sau có thể online tầm bảy giờ đến mười hai giờ thôi."

Ngô Trạch Văn nói "Tôi cũng vậy, giống như đại sư."

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, mới nói "Như vầy đi, chúng ta liền đặt ra thời gian cố định của đội là từ 8 đến 12 giờ. Thời gian còn lại tự do muốn làm gì thì làm, mọi người thấy thế nào?"

Lý Tưởng nói "Ok, không thành vấn đề!"

Ngô Trạch Văn nói "Được."

Giang Thiếu Khuynh cũng nói "Không thành vấn đề."

Lưu Xuyên nói "Ok, quyết định như vậy đi! Mọi người lẫn nhau thêm hảo hữu trước đi."

Cả đám thêm hảo hữu nhau xong, Lưu Xuyên lại bảo "Đạo trưởng, nếu đã quyết định lập đội cố định, tôi cũng muốn xem một chút trình độ của anh như thế nào, sau này đi phụ bản dễ an bài chiến thuật hơn. Sau 50 cấp nhất định phải cố định lưu phái, đạo trưởng tính theo lưu phái nào?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Võ Đang kiếm tông."

Lưu Xuyên nghe vậy hơi bất ngờ.

Tốc độ tay cùng với phong cách như vậy… tại sao lại theo kiếm tông?

Vị tuyển thủ này… có điểm hơi kì quái ta…

Lưu Xuyên nghĩ vậy, liền nói "Vậy đi, anh đến cửa đông thành Giang Lăng, chúng ta luận bàn đánh một trận."

Đúng lúc Giang Thiếu Khuynh cũng muốn xem thử trình độ của Đường Môn, nghe vậy liền cưỡi ngựa đến cửa đông Giang Lăng.

Đánh phụ bản chỉ có thể nhìn được thao tác cơ bản cùng ý thức của một người, nhưng trình độ pk như thế nào thì vẫn phải đích thân thử mới biết được. Giang Thiếu Khuynh cũng nhận ra, Đường Môn chắc chắn cũng từng trải qua chương trình huấn luyện chuyên nghiệp của chiến đội, nhưng rốt cuộc là thần thánh phương nào thì vẫn chưa xác định được.

Người chơi ở cùng một đội tên sẽ biểu hiện màu xanh lam, Giang Thiếu Khuynh liếc nhìn một cái liền thấy ba đội hữu của mình trong đám đông, Đường Môn mặc y phục xanh lam đứng ở gần cửa đông Giang Lăng, Ngũ Độc dắt theo con rắn nhỏ im lặng đứng bên cạnh, Thiếu Lâm nhị hoá thì nhảy loi choi tập khinh công.

Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng…

Ba kẻ có cái tên đều kỳ quái hết sức này là đội hữu cố định của mình sao? Cảm giác là lạ…

Giang Thiếu Khuynh dừng lại trước mặt ba người, Đường Môn lập tức gửi qua lời mời——

Hiệp sĩ [Lưu Danh Bách Thế], môn phái Đường Môn, 33 cấp mời ngài luận bàn.

Trong game, chỉ có những ai lên max 70 cấp mới có thể tiến vào cạnh kỹ trường liên server của Võ Lâm. Dưới 70 cấp mà muốn đánh nhau chỉ có hai cách, một là thêm cừu nhân mở cừu sát, nhưng giết người sẽ bị dính sát khí, một khi điểm sát khí vượt quá quy định sẽ bị NPC tóm lại giam vào tù.

Cách còn lại chính là luận bàn hữu nghị, luận bàn không thể đánh chết người, chỉ cần đánh đến máu còn

1 điểm sẽ phân thắng bại. Lúc hai người luận bàn ở giữa sẽ xuất hiện một cái lệnh kỳ, bởi vậy mọi người cũng thường gọi này là "cắm cờ". Ngoại trừ những khu được các thế lực trung lập Võ Lâm bảo hộ ra, bất cứ ở đâu cũng có thể cắm cờ luận bàn.

Quảng trường cùng cửa các thành chính là nơi người chơi thích cắm cờ luận bàn nhất, lúc này cửa thành Giang Lăng cũng có không ít nhân sĩ rảnh rỗi cắm cờ luận bàn trao đổi với nhau.

Giang Thiếu Khuynh chấp nhận lời mời, vừa định ra tay, lại thấy Đường Môn nói trên kênh đội "Đạo trưởng đổi qua kiếm tông đi, đánh lưu phái anh am hiểu nhất ấy."

Lý Tưởng hưng phấn "Hai người pk hả? Tui coi với!"

Ngô Trạch Văn cũng bước đến, điều chỉnh góc nhìn tham gia vây xem.

Giang Thiếu Khuynh ok một tiếng, sau đó thay đổi tâm pháp và trang bị kiếm tông.

Lưu Xuyên nói "Bắt đầu đi!"

Năm giây đếm ngược chuẩn bị chấm dứt, luận bàn chính thức bắt dầu!

Trong nháy mắt Lưu Xuyên lập tức khinh công nhảy lùi về phía sau kéo ra khoảng cách, kỹ năng độc tiêu không cần cd của Đường Môn liên tục phóng ra, chỉ trong một giây ngắn ngủi mà trên người đạo trưởng đồng thời dính ba lần độc tiêu, tốc độ tay nhanh tới mức khiến người ta sợ hãi.

Bất quá, Giang Thiếu Khuynh vẫn vô cùng bình tĩnh, nâng lên trường kiếm trong tay, trực tiếp xông lên về phía Đường Môn——

Nhân kiếm hợp nhất!

Kỹ năng trung giai của Võ Đang kiếm tông, lợi kiếm cùng kiếm khách hợp thành một thể, hướng về phương hướng bất kỳ nhanh chóng xông tới cũng công kích vào người đối thủ, tạo thành sát thương lớn, nếu công kích trúng mục tiêu sẽ đạt được năm ô kiếm khí!

Trong quá trình di động chớp nhoáng của đối phương, cư nhiên có thể phán đoán chính xác phương hướng di chuyển, trực tiếp sử dụng nhân kiếm hợp nhất, cả người hoá thành một thanh lợi kiếm đâm mạnh tới!

Lưu Xuyên không tránh né, đứng nhận toàn bộ sát thương của chiêu này, thanh máu nháy mắt mất đi một phần năm.

Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức nối tiếp kỹ năng kiếm ảnh vô ngân!

Tiêu hao toàn bộ kiếm ý, trường kiếm trong tay huyễn hoá thành kiếm ảnh vô hình công kích đối thủ, kiếm ý nhiều chừng nào, số bóng kiếm huyễn hoá ra sẽ nhiều chừng nấy, sát thương gây ra cũng sẽ càng lớn!

Đây có thể nói là bộ liên chiêu cơ bản nhất của Võ Đang kiếm tông, dùng nhân kiếm hợp nhất tích luỹ kiếm ý, sau đó tiêu hao kiếm ý phát động kiếm ảnh vô ngân, hai chiêu liên tục phóng ra, tốc độ tay càng nhanh càng dễ trúng mục tiêu, liên tục trúng mục tiêu sẽ khiến đối phương chịu sát thương cực lớn!

Nhưng mà, khiến Thanh Phong Đạo Trưởng cảm thấy bất ngờ là hai liên chiêu nối tiếp cực nhanh như vậy, nhưng chiêu thứ hai kiếm ảnh vô ngân lại không trúng mục tiêu, Đường Môn giống như là đã dự đoán sẵn từ trước, ngay thời điểm anh ra tay tức khắc tung một cái mê ảnh túng!

Mê ảnh túng, kỹ năng thông dụng của Đường Môn, lập tức bật nhảy tới vị trí chỉ định trong phạm vi 20 mét!

Đường Môn dùng kỹ năng nhảy đi, đích đến là phía sau lưng Võ Đang, ám khí dày đặc trong tay cũng nháy mắt tung ra——

Tang hồn đinh! Kim châm thứ huyệt! Phi hoa trích diệp!

Ba loại ám khí, ba loại kỹ năng, cơ hồ là ra tay cùng một lúc!

Võ Đang bị đánh lén, sau lưng trúng ám khí liên tục, hiệu quả xuất huyết kèm theo cũng nhanh chóng chồng lên ba tầng!

Vô ngã vô hình!

Kỹ năng trung giai của Võ Đang kiếm tông, giải trừ một trạng thái debuff bất kỳ trên người.

Trong lúc pk, kỹ năng loại giải trừ debuff này muốn sử dụng cũng phải xem xét thời cơ, bởi vì thời gian cd của nó rất dài, sử dụng một lần rồi thì cứ yên tâm là trong thời gian kế tiếp sẽ bị đối thủ áp chế đi.

Thanh Phong Đạo Trưởng vừa thấy trên người xuất hiện debuff xuất hiện lập tức sử dụng kỹ năng này, bởi vì anh biết đối thủ của mình là một cao thủ thực sự, chỉ vài giây thôi cũng đủ quyết định sinh tử rồi, tuyệt đối không được để cậu ta chồng nhiều tầng xuất huyết!

Sau khi giải trừ debuff trên người, đạo trưởng liền điều chỉnh góc nhìn, sử dụng tật phong bộ dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo Đường Môn, trường kiếm trong tay vung lên liên tục tạo thành kiếm hoa, kỹ năng cơ bản nhất của Võ Đang kiếm tông – tam hoàn sáo nguyệt!

Kiếm quang trong tay đạo trưởng tựa như một vòm trăng khuyết liên tục vung ra, dưới bầu trời đêm càng thêm xinh đẹp. Kỹ năng này tiêu hao MP rất ít, lại có ba đoạn liên chiêu, nếu tam hoàn sáo nguyệt đánh

trúng mục tiêu ba lần liên tục, sẽ tạo ra sát thương gấp đôi, còn có thể nhanh chóng tích luỹ kiếm ý.

Giang Thiếu Khuynh tăng tốc độ tay, ba đoạn liên chiêu đâm trúng yếu hại Đường Môn, sát thương lại được nhân đôi, Đường Môn máu mỏng lại bị rút đi một phần năm máu! Giang Thiếu Khuynh lập tức sử dụng kiếm ảnh vô ngân nối chiêu!

Nhưng mà, Đường Môn lại lần nữa linh hoạt tránh né, lần này là bằng khinh công giang hồ phi hạc xung thiên!

Kiếm ảnh vô ngân của Giang Thiếu Khuynh lại đánh hụt, anh ngừng lại một chút, chủ động kéo giãn khoảng cách, bình tĩnh tính toán cd khinh công của Đường Môn.

5 giây sau, nhân kiếm hợp nhất!

Ngay vừa lúc Đường Môn hạ xuống đất, đạo trưởng Võ Đang lại hoá thành một thanh lợi kiếm, nhắm thẳng xông đến!

Một đạo kiếm quang cực lớn "vút" một tiếng băng qua không trung, chuẩn xác đâm vào Đường Môn đang đáp xuống đất!

Tiếp đó lại nối chiêu bằng kiếm ảnh vô ngân, tam hoàn sáo nguyệt, kiếm ảnh vô ngân… Một bộ liên chiêu rút hơn nửa thanh máu của đối phương!

Bởi vì lượng máu đạt tới hạn chế của luận bàn, nên góc trái xuất hiện tin tức hệ thống nêu lên "Hiệp sĩ Võ Đang [Thanh Phong Đạo Trưởng] luận bàn chiến thắng Hiệp sĩ Đường Môn [Lưu Danh Bách Thế]."

Lưu Xuyên ngồi xuống tại chỗ hồi phục máu, không quên đánh chữ kèm theo chiêu bài cười tủm tỉm "Đánh tốt ghê ha, đạo trưởng."

Lý Tưởng cũng vỗ tay khen ngợi "Đạo trưởng siêu ghê luôn!"

Ngô Trạch Văn cũng khen "Rất lợi hại."

Giang Thiếu Khuynh trầm mặc một lát, mới gửi tán gẫu cho Lưu Xuyên "Cậu nhường tôi?"

Lưu Xuyên hồi phục "Cũng không phải nhường gì, chủ yếu là do tôi muốn nhìn trình độ thực sự của anh thôi. Chúng ta là đồng đội của nhau, hiểu biết lẫn nhau là nên làm. Mà anh pk thực sự rất khá, Võ Đang kiếm tông 30 cấp cũng chỉ có mấy kỹ năng cơ bản như tam hoàn sáo nguyệt, nhân kiếm hợp nhất, kiếm ảnh vô ngân… Chỉ bằng vài kỹ năng đơn giản này, anh có thể liên tục vận dụng, phối hợp thành liên chiêu, chứng tỏ ý thức của anh rất tốt." Nhận xét xong còn không quên kèm theo một đống biểu tình ngón tay cái.

Giang Thiếu Khuynh nghe xong liền trầm mặc, kỳ thực trong lòng anh rất rõ ràng, lúc nãy Đường Môn này luôn nhường mình.

Lúc nãy Đường Môn dùng mê ảnh túng vòng qua sau lưng, liên tục phóng ba chiêu ám khí khiến anh suýt chút trở tay không kịp. Thế nhưng sau đó Đường Môn lại chỉ sử dụng các loại khinh công tránh né công kích của mình chứ không hề ra tay đánh lại… Nếu người này dùng phương pháp bọc hậu đánh lén liên tục, anh không chắc mình có thể ứng phó được…

Lưu Xuyên tiếp tục cười nói "Tôi dùng cách chơi diều khinh công di chuyển liên tục là muốn kích ra tốc độ tay nhanh nhất của anh. Nhưng càng làm tôi bất ngờ là bị chơi diều như vậy mà anh cũng không tức giận cũng không nổi nóng mà cực kỳ bình tĩnh ứng phó, hơn nữa mỗi kỹ năng anh sử dụng đều vô cùng cẩn thận, cũng cực kỳ chuẩn xác. Dù đánh trượt cũng không bối rối mà lập tức nghĩ cách bổ cứu, không hổ là đạt chuẩn tuyển thủ!" phía sau lại kèm một chuỗi ngón tay cái.

Được Đường Môn khen ngợi, nhưng Thanh Phong Đạo Trưởng cũng không cảm thấy quá cao hứng.

Kỹ thuật của anh trong giới game thủ nghiệp có thể xem như xuất sắc, muốn xử lý cao thủ các công hội cũng không khó, nên lúc trước mới được đội khai quật của chiến đội phát hiện, mời chào vào huấn luyện doanh.

Nhưng nói thật, anh cũng có khuyết điểm rất lớn. Tuổi tác không còn trẻ nữa, tốc độ tay cũng chỉ có 220, vừa đủ đạt mức tiêu chuẩn thấp nhất đối với tuyển thủ, thuộc dạng nếu chỉ chơi game thôi thì là cao thủ, nhưng làm tuyển thủ thi đấu thì chỉ có thể ở hàng thấp thủ, nói đúng hơn là loại tuyển thủ bình thường cao không cao mà thấp không thấp.

Đường Môn khen ngợi nhiệt tình như vậy, Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng một hồi, vẫn là lễ phép đáp lễ một câu "Cảm ơn khích lệ."

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Khen xong ưu điểm rồi, tôi cũng muốn nói một chút khuyết điểm của anh được không? Đừng tức giận ha."

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không sao, cứ nói đi tôi nghe."

Lưu Xuyên nói "Anh không hợp chơi kiếm tông đâu, có muốn đổi sang lưu phái khác không?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Cái này mà gọi là nói ra khuyết điểm sao? Là phủ định toàn bộ thì có!

49. Quyển 2 - Chương 44: Ưu Điểm Và Khuyết Điểm

Dám nói ra lời này là bởi vì Lưu Xuyên đã nắm chắc trong lòng, phong cách của đạo trưởng không thích hợp với kiếm tông Võ Đang.

Võ Lâm phân chia lưu phái rất nhiều, cho nên đại đa số người mới bắt đầu chơi đều sẽ lâm vào tình trạng bối rối không biết lựa chọn lưu phái như thế nào, rất nhiều người đều mắc phải sai lầm lựa chọn lưu phái không thích hợp với mình, khiến cho không cách nào phát huy tối đa trình độ của bản thân mình. Điển hình như Lý Tưởng, ban đầu khăng khăn chơi Đường Môn mặc dù dở tệ, về sau chuyển qua Thiếu Lâm trình độ rõ ràng đề cao lên rất nhiều.

Môn phái Võ Đang chia ra làm ba chi nhánh: kiếm khách cận chiến (kiếm tông), pháp sư viễn trình (khí tông) cùng với loại hình phụ trợ (thái cực); Những người chọn chơi Võ Đang đa số đều vì thích phong thái tiên phong đạo cốt của đạo trưởng Võ Đang, đến giai đoạn về sau đại bộ phận sẽ nghiêng về kiếm tông, bởi vì kỹ năng của kiếm tông hoành tráng hoa lệ nhất trong ba lưu phái.

Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi lại "Đạo trưởng, anh chơi kiếm tông Võ Đang là bởi vì thích mới chơi sao?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừ, tôi thích môn phái Võ Đang."

Lưu Xuyên nói "Tôi đoán tốc độ tay của anh ở vào khoảng 220 đúng không?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Không sai."

Lưu Xuyên nói "Kiếm tông là lưu phái thuộc loại công kích theo hướng bạo sát thương, điểm đặc sắc nhất của nó là xuất liên chiêu cực nhanh để tích luỹ kiếm ý, liên chiêu càng nhiều thì kiếm ý tích luỹ càng nhanh, sát thương tạo ra cũng sẽ càng cao. Anh chơi kiếm tông đó giờ, chắc là từng nghe nói đến đội trưởng Dương Kiếm của chiến đội Trường An đúng không?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Biết, Dương Kiếm là một trong các tuyển thủ Võ Đang kiếm tông lợi hại nhất liên minh."

Lưu Xuyên nói "Tốc độ tay đạt cực hạn của Dương Kiếm ở vào khoảng 500+, nếu anh đánh với Dương Kiếm, anh nhắm mình có bao nhiêu phần trăm thắng lợi?"

Giang Thiểu Khuynh "..."

Lưu Xuyên tiếp tục "Gần như bằng 0 đúng không?"

Giang Thiếu Khuynh nghe lời này cũng không cảm thấy tức giận, ngược lại vô cùng bình tĩnh nói "Dương đội là đội trưởng chiến đội Trường An, là tuyển thủ cấp cao của liên minh, tốc độ tay của tôi chỉ đạt một nửa so với cậu ta, đánh với cậu ta đương nhiên không có phần thắng."

Lưu Xuyên lại bảo "Tiểu đội của Thất Tinh Thảo ấy, tốc độ tay anh ta chỉ ở tầm 240 thôi, nhưng anh ta đánh với Dương Kiếm thì tỷ lệ thắng là 5:5, dù cho liên chiêu của Dương Kiếm nhanh cỡ nào đi nữa thì khi đối mặt với Tiểu đội cậu ta cũng không cách nào bạo sát thương được."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Lưu Xuyên hơi mỉm cười nói "Bởi vậy, anh đừng vì tốc độ tay của mình kém người khác mà thấy thiếu tự tin. Tốc độ tay của mỗi người là thiên phú, nhanh có đấu pháp của nhanh mà chậm sẽ có đấu pháp của chậm. Chỉ cần tốc độ tay đạt tiêu chuẩn, lựa chọn lưu phái thích hợp với mình nhất, chậm rãi nghiên cứu đến khi thật thấu triệt, rồi cũng sẽ có ngày anh đạt được thành tựu."

Giang Thiếu Khuynh nhìn những lời này, không biết phải trả lời như thế nào.

Thiếu tự tin? Quả thật, anh từng bởi vì tốc độ tay của mình kém hơn người khác mà sinh ra tâm lý tự ti chán nản. Thời điểm anh bị đội khai quật mời chào đến huấn luyện doanh thì, nơi đó đã có sẵn rất nhiều thanh thiếu niên mười sáu mười bảy, đại đa số họ đều có tốc độ tay nhanh hơn anh rất nhiều. Bản thân lớn tuổi, tốc độ tay lại xếp gần chót, bắt đầu cũng muộn hơn người khác, vẫn cứ luôn cảm thấy bản thân không hợp với đội ngũ, cho nên càng lúc càng trở nên trầm mặc ít lời, bên cạnh thậm chí chẳng có lấy một người bạn nào…

Đến hôm nay nghe Đường Môn nói những lời này, tuy rằng có hơi chói tai khó nghe, nhưng câu nào câu nấy đều chân thành… Lời thật thì mất lòng chẳng phải sao?

Trước giờ, chưa từng có ai nói với anh như vậy, cũng chẳng có ai quan tâm anh chơi lưu phái này có thích hợp hay không…

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Anh cứ tiếp tục chơi kiếm tông như vậy chính là đang phô ra khuyết điểm tốc độ của mình. Kiếm tông là dựa vào tốc độ cực nhanh cùng thao tác linh hoạt mà đánh, tỷ như Dương Kiếm, bởi vì cậu ta quá nhanh nên mới có thể liên tục chuyển liên chiêu, mặc dù có lúc lộ ra sơ hở nhưng cậu ta sẽ dùng tốc độ che lấp sơ hở của mình trong nháy mắt. Kiếm ảnh nhanh đến chóng mặt cũng sẽ khiến đối thủ không kịp trở tai, lưu phái nghiêng về bạo sát thương này chính là so coi ai nhanh hơn thôi. Một kiếm tông mà tốc độ không đủ thì đến lúc gặp được cao thủ thật sự, ngay cả kiếm ý cũng không tích luỹ được."

Lưu Xuyên tạm dừng một lúc, lại tiếp tục thật lòng nói "Khuyết điểm của anh rất rõ ràng, tốc độ tay chậm, không dồn bùng nổ sát thương được. Nhưng ưu điểm của anh cũng rõ ràng không kém, anh cực kỳ cẩn trọng lại bình tĩnh, không nóng không vội, khả năng quan sát cục diện cũng rất mạnh. Vậy tại sao anh cứ phải chọn kiếm tông? Lấy nhược điểm của bản thân đi so với ưu điểm của người khác để làm gì?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Nhìn hết đoạn chữ thật dài trên màn hình, Giang Thiếu Khuynh ngây ngẩn cả người, thật lâu đều không nói được lời nào.

Mình… là đang lấy nhược điểm của bản thân… đi so với ưu điểm của người khác sao?

Lúc nãy có bảo, Võ Lâm tồn tại rất nhiều lưu phái, mà Giang Thiếu Khuynh từ bé đã thích Võ Đang, yêu thích phong thái của các đạo trưởng, cho nên lúc mới bắt đầu chơi game này anh không hề do dự chọn lựa Võ Đang, chậm rãi một đường từ tân thủ mò mẫm đi lên. Trong ba lưu phái của Võ Đang, số người chơi kiếm tông là nhiều nhất, hơn nữa kiếm pháp liên chiêu của kiếm tông nhìn rất hoành tráng, lại đẹp nữa, nên anh cũng tự nhiên mà chọn chơi kiếm tông.

—— Có thể nói, đây là tâm lý theo đám đông của đại bộ phận những người mới bắt đầu chơi game.

Tốc độ tay của anh chỉ có 220, nếu đặt ở người chơi bình thường thì dư sức trở thành cao thủ đứng đầu rồi. Lúc trước pk cùng người khác cơ hồ chưa từng thua, sử dụng liên chiêu cũng rất thoải mái, nên anh mới tự tin vào bản thân như vậy, cảm thấy bản thân chơi kiếm tông vậy là rất khá rồi.

Nhưng mà, đến khi bước chân vào giới tuyển thủ, anh mới phát hiện đó là một thế giới hoàn toàn khác.

Lúc trước còn chơi game, tốc độ tay khiến anh tự tin có thể đánh bại bất cứ cao thủ nào một cách dễ dàng, nhưng đặt ở giới tuyển thủ lại chỉ nằm ở thứ tự đếm ngược từ dưới lên! Tốc độ tay 220 thật sự rất chậm, sau vài lần thua cuộc khi pk với đám tân nhân ở huấn luyện doanh, nguyên bản tin tưởng cùng ngạo khí của anh bắt đầu mất dần!

Là bởi vì tốc độ của bản thân mình chưa đủ!

Mỗi lần bị tuyển thủ chuyên nghiệp đánh cho bại trận thì, trong lòng vẫn canh cánh cảm giác lực bất tòng tâm này…

Chưa đủ nhanh… Nhanh thêm một chút nữa thì tốt rồi…

Nhưng là, lần này gặp phải một cao thủ Đường Môn với ánh mắt nhạy bén, nhìn một cái lập tức thấu hiểu vấn đề của mình ở đâu…

Giang Thiếu Khuynh im lặng một lát, mới nói "Cậu cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp, đúng không?"

Lưu Xuyên trả lời bằng biểu tình tươi cười quen thuộc "Từng thôi, tôi tham gia không ít trận đấu, có hiểu biết đôi chút về các đại thần của các chiến đội, cho nên kia là ý kiến của riêng tôi, nghe rồi tham khảo một chút cũng được."

Giang Thiếu Khuynh nghe vậy cũng không thấy bất ngờ, trình độ của Đường Môn này quả thực cao hơn nhiều so với các cao thủ thường thấy trong game. Chỉ là đấu pháp của cậu ta khiến cho người khác cảm giác có gì đó không đúng, rõ ràng là đang ẩn giấu thực lực…

Nếu cậu ta bảo mình từng là tuyển thủ, vậy mọi chuyện cũng trở nên dễ hiểu hơn…

Nhìn cách nói như vậy, chẳng lẽ là tuyển thủ đã nghỉ thi đấu?

Dựa theo lời cậu ta nói, có vẻ như cậu ta hiểu rất rõ các đội trưởng như Tiểu đội, Dương đội… nhưng đến cùng là Đường Môn của chiến đội nào chứ?

Giang Thiếu Khuynh cố nén tò mò trong lòng, bởi vì muốn giữ phép lịch sự tối thiểu, nên anh cũng không hỏi cho ra ngọn ra ngành.

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Kiếm tông dựa vào tốc độ để bùng nổ, tốc độ tay của anh trong game muốn hành ngang hành dọc thì ok, nhưng đặt ở giữa rừng tuyển thủ thì… kiếm tông như anh có chút lực bất tòng tâm. Trong đám cao thủ liên minh, tuyển thủ kiếm tông tốc độ kém nhất cũng đạt 350. Càng đừng nói đến những người đứng đầu như Dương Kiếm, mỗi lần bùng tốc đều lên đến hơn 500. Chắc hẳn anh cũng cảm giác được mà đúng không? Không đủ nhanh, tựa như gặp được bế tắc vậy, làm cách nào cũng không tăng lên được."

Giang Thiếu Khuynh xấu hổ nói "Đúng vậy."

Lưu Xuyên mỉm cười "Nếu muốn nâng cao thực lực, vậy đừng tiếp tục chơi kiếm tông nữa, thử đổi lưu phái khác đi."

Giang Thiếu Khuynh thật lòng hỏi lại "Vậy cậu cảm thấy tôi thích hợp chơi lưu phái nào?"

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ một chút, nói "Tôi đề cử cho anh hai phương án, một là lưu phái thái cực của Võ Đang, hai là lưu phái vũ phiến của Tiêu Dao, đều là loại hình phụ trợ, lấy chậm đánh nhanh, kỹ năng đều có ct, tốc độ 220 đủ dùng rồi. Lưu phái loại hình phụ trợ khống chế cục diện này có thể coi như trợ lực lớn nhất đối với đoàn đội. Ưu điểm của anh lẽ ra nên thể hiện trong đoàn đội mới đúng!"

Ưu điểm của anh lẽ ra nên thể hiện trong đoàn đội mới đúng!

——chưa từng có ai nói những lời khích lệ cổ vũ anh như vậy…

Một năm trước, lúc còn ở huấn luyện doanh của chiến đội Càn Khôn, liên tục bị đánh bại bởi những tân nhân nhỏ tuổi hơn mình, ba lần rồi lại bốn lượt cảm nhận được thất bại… Ngoại trừ thất vọng ra, không hề cảm nhận được bất cứ gì khác có thể ủng hộ anh về mặt tinh thần.

Nhưng mà hiện tại, nghe Đường Môn đội trưởng nói như vậy, Giang Thiếu Khuynh đột nhiên cảm giác được, có lẽ mình có thể thử tin tưởng lời của cậu ta…

Có lẽ, thật sự là do mình chọn sai phương hướng ngay từ lúc ban đầu?

Giang Thiếu Khuynh nhanh chóng làm ra quyết định, cũng đánh chữ nói "Tôi thích Võ Đang, vậy để tôi đổi sang thái cực thử xem sao."

Lưu Xuyên kinh ngạc nói "Anh không thèm hỏi tôi là người thế nào, nghe thôi liền tin lời tôi nói?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Tôi không quan tâm cậu là từng là tuyển thủ chiến đội nào, nhưng tôi tin lời của cậu là muốn tốt cho tôi. Trước giờ chưa từng có ai nói với tôi như vậy."

"…" Lưu Xuyên nghe vậy mà thở dài.

Thanh Phong Đạo Trưởng này, thực sự bị mai một tài năng rất lâu…

Lưu Xuyên quan sát người này có một đoạn thời gian, bản thân anh cũng cảm thấy bội phục tố chất tâm lý của anh ta. Dù là thời điểm pk cố ý khiêu khích, hay là lúc trò chuyện dùng lời kích thích, người này vẫn có thể bảo trì bình tĩnh trước sau như một, người như vậy nếu như đặt ở vị trí khống chế cục diện, chắc chắn sẽ giúp trình độ của cả đoàn đội được nâng cao lên một đẳng cấp hoàn toàn mới.

Nếu như nói tuyển thủ hình bùng nổ sát thương là võ tướng tiên phong xông pha chiến trường, vậy thì tuyển thủ hình khống chế sẽ là quân sư bình tĩnh đứng ở hậu phương.

Đa số những tuyển thủ đi theo con đường phụ trợ này đều là những người ít được biết đến, kém nổi tiếng, bởi vì những khán giả xem thi đấu thích xem các tuyển thủ công kích với kỹ năng sắc bén cùng hiệu ứng xinh đẹp hơn, nhưng chính những tuyển thủ phụ trợ này lại thường là mấu chốt ảnh hưởng kết quả cuối cùng của cuộc chiến!

Đạo trưởng có khả năng quan sát toàn cục diện rất tốt, tính cách lại cực kỳ bình tĩnh, tốc độ tay tuy có chút khiếm khuyết, nhưng chỉ cần được bồi dưỡng thích hợp nhất định sẽ rất lợi hại!

Tiếc là, tuy có tài nhưng lại không gặp được thời, đội trưởng của anh ta hiển nhiên không phát hiện được tiềm năng của đội viên mình.

Nhìn thấy một nhân tài bị mai một, cũng là chuyện khiến người ta tiếc nuối.

Lưu Xuyên thật sự nhịn không được, mới đề nghị một chút "Đạo trưởng, tôi đề nghị anh vầy anh xem như thế nào, anh cố gắng dành một chút thời gian thử chuyển qua chơi thái cực, tới cuối năm chấm dứt mùa giải thi đấu, các huấn luyện doanh chiến đội đều công khai tuyển người, đến lúc đó anh tự đi tiến cử mình xem."

Giang Thiếu Khuynh im lặng một chút, mới trả lời lại "Xin lỗi, mới nãy có chuyện chưa nói với cậu, thực ra hiện tại tôi đã không còn là tuyển thủ nữa."

Lưu Xuyên kinh ngạc "Tại sao vậy?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Chiến đội tôi ở lúc trước bởi vì thành tích kém nên giải tán, ngày chuyển nhượng không ai ký với tôi nên tôi đành rời liên minh."

Lưu Xuyên "…"

Thảo nào, tính cách lại lạnh lùng đạm mạc đến như vậy… là bởi vì trải qua rất nhiều cú sốc, tâm tình đã muốn nguội lạnh…

Cũng đúng, loại tuyển thủ của các đội hạng hai hạng ba quả thực không có được ngạo khí cùng tự tin như các tuyển thủ của chiến đội hạng nhất, thi đấu cứ liên tục bại trận sẽ khiến họ càng lúc càng mất đi niềm tin, huống hồ gì còn là tân nhân của huấn luyện doanh, đều là vô danh tiểu tốt, có rời đi cũng không ai biết đến…

Cơ mà…

Nếu hiện tại anh ta tự do không thuộc về bất cứ chiến đội nào, vậy vừa lúc có thể lôi kéo anh ta sang bên mình rồi?

—— Đúng là đi khắp thiên hạ tìm không thấy, cúi đầu liền đấy chẳng tốn công!

Lưu Xuyên tất nhiên là không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, nhanh chóng đánh chữ nói "Đạo trưởng, anh còn muốn tiếp tục trở lại làm tuyển thủ tham gia thi đấu không?"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không có chiến đội nào chịu nhận một tân nhân hơn hai mươi hai tuổi như tôi cả."

Lưu Xuyên cười nói "Tôi muốn đây! Cứ về với đội tôi đi!"

Thanh Phong Đạo Trưởng "…"

Lưu Xuyên nói "Tôi đang định lập một đội ngũ mới hoàn toàn, tranh thủ trước tháng 6 năm sau chiêu mộ đủ đội viên, bắt đầu từ giải tranh bá anh hùng toàn quốc. Nếu như suông sẻ có thể một đường tiến vào top 2, tranh thủ một vé tham dự mùa giải năm sau, vậy chúng ta có thể chính thức tham gia giải đấu chuyên nghiệp của liên minh rồi!"

Giang Thiếu Khuynh kinh ngạc "Cậu muốn đánh thăng cấp từ giải toàn quốc? Tổng số đội dự thi của giải này có hơn 10 ngàn đội, muốn vượt qua bọn họ lọt vào top 2 là cực kỳ khó khăn!"

Lưu Xuyên nói "Tôi lại cảm thấy ngược lại, đa số đội tham gia giải toàn quốc đều là tham dự cho vui, trình độ lại bất nhất không đồng đều nhau, căn bản không cần quá bận tâm. Những đội chân chính có thực lực tiến vào vòng chung kết cũng chỉ tầm bảy tám đội mà thôi. Vả lại bọn họ còn không có kinh nghiệm tham dự các trận đấu lớn nữa. Đội chúng ta thì khác, có ít nhất hai người từng là tuyển thủ đó thôi?"

Tuy rằng đạo lý nói rõ ràng như vậy, nhưng tính cách cẩn thận vốn có khiến Giang Thiếu Khuynh không lập tức đáp ứng lời mời này.

Giang Thiếu Khuynh tự hỏi một lúc, lại nói "Cách này của cậu rất mạo hiểm, lỡ đâu thất bại thì sao? Đến lúc đó chẳng phải lãng phí thời gian của mọi người sao?"

Lưu Xuyên nói "Không thử thì làm sao biết được thành công hay thất bại? Lúc trước đội ngũ bị giải tán, tôi nghĩ chắc anh cũng rất tiếc nuối đúng không?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Lần trước tôi bảo tôi đánh Danh Kiếm Các trong 5 phút, anh không tin, cứ nhất định phải tận mắt xem mới chịu… Nói miệng cũng chỉ là lời suông, lần này cũng cho anh tận mắt thấy một lần đi, đổi chỗ pk lại một trận."

Giang Thiếu Khuynh nghi hoặc "Đổi chỗ đánh?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, cửa chủ thành nhiều người lắm, không tiện ra tay."

***

Hai người dùng cớ đi đánh phụ bản, cùng nhau tiến vào Danh Kiếm Các thường, bằng tốc độ nhanh nhất dọn dẹp quái bên ngoài, sau đó bắt đầu pk.

Đếm ngược 5, 4, 3, 2, 1——

Giang Thiếu Khuynh đột nhiên phát hiện, Đường Môn trước mắt đã thay đổi trang bị trên người, nguyên bản túi ám khí đổi thành triền thủ, trên tay có một vòng sáng lấp lánh trong suốt tựa như sợi tơ…

Đây là… khôi lỗi sư?

Còn chưa kịp hoàn hồn, đã thấy Đường Môn bật nhảy khinh công di chuyển đến sau lưng mình, cơ hồ là trong nháy mắt, bên cạnh đạo trưởng liền nhanh chóng xuất hiện một loạt con rối hình người, tốc độ nhanh đến mức mắt thường nhìn không ra!

Khôi lỗi thất sát trận!

Bảy con rối nhanh chóng tập trung đánh về phía mục tiêu bị vây khốn, cũng tạo thành sát thương lớn lên mục tiêu!

Hiệu ứng chớp nhoáng loé lên kèm theo tiếng nổ ầm ầm, cột máu của Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức bị rút đi một phần ba!

Giang Thiếu Khuynh mau chóng điều chỉnh góc nhìn rượt theo Đường Môn, nhưng còn chưa kịp bắt gặp được bóng dáng đâu, đã thấy thân ảnh Đường Môn như một cơn gió thoáng qua tầm nhìn, trước mặt không biết từ khi nào lại xuất hiện một con rối!

Khôi lỗi cấm túc!

Sử dụng con rối ngăn lại kẻ địch, đồng thời khiến cho địch nhân trong 3 giây không thể di động.

Giang Thiếu Khuynh bị con rối khoá chân, vội vàng dùng khinh công nhảy lùi về phía sau tránh né, mới nhảy một bước phát hiện sau lưng không biết từ bao giờ lại xuất hiện một con rối hình người!

Tính nhảy sang trái…

Bên trái cũng có sẵn một con rối đang chờ!

Trước sau trái phải, bốn phương tám hướng, cơ quan khôi lỗi cơ hồ có mặt khắp nơi! Nơi nào cũng có con rối chặn đường, không cách nào tránh thoát được! Cảm giác áp bách giống như bị đè nén đến mức nghẹt thở!

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, Đường Môn lại có thể dự đoán chính xác hướng di chuyển của đối thủ để đặt rối ở các nơi chặn đường! Mỗi bước di chuyển của Thanh Phong Đạo Trưởng, cơ hồ đều rơi vào bẫy rập của Lưu Xuyên!

Lưu Xuyên tựa như một thợ săn vô cùng bình tĩnh, đứng từ xa mỉm cười nhìn con mồi giãy dụa bên trong chiếc bẫy của mình.

Thân pháp tựa như quỷ mị, khinh công nhanh như ảo ảnh…

Đối chiến với người này, chính mình cơ hồ là không có phần thắng!

Giang Thiếu Khuynh không phải lần đầu tiên pk cùng tuyển thủ chuyên nghiệp, nhưng lần này anh thực sự cảm thấy cái gì gọi là tuyệt vọng.

Đánh với người này, ngay cả liên chiêu cơ bản trụ cột nhất của Võ Đang anh cũng chưa kịp sử dụng, đã bị con rối của cậu ta bao vây khống chế rút máu cho đến chết!

Người này, tuyệt đối là đại thần xuất sắc nhất lưu phái khôi lỗi!

Tuyển thủ đã nghỉ thi đấu?

Giang Thiếu Khuynh đột nhiên ngẩn ra!

Tuyển thủ lưu phái khôi lỗi đã nghỉ thi đấu!?

Những năm gần đây, cao thủ khôi lỗi Đường Môn nghỉ thi đấu chỉ có duy nhất một người—— Hải Nạp Bách Xuyên!

Toàn bộ liên minh từng có một dạo chấn động cũng bởi sự rời đi của tuyển thủ này, nhưng mà suốt nửa năm sau đó, người này cơ hồ là mất tăm mất tích…

Chẳng lẽ, người trước mặt mình chính là…

Giang Thiếu Khuynh nghĩ đến khả năng có thể này, trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác vô cùng rung động, thế cho nên thấy đạo trưởng của mình bị đánh ngã xuống đất chỉ trong hai mươi giây, anh vẫn mở trừng hai mắt nhìn chằm chằm vào màn hình đã biến thành trắng đen giống như không tin vào hai mắt mình, cả buổi trời cũng không thể hồi thần lại.

Mãi cho đến lúc trên kênh phụ cận xuất hiện dòng chữ màu trắng nho nhỏ "Tôi là Hải Nạp Bách Xuyên."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Anh cứ không chịu tin tôi, bây giờ đã tin chưa?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Giang Thiếu Khuynh có tin không?

Đâu chỉ tin, suýt chút nữa là quỳ gối rồi!

Giải thích một chút

+ **Ct**: (cái đoạn Lưu Xuyên giới thiệu lưu phái thích hợp cho Giang Vũ Khuynh ấy) ct là **cast time**viết tắt, nghĩa là thời gian đọc kỹ năng.

Sẵn nhắc lại vài thuật ngữ trong game

+ **Cd**: **cool down**, làm lạnh, cd time nghĩa là thời gian làm lạnh, chỉ khoảng cách thời gian sử dụng giữa 1 kỹ năng với nhau.

+ **Gcd**: **global cooldown**, tổng thể làm lạnh, là thời gian cách giãn sử dụng 2 hay nhiều skill. (Ai hiểu rồi mặc kệ nó đi, nhắc cho đủ bộ thôi)

50. Quyển 2 - Chương 45: Theo Xuyên Đội Có Kẹo Ăn

Giang Thiếu Khuynh có nằm mơ cũng không ngờ tới sẽ có một ngày, mình gặp được một vị cao thủ truyền kỳ trong hoàn cảnh như vậy…

Anh vẫn còn nhớ rất rõ, đó là một ngày của nửa năm trước, lúc anh vẫn còn là tân nhân trong huấn luyện doanh của chiến đội Càn Khôn… Hôm ấy là một ngày bình thường như bao ngày khác, có hai thiếu niên chơi Đường Môn đột nhiên nói "Xuyên đội mới tuyên bố nghỉ thi đấu…" ánh mắt của họ đỏ ửng.

Cả đám người nghe vậy vội vàng lên mạng xem tin tức.

Weibo chính thức của chiến đội Hoa Hạ lúc ấy đăng tin tức như vậy: "Đội trưởng Hải Nạp Bách Xuyên của chiến đội Hoa Hạ bởi vì lý do trạng thái cùng tốc độ tay dần trở nên sa sút, lo ngại trong lúc thi đấu phát huy không tốt ảnh hưởng đến thành tích của đội, sau khi trải qua suy xét cẩn trọng mới làm ra lựa chọn nghỉ thi đấu. Xuyên đội đã quyết ý rời đi, câu lạc bộ cũng không thể giữ lại, chỉ có thể ở đây phát lời chúc, hi vọng Hải Nạp Bách Xuyên mọi chuyện đều thuận buồm xuôi gió. Ngoài ra, chức vị đội trưởng Hoa Hạ kể từ hôm nay sẽ do Lương Hải Tân đảm nhiệm, cảm ơn các bạn đã luôn ủng hộ Hoa Hạ!"

Hải Nạp Bách Xuyên chia sẻ lại tin tức weibo này, kèm theo biểu tình mỉm cười cùng một câu ngắn gọn "Mọi người, hẹn gặp lại!"

Xuyên đội rời đi quá mức đột ngột, tin tức này tựa như một hòn đá ném vào mặt hồ, khơi dậy ngàn gợn sóng. Các đội trưởng chiến đội đồng loạt share lại, Thiệu đội thì kèm theo một dãy dấu chấm thật dài, Tiếu đội thì một hàng dấu chấm hỏi, cả Đường đội Diệp đội cũng tỏ ra vô cùng nghi hoặc… Nhưng là, Hải Nạp Bách Xuyên không hồi phục lại bất cứ ai, kể từ sau đó cũng không hề đăng nhập vào weibo lần nào, biệt tăm tung tích tựa như đã bốc hơi khỏi nhân gian vậy….

Trên weibo vô số kẻ mắng chửi, cũng có người cố sức lôi kéo giữ lại, không thiếu kẻ vui mừng sung sướng, vô số lượt bình luận lên đến vài ngàn cái, chuyện này mãi cho đến vài ngày sau đó mới dần dần lắng xuống.

Cái tên Hải Nạp Bách Xuyên, không chỉ có ý nghĩa là một cái ID của một đội trưởng từng dẫn dắt Hoa Hạ sáng tạo nên thành tích đại mãn quán huy hoàng nhất lịch sử liên minh, mà nó còn tượng trưng cho một thời đại lịch sử của liên minh chuyên nghiệp, một nhân vật cấp nguyên lão đã đồng hành cùng Võ Lâm từng bước phát triển, cũng chứng kiến quá vô số thời đại mang tính lịch sử của liên minh.

Từ mùa giải đầu tiên chỉ có vỏn vẹn 8 chiến đội tham gia thi đấu, đến mùa giải thứ năm mở rộng thành 12 chiến đội, mùa giải thứ bảy mở rộng lên đến 16 chiến đội… Bất kể liên minh có bao nhiêu thay đổi đi nữa, chiến đội Hoa Hạ do Xuyên đội dẫn dắt vô số lần đều có thể tiến vào giải chính thức vòng tứ cường. Huy hiệu đội màu đỏ thẫm với chữ "Hoa" các điệu từng vô số lần xuất hiện trên trận đấu tổng chung kết các mùa giải. Chiến đội Hoa Hạ tựa như một phen tuyệt thế thần binh giấu trong vỏ, chỉ cần xuất vỏ lập tức phát ra hào quang chói mắt!

Một tay anh mang theo chiến đội Hoa Hạ, cũng một tay anh bí mật dẫn dắt thiên tài đồ đệ Lộc Tường, bận bè của anh, đối thủ của anh… trải rộng toàn bộ giới tuyển thủ trong liên minh Võ Lâm—— vị trí của anh ở liên minh chính là đỉnh chóp cao tận cùng của kim tự tháp, là đại thần đẳng cấp nhất.

Lúc Giang Thiếu Khuynh mới bắt đầu chơi game, cũng từng nghe nói về đủ loại sự tích của Xuyên thần. Ngày mà Xuyên thần tuyên bố nghỉ đấu, Giang Thiếu Khuynh cũng từng vì thế mà chua xót trong lòng một chút, lớn tuổi khiến cho tốc độ tay tuột dốc, đây là vấn để mà bất cứ tuyển thủ eSport nào cũng gặp phải. Xuyên thần nghỉ thi đấu cũng chỉ là sớm muộn thôi, nhưng vẫn khiến người ta tiếc hận vô cùng.

Nhưng mà, anh thật sự không ngờ Xuyên thần lại dự định trở về liên minh?

Kiếp sống của tuyển thủ eSport đều là có giới hạn, từ 18 đến 21 chính là thời kì hoàng kim… Xuyên đội tính ra cũng đã gần 24, nhưng vẫn không hề muốn rời đi sao?

Giang Thiếu Khuynh đột nhiên cảm giác, máu trong toàn thân mình giống như bị đun sôi lên, tần suất đập của tim cũng dần trở nên kịch liệt!

—— ngay cả như Xuyên đội cũng không muốn bỏ cuộc rời đi, vậy tại sao mình lại phải vội vã buông tay như vậy?

—— ngâm mình trong huấn luyện doanh suốt một năm trời, ngay cả một trận đấu ra trò cũng chưa từng tham gia, đi đến đâu cũng bị người ta xem thường là một tên tân nhân lớn tuổi, bởi vì bắt đầu trễ mà mất đi rất nhiều cơ hội cạnh tranh.

—— nhưng, không lẽ trong thâm tâm chưa bao giờ mong muốn có một ngày được thẳng thắt lưng đứng trên sàn thi đấu sao?

—— chẳng phải đã từng mong muốn cùng đội hữu đánh bại địch nhân sao?

—— chẳng lẽ chưa từng nghĩ sẽ đoạt một cái cúp trở về?

—— đó là giấc mộng lớn nhất của chính mình không phải sao?

Tính cách của Giang Thiếu Khuynh trước giờ vẫn luôn bình tĩnh cẩn thận, nhưng giờ phút này lại bởi vì kích động mà mười ngón tay đều bắt đầu run rẩy.

Anh dùng tốc độ chậm chạp đánh một hàng chữ, thật lòng hỏi "Hải Nạp Bách Xuyên… thật là anh sao?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Ừm, liên minh đó giờ chưa có ai bắt chước được phong cách của tôi."

Cũng không phải Lưu Xuyên nói quá về mình, thực sự là bởi vì đấu pháp của anh rất đặc sắc, người khác muốn bắt chước cũng không thể. Khinh công giống như cái bóng, nhanh lại khó nắm bắt; Lại thêm trò đặt cơ quan khôi lỗi ở khắp nơi, khiến cho người ta không có đường lui đường né, bị con rối bao vây lại không xác định được vị trí chủ nhân của nó… Cái kiểu chơi diều rút máu người này quả thực từng khiến vô số tuyển thủ phiền tới chết, cũng tức tới chết…

Trận pk lúc nãy cũng vậy, Giang Thiếu Khuynh chưa kịp đánh gì, 20 giây đã nằm xuống đất.

Lúc bị đánh chết, Giang Thiếu Khuynh còn chưa xác định được đối phương đang ở đâu, mà cũng không rõ lắm mình chết như thế nào.

—— đây là trình độ chân chính của Xuyên thần.

Giết loại tuyển thủ cấp bậc như Giang Thiếu Khuynh, 20 giây là quá đủ rồi.

Vì tránh cho mình trở thành gà mờ trong mắt đại thần, Giang Thiếu Khuynh nhanh chóng thu dọn tâm trí, đánh chữ hỏi lại "Xuyên thần, anh thực sự muốn lập đội trở về?"

Lưu Xuyên bật cười "Chậc, anh như vậy cẩn thận quá để làm gì chứ? Đến giờ rồi mà còn không tin tôi nữa? Nói xem tôi lừa anh có ích lợi gì?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Vẻ mặt luôn luôn nghiêm túc của đạo trưởng thấy lời này cũng bất giác đỏ lên, chẳng khác gì tự làm mất mặt mình trong mắt đại thần…

Lưu Xuyên thực sự nói "Đạo trưởng, tôi là thật lòng muốn mời anh gia nhập chiến đội của tôi. Ờ thì, hiện tại cái chiến đội đấy vẫn còn chưa đầu chưa đuôi nữa, tên là gì cũng còn chưa đặt, đội viên thì… trước mắt tạm thời có một chỉ huy là tôi, cùng với anh nữa là hai người."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Lưu Xuyên "Nghe có hơi không đáng tin nhỉ? Bất quá anh cứ yên tâm, nếu như tôi đã quyết đinh trở về, tuyệt đối không phải nói chơi cho vui. Trước mùa giải bắt đầu tôi chắc chắn sẽ chiêu mộ đủ đội viên, dù cho phải lặn lội khai quật người trong game cũng được, không thì đào góc tường nhà chiến đội khác…. Trước mùa giải tranh bá anh hùng toàn quốc sang năm, tôi sẽ thành lập chiến đội một cách chính thức, lúc đó sẽ gửi cho anh ký hợp đồng đàng hoàng, anh cũng không cần lo lắng chuyện tiền bạc, lương sẽ dựa theo quy củ của liên minh mà phát, sẽ không để cho anh vì theo tôi mà ăn sương uống gió đâu."

Lưu Xuyên tạm dừng một chút, mwois nói tiếp "Còn về tuyên chỉ của chiến đội vân vân, đến lúc đủ đội viên rồi thương lượng sau. Phương diện tài chính thì trong tay tôi cũng có một ít rồi, có thể nói mọi chuyện đều sẵn sàng, chỉ còn thiếu thành viên thôi. Mà bây giờ anh có thể sẽ trở thành một thành viên trong đội? Có muốn thử không?"

Giang Thiếu Khuynh nhìn cả một đoạn chữ thật dài được đánh chỉ trong có mười giây, trong lòng bội phục tốc độ tay, đồng thời cũng nhịn không được cảm thán—— người này rõ ràng đã lên kế hoạch tốt mọi thứ, tiền bạc cũng đã chuẩn bị… Xem ra Xuyên đội thực sự muốn trở lại…

Giang Thiếu Khuynh thật tâm nói "Nếu Xuyên thần để mắt tôi như vậy, tôi liền đi theo anh, cùng nhau cố gắng một phen vậy!"

Lưu Xuyên cười nói "Đừng bảo tôi Xuyên thần, gọi đội trưởng hay là Xuyên đội được rồi."

Giang Thiếu Khuynh lập tức nghe lời "Đã hiểu, đội trưởng!"

—— Thu phục!

Cảm giác thu nhận một vị đội hữu chính thức quả thật rất sung sướng… huống hồ gì lần này lại nhặt được một vị tuyển thủ loại hình phụ trợ, quan trọng hơn là tính cách còn vô cùng bình tĩnh.

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nói "Làm đội hữu chính thức đầu tiên của tôi, ưu thế lớn nhất của anh là ổn định, cẩn thận cùng sức quan sát cục diện rất tốt, về sau ở trong đội, anh không cần xông lên trước đánh người, vị trí của anh là đứng ở hậu phương khống chế tiết tấu của toàn bộ trận đấu. Đừng tiếp tục chơi kiếm tông nữa, anh chơi kiếm tông mãi mãi cũng không nâng cao được thực lực bản thân mình. Nghe lời tôi đi, từ hôm nay trở thành một đạo trưởng thái cực chân chính, cố gắng luyện tập đấu pháp dùng chậm đánh nhanh."

Giang Thiếu Khuynh gật đầu "Tôi biết."

Lưu Xuyên hỏi "Tuyển thủ phụ trợ nổi danh trong liên minh có mấy người, anh đều biết chứ?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Biết, Chu đội của Quốc Sắc, Diệp đội của Lạc Hoa Từ, đều là tuyển thủ theo

viễn trình khống chế. Hai chiến đội của họ cũng nổi danh dùng chậm đánh nhanh, đi theo phong cách dùng khống chế kéo dài cục diện.

Lưu Xuyên nói "Không sai, cả Quốc Sắc lẫn Lạc Hoa Từ đều có đội trưởng là tuyển thủ hình phụ trợ, đủ để thấy phụ trợ quan trọng trong đoàn chiến như thế nào. Anh có thể về nghiên cứu một chút, cả hai người này tốc độ tay đều không nhanh hơn anh bao nhiêu, nên anh không cần lo lắng mình theo không kịp."

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừm, tôi sẽ cẩn thận nghiên cứu."

Lưu Xuyên vui mừng phát một cái biểu tình mỉm cười.

Khác với hai tân thủ Trạch Văn cùng Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Trưởng từng trải qua chương trình huấn luyện chuyên nghiệp của chiến đội, rất nhiều thứ căn bản không cần Lưu Xuyên đích thân chỉ đạo, chỉ cần nêu một chút liền ra, tự mình lĩnh ngộ.

Lưu Xuyên im lặng một lúc, lại hỏi "Phải rồi, anh mở cửa hàng mua bán kiếm tiền là để sau khi max cấp đổi vũ khí cam đúng không?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừm, tôi định kiếm nhiều tiền một chút, sau khi max cấp thì đánh phụ bản tồn tài liệu, đổi một thanh vũ khí cam dùng."

Lưu Xuyên nói "Tôi cũng tính đổi một cái, cả bà xã Ngũ Độc với Thiếu Lâm nữa, tốt nhất là cả bốn người đều đổi một thanh vũ khí cam."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Nếu người khác dám mở miệng nói ra lời này, Giang Thiếu Khuynh chắc chắn sẽ nghĩ đối phương là một tên ngu xuẩn.

Bốn thanh vũ khí cam? Tưởng vũ khí cam là cải trắng sau vườn à, thích thì nhổ?

Trong game đặt ra vũ khí cam chính là vũ khí phẩm chất cao cấp nhất, tự nhiên cũng sẽ vô cùng hi hữu, bởi vậy muốn đổi lấy nó cũng cực kì khó khăn, toàn bộ server cũng chỉ chừng trăm người có khả năng đổi vũ khí cam.

Nhưng người nói lời này là Hải Nạp Bách Xuyên, Giang Thiếu Khuynh lại cảm thấy bình thường.

Xuyên đội không đổi vũ khí cam, kia mới là kỳ lạ đúng không?

Trước khi update phiên bản mới, phía quan phương đã sớm thông báo trước phương thức đổi 24 thanh vũ

khí cam trên trang chủ.

Một là thông qua thi đấu ở cạnh kỹ trường tích luỹ điểm số, dùng điểm này đổi lấy điểm của Danh kiếm Các, rồi mới thông qua kiếm chủ Danh Kiếm Các đổi lấy vũ khí cam, cách này dành cho người chơi theo PVP.

Hai là thông qua các loại phụ bản đoàn 70 cấp, sau khi đánh chết boss sẽ đạt được tài liệu hiếm màu cam, dùng tài liệu này đi đổi vũ khí cam, cách này dành cho người chơi theo PVE.

Giang Thiếu Khuynh hỏi "Anh dự định đổi bằng điểm tích luỹ cạnh kỹ trường hay là đợi max 70 cấp đi phụ bản kiếm tài liệu?"

Lưu Xuyên không hề do dự nói "Cạnh kỹ trường. Giải đấu liên trường bắt đầu vào kỳ nghỉ đông, từ giờ đến đó còn vài tháng, tôi cần phải để hai người kia mau chóng quen thuộc quy tắc thi đấu, nên sau khi max cấp sẽ kéo hai tên đó vào cạnh kỹ trường."

Giang Thiếu Khuynh nói "Điểm tích luỹ trong cạnh kỹ trường rất khó kiếm, thua lại bị trừ nữa, muốn để dành đủ đổi vũ khí trong thời gian ngắn như vậy, không dễ đâu."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Anh quên rồi sao, chế độ thưởng thêm khi đạt được liên hoàn thắng trong cạnh kỹ trường? Thắng được mười trận thắng liên tiếp thì các trận sau, cứ mỗi lần thắng điểm sẽ được nhân đôi. Sau hai mươi trận thắng liên tiếp điểm sẽ lại được nhân lên nếu thắng lợi. Đạt được ba mươi trận thắng liên tiếp thì mỗi trận về sau có khi đạt được cả trăm điểm nữa kìa."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Ba mươi trận thắng liên tiếp, muốn đạt được chiến tích khoa trương như vậy!?

Đổi lại là người khác, Giang Thiếu Khuynh khẳng định không tin, nhưng nếu là Hải Nạp Bách Xuyên…

Anh cảm thấy, bình thường…

Giang Thiếu Khuynh quả quyết "Ok, nếu anh đã có ý như vậy, chúng ta liền thử đi."

Lưu Xuyên nói "Chúng ta phải đổi vũ khí cam, về sau cũng cần gia công cường hoá, tiêu hao rất lớn. Cửa hàng hiện tại danh dự và tài chính đều tích luỹ kha khá rồi, tôi tính bắt đầu thu mua đá ngũ hành, anh thấy thế nào?"

Giang Thiếu Khuynh lập tức hồi phục "Tôi cũng đang có ý này."

Lưu Xuyên nghe vậy liền vui vẻ, giao tiếp với cao thủ chính là thoải mái sảng khoái như vậy.

Lưu Xuyên nói "Sẵn tiện mua một ít tài liệu cần để làm nhiệm vụ hàng ngày 70 cấp luôn, cũng thuận tiện tích luỹ danh dự cửa hàng. Trước hết thu mua hai loại tài liệu gấm tô châu cẩm đoạn đi, đợi sau khi max cấp liền tung ra lũng đoạn thị trường, tới lúc đó không lo thiếu tiền." Nói xong còn không quên chiêu bài cười tủm tỉm.

Mới giai đoạn này đã đem ánh mắt đặt lên thị trường tài liệu cần sau khi max cấp…

Đội trưởng này, quả thực là đầy bụng ý xấu, rất xấu xa….

Cơ mà, Giang Thiếu Khuynh lại thích đội trưởng như vậy!

Chiến đội giải tán, buộc phải rời liên minh, bởi vì nản lòng thoái chí mà trở về chơi game, vốn định dựa vào kinh nghiệm cùng hiểu biết đối với trò chơi này mở một cửa hàng, kinh doanh kiếm lợi, sau đó cày cấp đánh phụ bản, dần dần tích luỹ tài liệu, đổi về thanh vũ khí cam mà mình mơ ước.

Ở server này không có lấy một người bạn, cũng không muốn vào bất cứ công hội nào, đã quen một mình lui tới… Một thương nhân độc lập dựa vào chính mình kiếm tiền đổi vũ khí cam, thực sự rất gian nan…

Lại bất ngờ gặp gỡ được ba người này ở Danh Kiếm Các.

Càng bất ngờ hơn là, trong số ba người có một cao thủ Đường Môn, vị này lại chính là nổi danh như thần – Hải Nạp Bách Xuyên.

Loại cảm giác này, tựa như đang lúc rét lạnh nhất của mùa đông, trên trời đột ngột rơi xuống một cái giường thật to cùng chăn bông thật dày, làm cho kẻ nản lòng thoái chí như Giang Thiếu Khuynh máu huyết toàn thân lại một lần nữa cảm thụ được sự ấm áp.

Giang Thiếu Khuynh nhìn màn hình máy tính, trong lòng âm thầm quyết định——

Nhất định, nhất định phải trở nên mạnh hơn, lợi hại hơn, tuyệt đối không được trở thành gánh nặng cho cả đoàn đội!

Tiểu kịch trường

"Bạn thưn" Minh Giáo: cái chiến đội hạng bét kia cũng giải tán rồi, đội trưởng tại sao không chịu trở về? Không biết tôi vẫn đang chờ anh đánh xếp hạng sao?

Đạo trưởng: Tôi lại gia nhập chiến đội mới rồi.

"Bạn thưn" Minh Giáo: Cái gì??

"Bạn thưn" Minh Giáo – do hộc máu quá nhiều mà bỏ mình: Chiếu!

51. Quyển 2 - Chương 46: Kỷ Lục Mới

Lưu Xuyên và Giang Thiếu Khuynh "âm thầm hẹn nhau" đi luận bàn trong phụ bản, bỏ lại Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng, cả hai đều tự đi đánh Danh Kiếm Các bản thường.

Thời gian chớp mắt liền đến 12 giờ.

Qua ngày mới, số lượt vào phụ bản cũng được reset, Lý Tưởng lập tức nhắc nhở trên kênh đội "Mười hai giờ rồi kìa, chúng ta lập đội đi đánh phụ bản anh hùng thôi các đồng chí, còn thiếu hai người, rao kênh thế giới hay là sao?"

Lưu Xuyên nói "Không cần, hôm nay có cao thủ bên Trường an lấp chỗ rồi."

Ngô Trạch Văn cảm thấy ngạc nhiên "Tối qua là Thất tinh thảo, sao hôm nay lại đổi Trường an?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Hội trưởng bọn họ muốn xin học cách đánh ấy mà."

Không lâu sau, Lưu Xuyên nhận được hai cái xin vào đội, một người tên là Vũ trung mạn bộ, người còn lại tên là Phong tuyết thiên, đều là Đường Môn.

Lưu Xuyên cho cả hai người vào, rồi mới nói trên kênh đội "Cao thủ bên Trường An đúng không? Hội trưởng bên mấy cậu có nói với mấy cậu chưa? Tôi có thể dẫn theo hai cậu đi đánh phụ bản, nhưng mà trang bị rớt ra không có phần hai cậu, ok?"

Vũ trung mạn bước nói "Ok."

Phong tuyết thiên nói "Không sao cả, dù sao tụi tôi cũng full đồ tím rồi."

Lý Tưởng có loại cảm giác vô lực…

Tự dưng có cảm giác như…đám cao thủ này đang tự đâm đầu vào làm culi không công cho đội mình nhỉ?

Lưu Xuyên đương nhiên là đã tính toán sẵn từ trước.

Đội cố định của bọn họ không đủ người, nếu muốn đánh phụ bản chắc chắn phải lên kênh thế giới kiếm người, rất phiền; Hơn nữa người xa lạ trình độ như thế nào còn không biết, ảnh hưởng bọn họ đánh phụ bản, càng thêm phiền.

Ngược lại hai người này đều là cao thủ tinh anh của công hội lớn, thực lực có nắm chắc, hơn nữa Ngô Trạch Văn cùng Lý Tưởng vừa lúc có thể theo bọn họ học hỏi một chút.

Lưu Xuyên nói trên kênh đội ngũ "Hai vị cao thủ Đường Môn, đội tôi là muốn đánh kỷ lục, cho nên hai cậu nhất định không được afk, tôi sẽ để ý hai người biểu hiện đấy, chỉ cần dps thấp hơn mười ngàn tôi sẽ lập tức sút hai người ra khỏi đội, tới đó bắt hội trưởng của hai người tới thế chỗ."

Phong tuyết thiên nghe lời này có chút khó chịu "Vậy lát nữa mở bảng dps đoàn ra xem đi, anh đây đánh phụ bản đó giờ không biết cái gì là afk."

Vũ trung mạn bộ cũng nói "Sẽ không afk, yên tâm."

Phong tuyết thiên thuận tay pm đồng bọn của mình xả giận "Lát nữa tao mày liều mạng đánh! Moá lát dìm DPS nó cả cây số coi nó còn dám coi thường người khác vậy nữa không!"

Vũ trung mạn bộ nói "Ờ đúng đấy, dùng số liệu đánh bẽ mặt nó là cách tốt nhất sướng nhất."

Lưu Xuyên thấy lời khích tướng của mình thành công, liền cười nói "Vào phụ bản thôi."

Sáu người vào phụ bản, Lưu Xuyên nhanh chóng đánh chữ giảng giải phương pháp, hai Đường Môn đều tỏ vẻ kinh ngạc "Ê đội tụi nó không có buff kìa mày!?"

Cả hai người đều đang nỗ lực đánh quái, để cho tiện còn dùng chương trình chatvoice tích hợp trong game,mở một cái room cá nhân, trực tiếp dùng giọng nói trò chuyện với nhau.

Phong tuyết thiên nói "Đậu má, làm tao cứ tưởng Ngũ Độc là buff, éo ngờ nó cũng nhảy lên nóc nhà đánh quái luôn…"

Vũ trung mạn bộ nói "Thảo nào có thể phá được kỷ lục, năm đứa đánh kiểu gì không nhanh hơn đội bốn dmg một buff…"

Phong tuyết thiên kinh ngạc "Có vấn đề đó mày, không có buff thì thằng đại sư kéo quái như nào?… Ối mẹ ơi, thằng Thiếu Lâm này trâu vãi, canh chuẩn nhịp tự mình ăn thuốc hồi máu! Mày đoán xem đại sư bên mình làm được như nó không?"

Vũ trung mạn bộ nói "Tập vài lần chắc cũng được đi…"

Phong tuyết thiên tiếp tục cảm thán "Kiểu tụi nó đánh quả thực gọn lẹ hơn của tụi mình nhiều lắm. Bên tụi mình đó giờ luôn dùng đội hình 4 dps 1 tank 1 buff, mỗi lần chỉ có thể kéo cừu 6 con quái, tụi này nguyên đám leo lên nóc nhà đánh xuống như vậy, tốc độ nhanh hơn hẳn!"

Vũ trung mạn bộ gật gù "Cũng có chút đáng tham khảo, mày có mở ghi hình không?"

Phong tuyết thiên nói "Yên tâm, tao đang mở đây, hội trưởng dặn mãi còn gì."

Dưới sự cố gắng của hai vị cao thủ mới tới cùng sự phối hợp ăn ý của tổ cố định bốn người, quái ở tiền viện được dọn dẹp một cách nhanh chóng, boss 1 cũng xuất hiện.

Phong tuyết thiên tiếp tục hô to gọi nhỏ "Moá thằng Đường Môn này dám rượt sau mông boss chơi trò phóng ám khí đánh lén luôn! Mày xem coi xuất huyết chồng mấy tầng rồi?"

Vũ trung mạn bộ nói "Tám tầng!"

Phong tuyết thiên vỗ đùi "Moá đúng ngầu! Đánh như vậy thực sự rất con mẹ nó siêu! Mốt chúng ta cũng thử xem!"

Tiếp đến boss thứ 2, Phong tuyết thiên một lần nữa hoảng sợ "Đậu đậu đậu đậu!! Thiếu Lâm phổ độ chúng sinh 5 giây miễn cừu, nó lại điên cuồng dồn dmg, mày xem dps nó bao nhiêu?"

Vũ trung mạn bộ nghe vậy liếc mắt nhìn bảng thống kê dps của đội bên cạnh, nháy mắt muốn quỳ lạy…

Là thằng nào bảo dùng con số làm nó bẽ mặt là cách trả thù sảng khoái nhất vậy?

Lưu Danh Bách Thế: DPS (20118)

Phong tuyết thiên: DPS (10789)

Vũ trung mạn bộ: DPS (12479)

Quả thật, số liệu này có thể làm cho người ta bẽ mặt, nhưng người bị bẽ mặt là họ cơ! Dps của riêng Đường Môn cơ hồ bằng dps Vũ trung mạn bộ và Phong tuyết thiên cộng lại…

Bẽ mặt như vậy… nát bấy luôn rồi!

Cả hai người âm thầm đỏ mặt, cảm giác bọn họ đánh giống như dùng mặt chà bàn phím vậy, kém người ta cả cây số…

Vũ trung mạn bộ ho một tiếng nói "Thằng Đường Môn này hơi bị mạnh."

Phong tuyết thiên cũng nói "Ờ mạnh thiệt, lần đầu tiên tao thấy có đứa chơi ám khí như nó, má bốn kỹ năng lận đó, mà nó dùng kiểu gì tao cảm giác giống như nó chỉ ấn có một phím… Ném ra ám khí lại nhiều tới vậy…"

Vũ trung mạn bộ nói "Là cao thủ thật…"

Phong tuyết thiên ấm ức "Moá mình nó đánh bằng hai thằng mình cộng lại đó, cao con mẹ nó thủ à!"

Lại cứ tên đội trưởng nào đó không hề biết tâm tình hai người, cố ý nhắc nhở trên kênh đội ngũ "Hai người kia, đừng afk đấy, dps gì thấp vậy, đang dùng mặt chà bàn phím sao?"

Vũ trung mạn bộ "…"

Phong tuyết thiên "…"

Hai người trong lòng vô cùng rối rắm, vừa liều mạng đánh boss vừa chăm chăm nhìn thống kê DPS của mình, cố gắng cỡ nào cũng theo không kịp, quả thực khóc không thành tiếc.

Vốn định làm bẽ mặt người ta, bây giờ ngược lại mặt bị bẽ tới sưng lên luôn…

Cho nên boss 2 cũng rất nhanh liền ngã xuống, kênh thế giới lần nữa xuất hiện hàng thông cáo màu vàng——

"Chúc mừng người chơi: Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Trưởng, Vũ trung mạn bộ, Phong tuyết thiên, đã đánh vỡ kỷ lục của phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các chế độ anh hùng, thành tích thông quan: 76000 điểm!"

Phong tuyết thiên sửng sốt, lập tức buồn bực đập bàn "Đậu moá! Quên là đang đánh kỷ lục, hai đứa mình liều mạng đánh như vậy làm chi, giúp tụi nó phá kỷ lục rồi kìa! Về sau bên mình phá kiểu gì đây?"

Vũ trung mạn bộ nghe vậy ngẩn ra, lúc này mới kịp phản ứng "Tên Đường Môn kia là cố ý khích cho chúng ta đánh để tăng điểm thông quan? Trúng kế nó rồi!"

Đến để học cách đánh phụ bản thôi, cuối cùng lại liều mạng ra sức giúp đám người kia phá kỷ lục, khiến cả hai người đều buồn bực tới muốn hộc máu.

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Đại sư, sờ boss đi."

Lý Tưởng bởi vì tự mang thuộc tính kỳ quái "được boss yêu thích", nên mỗi lần đánh phụ bản nhiệm vụ sờ trang bị đều được giao cho cậu chàng.

Lý Tưởng nghe Đường Môn nói vậy lập tức không khách khí tiến lên sờ bọc, màn hình lập tức nhảy ra thông tin phần thưởng: trường kiếm của Võ Đang, trảo của Nga My, vũ phiến tiêu Dạo, y phục phòng ngự hệ pháp thuật, hài tử tăng tốc độ, hạng liên cộng thêm điểm pháp lực, nhẫn cộng thêm tỷ lệ trúng mục tiêu…

Bởi vì đánh phá kỷ lục, nên phần thưởng vô cùng phong phú.

Đồng thời còn kèm theo vô số kim tệ, kinh nghiệm, cùng với các loại tài liệu hiếm màu cam, tài liệu màu tím, đá ngũ hành mộc thuỷ hoả thổ cấp 3 mỗi loại 50 viên.

Vũ trung mạn bộ cùng Phong tuyết thiên nhìn một đống đồ như vậy, nước miếng chảy đầy đất…

Đã làm không công cho người ta rồi, còn giúp người ta phá kỷ lục ăn quà… thật là đau trym làm sao…

Lưu Xuyên vô cùng tự nhiên gom hết đồ vào túi mình, mới cười tủm tỉm nói "Bốn đứa chúng ta cũng full đồ tím rồi, cái nào không dùng đến treo lên bán, tài liệu để dành lại trước. Hai huynh đệ bên Trường An, cảm ơn nhiều ha. À vậy giờ hai cậu trở về báo cáo kết quả hay là muốn ở lại đánh tiếp?"

Vũ trung mạn bộ "…"

Phong tuyết thiên buồn bực "Tụi này về trước, bai bai."

Lưu Xuyên không quên nhắc nhở "Vậy bai, mốt đánh với đoàn nhà mình cũng đừng afk như nãy nhen."

Hai người nghe vậy suýt chút nữa phun ra một miệng máu.

Thấy đội ngũ của Đường Môn lại lên kênh thế giới, Diệp lạc vô thanh lập tức nhắn tin hỏi "Sao rồi?"

Phong tuyết thiên không biết nên khóc hay cười "Hội trưởng, tôi gửi clip anh tự xem đi, tên Đường Môn kia quả thực là cao thủ, tôi với thằng Vũ đều là liều mạng cố gắng bạo dmg dồn dmg, nhưng DPS kiểu gì cũng chỉ bằng một nửa thằng đó."

"…" Diệp lạc vô thanh nghe lời này mà hoảng sợ.

Vì muốn nhanh chóng hiểu rõ cách đánh phụ bản của bọn họ, nên mới phái hai vị cao thủ Đường Môn đứng đầu công hội qua, vậy mà cả hai người DPS cũng chỉ bằng một nửa tên kia? Có phải là quá mức khoa trương rồi không?"

Vũ trung mạn bộ bình tĩnh nói "Đường Môn tốc độ tay rất nhanh, lối đánh của anh ta là dựa vào chồng tầng xuất huyết để rút máu. Trong năm giây có thể chồng lên bảy tám tầng, ám khí cũng tung không ngừng, đấu pháp rất là loạn, trước giờ tôi chưa thấy ai chơi ám khí kỳ cục như vậy bao giờ."

Diệp lạc vô thanh nói "Vậy được rồi, tôi xem clip nghiên cứu một chút. Hai người trở về đoàn tinh anh đi đánh phụ bản đi. Vũ cậu chỉ huy đội một, Phong chỉ huy đội hai, dựa theo cách của bọn họ mà đánh, thử xem chúng ta có thể đánh ra được thành tích bao nhiêu."

Hai cao thủ của Trường An được an bài, nhanh chóng đi tập họp cùng đoàn của công hội đánh phụ bản.

Mà bên Lưu Xuyên lại bởi vì thiếu người mà buộc lòng phải tạm dừng.

Lý Tưởng nhịn không được nói "Hai tên đệ tử Trường An này rất đáng ghét, đánh một lần liền vác mông chay, ít nhất cũng phải đánh hai lần chứ…"

Lưu Xuyên cười "Hai tên kia quay video lại mà, hơn nữa đều là cao thủ, nhìn một lần liền hiểu được ngay."

Lý Tưởng nói "Vậy chúng ta nên làm gì giờ? Lại thiếu hai người, hay lên kênh thế giới gọi đi?"

Lưu Xuyên nói "Không cần gấp, kiểu gì cũng có thêm đồ đệ được gửi tới cho mà xem."

***

Quả nhiên, Lưu Xuyên vừa mới nói xong lời này, khung chat góc trái liền xuất hiện dòng chữ tư tán gẫu——

[Tước vũ] nói với ngài: "Hi cao thủ, tôi là đội trưởng đội phụ bản một của công hội Đồng tước."

Lưu Xuyên đã sớm đoán được đám quản lý công hội này chắc chắn sẽ không chịu ngồi yên, người loi nhoi đầu tiên là Trường an, tiếp theo tới Đồng tước.

Lưu Xuyên mỉm cười đáp lại "Chào đội trưởng, có chuyện gì không?"

[Tước vũ] nói với ngài: "Cao thủ ha, tôi cũng không vòng vo tam quốc, điểm kỷ lục lần này của đội bên anh đánh rất khoa trương, tôi nhớ hôm qua đội anh cũng phá kỷ lục của Trường an với bảy mươi lăm ngàn điểm, hôm nay lại tự phá kỷ lục của chính mình, bảy mươi sáu ngàn, hơn hẳn một ngàn điểm… Thành tích này cũng cao hơn kỷ lục của các server cũ nữa, anh dùng phương pháp đặc biệt gì sao? Có thể chia sẻ với

chúng tôi không?"

Vị đội trưởng này tính ra cũng rất thẳng thắng nhờ…

Đa số người chơi đều không quan tâm lắm đến thành tích các phụ bản trong giai đoạn tân thủ, dù sao bọn họ đánh phụ bản chủ yếu là kiếm kinh nghiệm thăng cấp, đây cũng là một điểm đặc biệt của Võ Lâm, muốn thăng lên max cấp thì con đường nhanh nhất là vừa làm nhiệm vụ kết hợp với đánh phụ bản.

Nhưng các công hội thì lại khác, các đội phụ bản của công hội nếu có thể phá vỡ kỷ lục phụ bản, hệ thống sẽ thưởng điểm phát triển, điểm này rất quan trọng trong việc thăng cấp công hội. Thêm vào đó, quy tắc thưởng của phụ bản không cố định, chỉ có những đội ngũ đạt được điểm số cao hơn so với thành tích chuẩn của hệ thống mới có thể đạt được các loại tài liệu hiếm màu cam, đây cũng là cách duy nhất kiếm tài liệu hiếm. Bởi vậy rất nhiều công hội cũng quan tâm đến các thành tích kỷ lục phụ bản cấp thấp, chẳng những được thưởng thêm điểm công hội, lại kiếm được tài liệu hiếm, tại sao lại không chứ?

Phụ bản trong game hình thức là cố định, các đoàn cao thủ trong game dùng chung một phương pháp đánh phụ bản, nên thành tích đều là tương đương nhau.

Thành tích phá kỷ lục của đội Lưu Xuyên rất cao, chắc chắn là do có cách nào đó tối ưu hơn, nên các hội trưởng công hội lớn đều nghi hoặc tự hỏi, rồi đều cho là Lưu Xuyên tìm được đường ngang ngõ tắt nào đó.

Tước vũ thấy Lưu Xuyên im lặng không trả lời, liền đưa ra điều kiện "Có thể dạy chúng tôi cách của các anh sao cao thủ? Nhìn anh hẳn là chơi lâu năm, chắc anh cũng biết mấy công hội như chúng tôi đánh phụ bản chủ yếu là để kiếm điểm công hội, nếu rớt tài liệu cam tuỳ anh chọn được không?"

Tài liệu cam chọn cái nào cũng được? Điều kiện nghe ngon lành thật đấy…

Lưu Xuyên nở nụ cười, nhanh chóng đánh chữ trả lời "Tài liệu tôi không cần, nhiều như vậy bốn đứa tôi dùng không hết. Cơ mà tôi có điều kiện. bên anh phái cho tôi hai tên một Cái Bang một Minh Giáo, thực lực phải đứng đầu, kêu họ qua đây, tôi dạy miễn phí. Như vậy anh thấy thế nào?"

Tước vũ sửng sốt.

Cái Bang với Minh Giáo? Còn phải là cực mạnh? Đánh cái phụ bản 30 cấp thôi mà phải hưng động đến tinh anh đẳng cấp cao như vậy sao?

Lưu Xuyên nói "Phụ bản này cỡ mười lăm phút là xong, sau đó cho hai cao thủ bên anh nhín bớt chút thời gian pk với tôi một trận là được. Như vậy không thành vấn đề chứ?"

Tước vũ tuy nghi hoặc trong lòng, ngoài mặt lại nhanh chóng quyết định "Ok không thành vấn đề, tôi lập tức phái người."

Tước vũ quay sang kênh quản lý của công hội thuật lại lời này, làm cho tất cả đều kinh ngạc.

Hội trưởng Kinh cức điểu nhăn mặt nói "Tên kia đòi Minh Giáo với Cái Bang mạnh nhất để làm gì? Phá kỷ lục cần tới Minh Giáo với Cái Bang mới được sao?"

Hội phó Thái sắc anh vũ cũng cảm thấy lạ lùng "Tên kia bảo không cần tiền với tài liệu? Còn dạy miễn phí? Quái nhân vậy?"

Kinh cức điểu quyết định "Để tôi đích thân đi xem tên kia như thế nào, Anh vũ theo tôi, coi rốt cuộc là nó muốn bày trò gì."

Không bao lâu Lưu Xuyên nhận được hai cái xin vào đội, là hội trưởng Kinh cức điểu của công hội Đồng tước (Minh Giáo mạnh nhất) cùng với Thái sắc anh vũ, một trong các hội phó của công hội Đồng tước (Cái Bang mạnh nhất).

Lưu Xuyên nhìn ID của hai người kia, quả thực rất mắc cười, hội trưởng với hội phó đi đánh một cái phụ bản 30 cấp với đoàn vô danh như bọn họ, đội hình quả thực là xa xỉ.

Lưu Xuyên tư tán gẫu Ngô Trạch Văn "Từ lúc mới bắt đầu chơi tới giờ cậu còn chưa thấy qua Minh Giáo hay Cái Bang nào lợi hại đúng không? Hai người mới vào đều có thể xem như đại biểu xuất sắc của hai phái kia, lát nữa nhớ để ý bọn họ."

Ngô Trạch Văn đáp lại "Đã biết, lát nữa tôi ghi hình."

Lưu Xuyên copy lại câu này gửi qua cho Lý Tưởng.

Pm dặn dò riêng hai người xong, Lưu Xuyên mới nói trên kênh đội "Hội trưởng với hội phó đích thân đến luôn ha, hoan nghênh hoan nghênh!"

Kinh cức điểu cũng mỉm cười đáp lại "Cao thủ, cách đánh phụ bản của anh là phải có Minh Giáo với Cái Bang sao? Nhất định phải dùng đến đội hình Minh Giáo Cái Bang cực mạnh mới được?"

Lưu Xuyên thành thật trả lời "Không không, mời hai người lại đây là vì hai người đều xem như Minh Giáo với Cái Bang tiêu biểu cho toàn server, tôi lại chưa từng thấy Minh Giáo với Cái Bang cực mạnh là như thế nào, nên muốn mở mang tầm mắt chút thôi."

Kinh cức điểu "…"

Thái sắc anh vũ "…"

Muội! Ngươi!

Tức là mời chúng ta đến đây cho bốn người các ngươi vây xem hả? Ngươi cho chúng ta là khỉ sở thú sao, còn mời đến mở mang tầm mắt??

Thanh Phong Đạo Trưởng vẫn luôn im lặng không lên tiếng, nhưng trong lòng cảm thấy Xuyên đội có điểm… mất nết làm sao ấy. Bởi vì đội cố định của bọn họ thiếu người, liền nghĩ kế mượn cao thủ của các công hội lớn đến đánh giúp, không những khiến bọn họ làm culi không công, còn bắt phải là culi có thực lực mạnh nhất để sẵn làm mẫu cho hai tên tân thủ kia học hỏi…

Này thật sự…

Nên khen anh ta cơ trí, hay là mắng anh ta rất vô lại đây?

Giải thích một chút

+ **AFK**: away from keyboard, một từ tiếng lóng hay dùng trong khi chơi game, nó mang nghĩa là hiện đang không có mặt ở trước màn hình máy tính (xa cái bàn phím). Thông thường người ta hay bảo "Tôi afk một lát" để biểu thị là họ đi đâu đó một chốc rồi quay về.

Ở VN nói riêng, bình thường khi chơi game mà tham gia hoạt động cùng với tập thể, như là đánh boss hoặc đánh lộn, những đứa cứ đứng im không làm gì hoặc là làm mà không tới nơi tới chốn cứ như kiểu không để tâm vào thì cũng sẽ bị phán cho cái tội afk.

Từ afk này cũng được dùng khi ai đó muốn bỏ game không chơi nữa.

52. Quyển 2 - Chương 47: Đội Huấn Luyện 'ngàn Sao'

Hai vị hội trưởng cùng hội phó của Đồng tước không hổ danh là cao thủ, thao tác sắc bén vô cùng.

Bởi vì công hội Đồng tước đi theo cả PVP lẫn PVE, nên bên phụ bản có riêng một người quản lý riêng, bên cạnh kỹ trường cũng có một đội trưởng riêng, mà Kinh cức điểu và Thái sắc anh vũ làm hội phó hội trưởng, tự nhiên là tinh thông cả PVP lẫn PVE, trình độ đánh phụ bản không có gì đáng bàn cãi, bên cạnh kỹ trường cũng là cao thủ có chân trong chiến giới sáu.

Lưu Xuyên tính ra cũng biết đôi chút về bọn họ, anh nhớ năm trước vào dịp sinh nhật của Lộc Tường, bên phía câu lạc bộ của chiến đội Đồng Tước tổ chức tiệc sinh nhật, Lưu Xuyên cũng có tham gia, hầu hết

nhóm quản lý công hội của bọn họ cũng đến, trong số đó có cả Kinh cức điểu.

Đấu pháp chủ yếu của chiến đội Đồng Tước bởi vì lấy trung tâm là Minh Giáo của Triệu Trạch Hàng và Cái Bang của Lộc Tường, cho nên trong công hội trực thuộc, Minh Giáo và Cái Bang cũng chiếm đa số. Biết là trình độ của cao thủ trong game kém hơn nhiều so với cao thủ chuyên nghiệp, nhưng đã có thể leo lên chức vị hội trưởng, thực lực cũng rất lợi hại.

Lưu Xuyên nửa khiêu khích nửa mời bọn họ vào đội mình cùng đi phụ bản, chủ yếu là muốn Trạch Văn và Lý Tưởng hiểu biết nhiều thêm một chút về trình độ cùng thực lực của các cao thủ môn phái khác.

Thông quan phụ bản chỉ cần 14 phút, lần này không phá được thành tích kỷ lục, dù sao cũng chẳng ai ra sức đánh thật lòng.

Thái sắc anh vũ lễ phép nói "Cảm ơn mọi người, chúng tôi biết đánh như thế nào rồi."

Hai người vừa định rời đội, lại đột nhiên thấy Lưu Xuyên kêu "Hai vị khoan đi đã, có rảnh làm một ván luận bàn với tôi không?"

Kinh cức điểu thấy lời này, suýt chút phun ra một miệng máu!

Đường đường là hội trưởng, đã hạ mình đi đánh cái phụ bản 30 cấp với ngươi, còn chưa thấy đủ nữa hả?

Còn đòi tập pk nữa mới chịu?

Không thể không thừa nhận, tên Đường Môn này khả năng lý giải phụ bản rất cao, lại có ý sáng tạo trong việc tìm phương pháp mới, nhưng bất cứ ai chơi game lâu năm dều biết, đánh phụ bản cùng đánh pk là hai khía cạnh trái ngược nhau hoàn toàn nhau. Phụ bản có sẵn nội dung do hệ thống đặt ra, AI của boss ở mức vừa phải, quanh đi quẩn lại cũng chỉ vài kiểu như vậy, giai đoạn nào cần dùng khinh công nhảy, giai đoạn nào phải gom lại ôm đoàn né tránh, đánh nhiều riết rồi ai mà chả quen.

Nhưng pk thi đấu cạnh kỹ trường lại khác.

Mỗi lần ghép cặp đánh trong cạnh kỹ trường đều là ngẫu nhiên, mà người đánh với người thì có cả tỷ khả năng có thể xảy ra, bởi vì ngươi vĩnh viễn không thể biết đối thủ của mình đang nghĩ gì. Bởi vậy, những người đánh phụ bản giỏi chưa chắc biết đánh pk, mà những kẻ pk giỏi chưa chắc biết đánh phụ bản.

Cơ mà, vì đặc tính đánh nhau trong cạnh kỹ trường, những ai pk giỏi phản xạ lẹ cùng với tốc độ nhanh, chỉ cần nắm rõ được nguyên lý của phụ bản thì học rất mau. Nhưng ngược lại thì không thể, từng có vô số trường hợp cao thủ phụ bản chui vào cạnh kỹ trường pk bị ăn hành đến khóc thành dòng sông. Trong mắt đại đa số người chơi PVP, phụ bản là thứ được tạo ra cho đám con gái cùng những đứa thích thư giãn giải trí chơi, cạnh kỹ trường cùng đánh xếp hạng sau khi max cấp mới là đích đến của những kẻ đam mê tranh tài nhiệt huyết!

Kinh cức điểu cùng nhóm người này đánh phụ bản một lần, trong lòng cũng thừa nhận năng lực chỉ huy đánh phụ bản Đường Môn.

Nhưng mà, muốn luận bàn pk?

Kinh cức điểu nghe mà buồn cười.

Một tên chỉ biết đâm đầu đánh phụ bản dám đòi pk với hội trưởng một công hội lớn như tôi? Bồ tèo, muốn chết cũng không cần dùng cách này dễ như vậy chứ…

Kinh cức điểu mỉm cười đáp lại "Thật sự muốn pk với tôi à?"

Lưu Xuyên cũng mỉm cười trả lời "Phải đó, trước giờ chưa từng thấy cao thủ Minh Giáo pk như nào, hội trưởng luận bàn với tôi thử một ván đi, coi như chỉ điểm một chút?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Kinh cức điểu bị một câu "chỉ điểm một chút" này biến thành lâng lâng cả người… Thôi vậy, người ta thái độ khiêm tốn đến vậy rồi, mình cũng đường đường là một hội trưởng, nếu từ chối hoài chẳng phải có vẻ rất nhỏ mọn sao?

Vì thế, Kinh cức điểu đồng ý "Được rồi, luận bàn pk một ván đi, nếu cậu đã bảo không biết về Minh Giáo, tôi chỉ điểm một chút cũng không có gì."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Kinh cức điểu chủ động mời luận bàn, Lưu Xuyên chọn đồng ý.

Giang Thiếu Khuynh vốn cứ nghĩ là, Xuyên đội muốn giết chết loại cao thủ công hội này chỉ cần 20 giây là đủ rồi, nhưng kết quả lại khiến anh cảm thấy bất ngờ.

….Bởi vị trận luận bàn hữu nghị này, kéo dài suốt năm phút!

Giang Thiếu Khuynh lập tức hiểu được ý đồ của Lưu Xuyên, người này không phải là nương tay mà là đang ẩn giấu thực lực của mình, đồng thời khiêu khích khiến đối phương phô bày ra hết mức các kỹ xảo cá nhân, tiện cho hai tên tân thủ trong đội có thể quan sát học hỏi!

Người này… căn bản không phải đang pk, mà là đang mở chương trình học trực tuyến!

Bên kia Kinh cức điểu cũng là vô cùng cùng kinh hãi, ban đầu cứ đinh ninh mình có thể giết tên này dễ như trở bàn tay, lại không ngờ phải đánh gần năm phút đồng hồ mới đánh bại được hắn, hơn nữa cảm giác cứ kỳ quái làm sao ấy, nhất là ngay khoảnh khắc đánh thắng Đường Môn… cảm giác như sợi thần kinh đang căng thẳng bị bưng một phát đứt đột ngột, đánh thắng mà quái không thể tả…

Khụ khụ, ít nhất cũng là thắng, nếu không mất mặt hội trưởng rồi…

Lưu Xuyên mỉm cười nói trên kênh đội ngũ "Hội trưởng quả nhiên lợi hại!"

Kinh cức điểu cười đáp lời "Cậu đánh rất khá đó bồ tèo, cứ tưởng chỉ biết đánh phụ bản thôi chứ, không ngờ pk cũng rất siêu."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Anh ta đang nương tay đó đồ ngu!

Nương tay một cách tỉnh rụi, khiến cho người xem ai cũng đoán không ra, mỗi bước đều được tính toán trước trong đầu, ngay cả cho đối phương thắng lúc nào và như thế nào cũng được tính sớm. Có thể nói trận pk này hoàn toàn là do một tay Lưu Xuyên khống chế biến thành một khoá dạy pk…

Giang Thiếu Khuynh thương hại nhìn Kinh cức điểu, vẫn còn đang ngây thơ lắm…

Kinh cức điểu bên kia đang âm thầm tư tán gẫu cho Lưu Xuyên "Huynh đệ, kỹ thuật pk của cậu rất tốt đó, tuy là thua tôi nhưng trình độ cỡ như cậu ở các công hội khác đều là cao thủ số một số hai rồi. Cậu còn chưa vào công hội nào nhỉ? Có muốn vào Đồng tước bên tôi không?"

Lưu Xuyên cười nói "Cảm ơn ý tốt của anh, tạm thời tôi không tính gia nhập công hội, mục tiêu trước mắt vẫn là dẫn đội mình đi đánh phụ bản thăng cấp thôi."

Kinh cức điểu tiếc nuối "Thôi vậy, nếu về sau đổi ý muốn vào công hội thì nhớ tìm tôi ha, bên tôi tuỳ thời hoan nghênh cậu gia nhập, thêm hảo hữu cái đi."

Hội trưởng tự mình gửi lời xin thêm bạn, Lưu Xuyên tự nhiên là đồng ý.

Đợi hai người họ rời đi rồi, Lưu Xuyên mới hỏi "Mới nãy có quay video ghi lại không?"

Ngô Trạch Văn nói "Có."

Lý Tưởng giơ tay "Tui cũng có."

Lưu Xuyên nói "Hai người cho tôi địa chỉ mail đi, tôi gửi cho hai người video với góc nhìn của mình, hai cậu bỏ chút thời gian xem xong video làm khán giả của mình, sau đó hãy xem tới video góc nhìn pk của tôi, sẽ rút ra được rất nhiều điều."

***

Tước vũ bên công hội Đồng tước vừa thấy hai vị hội trưởng hội phó bước ra khỏi Danh Kiếm Các, lập tức nhắn tin "Hội trưởng đánh xong rồi hả?"

Kinh cức điểu nói "Yên tâm, có quay lại clip đánh, Đường Môn này quả thực rất lợi hại."

Tước vũ hỏi "Lợi hại tới cỡ nào?"

Kinh cức điểu "Cách đánh của bọn họ dù cho có học cũng vô dụng, người khác đánh không được."

Dứt lời, Kinh cức điểu liền thuận tay kéo hai vị quản lý Thái sắc anh vù cũng Tước vũ vào room voicechat, dùng kênh video trực tuyến mở clip mình quay lúc nãy.

Tước vũ vừa xem vừa khiếp sợ, video kết thúc một hồi lâu rồi mới hoàn hồn trở lại, nói "Đúng là đánh không được, đánh ra được thành tích này quan trọng nhất không phải phương pháp, mà là kỹ thuật đánh boss của Đường Môn."

Kinh cức điểu nói "Không sai, đội của bọn họ không có buff, thoạt nghe cứ tưởng là vì thêm một người đánh nên mới đánh tốt hơn đội có buff. Nhưng thực tế thì quái trong các phụ bản cấp thấp kiểu này máu đều rất ít, thành tích cuối cùng do hệ thống tính ra chủ yếu dựa trên hiệu quả sát thương đánh ra, dù có thêm một người đánh trị số này cũng sẽ không được cộng thêm."

Kinh cức điểu không hổ là hội trưởng công hội Đồng tước, sức quan sát cực kỳ cẩn thận. Thành tích phụ bản cao như vậy mấu chốt không ở đánh quái mà là ở chỗ đánh boss.. Mấu chốt của bọn họ trong phụ bản này chính là ở Đường Môn liên tục tạo ra debuff xuất huyết chồng tầng lên boss.

Cứ mỗi lần Thiếu Lâm sử dụng phổ độ chúng sinh, cả đội sẽ có 5 giây không cừu hận, trong mỗi 5 giây kia mới là lúc Đường Môn chân chính ra tay dồn dmg, cùng với tạo tầng debuff xuất huyết lên tới 8 thậm chí là 10 tầng! Bởi vì cứ mỗi lần chồng hơn tám tầng debuff, lực phòng ngự của boss sẽ giảm mạnh, cũng sẽ giúp cho hiệu suất đánh boss của đội ngũ toàn bộ đều được nâng lên, dps tăng lên, thành tích bình xét của hệ thống cũng sẽ tăng lên.

Ba vị quản lý cũng chỉ kích động một chút liền nhanh chóng bình tĩnh lại, lẫn nhau trao đổi lý giải của bản thân.

Thái sắc anh vũ nói "Có thể trong thời gian ngắn ngủi cấp tốc tăng dps lên cao như vậy, tuyệt đối là một cao thủ, chúng ta nên giải quyết như thế nào?"

Kinh cức điểu hỏi "Lão Tước thấy thế nào?"

Tước vũ "Quả thật là một vị phụ bản thiên tài, có cách lý giải riêng cùng khả năng sáng tạo phương pháp đánh boss độc đáo, người như vậy là nhân tài mà công hội chúng ta nên mời chào, sau này lên 70 cấp phải lập đoàn khai hoang phụ bản, cần nhất chính là những tên am hiểu chế tạo phương pháp đánh boss như vậy."

Kinh cức điểu nói "Mới nãy tôi có thử mời, nhưng tên kia bảo tạm thời chưa tính vào công hội, với lại có nghe báo về là bên Thất tinh thảo cũng từng có ý lôi kéo cậu ta vào bên họ nhưng không thành công. Có lẽ người này chỉ đơn thuần muốn tổ đội đánh phụ bản thăng cấp, chứ không định vào công hội hoạt động."

Thái sắc anh vũ nói "Dù không muốn nhưng tôi phải thừa nhận, tại cái server này, tên kia làm vậy ngược lại là sáng suốt nhất."

Cả ba người trong chốc lát có chút không biết phải nói gì.

Ở server này có tới tận tám công hội chiến đội chia nhau cắt cứ, bất kể là công hội nào, một khi gia nhập lập tức phải đối mặt với ít nhất ba công hội thù địch. Nếu cậu ta dẫn đoàn của công hội mình đi gây sự, tự nhiên sẽ có công hội đối địch lập đoàn xử lý cậu ta. Nhưng ngược lại nếu không vào bất cứ công hội nào, để mình làm người tự do, tám công hội lớn sẽ vì mặt mũi bản thân mà không chủ động gây sự với cậu ta.

Tước vũ cau mày "Trình độ lợi hại, lại rất thông minh, sức quan sát rất mạnh, thái độ như vậy chứng tỏ là đã nhìn thấu tình huống của tám công hội chúng ta ở server này… Chuyện mời chào người nọ có lẽ là bất khả thi, tên kia rõ ràng muốn giữ thân tự do, không muốn đắc tội với công hội nào."

Kinh cức điểu lập tức hiểu được "Vậy bên chúng ta tạm thời mặc kệ kỷ lục thành tích Danh Kiếm Các đi, lập tức gọi các đoàn tinh anh đẩy nhanh tiến độ thăng cấp, phải nhanh chóng bắt lấy tam giáp của phụ bản cấp 35 Thập bát La Hán trận."

Tước vũ gật đầu "Đã biết, tôi đi an bài."

***

Nhóm quản lý bên Đồng tước hiển nhiên là noi theo phong cách bình tĩnh của Thiệu đội nhà mình, cũng thường xuyên lẫn nhau trao đổi ý kiến nên rất nhanh liền hiểu rõ tình huống, không tiếp tục tìm Lưu Xuyên nữa mà chủ động lui về. Tình huống bên Trường An thì khác, bởi vì Diệp lạc vô thanh tính cách cẩn trọng, nhất định phải tự mình thử mới chịu tin tưởng, nên hai đoàn tinh anh được phái ra vẫn đang tiếp tục vùi đầu trong phụ bản.

Bên này Lưu Xuyên lại lần nữa nhận được tin nhắn của công hội khác——

[Quốc sắc vô song] nói với ngài: "Xin chào cao thủ, tôi là hội trưởng của Quốc sắc."

Lưu Xuyên nhìn đến lời này, quả thực rất muốn cười, chiến đội Quốc Sắc nổi tiếng là lề mề chậm chạp, ngay cả công hội trực thuộc cũng bị lây nhiễm phong cách này, làm gì đều chậm hơn người khác.

Lưu Xuyên mỉm cười "Chào hội trưởng, muốn học cách đánh phụ bản đúng không?"

Quốc sắc vô song phát cái biểu tình chảy nước miếng "Cao thủ chịu bán công lược? Cần tài liệu hay kim tệ?"

Lưu Xuyên nói "Công lược dạy miễn phí, phái hai cái Võ Đang thái cực với Thiếu Lâm đao mạnh nhất qua học."

Quốc sắc vô song phát biểu tình khiếp sợ "Võ Đang thái cực với Thiếu Lâm đao? Cao thủ, phụ bản này cần tới hai phái này mới đánh được sao?"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Cứ qua đi rồi biết:)"

Lát sau, hai vị hội phó của Quốc sắc đại giá quang lâm, một vị tên là Quốc sắc trà hương, một người là Quốc sắc vô ưu.

Đấu pháp của chiến đội Quốc Sắc lấy trung tâm là Võ Đang lưu phái thái cực đến khống chế cục diện, công hội trong game cũng có rất nhiều cao thủ Võ Đang đi theo lưu phái thái cực, hai vị này đều là quản lý nên trình độ không cần phải bàn cãi. Trong tay trường kiếm giương cao, bày bố trận pháp thái cực, thoạt nhìn quả thực tràn đầy tiên phong đạo cốt…

Mất 15 phút liền giải quyết xong boss thông quan phụ bản, Lưu Xuyên lần nữa giăng bẫy "Hai vị hội phó muốn pk luận bàn một trận thử không?"

Quốc sắc trà hương ngạc nhiên "Muốn luận bàn?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Phải đó, trước giờ chưa pk với thái cực bao giờ, hai vị chỉ điểm một chút thế nào?"

"Ô-kê, ô-kê." Quốc sắc trà hương tính cách thoải mái, cũng không khách khí nhiều lời, lập tức gửi mời luận bàn.

Trận luận bàn này cơ hồ là y hệt lúc nãy, cũng bị Lưu Xuyên cố ý khống chế trong năm phút, sau đó thua một cách tỉnh rụi.

Quốc sắc trà hương thắng mà cảm thấy vô cùng quái đản, chủ động xin thêm hảo hữu với Lưu Xuyên, cũng pm hỏi có muốn gia nhập công hội không.

Lưu Xuyên vẫn ngàn bài một điều trả lời lại "Tạm thời chưa tính tới, cảm ơn ý tốt:)"

Tốp "học hỏi" thứ ba vừa rời đi, tốp thứ tư liền nối gót tới.

Lần này là người của công hội Phong hoả lang yên, Lưu Xuyên bảo họ cứ cao thủ Minh Giáo thánh hoả mạnh nhất lại đây.

Lý Tưởng chơi game này lâu như vậy, nhưng vẫn là lần đầu tận mắt thấy một vị cao thủ Minh Giáo thánh hoả, trên người một thân quần áo đỏ như lửa khác hoàn toàn so với Minh Giáo hình thích khách thường thấy. Ngô Trạch Văn nhìn Minh Giáo dời đi debuff quái gây ra tới lui liên tục, cũng cảm thấy rất là thú vị.

Trước khi hai người rời đi, Lưu Xuyên cũng đề nghị pk với họ một trận.

Hội trưởng Phong hoả hí chư hầu của bọn họ cũng chủ động xin thêm bạn với Lưu Xuyên, trực tiếp nói "Cao thủ muốn vào công hội không? Bên tụi này đang lúc cần người tài, nếu anh gia nhập tôi lập tức cho anh một đoàn đánh phụ bản. Đánh mấy phụ bản cấp thấp này chán lắm, về sau tới 70 cấp lập đoàn khai hoang phụ bản đánh mới đã tay. Phụ bản đoàn yêu cầu phải có đoàn 30 người mới đánh được, đội của anh chỉ có 4 người, nhất định là không vào được phụ bản. Chi bằng cứ kéo hết bạn bè của anh qua bên này, tôi cho họ gia nhập vào đoàn tinh anh một luôn, về sau tiện mang đoàn đi khai hoang phụ bản 70?"

Vị hội trưởng này tính cách nhưng thực ra trực tiếp thẳng thắn, lời nói cũng rất có đạo lý. Chung quy phụ bản thấp chỉ để cho người chơi kiếm kinh nghiệm cùng trang bị mặc tạm thời, phụ bản đoàn 30 người sau khi max cấp mới là nơi mà tất cả các người chơi hướng tới.

Phụ bản 30 người sau khi max cấp mới có thể tham gia, có tỷ lệ rơi xuống trang bị tím phẩm chất cao nhất cùng với tài liệu hiếm dùng để đổi vũ khí cam, là mục tiêu chung cực của tất cả những người chơi theo PVE. Đội 4 người của Lưu Xuyên quả thực không đủ điều kiện đi đánh phụ bản lớn này.

Lưu Xuyên cười nói "Cảm ơn hội trưởng, nhưng tạm thời tôi chưa muốn gia nhập công hội. Chuyện sau khi max cấp đợi đến khi max cấp rồi mới tính đi, vả lại đánh phụ bản đoàn mệt lắm, đến lúc đó có khi tôi lại lười tham gia cũng nên."

Lưu Xuyên không phải thuộc đám đi PVE giải trí, anh mang theo hai con gà nhà mình thăng cấp là để tham gia thi đấu!

"..." Nói đến nước này mà vẫn vậy, Phong hoả hí chư hầu cũng rất bất đắc dĩ "Cứ suy xét kĩ lại đi, khi nào đổi thì pm cho tôi."

Lưu Xuyên mỉm cười "Ok, tạm biệt ha hội trưởng."

Chờ bọn họ đi rồi, Giang Thiếu Khuynh mới dám lén lút nhắn tin hỏi "Xuyên đội, anh làm vậy không sợ đắc tội với tất cả công hội sao?"

Lưu Xuyên nói “Không hề, miễn phí dạy công lược đó, tôi làm chuyện tốt như vậy thì làm sao đắc tội với bọn họ? Chà, mấy vị hội trưởng này tính cách đều rất được nha, trước khi rời đi đều xin kết bạn với tôi, về sau có đánh phụ bản, hai slot trống trong đội chúng ta cứ để dành cho các cao thủ đến lấp đi. Cao thủ của bọn họ nhiều như mây bay vậy, mọi người muốn xem lưu phái nào tôi gọi lưu phái ấy. Chậc chậc, lần này coi như ký thành công hợp đồng đội huấn luyện ”ngàn sao” trường kỳ miễn phí.”

Giang Thiếu Khuynh “…”

Quả thực là không biết phải nói cái gì mới phải…

——đội huấn luyện “ngàn sao” trường kỳ miễn phí?

——đội này bao gồm cao thủ đứng đầu của công hội Trường an, hội trưởng cùng hội phó của công hội Đồng tước, hai vị hội phó của công hội Quốc sắc, hội phó cùng hội trưởng công hội Phong hoả, danh sách này về sau không chừng còn tiếp tục gia tăng…

Xuyên đội vì muốn nhanh chóng gia tăng thực lực của Ngũ Độc cùng Thiếu Lâm mà vắt óc tìm phương pháp, dám gạt đám cao thủ của mấy công hội kia đến pk…

Đội hình toàn huấn luyện viên ưu tú như vậy, đó giờ mới thấy lần đầu!

Tiểu kịch trường

Lưu Xuyên (tủm tỉm): Bà xã.

Trạch Văn: Hở?

Lưu Xuyên (thừa dịp sáp tới hun cho đã): Bà xã nói thiệt đi, em thích anh lắm đúng hơm?

Trạch Văn: Ờ, tối nay ra thư phòng ngủ đi.

Lưu Xuyên:….what???

Ôm gối đầu nằm ở thư phòng, Lưu Xuyên đang tự hỏi có nên bán đi nhà này mua nhà khác chỉ gồm một phòng ngủ hay không, nếu chỉ có một phòng ngủ, Trạch Văn sẽ không kêu mình đi thư phòng ngủ nữa, đúng không nhỉ? Mình thiệt là thông minh!

Trạch Văn: Vậy ngủ trên sàn nhà đi.

Lưu Xuyên:... Chiếu!

53. Quyển 2 - Chương 48: Group Qq

Hai vị hội trưởng cùng hội phó của Đồng tước không hổ danh là cao thủ, thao tác sắc bén vô cùng.

Lưu Xuyên tự mình đi pk với nhiều cao thủ các công hội như vậy chỉ để làm mẫu cho họ, nên Ngô Trạch Văn với Lý Tưởng đều rất tự giác mở ra ghi hình quay lại để về sau nghiên cứu.

Đợi cho các cao thủ cùng hội trưởng quản lý công hội rời đi hết, Lưu Xuyên mới nói trên kênh đội "Hôm nay coi bộ quay hơi nhiều clip ha, hai người cũng không cần cố gắng xem hết một lần, trước ra trang web của Võ Lâm tìm hiểu thông tin cùng giới thiệu về kỹ năng cơ bản của các lưu phái này đi, sau khi hiểu rõ sơ lược tác dụng của các kỹ năng này rồi hãy trở về xem clip. À phải rồi, nhớ xem clip ghi hình từ góc đánh của tôi trước rồi mới xem của các cậu đó."

Ngô Trạch Văn ngoan ngoãn nói "Đã biết."

Lý Tưởng cũng rất vui vẻ, thực sự không ngờ là cao thủ Đường Môn lại tận tuỵ chỉ đạo hai người họ như vậy.

Giang Thiếu Khuynh đề nghị "Clip nhiều như vậy, đóng gói gửi qua mail rất lâu lại phiền, hay là lập cái nhóm chat đi, trực tiếp truyền lên share cho cả nhóm."

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ, sau này có tư liệu gì cũng phải dùng mail gửi tới gửi lui quả thực rất phiền toái, tạo sẵn nhóm chat QQ rồi share để mọi người muốn tải vì thì tải cũng tiện lợi hơn rất nhiều, đạo trưởng quả là suy nghĩ chu đáo.

Lưu xuyên nói "Ok, để tôi đi lập một cái."

Nói xong liền chuyển tab qua QQ, thiết lập một nhóm chat mới, đặt tên là "Ngẫu nhiên", sau đó copy mã số phòng chat lên kênh đội ngũ cho ba người kia gia nhập.

Ngô Trạch Văn gia nhập vào nhóm, tự giác đổi ID trong phòng của mình thành Mê Vụ Chiểu Trạch, sau đó mở chức năng share group tải clip về.

Lý Tưởng vừa vào lập tức hoảng sợ!

Nhất mã bình xuyên?

Khoan khoan, tên với cái avatar này, sao quen quá vậy nè!?

Lý tưởng lập tức click đúp vào hình avatar của chủ phòng, lập tức bắn ra một khung chat riêng, hơn nữa trong phần lưu trữ có cả lịch sử tán gẫu mà lúc trước cậu cùng sư phụ mình trò chuyện–

"Đừng ở đó lo chat nữa, mau đi thăng cấp đi!"

"Dạ sư phụ!"

Lý Tưởng "…"

Nhất mã bình xuyên? Chẳng lẽ người này… chính là sư phụ của mình?

Lý Tưởng lập tức mở khung chat nhóm phát một hàng biểu tình hoảng sợ "Sư phụ!???"

Lưu Xuyên thót trym…

Tiêu rồi, sơ ý quên mất không đổi tài khoản, bị lộ tẩy rồi…

Số QQ giống y như nhau, cái này quả thực hết đường chối cãi, chẳng lẽ nói sư phụ cậu là anh em tốt của tôi, hai chúng tôi dùng chung cái QQ…

Hết đường cứu chữa, Lưu Xuyên chỉ đành thẳng thắng thừa nhận "Được rồi, đồ đệ. Sư phụ đây."

Lý Tưởng khiếp sợ "Sao tự dưng sư phụ chạy vào game chơi, lấy tên gì Lưu Danh Bách Thế quái dị vậy, còn giả vờ không quen biết đệ tử?"

Lưu Xuyên vẻ mặt chính trực nói "Sư phụ qua server mới kéo đệ tử, sợ đệ tử cảm động phát khóc nên mới dùng tên giả ẩn núp bên cạnh chỉ đạo đệ tử."

Lý Tưởng "…"

Thoạt nghe có vẻ rất hợp lý ta? Nhưng mà, không biết sao cứ thấy có chỗ nào đó không đúng…?

Khoan khoan, qua server mới kéo đệ tử thì cũng đành đi, sao còn tiện tay gạt bạn thân của đệ tử mình đi kết hôn để làm gì?

Lý Tưởng đáp trả lại bằng một loạt biểu tình đầu lâu bị đốt thành tro bụi "Đến server mới cùng đồ đệ luyện cấp, sẵn tay bắt cóc bạn của đồ đệ mình về nhà làm vợ, sư phụ cũng "tốt" quá xá nhờ?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Thì nước phù sa không lưu ruộng ngoài thôi, ai kêu bạn đệ tử chơi Ngũ Độc nữ chi."

Ngô Trạch Văn "Vậy lỗi là do tôi sao?"

Lưu Xuyên nói "Không, ai sai chứ bà xã chắc chắn không sai, sai nhất là Lý Tưởng, dám lừa bà xã đi chơi nhân vật nữ, thực sự chỉ có đứa óc đậu hủ luôn suy nghĩ ba cái chuyện tào lao như vị đại sư vô cùng có lý tưởng này mới nghĩ ra cái trò dụ dỗ bà xã tạo acc nữ."

Lý Tưởng "...Nói vậy tức là lỗi do tui sao?"

Lưu Xuyên "Đương nhiên!"

Lý Tưởng nghe xong thật muốn phun máu vào mặt người này.

Đúng là sư phụ tốt ha, cưới vợ liền quên đệ tử ngay tắp lự!

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Nếu đã bị lộ, tôi cũng không cần giả vờ giả vịt nữa, đệ tử về sau ngoan ngoãn gọi sư phụ đi."

Lý Tưởng "..."

Lưu Xuyên bổ sung "Bằng không chờ bị trục xuất sư môn đi."

Lý Tưởng "..."

Lưu Xuyên tiếp tục bổ sung "Hay là cảm thấy đây không tủ tư cách làm sư phụ? Muốn ăn thêm vài trận hành nữa không?"

Lý Tưởng bị người này nói đến á khẩu.

Mặc dù có chút khiếp sợ, cũng có chút hậm hực, bất quá nghĩ đến việc cao thủ sư phụ cố ý chạy qua server mới vì mình thì, Lý Tưởng liền thấy cao hứng. Hoá ra Đường Môn đội trưởng là sư phụ mình, thảo nào thực lực đỉnh đỉnh như vậy! Sư phụ nhà mình quả là siêu cấp vô địch thủ! Ngẫm lại có chút tự hào đâu!

Lý Tưởng nói "Đã biết sư phụ, sau này chúng ta cùng nhau đi đánh phụ bản."

Lưu Xuyên nói "Nói rất hay, về sau sư phụ mang đệ tử đi đánh phụ bản, ngoan đồ nhi, còn không mau đến bái kiến sư phụ?"

Lý Tưởng lập tức nhập diễn "Sư phụ tại thượng, xin nhận đồ đệ cúi đầu!"

Lưu Xuyên tiếp tục đùa giỡn "Sẵn tiện bái luôn sư nương đi."

Lý Tưởng quay qua nhìn Ngô Trạch Văn một cái, thấy vẻ mặt học bá vẫn vô cùng bình tĩnh bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu clip pk.

Sư phụ mặt dày có ghẹo tới cỡ nào đi nữa, Trạch Văn vẫn thờ ơ không thèm để ý đến.

Giang Thiếu Khuynh "…"

Tại sao hình tượng Xuyên thần trong lòng mình cứ mờ dần đi là làm sao???

***

Lát sau, Ngô Trạch Văn xem xong clip pk rồi mới bình thản ngắt đoạn đối thoại ngu xuẩn của hai sư đồ kia "Hôm nay còn lại một lượt phụ bản, có đánh luôn không?"

Lý Tưởng cũng xen vào hỏi "Phải rồi sư phụ, đệ tử thấy quá thực lực cao thủ của các công hội Trường an, Đồng tước, Quốc sắc, Phong hoả… còn mấy công hội khác sao?"

Giang Thiếu Khuynh cũng nói "Còn Hoa hạ với Lạc hoa từ chưa liên hệ với chúng ta."

Lưu Xuyên cũng hết sức nghi hoặc.

Tại sao Hoa hạ với Lạc hoa từ vẫn còn chưa có động tĩnh gì?

Trong số tám công hội trú đóng tại server này, ngoại trừ Thất tinh thảo là ngu phụ bản ra thì có thêm một Thịnh đường cũng không quá yêu thích đi phụ bản, hai công hội này được xem như là thần PVP, chỉ chuyên môn đánh cạnh kỹ cùng xếp hạng chiến giới. Sáu công hội còn lại đều là đi cả hai PVP lẫn PVE. Đội của Lưu Xuyên phá kỷ lục phụ bản 20 này với điểm rất kinh dị, cho nên Trường an, Đồng tước, Quốc sắc, Phong hoả mới lần lượt liên hệ xin học hỏi như vậy, nhưng phía Hoa hạ với Lạc hoa từ lại không thấy ai…

Lúc trước Lưu Xuyên rất ít tiếp xúc với Lạc hoa từ, nên không hiểu biết về công hội của bọn họ, nhưng Hoa hạ thì không ai rõ hơn anh, bọn họ coi trọng nhất chính là thành tích phụ bản, vậy mà thành tích này đánh ra cũng cả buổi rồi, bên Hoa hạ vẫn không có hành động nào.

Lưu Xuyên vẫn còn đang thắc mắc hết sức thì, đột nhiên góc trái lại xuất hiện dòng tư tán gẫu——

[Giang thành tử] nói với ngài "Chào anh, tôi là hội trưởng của công hội Hoa hạ server 7 Điện Tín, cao thủ anh có rảnh không? Tôi có một chút chuyện muốn thương lượng riêng với anh."

Lưu Xuyên "…"

Nhắc tiền mà linh như vậy thì hay biết mấy…

Lưu Xuyên cười nói "Hội trưởng, bên anh hành động sao mà chậm thế? Mấy công hội kia đều lượn xong một vòng các anh mới chịu xuất đầu lộ diện?"

Giang thành tử tỏ ra xấu hổ "Mới nãy bên tôi họp thương lượng cho nên có chậm hơn những người kia một chút…"

Lưu Xuyên nói "Được rồi, công lược dạy miễn phí, cơ mà phải gọi Ngũ Độc tiên cùng Đường Môn ám khí lợi hại nhất của bên các cậu qua đây đánh."

Giang thành tử lập tức nói "Cao thủ chờ lát, lập tức đến liền!"

Hội trưởng Hoa hạ hiển nhiên cũng đã từ chỗ các hội trưởng khác thu thập được một ít tin tức, nghe Lưu Xuyên nói vậy không hề hỏi nguyên nhân mà lập tức đi gọi người.

Lát sau, có hai vị xin gia nhập đội ngũ: Xuân hoa thu nguyệt hà thời liễu, Tiểu lâu nhất dạ hựu đông phong.

Nhóm quản lý bên Hoa hạ ai nấy đều có chút hơi hướm văn nghệ, đặt tên đều dựa theo đường thi tống từ hay điển tích. Ngay cả hội trưởng của server này cũng đặt theo từ bài, Giang thành tử. Lưu Xuyên nhìn những ID quá đỗi quen thuộc, bất giác mỉm cười, cũng phát một loạt biểu tình vỗ tay "Hoan nghênh hai vị hội phó của Hoa hạ quang lâm!"

Bên kia hai tên gà cái gì cũng không biết không hiểu Ngô Trạch Văn cùng Lý Tưởng rất là phối hợp với đội trưởng, vỗ tay chào đón người mới vào đội.

Chỉ có mỗi Giang Thiếu Khuynh cảm thấy trong lòng có chút là lạ.

Từng trải qua một đoạn thời gian ngắn trong giới tuyển thủ eSport, Giang Thiếu Khuynh vẫn là có chút hiểu biết về những chuyện trong giới của các chiến đội. Lưu Xuyên dù sao cũng từng là đội trưởng chiến đội Hoa Hạ, bây giờ gặp lại các quản lý của công hội mình đã từng ở, sao vẫn có thể bình tĩnh không chút e ngại như vậy?

***

Thời mà Lưu Xuyên còn làm đội trưởng, chiến thuật của Hoa Hạ đương nhiên lấy trung tâm là Đường Môn khôi lỗi. Anh đảm nhận vị trí đánh chủ lực, các đội viên khác phụ trách che giấu đánh lạc hướng, thậm chí có đôi lần đánh tới lúc gần tàn cuộc mà cả năm đội hữu đều hi sinh chết hết, chỉ còn mỗi mình Lưu Xuyên ở lại chiến đấu.

Thành tựu của Lưu Xuyên, bao gồm một phần là thiên tư của cá nhân anh, phần còn lại chính là sự tín nhiệm cùng hỗ trợ hết mình của các đội hữu Hoa Hạ.

Bản thân Lưu Xuyên từng bước thành thần, đồng thời cũng không quên nâng đỡ các đội hữu xung quanh mình. Trong thời gian anh còn làm đội trưởng Hoa Hạ, từng khai quật bồi dưỡng vô số cao thủ hàng đầu cho Hoa Hạ, ngoại trừ một vị Thần Cái Lộc Tường bất đắc dĩ phải đưa đến Đồng Tước ra còn vài vị đại thần khác nữa, hiện tại vẫn còn ở lại Hoa Hạ bao gồm ba người—— đội trưởng đương nhiệm Lương Tân Hải, tuyển thủ chủ lực Hứa Mạch cùng Vu Dương.

Lương Tân Hải theo lưu phái Võ Đang khí tông, đấu pháp thiên về nhu hoà, đi theo lối chơi diều hình pháp sư chuyên lấy nhu chế cương, không ngừng giảm tốc độ, giảm tốc độ, giảm tốc độ, giảm đến khi nào đối thủ hộc máu bỏ mình mới thôi. Hứa Mạch theo Ngũ Độc tiên, trường tiên trên tay cậu ta múa may đến không thấy cả tàn ảnh, đấu pháp linh hoạt biến đổi vô cùng, vô số người từng chết dưới trường tiên của cậu ta. Còn lại Vu Dương, học theo đấu pháp khôi lỗi Đường Môn của Lưu Xuyên, trình độ như thế nào tự nhiên không cần phải nói tới.

Ba người này do một tay Lưu Xuyên dẫn dắt, hiện tại vẫn tiếp tục chơi cho Hoa Hạ; Còn lại các tuyển thủ lão làng cùng thời với Lưu Xuyên đa số đều đã nghỉ thi đấu, duy nhất chỉ còn lại một vị cùng thời với anh, cũng là cao thủ đứng đầu liên minh ——đội phó của chiến đội Hoa Hạ, Tạ Quang Nghị.

Tạ phó đội là tuyển thủ tiêu biểu cho lưu phái ám khí của Đường Môn, đấu pháp đánh lén bất ngờ khiến đối thủ khó lòng phòng bị, chỉ cần sơ suất một chút sẽ bị tang hồn đinh của anh ta đóng cho thành người nhím. Tạ Quang Nghị vẫn luôn theo chiến đội Hoa Hạ chinh đông lược tay ngay từ những mùa giải đầu tiên, ID của anh là "Ba Quang Lân Lân", vị chiến hữu duy nhất kề vai sát cánh với "Hải Nạp Bách Xuyên" suốt chín mùa giải.

Tổ hợp song diều Đường Môn giữa [Ba Quang Lân Lân] cùng [Hải Nạp Bách Xuyên] từng khiến cho vô số chiến đội phải rơi lệ đầy mặt, hai người cũng từng đoạt quá một lần giải hợp tác ăn ý nhất.

Nghe đồn rằng, Tạ Quang Nghị là sư đệ đồng môn với Lưu Xuyên.

Lời đồn đãi này truyền khắp liên minh đã nhiều năm rồi. Cơ mà nếu như đã có lời đồn sư huynh đệ, tự nhiên sẽ có thêm một vị sư phụ. Một đại thần đứng đầu như Lưu Xuyên mà cũng có sư phụ sao?

Rất nhiều người cảm thấy hiếu kỳ vì điều này, chỉ tiếc là mãi cho đến tận bây giờ, vị sư phụ trong truyền thuyết kia chưa từng xuất hiện quá lần nào. Hơn nữa Tạ Quang Nghị cũng chưa bao giờ ở trường hợp công khai gọi Lưu Xuyên là sư huynh, cho nên lời đồn kỳ quái này cũng dần dần bị lịch sử phủ bụi…

***

Sau khi hai vị hội phó của Hoa Hạ gia nhập vào đội, Lưu Xuyên liền ngừng hẳn các động tác trên tay, bắt đầu hết sức kiên nhẫn biến thân thành một vị thầy giáo hiền lành "Boss 1 không có cừu hận cố định, nên mỗi khi nó điểm danh đuổi theo đội hữu của mình, Đường Môn có thể chạy theo sau lưng nó đánh ám khí…"

Hai cao thủ vừa đánh vừa chăm chú lắng nghe.

Nghe được một lúc, Tiểu lâu nhất dạ hựu đông phong đột nhiên hỏi "Cao thủ, tại sao anh không đánh?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Nếu hai cậu tới học công lược, tôi cũng phải cẩn thận dạy hai người đánh thế nào mới tốt chứ."

Tiểu lâu nói "Anh dạy người công hội khác cũng kiểu này sao? Cách này đánh thật sự có thể phá kỷ lục cao như vậy?"

Lưu Xuyên nói "Nếu không tin cậu cứ hỏi mấy người bạn của tôi, không thì đi hỏi người của các công hội kia, chúng tôi từ qua đến giờ đều đánh kiểu này."

Lý Tưởng lập tức nói "Phải đó, lần nào cũng dùng cách này đánh mà. Cơ mà nói thiệt nghen, lần này đánh với hai vị bên Hoa Hạ đây là tốn thời gian lâu nhất luôn ấy, hai vị cứ ngồi ngây người hoài, nãy giờ gần 20 phút rồi kìa…"

Xuân hoa thu nguyệt hà thời liễu lập tức nói "Khụ, nãy giờ quên toàn nghe đội trưởng dạy không, ha ha…"

Cuối cùng mất đến 21 phút mới thông quan phụ bản.

Lưu Xuyên nói "Được rồi, hai vị đều có quay lại đúng không? Xong rồi có thể về."

Đường Môn Tiểu lâu lại đột nhiên nói "Có rảnh pk luận bàn một ván không?"

Cả Ngô Trạch Văn lẫn Lý Tưởng đều nghĩ là đội trưởng nhà mình sắp sửa "luận bàn" với người ta, lập tức mở ra chức năng ghi hình chuẩn bị quay lại, không ngờ Lưu Xuyên lại nói….

"Thôi khỏi đi, tôi đó giờ chỉ thích đánh phụ bản thôi, không thích pk, đánh không lại mấy cậu đâu."

Tiểu lâu nói "Chưa chắc đâu, cứ thử xem sao."

——[Tiểu lâu nhất dạ hựu đông phong] mời [Lưu Danh Bách Thế] luận bàn.

——[Lưu Danh Bách Thế] cự tuyệt lời mời luận bàn.

Tiểu lâu hỏi "Sao vậy?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Không muốn bị cho ăn hành thôi, tôi thua cậu chắc mà."

Tiểu lâu "…"

Người ta nói tới nông nỗi này rồi, còn non nước nào mà mặt dày mày dạn bám lấy người ta đòi đánh đây?

Hai người chỉ đành xoay người rời đi, ngay cả vấn đề "Có muốn vào công hội không" cũng chưa hỏi.

***

Bên kia, nhóm quản lý công hội Hoa hạ thấy hai người rời khỏi phụ bản, hội trưởng Giang thành tử lập tức tư tán gẫu hỏi "Tạ phó đội, anh nhìn ra người này là ai không?"

Tạ Quang Nghị nhíu nhíu mày, đánh chữ nói "Nhìn không ra, mới nãy đánh phụ bản tên kia từ đầu tới cuối không hề ra tay đánh, sau khi xong phụ bản tôi có mời anh ta pk luận bàn một ván, cũng bị cự tuyệt. Cho nên không có biện pháp xác định trình độ của anh ta như thế nào."

Giang thành tử "…"

Tạ Quang Nghị nói "Đường Môn này không đơn giản, các cậu lưu ý động tĩnh của anh ta một chút, phát hiện có cái gì lạ thì báo lại cho tôi."

Giang thành tử lập tức nói "Đã biết."

Tạ Quang Nghị nói "Tôi đang họp ở đế đô, internet của khách sạn không ổn định, tôi out trước."

Giang thành tử vội nói "Vâng ạ, đội phó anh mau đi nghỉ ngơi đi!"

Tạ Quang Nghị nói "Ừm, các cậu cũng nghỉ sớm một chút."

Bấm thoát giao diện game, Tạ Quang Nghị khẽ cau mày mở ra đoạn video ghi hình phụ bản lúc nãy.

Từ đầu tới cuối, suốt 21 phút, tên Đường Môn Lưu Danh Bách Thế này không hề ra tay, chỉ dùng kênh đội đánh chữ giảng giải cùng với thuyết minh cách đánh phụ bản.

Đường Môn này…

Làm cho anh có cảm giác rất kỳ lạ…

Trải qua nhiều năm nghiên cứu như vậy, công thức tính thành tích bình xét phụ bản của hệ thống đã bị các người chơi soi ra không sót chút gì, đại đa số các cao thủ có kỹ thuật cao muốn đánh thành tích phụ bản đều dựa theo phương pháp chồng debuff cùng với dồn dmg tăng dps để nâng cao điểm…

Bất quá, rất ít người biết được, phương pháp đánh Danh Kiếm Các này, là do Tạ Quang Nghị và Lưu Xuyên trong một lần tình cờ phát hiện ra….

Giải thích một chút

+ Từ bài: (Chữ Hán:)

Từ ( ) khởi nguồn từ dân gian thời Đường, gọi là "khúc tử từ" ( ), về sau được văn nhân tiếp thụ, cải tạo thành một dạng thơ trữ tình, trải qua thời Ngũ đại, thể tài thi ca này dần đi đến chỗ thành thục.

Từ còn có những tên khác như "thi dư" ( ), "nhạc phủ" ( ), "cầm thú" ( ). Nó là một dạng thơ cách luật, đặc điểm là câu dài ngắn không đều, cho nên cũng gọi là "trường đoản cú" . Theo tập quán thường đem từ phân làm 3 loại:

– Từ trong khoảng 58 chữ gọi là "tiểu lệnh" ( )

– Từ 59 đến 90 chữ gọi là "trung điệu" ( )

– Từ 90 chữ trở lên gọi là "trường điệu" ( )

Mỗi bài từ đều có "từ bài" ( ), như "Như mộng lệnh" ( ), "Điệp luyến hoa" ( ), "Mộc Lan hoa mạn" ( ), "Hạ tân lang" ( ). Những từ bài này vốn là tên gọi của khúc điệu, về sau từ thoát li âm nhạc, chúng trở thành cách thức điền từ. Theo những cách thức này, tác giả có thể điền bất kì nội dung nào, cho nên "từ bài" không phải là tiêu đề, nó cũng chẳng liên quan gì đến nội dung của bài.

(Trích từ)

Nói chung tớ copy cho có thôi, cái này theo tớ hiểu thì nó như một loại vần điệu nghe cho đẹp ý, rất thường hay được dùng để đặt tên cho mấy thứ văn nghệ như tựa truyện này, tựa thơ này, hoặc là vu vơ tâm trạng, cũng thấy hay đặt tên server game nữa, thường là một cụm 3 chữ (*Giang Thành Tử, Ức Cố Nhân, Chá Cô*

Thiên, Đạp Ca Hành, Phá Trận Tử…), 4 chữ (*Nhất Giang Xuân Thủy, Trầm Tuý Đông Phong, Thước Kiều Tiên Lệnh…*) hoặc 5 chữ (*Dao Đài Tụ Bát Tiên, Xuân Tòng Thiên Thượng Lai…*) tuỳ theo loại.

P/S: Cầm thú là thú (vui) chơi cầm (đàn), chứ không phải chửi mấy thằng cầm thú đâu

54. Quyển 2 - Chương 49: Chiến Đội Hoa Hạ

Năm đó, công hội Hoa hạ có thể khái quát bằng một thành ngữ, ngoạ hổ tàng long, cao thủ như vân, có vô số cao thủ đam mê PVP cứ mỗi lúc rảnh rỗi lại đóng ở cổng chủ thành cắm cờ luận bàn, cũng có vô số cao thủ PVE rảnh rỗi nhàm chán không có chuyện gì làm, mỗi ngày đều cắm mặt đi phụ bản, sẵn tiện nghiên cứu phương pháp tính toán thành tích của hệ thống, vắt hết óc nghĩ cách nâng cao thành tích của mình.

Lưu Xuyên là cao thủ cả PVP lẫn PVE, năm đó từng mang đoàn của công hội đi khai hoang các phụ bản đoàn lớn, tiến độ khai hoang phụ bản của các đoàn tinh anh Hoa Hạ lúc trước vẫn luôn xếp đầu toàn server. Lưu Xuyên rất nhạy trong việc tìm hiểu cũng như nghĩ ra phương pháp đánh phụ bản, ngay cả Tiếu Tư Kính bên Thất tinh thảo cũng phải bội phục, từng mời anh về làm chỉ huy đoàn phụ bản của bọn họ mấy lần.

Mà, phát hiện bí mật "dùng phương pháp chồng tầng xuất huyết có thể nâng cao thành tích phụ bản", cũng là vào một dịp tình cờ ngẫu nhiên.

Lần đấy công hội có vài người mới gia nhập, sôi nổi đề nghị các bậc tiền bối kéo phụ bản cho mình. Lưu Xuyên đúng lúc ấy rảnh rỗi không có gì làm, mới kéo theo cũng đang nhàn rỗi Tạ Quang Nghị lập đội dẫn tân thủ.

Đại đa số các đội đánh phụ bản đều biết, không nên dùng phương pháp cấp tốc chồng tầng debuff xuất huyết lên boss khi đánh phụ bản là bởi vì cừu hận thường sẽ do phái tank như Thiếu Lâm giữ, boss cũng sẽ chỉ nhìn Thiếu Lâm. Các phái đánh khác nếu như gây ra quá nhiều tầng debuff sẽ khiến boss OT, mà các phái đánh máu mỏng một khi OT sẽ khiến boss mất khống chế loạn đánh, dẫn đến diệt đoàn.

Nhưng mà, boss trong Danh Kiếm Các có điểm đặc thù, boss 1 không có cừu hận cố định, đánh cỡ nào cũng không lo OT, còn boss 2 bắt buộc phải khống chế hộ vệ, có thể dùng cách luân phiên trao đổi vị trí để khống chế cừu hận tránh OT…

Tóm lại, phương pháp chồng tầng debuff xuất huyết để tăng dps này không thể dùng ở các phụ bản khác, chỉ thích hợp duy nhất với phụ bản Danh Kiếm Các.

Sau khi phát hiện điểm này, Lưu Xuyên với Tạ Quang Nghị dẫn theo vài cao thủ trong công hội luyện lại acc phụ lên 35 cấp rồi đi đánh Danh Kiếm Các, thử xem dùng cách này có thể đánh ra kết quả như thế nào, cuối cùng phá được kỷ lục lúc bấy giờ của Danh Kiếm Các ở khu một.

Đấu pháp đặc thù Danh Kiếm Các này, về sau trở thành bí mật mà chỉ những tinh anh của Hoa hạ mới biết được.

Qua ngần ấy năm, quản lý của Hoa hạ cũng đã thay đổi vài lượt, loại đấu pháp đặc thù này cũng không còn là bí mật nữa, lần này xuất hiện ở server mới cũng không có gì kỳ lạ. Nhưng khiến Tạ Quang Nghị cảm thấy nghi hoặc là, Đường Môn trong đội ngũ hôm nay cứ cho anh một cảm giác "như đã từng quen biết"…

…Là anh ta sao?

Tuyển thủ cấp đại thần như anh ta, lại rảnh đến không có gì làm chạy đi server mới chơi lại sao?

Tạ Quang Nghị nhíu mày trầm tư một lát, mới lấy ra di động gọi đi đến cho người nọ.

Rất nhanh, bên tai liền truyền đến giọng nói trầm thấp của đặc biệt của nam nhân độ tuổi trung niên "Tiểu Tạ, có chuyện gì sao? Trễ thế rồi còn chưa nghỉ ngơi?"

Tạ Quang Nghị nói "Quản lý, chuyện Lưu Xuyên về nước anh biết chưa? Có thử liên hệ với Lưu Xuyên chưa?"

Lê Huy nghe vậy hơi khựng một chút, mới nói "Cậu ta sau khi về nước liền đổi số di động, anh không có cách liên lạc với cậu ta, gửi mail cậu ta cũng không trả lời."

Tạ Quang Nghị nói "Anh tính mời Lưu Xuyên trở lại Hoa Hạ, tiếp tục làm đội trưởng đúng không?"

Lê Huy nói "Quả thực anh đang có ý này, nếu có thể gọi Lưu Xuyên trở về đương nhiên là tốt nhất."

Cửa phòng sau lưng đột nhiên mở ra, một thanh niên trên tay khoác chiếc áo khoác vest đặt chân lên bậc thềm phòng, vừa định đổi giày, nghe được đối thoại trong phòng vang ra lập tức dừng lại động tác.

Tạ Quang Nghị nói "Còn một năm nữa là Lưu Xuyên tốt nghiệp, với tính cách của Lưu Xuyên trước giờ, một năm trước tốt nghiệp này anh ta chắc chắn sẽ không quan tâm đến giới tuyển thủ liên minh bên này. Lưu Xuyên về nước không báo với chúng ta, lại đổi số điện thoại, cũng chính là muốn báo cho chúng ta biết thái độ của mình."

Lê Huy nói "Anh biết, nên anh mới định trước mời cậu ta về làm cố vấn lâm thời cho đội, chờ khi nào cậu ta tốt nghiệp rồi lại trở về vị trí đội trưởng."

Tạ Quang Nghị cau mày "Nếu vậy anh tính xử trí như thế nào với Lương Tân Hải?"

Lê Huy khụ một tiếng "Đây đích thực là một nan đề. Nói như thế nào nhỉ, Tiểu Lương cậu ấy rất khá, tính

cách cũng tốt lắm, nhưng mà… bởi vì tính cách của cậu ấy quá ôn hoà, không trấn được đám đội viên Hoa Hạ, đó cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến cho thành tích của Hoa Hạ tụt dốc thấy rõ sau khi Lưu Xuyên rời đi. Vốn dĩ người có tư cách thay thế làm đội trưởng nhất là em, nhưng em lại không chịu làm. Không hiểu sao trước lúc Lưu Xuyên rời đi lại cực lực đề cử Lương Tân Hải, nói thật anh là anh không đồng ý."

Ở thềm cửa đột nhiên truyền đến vài âm thanh lạ, Tạ Quang Nghị ngoái đầu nhìn lại, phát hiện ở nơi ấy có bóng người, lập tức hạ giọng "Quản lý, bên tôi đang có chút việc, ngày mai gọi lại nói sau."

Ngắt cuộc gọi rồi, Tạ Quang Nghị liền đứng dậy bước ra ngoài thềm cửa xem, quả nhiên thấy Lương Tân Hải đang đứng ở đó.

Thanh niên vẻ mặt có chút say, hai gò má ửng hồng, tây trang khoác trên khuỷu tay cũng có vài nếp nhăn, thoạt nhìn có hơi chật vật.

Tạ Quang Nghị hỏi "Trở về lúc nào?"

Lương Tân Hải tằng hắng một tiếng, sờ sờ chóp mũi "Mới vừa vào cửa."

Tạ Quang Nghị nhíu mày "Lại uống rượu?"

Lương Tân Hải nói "Đành chịu thôi, mấy trường hợp xã giao như vậy bị người ta mời rượu muốn cũng không từ chối được…"

Tạ Quang Nghị bước tới dìu Lương Tân Hải đến cạnh giường, sau đó rót cho cậu ta một cốc nước ấm, thấp giọng nói "Uống nước trước đi."

Lương Tân Hải cúi đầu uống nước, uống hết non nửa cốc mới mở miệng nói "Dương Kiếm mời ăn tối, bảo là giới thiệu đội trưởng Phương Chi Diên của chiến đội Tuyết Lang mới gia nhập liên minh năm nay cho mọi người làm quen, hai người họ luân phiên nhau mời rượu mọi người, uống tới suýt nữa là ói luôn… Anh từ chối không đi quả là sáng suốt."

Tạ Quang Nghị nói "Tôi không thích mấy trường hợp ồn ào như vậy, những đội trưởng khác đều đến sao?"

Lương Tân Hải nói "Ừm, mấy đội trưởng khác đều đến, có lẽ bọn họ cũng muốn nhân cơ hội này tỉm hiểu một chút về chiến đội Tuyết Lang, đội ngũ mới này quả thực rất thần bí, ai cũng đoán không ra."

Tạ Quang Nghị hơi hơi nhíu mi đầu "Phương Chi Diên người này, chỉ nhìn cách anh ta mời rượu người khác liền có thể thấy được là người thế nào, bình tĩnh ung dung, lại có thể nhẫn nhịn, không đơn giản. Nghe bảo anh ta chơi trị liệu, trước giờ trong liên minh chưa từng có đội trưởng nào chơi trị liệu, phong cách của chiến đội này thế nào chẳng ai biết, không thể không đề phòng."

Lương Tân Hải ừm một tiếng, lại cúi đầu uống nước.

Tạ Quang Nghị bước đến ngồi xuống cạnh cậu, im lặng một chút mới thấp giọng hỏi "Mới nãy tôi nói chuyện điện thoại với quản lý, cậu đã nghe hết phải không?"

"…Ừm…" Sắc mặt Lương Tân Hải có hơi xấu hổ.

Tạ Quang Nghị nói "Quản lý đang rất muốn mời Lưu Xuyên trở lại làm đội trưởng cho Hoa Hạ, cậu biết không?"

Lương Tân Hải yên lặng gật đầu.

Tạ Quang Nghị nói "Sau lần Lộc Tương thua Lưu Xuyên trên lôi đài hữu nghị lần đó bị truyền ra ngoài, tất cả các tuyển thủ trong giới đều biết tin Lưu Xuyên đã trở lại, rất nhiều chiến đội đang im lặng quan sát động tĩnh của Hoa Hạ chúng ta. Quản lý cũng đã sớm sốt ruột đến đứng ngồi không yên, luôn nghĩ cách liên hệ Lưu Xuyên. Có điều Lưu Xuyên về nước liền đổi số di động, quản lý gửi mail anh ta cũng không trả lời, tôi phỏng chừng qua hai ba bữa nữa, quản lý sẽ chịu không được trực tiếp đến trường tìm Lưu Xuyên."

Lương Tân Hải "…"

Tạ Quang Nghị quay sang nhìn thanh niên bên cạnh mình "Cậu hi vọng Lưu Xuyên trở về sao?"

Lương Tân Hải xiết chặt cốc nước trong tay, mạnh đến nỗi đầu ngón tay trở nên trắng bệch.

Trầm mặc một lúc thật lâu, cậu mới nhẹ giọng nói "Sau khi Xuyên đội rời đi, tất cả mọi người đều lấy em ra so sánh với anh ấy, Lương đội không bằng được Xuyên đội, thành tích của Hoa Hạ tuột dốc rồi lại tuột dốc… Những lời đồn đãi như vậy em đã nghe qua vô số lần… Bởi vì Lưu Xuyên tạo ra một Hoa Hạ khởi điểm quá cao đi, bốn chiếc cúp quán quân liên tục, đại mãn quán toàn năm, người tiếp sau căn bản không cách nào siêu việt được…" Lương Tân Hải dừng một chút, mới nói tiếp "Em tiếp nhận chức vị đội trưởng, rất nhiều người trong Hoa Hạ đều không phục, quản lý cũng không ủng hộ em, những chuyện này em đều biết hết…"

Nhìn bộ dạng cúi đầu ủ rũ, mặt mày thất lạc của thanh niên, Tạ Quang Nghị cũng nhịn không được đau lòng.

Khắp cả liên minh này, đội trưởng bị áp lực lớn nhất tuyệt đối là đội trưởng Lương Tân Hải của Hoa Hạ.

Lúc Lưu Xuyên còn ở, Hoa Hạ hàng năm đều có thể tiến vào tứ cường, sức ảnh hưởng của Lưu Xuyên với Hoa Hạ là vô cùng lớn, khôi lỗi Đường Môn của anh không những là chỉ huy chiến thuật, còn là trung tâm đấu pháp của toàn bộ đội ngũ, tuyệt đối có thể nói rằng toàn bộ Hoa Hạ đều là lấy Lưu Xuyên làm bán kính quây thành một vòng tròn. Sau khi Lưu Xuyên rời đi rồi, chiến thuật của Hoa Hạ bắt buộc phải một lần nữa thiết lập lại, thành tích tuột dốc cũng là chuyện bình thường.

Nhưng truyền thông sẽ không chú ý đến những điều như vậy, các phóng viên chỉ biết dùng các kiểu tiêu đề như "Xuyên đội rời đi, Hoa Hạ trượt ngã không dậy nổi" vân vân để hấp dẫn ánh mắt của người đọc, mà ngay cả fan hâm mộ cũng sẽ lấy lý do vì "Xuyên đội nghỉ thi đấu" nên thành tích Hoa Hạ mới tuột dần như vậy…

Mùa giải thứ tám, Hoa Hạ đoạt á quân, Lưu Xuyên tuyên bố chính thức rời đi.

Mùa giải thứ chín, Hoa Hạ lắc lư chật vật đến suýt nữa không vào được cả vòng thi đấu chính thức, quả thực không khác gì tụt dốc không phanh…

Lưu Xuyên rời đi, gánh nặng đội ngũ được trao lại cho Lương Tân Hải, chuyện này khiến tất cả mọi người đều cảm thấy shock. Cao thủ trong Hoa Hạ quả thực là nhiều như mây, các đội viên thực sự nghĩ không ra tại sao Xuyên đội trước khi rời đi lại chọn Lương Tân Hải làm đội trưởng kế nhiệm? Lương Tân Hải chỉ là một tuyển thủ bình thường như bao người tuyển thủ khác trong đội, hơn nữa tính cách lại không nóng không lạnh, tính cách thành thật, khiến ai nhìn vào cũng cảm giác rất mềm yếu, dễ bắt nạt…

Trước giờ, phong cách của chiến đội Hoa Hạ vẫn luôn là mạnh mẽ ương ngạnh, chiến đội cũng có rất nhiều cao thủ cấp đại thần, nhưng lại để một người như vậy làm đội trưởng, khiến vô số người không phục. Lương Tân Hải bị Lưu Xuyên ép lên làm chuyện bất khả thi như vậy nhưng vẫn khiên trì nhận vị trí đội trưởng. Trong nửa năm nay, cậu vẫn luôn buộc bản thân thay đổi để thích ứng với chức vị này. Mà quả thật cậu cũng thay đổi rất nhiều, từ một thanh niên mỗi lần đối mặt với phóng viên truyền thông đều đỏ mặt ấp úng lúc trước, bây giờ đã có thể mỉm cười ứng phó các vấn đề gay gắt từ phía truyền thông.

Chỉ là… những lúc chỉ còn lại một mình, trong lòng cậu vẫn sẽ cảm thấy có chút khổ sở.

Xuyên đội rời đi, đội viên không ai thừa nhận mình, fan cũng không ai muốn ủng hộ mình, đội trưởng làm như vậy thực sự là rất uất ức.

Làm đội trưởng, chẳng những phải ứng phó những lời phỏng vấn xuyên tạc trào phúng đầy chanh chua từ phóng viên, còn phải đi giải thích với nhà tài trợ, thậm chí trong nhóm fan hâm mộ Hoa Hạ cũng không có vài người thích Lương đội. Mỗi lần Hoa Hạ thua trận, tất cả mọi người đều nói: Nếu Xuyên đội còn ở thì tốt biết mấy…

——nếu Xuyên đội còn ở thì tốt biết mấy…

Lương Tân Hải vẫn luôn sống trong bóng ma như vậy, dưới sự chỉ trích của bốn phương tám hướng ập tới, cậu chỉ có thể gian nan đứng thẳng thắt lưng của mình.

Suy nghĩ một lát đột nhiên cảm thấy chua xót hết cả lòng, Lương Tân Hải sờ mũi, thấp giọng nói "Nếu quản lý muốn vậy, thì mời Xuyên đội trở về đi… Về lại cũng tốt, đội trưởng nhường lại cho anh ấy làm, có anh ấy thành tích Hoa Hạ chắc chắn sẽ…"

Tạ Quang Nghị ngắt lời "Lưu Xuyên sẽ không trở lại."

Lương Tân Hải ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn anh.

Tạ Quang Nghị nói "Anh ta chưa bao giờ là người thích đi trên đường cũ, tôi rất rõ điểm này, cho nên cậu không cần lo lắng." Tạ Quang Nghị thật lòng nhìn thẳng vào Lương Tân Hải, ánh mắt bất giác cũng nhu hoà "Bởi vì Lưu Xuyên rất xuất sắc, nên cậu mới cảm thấy mình điểm nào cũng kém cỏi hơn anh ta. Thật ra đi, cậu làm đội trưởng cũng chỉ mới nửa năm, đã rất khá rồi. Bất cứ chiến đội nào trong giai đoạn thay đổi chiến thuật, đội trưởng đều là người phải thừa nhận áp lực vô cùng lớn, cậu có thể kiên trì tới bây giờ, đã là đủ lắm rồi."

Lương Tân Hải kinh ngạc nhìn nam nhân trước mắt mình, một lát sau mới cúi thấp đầu, hốc mắt đỏ ửng nói "Nghị ca, cũng chỉ có mỗi anh tán thành đội trưởng như em…"

Tạ Quang Nghị bất đắc dĩ nói "Cậu cứ quá để tâm vào mấy chuyện vụn vặt như vậy làm gì… Thực sự đấy, cậu đã làm rất tốt. Nếu không thì trước khi sư huynh của tôi rời đi, cũng sẽ không cố sức đề bạt cậu làm đội trưởng, cậu như vậy là đang nghi ngờ mắt nhìn người của Xuyên đội sao?"

Lương Tân Hải nghi hoặc nói "Nhưng Hoa Hạ có rất nhiều người mạnh hơn em, em không hiểu tại sao Xuyên đội lại chọn em…"

Bởi vì vậy mới chọn cậu đấy…

Lúc trước khi Lưu Xuyên chuẩn bị rời đi, vấn đề người kế tục chức vị đội trưởng từng khiến quản lý Lê Huy vô cùng đau đầu. Hoa Hạ rất nhiều cao thủ mạnh, nên bất kể là để người nào lên làm đội trưởng, đám còn lại đều sẽ không chịu phục. Thành ngữ cũng có câu, một núi không thể có hai hổ, huống hồ gì ở đây tận ba bốn năm con hổ?

Phải làm cách nào mới tốt?

Chọn con hổ này sẽ khiến mấy con khác khó chịu trong lòng cắn người bậy bạ; Tuyển con khác cũng sẽ khiến con này khó chịu gây sự.

—— đã vậy thôi thì chọn một con cừu làm đội trưởng cho rồi đi.

Lưu Xuyên nói, cường cường đối nhau chỉ khiến đội ngũ nhanh chóng sụp đổ, điều hoà cùng dung hợp mới là con đường lâu dài. Hoa Hạ cần chính là một vị đội trưởng ôn hoà như thế, cho nên người thích hợp nhất là Lương Tân Hải.

Vì thế, cừu nhỏ Lương Tân Hải bị ép đi làm chuyện bất khả thi, lên làm đội trưởng mới của Hoa Hạ.

Lúc ấy Lương Tân Hải cũng chỉ vừa mới đầy 20 tuổi, Tạ Quang Nghị cũng từng cảm thấy quyết định này của sư huynh quá mức lớn mật…

Lưu Xuyên lại cười tủm tỉm bảo rằng "Tiểu Lương đấy, tính cách rất mềm mại, lại có sức chịu đựng nhẫn nhịn hơn người, tôi coi trọng cái chất "cừu bông" của cậu ta, đội ngũ này để cậu ta dẫn dắt tuyệt đối là thích hợp!" Lưu Xuyên nói xong, vỗ vai Tạ Quang Nghị "Với lại, không phải còn cậu đó sao?"

Nói xong, người này liền xách mông chạy mất.

Toàn bộ giới liên minh vì thế mà chấn động, chiến đội Hoa Hạ mất đi Lưu Xuyên, đội trưởng mới lại là một thanh niên dễ xấu hổ đỏ mặt?

Lưu Xuyên tên kia, đang giỡn mặt với chúng ta sao?

Cừu nhỏ Lương Tân Hải mỗi lần đều bị các phóng viên chèn ép, nhưng chưa từng cãi lại hay nổi nóng, luôn luôn mỉm cười dễ dãi, thật lòng trả lời các vấn đề hóc búa được đưa ra…

Các đội trưởng của chiến đội khác nhìn đều cảm thấy rất không nỡ——

Lưu Xuyên tên kia, phủi mông liền chạy đi mất, đẩy một con cừu nhỏ run rẩy vào nơi dã thú chạy loạn như vậy mà được sao?

Thân làm đội phó, Tạ Quang Nghị tất nhiên hiểu rõ nỗi khổ sở trong lòng Lương Tân Hải. May là tính cách Lương Tân Hải thuộc về đạm nhạt, không nóng không lạnh, chứ đổi làm người khác mà bị phóng viên làm khó dễ như vậy, phỏng chừng đã sớm ném bàn phím chạy mất.

Lương Tân Hải còn trẻ, cần có một quá trình để trưởng thành; Lưu Xuyên vừa mới rời đi, Hoa Hạ vẫn chưa hồi phục nguyên khí, về sau nhất định sẽ từ từ khá hơn.

Tạ Quang Nghị quay đầu lại, phát hiện Lương Tân Hải đang im lặng cúi đầu uống cốc nước, từng ngụm từng ngụm chậm rãi uống, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Lương Tân Hải tuổi tác bằng với Dương Kiếm, đều ở lứa 20, cùng là đội trưởng trẻ tuổi hiếm hoi trong liên minh, lại cùng chơi Võ Đang, rất thường hay bị các phóng viên đặt cạnh nhau so sánh. Mà một Dương Kiếm vừa mới dẫn dắt Trường An đoạt quán quân càng làm nổi bật sự vô năng của Lương Tân Hải.

Lương Tân Hải là Võ Đang khí tông, Dương Kiếm là Võ Đang kiếm tông.

So với một kiếm khách lợi hại cùng nổi trội như Dương Kiếm, Lương Tân Hải càng giống một vị pháp sư, tính cách ôn hoà hơn nhiều lắm. Dương Kiếm tựa như một con cua bò ngang, tâm tình khó chịu liền dùng càng kẹp chết người khác. Còn Lương Tân Hải, lại giống một chút rùa cõng trên người chiếc mai nặng nề, yên lặng chậm chạp tiến về phía trước.

—— cơ mà, ai dám nói chú rùa chậm rãi bò tới sẽ vĩnh viễn thua kém một con cua hoành hành bá đạo?

Ánh mắt của Tạ Quang Nghị dừng lại trên đỉnh đầu của thanh niên.

Tóc của cậu thuần màu đen, đen nhánh tựa như mực, vươn tay xoa một cái, đầu ngón tay xỏ xuyên qua những sợi tóc mềm mại bóng loáng…

Một đội trưởng trẻ tuổi chỉ mới 20, con đường phía trước còn rất dài…

Bị đội phó nhà mình xoa đầu, Lương Tân Hải kinh ngạc ngước lên nhìn, vô cùng ngoài ý muốn bắt gặp nét cười rất nhẹ trong mắt của Tạ Quang Nghị.

Tạ Quang Nghị rút tay về, nhẹ giọng nói "Tiểu Lương, Hoa Hạ đối với Lưu Xuyên, hay Lưu Xuyên với Hoa Hạ, tất cả đều đã là quá khứ… Cứ mặc kệ người ngoài muốn nói gì thì nói, hiện tại đội trưởng của chiến đội Hoa Hạ, chính là cậu."

Tạ Quang Nghị vỗ vỗ bả vai của thanh niên cổ vũ "Chuyện cậu cần làm không phải là vượt qua Lưu Xuyên, chỉ cần không trái với lương tâm, làm tốt hết sức có thể, là đủ rồi."

55. Quyển 2 - Chương 50: Tổng Quản Tài Vụ

Đợi hai vị cao thủ của Hoa Hạ rời đi rồi, bốn người Lưu Xuyên mới bắt đầu kiểm kê lại thu hoạch của hôm nay.

Hôm nay năm lượt đánh phụ bản anh hùng đều rất hiệu suất, nên phần thưởng cũng phong phú cực kỳ: đá ngũ hành tổng cộng hơn một trăm cái, gấm tô châu cùng cẩm đoạn tính cũng có bảy tám trăm, một đống trang bị xanh của các môn phái, trang bị tím cũng không kém chút nào, nhìn thôi cũng hoa cả mắt…

Lý Tưởng hạnh phúc đến muốn chết mất, cảm giác cứ như bị cả núi tiền xu chôn vùi ấy, quá đã!

Thanh Phong Đạo Trưởng vừa sắp xếp lại vừa nói "Tài liệu với trang bị lần này nhiều quá, trang bị tím tôi treo lên cửa hàng bán, nhưng mấy thứ khác phỏng chừng không đủ chỗ, hành lý lẫn kho hàng đều đầy rồi."

Lưu Xuyên ngẫm nghĩ, nói "Đạo trưởng, lần trước có bảo với anh chuyện lập công hội đó, bây giờ làm luôn đi?"

Thanh Phong Đạo Trưởng "Tự chúng ta lập công hội sao?"

Lưu Xuyên nói "Mở cái acc phụ lập công hội, mở ra kho hàng để chúng ta dùng, tôi đi hỏi bạn tôi một tiếng đã."

Lưu Xuyên gửi sms cho Tần Dạ "Cho tôi mượn tài khoản Thất Dạ Tuyết của cậu mở cái công hội được không?"

Tần Dạ trả lời "Tuỳ tiện."

Lưu Xuyên mở lại giao diện game, nói "Đệ tử, log vào acc Thất Dạ Tuyết rồi chạy tới chỗ quản lý viên công hội, lập đại một cái công hội cấp thấp đi, sẵn mở luôn kho hàng công hội ha. Rồi trở lại giao dịch hết mấy tài liệu chuyển qua acc Thất Dạ Tuyết, sau đó bỏ vào kho hàng."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghi hoặc "Thất Dạ Tuyết là?"

Lưu Xuyên cười "Một người bạn ngoài đời của tôi, tin được mà, yên tâm."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghe vậy cũng không nói gì nữa.

Lát sau, Lý Tưởng dùng acc Thất Dạ Tuyết đi với Lưu Xuyên đến chỗ quản lý công hội của Giang Lăng thành, Lưu Xuyên giao dịch cho cậu năm nghìn kim tệ nói "Lập một cái công hội cấp một là đủ rồi, tiền còn dư thăng cấp kiến trúc công hội, mấy thứ như dược phòng hay trù phòng không cần tăng, chỉ tăng kho hàng thôi."

Lý Tưởng hỏi "Tên công hội đặt là gì sư phụ?"

Lưu Xuyên nói "Tuỳ tiện đi."

Vì thế, Lý Tưởng thật sự gõ vào "Công hội tuỳ tiện."

Trên đầu Thất Dạ Tuyết trong nháy mắt xuất hiện danh hiệu "Hội trưởng công hội tuỳ tiện"

Lưu Xuyên nhịn cười nói "Được đấy, tên như này vừa nghe liền biết có tiền đồ."

Lý Tưởng nghe theo lời dặn của Lưu Xuyên, nâng kho hàng công hội lên tới cấp 3. Kho hàng cấp 1 có 50 ô trống đặt đồ, lên tới cấp 3 có tận 150 ô trống, dư dả cho bọn họ để đồ.

Lý Tưởng bắt đầu vứt hết đống đồ trong hành lý của mình vào kho hàng công hội, Ngô Trạch Văn thấy cậu ta vứt lung tung mỗi thứ một nơi, mới chịu không nổi nói "Để tôi xếp lại cho."

Lý Tưởng nói "Ok, vậy ông làm đi, tui đi WC phát."

Ngô Trạch Văn gật đầu, ngồi vào chỗ của Lý Tưởng, nhanh chóng phân loại cùng sửa sang lại toàn bộ tài

liệu.

Trang đầu tiên của kho hàng đặt gấm tô châu cùng cẩm đoạn, một lốc chồng tối đa 50 cái, hơn mười lốc nằm song song với nhau thoạt nhìn có hơi đồ sộ. Trang thứ hai dùng để xếp đá ngũ hành, xếp theo từng loại riêng biệt dựa theo kim mộc thuỷ hoả, năm loại đá với năm màu khác nhau được đặt kề cận từng đám từng đám, nhìn liền đẹp mắt! Trang thứ ba thì để đặt các trang bị của các môn phái, cũng dựa theo loại hình tách ra mà xếp…

Ngô Trạch Văn dùng một phút sửa sang lại toàn bộ kho hàng thật chỉnh tề, sau đó đưa tay đẩy kính mắt, đứng dậy trở về chỗ ngồi.

***

Lý Tưởng đi WC trở về, vừa thấy kho hàng công hội, lập tức há mồm trợn mắt! Nhìn một đám ô vuông đặt đồ phân loại từng vùng riêng biệt, hệt như một cái siêu thị bách hoá! Lý Tưởng ngứa tay chụp cái ảnh màn hình kho hàng phát đến kênh đội ngũ nói "Các đồng chí, mau mau đến xem kho hàng của chúng ta!"

Thanh Phong Đạo Trưởng phát cái biểu tình chảy mồ hôi "Chỉnh tề quá vậy…"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm "Này nhất định là bà xã sắp xếp rồi đúng không?"

Ngô Trạch Văn nói "Ừ."

Lưu Xuyên lập tức giơ ngón tay khen ngợi "Đúng là chuyên gia xếp kho hàng ha!"

Lý do của Ngô Trạch Văn rất đơn giản "Xếp chỉnh tề thì tiện cho việc thống kê cùng sửa sang lại hơn. Hôm nay thu hoạch từ đánh phụ bản bao gồm: 125 cái đá ngũ hành cấp 3, gấm tô châu 450 cuộn, cẩm đoạn 450 cuộn, trang bị xanh 124 món, trang bị tím các môn phái 30 món, 6 cái tài liệu màu cam."

Lý Tưởng lập tức chảy nước miếng "Quá đỉnh!"

Lưu Xuyên cười nói "Cứ thế mà cố lên!"

Ngô Trạch Văn đột nhiên mật cho Lưu Xuyên "Mới nãy lần đánh phụ bản cuối cùng dạy hai người bên Hoa Hạ phương pháp đánh, anh cố ý không ra tay đúng không?"

Lưu Xuyên thấy lời này liền bật cười, bình thường học bá không yêu nói chuyện, chỉ chuyên tâm theo sau đồng đội lẳng lặng học tập, không ngờ quan sát lại cẩn thận như vậy, mới nãy Lưu Xuyên cố ý không ra tay, lấy cớ là vì giảng giải nên không tham gia đánh phụ bản, lại bị người này nhìn thấu.

Ngô Trạch Văn hỏi "Là có lý do đặc biệt gì sao?"

Lưu Xuyên nói "Ừm, nếu tôi ra tay sợ sẽ bị người khác nhận ra."

Ngô Trạch Văn nghi hoặc "Hai người bên Hoa Hạ là người quen cũ của anh?"

Lưu Xuyên cười "Chỉ là đề phòng thôi, mới nãy có lẽ Đường Môn là người quen cũ của tôi, nên mới không muốn ra tay."

Ngô Trạch Văn hoàn toàn chẳng biết gì về mấy vấn đề của chiến đội hay công hội vân vân, cứ ngỡ hai người lúc nãy là bạn cũ của Lưu Xuyên, nên cũng không hỏi nhiều, chỉ bảo "Tôi out trước, sáng mai có khoá."

Lưu Xuyên hỏi "Trường cậu không phải có gác cổng sao? Bây giờ trở về có vào trường được không?"

Ngô Trạch Văn nói "Không sao, có thể gõ cửa nhờ dì quản lý mở cửa cho vào, có điều sẽ bị ghi lại tên. Nếu quá 3 lượt về muộn sẽ bị báo lại cho chủ nhiệm lớp, phải nhận giáo dục phê bình."

Lưu Xuyên bừng tỉnh đại ngộ "Hoá ra là vậy! Thế hai người về trước đi!"

Lý Tưởng với Ngô Trạch Văn lần lượt rời mạng, chờ hai người họ rời đi rồi, Lưu Xuyên mới nói tạm biệt với Thanh Phong Đạo Trưởng, cũng rời mạng ra về.

Hổm rày cứ ngỡ là sau giờ đóng cổng muốn vào phải trèo tường không chứ! Hoá ra chỉ cần ghi cái tên là được, đơn giản quá rồi…

Tối hôm đó, dì quản lý ký túc xá khu một quả thực là tức sôi máu, mới cất bước hai tên đệ tử quỷ sứ về trễ gõ cửa xin vào thì lại đến tiếp một đứa khác…

Thanh niên cao to đẹp trai cười tủm tỉm "Xin lỗi ha dì quản lý, có chút việc bận nên về trễ!"

Dì quản lý tức giận rống lên "Ghi lại tên cùng mã số mau rồi vào, lần sau đừng có lấy cớ này nữa!"

Lưu Xuyên nói "Dạ dạ dạ, dì ngủ ngon ha, cháu lên lầu trước!"

Sau đó, dưới ánh mắt đầy phẫn nộ của dì quản lý, Lưu Xuyên nhanh chóng vọt lên lầu ba.

***

Đám người của Lưu Xuyên đều rời mạng hết, còn lại một mình Giang Thiếu Khuynh vừa rảnh lại vừa chán, anh lại thương hội tìm mua vài món trang bị của Võ Đang thái cực, sau đó lại vòng về môn phái học hết các kỹ năng cấp 30 của lưu phái này.

Trong ba lưu phái của Võ Đang, lưu phái ít người chơi nhất là Thái Cực. Bởi vì cả kiếm tông và khí tông đánh đều tạo ra sát thương cao, kiếm chiêu cùng hiệu ứng lại đặc biệt xinh đẹp, nên được người chơi ưu ái cũng là chuyện bình thường. Còn thái cực lại là lưu phái dùng chậm đánh nhanh, mỗi lần dùng kỹ năng đều phải đứng cast, đánh chậm lại còn là phụ trợ, khiến rất nhiều người mất kiên nhẫn.

Có câu "Thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái", hầu hết kỹ năng của lưu phái thái cực Võ Đang đều lấy thái cực âm dương bát quái trận làm trụ cột đặt ra, lợi dụng các loại trận pháp để cung cấp hoàn cảnh cùng hỗ trợ đội hữu, cũng gây ra phiền toái cho đối thủ, có thể xem như lưu phái thuộc dạng khống chế toàn diện.

Các đại hình trận pháp khi sử dụng cần cast kỹ năng, lại rất chậm, nhưng phạm vi trải rộng lại cực kỳ lớn.

Giang Thiếu Khuynh thử sử dụng một cái trận thái cực, đồ đằng pháp trận thái cực âm dương chậm rãi hiện ra, bao phủ gần như nửa cái quảng trường, đây là trận giảm tốc quan trọng nhất của Võ Đang thái cực, tất cả các đối thủ một khi đặt chân vào phạm vi trận pháp sẽ bị giảm tốc độ.

Lẽ đương nhiên, một kỹ năng cần thời gian để cast thì cũng có thể bị đánh gãy giữa chừng, một khi bị ngắt đoạn thì không thể phóng ra trận pháp. Cho nên đa số những người chơi đi theo lưu phái này đều cần có sức quan sát cục diện mạnh, để tổng hợp lại các vị trí trong chiến đấu làm ra phán đoán, nên cắm trận pháp nào, hay là cắm trận pháp chỗ nào…

—— mình thật sự hợp với lưu phái này sao?

Trong lòng Giang Thiếu Khuynh cũng không rõ lắm, nhưng anh lại vô cùng bội phục Hải Nạp Bách Xuyên, nếu Xuyên đội bảo anh đổi loại hình, vậy cứ thử xem đi.

Kể từ hôm nay, trở thành một vị đạo trưởng thực sự…

Những người chơi đi ngang qua thành Giang Lăng đều tò mò nhìn vị Thanh Phong Đạo Trưởng một mình đứng ở cổng thành, tựa như một tên ngu ngốc mới tập chơi không ngừng cắm trận thái cực, trận pháp này vừa hết lập tức cắm một cái khác, khiến cho phạm vi xung quanh hắn vẫn luôn bị bao trùm bởi trận pháp thái cực, người này muốn làm gì đây?

Có vài người rảnh rỗi lại tò mò đứng bên cạnh quan khán, Thanh Phong Đạo Trưởng lại không hề bận tâm tới họ, tiếp tục tự mình ra sức cắm trận pháp.

Đúng lúc này, bên góc trái khung chat lại xuất hiện dòng thông báo của hệ thống: Hảo hữu [Thất Dạ Tuyết] đã lên mạng.

Giang Thiếu Khuynh ngạc nhiên, đại sư, Ngũ Độc với Đường Môn ba người mới nãy đều bảo phải rời mạng để về ký túc xá ngủ, sao mới được một lát lại online rồi?

Lúc này lên mạng tự nhiên không phải Lý Tưởng, mà là chính chủ Tần Dạ.

Tần Dạ nhìn nhân vật của mình, hai hàng lông mày nhăn chặt—— tình huống quỷ quái gì đây? Nhân vật trên đầu khi không xuất hiện danh hiệu "Hội trưởng công hội tuỳ tiện", cấp bậc cũng lên 33, cả người full trang bị tím… tên đại sư nhị hoá kia mới có một ngày đã khiến cho acc của mình biến thành ra như vầy sao?

Đám người Lưu Xuyên không online, tên duy nhất còn sáng trong danh sách hảo hữu là một Võ Đang tên Thanh Phong Đạo Trưởng.

Tần Dạ một mình buồn chán, đi dạo một vòng quanh cửa thành Giang Lăng, cũng bắt gặp Thanh Phong Đạo Trưởng đang đứng đó cắm thái cực trận. Tần Dạ đứng nhìn một lát mới nhịn không được nói "Làm gì có Võ Đang nào đem trận pháp cắm ngay bản thân mình, bộ tính làm cái bia sống cho người khác ngắm hả?"

Tần Dạ nói chuyện nổi danh là bén nhọn, Giang Thiếu Khuynh bị nói như vậy cũng thấy hơi xấu hổ, thu thế lại nói "Mới bắt đầu chơi, để anh chê cười."

Tần Dạ hỏi "Lưu Danh Bách Thế có quen không? Sao danh sách hảo hữu của tôi lại có cậu?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Anh ta bảo mượn acc của cậu lập một cái công hội để dùng kho hàng, nên chúng tôi thêm bạn để gửi đồ cho nhau."

Tần Dạ nghe vậy liền hiểu "Ồ, cậu cũng là đội hữu của tên kia?"

Giang Thiếu Khuynh "Ừm."

Tần Dạ đang buồn chán, lại ngứa tay, liền gửi lời mời luận bàn qua cho đạo trưởng, muốn thử xem trình độ người này thế nào.

Năm giây đếm ngược chấm dứt, hai người bắt đầu.

Tần Dạ tự nhiên đổi sang tâm pháp Nga My trảo, hết đếm ngược liền nhanh chóng giơ trảo đánh tới, đạo trưởng bên kia phóng kỹ năng không có trình tự lại cực kỳ hỗn loạn chẳng ra làm sao cả. Tần Dạ đánh hai cái liền phát hiện người này tuyệt đối là tân nhân, lập tức dừng lại, không chút khách khí nói "Mới bắt đầu chơi thái cực sao?"

Giang Thiếu Khuynh trả lời "Đúng vậy, kỹ năng chưa thục lắm."

Tần Dạ hỏi “Lúc trước chơi cái nào?”

Giang Thiếu Khuynh “Võ Đang kiếm tông.”

“Tên Đường Môn kia bảo cậu đổi lưu phái chơi à?”

“Ừm”

“Tính cách này đổi qua chơi thái cực là đúng rồi.”

Giang Thiếu Khuynh “…”

Đây là… khích lệ sao?

Tần Dạ nói “Muốn học cách bày trận pháp chuẩn xác, phải dựa vào việc tích luỹ kinh nghiệm qua vô số trận đoàn chiến. Cậu nên nhớ cậu bày trận không phải là cho bản thân, mà là cho đồng đội của mình, nên lúc bày trận không thể chỉ suy xét vị trí của bản thân, mà phải lấy đội hữu của mình làm trung tâm. Tóm lại nói vài lời cũng không khái quát hết được, chờ về sau max cấp đánh lôi đài nhiều một chút sẽ hiểu. Địa vị của đạo trưởng thái cực là phụ trợ trong đoàn chiến, đã chơi phụ trợ thì phải chuẩn bị sẵn tâm lý tuỳ thời hi sinh.”

Vị xa lạ này tuy nói chuyện giọng điệu không chút khách khí, nhưng lời nói lại rất có đạo lý, Giang Thiếu Khuynh lập tức trả lời “Cảm ơn, tôi hiểu rồi.”

Tần Dạ hỏi “Lưu Danh Bách Thế với đại sư gì đó đâu?”

Giang Thiếu Khuynh “Bọn họ bảo ngày mai có khoá nên về ngủ sớm.”

Tần Dạ nói “Ồ, thế out luôn vậy, bai bai ha.”

Thất Dạ Tuyết nói xong liền rời mạng, Giang Thiếu Khuynh lại chỉ còn một mình, quyết định đi nghiên cứu video pk.

Lúc trước đã quen một thân một mình chơi game, quen một mình một cõi ngâm trong phòng huấn luyện để luyện tập, một mình ngâm cả đêm cũng là chuyện rất đỗi bình thường…

Nhưng không biết tại sao, từ khi quen biết ba người Xuyên đội, những khi đội hữu không ở trên mạng, chỉ còn lại một mình cảm giác nhàm chán đến vô cùng…

Nhớ đến hôm nay Xuyên đội bảo sẽ lập lại một đội ngũ mới toanh trở lại liên minh, Giang Thiếu Khuynh bất giác có chút chờ mong.

Chờ đến sang năm, chiến đội được chính thức thành lập rồi, mình sẽ có thể tham gia thi đấu nhỉ?

Không cầu mong được làm chủ lực, vị trí dự bị bổ sung thôi cũng đủ rồi…

***

Chiều hôm sau, cả đám trong đội lần lượt lên mạng. Bởi vì tối qua đã đánh hết lượt anh hùng nên bây giờ mỗi người đều tự đi đánh bình thường, rớt ra một đống trang bị tập trung gửi về treo bán trên cửa hàng. Thanh Phong Đạo Trưởng cũng nâng cửa hàng lên cấp ba, thêm Ngô Trạch Văn làm quản lý.

Tham tiền Ngô Trạch Văn cực kỳ có hứng thú với mấy chuyện làm ăn kiếm ra tiền, kiểm tra bản ghi chép vốn lưu động của cửa hàng, sau đó thực sự tính toán một chút, mới đề nghị với cả đội "Hiện tại tiếp tục bán trang bị xanh không có lời, thuế của cửa hàng cấp ba rất cao, tỷ lệ thuận với tiền lời thu về của chúng ta. Hay là tháo trang bị xanh xuống hết, treo trang bị tím lên bán đi, có thể giảm giá bán rẻ một chút. Tới khoảng hai ngày nữa mọi người đều sẽ lên 35 cấp, trang bị cấp 30 sẽ nhanh chóng bị đào thải."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Được, nghe lời bà xã."

Lý Tưởng nói "Vậy trang bị xanh tính sao? Vứt đi thì tiếc quá."

Giang Thiếu Khuynh nói "Cứ để đó, tôi cầm đi bày quán ở khu bán hàng, kiểu gì cũng sẽ bán sạch."

Lý Tưởng nói "Đạo trưởng để tui phụ anh, hai người chúng ta cùng nhau bày quán, nhiều người góp sức làm nhanh hơn!"

Thế là, Thanh Phong Đạo Trưởng cùng đại sư mỗi người ôm một núi trang bị chạy lại khu giao dịch tự do ngồi xếp bằng xuống đất, bắt đầu sự nghiệp bày quán rao hàng.

Giang Thiếu Khuynh đổi tên quầy hàng của mình thành: Chuyên bán trang bị xanh 30 cấp.

Quầy hàng của Lý Tưởng cũng bị đổi tên, một hàng thiệt là dài: Bán phá giá các trang bị xanh môn phái 30 cấp giá nhảy lầu giá hộc máu!

Giang Thiếu Khuynh bình tĩnh không thèm nhìn tên ngu xuẩn ngồi cạnh mình.

Lý Tưởng ngược lại vô cùng tẫn trách nhiệm, vừa bày quán vừa siêng năng spam kênh thế giới "Khu thương hội Giang Lăng (179,183) bán phá giá nhảy lầu trang bị xanh cấp 30! Thực sự là giá nhảy lầu! Giảm giá

hộc máu đây! Các vị đi ngang không cần bỏ qua! Tám môn phái cần gì cũng có! Các huynh đệ các tỷ muội mau mau đến xem! Mại dzô mại dzô!"

Quảng cáo bị spam liên tục vài lượt, lập tức có một đám người hướng về chỗ Lý Tưởng và Giang Thiếu Khuynh bày quán, cả núi trang bị nháy mắt bị mua sạch sành sanh.

Giang Thiếu Khuynh cảm thán trong lòng: Nhị hoá đôi khi cũng rất được việc thôi…

Lý Tưởng cùng Giang Thiếu Khuynh đi bày quán dọn hàng tồn kho, Ngô Trạch Văn thì dùng quyền quản lý mới nhận được nhanh chóng sắp xếp lại cửa hàng, di dời vị trí của rất nhiều trang bị. Lưu Xuyên vô tình mở ra cửa hàng xem thử, nháy mắt thật muốn quỳ lại.

Lúc trước trang bị trong cửa hàng đều là đặt lên tuỳ tiện, bị chuyên gia kho hàng Ngô Trạch Văn sửa sang lại một chút, cửa hàng nháy mắt liền biến thân từ hàng tạp hoá trở thành siêu thị bách hoá!

Xếp đầu là cổ cầm Nga My, kế tiếp là vũ phiến Tiêu Dao, thứ ba là loan đao Minh Giáo… Tất cả các trang bị được xếp theo thứ tự phẩm chất từ thấp đến cao, vũ khí đặt một trang, trang sức đặt một trang, phòng cụ cũng một trang, cả một trang chỉnh tề toàn trang bị tím, nhìn đẹp lại bắt mắt!

Lưu Xuyên nhịn không được phát một đống ngón tay cái khen ngợi "Bà xã sửa sang đồ vật thiệt là lợi hại!"

Ngô Trạch Văn nói "Lúc trước hai người xếp rất bừa bãi, bày như vậy người khác dễ xem hơn, ấn tượng đầu tiên của khách hàng khi ghé thăm cũng sẽ tốt hơn nhiều."

Lưu Xuyên nói "Nói rất có lý, đã vậy thôi bà xã quản lý tiền đi. Anh đưa tiền của mình hết cho bà xã hen, về sau cửa hàng lẫn kho hàng đều do bà xã phụ trách sắp xếp thống kê. Tiền lời cửa hàng xem như tài chính chung của cả bọn, trang bị đánh phụ bản rớt thì treo lên cửa hàng bán thu lợi, bốn người chúng ta thăng cấp đổi trang bị sẽ dùng tiền này mua. À nhớ ghi lại sổ sách nữa, nếu không về sau sẽ rối loạn lên mất."

Ngô Trạch Văn nói "Ok, để tôi lập một cái bảng thu chi ra."

Ngô Trạch Văn nói liền làm, lập tức mở chương trình lập bảng biểu, sau đó nói "Tôi gửi anh xem nhé?"

Lưu Xuyên nói "Ok, chúng ta add QQ nhau đi."

Lưu Xuyên nói xong đồng thời gửi số QQ của mình cho Ngô Trạch Văn, không bao lâu hệ thống liền gửi đến thông báo có người thêm bạn, Lưu Xuyên đồng ý cũng thêm lại, lúc này mới phát hiện avatar của Ngô Trạch Văn là hình con chim cánh cụt QQ mà hệ thống mặc định, nickname cũng chỉ có một chữ "Văn" duy nhất, ngay cả những thứ linh tinh khác như phông nền khung tán gẫu cũng để mặc định.

Lưu Xuyên bấm mở khung tán gẫu, phát đi cái biểu tình mỉm cười.

Ngô Trạch Văn liền gửi cho anh một cái file định dạng excel, nói "Xem thử xem có cần chỉnh sửa lại chỗ nào không?"

Lưu Xuyên save file về, mở ra xem thử, vừa thấy liền muốn quỳ lần nữa!

——này có khác gì bảng báo cáo tài vụ chuyên nghiệp đâu?

Thu nhập, chi xuất, lợi nhuận, cột thống kê các loại tài liệu, cột lợi luận tiêu thụ trang bị…

Cả bảng báo cáo được trình bày rõ ràng dễ hiểu, dựa theo ngày tháng điều số liệu vào, có sẵn công thức đặt ra cho phép tính tổng lợi nhuận thu vào của cửa hàng, đến ngay cả chi phí thuê cửa hàng mỗi ngày cùng với tiền thuế cũng được liệt vào.

Càng nhìn, Lưu Xuyên chỉ càng muốn thông qua đường truyền vươn tay vò đầu Ngô Trạch Văn một cái thôi.

—— cậu làm được rất tuyệt!

Xem xong, Lưu Xuyên mới đánh chữ nói "Bảng biểu này nhìn chuyên nghiệp thật đó, cậu học kế toán à?"

Ngô Trạch Văn trả lời "Bởi vì cảm thấy hứng thú với quản lý tài vụ cho nên có đăng ký mấy khoá phụ giảng dạy về tài vụ ở trường."

Nhóc tham tiền làm một tên tham tiền cũng thật lòng tới như vậy!

Lưu Xuyên lại giơ một loạt ngón tay cái "Quả tuyệt! Cửa hàng chúng ta cũng đủ cao cấp, có cả tổng quản tài vụ chuyên nghiệp như vậy! Về sau phiền cậu rồi, phần sổ sách giao cho cậu quản lý cả đó, có một quản lý chuyên nghiệp như cậu tôi yên tâm hơn nhiều lắm:)"

Ngô Trạch Văn thật lòng nói "Ừm."

Làm một tân thủ tập chơi game, đánh phụ bản hay pk cái gì cậu cũng không biết, nhưng có thể giúp đỡ mọi người ở phương diện quản lý cửa hàng, Ngô Trạch Văn cảm thấy rất vui vẻ.

56. Quyển 2 - Chương 51: Đại Thần Tụ Hội

Cả đám đang ngồi tán gẫu với nhau thì đột nhiên góc trái hệ thống xuất hiện tin tức "Hảo hữu [Thất Dạ Tuyết] đã lên mạng.

Lý Tưởng lập tức sáng ngời hai mắt "Dạ Dạ online kìa!" dứt lời liền lập tức lẹ tay gửi mời vào đội.

——[Đại Sư Có Lý Tưởng] mời ngài gia nhập đội ngũ.

Tần Dạ vừa mới đăng nhập vào game liền thấy được lời mời này, đại sự này cũng rất nhanh tay…

Bất đắc dĩ lựa chọn đồng ý, vừa vào đội ngũ liền thấy trong đội đã có sẵn vài người, toàn là người quen cả; Lưu Xuyên, bà xã Ngũ Độc trong game của Lưu Xuyên, cả vị đạo trưởng thái cực thấy sáng hôm qua nữa.

Tần Dạ chào hỏi "Chào mọi người."

Lưu Xuyên ngạc nhiên "Sao giờ này cậu đã online rồi?"

Tần Dạ đáp "Đám người kia rủ nhau đi hát karaoke, tôi thấy đau đầu nên lười đi, ở lại một mình có chút chán nên onl game thử."

Lưu Xuyên hiểu rõ "Ồ, ra vậy. Đúng rồi, hôm qua mượn acc cậu lập cái công hội để mở kho hàng bỏ đồ, thấy không? Thu hoạch cả ngày của đội đó."

Tần Dạ mở ra nhìn thử, lập tức kinh sợ "…Nhiều quá vậy?"

Lưu Xuyên cười nói "Tại thành tích bình xét cao, thưởng cũng nhiều, còn gặp được một lượt boss ẩn, khá may mắn."

Tần Dạ vào đội được một lúc, trên màn hình của Lưu Xuyên lại xuất hiện thông báo có người xin gia nhập đội.

—— Hiệp sĩ [Tiểu lộc thích lạc đường], môn phái Cái Bang, 15 cấp, xin gia nhập đội ngũ.

Lưu Xuyên vừa thấy cái tên [Tiểu lộc thích lạc đường] này, trong lòng giật mình, vội vàng đồng ý cho vào.

Kênh đội ngũ lập tức xuất hiện dòng tán gẫu "Woa! Nhiều người quá vậy? Sư phụ em là ai? Lưu Danh Bách Thế hả?"

Tần Dạ nói "Còn phải hỏi, đặt tên cũng kéo được cừu hận trừ sư phụ em còn ai nữa?"

Tiểu lộc cười hì hì "Sư phụ!"

Lưu Xuyên có chút vô lực nói "…Sao cả đệ tử cũng tới?"

Cái Bang 15 cấp tên gọi Tiểu lộc thích lạc đường này, khỏi phải hỏi cũng biết là Lộc Tường.

Cái Bang lại cứ lạc đường, cũng chỉ duy nhất một nhà, không có chi nhánh khác.

Lưu Xuyên nhức đầu nói "Cả đám đều chạy qua đây để làm gì?"

Lộc Tường nói "Đám người kia rủ nhau đi KTV karaoke hết rồi, đệ tử không biết hát nên cùng Dạ Dạ đi tiệm Net lên mạng."

Lưu Xuyên "…Tiệm Net? Hai người cũng gan thật đấy!"

Lộc Tường nói "Có sao đâu, tiệm Net này cũng được lắm, đệ tử với Dạ Dạ ngồi thẳng thang máy lên lầu, còn chọn phòng VIP nữa, rất là an toàn."

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Được rồi, đệ tử tự đi chơi một mình đi, bên sư phụ 12 giờ còn phải đánh phụ bản nữa."

Lộc Tường cực kỳ hưng phấn "Đánh phụ bản? Lâu rồi không đánh phụ bản nhen! Mọi người tính đánh cái nào? Cho đệ tử theo với!"

Lưu Xuyên "…"

Lưu Xuyên quả thực là nghẹn một bụng không chỗ phun ra! Tần Dạ onl thì thôi, sao còn dắt tên nhóc này theo nữa?

Một cái phụ bản cấp thấp 30 cấp, cư nhiên phải tới ba vị đại thần tuyển thủ Lưu Xuyên, Tần Dạ, Lộc Tường cùng đánh…

Này thật sự khoa học sao?

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nói "Đánh Danh Kiếm Các, đừng có theo thêm phiền."

Lộc Tường nói “Danh Kiếm Các là cái nào? Lâu quá rồi chả nhớ luôn…”

Tần Dạ nói “Danh Kiếm Các là phụ bản 30 cấp, Cái Bang của cậu mới 15, giờ muốn thăng cũng không kịp.”

Lộc Tường nói “Quá đơn giản! Tìm cái acc khác là xong.”

Lộc Tường để acc Cái Bang của mình đứng ở Tân Thủ Trấn, mở danh sách công hội nhìn một loạt, xếp mấy thứ hạng đầu là các công hội trực thuộc tám chiến đội lớn, điểm số công hội đều gần gần nhau chênh lệch nhiều lắm, có vẻ như cạnh tranh rất khốc liệt. Công hội Đồng tước cũng có mặt, hội trưởng là Kinh cức điểu.

Vị hội trưởng Kinh cức điểu này hiện tại đang công tác tại tổng bộ Đồng Tước, nên Lộc Tường cũng có quen biết.

Có nên pm hỏi xin cái acc cấp 30 hông ta?

Lộc Tường gãi đầu suy nghĩ một chốc, sau đó liền phủ quyết ý tưởng này… Dù gì lần này chạy qua đây chơi cũng là lén lút, Thiệu đội không biết… Với lại nếu ra mặt hỏi người của công hội mượn acc, lại cùng Lưu Xuyên đi đánh phụ bản, đám quản lý công hội chỉ cần động não một chút cũng sẽ đoán được thân phận của Đường Môn là ai, như vậy sẽ gây rắc rối cho sư phụ.

Thiếu niên tuy tâm tư đơn thuần, nhưng lăn lộn trong giới tuyển thủ lâu như vậy, giữa các tuyển thủ có quy định ngầm là chơi acc phụ tuyệt đối không để người khác biết, này cậu vẫn luôn nhớ rõ.

Vì thế, Lộc Tường nảy ra một ý tưởng khác…

Cậu mở trang web gõ vào địa chỉ của một trang giao dịch tài khoản, cũng tìm kiếm ở khu vực buôn bán tài khoản Võ Lâm, tìm ra một đống kết quả bán acc ở server mới.

Khu bảy Điện Tín mới mở ra không vài ngày, cao nhất cũng chỉ ba mươi mấy cấp, loại tài khoản cấp thấp này mà có bán rẻ như bèo cũng chả ai mua, hiện tại đăng tin bán tài khoản đa phần là từ acc trắng đăng ký nhanh do các phòng làm việc thuận tay khi luyện thuê cho người khác, duy nhất có chỉ là cấp độ, không có trang bị, mỗi acc giá 5 tệ.

Lộc Tường rà quét danh sách bán acc một lượt, lựa tài khoản shota Cái Bang tên “Nhất cùng nhị bạch”, sau đó liên hệ phục vụ viên trực tuyến để mua tài khoản, giải khoá, cũng thay thế số di động khoá tài khoản, làm xong các thủ tục giao dịch mất mười mấy phút đồng hồ, cuối cùng tài khoản cũng vào tay!

Lộc Tường lập tức đăng nhập vào acc Cái Bang 33 cấp mới mua, pm cho Lưu Xuyên xin vào đội.

Lưu Xuyên ngạc nhiên “33 cấp? Là mượn của bên công hội sao?”

Lộc Tường nói "Không phải! Là acc trắng mua trên mạng, sư phụ sư phụ, chỗ sư phụ có trang bị Cái Bang không, cho đệ tử mấy món!"

Lưu Xuyên mở cửa hàng lật xem một lượt, lựa ra vài món trang bị của côn Cái Bang, nói "Qua bên khu thương hội Giang Lăng lấy."

Lộc Tường điều khiển Cái Bang chạy vòng vòng một lát, mới hỏi "Giang Lăng ở đâu ấy?"

Cả Tần Dạ lẫn Lưu Xuyên thấy câu này đều chỉ muốn im lặng tuyệt đối!

Mù đường đến nỗi trong game cũng lạc, bớt khờ chút được không đại thần mù đường?

Lộc Tường ngượng ngùng gãi đầu "Mọi lần online đều trực tiếp vào cạnh kỹ trang của Võ Lâm đại hội, lâu rồi hổng có dạo trong game, quên mất tiêu mấy chủ thành luôn…"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Tìm xa phu gần đó nhất chọn truyền tống thẳng qua Giang Lăng thành, sau đó mở map ra xem vị trí đồng đội rồi chạy qua."

Lộc Tường nói "Ồ ồ, vậy chờ xíu qua liền!"

***

Lộc Tường vui vẻ chạy tới Giang Lăng, rốt cuộc gặp được sư phụ.

Lý Tưởng mới vừa bán xong trang bị thu quầy hàng, thấy shota Cái Bang trong đội cứ luôn miệng gọi Đường Môn là sư phụ, liền ngứa miệng hỏi "Sư phụ, đây là?"

Lưu Xuyên nói "Suýt nữa quên giới thiệu, đây là đại sư huynh của đệ tử đấy."

Lý Tưởng lập tức ra mắt "Xin chào đại sư huynh!"

Lộc Tường phát cái biểu tình bắt tay "Cậu là đệ tử sư phụ mới thu hả? Xin chào nhị sư đệ!"

Lý Tưởng "…"

Nghe câu này cứ thấy nhột nhột là sao?

Ban đầu cái cụm từ Nhị sư huynh cũng không có ý gì xấu, nhưng kể từ khi Tây Du Ký được chiếu gây sốt

trên mạng, cái vị có hai lỗ tai to tướng cùng cái bụng tròn quay, cả ngày rầm rì rầm rì chạy tới trước mặt Tôn Ngộ Không hô to gọi nhỏ "Đại sư huynh, sư phụ bị yêu quái bắt đi rồi!" thì cụm từ nhị sư đệ liền thành nghĩa xấu

Lý Tưởng trong lòng không thích xưng hô nhị sư đệ này chút nào hết! Khiến người ta nghe liền lập tức nhớ tới Trư Bát Giới ngay!

Lộc Tường ngược lại vô cùng cao hứng vì có một vị sư đệ mới toanh, chạy đến khu thương hội Giang Lăng lấy trang bị từ sư phụ rồi lập tức mặc vào, sau đó nhảy phốc đến trước mặt Lý Tưởng gửi lời mời luận bàn!

Lý Tưởng chấp nhận luận bàn.

Lộc Tường vốn cứ ngỡ sư đệ cũng là một tuyển thủ chuyên nghiệp, vì bảo vệ uy nghiêm cùng mặt mũi của một vị sư huynh, mới vừa bắt đầu liền lập tức tung một phát giao long xuất thuỷ bổ tới, tiếp theo là liên chiêu đả cẩu bổng pháp, bùm bùm bùm mấy cái đã đánh cho Lý Tưởng úp mặt.

Lý Tưởng "…"

Lộc Tường cũng rất kinh ngạc, sư đệ này… sao yếu vậy?

Lý Tưởng cũng sợ ngây người luôn được không, cậu biết sư phụ mình rất mạnh, nhưng đại sư huynh này… có cần dữ tới vậy không?

Lưu Xuyên nhịn cười mật cho Lộc Tường "Cậu ta không phải tuyển thủ, kềm chế chút."

Lộc Tường cũng đã nhìn ra điều này, động tác hơi tạm dừng một chút, vô cùng nghiêm túc nói "Sư đệ, tốc độ tay của cậu cũng tàm tạm, nhưng mà các phái cận chiến khi pk cần lưu ý dùng khinh công một cách tối ưu nhất, nếu không gặp phải đối thủ chơi viễn trình như sư phụ, bị người ta chơi diều mà đuổi hoài không kịp chỉ có nước tức chết thôi."

Lời này của Lộc Tường bao trùm vô số oán niệm đối với sư phụ nhà mình, cận chiến đánh viễn trình phải không ngừng truy kích đuổi theo, lần nào đánh Lưu Xuyên cũng rượt tới hộc máu.

Lộc Tường nói tiếp "Sư đệ, đánh thêm vài ván đi, sư huynh làm mẫu cho mà xem."

Lưu Xuyên nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng vui mừng khôn kể.

Thiếu niên nho nhỏ từng bị anh nắm tay chỉ đạo chút một, hiện giờ không những trở thành Thần Cái đứng đầu liên mình, còn có thể sắc bén chỉ ra vấn đề của người khác, thậm chí là chủ động chỉ đạo họ…

Tuy tuổi của Lộc Tường không lớn lắm, ở chiến đội cũng rất ít chỉ đạo ai, loại chuyện như chỉ dẫn này đều là do Thiệu đội đảm nhận.

Nhưng Lý Tưởng không giống thôi!

Thân phận của Lý Tưởng là sư đệ, sư huynh đệ đồng môn thì sư huynh chỉ đạo sư đệ là chuyện đương nhiên phải làm rồi!

Vì thế, Lộc Tường vô cùng nghiêm túc cùng Lý Tưởng đánh vài trận, vừa đánh vừa giảng giải. Bởi vì Cái Bang và Thiếu Lâm đều là cận chiến, cho nên những gì Lộc Tường dạy Lý Tưởng đều có thể nhanh chóng hiểu được, nhất là khinh công truy kích các phái viễn trình, có thể nói đây là kỹ xảo vô cùng quan trọng cần nắm giữ.

Liên tục luận bàn mười ván, Lý Tưởng thực sự được lợi rất nhiều, nhịn không được nói "Sư huynh quá lợi hại! Cảm ơn sư huynh!"

Lộc Tường vò đầu "Đừng khách khí như vậy, hồi đó sư phụ cũng dạy tui như vậy đó!"

Ngô Trạch Văn đứng bên cạnh thấy Lý Tưởng pk vui vẻ như vậy, cũng muốn thử "Có thể cho tôi đánh vài ván thử không?"

Lộc Tường nghi hoặc "Vị này là?"

Lưu Xuyên lập tức nhân cơ hội trêu ghẹo "Đây là bà xã của sư phụ."

Lộc Tường nghe vậy liền dùng biểu tình quỳ xuống bái kiến "Ra mắt sư nương!"

Ngô Trạch Văn "…" Auto chặn.

Lưu Xuyên cười nói "Hai người thử đánh mấy ván xem sao."

Ngô Trạch Văn chủ động mời luận bàn.

Ngũ Độc này thân phận dù sao cũng là bà xã trong game của sư phụ mình, hơn nữa còn là nhân vật nữ, nếu là đệ tử thông thường kiểu gì cũng sẽ ngại không dám thẳng tay đánh. Nhưng Lộc Tường là ai, nổi tiếng là thẳng tính, đã đánh nhau thì ai thèm quan tâm ngươi là ai, vừa ra tay liền tung liên chiêu xử gọn Ngô Trạch Văn.

Ngô Trạch Văn bị đánh úp mặt xuống đất, bình tĩnh đẩy kính mắt nói "Lại lần nữa!"

Bởi vì chưa từng pk cùng Cái Bang, ngay cả kỹ năng của Cái Bang thế nào cũng không biết, nên đánh nhau như vầy có hơi quá sức, Ngô Trạch Văn đánh mười ván cũng thua liên tục như Lý Tưởng.

Ngô Trạch Văn đánh xong liền ngừng lại, bình tĩnh phân tích "Tôi quả thực đánh không lại cậu, tốc độ của cậu quá nhanh, tôi không thể ứng phó được."

Lộc Tường nói "Sư nương, cách đánh này có hơi giống Luân thần đúng không? Đấu pháp theo kiểu hiến tế sư nương học cũng có hình có dạng lắm, nhưng mà sư nương mới 30 cấp thôi à, chỉ gọi được 2 con pet, mà pet hồi sinh lại có thời gian cd, nên không thể liên tục gọi ra được, đánh không lại là đúng rồi."

Lưu Xuyên xen vào nói "Phải đó, cổ sư Ngũ Độc muốn thành hình phải đợi 70 cấp mới được, lúc đó học đủ năm loại pet mới có thể chân chính bày ra thực lực. Đừng nản chí ha, cậu vẫn còn là tân thủ, đệ tử của tôi chơi game này lâu rồi, đánh được như vậy cũng đã rất tốt."

Ánh mắt của Ngô Trạch Văn ẩn nấp sau lớp kính cận hơi hơi sáng lên một chút, nói với Lộc Tường "Tôi sẽ về nghiên cứu lại Cái Bang, về sau max cấp sẽ đánh lại với cậu."

Lý Tưởng ucxng nói "Đợi về sau tui max cấp hẹn đánh lại, sư huynh, tới lúc đó hẹn gặp ở lôi đài!"

Lộc Tường nói "Ok, có cơ hội hẹn gặp ở lôi đài!"

Lưu Xuyên mừng rỡ.

Không ngờ sự xuất hiện ngoài ý muốn của Lộc Tường lần này lại khiến cho hai tên tân thủ này kích phát ý chí chiến đấu!

***

Giang Thiếu Khuynh luôn ở bên cạnh đứng xem, càng nhìn càng hoảng sợ.

Cái Bang này… mạnh tới có chút khoa trương!

Cái Bang là phái cận chiến, cách thức chiến đấu nghiêng về nhanh, bạo lực nhưng cũng đầy sảng khoái! Shota Cái Bang "Nhất cùng nhị bạch" tạo hình là một bé shota đáng yêu, nhưng mỗi lần vào trận đấu, nắm đả cẩu bổng trong tay vung chiêu lại cực kỳ sắc bén, chiêu thức nhanh đến hoa cả mắt, mỗi chiêu đều chuẩn xác đánh trúng yếu hại, liên chiêu lại mau đến không nhìn ra kịp, đừng nói hai tân thủ như Ngũ Độc cùng Thiếu Lâm, sợ là ngay cả Giang Thiếu Khuynh tự mình ra đánh cũng không thể sống dưới tay cậu ta quá nửa phút!

Cậu ta gọi Xuyên đội là sư phụ, chẳng lẽ…

Đang nghĩ, đột nhiên góc trái hiện ra dòng tư tán gẫu của Lưu Xuyên "Cái Bang là Lộc Tường, Nga My là Dạ Sắc, đoán ra không?"

Giang Thiếu Khuynh "…"

Cái Bang là Lộc Tường đã lờ mờ đoán ra được, không ngờ nãy giờ đứng im Nga My lại là Dạ Sắc đại thần?

Lưu Xuyên nói "Hai đứa này rảnh rỗi sinh nông nỗi chạy qua đây chơi một chút, có muốn so với bọn họ vài chiêu không?"

Giang Thiếu Khuynh lúng túng "Sáng nay Dạ Sắc đại thần có lên mạng, tôi cũng có cùng anh ta đánh một trận, thua rất thảm."

Lưu Xuyên cười nói "Không cần bận tâm nhiều như vậy, anh mới vừa đổi sang chơi thái cực mà thôi. Lưu phái này được đặt ở vị trí phụ trợ cho cả đoàn đội, đánh đơn không phải cường hạng cũng là chuyện dễ hiểu, thua mới là bình thường."

Tuy rằng lời của Xuyên đội rất có lý, nhưng Giang Thiếu Khuynh tự hiểu rõ, bản thân mình cùng với các bậc đại thần như họ… chênh lệch nhiều lắm…

Lộc Tường thấy không ai đánh với mình nữa, liền quay qua Tần Dạ "Dạ Dạ lại đánh với em mấy ván đi!"

Tần Dạ trợn mắt "Đánh đánh đánh, cả ngày chỉ biết đánh nhau, đến chơi game thư giãn một chút thì chết à? Tôi không đánh với cậu!"

Lộc Tường gãi đầu "Nếu không… đi đánh phụ bản?"

Tần Dạ lập tức phủ quyết "Qua 12h mới reset số lượt phụ bản, mấy người bọn họ hiện giờ hết lượt rồi."

Lộc Tường nói "Em còn mà, anh cũng còn đúng không? Hay là chúng ta đi đánh vài lượt đi, con như làm quen trước.

Tiểu Lộc Tường mắc chứng thích hoạt động, không lúc nào chịu ngồi yên một chỗ, nếu không đánh nhau thì phải làm cái gì đó mới được, nếu không cậu nhóc sẽ úp lên mặt bàn ngủ gục ngay lập tức.

Tần Dạ quả thực vẫn còn lượt phụ bản, dù sao cũng rảnh rỗi mới lên chơi, cho nên chấp nhận đề nghị của Lộc Tường, cả hai lui đội lên kênh thế giới tìm đội qua đường.

Server mới người cũng đông, kênh thế giới bị spam đẩy cực nhanh, nhưng hai vị đại thần tốc độ tay cũng không kém, thấy dòng chiêu mộ "Đi Danh Kiếm Các anh hùng tuyển cao thủ biết đi" lướt đi trong đám tin

tức spam, lập tức nhanh tay nhanh mắt bấm chuột phải xin gia nhập vào đội.

Đội trưởng kiểm tra trang bị của cả hai một chút, thấy hai người đều full tím mới yên tâm cho vào đội.

Sau đó, bi kịch cũng bắt đầu…

Chưa bao giờ thích đánh phụ bản Tần Dạ, cùng với lâu ơi là lâu chưa đánh lại phụ bản Lộc Tường, ở ngay giai đoạn giết quái tiền viện cũng đã làm cho cả đội OT dẫn đến đoàn diệt hai lần…

Đội trưởng Ngạo thị quần hùng tức giận mắng "Tao gọi cao thủ trên kênh thế giới, hai thằng gà như bây vào đây làm cái quỷ gì!"

Thất Dạ Tuyết "…"

Nhất cùng nhị bạch "…"

Ngạo thị quần hùng thở phì phì nói "Có biết đánh phụ bản không hai thằng gà? Đây là anh hùng đó! Đã tay cùi còn bon chen hại người!"

—— [Thất Dạ Tuyết] bị đội trưởng [Ngạo thị quần hùng] mời ra khỏi đội ngũ.

—— [Nhất cùng nhị bạch] bị đội trưởng [Ngạo thị quần hùng] mời ra khỏi đội ngũ.

Tay cùi? Dám mắng tụi mình tay cùi!!?

Hai vị đại thần bị kick ra khỏi đội, yên lặng nhìn nhau không nói gì.

Lưu Xuyên thấy hai người bị mời ra, lập tức vui sướng nói "Bị đội trưởng mắng hả? Hai người các ngươi cũng có ngày này thôi, ha ha!"

Lộc Tường "…"

Tần Dạ "…"

Lưu Xuyên tiếp tục cười đến vô tình "Thôi đừng chui vào đội qua đường nữa, đợi 12 giờ anh mang hai đứa đi chơi."

Lộc Tường cùng Tần Dạ chỉ đành ngóc mỏ ở cửa phụ bản ngồi chờ.

May là cũng đã gần 12 giờ, số lượt vào phụ bản cũng được reset trở về 0, sáu người tổ đội rồi tập trung ở cửa phụ bản.

Lưu Xuyên nhắc nhở "Hai người vào phụ bản phải nghe chỉ huy, đừng có chưa gì đã nhào lên đấy."

Hai người tỏ vẻ: Một cái phụ bản 30 cấp thôi, chờ coi tụi này đánh cho boss bầm dập đi!

↓

[**Công bố hắc lịch sử: Đại thần đánh phụ bản**]

Lưu Xuyên: Tiếu Tư Kính, giữ boss cho chặt coi! Thiếu Lâm mà kéo boss không được thì về quê chăn vịt đi!

Tiếu Tư Kính: Tiêu, quên đổi tâm pháp.

Cả đội:…

Lưu Xuyên: Tần Dạ đừng đánh, OT OT, dừng tay dừng tay!

Tần Dạ: OT gì? Tôi đang đánh mà.

Tô Thế Luân: Ơ sao hết mana rồi?

Lưu Xuyên: Boss này hút mana, không phải nói trước rồi sao! Thấy rõ phương hướng không? Tất cả mọi người di chuyển qua hướng phía đông!

Lộc Tường: Sư phụ, hướng đông là ở bên nào?

Lưu Xuyên:…

Tần Dạ: Boss rượt tôi kìa! Lão Tiếu mau mau kéo boss lại coi.

Tiếu Tư Kính: Quên mang trang bị Thiếu Lâm phật rồi.

Tô Thế Luân: Có ai mang dược hồi mana không? Hết mana mất tiêu rồi.

Lộc Tường: Sư phụ, hướng đông rốt cuộc bên nào? Sao bản đồ không ghi vậy?

Lưu Xuyên: Chỉ huy đã bị chiếu…!

57. Quyển 2 - Chương 52: Kỷ Lục Thế Giới

Sáu người tập họp rồi cùng nhau vào phụ bản.

Dẫn theo Tần Dạ với Lộc Tường đi đánh phụ, Lưu Xuyên trong lòng quả thật có hơi kinh hồn táng đảm, cũng chuẩn bị sẵn tâm lý diệt đoàn bất cứ lúc nào. May là phụ bản Danh Kiếm Các này bản đồ chỉ bao gồm tiền viện cùng hậu viện, một đường thẳng tắp đi là được, ít nhất không cần lo Lộc Tường sẽ lạc đường…

Giai đoạn giết đám quái ở tiền viện có hơi rắc rối một chút, bởi vì cả Tần Dạ lẫn Lộc Tường đều là cận chiến, cách của Lưu Xuyên ban đầu là cho viễn trình đứng trên nóc nhà đánh quái, lần này trong đội có hai cận chiến buộc phải thay đổi đấu pháp— viễn trình vẫn tiếp tục ở trên nóc nhà đánh, còn Tần Dạ với Lộc Tường phải ở lại dưới sân đánh.

Lúc trước có nói, quái trong tiền viện đặc tính là sẽ ngẫu nhiên tạo ra debuff định thân lên người chơi. Muốn đối phó với việc này có hai biện pháp, một là dùng khoảng cách để tránh né, tỷ như khinh công lên nóc nhà đánh như các phái viễn trình, quái đánh không tới tự nhiên sẽ không gây debuff. Cách còn lại khó khăn hơn rất nhiều, chính là ở ngay lúc quái tạo ra debuff lên mình lập tức khống chế ngược lại con quái đó, sẽ có thể tiêu trừ debuff trên người mình.

Tần Dạ với Lộc dù sao cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp, năng lực lĩnh ngộ cùng phản xạ đều thuộc hàng đứng đầu liên minh, Lưu Xuyên giải thích một chút, cả hai người đều xem như nắm được nguyên lý phụ bản, chỉ mỗi việc đơn giản là khống chế quái sao có thể làm khó được họ?

Lộc Tường trong tay trường côn tung ra kỹ năng hoảnh tảo thiên quân, sát thương kèm theo hiệu quả đánh ngã toàn bộ quái, Tần Dạ lập tức dùng phối hợp nhiếp hồn trảo gây ra xuất huyết quần thể, đánh đến 6 con quái té ngã đứng dậy không nổi!

Đến lúc đánh boss 1, Lưu Xuyên cũng nhân cơ hội boss nói chuyện giải thích đấu pháp. Cả Tần Dạ lẫn Lộc Tường đều là cao thủ khinh công, tự nhiên không thành vấn đề, cộng thêm Lý Tưởng vạn năm mặt đen, mỗi lần boss điểm danh đều trúng ngay cậu chàng, những người còn lại chỉ việc rượt theo sau boss đánh là được.

Tần Dạ học theo Lưu Xuyên bám sát sau lưng boss phóng kỹ năng, trảo vuốt vung lên liên tục, không mấy chốc liền chồng mười tầng debuff xuất huyết.

Lý Tưởng bớt thời gian đánh chữ khen trên kênh đội ngũ “Dạ Dạ chơi Nga My trảo lợi hại ghê!”

Tần Dạ không thèm khách khí, ờ một tiếng.

Sắp chán đến muốn chết luôn rồi đây! Boss phụ bản rập khuôn hệt như nhau, không biết tuỳ cơ ứng biến là gì, đánh chơi cũng lên mười tầng xuất huyết…

Lộc Tường ngược lại rất vui vẻ, boss đánh cỡ nào cũng không thèm phản kháng, cảm giác như đang đánh cọc gỗ vậy, thiếu niên liên tục vung côn, coi như đang tập liên chiêu.

Boss 1 bị cả đám "hội đồng" nhanh chóng gục ngã.

Ngô Trạch Văn theo thói quen nhìn thoáng qua thời gian đánh cùng số liệu dps, trong lòng cứ cảm giác lần này có gì đó là lạ… Hôm nay đánh quái lẫn boss đều rất nhanh, đánh chết boss 1 chỉ tốn không tới 4 phút, bình thường dùng đến 5 phút mới đánh qua được boss này…

Đoàn người tiếp tục tiến về hậu viện, sau khi đánh xong đám quái, Trạch Văn cùng đạo trưởng chia nhau đi khống chế hộ vệ, Lý Tưởng kéo boss, ba người Lưu Xuyên, Tần Dạ và Lộc Tường phụ trách đánh boss…

Thấy máu boss rút như tụt dốc, danh sách cừu hận cũng rối loạn cả lên, Lưu Xuyên vội vàng đánh chữ nói trên kênh đội "Hai người kềm chế một chút coi! Sắp OT rồi kìa! Đừng đánh nữa!"

Hai người phản ứng đều cực nhanh, vừa thấy Lưu Xuyên nói lập tức dừng tay lại.

Mù phụ bản Tần Dạ hỏi "OT là cái gì?"

Lộc Tường giải thích "Hình như là cừu hận vượt quá tank thì phải? Lâu rồi không đánh phụ bản quên hết trơn!"

Lưu Xuyên lười giải thích cho hai người họ, đánh chữ chỉ huy "Hai người trước dừng tay, đại sư giữ boss, sau 10 giây chờ thấy đại sư dùng phổ độ chúng sinh mới đánh tiếp! Đừng nói là ngay cả phổ độ chúng sinh hai người cũng quên đấy!"

Tần Dạ nói "Ồ, cái này nhớ."

Lộc Tường giơ tay "Đệ tử cũng nhớ! Kỹ năng xoá cừu hận của Thiếu Lâm phật đúng không? Vô dụng khi pk, chỉ dùng cho phụ bản!"

Lưu Xuyên quả thực đau đầu muốn chết.

May là hai đứa này nhớ rõ, không thì còn đau nữa.

Sau 10 giây, Lý Tưởng sử dụng phổ độ chung sinh, Tần Dạ lập tức giơ trảo đánh tới, bổng của Lộc Tường cũng nháy mắt bổ lên. Tốc độ phản ứng nhanh cứ như là đồng bộ sóng điện não ấy…

Một tầng xuất huyết, hai tầng xuất huyết… mười tầng xuất huyết…

Mười một tầng xuất huyết… mười lăm tầng…

Trên người boss đột nhiên xuất hiện hồng quang.

Lưu Xuyên giật mình, trong lòng kinh sợ, lập tức đánh chữ "Dừng lại dừng lại dừng lại!!!!"

Nhưng mà, những lời này chung quy vẫn chậm một ngước…

Boss ầm ầm gục ngã, dòng chữ màu vàng còn kèm theo hiệu ứng lấp lánh lập tức xuất hiện trên kênh thế giới———

"Chúc mừng đội ngũ các người chơi ở server Thủy Long Ngâm : Lưu Danh Bách Thế, Mê Vụ Chiểu Trạch, Đại Sư Có Lý Tưởng, Thanh Phong Đạo Trưởng, Thất Dạ Tuyết, Nhất cùng nhị bạch, đã phá vỡ kỷ lục thế giới phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 101000 điểm!"

Màu vàng lấp lánh chói mắt đồng thời xuất hiện trên thông cáo của mười hai khu server, còn liên tục lấp lánh hai lần!

Lưu Xuyên quả thực muốn quỳ lạy!

Tần Dạ có chút bất ngờ "Ơ? Kỷ lục thế giới?"

Lộc Tường gãi đầu không hiểu "Kỷ lục thế giới?"

Lưu Xuyên không biết nói gì mới phải, mở QQ tạo cái group cá nhân kéo hai tên kia vào "Hai người đúng là chuyên gây thêm phiền cho người khác ha! Chơi có chút đã gây hoạ rồi!!"

***

Trong Võ Lâm, bất cứ người chơi nào cũng có thể mở ra bảng Võ Lâm Anh Hùng nằm ở góc phải giao diện, bên trong liệt kê mười hai tên từ bài, phân biệt đối ứng với mười hai server. Cũng có thể mở ra từng server để xem các bảng xếp hạng lớn của server này, bao gồm như bảng hiệp nghĩa, bảng cống hiến, bảng thành tựu, bảng điểm công hội, cùng với kỷ lục tam giáp phụ bản, kỷ lục thành tích, vân vân…

Nhưng có một loại bảng xếp hạng đặc biệt, nó nằm trên cùng tất cả các bảng xếp hạng của cả mười hai server, chính là Bảng kỷ lục thế giới .

Bảng này tổng hợp tất cả các thành tích đứng đầu của toàn bộ các server, đồng thời tiến hành xếp hạng các thành tích này, tức là nhất của các loại nhất.

Ở phần phụ bản, bởi vì thời gian mở của các server không giống nhau, thời gian vượt phụ bản sớm nhất cũng không có cách so sánh hay xếp hạng, cho nên trong bảng này không có mục tam giáp, chỉ lưu lại phần thành tích thông quan.

Đại đa số các thứ hạng trong bảng kỷ lục này đều cực kỳ cao, đa số đều xuất phát từ server đầu tiên Ức Giang Nam.

Sáu năm trước, thời điểm Võ Lâm vừa mới mở cửa, vô số cao thủ đứng đầu đều ùa vào Ức Giang Nam bắt đầu hành trình của mình, bởi vì khi ấy chưa có liên minh chuyên nghiệp, cao thủ đa số đều chỉ chơi game nghiệp dư, đám người này đại bộ phận đều tập trung ở các công hội lớn bấy giờ——

Công hội Hoa hạ chi bang, Thất tinh thảo, Trường an huyễn dạ, Lạc hoa từ…

Đám cao thủ này mỗi ngày đều là nhàm chán lại rảnh rỗi không có gì làm, phần lớn thời gian đều đổ vào việc nghiên cứu phụ bản, mỗi một phụ bản bị biến tướng ra có hơn mười phương pháp đánh, sau đó lại tập họp cao thủ của các môn phái thử đánh từng phương pháp, do vậy mà sáng tạo ra vô số thành tích làm cho người khác nhìn mà cứng cả lưỡi.

Đến năm thứ hai, liên minh chuyên nghiệp do quan phương thành lập chính thức mở ra, cũng đồng thời khai phá thêm server mới, các cao thủ đứng đầu ở khu một đa số đều chạy đi thi đấu chuyên nghiệp, cũng thành lập nên bốn chiến đội mạnh nhất Võ Lâm đầu tiên: Hoa Hạ, Thất Tinh Thảo, Trường An, Lạc Hoa Từ.

Mãi đến về sau này, các server khác gần như chưa bao giờ xuất hiện thịnh cảnh “cao thủ tụ hội” như server Ức Giang Nam ngày đó.

Kỷ lục thế giới cũng lâu lắm rồi không có người phá vỡ, bởi vì thành tích của đám đại thần năm đó lập ra quá mức kinh khủng đi.

Kỷ lục thế giới phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các

Server: Ức Giang Nam

Thành tích thông quan: 100000 điểm.

Công hội ghi lại: Hoa hạ chi bang.

Thành viên đội ngũ: Ta cũng lập tiểu hào, Ba quang lân lân tiểu hào, Thiên không tiểu hào, Tiểu đậu đinh tiểu hào, Đại sư mạnh quá đi, Ngũ độc bá vô cùng.

Đội ngũ nắm giữ kỷ lục thế giới này cũng là đội của Lưu Xuyên năm đó, [Ta cũng lập tiểu hào] chính là Lưu Xuyên, còn [Ba quang lân lân tiểu hào] cũng chính là tài khoản phụ của Tạ Quang Nghị – đội phó hiện tại của chiến đội Hoa Hạ Còn lại cũng đều là cựu nguyên lão của chiến đội Hoa Hạ, nay đã nghỉ thi đấu.

Trong đội có hai vị đại thần Đường Môn đứng đầu như Lưu Xuyên, Tạ Quang Nghị, đạt được thành tích cao như vậy cũng là điều dễ hiểu.

Sau khi liên minh được thành lập, bởi vì tránh xung đột giữa các tuyển thủ chuyên nghiệp cùng cao thủ nghiệp dư trong game, liên minh đã đặc biệt định ra một quy tắc——

Tất cả các tuyển thủ còn thi đấu không được tham gia cạnh tranh thành tích kỷ lục để đoạt phần thưởng với các người chơi trong game ở tất cả các server. Không được phép lập phòng làm việc để kiếm lợi riêng, một khi bị phát hiện sẽ bị công khai phê bình cùng với cấm thi đấu ba lượt xem như xử phạt.

Đã là tuyển thủ phải có quy cách chính thức của tuyển thủ, nếu bất kỳ tuyển thủ nào cũng có thể lén lút mở phòng làm việc cạnh tranh với người chơi, sẽ khiến cho trật tự của game bị nhiễu loạn. Các loại giải thưởng hoạt động sự kiện của phía quan phương đều sẽ bị tuyển thủ bao hết, vậy thì chơi game còn có ý nghĩa gì nữa.

Bởi vì quy định này của liên minh, các tuyển thủ bình thường đều chỉ ngâm mình trong lôi đài cùng cạnh kỹ trường đánh xếp hạng luyện tập, không quá bận tâm tới hoạt động trong game. Dù cho là quá rảnh không biết làm gì lén mở acc nhỏ đi đánh phụ bản, cũng sẽ không ngu xuẩn tự tìm đường chết phá vỡ quy tắc của liên minh để rồi phải nhận xử phạt.

Lưu Xuyên có thể đánh kỷ lục phụ bản, là vì hiện tại anh đã rời khỏi liên minh, tuyển thủ nghỉ thi đấu không nằm trong phạm vi quản lý của liên minh.

Nhưng Tần Dạ với Lộc Tường lại khác, hai người vẫn còn là tuyển thủ đang thi đấu, nhất định phải tuân thủ quy tắc của liên minh, nếu bị phát hiện chắc chắn sẽ gặp rắc rối lớn…

Giờ phút này, Lưu Xuyên hối hận đến xanh cả ruột…

Cũng bởi vì lâu lắm không chơi game, nhất thời quên bẵng đi cái kỷ lục thế giới này. Lộc Tường với Tần Dạ hôm nay cố ý online chơi với Lưu Xuyên, anh mới mang hai người họ cùng đi đánh phụ bản, cứ tưởng đánh một chút cũng không sao. Mà lần này anh vừa chỉ huy vừa đánh, cũng không có xuất hết toàn lực đấy…

Thật sự không ngờ là Tần Dạ với Lộc Tường lại "thật lòng đánh" tới như vậy!

Hệ thống tính điểm bình xét cũng đủ nể mặt, tốc độ tay của hai người này quá nhanh, DPS cực cao, thành tích cuối cùng cư nhiên hơn mười vạn, dìm xuống luôn cả kỷ lục thế giới cũ…

Lưu Xuyên nhanh chóng tỉnh táo lại, đánh chữ nói "Một khi có đội ngũ phá kỷ lục thế giới, bên phía kỹ thuật sẽ xem lại thu hình phụ bản cùng tư liệu của mỗi người, cả hai người lên mạng ở đâu?"

Tần Dạ nói "Một tiệm Net gần khu cả đám đi karaoke."

Lưu Xuyên thở phào nhẹ nhõm "Lộc Tường mua acc trên mạng, bị tra cũng dễ thở hơn. Tần Dạ cậu đăng ký tài khoản lúc điền tư liệu có dùng số chứng minh của mình không?"

Bởi vì là tuyển thủ lâu năm, nên Tần Dạ đều rất cẩn trọng ở những điểm này, lập tức nói "Không, tôi điền chứng minh của mẹ tôi, khoá di động cũng không dùng số đăng ký với liên minh… Chắc tra không ra là tôi đâu?"

Lưu Xuyên nghĩ một lúc, mới nói "Tuy là tư liệu không giống, nhưng phong cách đánh của cậu như vậy quá rõ ràng rồi, chỉ cần xem ghi hình chắc chắn họ sẽ nghĩ đến cậu ngay, tên Thất Dạ Tuyết lại có chữ Dạ nữa. Hơn nữa hiện tại cậu lại đang ở đế đô, thời gian cùng địa chỉ IP gần như khớp nhau. Bên phía liên minh nếu thật muốn điều tra, lần này cậu chạy không thoát. Mà nếu điều tra ra cậu rồi thì Lộc Tường cũng chạy không thoát nốt."

Tần Dạ nhíu mày nói "Cũng không phải cố ý, lâu quá rồi không đánh phụ bản nên quên mất."

Lưu Xuyên nói "Tôi đương nhiên biết hai người không phải cố ý, bất quá liên minh dã có quy định, hai người không dưng chạy đến đánh phụ bản còn phá luôn kỷ lục thế giới như vậy, tính ra là trái quy định, chỉ cần họ tra ra được hai người sẽ bị cấm thi đấu."

Lộc Tường sợ hãi "Cấm thi đấu? Nghiêm trọng tới vậy sao…"

Lộc Tường liên tục vò đầu, biểu tình nhăn như trái khổ qua… Nếu lần này bị cấm thi đấu thật thì tiêu chắc rồi, tổ hợp cậu với Thiệu Trạch Hàng xem như chiến thuật trung tâm của Đồng Tước, cậu bị cấm thi đấu thì cả đội sẽ bị ảnh hưởng cực kỳ nghiêm trọng. Tần Dạ tuy đang có mâu thuẫn với Dương Kiếm, nhưng dù gì cũng là đội phó của Trương An, vạn nhất bị xử phạt thật, danh dự cùng với sĩ khí của cả đội kiểu gì cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Lưu Xuyên cũng cảm thấy phiền muộn, cả hai người này một là bạn thân, một là đồ đệ, cũng bởi vì mình mới chạy tới chơi game, nếu lần này họ bị xử phạt cấm thi đấu thật… Lưu Xuyên có chết cũng không đền hết tội!

Lưu Xuyên suy nghĩ, cuối cùng nghĩ ra một biện pháp chữa cháy "Như vậy đi, hai người trở lại khu KTV

cùng với đám người kia ca hát chơi đùa đi, coi như chưa từng xảy ra chuyện gì. Tài khoản cứ để đó không cần thoát, tôi sẽ tìm hai người tới đó thay các cậu treo acc, treo hết cả đêm luôn. Bên liên minh có tra IP cũng sẽ không hoài nghi đến hai người. Tần Dạ đưa tôi địa chỉ tiệm Net đấy đi."

Lộc Tường hỏi "Còn sư phụ thi sao?"

Lưu Xuyên nói "Sư phụ không sao cả, tuyển thủ nghỉ thi đấu trở lại chơi game không thiếu, liên minh không quản lý cái này. Mấu chốt vẫn là hai người thôi."

Tần Dạ gật đầu, nói "Cứ vậy đi, tôi chờ một lát, đợi bạn cậu tới thì tôi đi."

Lưu Xuyên lại nói "Bên phía chủ tịch tôi sẽ nghĩ cách dàn xếp, hai người cứ giả chết coi như không biết gì là được."

Lưu Xuyên lấy di động ra, lục danh bạ điện thoại tìm số của một người, nhắn tin qua "Gái à có đó không? Giúp anh hai chút đi, em đến tiệm Net ở địa này gặp hai người bạn của anh, rồi dùng tài khoản của họ treo qua đêm nay dùm anh đi."

Lưu Hiểu Mông nhanh chóng hồi phục "Anh hai? Có chuyện gì vậy? Lại gây chuyện sao?"

Lưu Xuyên giải thích đơn giản "Ừ, anh sơ ý lỡ phá một cái kỷ lục thế giới, bên phía phát hành Võ Lâm chắc chắn sẽ tra xét, trong đội có hai người bạn là tuyển thủ, nếu như bị tra ra họ sẽ bị phạt cấm thi đấu. Đây là sai sót của anh nên anh phải tìm cách bù lại, em tới chỗ đó dùng acc của họ treo qua đêm, lỡ mà bên kia họ tra IP cũng sẽ không hoài nghi hai người họ."

Lưu Hiểu Mông hiểu ra "Em biết rồi!"

Lưu Hiểu Mông không quá hiểu biết về eSport, nhưng nghe bị phạt cấm thi đấu cũng cảm thấy căng thẳng trong lòng. Người ta thường bảo vô quy củ bất thành phương viên, liên minh Võ Lâm cũng có chế độ điều lệ của tự nó, nếu trái quy tắc sẽ bị cấm thi đấu, cũng giống như cầu thủ đá bóng phạm quy thì bị phạt thẻ đỏ vậy… Thẻ đỏ lận đó… nghe nghiêm trọng ghê luôn.

Lưu Hiểu Mông mang theo tâm tình đầy nghi hoặc cùng khẩn trương, nhanh chóng tìm đến tiệm Net, hỏi thăm số phòng liền đi lên gõ cửa.

Mở cửa là một nam nhân da rất trắng, diện mạo lại rất được, anh mặc áo sơ-mi xanh nhạt, dáng người cao gầy, biểu tình thoạt nhìn có hơi lãnh đạm.

Lưu Hiểu Mông ngước mắt nhìn anh ta một cái, tò mò hỏi "Anh là bạn cửa Lưu Xuyên hả?"

Tần Dạ nói "Ừ."

Lưu Hiểu Mông nói "Ồ, chào anh, anh Lưu Xuyên bảo em tới treo acc dùm."

Lộc Tường nghe tiếng nói cũng tò mò nhìn thử, thấy nữ sinh ngoài cửa liền có chút nghi hoặc… Lần đó cậu đến nhà Lưu Xuyên tá túc một đêm, Lưu Hiểu Mông đúng lúc không có ở nhà, nên cũng không biết cô em gái này của Lưu Xuyên.

Lưu Hiểu Mông cười "Hai người mau đi đi, cứ để đó em treo cho!"

Tần Dạ nhìn cô bé với mái tóc dài cùng đôi mắt to xinh đẹp trước mặt mình một lúc, nhịn lắm mới không có hỏi cô nàng với Lưu Xuyên là gì của nhau.

Rời khỏi tiệm Net rồi, Tần Dạ lập tức lấy di động gửi tin nhắn cho Lưu Xuyên "Cô gái đó là ai? Bạn gái?"

Lưu Xuyên có chút vô lực trả lời "Đừng đoán bậy bạ, đó là em gái tôi."

Tần Dạ quả thực không thể tin nổi "Em gái? Cậu có em gái xinh đẹp như vậy?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Gien di truyền chất lượng cao đấy mà, anh hai đẹp trai ngời ngời như vậy, em gái làm sao không xinh phải không?"

Tần Dạ "…"

Đúng là không nên nói chuyện với tên này, chỉ tổ rước lấy bực vào thân.

Tần Dạ vẻ mặt bình tĩnh nhét di động lại vào túi.

***

Cả hai người nhanh chóng trở lại khu KTV.

Bởi vì dự họp hội nghị nên mọi người phải lưu lại đế đô hai ngày, tối qua Dương Kiếm mời mọi người dùng bữa khuya, hôm nay Tiếu Tư Kính dắt cả đám đi karaoke.

Cả đám đội trưởng này đó giờ vẫn luôn đối chọi nhau gay gắt trên mỗi tràng đấu, chỉ hận không thể vói tay vào đầu moi toàn bộ chiến thuật của đối phương ra, nhưng chung quy đều là người trẻ tuổi, ai nấy cũng chỉ mới hai mươi mấy, lẫn nhau chẳng có gì đến mức thâm cừu đại hận, phần lớn đều là lẫn nhau thưởng thức đối phương.

Một khi mùa giải mới chính thức bắt đầu, các chiến đội đều phải bay đến khắp nơi tham gia thi đấu, đến

lúc ấy vội tới không có thời gian mà nghỉ ngơi chứ đừng nói đến tiệc tùng tụ hội. Tính ra cả năm cũng chỉ có vài ngày rảnh rỗi có thể thảnh thơi thư giãn như bây giờ, bởi thế nên hàng năm cứ đến dịp họp mặt này, mọi người đều sẽ buông ra mọi ân oán, cùng nhau chơi một trận cho thật đã.

Khu KTV này khá hiện đại, phòng hát cũng được trang trí vô cùng xa hoa, mà Tiếu đội cũng rất rộng rãi vung tay bao cả một phòng hạng sang loại dành cho 50 người, cũng gọi một bàn đầy đồ ăn vặt, hoa quả cùng bia.

Hôm nay tất cả đội trưởng cùng đội phó đều đến, cả vài vị bình luận viên nổi tiếng cùng phóng viên truyền thông cũng đến tham gia chung vui, không khí vô cùng náo nhiệt.

Lúc Tần Dạ với Lộc Tường vào phòng đúng lúc Tiếu Tư Kính đang hát, thanh âm của anh thuộc tông trầm, ca hát rất êm tai, một khúc "Mười năm" kinh điển hát đến vô cùng thâm tình…

Những người còn lại tốp năm tốp ba tụ bên nhau, người thì uống rượu, kẻ thì cắn hạt dưa, vừa nghe hát vừa tán gẫu.

Tần Dạ với Lộc Tường ngồi xuống được một lúc, bài hát của Tiếu Tư Kính cũng chấm dứt, cả phòng ai nấy đều nể mặt vỗ tay khen hay.

Tiếu Tư Kính cười cười, đặt mic xuống bước tới nói "Còn tưởng hai người trốn luôn chứ."

Tần Dạ nói "Tôi với Lộc Tường ra ngoài mua ít đồ."

Tiếu Tư Kính liếc nhìn Lộc Tường một cái "Vậy à?"

Tiểu Lộc Tường cúi đầu không lên tiếng.

Tần Dạ mỉm cười "Tiếu đội nghĩ tôi nói dối gạt anh sao?"

Tiếu Tư Kính nói "Chỉ tò mò không biết đêm hôm khuya khoắt như vậy hai người ra ngoài mua cái gì, gần một giờ sáng rồi."

Tần Dạ bình tĩnh đáp "Đi dạo một lát thấy đói nên ghé ăn khuya. Bên đây không phải anh bao phòng đến sáng sao? Nên tôi nghĩ ăn xong quay lại chắc cũng còn kịp."

Tiếu Tư Kính nói "Tất nhiên còn kịp, nhưng là người nào đến trễ đều phải bị phạt, uống rượu hoặc là hát, hai chọn một."

Tần Dạ không uống rượu, liền nói "Vậy để tôi hát một bài."

Nói xong liền đứng dậy bước tới bục hát, chọn bài "Dũng khí" của Lương Tĩnh Như.

Nhạc dạo quen thuộc vang lên, Tần Dạ cầm mic bắt đầu hát, trong phòng vang lên tiếng ca trong suốt bị micro phóng đại lên…

"Đến cuối cùng phải làm ra quyết định này, người khác nói thế nào em cũng không bận tâm, chỉ cần anh tán thành đứng bên em…"

Thanh âm của Tần Dạ trong suốt có chút lạnh, nên dù hát ca khúc dành cho nữ tính cũng không có chút áp lực.

Ca khúc này cơ hồ là kinh điển, ai cũng biết hát, trong phòng có vài người ngâm nga hát theo Tần Dạ, nhưng được một hai câu liền chịu thua, nhịn không được nói thầm Tần Dạ giọng cao kinh khủng.

Ngược lại bên kia Dương Kiếm nghe mà sợ ngây người, đội phó vẫn luôn sớm chiều gặp mặt nhà mình lại hát hay như vậy?

Đến tận hôm nay mới biết được…

Tần Dạ hát xong một bài, coi như xử phạt thành công, tiếp theo đến Lộc Tường.

Tiếu Tư Kính bước tới trước mặt Lộc Tường hỏi "Tiểu Lộc, đến cậu này, hát hay rượu?"

"Em, em…" Lộc Tường tuy là một nhóc ăn hàng, nhưng tửu lượng của cậu quả thật là nát đến không thể nát hơn, uống một ngụm liền say, ca hát thì lạc nhịp hệt như bệnh mù đường, tìm không ra đâu là phương hướng…

Đang khó xử gãi đầu không biết làm như thế nào, Thiệu Trạch Hàng ngồi bên cạnh đột nhiên đứng dậy nói "Ly này tôi uống giúp Lộc Tường."

Dứt lời liền cầm lấy ly bia trong tay Tiếu đội, ngửa đầu cạn một hơi uống sạch.

Uống xong lật úp ly bia lại, quả thực sạch sẽ không chừa lại một giọt.

Đám người xung quanh thấy vậy liền vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Tiếu Tư Kính cười cười, hạ giọng nói "Không hổ là Thiệu đội, lúc nào cũng che chở Tiểu Lộc."

Thiệu Trạch Hàng ngước nhìn Tiếu Tư Kính "Không cho phép uống thay?"

Tiếu Tư Kính nói "Đương nhiên có thể."

Tần Dạ lẫn Lộc Tường cuối cùng thành công quá quan, Tiếu Tư Kính cũng trở lại chỗ ngồi, bên kia ca hát lại tiếp tục.

Thiệu Trạch Hàng đặt ly xuống, quay đầu nhìn Lộc Tường, kề sát tai cậu nói nhỏ "Ra ngoài một lát, anh có chuyện phải nói với em."

Lộc Tường tất nhiên là ngoan ngoãn theo sau đội trưởng nhà mình.

Hai người trước sau bước ra khỏi cửa, Thiệu Trạch Hàng kéo Lộc tường vào một gian phòng trống gần đó, cẩn thận đóng cửa lại rồi mới thấp giọng hỏi "Lộc Tường, em nói thật đi, em với Tần Dạ lúc nãy đi đâu?"

Lộc Tường lập tức như một nhóc học sinh phạm lỗi cúi đầu lí nhí nói "Đội trưởng, em sai rồi!"

Giải thích một chút

+ Vô quy củ bất thành phương viên: không có quy tắc thì không có thành một vòng tròn (quy luật)

58. Quyển 2 - Chương 53: Để Tôi Giải Quyết

Thiệu Trạch Hàng cùng Lộc Tường hợp tác nhiều năm như vậy, đã sớm nhìn ra trạng thái của cậu nhóc không giống bình thường. Tính cách của Lộc Tường trước giờ luôn hoạt bát sôi nổi, gặp phải những buổi tụ họp tiệc tùng như vậy đều là cao hứng tìm người ngồi nói chuyện, không thì chạy ra góp vui với mọi người, hôm nay lại im lặng trầm mặc không nói tiếng nào. Càng kinh dị hơn là, nhóc ăn hàng này cư nhiên không thèm đếm xỉa gì tới một bàn quà vặt cùng hoa quả bên kia.

—— nhất định là đã xảy ra chuyện gì! Hơn nữa còn cực kỳ nghiêm trọng.

Thiệu Trạch Hàng nghĩ đến thấy liền thấy sốt ruột, lập tức gọi Lộc Tường ra ngoài.

Tiểu Lộc Tường nãy giờ trong lòng vẫn luôn sợ hãi, mới cúi đầu không dám lên tiếng, sợ Thiệu đội phát hiện mắng cậu chết mất!

Vi phạm bị cấm thi đấu, đây cũng không phải chuyện giỡn chơi!

Dựa theo quy định của liên minh, nếu tuyển thủ đang còn trong thời gian thi đấu mà dùng bất cứ tài khoản nào phá kỷ lục thế giới sẽ bị liệt vào vi phạm quy định mức nhẹ, mức xử phạt là phê bình công khai cùng với cấm thi đấu ba trận.

Giải thường quy tổng cộng có 16 chiến đội tham gia, từng cặp đấu với nhau tuần hoàn, tổng cộng mỗi đội đều phải đánh khoảng 30 trận đấu, cuối cùng dựa vào điểm số đạt được xếp hạng chọn ra các đội được phép tham gia vào mùa chính thức. Bằng thực lực của chiến đội Đồng Tước, dù cho có thật sự thua 3 trận ở giải thường quy cũng không ảnh hưởng nhiều lắm đến vé tham dự giải chính thức của bọn họ. Nhưng mấu ở chỗ, những tuyển thủ chủ lực vi phạm quy định cũng giống như các cầu thủ bị phạt thẻ đỏ vậy„ dù cho chiến đội có thắng đi nữa cũng sẽ gây ra ảnh hưởng rất nặng đến toàn bộ thành viên trong đội.

Tính cách của Thiệu Trạch Hàng Lộc Tường rõ hơn ai hết, nam nhân là người cực kỳ nghiêm túc, đến nỗi các đội viên lâu năm của Đồng Tước cũng không ai dám ở trước mặt anh đùa giỡn. Lộc Tường tuy đã hợp tác với anh vài mùa giải, nhưng vẫn như trước không dám ngo ngoe trước mặt Thiệu đội nhà mình…

Thiệu Trạch Hàng thấy thiếu niên nho nhỏ sắc mặt tái nhợn cúi thấp đầu, giọng nói cũng bất giác nhẹ đi "Anh đâu có mắng chửi, em vội vàng nhận sai như vậy làm gì?"

Lộc Tường "…"

Giống như… quen luôn với chuyện nhận sai trước mặt Thiệu đội rồi ấy!

Thiệu Trạch Hàng nhỏ giọng hỏi "Nói đi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Lộc Tường nhỏ giọng kể lại "Em với Tần Dạ lúc nãy đi tiệm Net chơi, em nghe Tần Dạ bảo sư phụ em đang chơi bên sv mới, tại hơi buồn nên em mới qua bên đó tìm sư phụ, rồi sư phụ tổ đội đi đánh phụ bản, lỡ tay phá kỷ lục thế giới của Danh Kiếm Các…"

Thiệu Trạch Hàng "…."

Một lũ ngứa tay!

Lưu Xuyên, Tần Dạ, Lộc Tường, ba tên cao thủ đứng đầu lại tổ đội đánh phụ bản, không phá kỷ lục thế giới mới là lạ đó!

Nếu như nhớ không lầm, tuyển thủ đang thi đấu dùng tài khoản khác đánh phá kỷ lục sẽ bị phán là vi phạm nhẹ, một khi xác thực thì sẽ bị cấm thi đấu ba trận?

Thiệu Trạch Hàng nhanh chóng suy nghĩ những điểm quan trọng, cau mày nói "Tài khoản của em với Tần Dạ có điểm lưu lại điểm nào để họ tra ra không?"

Lộc Tường vội nói "Tài khoản không sao, đều là dùng acc vớ vẩn thôi, quan trọng là IP."

Thiệu Trạch Hàng nói "Lên mạng ở tiệm Net thì IP cũng của tiệm, có gì đáng lo?"

Lộc Tường ngẩng đầu liếc nhìn Thiệu Trạch Hàng một cái, lại cúi đầu ủ rũ "…bởi vì trước lúc em log vào server mới, em có đăng nhập acc của mình ở server cũ, cũng đánh mấy trận lôi đài. Nếu liên minh bên kia thật sự tra ngọn nguồn, IP của em với Tần Dạ đăng nhập cả server cũ lẫn mới sẽ trùng khớp với nhau…"

"…" Thiệu Trạch Hàng im lặng.

Lộc Tường cúi đầu thấp hơn "Em hông phải cố ý đâu, đội trường…"

Thiệu Trạch Hàng quả thật muốn túm tên nhóc hồn nhiên này đánh cho một trận ra trò mà!

Cơ mà thôi, đánh nhóc này lại đau lòng nữa… bộ dạng nhỏ như vậy, một bàn tay tát qua phỏng chừng đánh cho thiếu niên lảo đảo mất…

Thiệu Trạch Hàng lạnh mặt nói "Đưa di động đây."

Lộc Tường lập tức moi di động ra, giống như hiến vật quý nâng hai tay đưa đến trước mặt Thiệu đội.

Thiệu Trạch Hàng mở danh bạ điện thoại, lục tên của "người nào đó" lựa chọn gọi đi.

Bên kia, Lưu Xuyên đang dặn dò em gái mình lo liệu những chuyện tiếp sau thì đột nhiên di động vang lên, thấy màn hình biểu hiện gọi đến là hình một chú nai con, Lưu Xuyên vội vàng đứng dậy ra ngoài hành lang, tìm một góc vắng vẻ nghe điện thoại.

"Alo, Tiểu Lộc hả? Hai người tới chưa?"

Bên tai vang lên thanh âm lạnh như băng "Tôi là Thiệu Trạch Hàng."

Lưu Xuyên thót cả trym!

Thiệu đội đích thân khởi binh vấn tội rồi…

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Thiệu đội? Anh biết rồi?"

Thiệu Trạch Hàng nói "Lộc Tường khai hết rồi, anh định làm thế nào?"

Lưu Xuyên nói "Chuyện lần này quả thật là do tôi sai sót, nhưng mà chuyện đã xảy ra chỉ có thể nghĩ cách chữa cháy thôi. Tôi gọi em gái tôi đến giúp hai người họ treo acc qua đêm nay rồi, bên kia anh có thể giúp Tần Dạ với Lộc Tường làm chứng, nói là bọn họ đi mua một ít đồ sau đó trở lại hát karaoke. Bên kia có tra ra IP được cũng có thể tạm thời gạt họ cho qua chuyện. Còn nếu họ thực sự bắt tay tra ngọn nguồn, tôi sẽ nghĩ biện pháp khác… Tóm lại chuyện này tôi sẽ lo, anh cứ yên tâm."

Thiệu Trạch Hàng thấp giọng nói "Được rồi, tạm thời tôi tin tưởng anh."

Cúi đầu nhìn Lộc Tường một cái, lại nói "Lưu Xuyên, tôi không quản anh làm gì ở server mới, nhưng về sau tôi không cho phép Lộc Tường tìm anh nữa. Mùa giải sắp sửa bắt đầu rồi, tôi không hi vọng vì anh mà cậu ấy bị ảnh hưởng đến trạng thái thi đấu."

Lưu Xuyên nói "Đã biết, tôi có chừng mực mà, anh đưa điện thoại lại cho Lộc Tường hộ tôi."

Thiệu Trạch Hàng đưa di động lại cho Lộc Tường, cậu vội vàng nhận lấy gọi "Sư phụ…"

Lưu Xuyên cười nói "Tiểu Lộc, chuyện lần này không cần quá lo ha, sư phụ sẽ xử lý tốt. Đệ tử cứ yên tâm lo chuẩn bị cho trận đấu sắp tới đi. Còn nữa, về sau đừng chạy qua server mới tìm sư phụ làm gì nữa, nhớ nghe lời Thiệu đội."

Lộc Tường gật đâu "Ừm ừm, đệ tử biết rồi."

Lưu Xuyên nói "Vậy sư phụ cúp máy đây."

Lộc Tường nói "Ùa, bai bai sư phụ."

Lộc Tường cất di động, ngẩng đầu nhìn đội trưởng nhà mình.

Thiệu đội cao hơn cậu có khoảng 20cm, cảm giác áp bách do chênh lệch chiều cao gây ra cực kỳ mãnh liệt, nhưng kỳ quái là giờ phút này, ánh mắt của Thiệu đội lại không lạnh lùng giống như thường ngày, sâu thẳm trong đôi mắt thâm thuý ánh một chút nhu hoà mềm mại…

Thiệu Trạch Hàng đưa tay xoa đầu thiếu niên nho nhỏ, thấp giọng nói "Em làm gì mà sợ hãi tới như vậy, cũng không phải chuyện gì to tát lắm."

Lộc Tường "…"

Thiệu Trạch Hàng nói "Yên tâm, sư phụ em nếu ngay cả chút chuyện ấy cũng giải quyết cũng không xong thì ngần ấy năm làm đội trưởng coi như vô dụng."

Lộc Tường lúc này mới gật đầu "Ừm…"

Thiệu Trạch Hàng chuyển đề tài nói "Em có đói bụng không?"

Bụng của Lộc Tường cũng hợp thời kêu lên ục ục, thiếu niên gãi đầu nói "Đói bụng thiệt ha…."

Thiệu Trạch Hàng bất giác gợi lên khoé môi, nói "Đi thôi, anh khao em ăn khuya."

Lộc Tường rốt cuộc buông tảng đá trong lòng xuống, theo đội trưởng nhà mình đi ăn thôi~

***

Lưu Xuyên cúp điện thoại rồi liền trở về chỗ ngồi, dưới góc màn hình đúng lúc nhảy lên tin tức do em gái Hiểu Mông gửi sang "Anh hai, trò này là trò mà anh tham gia thi đấu đúng hông? Cảm giác có vẻ hay hay, nhưng mà phức tạp quá à em xem không hiểu gì hết, hình ảnh 3D nhìn lát mắt đau ghê."

Lưu Xuyên trả lời "Đừng tốn công nghiên cứu làm gì, về chơi pikachu của em đi."

Lưu Hiểu Mông vốn là một đứa mù game online thứ thiệt, Lưu Xuyên không trông mong gì cô em gái mình có thể hiểu được mấy thứ như OT hay phụ bản vân vân…

May là cô em gái này tuy không hiểu nhưng vẫn luôn ủng hộ anh trở thành tuyển thủ thi đấu chuyên nghiệp, không biết cái gì là hiện trường thi đấu nhưng cứ trận nào có Lưu Xuyên tham gia, cô bé cũng sẽ đi xem ủng hộ anh mình, cũng sẵn tiện lưu lại mấy lời cổ vũ ở khu bình luận dành cho fan hâm mộ "Hải Nạp Bách Xuyên thật là lợi hại!" "Xuyên thần uy vũ!"

…Không khác gì đám seeder được thuê giá năm xu một giờ…

Lưu Xuyên căn dặn "Một thân một mình buổi tối nhớ chú ý an toàn."

Lưu Hiểu Mông nói "Ok, không sao mà, tiệm Net này cũng an toàn lắm. Hôm nay cha không có ở nhà, có thể ở tiệm Net cả đêm!"

Lưu Xuyên ngạc nhiên hỏi "Cha đâu?"

Lưu Hiểu Mông nói "Cha được mời tham gia toạ đàm lưu động ở các trường đại học toàn quốc, đích thứ nhất là trường học của anh hai đó. Phải rồi, em có trộm nhìn lịch hành trình của cha, hôm 10 tháng 9 cha sẽ mở một buổi toạ đàm công khai bên học viện nhân văn của trường anh, rảnh thì đi nghe chút."

Lưu Xuyên cười nói "Không đi, mấy thứ cha nói anh đều nằm lòng cả rồi, PPT cũng anh làm chứ ai."

Lưu Hiểu Mông "..."

***

Sau khi phá kỷ lục thế giới, đột nhiên cả Nga My với Cái Bang trở nên trầm mặc hẳn, Lý Tưởng cực kỳ nghi hoặc, tò mò muốn chết, nhịn không được buộc miệng hỏi "Sư phụ? Chúng ta phá kỷ lục thế giới rồi sao nhìn sư phụ giống như không quá vui vẻ vậy?"

Ngô Trạch Văn cũng nghi hoặc "Có vấn đề gì sao?"

Chỉ có Giang Thiếu Khuynh từng ở trong giới tuyển thủ một thời gian ngắn mới biết nguyên nhân, lo lắng pm cho Lưu Xuyên "Bị điều tra ra sẽ gặp rắc rối lắm phải không?"

Lưu Xuyên trả lời "Ừ tôi biết, mới nãy vừa gửi email cho phía chủ tịch, tôi chủ động thừa nhận là mình đánh, đội ngũ là gồm mấy người bạn cùng trường với cao thủ quen trên mạng. Chuyện này tôi sẽ tự mình gánh, hi vọng không ảnh hưởng tới hai người bọn họ."

Giang Thiếu Khuynh nghĩ nghĩ, nói "Hiện tại đại đa số mọi người đều đang ngóng tiến độ khai hoang của phụ bản đoàn 70 cấp, loại phụ bản 30 cấp thấp này không có mấy ai lưu ý đến thành tích của nó, nên dù liên minh có tra được chắc cũng sẽ xử lý nương tay."

Lưu Xuyên nói "Hy vọng là vậy."

Lưu Xuyên quay lại kênh đội ngũ nói "Chuyện phá kỷ lục thế giới lần này cũng đừng lộ ra ngoài, lúc nãy là ngoài ý muốn. Về sau chúng ta sẽ không đánh kỷ lục như vậy nữa, rất gây náo động cũng không phải chuyện tốt."

Ngô Trạch Văn không hiểu mấy chuyện này lắm, vẻ mặt trầm tư nhìn bảng thống kê đánh giá dps số liệu.

Lý Tưởng cũng không hỏi nhiều, dù sao lần này phá kỷ lục cũng có mình, không phá được thì thôi, nếu phá được thì cao hứng một chút, nhưng với phần thưởng lại càng hứng thú hơn nữa "Phải rồi, phá được kỷ lục thế giới phần thưởng nhiều hơn so với kỷ lục server đúng không?"

Lưu Xuyên nói "Gấp mười!"

Lý Tưởng kinh sợ "Nhiều quá vậy?"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nói "Cũng bởi vì phần thưởng nhiều như vậy cho nên phía quan phương mới phải tra

xét cẩn thận, lúc nãy toàn bộ quá trình chúng ta đánh phụ bản đều được lưu hình lại gửi về quan phương rồi, ngày mai sáng sớm tổ kỹ thuật của họ sẽ kiểm tra lại từ đầu đến cuối, phòng ngừa trong số chúng ta có người dùng hack cheat hoặc các thủ đoạn lợi dụng bug phá kỷ lục này."

Lý Tưởng hỏi "Vậy tức là kiểm tra xong rồi không có bất thường mới phát phần thưởng hả?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, cậu có thể mở bảng ra xem, hiện tại kỷ lục trên bảng anh hùng vẫn chưa được đổi mới, chỉ có thông cáo trên kênh thế giới. Phải đợi đến khi kiểm tra xong, không có vấn đề mới update thành tích này, sau đó gửi thư kèm theo phần thưởng cho đội ngũ."

Ngô Trạch Văn phân tích số liệu một lúc, mới tư tán gẫu Lưu Xuyên "Hai người lúc nãy là bạn thân của anh à?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy."

Ngô Trạch Văn nói "Số liệu dps của bọn họ trình độ ngang nhau, cũng tương đương với mấy lần trước anh đánh, cao gần như gấp đôi so với những cao thủ các công hội, bởi vậy cho nên mới phá vỡ được kỷ lục thế giới? Hai người họ giống anh đúng không, đều là cao thủ lợi hại?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Không sai."

Người này phân tích cả buổi, cho ra kết quả "lợi hại nhất".

Trạch Văn vẫn là không rõ sự khác biệt giữa cao thủ trong game cùng tuyển thủ chuyên nghiệp, mà phỏng chừng có người giải thích cậu cũng không hiểu nổi. Đối với những ID các đại thần nổi danh như cồn trong giới liên minh như Hải Nạp Bách Xuyên, Dạ Sắc, Phi tường Lộc đại hiệp… Ngô Trạch Văn ngay cả nghe cũng chưa nghe chứ đừng nói biết đến.

Ngô Trạch Văn nói "Thảo nào, anh dạy tôi chơi game, tôi cảm giác mình tiến bộ rất nhanh."

Lưu Xuyên nói "Có tôi cậu sẽ tiến bộ càng nhanh hơn nữa. Cứ dựa theo lời tôi tập luyện, về sau cậu cũng sẽ trở thành cao thủ đứng đầu như thế, cậu thấy thế nào?"

Ngô Trạch Văn đưa tay đẩy kính mắt, vẻ mặt thật lòng nói "Ừ."

Lưu Xuyên nhịn không được bật cười… Nhóc ngốc này, dễ bị lừa gì đâu…

Cơ mà, Ngô Trạch Văn nếu như có thể tự đặt ra mục tiêu "trở thành cao thủ đứng đầu" này trong lòng, Lưu Xuyên cảm thấy thật sự vui mừng.

Nhóc học bá này một khi thấy hứng thú với thứ gì đó, nhất định sẽ chuyên tâm thật lòng nghiên cứu nó.

***

Bên này bốn người nhà nhã tán gẫu, lại không biết vì thông cáo thế giới vừa rồi mà cả diễn đàn Võ Lâm đã muốn nổ tung trời.

"Danh Kiếm Các mà có thể đánh tới hơn một trăm ngàn điểm, khoa trương quá vậy!"

"Server 7 khu Điện Tín? Đám người kia là ai? Không lẽ là dùng hack?"

"Đường Môn Lưu Danh Bách Thế này bên server mới, bữa giờ vẫn mang theo đội đi đánh Danh Kiếm Các, kỷ lục bên đấy bị nó phá mấy lần rồi."

"Có khi nào là tuyển thủ chuyên nghiệp dùng acc phụ đánh không?"

"Tui thấy khả năng dùng hack cao hơn! Tuyển thủ chuyên nghiệp ai rảnh đi đánh kỷ lục cái phụ bản quèn đấy!? Sắp thi đấu rồi còn gì!"

Diễn đàn nhanh chóng mọc ra các loại topic suy đoán, náo nhiệt vô cùng.

Các hội trưởng công hội lớn ở khu bảy cũng bởi vì mức kỷ lục nghịch thiên này kinh sợ, đều tự tiến nhập trạng thái quan vọng, nhưng lại lẫn nhau ăn ý không ai tư tán gẫu hỏi Lưu Xuyên đến tột cùng là thế nào.

Lại có thể phá luôn cả kỷ lục của các tuyển thủ chuyên nghiệp năm đó ghi lại? Đám người này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Có khi nào giống như những người trên diễn đàn nói, bọn họ đã dùng chương trình hack cheat nào đó can thiệp vào trò chơi?

Nhưng mà, ngay tại thời điểm mỗi người một ý xôn xao thì, trên kênh thế giới các server lại lần nữa nhảy ra tin tức làm tất cả những người chơi vô cùng khiếp sợ——

"Chúc mừng đội ngũ các người chơi ở server Thước Kiều Tiên Lệnh : Lão Miêu, Bạch Hổ, Phượng Hoàng, Liệp Báo, Tham Lang, Thanh Long, đã phá vỡ kỷ lục thế giới phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các , thành tích thông quan: 102000 điểm!"

Tất cả người chơi một lần nữa ngây người!

Hai server mới mở năm nay đây là muốn nghịch thiên sao? Một buổi tối liên tục hai lần phá vỡ kỷ lục thế giới?

Khu bảy Điện Tín mới phá xong lúc nãy, bây giờ đến khu năm Võng Thông? Đám siêu nhân này ở đâu ra vậy?

Lưu Xuyên thấy tin tức này cũng kinh ngạc một lúc.

Giang Thiếu Khuynh bình tĩnh nói "Thành tích cao như vậy, trong đội họ chắc chắc có cao thủ cấp tuyển thủ chuyên nghiệp."

Lý Tưởng kinh ngạc "Cao thủ cấp chuyên nghiệp? Kinh quá vậy! Nhìn cách đặt tên của bọn họ, sáu người này rõ ràng là quen biết nhau."

Lưu Xuyên nói Hiển nhiên bọn họ rất quen thuộc lẫn nhau."

Đội ngũ thần bí này bên Võng Thông xuất hiện thực sự vô cùng đúng lúc!

Lưu Xuyên cẩn thận suy nghĩ, càng nghĩ càng cảm thấy an tâm.

Có câu, súng bắn chim đầu đàn, Lưu Xuyên đang lo lắng với kết quả này liên minh sẽ tra ra Lộc Tường với Tần Dạ, kết quả lại xuất hiện thêm một đội ngũ vô danh chủ động nhảy ra giúp bọn họ đỡ đạn. Lại xuất hiện đội ngũ mới phá kỷ lục, vậy áp lực Tần Dạ với Lộc Tường bên này sẽ giảm đi rất nhiều.

Phía quan phương muốn kiểm tra, hẳn là sẽ đặt trọng tâm lên đội ngũ của khu Võng Thông bên kia.

Cơ mà, đội cố định sáu người, lại có ít nhất một tuyển thủ chuyên nghiệp, lai lịch của đội ngũ này hiển nhiên không hề đơn giản!

Tiểu kịch trường

Lộc Tường đói bụng, nửa đêm thức dậy mò mẫm đi nhà bếp ăn vụng.

Thiệu đội bị thanh âm kỳ quái vang ra từ phòng bếp đánh thức, tưởng là có chuột liền ra xem, bật đèn xem thì thấy hoá ra nhóc kia đang ngồi xổm ở góc nhai bánh quy lạo rạo.

Thiệu đội:...

Lộc Tường ngẩng đầu, thấy nam nhân vẻ mặt lãnh đạm, cả miệng bánh quy lập tức rơi hết xuống bàn, thiếu niên luống cuống tay chân thu dọn vụng bánh.

Thiệu đội (nhíu mày): Ra là em, anh còn tưởng gặp đàn chuột chạy nạn.

Lộc Tường (gục đầu): Đội trưởng, em sai rồi!

Thiệu đội:…

Lộc Tường: Em sai rồi, em xin lỗi! Đánh thức anh dậy, lần sau em sẽ không thế nữa!

Thiếu niên nho nhỏ nở nụ cười lấy lòng.

Thiệu đội:…Anh cũng cảm thấy đói, nấu mì chúng ta cùng ăn.

Lộc Tường: Hay quá!

Thiệu đội vẻ mặt nghiêm túc nấu mì cho thiếu niên nho nhỏ nhà mình.

Thiếu niên vui vẻ ngồi hút mì do đội trưởng nhà mình tự tay nấu, cứ mỗi lần ăn tận ba bát, ăn mãi đến khi cậu tròn 18 tuổi (nhưng chiều cao vẫn còn là nỗi bi kịch)

Một ngày nào đó, bị nam nhân bưng lên giường "nhai sạch sẽ", thiếu niên mới phát hiện ra…

Thiệu đội cho cậu ăn mau lớn, là để "ăn" lại cậu.

T___T

59. Quyển 2 - Chương 54: Chiến Đội Thần Bí

Sáng hôm sau, tại trụ sở hành chính của quan phương Võ Lâm.

Trên màn hình lớn đang chiếu lại bản thu hình của tổ đội vượt phụ bản tối qua, ngay cả CEO công ty là Cao Vệ Bình bởi vì tính nghiêm trọng của vấn đề dùng công cụ gian lận, cũng cố ý chạy đến phòng của tổ kỹ thuật.

Clip thu hình phụ bản kết thúc sau mười phút, toàn bộ phòng làm việc trở nên lặng ngắt như tờ.

Một lát sau, tổng quản lý tổ kỹ thuật Chu Dương trước hết lên tiếng, vẻ mặt nghiêm túc nói "Cao tổng,

đội ngũ ở server Thuỷ Long Ngâm này, Nga My Thất Dạ Tuyết lợi dụng phương pháp chồng tầng xuất huyết cho boss lên đến 15 tầng, mà 15 tầng xuất huyết sẽ khiến boss tiến vào trạng thái huyết băng, lực phòng ngự giảm xuống 50%, tốc độ đánh sẽ gần như là nhanh gấp đôi, cho nên mới phá được kỷ lục. Bên đội của server Thước Kiều Tiên Lệnh khu năm Võng Thông cũng là áp dụng nguyên lý này, nhưng bên họ là Đường Môn chồng xuất huyết, trong thời gian ngắn cũng cấp tốc chồng 15 tầng."

Cao Vệ Bình nói "Có phát hiện dấu vết của phần mềm gian lận không?"

Chu Dương nói "Tất cả số liệu đều bình thường, không có dấu hiệu lợi dụng phần mềm hoặc trình tự can thiệp vào trò chơi."

Cao Vệ Bình nhìn thoáng qua bảng thống kê số liệu.

Chu Dương tiếp tục nói "Thành viên của cả hai đội này đều rất lợi hại, dựa theo hệ thống trình tự trong game thống kê ra, Nga My Thất Dạ Tuyết cùng với Cái Bang Nhất bạch nhị cùng bên khu bảy Điện Tín, tốc độ tay những lúc bùng phát vượt hơn 500, Đường Môn Lưu Danh Bách Thế tốc độ tay luôn duy trì ở mức 200, vừa đánh boss còn có thể đánh chữ chỉ huy, nhìn rất thành thạo. Những người còn lại tốc độ tay cũng nhỉnh hơn người chơi thông thường nhiều lắm."

Cao Vệ Bình gật đầu "Còn bên Võng Thông?"

Chu Dương nói "Đội ngũ bên Võng Thông cả sáu người tốc độ tay đều tr ên 300, trong đó Đường Môn đánh chính lúc bùng phát cũng hơn 500."

Cao Vệ Bình cau mày "Tốc độ tay 500? Nếu đặt ở liên minh tuyển thủ chuyên nghiệp cũng là cao thủ số một số hai… Lần này đột nhiên xuất hiện nhiều người chơi lợi hại như vậy, có gì đó rất bất thường. Có phải là chiến đội nào đó lập tài khoản đi luyện binh không?"

Chu Dương nói "Khả năng này không lớn lắm, hai hôm nay đúng lúc là hội nghị trước mùa giải của iên minh, đội phó và đội trưởng của 16 chiến đội đều đến đế đô dự họp. Đội trưởng không ở nhà, đội viên hẳn là không lớn gan đến mức đi lập acc phụ chơi game đánh phụ bản."

Cao Vệ Bình gật đầu "Cậu liệt ra IP đăng nhập, tư liệu đăng ký cùng với số liệu bản sao toàn bộ thống kê lại một lần, làm ra danh sách rồi nộp cho tôi, tôi đi tìm Lý chủ tịch bên phía liên minh, để xem rốt cuộc là ra làm sao."

Chu Dương nói "Vâng Cao tổng, tư liệu tôi sẽ lập tức in ra cho ngài. Còn về đổi mới bảng xếp hạng và phát phần thưởng, tạm thời không động đến?"

Cao Vệ Bình nói "Ừ, bảo là chúng ta đang điều tra, trong 24 giờ sẽ cho ra kết quả."

***

Buổi sáng đúng 9 giờ, liên minh tổ chức hội nghị chiêu đãi ký giả trước hội nghị.

Các chiến đội đều phân biệt chia ra, mỗi người có 30 phút để tiếp nhận phỏng vấn riêng của các truyền thông, các phóng viên bu quanh các đội trưởng cùng đội phó thi nhau hỏi các loại vấn đề, phóng viên ôn hoà thì chỉ hỏi kiểu như mùa giải năm nay chiến đội đã chuẩn bị như thế nào, cũng không thiếu phóng viên miệng lưỡi chua ngoa hỏi các vấn đề bén nhọn…

Đội trưởng Lương Tân Hải của chiến đội Hoa Hạ được xem là đội trưởng tốt tính nhất liên minh, đương nhiên cũng bị hỏi thảm nhất.

Nữ phóng viên "Lương đội, sau khi Xuyên đội rời đi, thành tích Hoa Hạ tụt dốc không phanh, đối với trận đấu trước mắt anh có an bài gì không?"

Lương Tân Hải cười cười "Xuyên đội ra đi, giao lại Hoa Hạ cho tôi, tôi sẽ cố gắng hết sức dẫn dắt tốt đội ngũ của mình. Bởi vì Hoa Hạ đang trong giai đoạn điều chỉnh chiến thuật, tôi tin mùa giải năm nay thành tích sẽ có khởi sắc."

Phóng viên lại hỏi "Ở mùa giải trước Hoa Hạ đã bị đào thải ngay vòng đấu đầu tiên, Lương đội có lời giải thích gì gửi đến fan hâm mộ Hoa Hạ không?"

Lương Tân Hải nói "Lần đó thay đổi rất nhiều đội viên, những người mới vẫn còn lạ lẫm, phải dung hợp với lẫn nhau, thành tích có chút không như ý, cho nên tôi cảm thấy rất có lỗi đối với những người đã luôn ủng hộ Hoa Hạ. Chúng tôi sẽ cố gắng hơn trong mùa giải năm nay…"

Phỏng vấn các chiến đội đều được tách ra, lúc Hoa Hạ tiếp nhận phỏng vấn thì Tần Dạ đang ở hậu trường dùng điểm tâm, nghe ngoài kia Lương Tân Hải bị hỏi đến thảm như vậy, mới nhịn không được nhắn tin cho Lưu Xuyên "Tiểu Lương bị phóng viên hỏi đúng thảm."

Mãi một lúc sau mới thấy Lưu Xuyên hồi phục "…mới nãy ngủ quên."

Tên này! Giờ này còn dám ngủ nướng!

Tần Dạ hỏi "Không có khoá?"

Lưu Xuyên dậy rồi nhanh chóng đi rửa mặt đánh răng, sau đó trở lại phòng ngồi xuống bàn, vừa uống sữa vừa trả lời "Sáng nay không có khoá nên ngủ thêm một lát. Sao, Lương Tân Hải bị phóng viên vây hỏi có khóc lên không?"

Tần Dạ nói "Không, cậu ta lúc nào cũng treo mặt nạ mỉm cười trước mặt truyền thông."

Lưu Xuyên nói "Mặc kệ đi, cừu con phải rèn luyện nhiều mới tiến bộ. Phải rồi, hôm nay chủ tịch có tìm

cậu với Lộc Tường không?"

Tần Dạ cũng cảm thấy nghi hoặc "Không, mới nãy có thấy Cao tổng ghé qua, nhưng hoàn toàn không đá động gì tới chuyện phá kỷ lục thế giới với đám tuyển thủ bên này."

Lưu Xuyên nghe vậy thở phào nhẹ nhõm "Vậy là tốt rồi, phỏng chừng bên kia Võng Thông tra được cái gì đó không đúng, nên họ còn bận thương thảo giải quyết thế nào. Cậu với Tiểu Lộc cũng đừng lo lắng quá."

***

Cũng ngay lúc này, bên trong phòng họp mini của khách sạn, trên màn hình đang truyền phát lại bản thu hình toàn bộ quá trình đánh phụ bản của hai đội ngũ phá kỷ lục sáng hôm nay.

Trong phòng họp im lặng đến dị thường, mãi cho đến khi bản thu hình chấm dứt, Cao Vệ Bình mới nhỏ giọng nói "Chủ tịch, ngài thấy chuyện này thế nào?"

Chủ tịch liên minh tuyển thủ Lý Hán Tông trầm tư sờ cằm, nói "Vừa nhìn liền đoán ra là có vết tích của tuyển thủ chuyên nghiệp."

Cao Vệ Bình gật đầu "Chúng tôi cũng hoài nghi là tuyển thủ chuyên nghiệp, nên quyết định điều tra cho rõ ràng rốt cuộc là tuyển thủ nào vi phạm quy định đánh phá kỷ lục thế giới trong game, hi vọng bên phía ông hợp tác."

Lý Hán Tông cười tủm tỉm nói "Nga My Thất Dạ Tuyết này đấu pháp giống Tần Dạ, còn Cái Bang có chút giống với phong cách của Tiểu Lộc Tường."

Cao Vệ Bình đồng ý "Tôi cũng cảm thấy như vậy."

Lý Hán Tông đột nhiên chuyển lời "Cơ mà, tối qua hai đứa Tần Dạ với Lộc Tường tham gia tụ hội, ở KTV suốt với mọi người, giống như không có thời gian lên mạng đánh phụ bản phá kỷ lục."

Cao Vệ Bình "…" Vậy ông nói ra làm cái gì?

Lý Hán Tông kéo laptop của mình, mở ra hộp thư email, chỉ chỉ một cái mail bên trong mỉm cười nói "Cậu xem, đâu cần phí sức đi điều tra, đầu sỏ gây ra mọi chuyện ở đây này, cậu ta rất tự giác đi tự thú trước."

Cao Vệ Bình "…"

Đưa mắt lướt qua nội dung trong mail, Cao Vệ Bình kinh ngạc "Là Lưu Xuyên?"

Lý Hán Tông cười nói "Không sai, Lưu Xuyên bảo đây là đội do mình dẫn dắt, trong đội đều là bạn học chung đại học với cậu ta, tốc độ tay cực nhanh. Lần này Lưu Xuyên nhận lời làm huấn luyện viên giúp đội của trường mình nên mới dẫn cả đám vào game để luyện tập, bồi dưỡng bọn họ trở thành tuyển thủ đủ tư cách tham gia giải liên trường, sơ ý lỡ tay phá kỷ lục, đang xin chúng ta thứ lỗi đây."

Cao Vệ Bình "…"

Lý Hán Tông nói "Nếu là Lưu Xuyên mang theo bạn học chơi game, vậy bên Điện Tín không cần tra nữa, Lưu Xuyên nổi danh là chỉ huy phụ bản siêu đẳng trước giờ, đánh ra kỷ lục như vậy tôi còn thấy thấp đâu… Cơ mà đội bên khu Võng Thông kia, có lẽ nên tra kỹ một chút."

Cao Vệ Bình nói "Ý của ông là?"

Lý Hán Tông nói "Sáu người bên Võng Thông này, tôi đoán có lẽ là chiến đội của game nào đó đồng loạt chuyển đổi, chạy qua bên server mới của chúng ta bắt đầu lại. Cậu xem IP của sáu người này đều giống nhau, ở cùng một nơi xuất hiện sáu cao thủ, cách đặt tên còn thống nhất như vậy, rõ ràng sáu người họ là chung một hội."

Cao Vệ Bình "…"

Lý Hán Tông cười tủm tìm sờ sờ râu "Coi bộ liên minh bên này sắp sửa được rót vào máu mới rồi."

Cao Vệ Bình tức đến muốn cười ha ha.

Lão chủ tịch này quả nhiên không hổ danh là hồ ly ha, nói chuyện với lão một lúc quả thực tức chết người!

Cao Vệ Bình cũng hết cách, chỉ còn nước chờ người này đi thăm dò.

Liên minh tuyển thủ cùng quan phương phát hành game lẫn nhau hỗ trợ, bên quan phương cần tuyển thủ làm quảng cáo sống để mở rộng trò chơi, liên minh cũng cần từ game khai quật ra lượng tân nhân có tiềm năng ổn định để thay thế dự bị cùng với sự ủng hộ của các fan hâm mộ, quan hệ giữa hai bên trước giờ luôn hoà hợp, cũng từng chia nhau hợp tác rất nhiều quảng cáo cùng đại diện.

Số lần Cao Vệ Bình tiếp xúc với Lý Hán Tông tự nhiên cũng rất nhiều.

Lý Hán Tông được mọi người gọi là lão hồ ly, cả ngày đều cười tủm tỉm, thoạt nhìn như là người dễ tính, thực chất trong bụng luôn đầy những ý xấu.

Dưới sự quản lý của vị này, liên minh tuyển thủ phát triển nhanh đến chóng mặt, vô số chiến đội vươn lên như trăm hoa đua nở, phát triển đầy mạnh mẽ. Mà vị này bản lĩnh lại không nhỏ, hàng năm không biết đào từ đâu ra một đống nguồn kinh phí tài trợ, nếu không phải người này, liên minh tuyển thủ cũng sẽ

không có được quy mô như ngày hôm nay.

Nhưng mà, lão hồ ly có một tật xấu rất xấu—— rất là bao che khuyết điểm!

Ông ta cứ như một con gà mẹ vươn cánh che chở cho đám tuyển thủ chuyên nghiệp dưới tay mình, chỉ cần tuyển thủ không trêu cho lão tức giận đến xù cả lông lên, ngược lại đối tượng tức xù lông là người khác thì Lý chủ tịch sẽ rất vui lòng thay họ giải quyết hậu quả sau đó.

Cao Vệ Bình trong lòng cũng rất rõ ràng, đội ngũ bên khu bảy Điện Tín chắc chắn là không đơn giản như mấy lời qua loa lúc nãy của Lý Hán Tông.

Lý Hán Tông bảo không cần điều tra nữa, rõ ràng là đang lấp liếm dùm người mình!

Thất Dạ Tuyết là Tần Dạ, Nhất cùng nhị bạch là Lộc Tường, phong cách đánh, tốc độ tay, lại thêm quan hệ giữa hai người với Lưu Xuyên, không cần suy đoán nhiều cũng có thể xâu chuỗi cho ra kết luận. Nhưng mà Cao Vệ Bình cũng không có cách nào, dù cho điều tra ra được rồi thì làm sao? Bãi bỏ kết quả kỷ lục, xử phạt cấm tuyển thủ thi đấu?

Chắc chắn đó là cục diện mà chẳng ai muốn nhìn đến…

Hiện tại đại đa số ánh mắt của người chơi đều hướng về phụ bản đoàn 70 cấp mới mở ra. Chỉ là một cái kỷ lục phụ bản 30 cấp nho nhỏ mà thôi, không mấy người quan tâm đến. Nhưng nếu như bởi vì vậy mà cấm hai tuyển thủ nổi danh như Tần Dạ và Lộc Tường thi đấu, có khi lại dẫn phát hỗn loạn khó mà tưởng nổi…

Rốt cuộc là nên xử phạt hai người họ để giết gà doạ khỉ, hay là vờ như không biết để bọn họ tạm thời quá quan?

Đang trong lúc Cao Vệ Bình tự suy ngẫm phương án giải quyết, bên kia Lý chủ tịch lại bắt tay điều tra lai lịch của đội bên Võng Thông. Lý chủ tịch quen biết khá rộng trong giới eSport, chỉ tới lui vài cuộc điện thoại đã nhanh chóng điều tra rõ ràng.

Lý Hán Tông cúp điện thoại, quay đầu nói “Bên ”Thần Tích” có một chiến đội tên FTD, tháng trước mới tuyên bố giải tán.”

Cao Vệ Bình kinh ngạc “Ý của ông là… bọn họ toàn bộ dời sang bên đây?”

Lý Hán Tông gật đầu “Giới eSport bên Thần Tích năm nay có nhiều thay đổi lớn, nhà tài trợ của chiến đội kia lại đột ngột rút tài trợ, chiến đội mới phải bất đắc dĩ giải tán. Vài tuyển thủ trong đội không cam lòng rời khỏi nghề này, muốn tiếp tục thi đấu nên mới di dời cả đội sang đây.”

Lý Hán Tông dừng lại một chút, mới nói tiếp “Hiện tại giới eSport quốc nội cũng chỉ có vài game là có quy

tắc thi đấu thành hình hoàn thiện, eSport Thần Tích cũng tương tự như Võ Lâm, bọn họ lựa chọn Võ Lâm cũng sẽ dễ quen tay hơn. Với lại sang năm Võ Lâm sẽ tăng thêm hai danh ngạch chiến đội, nếu bọn họ thực sự muốn tham gia thi đấu thì hiện tại bắt tay chuẩn bị là kịp lúc, sang năm bắt đầu từ giải anh hùng tranh bá toàn quốc đi lên dần, đích thực là phương pháp nhanh nhất."

Cao Vệ Bình hỏi "Thành tích của FTD bên Thần Tích như thế nào?"

Lý Hán Tông nói "Thực lực chỉnh thể thì không thuộc hàng đứng đầu, có điều đội trưởng "Lão Miêu" của bọn họ là một tuyển thủ cực mạnh, rất nhiều chiến đội muốn chuyển nhượng cậu ta với giá trên trời, nhưng đều bị cự tuyệt… Tôi đoán có lẽ cậu ta không an tâm rời bỏ đội của mình, nên mới dẫn tập thể chuyển game như vậy."

Cao Vệ Bình nghe vậy, sờ cằm trầm tư suy nghĩ, một đội trưởng có trách nhiệm như vậy quả thật rất đáng quý.

Lý Hán Tông nói "Căn cứ vào các tin tức đáng tin cậy thì, sáu người này có lẽ là sáu tuyển thủ chủ lực của FTD, đội trưởng Lão Miêu bên kia nổi danh là siêu tốc, đặt ở Võ Lâm bên đây cũng coi như cao thủ cấp đại thần, các đội hữu còn lại của cậu ta trình độ nhưng thực ra chỉ ở mức bình thường."

Cao Vệ Bình nói "Lão Miêu? Tôi nhớ rồi, có phải là vị tuyển thủ năm trước từng lập hattrick đoạt cúp ở giải cá nhân không?"

Lý Hán Tông cười nói "Không sai, chính là cậu ta. Tốc độ tay của cậu ta có thể sánh ngang với Lưu Xuyên bên chúng ta, fan hâm mộ bên Thần Tích gọi cậu ta là "Thiểm điện Miêu thần", ví von mười ngón tay của cậu ta nhanh như thiểm điện."

Cao Vệ Bình "…"

Lý Hán Tông tiếp tục cười "Tiếc là Lưu Xuyên lại nghỉ thi đấu, nếu không lần này xem như có được một vị đối thủ ngang cơ nhau rồi."

Cao Vệ Bình "Vậy lần phá kỷ lục thế giới này rốt cuộc giải quyết như thế nào? Cả hai bên đều có tuyển thủ chuyên nghiệp…"

Lý Hán Tông nói "Thì cứ dựa theo lẽ thường phát thưởng đi, mặc dù có tuyển thủ chuyên nghiệp, nhưng bên Võng Thông người ta là mới chuyển từ trò chơi khác qua, còn Lưu Xuyên bên Điện Tín đã nghỉ thi đấu, hai loại tuyển thủ này không nằm trong phạm vi quản lý của chúng ta."

Cao Vệ Bình đứng dậy nói "Được rồi, vậy tôi đi về, công bố thành tích bình thường, thông cáo đổi mới bảng cùng với phát thưởng như thường lệ."

Lý Hán Tông gật đầu "Đúng rồi, phụ bản 30 cấp thôi mà, phát cũng vài cái đá ngũ hành, chả mấy ai quan

tâm đâu."

Cao Vệ Bình nói "Vậy chủ tịch ngài làm việc của ngài tiếp đi, tôi về."

Lý Hán Tông tủm tỉm cười nói "Cao tổng đi thong thả!"

Tiễn bước Cao tổng rồi, Lý Hán Tông mới nhấc điện thoại bấm số nội bộ, bảo người gọi Tần Dạ và Lộc Tường lên phòng.

Tần Dạ gõ cửa phòng hợp, ra vẻ bình tĩnh "Chủ tịch, ngài tìm tôi?"

Lộc Tường vò đầu, khẩn trương hỏi "Chủ tịch, tìm chúng cháu có việc gì ạ?"

Lý Hán Tông mỉm cười nói "Hai cậu dạo gần đây có liên hệ với Lưu Xuyên không?"

Tần Dạ bình tĩnh nói "Không có, cậu ta đã nghỉ thi đấu rồi không phải sao?"

Lý Hán Tông nói "Tuy bảo là nghỉ rồi, nhưng dù sao cậu với Lưu Xuyên cũng từng là bạn thân nhất liên minh, nên thường xuyên liên lạc mới phải.

Tần Dạ "...Ừm."

Lý Hán Tông nói "Cả Lộc Tường nữa, Lưu Xuyên tính ra là sư phụ của cậu, đừng vì sư phụ nghỉ thi đấu mà đoạn tuyệt qua lại đấy."

Lộc Tường vội vàng gật đầu "Dạ dạ, cháu sẽ thường xuyên liên lạc với sư phụ!"

Lý Hán Tông tạm dừng một lát, biểu tình đột nhiên nghiêm túc hẳn lên "Mùa giải đã cận kề rồi, cả hai cậu đều là đội phó đội trưởng của chiến đội, làm việc gì cũng phải biết chừng mực, phải nên đặt tâm tư vào việc huấn luyện của chiến đội mình. Những chuyện khác đừng bận tâm tới nữa, cũng đừng lẫn lộn đầu đuôi ảnh hưởng đến thành tích thi đấu."

Tần Dạ vội vàng nói "Đã biết, cảm ơn chủ tịch!"

Lộc Tường cũng gật đầu theo "Dạ biết."

Lý Hán Tông mỉm cười nói "Vậy được rồi, trở về làm gì thì làm đi."

Hai người rời khỏi phòng họp, nhìn xung quanh không có ai, Tần Dạ lập tức lấy di động mở group QQ phát tin tức "Mới nãy chủ tịch kêu tôi với Lộc Tường lên, coi bộ cả hai chúng tôi đều bại lộ."

Lộc Tường hỏi "Sư phụ, làm sao đây?"

Lưu Xuyên bình tĩnh nói "Đừng gấp đừng gấp, Lý chủ tịch nói như thế nào?"

Tần Dạ nói "Ông ấy không nói thẳng vào vấn đề, chỉ nói bóng nói gió vài câu, đại để là bảo hai chúng tôi nên thường xuyên liên hệ với cậu hơn, cũng nên để tâm vào chuyện huấn luyện đừng lo chuyện khác… Ông ấy nhất định đã đoán ra là tôi với Lộc Tường."

Lưu Xuyên cười nói "Vậy là không sao rồi, lão hồ ly đây là đang muốn giúp chúng ta bao che chuyện này, đội bên Võng Thông phỏng chừng lai lịch không nhỏ. Chuyện này có lẽ sẽ dừng ở đây, họ không tiếp tục tra đâu, hai người cứ an tâm chuẩn bị thi đấu đi."

Tần Dạ nói "Ok."

Ngập ngừng một lát, lại hỏi "Vậy acc Thất Dạ Tuyết đó… tôi có thể onl nữa không?"

Lưu Xuyên quả thực bó tay, tên này còn dám muốn onl acc đấy nữa?

"Chờ mấy hôm nữa chuyện này qua đi rồi tính, cậu rảnh rỗi onl acc đấy chơi chơi thì được, nhưng tuyệt đối không được đánh phụ bản." Lưu Xuyên nói.

Tần Dạ trả lời bằng một chữ "Ờ", sau đó nhét di động trở vào túi.

Thực sự thì không phải Tần Dạ muốn chơi cái acc kia, chỉ là cảm thấy đám người trong đội của Lưu Xuyên rất thú vị mà thôi—— một Ngũ Độc kiệm lời ngốc khờ, một đạo trưởng Võ Đang bình tĩnh nghiêm túc, còn có cái tên đại sư ăn nói thì xuẩn nhị, nhưng lúc nào cũng tràn đầy nhiệt tình với người khác…

Giải thích một chút

\+ **Hattrick**: dẫn trên Wikipedia

Trong thể thao, một hat-trick (hoặc hat trick) có nghĩa là đạt được một thành tích tốt tới ba lần trong một trận đấu, hoặc thành tích khác trên cơ sở chia thành ba. Ví dụ trong bóng đá hoặc khúc côn cầu trên băng, một cầu thủ (bóng đá) có thể ghi ba bàn thắng vào lưới đối thủ (theo truyền thống thì một cầu thủ phải ghi 3 bàn liên tiếp thì mới gọi là hattrick nhưng ngày nay chỉ cần ghi 3 bàn là có thể gọi), trong khi ở một

pha cricket (khúc côn cầu trên băng) người ném bóng có thể đem lại ba wicket trong ba pha giao bóng.

Hat-trick còn được dùng để miêu tả nhiều thứ khác, ví dụ đội bóng Inter Milan giành được ba danh hiệu trong mùa giải 2009-10 thì họ thường được gọi là đã có được một hat-trick danh hiệu. Hay cầu thủ bóng đá Wayne Rooney được trao tặng ba giải thưởng cá nhân cũng được gọi như vậy.

Thuật ngữ hat-trick lần đầu tiên được sử dụng trong cricket, để mô tả chiến công của H.H Stephenson năm 1858 và được sử dụng trong in ấn lần đầu tiên vào năm 1878.

60. Quyển 2 - Chương 55: Lão Miêu

Trưa hôm ấy, quan phương Võ Lâm rốt cuộc phát ra thông báo——

Trải qua tổ kỹ thuật toàn diện thanh tra, hai thành tích phá kỷ lục của phụ bản Dạ Tham Danh Kiếm Các là hữu hiệu.

Server Thuỷ Long Ngâm khu 7 Điện Tín, server Thước Kiều Tiên Lệnh khu 5 Võng Thông, cả hai đội ngũ trước sau phá kỷ lục đều sẽ được phát thưởng, bảng anh hùng Võ Lâm cũng sẽ chính thức được cập nhật, đội ngũ ghi lại kỷ lục thế giới cuối cùng là đội của khu năm Võng Thông bao gồm: Lão Miêu, Bạch Hồ, Phượng Hoàng, Liệp Báo, Tham Lang, Thanh Long.

Thông báo này vừa xuất hiện, diễn đàn lại lần nữa nổ tung trời——

Kỷ lục thế giới bao nhiêu năm không có ai phá, chỉ một buổi tối lại liên tục bị phá hai lần, hơn nữa lại không phải do dùng hack cheat? Rất nhiều người nghi ngờ là có dấu vết của tuyển thủ chuyên nghiệp, cả tỷ loại suy đoán lẫn hoài nghi bay đầy trời.

Nhưng mà, Danh Kiếm Các dù sao cũng chỉ là một phụ bản nho nhỏ, đối với các người chơi max cấp mà nói hoàn toàn không đáng chú ý tới.

Bởi vì chiều hôm đó, lúc 6 giờ, boss đầu tiên của phụ bản đoàn 70 cấp "Luận kiếm đại hội" bị đoàn đội công hội Lạc Hoa Từ server Ức Giang Nam đánh bại, tin tức này rất nhanh leo lên top topic của ngày hôm đó, cũng dìm xuống các topic bàn về Danh Kiếm Các.

Phong ba kỷ lục Danh Kiếm Các cũng nhanh chóng lắng xuống.

***

Tối đó, Lưu Xuyên đăng nhập vào game, thấy hệ thống nhắc nhở có thư mới nhận ở tín sứ, góc trái cũng

nhảy ra một dãy dài các khung chat tư tán gẫu nhấp nháy. Lưu Xuyên lựa chọn tạm thời che lại tư tán gẫu, chạy qua chỗ tín sử xem xét thư mới, vừa mới mở ra cũng bị kinh ngạc một lát.

Phần thưởng phá kỷ lục thế giới quả thật khiến bất cứ ai nhìn thấy cũng chảy nước miếng, kim tệ trực tiếp phát mười vạn, các loại tài liệu hiếm màu cam cho không thèm tiếc, năm loại đá ngũ hành cũng trăm cục thành bó mà phát. Lưu Xuyên vừa nhận quà thưởng vừa vui sướng tán gẫu trên kênh đội ngũ "Đệ tử, mở acc Dạ Dạ chạy qua đây lấy đồ bỏ vào kho, hành trang của sư phụ full mất rồi không nhét vào được nữa."

Lý Tưởng nói "Ok, có bao nhiêu cứ bỏ hết vào kho hàng công hội!"

Lý Tưởng nhanh chóng đăng nhập Thất Dạ Tuyết, Lưu Xuyên nghi hoặc "Ơ, lần này không cần hỏi mã nghiệm chứng à?"

Lý Tưởng nói "Hôm nay trước lúc Dạ Dạ rời mạng có lưu số điện thoại cho đệ tử, mới nãy tự hỏi rồi!"

Lưu Xuyên kinh ngạc "Hai người thân nhau như vậy từ bao giờ?"

Lý Tưởng cười nói "Hồi chiều lúc Dạ Dạ onl thì sư phụ không ở trên mạng, nhắn với đệ tử là dạo gần đây có việc bận, giao acc cho đệ tử luyện, cũng lưu lại số di động. Dù gì mỗi ngày đánh hết lượt phụ bản rồi đệ tử cũng rảnh rỗi, nên tính sẵn luyện acc Thất Dạ Tuyết lên luôn."

Lưu Xuyên cũng biết bên kia Tần Dạ đang trong mâu thuẫn với chiến đội của mình, tâm tình lúc nào cũng phiền muộn, thi thoảng online chơi game một chút thả lỏng cũng tốt.

"Vậy đệ tử giúp tên kia luyện đi. Giờ thì mau qua bên khu thương hội, sư phụ giao dịch đồ cho đệ tử nhét vào kho hàng."

Lý Tưởng "Ok, qua ngay đây!"

Ngô Trạch Văn thấy vậy cũng tự giác đi theo giúp đỡ.

Tài liệu được thưởng cho rất nhiều, cần phải phân loại sắp xếp lại. Mà Lý Tưởng lúc nào cũng vứt bừa vào làm rối tung cả lên, chỉ có mỗi chuyên gia kho hàng như Ngô Trạch Văn chịu tỉ mỉ xếp lại.

***

Dọn dẹp sửa sang lại toàn bộ quà thưởng rồi, Lưu Xuyên mới có thời gian mở mấy cái khung tán gẫu nhấp nháy ở góc trái ra xem.

Đại đa số là các hội trưởng công hội nhắn tin, nội dung cũng na ná nhau, đại ý là mời cao thủ gia nhập

công hội của mình.

Phỏng chừng là mấy vị hội trưởng thấy người này phá luôn cả kỷ lục thế giới, đều kinh ngạc ngây người, sau đó thi nhau gửi tin nhắn lôi kéo mời chào.

Lưu Xuyên đều cự tuyệt, dùng cái lý do nghìn bài một điệu "Cảm ơn ý tốt".

Nhưng cũng có một cái tin nhắn trong số đó đặc biệt khiến Lưu Xuyên chú ý đến——

[Lão Miêu] nói với ngài: "Cao thủ, rảnh không? Có chút việc cần quấy rầy, đọc được tin này xin hồi phục lại."

Lưu Xuyên nghi hoặc nhìn cái tên Lão Miêu này.

Lão Miêu? Giống như không có quen người nào tên này? Nhưng sao lại cảm giác quen quen ta?

Lưu Xuyên hồi phục "Có việc?"

Lão Miêu nói "Xin chào, tôi là đội trưởng đội ngũ phá kỷ lục Danh Kiếm Các bên Võng Thông."

Lưu Xuyên giật mình, lập tức hiểu được.

Thảo nào nhìn cái tên này cứ cảm thấy quen mắt, tối qua lúc Danh Kiếm Các bị phá kỷ lục thế giới, hệ thống từng thông cáo vài lượt, Lưu Xuyên dù chơi ở khu bảy Điện Tín, cũng có thể thấy được tên của các thành viên đội ngũ bên Võng Thông, ID của cả sáu người đều là tên động vật, lại chỉ có hai chữ, đội trưởng chính là Lão Miêu.

Lưu Xuyên cười nói "Cao thủ, tìm tôi có việc?"

Lão Miêu cũng không dài dòng, trực tiếp nói "Bên tôi đang dự định tổ chức một chiến đội, để kịp sang năm tham gia giải tranh bá anh hùng toàn quốc, hiện đang thiếu người. Không biết cậu có hứng thú hay không, có muốn gia nhập chiến đội của chúng tôi không?"

Chà, có cả đội trưởng chiến đội tìm tới luôn…

Cả mục đích cũng giống như Lưu Xuyên, muốn lập đội sang năm tham gia giải tranh bá anh hùng toàn quốc…?

Lưu Xuyên cảm thấy có chút hứng thú, liền hỏi "Đội bên anh cũng có tuyển thủ chuyên nghiệp đúng không?

Nếu không làm sao dễ dàng phá kỷ lục thế giới như vậy?"

Lão Miêu nói "Cả sáu người đều là."

Lưu Xuyên "..."

Thật không ngờ, đáp án lại "kinh khủng" tới vậy...

Thảo nào cả Cao tổng lẫn Lý chủ tịch đều không tiếp tục tra xét nữa, hoá ra đội ngũ bên Võng Thông lai lịch khủng tới vậy, cả sáu người đều là tuyển thủ chuyên nghiệp...

Chẳng lẽ là chiến đội bên game khác tập thể chuyển sang?

Quả nhiên, lời tiếp theo của Lão Miêu cũng giải thích rõ "Tôi thật lòng mời anh gia nhập đội của chúng tôi, cho nên cũng không muốn gạt anh. Chúng tôi là chiến đội FTD bên Thần Tích, lần này cả đội chuyển sang Võ Lâm. Nghe nói bên Võ Lâm sẽ tăng thêm danh ngạch chiến đội, nên tôi dự định dẫn đội ngũ của mình luyện tập trước trong game nửa năm. Sang năm chúng tôi sẽ báo danh tham gia giải toàn quốc, nếu như thuận lợi đoạt được quán quân hoặc á quân, lúc đó có thể trực tiếp thăng cấp tiến vào thi đấu giải chuyên nghiệp."

Lưu Xuyên nhìn cả một đoạn chat dài dòng được gõ chỉ trong mười giây, trong lòng kinh ngạc.

Lão Miêu này... tốc độ hơi bị nhanh à, vài giây có thể gõ ra được ngần ấy chữ....

Lão Miêu? Chiến đội FTD?

Chẳng lẽ là vị cao thủ nổi danh với tốc độ tay siêu tốc hơn 600 giới eSport? Thiểm điện Miêu thần?

Không phải đâu, thật sự là "con mèo" kia sao?

Lưu Xuyên nghĩ tới đây, có chút toát mồ hôi.

Nghĩ kỹ mà nói thì, Lưu Xuyên với Lão Miêu này, giống như từng gặp nhau một lần ở giải thi đấu lớn T.G.A!

***

Giới eSport chia ra vô số phạm vi lĩnh vực, các loại hạng mục khác nhau đều có cho riêng mình liên minh chuyên nghiệp khác nhau, tất nhiên cũng sẽ có quy tắc cùng chế độ riêng, bình thường sẽ không can thiệp

tới lẫn nhau, mỗi bên đều có góc trời riêng. Nhưng có một giải đấu mang tính chất đặc thù tổng hợp lại tất cả—— chính là giải lớn T.G.A toàn quốc.

Giải thi đấu T.G.A toàn quốc hàng năm chia làm hai giải mùa hè cùng mùa đông, đây có thể xem như một bữa thịnh yến tập trung tất cả các hạng mục eSport trong cả nước, tỷ như Liên minh huyền thoại [LOL], Đột kích [CF], Dungeon&Fighter [DNF], Counter Strike [CS], StarCraft, etc…

Người ta có thể thấy ở giải T.G.A tất cả các tuyển thủ chuyên nghiệp mạnh nhất đến từ vô số hạng mục eSport bốn phương tám hướng. Ở giải thi đấu mang tính chất tổng hợp này, các tuyển thủ nổi danh ở các game khác nhau bình thường không có gì lui tới mới có cơ hội lẫn nhau gặp mặt.

Lần đầu tiên Lưu Xuyên gặp Lão Miêu, chính xác là vào hai năm trước.

Lúc ấy anh dẫn theo đám tân binh của chiến đội Hoa Hạ tham gia giải lôi đài của Võ Lâm, mà sàn thi đấu chính bên cạnh đúng lúc đang tiến hành vòng bán kết của giải cá nhân game Thần Tích.

Đối với những giải thi đấu lớn như T.G.A, ban tổ chức sắp xếp thi đấu rất chặt chẽ hợp lý, sàn thi đấu chính bình thường chỉ chiếu trực tiếp các trận chung kết hạng mục lớn, hay vòng bán kết của các trận đấu quan trọng.

Còn với những phần thi đấu thông thường của các tiểu tổ nhỏ đều được sắp xếp ở các sàn phụ cạnh hội trường.

Lưu Xuyên dẫn theo chiến đội của mình đến sàn phụ cạnh hội trường tham gia giải tiểu tổ, cũng không bao lâu liền đánh xong, mà sàn thi đấu chính bên kia lại đang đánh đến giai đoạn kịch liệt.

Thần Tích cũng tương tự như Võ Lâm, đều là game RPG loại hình tranh tài đồng đội. Điểm khác biệt chính là Thần Tích lấy bối cảnh huyễn tưởng Âu Châu, với các class chức nghiệp như chiến sĩ, mục sư, pháp sư, etc… Còn Võ Lâm lấy bối cảnh võ hiệp Trung Quốc, điểm đặc sắc bao gồm các môn phái giang hồ.

Tuy là skill và class không giống nhau, nhưng nguyên lý của game RPG đa số đều là tương tự.

Lưu Xuyên bởi vì rảnh rỗi buồn chán đứng ở bên cạnh, cũng đưa mắt nhìn lên màn hình thi đấu, nháy mắt bị hình ảnh trên đó hấp dẫn.

——tuyển thủ trên đài không chỉ có tốc độ tay cực nhanh, ý nghĩ cũng cực kỳ thận trọng.

Vị tuyển thủ này là một triệu hoán sư, có thể triệu hồi các loại pet để bao vây đối thủ, sau đó chơi diều chậm rãi rút máu đối thủ đến chết, cực kỳ giống với đấu pháp chơi diều đê tiện của Lưu Xuyên.

Lúc ấy, Lưu Xuyên thậm chí có cảm giác như gặp được tri kỷ!

Lưu Xuyên không kềm được tò mò nhìn về phía bục thi đấu—— nam nhân ngồi trong phòng cách âm diện mạo rất trẻ, ngũ quan đoan chính, làn da có hơi đen một chút, mái tóc ngắn đầy khôn khéo lão luyện, ánh mắt sắc bén lợi hại.

Tay của anh ta cũng cực ổn.

Bàn tay cực nhanh di chuyển trên bàn phím, khiến người ta cảm giác như mười ngón tay đang khiêu vũ, vừa mau, vừa ổn, lại vừa chuẩn.

Nam nhân cực kỳ chú tâm thi đấu, cái loại trạng thái tựa như vong ngã này khiến cho cả người anh ta toát ra một loại hào quang độc nhất vô nhị.

Lưu Xuyên nhìn thấy, ID của anh ta là Old-Cat, dịch ra tiếng trung chính là Lão Miêu.

Vị tuyển thủ này mỗi bước đều cực kỳ cẩn trọng, chậm rãi dẫn đối thủ tiến vào cái bẫy của mình, sau đó nháy mắt knock-out đối thủ, thế tấn công như lũ quét, mạnh mẽ đến không thể đỡ.

Tiếng hoan hô vang lên đinh tai nhức óc cả hội trường, ngay cả Lưu Xuyên cũng nhịn không được vỗ tay vài cái.

Bên cạnh đúng lúc đứng một vị bình luận viên có quen biết với Lưu Xuyên thấy anh chăm chú xem trận đấu, mới buộc miệng hỏi "Xuyên đội cũng chơi Thần Tích?"

Lưu Xuyên nói "Không, xem chơi thôi.

Trần Phỉ Phỉ nói "Tuyển thủ này là Lão Miêu, tốc độ tay ngang gần bằng anh, nổi danh siêu tốc."

Nghe cô nói như vậy, Lưu Xuyên càng cảm thấy hứng thú với vị này, bèn hỏi "Có thể tiến vào bán kết giải cá nhân, là cao thủ hàng đầu nhỉ?"

Trần Phỉ Phỉ nói "Phải đó, ở bên Thần Tích gọi người này là Thiểm điện Miêu thần, anh ta là một trong những triệu hoán sư mạnh nhất Thần Tích."

Lưu Xuyên không biết nhiều lắm về Thần Tích, nhưng mà đa số game online hiện tại khác hình thức nhưng cốt lõi đều là tương tự. Mục sư trong game Âu Châu tương đương như các phái buff của game võ hiệp Trung Quốc, còn triệu hoán sư… nếu đổi lại Võ Lâm, có lẽ tương đương như cổ sư Ngũ Độc, hoặc là khôi lỗi sư Đường Môn, dựa vào gọi pet hoặc cơ quan con rối phối hợp với chủ nhân tác chiến, đều là chung một loại cốt lõi—— triệu hoán hệ.

Lưu Xuyên có hơi trầm tư nhìn bảng thống kê số liệu cuối trận trên màn hình, nói "Khá thú vị đấy chứ."

Trần Phỉ Phỉ nói "Kỳ thật hai người xem như tuyển thủ cùng loại với nhau, hay là sau khi trận đấu kết thúc, tôi liên hệ giới thiệu cho hai người quen biết nhau?"

Lưu Xuyên gật đầu "Được đấy."

Thân là bình luận viên giải đấu lớn, tự nhiên cũng quen biết vô số tuyển thủ trong giới, Trần Phỉ Phỉ tính cách thoải mái, nhân duyên cũng rất tốt, quen biết không ít đội trưởng chiến đội. Sau khi trận đấu kết thúc, dưới sự giới thiệu của Trần Phỉ Phỉ, hai vị đại thần ở hai lĩnh vực khác nhau trong eSport đối diện nhau ngồi xuống trong quán cafe do ban tổ chức cố ý chuẩn bị cho các tuyển thủ tiện nghỉ ngơi.

Lão Miêu của lúc bình thường hoàn toàn mất đi cảm giác khẩn trương, sắc bén tựa lưỡi kiếm như trong lúc thi đấu, ngược lại có hơi lười biếng.

Nhìn gần mới thấy, vị này đúng là đen thật, làn da màu đồng cổ, cảm giác như bị thoa một lớp chocolate vậy…

Người ta bảo nhất bạch che tam sửu, mỹ nữ da càng trắng nhìn càng xinh. Nhưng nam nhân lại khác, nam nhân màu da đen một chút sẽ tạo cho người khác một loại mị lực kỳ lạ. Nam nhân mà da quá trắng sẽ bị bảo là tên mặt trắng chuyên đi ăn bám. Mà nam nhân da đen lại cao to vạm vỡ, lại thường bị người ta gọi là đại ca.

Lão Miêu này, nhìn bề ngoài rất có khí thế như của mấy đại ca xã hội đen.

Trần Phỉ Phỉ chủ động giới thiệu "Vị này là Lão Miêu, đội trưởng của chiến đội FTD. Vị này là Hải Nạp Bách Xuyên, đội trưởng của chiến đội Hoa Hạ."

Lưu Xuyên mỉm cười vươn tay "Chào anh."

Lão Miêu cũng vươn tay cười cười "Kính đã lâu."

Hai người liền như vậy bắt tay một cái, xem như làm quen.

Bởi vì lịch thi đấu được xếp khá chặt chẽ, hai người đều là đội trưởng nên không có mấy thời gian ngồi tán gẫu, uống xong cafe rồi thì mạnh ai nấy đi.

Ấn tượng sâu nhất mà Lão Miêu gây ra cho Lưu Xuyên, chính là chiến thuật sắc bén cùng tư duy bình tĩnh, tốc độ tay nhanh tới biến thái, cùng với… màu da ngăm đen.

***

Thật không ngờ, chỉ mới qua hai năm ngắn ngủi, chiến đội FTD đã bị giải tán… Càng không ngờ hơn là Lão Miêu lại dẫn cả đội của mình toàn bộ chuyển sang Võ Lâm.

Theo lý mà nói, bằng trình độ cá nhân của Lão Miêu không cần lo không có đường ra, nhưng anh ta ngược lại không chuyển nhượng sang chiến đội khác, mà dẫn theo cả chiến đội tập thể chuyển game, hiển nhiên là vì không nỡ bỏ đội của mình. Làm đội trưởng, không muốn một mình rời đi mà là dẫn theo các anh em chiến hữu đi cùng mình…

Muốn làm được như vậy rất cần dũng khí, thậm chí không khác gì tự đoạn cả đường lui của mình… cả Lưu Xuyên cũng không thể không bội phục người này.

Lão Miêu vẫn đang tiếp tục tư tán gẫu mời chào "Cao thủ, chi bằng anh gia nhập chiến đội của chúng tôi, cùng nhau tham gia thi đấu, anh thấy thế nào?"

Lưu Xuyên cười cười, hồi phục "Tiếc thật, mục tiêu của tôi và anh đúng lúc lại giống nhau."

Lão Miêu kinh ngạc "Anh cũng định lập đội đánh giải toàn quốc?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, cho nên có lẽ chúng ta sẽ là đối thủ của nhau, chứ không phải đội hữu."

Lão Miêu "…"

Lưu Xuyên "Trừ phi cả hai đội hợp lại làm một."

Lão Miêu lập tức nói "Không có khả năng hợp lại. Nếu như anh cũng quyết tâm tham gia giải toàn quốc, vậy xem như nãy giờ tôi chưa nói gì, cứ tiếp tục với mục tiêu của anh đi."

Lưu Xuyên hỏi "Bên anh quyết định sẽ báo danh ở khu nào chưa?"

Lão Miêu cũng không giấu diếm, thẳng thắn nói "Sáu người chúng tôi hiện tại đang ở Chiết Giang, cho nên sẽ báo danh ở khu phía Đông."

Lưu Xuyên nói "Bên tôi nếu như không có gì ngoài ý muốn xảy ra, sẽ báo danh khu Nam."

Lão Miêu nói "Nói vậy có lẽ chúng ta sẽ không gặp nhau."

Lưu Xuyên mỉm cười "Sẽ mà, gặp nhau ở trận chung kết toàn quốc."

Lão Miêu giật mình một chút, lập tức cảm thấy hứng thú nói "Anh tự tin tới như vậy? Xác định đội ngũ

của mình có thể tiến vào trận chung kết toàn quốc?"

Lưu Xuyên nói "Không phải cũng giống anh sao? Anh xác định đội của mình có thể tiến vào trận tổng chung kết toàn quốc? Cao thủ nghiệp dư của Võ Lâm không thiếu đâu."

Lão Miêu nói "Nói nhiều cũng bằng thừa, tự dựa vào bản lĩnh đi."

Lưu Xuyên phát cái biểu tình bắt tay "Cố lên."

***

Với Lão Miêu, tuy chỉ từng gặp mặt qua có một lần, nhưng cả hai đều theo phái thuộc hệ triệu hoán, phong cách lại tương đương nhau, Lưu Xuyên cảm thấy thưởng thức anh ta hơn là xem như đối thủ.

Một cao thủ hàng đầu như vậy, nếu một mình anh ta đổi sang chơi Võ Lâm, bất luận trả giá thế nào Lưu Xuyên cũng sẽ kéo anh ta vào đội của mình.

Tiếc là…

Đối phương cũng là một vị đội trưởng có ngạo khí cùng dã tâm, còn mang theo đám chiến hữu đi cùng mình.

Nếu hai đội ngũ không thể hợp nhất, vậy chỉ còn cách làm đối thủ của nhau.

Ở giải tranh bá toàn quốc mà xuất hiện đối thủ như vậy, quả thực là vượt quá mức mong đợi a…

Lưu Xuyên nghĩ một lát, liền nhắn tin cho Thanh Phong Đạo T rưởng "Đạo trưởng, hiện tại anh đang công tác ở đâu? Có tiện nói ra anh đang làm việc gì cho tôi biết không?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Tôi ở Trường Sa, đang làm công tác tiêu thụ."

Thảo nào lại có ý nghĩ làm ăn như vậy….

Lưu Xuyên cười nói "Lễ Quốc khánh sắp tới anh rảnh không? Tôi dự định gặp mặt sớm một chút."

Giagn Thiếu Khuynh nghi hoặc "Sao vậy?"

Đạo trưởng xem như là đội hữu chính thức của mình, nên Lưu Xuyên cũng không muốn dối gạt, thản nhiên

nói "Đội phá kỷ lục bên Võng Thông vốn là một chiến đội ở trò chơi khác, bọn họ lần này toàn bộ chuyển sang Võ Lâm, có thể xem như đối thủ cạnh tranh lớn nhất của chúng ta về sau."

Giang Thiếu Khuynh kinh ngạc "Cả đội đều chuyển dời?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, chiến đội FTD của Thần Tích, toàn bộ chuyển sang chơi Võ Lâm. Năm sau nếu chúng ta đụng phải họ trước trận tổng chung kết giải toàn quốc, có lẽ sẽ là phiền toái lớn đây. Bọn họ dù sao cũng từng là đội hữu, phối hợp ăn ý với nhau lâu năm, hiện tại chạy sang bên đây bắt đầu tập luyện trong game trước, sang năm trước khi bắt đầu thi đấu có lẽ họ đã điều chỉnh tốt các loại chiến thuật phối hợp. Chúng ta lại là một tổ đội mới hoàn toàn, đi đánh với loại đội lâu năm như vậy, phần thắng không khả quan lắm."

Giang Thiếu Khuynh nghe vậy cau mày.

Giải toàn quốc có thể xem như giải dành cho cao thủ nghiệp dư trong dân gian, đại đa số tuyển thủ dự thi đều không có kinh nghiệm thi đấu, muốn lập nên một đội toàn là cao thủ cũng không phải chuyện dễ. Vốn cứ tưởng lần này có Xuyên đội ra tay, muốn đoạt một trong hai thứ hạng đầu cũng không phải chuyện khó.

Lại không ngờ, nửa đường nhảy ra một tên Trình Giảo Kim, cả một chiến đội của game khác lại toàn bộ chuyển dời sang bên đây…

Ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, Giang Thiếu Khuynh cả người trở nên nghiêm túc, nói "Xuyên đội, ý của anh là?"

Lưu Xuyên nói "Nhất định phải đẩy nhanh tiến độ xây dựng chiến đội, kế hoạch lúc trước cũng phải bắt đầu sớm hơn. Kỳ lễ Quốc khánh này hoặc là tôi bay ra Trường Sa gặp anh, không thì anh đi Quảng Châu tìm tôi, anh xem cái nào tiện cho anh hơn?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Tôi tới tìm anh đi, tôi có người bạn ở bên đấy, lúc đó ngồi tàu cao tốc qua là được."

Lưu Xuyên nói "Ok, tới lúc gặp mặt rồi bàn sau."

Lưu Xuyên đánh chữ xong, cũng thở dài một hơi.

Sự xuất hiện của Lão Miêu lần này, quả thực giống như tạo ra cho anh một áp lực vô hình cực lớn…

Vốn dĩ Lưu Xuyên dự tính cứ từ từ như vậy, dần dần tập họp đội hữu, mục tiêu là tháng sáu sang năm trước lúc bắt đầu giải đấu sẽ xây dựng chiến đội hoàn chỉnh, không ngờ lại xuất hiện một Lão Miêu, còn mang cả đội ngũ tập thể dời đi, sớm như vậy đã bắt đầu khởi bước luyện tập, có vẻ như bên phía họ là nhất định phải đoạt được thành tích trong giải toàn quốc năm sau.

Bởi vì liên minh thăng thêm hai danh ngạch, cho nên giải toàn quốc sang năm không cần giống lệ trước đây, hai đội đạt quán quân và á quân phải thi đấu với chiến đội bị đào thải để đoạt tư cách dự thi, chỉ cần là đoạt quán quân và á quân sẽ được trực tiếp thăng cấp tiến vào thi đấu giải chuyên nghiệp.

Bảo là á quân với quán quân, tính ra là có hai cái danh ngạch, đội của Lưu Xuyên lẫn Lão Miêu đều có cơ hội mỗi người một suất.

Nhưng lỡ đâu xui xẻo gặp ngay ở vòng bán kết thì sao?

Giải toàn quốc chia tổ dựa theo khu vực, bốn khu lớn đông tây nam bắc, các đội trước tham dự giải toàn khu vực chọn ra đội đại diện. Lão Miêu báo danh ở khu đông, Lưu Xuyên ở khu nam, có thể an tâm đấu giải tuần giải tháng mà không sợ khả năng đụng độ lẫn nhau. Nhưng nếu tiến vào vòng chung kết toàn quốc, lại sẽ bị ngẫu nhiên phân tổ lần nữa!

Vòng chung kết toàn quốc tổng cộng có tám đội, mỗi khu có hai danh ngạch, các đội sẽ rút thăm thi đấu đào thải lẫn nhau, xác suất các đội ở các khu khác nhau bốc thăm vào cùng một tổ là cực lớn!

Nếu như may mắn, đội của Lưu Xuyên và Lão Miêu bị phân đến hai tổ khác nhau, lẫn nhau nắm tay đi tới, đây là kết cục happy nhất.

Nhưng nếu như rút thăm ngẫu nhiên bị nhét vào cùng một tổ, vậy chẳng hoá ra là "tổ tử vong" đối với cả hai bên rồi?

Xuất hiện một đối thủ mạnh như vậy, Lưu Xuyên có muốn nhàn nhã cũng không được.

Đối phương dẫn theo toàn bộ chiến đội của mình qua hết rồi, mà nhìn lại bản thân chỉ mới có đúng một đội hữu, giống cái dạng gì nữa?

Nhất định phải đẩy nhanh tiến độ!

61. Quyển 2 - Chương 56: Vũ Khí Cam

Bởi vì phần thưởng kinh nghiệm cho phá vỡ kỷ lục thế giới rất nhiều, nên cả đội của Lưu Xuyên đêm đó thăng thẳng lên cấp 35.

Hiện tại trên bảng xếp hạng cấp bậc của khu bảy Điện Tín, trang đầu tiên đại đa số ở 37 cấp, nếu xem kỹ sẽ thấy bọn họ hầu hết đều là cao thủ hoặc tinh anh thuộc các công hội lớn. Đám người Lưu Xuyên không thể giống như những người chuyên môn quản lý công hội online 24/24 để mà luyện cấp được, cho nên cấp bậc không bằng được bọn họ cũng là chuyện bình thường.

May một điều là đám bọn họ mỗi ngày đều chăm chỉ đánh phụ bản anh hùng cùng phụ bản thường, nên kinh nghiệm kiếm được kha khá, cấp bậc không bị tụt hậu quá nhiều so với mọi người.

Tám giờ rưỡi tối hôm đó, kênh riêng của thương hội đột nhiên xuất hiện tin tức thông báo——

Chúc mừng Cửa hàng Thanh Phong thăng cấp giá trị danh dự lên hạng nhất toàn server.

Mà đám người họ làm quản lý cửa hàng, cũng đồng thời nhận được thư chúc mừng của hệ thống.

Bởi vì giá trị danh dự vượt lên hạng nhất, hệ thống còn chu đáo thay bốn chữ [Cửa hàng Thanh Phong] thành bốn chữ vàng lấp lánh trông rất đẹp mắt.

Lưu Xuyên hỏi trên kênh đội "Cửa hàng lên hạng nhất kìa?"

Giang Thiếu Khuynh cũng cảm thấy nghi hoặc "Chuyện gì vậy nhỉ?"

Lý Tưởng nói "Một tiếng trước tui có kiểm tra, lúc đó cũng mới hạng hai mà, sao tự dưng lên hạng nhất rồi?"

Ba người đồng thời hướng ánh mắt nghi hoặc về phía Ngũ Độc – nãy giờ vẫn im lặng đứng ở khu thương hội.

Ngô Trạch Văn bình tĩnh nói "Tôi có điều chỉnh lại một chút các trang bị treo bán trong cửa hàng, mới nãy bán được khá nhiều, nên danh dự cũng tăng lên."

Lưu Xuyên tò mò mở cửa hàng ra xem thử, quả nhiên phát hiện tất cả trang bị tím trong cửa hàng đều bị Ngô Trạch Văn điều chỉnh giá cả.

Ngô Trạch Văn giải thích "Hiện tại các đoàn tinh anh mấy công hội lớn đều chuyển sang đánh phụ bản 35 rồi, trên thị trường cũng bắt đầu lưu thông trang bị 35. Cửa hàng của chúng ta tồn đọng rất nhiều trang bị tím 30, bây giờ không xuống giá thanh lý hết, e là mấy hôm nữa sẽ ế hàng."

Ngô Trạch Văn bởi vì thích kinh doanh kiếm tiền, từ lúc nhận trách nhiệm quản lý thì luôn chú ý đến tình hình giao dịch bên khu thương hội, cũng kịp thời điều chỉnh giá cả tuỳ theo giá thị trường lên xuống, khiến cho mỗi khi người chơi tìm kiếm trang bị sẽ phát hiện trang bị của Cửa hàng Thanh Phong là rẻ nhất, thành ra số lượng tiêu thụ bán ra cũng nhiều nhất. Giá trị danh dự của cửa hàng tỷ lệ với kim ngạch giao dịch. Trong thời gian ngắn cửa hàng bán đi trang bị nhiều, thu về tài liệu cũng nhiều, nên giá trị danh dự tự nhiên tăng lên vùn vụt.

Mà các công hội lớn, mỗi khi đánh boss rớt trang bị tím đều sẽ cất vào kho hàng công hội, để đó cho các hội viên dùng điểm cống hiến đổi lấy, chứ hiếm khi treo trang bị bán ra ngoài.

Mà phụ bản anh hùng lại quá khó so với đại đa số người chơi bình thường, nên kiếm được một món trang bị tím không dễ chút nào. Thành ra tổ đội cố định của Lưu Xuyên đánh phụ bản anh hùng để kiếm trang bị cùng kinh nghiệm, đôi lúc đánh ra trang bị không dùng được thì treo bán, ngược lại trở thành nguồn cung ứng trang bị tím phong phú nhất trên thị trường giao dịch.

Bằng vào sự hiểu biết thị trường trong game của Thanh Phong Đạo Trưởng, cộng thêm tư duy tính toán giá cả tỉ mỉ của Ngô Trạch Văn, khiến cho lượng giao dịch của cửa hàng nhanh chóng vươn lên đứng hạng nhất toàn server.

Có thể nói, hiện tại tất cả các người chơi mỗi khi muốn tìm trang bị tím đều sẽ nhớ đến Cửa hàng Thanh Phong trước tiên.

Ngô Trạch Văn giải thích "Mới nãy có tư tán gẫu anh mà anh không trả lời, tưởng anh rớt mạng nên tôi mới chủ trương điều chỉnh hạ giá hàng xuống một chút."

Lưu Xuyên mỉm cười "Làm rất tốt! Về sau những chuyện như sửa giá này không cần phải trưng cầu ý kiến của tôi, tự cậu quyết định là được rồi."

—— đội trưởng không chỉ cho mình quyền quản lý cửa hàng, còn hoàn toàn tín nhiệm mình.

Nghe Lưu Xuyên nói như vậy, không hiểu sao tâm trạng của Ngô Trạch Văn tốt hơn nhiều lắm, cậu đẩy đẩy mắt kính, thật lòng trả lời lại "Yên tâm, tôi sẽ quản lý tài chính cửa hàng thật tốt."

Lưu Xuyên nói "Tài chính cửa hàng đã hơn mười vạn, phỏng chừng không thiếu người chơi nghĩ chúng ta là một đám nhà giàu!"

Lý Tưởng nghe vậy xen vào cái biểu tình cười to "Cảm giác có tiền đã thiệt ha!"

Lưu Xuyên cười nói "Đừng mừng sớm như vậy, sau khi max cấp tốn tiền ghê lắm, bây giờ cứ tích luỹ dần dần, sợ là tới lúc đó còn chưa đủ xài đó chứ."

Lý Tưởng nghe mà nghi hoặc "Tài chính cửa hàng bây giờ đã hơn mười vạn, chúng ta cũng chỉ có bốn người, nhiều như vậy không đủ dùng? Hồi trước tui chơi bên server cũ, lúc max cấp toàn thân chỉ có 5 vạn kim đã cảm thấy hạnh phúc lắm rồi, đủ để cường hoá full trang bị tím trên người!"

Lưu Xuyên nói "Trang bị tím tất nhiên là dư sức, nhưng là thêm cái vũ khí cam thì không đủ."

Lý Tưởng khiếp sợ "Vũ khí cam?"

***

Trong game, trang bị được phân chia phẩm chất theo thứ tự từ thấp đến cao là: trắng, xanh, tím, cam.

Trang bị trắng là không có thuộc tính, trang bị xanh có thể dùng tạm thời cho qua cấp độ, trang bị tím cao cấp hơn chút, phụ bản anh hùng độ khó cao thường sẽ rớt trang bị tím, sau khi max cấp đa số người chơi đều hướng về mục tiêu full trang bị tím toàn thân.

Nhưng vũ khí cam lại là một khía cạnh hoàn toàn khác; Giá trị của vũ khí cam không chỉ tính bằng kim tệ, cách thức đạt được cũng cực khó, mà để cường hoá nó lên càng khó hơn, mức hard có thể nói là đứng đầu game.

Trang bị tím cường hoá tối đa chỉ lên được sáu cấp, nhưng vũ khí cam có thể cường hoá lên bảy cấp!

Cường hoá trang bị cần dùng đến đá ngũ hành, thứ này chỉ có thể tích luỹ dần dần. Đá ngũ hành cấp bảy rất hiếm thấy, cũng rất ít boss rơi ra, chỉ có cách dùng đá ngũ hành cấp sáu để hợp thành, mà lúc hợp thành lại còn kèm theo khả năng thất bại. Cho nên muốn cường hoá một món vũ khí cam, cơ hồ cần tiêu phí số tiền có thể dùng cường hoá full tím của cả bốn người.

Lý Tưởng buộc miệng hỏi "Sư phụ muốn đổi vũ khí cam?"

Lưu Xuyên nói "Không chỉ sư phụ, bốn người chúng ta đều phải đổi."

Lý Tưởng "..."

Loại giác ngộ đi theo sư phụ có thịt ăn này, thật là hạnh phúc!!

Lý Tưởng chơi game này lâu như vậy, đừng nói là kiếm vũ khí cam cho mình, đến vũ khí cam của người ta cậu còn chưa thấy bao giờ nữa là!

Lý Tưởng lập tức dùng một đống biểu tình chảy nước miếng để biểu đạt tâm tình của mình "Đệ tử thật sự có thể có vũ khí cam của mình sao, cảm giác sao cứ ảo mộng làm sao~"

Lưu Xuyên cười nói "Có sư phụ ở đây, đệ tử cứ yên tâm chờ vũ khí cam tới tay! Cơ mà cũng phải mau chóng quyết định theo lưu phái nào đi, Thiếu Lâm quyền, Thiếu Lâm phật, Thiếu Lâm đao, thích lưu phái nào?"

Lý Tưởng gãi đầu, tự hỏi một chút "Chơi Thiếu Lâm phật có được không? Đánh phụ bản kéo boss cho mọi người, còn nếu đánh cạnh kỹ thì làm bao cát chắn cho mọi người. Ba lưu phái đệ tử đều thử chơi qua rồi, nhưng thích nhất vẫn là Thiếu Lâm phật, da dày thịt béo, chịu đánh giỏi!"

Lưu Xuyên khen "Ok, cứ vậy đi, lưu phái chịu đòn đúng là rất hợp với đệ tử."

Ngô Trạch Văn nghe nói về vũ khí cam cũng cảm thấy hứng thú, lập tức mở trang web Võ Lâm ra xem xét kho tư liệu trang bị một chút, sau đó mới chụp lại ảnh gửi vào group QQ của bốn người mới lập hôm trước, hỏi "Kho tư liệu trang bị có rất nhiều vũ khí, phải lựa chọn như thế nào?"

Mỗi năm cứ đến khi Võ Lâm update bản cập nhật toàn năm đều sẽ đổi mới lượng lớn trang bị cùng vũ khí, nhìn vào kho tư liệu trang bị của Võ Lâm, bất cứ ai cũng sẽ cảm thấy hoảng sợ vì mức đồ sộ của nó, lựa chọn trang bị như thế nào cũng là một môn càn phải học. Vũ khí màu tím có thể nói là vô số không biết đâu mà đếm hết, ngay cả vũ khí cam cao cấp nhất cũng có 48 thanh, 24 lưu phái mỗi lưu phái tương ứng với 2 thanh vũ khí cam. Cổ sư Ngũ Độc cũng có hai thanh vũ khí cam, số liệu lại khác nhau hoàn toàn, Ngô Trạch Văn nhìn mà không biết lựa chọn thế nào.

Lưu Xuyên mở nhóm QQ ra, kiên nhẫn giải thích "Vũ khí cam chia làm hai loại, một loại là [Vũ khí đặc hiệu], ví dụ như thanh "Diên Vĩ" của cổ sư Ngũ Độc: khi thi triển một kỹ năng nào đó sẽ có tỷ lệ nhất định gây ra một loại buff giúp đề cao công kích độc tính của chủ nhân… Loại vũ khí này thích hợp với đánh phụ bản hơn, bởi vì hiệu ứng đặc biệt của vũ khí sẽ luôn duy trì, công kích độc tính của người dùng vẫn sẽ luôn tăng lên, nhờ vậy sát thương gây ra cao, dps cũng sẽ cao."

Tỷ lệ nhất định gây ra buff tăng hiệu ứng, liên tục trong thời gian dài, hiệu suất phụ bản tự nhiên cũng sẽ tăng cao.

Ngộ Trạch Văn lý giải gật gù "Còn loại khác thì sao?"

Lưu Xuyên nói "Loại còn lại thường được gọi là [Vũ khí đặc kỹ], đặc kỹ tức là kỹ năng đặc biệt, vũ khí sẽ tự có một kỹ năng đặc thù của riêng nó, tỷ như vũ khí cam "Minh điệp chi ủng" của Ngũ Độc, kỹ năng tự thêm vào là "Minh điệp chi tế": triệu hồi độc điệp trong phạm vi nhất định, khả năng là khống chế tầm nhìn quần thể, thử xem xem nó có giới thiệu này."

Lưu Xuyên chụp lại hình gửi lên group QQ.

Thần binh: Minh điệp chi ủng.

Phẩm chất: Cam võ thất tinh

Loại hình vũ khí: Trùng địch

Hạn chế môn phái: Ngũ Độc (cổ trùng)

Thuộc tính trụ cột: tấn công độc tính +3071; linh khí +150; bạo kích +10%

Kỹ năng thêm vào (Minh điệp chi tế): triệu hồi tử sắc độc điệp, công kích sở hữu mục tiêu phe địch trong phạm vi 15m, bỏ qua phòng ngự độc tính của địch quân cũng tạo ra 300% sát thương độc tính căn bản. Đồng thời phóng thích sương mù tử sắc trong phạm vi nhất định, làm cho địch quân trong 5 giây mất đi

toàn bộ tầm nhìn.

Thanh vũ khí được thiết kế với tạo hình vô cùng xinh đẹp, một thanh sáo đen thuần khiến, ở cuối còn có một con bướm màu tím trong suốt vờn quanh.

Là thanh vũ khí cam mạnh nhất của cổ sư Ngũ Độc, kỹ năng tự thêm vào của nó cũng là kỹ năng khống chế tầm nhìn quần thể mạnh nhất của Ngũ Độc. Độc điệp là kỹ năng triệu hồi lên 70 cấp người chơi mới có thể học được, bản thân kỹ năng này đã có đặc tính là quần công cùng với năng lực khống chế tầm nhìn, lại thêm kỹ năng của thanh vũ khí cam này…. với Ngũ Độc cổ sư cũng tựa như dệt hoa trên gấm, thêm cánh cho hổ vậy.

Trong game, debuff "mất đi tầm nhìn" sẽ khiến cho màn hình máy tính trở nên đen thui, tựa như mấy lúc bị cúp điện hoặc là treo máy vậy. Phía quan phương giải thích là: màn hình đen thì người chơi ngồi trước máy tính sẽ mất đi tầm nhìn trò chơi, chỉ có tận mắt bị đen màn hình mới cảm nhận được thống khổ từ hiệu ứng "mù" này trong game.

Lần đầu tiên xuất hiện trạng thái khống chế này, nhiều người còn ngỡ là máy tính mình dính virus… Lâu dần về sau mọi người mới ngộ ra, hoá ra là bị Ngũ Độc cổ sư đáng ghét khống chế tầm nhìn.

Cả đám đang cùng nhau PK, đánh tới mức kịch liệt thì màn hình đột nhiên đen thui, thực sự rất muốn ói ra máu!

Huống hồ gì, còn là cả đội cùng nhau đen màn hình!?

Cũng bởi vì vậy mà trong tất cả các kỹ năng khống chế, kỹ năng khống chế tầm nhìn của Ngũ Độc bị đại chúng bầu thành "kỹ năng khống chế đáng ghét số một", chứ không phải là một trong số nữa.

Nghe vậy đủ để cảm nhận được điểm cực mạnh của kỹ năng khống chế này. Không những khiến người chơi mất đi tầm nhìn không thể thao tác nhân vật, đáng ghét hơn là cứ cho người ta cảm giác tưởng máy tính của mình bị treo!

Ngô Trạch Văn vừa nhìn thanh vũ khí này đã cảm thấy cực kỳ yêu thích. Kỹ năng thêm vào chỉ tưởng tượng một chút thôi cũng đã thấy lợi hại, một phiến độc điệp tử sắc giống như che trời lấp bể hướng về phía địch quân, công kích họ, không những tạo thành sát thương cực lớn còn khiến cho đối thương quần thể rơi vào trạng thái mù!

Lưu Xuyên tiếp tục giải thích "Tóm lại mà nói, mỗi lưu phái có hai cái vũ khí cam, vũ khí đặc hiệu chuyên đánh phụ bản, có thể tăng sát thương. Còn vũ khí đặc kỹ chỉ có thể đánh cạnh kỹ trường, bởi vì kỹ năng khống chế này vô dụng với boss, thiết kế nhắm riêng vào các người chơi."

Đơn giản dễ hiểu, vũ khí cam đặc hiệu để ai theo PVE thích đánh phụ bản, có thể tăng damage. Vũ khí đặc kỹ được cộng thêm kỹ năng đặc biệt dành cho ai thích PVP thích đánh cạnh kỹ trường.

Ngô Trạch Văn nhịn không được hỏi "Thanh Minh điệp chi ủng này làm sao mới có thể có được?"

Lưu Xuyên nói "Sau khi max cấp đánh cạnh kỹ trường, tồn điểm tích luỹ để đổi. Yên tâm, đội chúng ta sẽ lập tổ cố định đánh cạnh kỹ, vũ khí cậu muốn nhất định sẽ đổi được."

Ngô Trạch Văn nói "Cảm ơn, vậy tôi sẽ để dành tiền cường hoá vũ khí."

Coi bộ nhóc này thật sự thích thanh vũ khí kia nhỉ, bây giờ đã muốn để dành tiền.

Lưu Xuyên hỏi "Cậu thích thanh vũ khí này đến vậy sao?"

Ngô Trạch Văn nói "Ừ."

"Lưu Xuyên hỏi "Cảm thấy vũ khí này cực kỳ lợi hại?"

Ngô Trạch Văn nói "Ừm."

Con vụ nhỏ bắt đầu chầm chậm xoay vòng…

Lưu Xuyên bật cười, nói tiếp "Thực ra thanh vũ khí này không lợi hại như cậu tưởng đâu, kỹ năng khống chế tầm nhìn của Ngũ Độc tuy lợi hại, nhưng khi đụng phải các cao thủ đứng đầu chân chính, cậu sẽ rất khó khống chế được tầm nhìn của đối phương theo chính diện, bởi vì họ là những người phản xạ cực nhanh, ngay khoảnh khắc cậu triệu hồi độc điệp họ sẽ lập tức dùng khinh công né tránh."

Ngô Trạch Văn nghe vậy, thật lòng suy nghĩ một lát, mới hỏi lại "Nếu vậy có phải khống chế từ sau lưng dễ hơn không?"

Lưu Xuyên khen "Ngộ tính rất cao ha! Kỹ năng đặc biệt của thanh vũ khí này quả thực sẽ càng thêm lợi hại nếu như người sử dụng nó ẩn úp tập kích sau lưng địch nhân. Đột nhiên toát ra một tên Ngũ Độc cùng một đám độc điệp dày đặc từ sau lưng, khiến đối phương tập thể rơi vào trạng thái mù, tôi tin chắn sẽ khiến cả đám đối diện hận chết cậu luôn."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Đã hiểu."

Lưu Xuyên cười "Cơ mà, ngoại trừ tập kích sau lưng ra thì, kỹ năng đặc biệt thanh vũ khí này còn có một cách dùng khác nữa."

Ngô Trạch Văn hỏi "Dùng như thế nào?"

Lưu Xuyên lại gửi một tấm ảnh chụp vũ khí sang "Xem thử cái này."

Ngô Trạch Văn nhìn một cái, nghi hoặc "Đây là vũ khí cam của Đường Môn khôi lỗi, Ảo ảnh chi thương?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, hai thanh vũ khí này kỳ thật là một đôi."

Ngô Trạch Văn kinh ngạc "Vũ khí của Đường Môn với Ngũ Độc mà, sao lại là một đôi?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Cậu còn chưa làm qua nhiệm vụ kịch tình chủ tuyến của cấp 40 về sau, nên không biết ngọn nguồn sâu xa của Đường Môn với Ngũ Độc trong game này. Ok, đúng lúc hôm nay cũng chưa làm nhiệm vụ vợ chồng, tôi dẫn cậu đi tới chỗ này, sẵn nói cho cậu nghe lai lịch hai thanh vũ khí này luôn."

62. Quyển 2 - Chương 57: Nhiệm Vụ Vợ Chồng

Lưu Xuyên: Vũ khí của chúng ta cũng là một cặp đó, bà xã thấy không, anh với em là trời đất tạo nên một đôi:)

Ngô Trạch Văn: Ờ

Lưu Xuyên: Ảo ảnh chi thương, Minh điệp chi ủng, vũ khí cũng có tên cặp, bà xã chúng ta cũng đổi lại tên cặp đi!

Ngô Trạch Văn: Ờ

Ngô Trạch Văn bình tĩnh sửa tên lại.

Lát sau, kênh đội ngũ biến thành ID cặp tình nhân: Lưu Danh Bách Thế, Di Xú Vạn Niên

Lưu Xuyên:…Chiếu!

[Trên là Tiểu kịch trường]

***

Lưu Xuyên gọi con ngựa cưỡi đôi của mình ra, cũng gửi lời mời đồng kỵ, sau đó kéo đại tỷ Ngũ Độc phắt lên ngựa ôm vào lòng mình.

Hai người cùng đi đến chỗ nhiệm vụ vợ chồng ở thành Giang Lăng nhận nhiệm vụ.

Nhiệm vụ vợ chồng mỗi ngày có thể làm mười vòng, đều là các nhiệm vụ giải trí yêu cầu người chơi đi tìm người hoặc là tìm các loại cảnh điểm, xem như quan phương cố ý thiết kế để các người chơi có thể bồi dưỡng cảm tình với nhau. Bên cạnh Lưu Xuyên đúng lúc có một cặp cũng cưỡi ngựa đôi, đang đứng bày tỏ tình cảm bằng các động tác ôm nhau hoặc là hôn nhau, thoạt nhìn có vẻ vô cùng ngọt ngào.

Lưu Xuyên cũng hưng phấn muốn ôm một cái "Bà xã ôm một cái!"

Ngô Trạch Văn nói "Nhận nhiệm vụ đi."

Lưu Xuyên "…"

Nhóc Trạch Văn này… thật sự không biết nể mặt là gì ta…

Lưu Xuyên chỉ là cố ý muốn đi trêu ghẹo cậu nhóc này thôi, nhưng lần nào cũng bị Ngô Trạch Văn bình tĩnh đến mức khiến người nào đó tự căm phẫn. Bất kể là Lưu Xuyên nói gì đi nữa, cậu ta cũng có thể tự động che lại, trêu ghẹo cỡ nào cũng không tức giận, có lẽ do cậu ta phân biệt được Lưu Xuyên chỉ là nói đùa, nên mới trực tiếp không thèm đếm xỉa tới.

Lưu Xuyên bất đắc dĩ tự cười, cũng nhận nhiệm vụ.

——[Nhiệm vụ vợ chồng (1/10): Tìm ra nhân duyên thụ, sau đó treo hứa nguyện phù lên nhân duyên thụ]

Loại nhiệm vụ này không có hệ thống tự động tìm đường chỉ dẫn, buộc người chơi phải tự mình đi khắp các map tìm ra địa điểm, thích hợp cho các cặp mới cưới cùng nhau đi ngắm cảnh tìm đường để bồi dưỡng cảm tình. Cơ mà Lưu Xuyên kinh nghiệm chơi game đầy mình như vậy, cảnh điểm nổi tiếng như nhân duyên thụ tự nhiên cũng biết rõ.

Huống hồ gì, nhân duyên thụ còn có một ý nghĩa đặc thù khác, hôm nay dẫn Ngô Trạch Văn đi làm nhiệm vụ vợ chồng, cũng là muốn cho cậu ấy hiểu hơn kịch tình trong game.

***

Nhân duyên thụ bao gồm hai gốc cổ thụ có lịch sử mấy trăm năm, nơi này chôn thi cốt của một đôi tình nhân yêu nhau nhưng không thể ở bên nhau.

Trăm năm trước, thánh nữ Y Lan của Ngũ Độc Giáo đã tại nơi này gặp gỡ Đường Tuyết Phong, người kế thừa của Đường Môn. Cả hai người cũng phải lòng lẫn nhau.

Sau, trưởng lão Thiên Chu của Ngũ Độc Giáo làm phản, thánh nữ vì ngăn cản Thiên Chu trưởng lão, triệu xuất tất cả cổ trùng lấy máu tự thân nuôi nấng chiến đấu với Thiên Chu trưởng lão. Khi Đường Tuyết Phong hay tin đến cứu viện thì, thánh nữ đã tiêu hao tia linh lực cuối cùng trong người.

Đường Tuyết Phong cực kỳ bi thương, thề phải tiêu diệt Thiên Chu trưởng lão báo thù cho người mình yêu, mới triệu hồi ra toàn bộ cơ quan rối, lại không ngờ bị trưởng lão Thiên Chu âm mưu tính kế, bị đánh trọng thương bởi chính cơ quan rối của mình, cuối cùng chết thảm dưới gốc cây.

Đường Tuyết Phong là kỳ tài của Đường Môn, cực kỳ tâm đắc trong việc nghiên cứu cơ quan, những cơ quan rối hình người thoạt trông đầy chân thật chính là do vị này tạo ra. Mà con rối hình người cũng nhờ người này mới dần dần truyền bá rộng rãi, có thể nói Đường Tuyết Phong chính là thuỷ tổ khai sơn của lưu phái khôi lỗi.

Thánh nữ Y Lan cũng là vị cổ sư có thiên tư bậc nhất lưu phái cổ trùng, đáng tiếc cả hai người bởi vì sự phản bội của Thiên Chu trưởng lão mà phải vong mệnh…

Đệ tử của Đường Môn và Ngũ Độc vì tưởng nhớ hai người, mới đưa di thể của bọn họ chôn dưới gốc cây này, cũng từ đó gọi nó là nhân duyên thụ…

Năm tháng như thoi đưa, hai gốc cây đã trải qua bao thăng trầm cùng mưa gió, dần dần vươn lên thành đại thụ che trời. Cả hai gốc cây cành lá xum xuê, lẫn nhau giao hoà, cũng tựa như một đôi tình nhân thân mật ôm ấp quấn quít lấy nhau, tán cây thật lớn hoà hợp vào nhau, che đi ánh mặt trời, tạo thành bóng mát rợp mặt đất. Chung quanh thụ cũng dần mọc lên thành hoa hải, các loại hoa thơm cỏ lạ tranh nhau khoe sắc, bên trong hoa hải lại lượn lờ từng đàn bướm đầy màu sắc tranh nhau múa lượn, từ xa nhìn lại cảnh sắc đẹp vô cùng.

Quan phương cố sức viết ra nội dung này, một là vì cung cấp cho những đôi trong game có một nơi lý tưởng hẹn hò yêu đương, hai là để có cớ đặt ra các loại nhiệm vụ vợ chồng, không thấy trên nhân duyên thụ treo đầy hứa nguyện phù sao, đều là do các cặp đôi đi làm nhiệm vụ treo lên đấy thôi.

Nhiệm vụ vợ chồng vòng đầu tiên chính là tìm nhân duyên thụ, Lưu Xuyên kể lại cũng giải thích nguồn gốc sâu xa giữa Đường Môn và Ngũ Độc trong game cho Ngô Trạch Văn nghe, cũng mang theo cậu đến nơi này.

Ngô Trạch Văn cũng từ những dòng giản thuật trong nhiệm vụ hiểu ra được câu chuyện xưa cũ này, nhịn không được nói "Tôi biết thánh nữ Y Lan, lúc trước làm nhiệm vụ của Ngũ Độc, có vài cái có liên quan đến cô ấy."

Lưu Xuyên nói "Đường Tuyết Phong là người thừa kế thứ mười bảy của Đường Môn, hai người này vốn dĩ là NPC dạy kỹ năng của Ngũ Độc với Đường Môn, năm năm trước trong lần update nội dung về bộ phận Nam Cương, trưởng lão Thiên Chu làm phản, hai người bọn họ cùng nhau hi sinh."

Năm đó, khi biết tin đôi tình nhân này chết thì, không ít người chơi game đã lên diễn đàn kháng nghị, mắng chửi bộ phận lên kế hoạch cùng biên tập nội dung game quá tàn nhẫn. Cơ mà lần ấy, quan phương vì mở hệ thống vợ chồng cùng hệ thống nhiệm vụ vợ chồng, cũng là liều mạng bất chấp ăn chửi, hai NPC

nổi tiếng trong game nói chết liền chết. Nếu hai người này không chết, lai lịch nhân duyên thụ lấy đâu ra cảm động vậy? Rồi lấy đâu ra nhiệm vụ cùng các phụ bản kịch tình tiếp theo? Bởi thế nên bộ phận biên tập nội dung rất là dứt khoát bóp chết hai NPC này.

Mà đồng thời, thủ phạm gây ra mọi chuyện Thiên Chu trưởng lão, cũng thuận lý thành chương trở thành boss thế giới 40 cấp khu vực Nam Cương.

Những ai thống hận Thiên Chu trưởng lão, đến lúc đánh boss cũng ra sức đánh hơn.

Ngô Trạch Văn coi như hiểu sơ một chút về nội dung game, làm một tên nam sinh, cậu tất nhiên không giống đám con gái nghe chuyện như vậy liền thấy thương tâm hay rơi nước mắt vân vân, mà ngược lại cảm thấy bộ phận lên kế hoạch trò chơi khá là sáng tạo. Cho chết 2 NPC, không chỉ biến nhân duyên thụ thành điểm du lịch cùng nơi ước hẹn hứa nguyện của tình lữ, còn làm sáng tỏ bối cảnh lai lịch của boss Thiên Chu trưởng lão, cũng đồng thời hợp lý hoá cách phối hợp kỹ năng của Đường Môn và Ngũ Độc.

Lưu Xuyên nói "Bởi vì sự tồn tại của hai NPC này, nên trong game, rất nhiều kỹ năng của lưu phái cổ trùng Ngũ Độc cùng khôi lỗi Đường Môn là có thể phối hợp với nhau. Ngũ Độc chú trọng triệu hồi cùng hoán đổi pet liên tục với nhau, Đường Môn lại chủ yếu khống chế đồng thời nhiều con rối, hai lưu phái đều cùng hệ triệu hoán, nếu như hợp tác với nhau, rất nhiều kỹ năng sẽ càng thêm hiệu quả bất ngờ mà chiến thắng."

Ngô Trạch Văn tỏ ra lý giải "Cho nên mới nói "Minh điệp chi ủng" của Ngũ Độc với "Ảo ảnh chi thương" của Đường Môn là một cặp vũ khí?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, nghe nói hai thanh vũ khí này đều có một phần tài liệu lấy từ nhân duyên thụ, hơn nữa kỹ năng cùng số liệu của hai thanh vũ khí đều là hỗ trợ lẫn nhau, cậu thử nhìn xem kỹ sẽ hiểu được."

Ảo ảnh chi thương: tấn công vật lý+3071, kỹ năng thêm vào [Khôi lỗi chi vũ]: khống chế cấm túc quần thể.

Minh điệp chi ủng: tấn công độc tính+3071, kỹ năng thêm vào [Minh điệp chi tế]: khống chế tầm nhìn quần thể.

Đích thật là một cặp vũ khí!

Lưu Xuyên nói "Hai thanh vũ khí này phối hợp nhau sẽ cực kỳ lợi hại, Đường Môn khôi lỗi còn tồn tại, có thể khiến cho địch nhân trong phạm vi 3 mét bị cấm túc không thể di động, mà ngay lúc này nếu Ngũ Độc sử dụng minh điệp, sẽ có thể khống chế tầm nhìn tuyệt đối 100%"

Ngô Trạch Văn nghe vậy sáng ngời hai mắt "Nói cách khác, kỹ năng đặc biệt của hai thanh vũ khí này đồng thời có hiệu lực, đối phương sẽ vừa không thể di động vừa không thể nhìn thấy?"

Lưu Xuyên cười nói ”Phải đó, không chạy được không thấy được, chờ chết là cái chắc rồi

Ngô Trạch Văn “…”

Hai thanh vũ khí phối hợp nhau có thể tạo thành hiệu quả kinh khủng như vậy? Bộ phận thiết kế quả thực rất dụng tâm!

Lưu Xuyên nói “Thật ra thì không chỉ Đường Môn với Ngũ Độc thôi, vũ khí của những môn phái khác cũng có số liệu cùng kỹ năng tương sinh hoặc tương khắc nhau như vậy, tỷ như vũ khí của Võ Đang khí tông và kiếm tông là lẫn nhau khắc chế, Nga My với Thiếu Lâm có thể phối hợp nhau… Lúc trước tôi từng bảo với cậu rồi còn gì, trò chơi này không đơn giản như cậu tưởng đâu:)”

Trò chơi này quả thực rất phức tạp!

——nhưng mà, cũng rất thú vị!

Ngô Trạch Văn đột nhiên nhận ra, bản thân mình càng lúc càng hứng thú với trò chơi này hơn, mỗi lần biết thêm một thứ gì đó mới mẻ, trước mắt tựa như mở ra một vùng sáng mới, giống như mở ra con đường đi đến vùng đất thế ngoại đào nguyên vậy, càng lúc càng hấp dẫn khiến cậu không thể nào dừng bước chân của mình được.

Trước giờ, ngoại trừ những lúc khắc khổ làm bài chuẩn bị cho các lần thu đua vật lý ra, cậu chưa từng để tâm quá nhiều vào thứ gì đó như bây giờ…

Mới nãy Đường Môn kể chuyện về Thiên Chu trưởng lão cho cậu nghe, trong đầu đột nhiên sinh ra ý tưởng muốn đi nhìn xem Thiên Chu trưởng lão rốt cuộc tròn méo ra sao…

Lưu Xuyên nhìn đại tỷ Ngũ Độc im lặng nhu thuận ngồi trước ngực Đường Môn của mình, nghĩ… nhóc này lại trầm mặc, phỏng chừng là đang tự hỏi gì đó. Lưu Xuyên khẽ mỉm cười, coi như cho học bá một ít thời gian tiêu hoá đi, đừng quấy rầy cậu ấy.

Lát sau, Ngô Trạch Văn trầm tư xong rồi mới nói “Nhiệm vụ vợ chồng chưa làm đúng không?”

Lưu Xuyên nói “Chưa, đi làm bây giờ nè.”

Dứt lời liền trực tiếp dùng khinh công bay lên, nối tiếp ba lần bật nhảy, Đường Môn liền vững vàng phong độ đáp xuống đỉnh nhân duyên thụ, đồng thời vung tay sử dụng tử mẫu phi trảo, thanh âm xiềng xích co giãn vang lên, Ngũ Độc của Ngô Trạch Văn cũng bị kéo lên cây.

Hai người sóng vai đứng trên đỉnh, Lưu Xuyên xoay chuyển góc nhìn một vòng, nhịn không được khen ngợi “Không hổ là nhân duyên thụ, phong cảnh rất được.”

Ngô Trạch Văn hỏi "Xong nhiệm vụ chưa?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Đừng gấp như vậy, ngồi xuống xem cảnh một lát, lâu rồi không thả lỏng như vậy."

Sáu năm trước, lúc vẫn còn chơi ở khu một Điện Tín, tất cả mọi người đều là đơn thuần chơi game mà thôi, những khi rảnh rỗi không có gì làm cũng sẽ đi dạo khắp nơi xem phong cảnh… Nhưng từ khi bắt đầu đặt chân vào giới liên minh chuyên nghiệp, tiếp theo đó là chuỗi ngày cùng đội ngũ đi thi đấu, hoặc là huấn luyện chiến đội, nghiên cứu chiến thuật, có khi còn không đủ thời gian nữa là, nào có lúc nhàn hạ rảnh rỗi mà đi chơi game ngắm cảnh?

Tính ra mà nói, cũng đã gần sáu năm Lưu Xuyên không được đơn thuần chơi game đến thoải mái như vậy.

Mỗi ngày đều chỉ quan tâm đến trận đấu, trang bị, chiến thuật, vội đến sứt đầu mẻ trán…

Lúc này dừng bước ngồi xuống, nhìn ngắm phong cảnh bên đường, đột nhiên cảm thấy tâm trạng thoải mái vô cùng.

Có lẽ, là bị ảnh hưởng bởi Ngô Trạch Văn chăng?

Nhóc học bá này lúc nào cũng bình tĩnh, khiến cho Lưu Xuyên cũng bất tri bất giác bắt chước theo mà bình tĩnh lại.

Phong cảnh trong game quả thực rất xinh đẹp, nhân duyên thụ làm điểm thắng cảnh hẹn hò, được tổ trang trí chiếu cố thiết kế cảnh tượng vô cùng tỉ mỉ, dưới chân là từng mảnh hoa hải bát ngát cùng những đàn bướm sặc sỡ, trên đầu là trời xanh mây trắng. Bên trái là những quần thể kiến trúc nhà gỗ cùng thụ đằng mang đầy phong tình Nam Cương, bên phải lại là rừng trúc cùng những dãy núi nhấp nhô đầy phong vị của Ba Thục. Nhân duyên thụ là nơi giao giới giữa Nam Cương và Ba Thục trong game, đứng trên đỉnh thụ có thể thưởng thức phong cảnh bất đồng của cả hai nơi này.

Lưu Xuyên xoay góc nhìn xem cảnh một lát, sau đó ngồi bệt xuống.

Ngô Trạch Văn thấy người bên cạnh ngồi xuống xem cảnh, cũng hết cách đành ngồi xuống theo.

Nhân duyên thụ rất cao, trên đỉnh cũng rộng rãi, tầm nhìn trống trải, chung quanh là mênh mông bát ngát Nam Cương cùng Ba Thục, trên đường xe ngựa lui tới, bóng dáng khinh công của người chơi thi thoảng lướt qua… thế giới giả thuyết trong game, vào giờ phút này tràn đầy an tường cùng bình thản.

Ngô Trạch Văn nhìn quanh bốn phía, mặc dù không mấy hứng thú với việc ngắm phong cảnh, nhưng không thể không bội phục trình độ của tổ trang trí. Nơi này đích thật rất đẹp, hứa nguyện phù rải rác vươn trên nhân duyên thụ, những sợi tơ màu đỏ phiêu động theo gió, từng mảnh từng mảnh hoa hải dưới tàng cây kéo dài tít tắp đến tận cuối chân trời…

Ngô Trạch Văn nhìn một lát, quay lại thì phát hiện Đường Môn đã muốn nằm xuống, vô cùng thoải mái bày ra tư thế gối cánh tay giống như muốn ngủ…

"…" Ngô Trạch Văn hỏi "Tính ngủ trong này à?"

Lưu Xuyên cười nói "Đừng có gấp, tôi đang nghiên cứu cái này, lát nữa nói với cậu."

Ngô Trạch Văn nghe vậy cũng không hỏi gì nữa, tiếp tục im lặng ngồi bên cạnh.

Lát sau, Lưu Xuyên đột nhiên đánh dấu vị trí dưới tàng cây, nói "Cậu tính toán giỏi, tính cho tôi từ đỉnh gốc cây này tới vị trí đó khoảng cách bao nhiêu?"

Ngô Trạch Văn nhanh chóng tính ra "Khoảng 23 mét."

Lưu Xuyên lại đổi một cái vị trí đánh dấu "Còn tới đây?"

Ngô Trạch Văn "24 mét."

Lưu Xuyên trầm tư suy nghĩ "Trong các môn phái viễn trình thì khoảng cách công kích xa nhất là kỹ năng đoạt mệnh tiễn của Đường Môn cung tiễn thủ, 40 mét. Các kỹ năng khác của các môn phái viễn trình đều nằm trong tầm 15 ~ 25 mét, khoảng cách gọi pet của Ngũ Độc cũng là 25 mét."

Ngô Trạch Văn nghe vậy nghi hoặc "Tính những cái này để làm gì?"

Lưu Xuyên trầm mặc một lát mới nói "Cậu nhớ mới nãy tôi kể cho cậu nghe về Thiên Chu trưởng lão không?"

Ngô Trạch Văn hai mắt sáng lên "Nhớ, boss thế giới 40 cấp."

Lưu Xuyên cười nói "Không sai, chúng ta phải đoạt được boss này."

Nếu người khác nghe thấy lời này, chắc chắn sẽ hoảng sợ vô cùng. Boss thế giới muốn đoạt là đoạt, dễ vậy sao?

Nhưng Ngô Trạch Văn lại chỉ bình tĩnh hỏi "Anh muốn đánh boss thế giới?"

Lưu Xuyên nói "Ừm, lúc trước nhận lời hội trưởng Thất tinh thảo giúp bọn họ đoạt boss, lời đã muốn nói ra, chỉ có thể cố hết sức thử xem như thế nào. Muốn đoạt boss thế giới từ tay của một đám công hội như vậy thực sự khó hơn lên trời, nên tôi cần cậu giúp đỡ."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Tôi nên giúp đỡ thế nào?"

Lưu Xuyên hỏi "Cậu nhận lời nhanh như vậy? Không sợ đắc tội các công hội rồi bị đuổi giết cả server à?"

Ngô Trạch Văn nói "Tại sao phải sợ? Chỉ là game thôi mà."

Lưu Xuyên nghe vậy bật cười "Phải đó, game thôi mà! Vậy chúng ta cùng nhau nếm thử loại chuyện nguy hiểm như nhổ răng cọp này đi." Nói xong liền đứng dậy, dùng khinh công nhẹ nhàng phóng xuống "Xuống đây đi, hứa nguyện phù tôi treo lên rồi, nhiệm vụ hoàn thành."

Ngô Trạch Văn cũng đứng dậy thả người khinh công bay xuống, chuẩn xác đáp xuống ngay cạnh Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên bật ngón cái khen ngợi "Được đấy, khinh công tiến bộ rất nhanh."

Ngô Trạch Văn nói "Mỗi ngày tôi đều đến Thiếu Lâm để luyện khinh công ở hoa mai thung."

Hoá ra là như vậy!

Tân thủ Ngũ Độc lúc trước mỗi lần khinh công đều xiêu xiêu vẹo vẹo ôm cọc trượt dài, hiện tại đã có thể chuẩn xác từ đỉnh nhân duyên thụ khinh công đáp xuống bên cạnh Lưu Xuyên!

Đây chính là thành quả mà cậu ấy cố gắng luyện tập.

Nhóc này quả nhiên là loại hình học thuật phái, nghiên cứu cái gì cũng vô cùng thật lòng, ngộ tính bẩm sinh lại cao, học cái gì cũng nhanh vô cùng!

Lưu Xuyên vui mừng nói "Có cậu, đột nhiên tôi càng tin tưởng có thể đoạt được boss thế giới."

Ngô Trạch Văn nói "Boss này tôi chưa đánh bao giờ, anh dạy tôi đi."

Lưu Xuyên nói "Ok, tôi dẫn cậu đến chỗ xuất hiện boss thế giới dạo một vòng trước ha, sau đó sẽ nói cho cậu nghe cậu nên làm gì."

Lưu Xuyên nói xong, cũng gọi ra con ngựa cưỡi đôi phát lời mời đồng kỵ.

Trên màn hình, Đường Môn vươn tay kéo lấy Ngũ Độc lên ngựa, sau đó rất là vô liêm sỉ vòng hai tay quấn lấy hông bã xã mình nhẹ nhàng ôm vào lòng.

Lưu Xuyên cười nói "Tư thế này làm rất thật đó nhỉ?"

Ngô Trạch Văn khởi động auto-che, chuyển sang chuyện khác "Thiên Chu trưởng lão là boss thế giới, cần rất nhiều người đánh mới được đúng không?"

Lưu Xuyên nói "Đúng đó, phải mấy trăm người cùng nhau hội đồng mới giết được. Cơ mà đến lúc đó, người của công hội Thất tinh thảo sẽ cùng đánh với chúng ta, không cần lo không đủ người, mấu chốt là ở việc tranh đoạt giữa các công hội kìa…"

Mặc dù Ngô Trạch Văn chỉ mới biết chơi game, đối với mọi thứ đều mờ mịt, nhưng nghe Lưu Xuyên nói vậy cũng lờ mờ hiểu ra muốn đoạt được boss này là cực kỳ khó khăn, có rất nhiều công hội đều muốn tranh đoạt, phỏng chừng lúc đó vừa đánh boss vừa phải đánh người nữa…

Cơ mà, loại nhiệm vụ có tính khiêu chiến cao như vậy, càng khiến cậu thích thú hơn!

Ngô Trạch Văn theo Đường Môn cưỡi ngựa đến chỗ xuất hiện boss thế giới Thiên Chu trưởng lão, một đường cứ nghĩ mãi không biết boss cần vài trăm người mới hạ gục được bộ dạng như thế nào. Kết quả tới nơi chỉ thấy một cái động nhền nhện tối om om, bên trong cũng chỉ đầy mạng nhện, chả có cái gì khác.

Ngô Trạch Văn sửng sốt "Boss đâu?"

Lưu Xuyên cười "Tất nhiên là còn chưa xuất hiện rồi."

Ngô Trạch Văn "…"

Đúng là hỏi ngu thật, boss thế giới nếu như xuất hiện, kiểu gì mà hệ thống chẳng thông báo trên toàn server, làm cho cả thế giới oanh động, nếu không cũng uổng phí danh hiệu "Boss thế giới" uy phong như vậy. Nơi này yên lặng như thế, hiển nhiên là vì chưa có boss thế giới xuất hiện.

Ngô Trạch Văn thực lòng hỏi lại "Vậy khi nào mới xuất hiện?"

Lưu Xuyên nói "Tuần đầu khi mở server sẽ không có boss thế giới, hoạt động hàng ngày cũng chưa mở ra, đợi sau ngày thứ tư bảo trì server định kỳ của tuần tiếp theo mấy thứ này mới chính thức mở ra, đại đa số boss thế giới cũng xuất hiện vào thứ tư, thời gian cụ thể không rõ lắm, bình thường là khoảng 8 ~ 10 giờ."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ồ."

Lưu Xuyên nói "Hôm nay mang cậu đến là muốn điều nghiên địa hình, chúng ta trước hết cùng nhau định ra lộ tuyến." Lưu Xuyên đưa mắt nhìn tên nhóc nhu thuận trong lòng, hơi mỉm cười buông tay ra, nói tiếp "Đi thôi, theo sau tôi, tôi sẽ dạy cho cậu nên làm thế nào."

63. Quyển 2 - Chương 58: Trưởng Lão Thiên Chu

Trưởng lão Thiên Chu năm đó phản bội Ngũ Độc Giáo, sau lại âm thầm cấu kết với Huyết Y Giáo luyện thành thuật trường sinh bất lão, cả người biến thành bất nhân bất quỷ, còn dùng cổ thuật thu phục toàn bộ nhện trong động nhền nhện, biến tất cả nhện lớn nhện bé thành tiểu đệ dưới trướng mình.

Cứ cách một đoạn thời gian, trưởng lão Thiên Chu sẽ xuất hiện ở động nhền nhện, sau đó sẽ rời khỏi động lang thang đi khắp khu vực Nam Cương, trên đường đi gặp gỡ ai cũng đều thả nhện ra cắn chết họ, có thể nói là bước tới đâu thì nơi đó liền biến thành biển máu…

Thân là boss thế giới đầu tiên của game, vị phản đồ Ngũ Độc Giáo tâm ngoan thủ lạt này quả thực rất tận tâm hoàn thành chức trách hành hạ giết hại người chơi của mình một cách vô cùng xuất sắc.

Kỹ năng nổi bật nhất của boss này chính là triệu hồi ra lũ nhện, không ngừng triệu hồi đám tiểu đệ nhện, dùng tơ nhện trói lại toàn bộ người chơi trong phạm vi 20 mét xung quanh, sau đó tạo ra trạng thái debuff trúng độc lên người chơi cũng chồng lên mười tầng, trạng thái trúng độc cũng sẽ nhanh chóng lan truyền sang người xung quanh, tốc độ truyền bá còn muốn nhanh hơn virus bệnh lây qua đường không khí, bất cứ những ai trúng độc đều sẽ bị mất máu mà chết một cách nhanh chóng.

Các server khác mỗi lần đánh boss này đều áp dụng chiến thuật biển người, dùng số lượng đám đông đánh từ từ tới khi boss chết, có điều ở server này muốn dùng biện pháp đó là rất khó. Bởi vì server này có rất nhiều công hội chiến đội, lúc ngươi đánh boss các công hội khác chắc chắn sẽ không chỉ đứng ngoài bàng quan. Cả đám xông vào tranh đoạt lẫn nhau, trong trận chiến rối tung rối mù ấy, quyền nắm boss cuối cùng thuộc về ai rất khó mà nói trước được.

***

Lưu Xuyên dẫn theo Ngô Trạch Văn đi một vòng xung quanh động nhền nhện, sau đó chỉ vào điểm tiếp đất nói "Nhớ kỹ những vị trí này, đến lúc đó kéo boss tới đây, cậu phải dùng tốc độ nhanh nhất men theo lộ tuyến này di chuyển về hướng bên đó…"

Lưu Xuyên vừa nói vừa làm mẫu, bật người nhảy lên trên cây.

Ngô Trạch Văn cũng nhảy lên theo sau.

Lưu Xuyên tiếp tục nhảy xuống một điểm đặt chân tiếp theo, vừa dùng khinh công nhảy vừa giải thích "Điểm đặc biệt nhất của boss này là ở chỗ, bởi vì nó là phản đồ Ngũ Độc Giáo, cho nên đệ tử Ngũ Độc tấn công sẽ gây ra cừu hận cao hơn đệ tử các phái khác. Tôi muốn nhờ cậy cậu giúp chính là dựa vào đặc điểm này, chỉ cần cậu đánh làm sao kéo cừu hận boss lên cao nhất, boss sẽ đuổi theo cậu, lúc đó cậu sẽ có cơ hội dẫn theo nó rời đi…"

Ngô Trạch Văn nghe vậy gật gật đầu.

Chơi game này cũng đã được một thời gian, đối với cừu hận cũng không xa lạ.

Trong game, cả quái lẫn boss đều có một giá trị cừu hận đối với người chơi, nếu người chơi tạo sát thương lên quái hay boss càng cao, giá trị cừu hận này sẽ theo đó mà tăng lên, quái/boss sẽ truy theo người có cừu hận cao nhất. Trong hầu hết các phụ bản, đấu pháp được dùng nhiều nhất chính là 1 tank da dày thịt béo + các siêu dps + buff. Tank chính nhất định phải giữ được cừu hận buộc boss chỉ nhìn mình, dps phải lưu ý đến cừu hận tránh OT, nhiệm vụ của buff là thêm máu cho tất cả đồng đội, đây là nguyên tắc cơ bản mà mỗi người chơi khi đánh phụ bản đều phải biết. Bởi vì dps chỉ số phòng ngự đều rất thấp, OT bị boss nhìn đuổi theo chắc chắn sẽ một đấm chết luôn.

Vậy mà trong kế sách của Lưu Xuyên, lại bắt một Ngũ Độc máu mỏng đi lôi boss chạy…

Nếu như đổi thành ai khác mà nghe thấy lời này, chắc chắn sẽ nghĩ Lưu Xuyên là một tên gà mờ không biết đến điểm cơ bản nhất của việc đánh boss.

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Nếu đứng cách boss 20 mét tấn công, cậu sẽ bị nó cho vào phạm vi trói buộc của tơ nhện, không thể di động, cũng sẽ bị boss tiếp cận giết chết. Cho nên cậu nhất định phải chú ý giữ khoảng cách với boss, khống chế sao cho khoảng cách ấy dao động ở 21 ~ 25 mét."

Ngô Trạch Văn hỏi lại "Nói vậy tức là tôi phải giữ khoảng cách với boss ngoài 20 mét, bằng tốc độ nhanh nhất đánh ra sát thương lớn nhất, hơn nữa dùng khinh công bay đi, vừa đánh vừa kéo boss theo?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, phương pháp này rất khó, cậu không những phải khinh công tiếp đất chuẩn xác, còn phải phối hợp với tốc độ nhanh nhất để xoay người đánh boss. Mà boss, sau khi dùng tơ nhện trói tất cả những người trong phạm vi 20 mét xung quanh, nó sẽ khiến người chơi mắc phải trạng thái trúng độc, debuff này cũng sẽ nhanh chóng lan truyền ra xung quanh, tới lúc đó tôi sẽ xếp một buff cứng tay chuyên môn phụ trách kéo máu cùng với giải độc cho cậu, cậu chỉ cần chuyên tâm đánh boss là được."

Từ động nhền nhện đến nhân duyên thụ, khoảng cách xa như vậy, vừa phải khinh công chạy đi, còn phải quay lại dồn sức đánh boss, suốt quá trình không thể để xảy ra bất cứ sai lầm nào, chỉ cần xuất hiện một thao tác dư thừa thôi, có lẽ sẽ bị boss giã chết ngay tức khắc…

Nhiệm vụ khó khăn đến tưởng chừng như bất khả thi này, liệu có thể yên tâm giao cho một tân thủ như Ngô Trạch Văn không?

Lưu Xuyên đương nhiên là có lý do riêng mới dám làm như vậy.

Mặc dù Ngô Trạch Văn vẫn còn là tân thủ, nhưng cậu ta có thể bảo đảm giữ bình tĩnh suốt quá trình thực hiện nhiệm vụ, sẽ không vì khẩn trương mà sợ hãi, mặc dù bị boss truy kích cũng có thể ung dung làm theo từng bước một của kế hoạch đặt sẵn mà không hoảng không loạn, hơn nữa năng lực học tập của cậu ta lại rất mạnh, tốc độ tay lại cực nhanh, Lưu Xuyên vô cùng tin tưởng Ngô Trạch Văn.

Bản thân Ngô Trạch Văn cũng biết, dựa vào trình độ của mình mà muốn hoàn thành được nhiệm vụ này sẽ cực kỳ vất vả, hết sức thật lòng đề nghị "Nhiệm vụ này rất khó, tôi không thể cam đoan sẽ không xảy ra sơ suất nào, hay là tôi đưa tài khoản này cho anh, anh tự thao tác?"

Lưu Xuyên nói "Tôi còn phải chỉ huy mọi người nữa, đến lúc đó kiểu gì cũng sẽ có một trận hỗn chiến với các công hội, tôi không có cách nào vừa kéo boss vừa chỉ huy, cho nên nhiệm vụ này giao cho cậu đấy, làm được chứ?"

Người này tin tưởng mình đến như vậy, khiến Ngô Trạch Văn cũng xấu hổ không dám cự tuyệt nữa, liền dứt khoát nói "Nếu anh tin tôi như vậy, tôi sẽ thử xem sao."

Lưu Xuyên nở nụ cười "Ok! Từ giờ tới thứ tư tuần sau vẫn còn thời gian, chúng ta có thể từ từ luyện tập. Cậu theo sau tôi đi, chúng ta nhớ kỹ lộ tuyến trước đã!"

***

Hai người kẻ trước người sau bật nhảy băng qua rừng rậm, từ dưới đất đứng nhìn theo, cứ ngỡ là có hai vị cao thủ đang dùng khinh công truy đuổi nhau vậy.

Có vài người chơi đi ngang qua nhìn thấy ngẩn người dừng bước, ngước lên nhìn hai bóng người một xanh một tím loé lên trên không trung, kinh ngạc nói "Đây là nhóm MV nào đang quay phim sao? Hai người này khinh công đỉnh thật!"

"Phải đó, một Đường Môn một Ngũ Độc thì phải, khinh công khủng vãi!"

Người khác thì đứng vây xem, trong cuộc Ngô Trạch Văn lúc này thì lại vô cùng chuyên tâm, chăm chú đuổi theo bóng ảnh phía trước của Đường Môn, đồng thời tính toán vị trí toạ độ mỗi điểm đáp đất của đối phương.

Tiêu chuẩn sử dụng khinh công của Lưu Xuyên không hổ là cao thủ đứng đầu, Ngô Trạch Văn muốn đuổi kịp cũng phải cố hết sức nhưng vẫn lực bất tòng tâm.

Lưu Xuyên dừng lại một chút, quan tâm hỏi "Theo kịp không?"

Ngô Trạch Văn nói "Miễn cưỡng."

Lưu Xuyên mỉm cười "Không cần gấp, lần đầu cậu đi lộ tuyến này, về sau luyện tập nhiều hơn nữa, tôi tin chắc cậu có thể theo kịp."

Ngô Trạch Văn gật đầu "Làm lại đi."

Hai người cứ như vậy một đường khinh công từ động nhền nhện đến nhân duyên thụ, qua lại cũng vài lượt.

Ở lần thứ năm thì, Ngô Trạch Văn rốt cuộc đuổi kịp bước chân của Đường Môn.

Lưu Xuyên nhịn không được cảm thán "Học cái gì cũng nhanh hết ta."

Ngô Trạch Văn nói "Tôi ghi nhớ lại tất cả các toạ độ đặt chân."

…Thảo nào chuẩn xác như vậy!

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, nói "Vậy kế tiếp chúng ta đổi cách khác để tập đi, cậu chạy ở phía trước, tôi sẽ ở sau lưng đuổi theo, cậu cứ xem tôi như là boss thế giới đang truy kích mình ấy, vừa tấn công tôi vừa chạy về phía trước."

Ngô Trạch Văn nói "Được."

—— Hiệp sĩ Đường Môn [Lưu Danh Bách Thế] mở cừu sát với ngài!

Màn hình đột nhiên đỏ lên, Đường Môn không có nửa lời khách khí lập tức phóng tới tấn công, Ngô Trạch Văn vội vàng dùng khinh công chạy tới phía trước, vừa chạy vừa quay đầu đánh trả.

Mới nãy chỉ cần chạy thẳng về phía trước, tìm đúng điểm đặt chân khinh công rất dễ dàng, nhưng hiện tại vừa phải quay lại đánh vừa phải liên tục khinh công chạy tới trước, còn phải khống chế giữ khoảng cách nhất định giữa hai người, nhất thời Ngô Trạch Văn cảm thấy áp lực vô cùng lớn, chưa tới 10 giây đã bị Đường Môn đuổi kịp, tung liên chiêu đánh cho choáng váng…

Lưu Xuyên đánh vài cái liền dừng tay, cười nói "Chậm quá, nếu tôi là boss cậu đã chết nãy giờ rồi."

Ngô Trạch Văn nghe vậy, lỗ tai hơi đỏ lên, xấu hổ giải thích "Một tâm phải phân ra làm ba dùng, chưa kịp thích ứng."

Lưu Xuyên nói "Vậy tôi giảm tốc độ lại, để cậu quen thuộc trạng thái, sau đó luyện tập vài lần?"

Ngô Trạch Văn gật đầu "Ừm."

Lưu Xuyên cười nói "Không cần lo, tốc độ boss chắc chắn không nhanh như tôi vậy đâu, còn có thể bị người chơi dùng kỹ năng giảm tốc nữa. Bởi vậy nếu như cậu có thể thuận lợi vượt qua tôi, tới lúc đó bảo đảm có thể kéo boss ngon lành."

Ngô Trạch Văn thật lòng nói "Tôi biết rồi, lại lần nữa đi."

Hai người bắt đầu luyện tập lại từ đầu.

Cùng một quãng đường mà phải liên tục bay tới bay lui như vậy, nếu là người bình thường có thể sẽ cảm thấy vô cùng buồn tẻ. Nhưng giờ phút này trong lòng Ngô Trạch Văn lại tràn đầy ý chí chiến đấu, tốc độ của Đường Môn quá nhanh làm cho cậu đuổi theo không kịp, nhưng chính vì chênh lệch của hai người xa như vậy, cậu lại càng muốn vượt qua, muốn chiến thắng khoảng cách ấy.

Thế là, nhóc học bá dồn hết toàn lực tập trung, một giờ huấn luyện bất tri bất giác trôi qua…

***

Một tiếng sau.

Lý Tưởng tò mò hỏi trên kênh đội "Hai người chưa làm xong nhiệm vụ vợ chồng nữa hả? Gần cả tiếng rồi."

Lưu Xuyên trả lời "Xong từ lâu rồi, đang ở bên này luyện khinh công. Phải rồi, hai người cũng qua đây một lát đi, qua bên nhân duyên thụ ở Nam Cương ấy."

Lý Tưởng với Giang Thiếu Khuynh nghe vậy lập tức đi qua.

Lưu Xuyên từ trên đỉnh nhảy xuống dưới, điều chỉnh một cái đánh dấu vị trí ở giữa hai gốc thụ nói "Tối thứ tư tuần sau chúng ta đi đánh boss thế giới, đợi Ngũ Độc kéo boss lại đây rồi, tới lượt đệ tử kéo boss."

Lý Tưởng nghe vậy sợ đến ngây người "Boss? Thế giới?? Đệ tử kéo???"

Lưu Xuyên cười "Sao hả, nghe rất oai đúng không?"

"…"

Sư phụ, ông xác định là đệ tử của ông sẽ không bị boss đánh hộc máu mà chết sao?

Lưu Xuyên nói "Thiếu Lâm là cận chiến, rất khó xông vào đám đông để lôi boss ra ngoài, nên nhiệm vụ kéo boss khó khăn này sư phụ đã giao cho Ngũ Độc rồi, đệ tử chờ sẵn dưới tàng cây, đợi khi nào cậu ấy kéo boss tới đây đệ tử lập tức đón cừu hận, bằng tốc độ nhanh nhất kéo cừu của mình lên số một biết không, sau đó làm tank chính luôn."

Lý Tưởng "…"

Thân là một cái bao cát, kinh nghiệm duy nhất trước giờ của lý Tưởng là kéo qua boss phụ bản 30 cấp. Còn boss thế giới? Nghe thôi đã đủ đáng sợ rồi!!

Lý Tưởng nói "Đệ tử chưa đánh boss thế giới bao giờ, lỡ đâu kéo không được thì sao?"

Lưu Xuyên nói "Nếu đệ tử kéo không được, sư phụ sẽ trục xuất đệ tử khỏi sư môn, sẵn tiện bảo Dạ Dạ cho đệ tử vào blacklist."

Lý Tưởng "…"

Bất cứ người chơi Thiếu Lâm nào, cũng đều có giấc mộng chung cực có thể kéo được cừu boss thế giới!

Một đại sư không kéo được boss thế giới, không phải là đại sư chân chính!

Lý Tưởng hưng phấn nói "Chơi luôn, kéo boss này có gì cần lưu ý không?"

Lưu Xuyên nói "Boss này sẽ không đứng cố định một chỗ, nó sẽ liên tục đi qua đi lại, triệu hồi ra một đống nhện dùng tơ trói người chơi lại. Nếu lỡ như đệ tử bị trói cũng không cần lo, sư phụ sẽ an bài một người chuyên giải debuff cho đệ tử, đệ tử chỉ cần chuyên tâm lo cừu hận của mình là được." Lưu Xuyên vừa nói vừa đánh dấu thêm một cái vị trí ở bên ngoài hai gốc thụ "Đệ tử nhớ kỹ hai điểm này, tới lúc đó kéo boss qua lại giữa hai điểm này, kéo boss đối mặt với mình, khi di chuyển chú ý đi ngược từng bước một, phải cẩn thận tránh né mạng nhện dưới chân."

Lý Tưởng gật đầu "Đã hiểu!"

Giang Thiếu Khuynh nhìn bốn phía xung quanh một lát, lập tức ngộ ra, liền hỏi "Anh tính để toàn bộ đoàn dps đứng ở trên đỉnh thụ đánh xuống sao?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, mới nãy Ngũ Độc có tính toán qua, khoảng cách từ đỉnh thụ đến hai điểm này là 23 ~ 24 mét, vừa đúng khoảng cách kỹ năng của các lưu phái viễn trình có thể đánh tới. Tôi sẽ tuyển ra một đoàn gồm những phái sát thương to có phạm vi kỹ năng ở tầm này đứng trên thụ đỉnh chờ boss. Bên phe chúng ta cũng sẽ mai phục sẵn ở đây, các công hội khác dù hay tin dẫn người đến đánh thì chúng ta cũng chiếm ưu thế địa hình."

Xung quanh cả vùng hoa hải rộng lớn, quả thực rất thích hợp để mai phục ẩn nấp.

Ở các server khác, mỗi lần trưởng lão Thiên Chu xuất hiện mới ở động nhền nhện, các công hội đều là ở tại chỗ tranh giành đến máu chảy đầu rơi, giành được rồi cũng đứng tại chỗ mà đánh boss.

Kéo boss vượt qua cả một quãng đường dài từ động nhền nhện đến nhân duyên thụ rồi mới đánh, trước giờ quả thực chưa từng có tiền lệ, nghe cũng chưa nghe qua nữa là…

Ý tưởng của người này vô cùng lớn mật… nhưng lại cũng cực kỳ chu đáo tỉ mỉ!

Mỗi một bước đều được tính toán sẵn, thậm chí suy xét đến cả những nhân tố ngoài ý muốn có thể xảy ra, như vậy cũng sẽ giảm thiểu tỷ lệ thất bại xuống mức thấp nhất!

Giang Thiếu Khuynh hỏi "Vậy tôi cần làm gì?"

Lưu Xuyên "Anh cùng với tôi sẽ bảo hộ Ngũ Độc, để cậu ấy không bị người khác ảnh hưởng. Đợi khi nào boss tiến nhập nhân duyên thụ, anh sẽ ở bên ngoài dẫn theo một đội Võ Đang khống chế những kẻ khác đến đây quấy rối, đến lúc đó tôi cũng sẽ dẫn đội đến rửa sạch bọn họ."

Giang Thiếu Khuynh gật đầu "Đã hiểu."

Lưu Xuyên nói "Còn cần tìm một buff thật cứng tay nữa, trong quá trình Ngũ Độc kéo boss đi chắc chắn sẽ bị dính debuff trúng độc liên tục, số tầng trúng độc càng cao máu tụt sẽ càng nhanh, nhất định phải vừa giải buff vừa kéo máu. Nếu không có buff đủ trình độ làm việc này, có lẽ Ngũ Độc đi nửa đường sẽ trúng độc mà chết."

Giang Thiếu Khuynh nói "Nếu đã hợp tác với công hội bên Thất tinh thảo, tới lúc đó bảo bọn họ cử ra một buff cứng là được rồi?"

Lưu Xuyên nói "Tôi cũng tính như vậy, trong thời gian ngắn rất khó tìm được người nào buff cứng tay, trình độ của buff bên Thất tinh thảo thế nào tôi không rõ lắm, có lẽ phải trao đổi với hội trưởng bên đó một chút."

Có câu, nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo đến, đúng ngay lúc này ở góc trái đột nhiên xuất hiện khung tán gẫu nhấp nháy, cũng chính là hội trưởng Thất tinh thảo gửi tin tán gẫu sang.

[Đoạn trường thảo] nói với ngài "Bồ tèo, ám khí 35 cấp Đường Môn cần không?"

Sau lưng kèm theo thông số hình ảnh về ám khí 35 cấp.

Lưu Xuyên bấm xem thử một cái, nghi hoặc hỏi "Đường Môn bên anh không cần à?"

Đoạn trường thảo phát cái biểu tình tươi cười trả lời "Đường Môn đoàn tinh anh công hội bên tôi đều có hết rồi, chiều hôm nay lập đội đánh phụ bản, vài lần liên tục đều rớt vũ khí Đường Môn, nếu như cậu có dùng thì tôi gửi đính kèm sang cho."

Vị hội trưởng này từng năm lần bảy lượt mời chào Lưu Xuyên nhưng không thành công. Cơ mà Đoạn trường thảo cũng là một người thông minh, dù cho mời chào thất bại cũng vẫn duy trì quan hệ bạn bè với Lưu Xuyên, đối với loại cao thủ tự do này, tốt hơn là giữ thái độ hảo hữu hơn là đắc tội họ.

Lưu Xuyên nói "Vậy cảm ơn trước ha."

Đoạn trường thảo nói "Không cần khách sáo."

Lưu Xuyên lại hỏi "Buổi chiều bận việc không lên mạng được, phụ bản 35 các anh đều thông quan rồi?"

Đoạn trường thảo nói "Ừ, hôm nay mấy công hội lớn đều thông quan 35 hết, cơ mà chưa ai phá được kỷ lục thành tích của hệ thống. Cậu tính tiếp tục dạy cho mấy đoàn tinh anh phá kỷ lục của bọn họ hả?"

Lưu Xuyên nói "Bên tôi vẫn chưa đánh phụ bản 35, đánh như thế nào cũng chưa nghiên cứu nữa, cái đấy tính sau đi."

Đoạn trường thảo ngập ngừng một lát, nói "Cậu cũng đừng miễn phí dạy bọn họ như vậy, thu ít phí dạy học đi chứ! Công lược thông quan phá kỷ lục cao cấp như vậy, dù là bán giá trên trời cũng có khối người ra giá mua, dạy miễn phí cho tụi kia lỗ chết!"

Vì Thất tinh thảo không tham gia chuyện phá kỷ lục phụ bản, nên Đoạn trường thảo cũng tự giác đứng về phía Lưu Xuyên, vì Lưu Xuyên mà bất bình.

Lưu Xuyên cười nói "Cũng chả có gì."

Tính ra cũng đâu phải dạy miễn phí hoàn toàn, cả hai bên cùng được lợi mà thôi. Mấy vị hội trưởng học công lược cũng bất tri bất giác biến thành đoàn huấn luyện mà Lưu Xuyên ký kết miễn phí, làm "hàng mẫu" cao cấp để Ngô Trạch Văn và Lý Tưởng quan sát, nghiên cứu, học hỏi… còn gì.

Đoạn trường thảo lại nói "À phải rồi, thứ tư tuần sau là mở boss thế giới rồi, đến lúc đó đại bộ phận đều lên 40 cấp, cậu có ý kiến hay cách gì để đoạt boss chưa?"

Lưu Xuyên nói "Đúng lúc tôi đang tính tìm anh bàn chuyện này, công hội bên anh tối đa điều được bao nhiêu đoàn 40 cấp?"

Đoạn trường thảo nói "Dựa vào tiến độ hiện tại, đến bữa đó có thể có khoảng 300 người, tính sơ cũng được 10 đoàn."

Tốc độ thăng cấp của công hội lớn quả nhiên là đủ khủng, những 10 đoàn 40 cấp… Nếu như phối hợp ăn ý, khả năng lần này đoạt được boss thế giới là rất cao.

Lưu Xuyên nói "Tôi có cách đoạt được boss này. Nhưng quan trọng là, hội trưởng anh có thể nhường vị trí tổng chỉ huy lại cho tôi không?"

Tổng chỉ huy?

Đoạn trường thảo nghe vậy, đột nhiên thấy khó xử.

Mỗi một công hội đều sẽ tự bồi dưỡng cho nhà mình một vị chỉ huy, bình thường đều là lấy từ cao thủ trung tâm của công hội. Rất ít công hội chấp nhận mời người ngoài về làm chỉ huy nhà mình. Một mặt là vì thể diện, công hội lớn lại đi mời người ngoài về chỉ huy, mặt mũi bỏ đi đâu? Còn mặt khác, hiện tại các công hội cạnh tranh nhau rất kịch liệt dữ dội, lẫn nhau nhét nội ứng hay spy qua nhà người khác là chuyện vô cùng thông thường. Tình hình vậy thì làm sao bảo người trong nhà hoàn toàn tin tưởng nghe theo một chỉ huy từ ngoài nhét vào chứ? Trước giờ không phải chưa xảy ra tình huống chỉ huy bên ngoài mời tới là gián điệp, cố ý để lộ tình huống boss, khiến cho cả công hội thất bại đến đau lòng.

Cao thủ trung tâm trong hội bài xích người đến từ bên ngoài, đó cũng là chuyện quá đỗi thường tình, hơn nữa tình huống bên Thất tinh thảo lần này lại càng phức tạp hơn.

Đoạn trường thảo phát qua cái biểu tình xấu hổ "Thật sự nói ra thì xấu hổ, là tôi thì chắc chắn tôi sẽ nhường cho cậu chỉ huy. Nhưng mà tiếc là chiều nay bên phía bộ quản lý Thất tinh thảo có cuộc họp kín, tổng hội trưởng quyết định thứ tư sẽ sang bên đây, tự mình chỉ huy lần đánh boss thế giới này."

Lưu Xuyên giật mình, có chút hứng thú hỏi "Ồ? Tổng hội trưởng Tam sắc phong cảnh thảo? Tam sắc tỷ nhà các anh muốn đích thân ra trận chỉ huy lần này sao?"

Đoạn trường thảo nói "Đúng vậy, server này có rất nhiều công hội, nên boss 40 cấp đầu tiên này ảnh hưởng rất lớn đến uy vọng công hội. Bởi vậy tổng hội trưởng quyết định tự mình mang đoàn sang đây chỉ huy. Tôi có nói chuyện của cậu với Tam sắc tỷ, cô ấy bảo là, nếu cao thủ đồng ý đến hỗ trợ thì tốt, có thể phân cho cậu một đoàn đi dánh boss, các phương diện còn lại cứ giao cho công hội chúng tôi xử lý, đến cuối cùng phần thưởng đánh boss thế giới sẽ chia cho bên cậu một phần."

Lưu Xuyên nghe vậy khẽ bật cười.

Nói chung, các công hội lớn như vậy lo lắng cái gì, Lưu Xuyên đều có thể hiểu được. Chung quy mời một người ngoài về làm tổng chỉ huy, nói thế nào cũng là mất mặt. Người ta tổng hội trưởng đã đích thân ra trận, lại cứ để một ngoại nhân như Lưu Xuyên đến làm chỉ huy, thực sự là không thích hợp.

Lưu Xuyên nghĩ một lúc, nói "Tam sắc phong cảnh thảo, tổng hội trưởng Thất tinh thảo đúng không, tôi biết trình độ của cô ấy cũng khá lợi hại. Nhưng mà tôi chắc chắn là cô ấy không có khả năng đoạt được boss. Anh trở về nói với cô ấy, tôi nắm chắc trên 80% có thể đoạt được boss Thiên Chu trưởng lão, hoặc là để tôi chỉ huy, hoặc các người tự đánh, tôi đi tìm công hội khác hợp tác cũng được, chẳng sao cả."

Đoạn trường thảo giật mình "Anh bảo có hơn 80% nắm chắc?"

Lưu Xuyên nói "Ừ, cách của tôi khác với cách đánh boss thông thường, đội viên chủ lực bên tôi sẽ phụ trách, bởi vì muốn thành công phải luyện đi luyện lại cách này nhiều lần mới được, lâm thời chọn người là

không có khả năng thành công. Bên này tôi đang huấn luyện người, cho nên nhất định phải để tôi chỉ huy."

Đoạn trường thảo "…"

Đoạn trường thảo nghe lời này mà cảm thấy vô cùng khiếp sợ, không ngờ người này đã bắt đầu huấn luyện đánh boss thế giới từ sớm như vậy? Khoan đã, đánh boss thế giới phải huấn luyện, huấn luyện kiểu gì? Boss còn chưa xuất hiện nữa mà? Huấn luyện đánh với không khí sao?

Đoạn trường thảo vò đầu đến rối bù, thắc mắc mãi mà không hiểu được.

Lưu Xuyên cười nói "Ai chỉ huy cũng đâu có quan trọng, quan trọng nhất là đoạt được boss hay không, anh nói đúng không hội trưởng?"

Đoạn trường thảo đầy mặt đau khổ trầm tư, nhưng không cách nào phản bác lời này được.

Bất kể là ai chỉ huy cũng được, mục đích cuối cùng là quyền đánh boss. Boss thế giới đầu tiên kể từ khi mở server, nếu Thất tinh thảo là công hội đánh chết, sẽ được thông cáo toàn server, thứ hạng công hội cũng sẽ được đẩy lên hạng nhất, được thưởng cho vô số uy vọng công hội—— đây mới là điểm quan trọng nhất!

Đoạn trường thảo nhanh chóng nghĩ thông mọi chuyện "Ok, bây giờ tôi đi nói lại với tổng hội trưởng, cao thủ anh cứ ngồi chờ tin tốt của tôi!

Lưu Xuyên nói "Tốt nhất là cho tôi câu trả lời chắc chắn trước thứ hai, nếu không được tôi còn biết để mà đi tìm công hội khác hợp tác nữa."

Đoạn trường thảo vội nói "Ok, tôi sẽ nhanh chóng có câu trả lời xác định."

64. Quyển 2 - Chương 59: Phụ Bản Mới

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Tiễn bước hội trưởng Thất tinh hội rồi, dưới góc trái lại bắn ra vài cái cửa sổ tán gẫu nhấp nháy.

Cả đám đều có mục đích chung là "xin" công lược…

Hiển nhiên, tối qua đội Lưu Xuyên phá vỡ luôn cả kỷ lục thế giới khiến đám hội trưởng này ai nấy đều sợ ngây người. Nếu lúc trước quản lý các công hội vẫn còn đang nửa tin nửa ngờ đứng từ xa quan vọng mà thôi thì sau lần phá kỷ lục hôm qua, đám hội trưởng này đã hoàn toàn không còn miếng nghi ngờ nào đối với trình độ phụ bản của cao thủ Đường Môn này nữa.

Nếu như phía quan phương đã ra mặt chứng thực là không hề sử dụng công cụ gian lận, chứng tỏ cách đánh phụ bản Đường Môn này hoàn toàn có hiệu quả!

Không thấy phá luôn cả kỷ lục thế giới à? Người này đích thật là một vị chỉ huy phụ bản rất có tiềm lực, nghiên cứu hệ thống tính điểm có thể nói là triệt để vô cùng!

Tuy bảo công hội lớn lại chạy đi tìm đội tiểu tốt vây học công lược, nói ra có chút mất mặt. Nhưng mà người ta cao thủ dạy công lược đã miễn phí rồi, còn muốn gì nữa? Hất mặt làm bộ làm tịch như không thèm học sao? Nhìn đám hội trưởng kia bộ giống ngu ngốc không? Trời đổ mưa kẹo miễn phí thì cứ nhặt lên mà ăn, lo lắng nhiều làm gì…

Vì thế, vừa thấy Lưu Danh Bách Thế trong danh sách hảo hữu lên 35 cấp, đám hội trưởng không hẹn mà cùng chạy tới hỏi công lược.

Lưu Xuyên cười cười, trả lời lại "Như cũ đi, cho cao thủ theo chỉ định của tôi đến đây pk với tôi, đánh thắng thì tôi dạy miễn phí."

Mấy hội trưởng ồ lên: Này dễ làm.

Lần trước không phải đánh thắng cậu dễ ợt sao?

Không hề nhận ra bản thân mình đang bị biến thành huấn luyện viên miễn phí, cả đám hội trưởng vô cùng sung sướng đáp ứng yêu cầu này. Có vài vị trong lòng còn thắc mắc không hiểu: Cao thủ này bộ bị khổ dâm sao ta? Pk toàn thua mà còn cứ ráng đòi đi đánh nhau như vậy làm chi…

Thắng cậu hoài tụi này cũng thấy xấu hổ lắm chứ!

Bên này Lưu Xuyên vui sướng vô cùng, có đám huấn luyện trình độ cao như vậy miễn phí giáo dục, Trạch Văn với Lý Tưởng sẽ tiến bộ vô cùng nhanh chóng.

Lưu Xuyên nhìn đồng hồ, rồi mới chia ra trả lời hội trưởng Trường an, Quốc sắc với Phong hoả "Phụ bản 35 tôi phải vào đánh vài lượt trước đã, đợi khi nào hoàn thiện công lược mới pm cho anh ha. Muộn nhất là cỡ khoảng 8 giờ tối ngày mai, được không?"

Cao thủ phải đích thân nghiên cứu phụ bản, nghiên cứu hoàn thiện phương pháp đánh phụ bản, vất vả như vậy mà lại dạy miễn phí cho chúng ta, quả thực là người tốt!

Ba vị hội trưởng tất nhiên không có ý kiến, cũng hẹn ra thời gian.

Lưu Xuyên cùng một lúc mang về ba cái thẻ người tốt.

Bàn bạc xong với ba vị hội trưởng, Lưu Xuyên cố nán lại một lúc, nhưng không thấy Đồng tước, Hoa hạ với Lạc hoa từ tán gẫu mình.

Lần trước tiếp xúc với Hoa hạ, cao thủ Đường Môn dùng ám khí đánh phụ bản chung khi đó chắc chắn là Tạ Quang Nghị. Lưu Xuyên bởi vì quan sát thấy cách di chuyển của người nọ có chút giống với Tạ Quang Nghị, cho nên từ đầu tới cuối đều không ra tay, sợ bị nhận ra. Tạ Quang Nghị có lẽ cũng lờ mờ đoán được gì đó, nên mới dặn dò phía công hội yên lặng theo dõi mà thôi.

Còn về Đồng tước… Lưu Xuyên mở bảng xếp hạng ra xem, 3 cái tam giáp của phụ bản Thập Bát La Hán Trận cấp 35 đều thuộc về Đồng tước, hiển nhiên cậu chàng hội trưởng Kinh cức điểu đã sớm nhìn rõ tình huống bên Danh Kiếm Các, nên mới đẩy nhanh tiến độ mang đoàn tinh anh giành giật tam giáp thay vì kỷ lục. Đoạt được tam giáp rồi thì không cần lo về kỷ lục nữa.

Còn về phần Lạc hoa từ…

Lưu Xuyên thực sự có chút khó hiểu, từ đầu chí cuối Lạc hoa từ chưa một lần tìm tới mình, bên đó sao lại bình tĩnh tới vậy ta?

Công hội này quả thực thần bí khó lường…

Mà thôi kệ, chẳng sao cả, đã có ba công hội tìm đến xem như mục đích của Lưu Xuyên đã đạt thành rồi. Huấn luyện viên nhiều lắm e là Lý Tưởng với Ngô Trạch Văn không tiêu hoá nổi hết được, lựa chọn một vài cao thủ riêng biệt của các lưu phái đến pk, rồi quay lại video cho bọn họ từ từ nghiên cứu, đủ để hai tên kia bận rộn mấy hôm rồi…

***

Phụ bản mở ra ở cấp 35 tên là "Thập Bát La Hán Trận."

Khác với loại phụ bản theo nội dung cố định như "Dạ Tham Danh Kiếm Các", Thập Bát La Hán Trận này là một phụ bản theo kiểu trận pháp.

Kiểu phụ bản này hoàn toàn không có boss, chỉ bao gồm mười tám vị cao tăng Thiếu Lâm bày ra trận La Hán tấn công người chơi, người chơi chỉ cần đánh bại mười tám vị cao tăng, phá vỡ trận pháp, xem như thông quan thành công, có thể nhận được phần thưởng.

Phụ bản bởi vì không có boss, nên càng khó đánh.

Điểm đáng ghét nhất của phụ bản này chính là ở chỗ, cừu hận của mười tám vị cao tăng là đồng loạt thay đổi, nói nôm la là cừu tập thể.

Trong game, phần lớn quái đều có cừu hận đơn, tức là nếu bạn đánh vào con quái nào thì sẽ hút cừu của con quái ấy, những con bên cạnh hoàn toàn không bị ảnh hưởng. Nhưng đối với loại nhóm quái có cừu hận tập thể này, cứ hễ đánh bất kỳ con quái nào trong nhóm đều sẽ khiến cho cả bầy bị dính cừu, cũng chính là bị mười tám vị La Hán đồng thời vây công—— Nói ngắn lại, tức là mười tám La Hán này đồng tâm hiệp lực, cùng chung một cừu, chỉ cần động đến bất kỳ người nào trong nhóm, sẽ bị tập thể cả đám hội đồng cho tới chết.

Số đội bị diệt đoàn ở phụ bản này có thể nói là đếm không hết.

Bị mười tám vị La Hán vây công, miểu sát là không cần tới lý do. Không có buff là đừng hòng đánh, loại phụ bản này không cần thiết phải có dps lợi hại, mà cần tank chính sắc bén cùng với buff cứng tay, thêm một vị khống chế chuẩn nữa càng tốt.

Chín giờ rưỡi tối đó, Lưu Xuyên tập họp đội ngũ, cùng nhau truyền tống đến trước cửa Thiếu Lâm Tự.

Thanh Phong Đạo Trưởng hỏi "Đánh Thập Bát La Hán Trận sao?"

Lưu Xuyên trả lời "Ừ, chúng ta thử đánh phụ bản thường xem sao đã, nghiên cứu cách đánh trước."

Lý Tưởng nói "Nếu tui nhớ không lầm thì 18 La Hán trong phụ bản này cừu hận theo kiểu tập thể đúng hông? Không kiếm buff đánh nổi không?"

Lưu Xuyên nói "Mức thường khoan hãy kiếm buff đã, vào đánh thử xem sao, khi nào đánh anh hùng thì buộc phải kiếm buff rồi, lúc đó mới tính đi."

Lưu Xuyên điều khiển nhân vật đến trước mặt tăng nhân lựa chọn đối thoại, ngay lập tức trên màn hình của bốn người xuất hiện dòng thông báo——

Đội ngũ của bạn đang tiến nhập phụ bản Thập Bát La Hán Trận mức độ bình thường, đang loading bản đồ, xin chờ trong giây lát…

Lát sau, bản đồ tải xong, cả đội vào phụ bản.

Bản đồ của phụ bản Thập Bát La Hán Trận là bãi đất trống ở gần ngoài cổng Thiếu Lâm Tự, vừa vào phụ bản liền thấy ở giữa bãi đất có mười tám vị cao tăng Thiếu Lâm đang đứng bày bố một trận hình kỳ quái. Phụ bản được thiết kế khá hợp lý với điểm đặc trưng của môn phái Thiếu Lâm Tự, bởi vì người xuất gia từ bi vi hoài, căm ghét giết chóc, nên trong phụ bản cũng không có quái nhỏ bắt người chơi phải xử lý, vừa vào liền trực tiếp khiêu chiến boss.

Dù sao cũng là phụ bản phải vượt qua trong quá trình thăng cấp, bao nhiêu năm vậy đã bị người chơi nghiên cứu thấu triệt, phương pháp đánh hiệu quả nhất cũng không còn là bí mật.

Mười tám vị cao tăng sẽ gây ra debuff đối với người chơi ngẫu nhiên, cũng đồng thời lây sang đồng đội đứng trong 5 mét chung quanh. Bao gồm các debuff như: chước thiêu (liên tục mất MP); xuất huyết (liên tục mất HP); hư nhược (giảm tấn công và phòng thủ), sợ hãi (không thể cử động).

Bởi vì đặc tính lây lan của debuff, cho nên bắt buộc người chơi phải đứng cách xa nhau ra. Nhưng vấn đề ở chỗ mười tám vị La Hán này tuyệt đối không thể cố định tại chỗ, chỉ cần bất động 10 giây sẽ tiến vào cuồng

bạo, nhất định phải nghĩ cách vừa di chuyển vừa đánh. Mà mười tám vị cao tăng cùng nhau di động như vậy sẽ rất dễ mất đi khống chế, mà hễ mất đi khống chế thì đoàn diệt, game over.

May là mười tám vị La Hán này không miễn dịch với các kỹ năng khống chế, chỉ cần người chơi có thể dùng kỹ năng khống chế họ, vậy tự nhiên áp lực sẽ nhẹ đi nhiều lắm. Cho nên ở phụ bản này, các phái có kỹ năng khống chế quần thể rất được ưa chuộng.

Lưu Xuyên đánh chữ giải thích đơn giản về cách đánh trên kênh đội ngũ "Thường thì đánh phụ bản này người ta hay để một Cái Bang côn hoặc là Võ Đang khí tông khống chế cục diện. Hoành tảo thiên quân của Cái Bang côn cùng với kiếm khí như hồng của Võ Đang khí đều có tác dụng đẩy lùi quần thể, hai ba người thay phiên nhau đẩy qua đẩy lại, giống đá banh ấy, cứ như vậy từ từ rút máu cả mười tám La Hán cho đến chết luôn."

Lý Tưởng dù sao cũng có kinh nghiệm chơi game, nghe xong liền hiểu "Tức là liên tục đẩy lùi cả nùi luôn hả? Nhưng kỹ năng đẩy lùi có cd mà, tức là phải giống chạy tiếp sức vừa di chuyển vừa đẩy lùi, giống đá banh thật chứ! Cái này yêu cầu hơi bị cao à, chỉ cần một người sơ sẩy là lập tức chết cả đám luôn…"

Lưu Xuyên nói "Chính xác, hoành tảo thiên quân tiếp nối nhau phải hoàn hảo vừa khít, đòi hỏi Cái Bang trình độ phải cao, nếu như Cái Bang lỡ trúng debuff thì buff nhất định phải giải trong nháy mắt, bởi vậy tam giáp phụ bản này đều bị Đồng tước ôm hết."

Đội phó Đồng tước là Thần cái Lộc Tường, Cái Bang côn hệ mạnh nhất liên minh, cho nên rất nhiều người chơi Cái Bang là fan hâm mộ của Lộc Tường, cũng góp phần khiến cho công hội bên Đồng tước là nơi tập trung đông cao thủ Cái Bang nhất. Tổ một đội với bốn Cái Bang mạnh chút liền có thể dễ dàng thông qua phụ bản này.

Ngô Trạch Văn hỏi "Đội chúng ta không có Cái Bang thì phải dùng cách nào?"

Lưu Xuyên nói "Chúng ta chơi diều."

"…" Sau khi đánh một chuỗi toàn dấu chấm đại biểu cho cái sự không nói gì của mình, Lý Tưởng nhịn không được hỏi "Sư phụ tính chơi diều 18 con luôn?"

Lưu Xuyên cười "Tại sao lại không? Chơi diều bầy thôi mà, trên hết là còn phải dựa vào kỹ thuật của đại sư với đạo trưởng nữa."

"…" Lý Tưởng đột nhiên cảm thấy áp lực thật lớn.

Lưu Xuyên nói "Phương thức vừa khống chế vừa chơi diều này có hơi phức tạp chút, ưu điểm ở chỗ viễn trình đánh sát thương cao hơn quần công Cái Bang, chỉ cần phối hợp tốt, thời gian thông quan sẽ ngắn hơn, thành tích bình xét cũng sẽ cao hơn."

Lý Tưởng nghe vậy liền ngứa tay muốn thử "Có thể thử xem như nào, đó giờ chưa từng đánh kiểu này bao giờ."

Thanh Phong Đạo Trưởng hỏi "Cụ thể phải làm những gì?"

Lưu Xuyên nói "Thành bại ở phụ bản này phải trông cậy vào hai người. Đại sư phải giữ chặt cừu hận tuyệt đối không được OT, mười tám vị La Hán cừu hận tập thể, đánh cũng rất đau, chỉ cần sơ sẩy cậu sẽ chết ngay tức khắc. Mà một khi cậu ngã xuống thì mấy người còn lại bị vây công chắc chắn là thoát không nổi, đoàn diệt. Cho nên cậu nhất định phải đứng vững, phối hợp sử dụng các kỹ năng giảm thương bảo mệnh với giải debuff cho nhịp nhàng, mục đích của cậu là sống sót tới cuối cùng."

Lý Tưởng gật đầu "Đã hiểu."

Lưu Xuyên tiếp tục nói "Đạo trưởng là mấu chốt của đấu pháp chơi diều, kéo hết các trận thái cực, trận lưỡng nghi, trận tu hành với tứ tượng ra đi."

Thanh Phong Đạo Trưởng nghe vậy liền mở bảng skill kéo hết các kỹ năng cấp 35 của thái cực Võ Đang ra "Ý anh là dùng trận giảm tốc từ đầu đến cuối?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, nhất định cắm trận thái cực suốt cho đến khi kết thúc phụ bản, cắm chuẩn xác dưới chân mười tám vị La Hán. Mười tám vị La Hán đồng loạt di chuyển rất nhanh, dễ dàng đuổi kịp giết

chết đại sư, cho nên anh phải dự đoán cho chuẩn xác vị trí để cắm trận thái cực giảm tốc độ quần thể. Đại sư sẽ kéo mười tám La Hán chạy vòng khắp sân, đạo trưởng với buff nhiệm vụ là đứng giữa hỗ trợ, các dps viễn trình còn lại vừa lưu ý giữ khoảng cách với trận La Hán vừa tấn công, như vậy cũng có thể tránh lây lan debuff cho đồng đội."

Cách mà Lưu Xuyên mô tả đại khái là đấu pháp chơi diều di động theo kiểu xoay vòng tròn chung quanh sân, đại sư kéo diều di động giữ cừu, dps giữ khoảng cách rượt theo sau sử dụng kỹ năng aoe, khống chế với buff thì đứng giữa dùng kỹ năng hỗ trợ, mọi người toàn bộ đều tản ra cách nhau một khoảng, buff sẽ đứng ở vị trí gần trung tâm, tank giữ cừu kéo theo 18 La Hán chạy vòng tròn theo chiều kim đồng hồ.

Toàn bộ đội ngũ tựa như một đoạn mắc xích nối kết với nhau, chỉ cần một đoạn trục trặc sẽ dẫn đến cả đội đoàn diệt. Phương pháp đánh này tuy hơi phiền phức một chút, nhưng nếu phối hợp ăn ý, chắc chắn sẽ hiệu quả hơn nhiều so với cách đá bóng 4 Cái Bang.

Cơ mà, phương pháp này nhất định phải có khống chế, buff và cả tank sắc bén có thể hoàn mỹ phối hợp được.

Đại sư phải kéo theo cừu của tận 18 La Hán, áp lực sẽ vô cùng lớn, mà buff với khống chế ở trong sân phải liên tục chuyển đổi góc nhìn trong trận chiến di động xoay tròn tốc độ cao này, phải phối hợp các kỹ năng nhịp nhàng: thêm máu, giải trạng thái, giảm tốc… xoay chuyển liên tục như vậy rất dễ chóng mặt.

Cách đánh đã có rồi, việc còn lại là phải luyện tập cho thuần thục.

Bốn người bước vào giữa sân, La Hán trận bắt đầu, Lý Tưởng lập tức khinh công vọt lên——

Phật quang phổ chiếu! Ném phật châu trên tay công kích về phía mục tiêu, cưỡng chế tất cả những quân địch trên quỹ đạo di chuyển của phật châu tấn công bản thân mình.

Cừu hận của mười tám La Hán toàn bộ bị phật châu lôi kéo, xoay người lao lên tấn công Lý Tưởng. Lý Tưởng kinh hồn táng đảm bắt đầu kéo theo mười tám cao tăng sau lưng chạy vòng vòng, vừa dùng kỹ năng phật quang khống chế, vừa chú ý dùng khinh công di chuyển…

Kéo diều một nùi boss sau lưng như vậy… Áp lực chết mất thôi!

Thanh Phong Đạo Trưởng nhanh chóng cắm xuống trận thái cực, chuẩn xác xuất hiện dưới chân mười tám vị La Hán, khiến cho tất cả 18 La Hán quần thể giảm tốc độ, cũng giảm bớt áp lực lên đại sư.

Lúc này Lý Tưởng mới cảm giác nhẹ nhõm hơn chút.

Qua vài giây, mười tám vị La Hán bước ra khỏi phạm vi của trận thái cực, khôi phục lại tốc độ như ban đầu. Thanh Phong Đạo Trưởng nhanh tay cắm lại trận thái cực, tiếp tục giảm tốc mười tám La Hán.

Lưu Xuyên nhịn không được khen ngợi "Trận pháp cắm rất chuẩn ha đạo trưởng!"

Thanh Phong Đạo Trưởng khi nào thì dùng kỹ năng, dùng ở vị trí nào vô cùng chính xác. Trận pháp vừa cắm xuống, mười tám vị La Hán liền bước vào phạm vi của trận, tựa như một cái bẫy được giăng sẵn đợi trước, chuẩn không cần chỉnh.

Giang Thiếu Khuynh lần đầu tiên chơi Võ Đang thái cực, trong lòng cảm giác có chút bất đồng với trước đây.

Ngay lúc này, Lưu Xuyên lên tiếng nhắc nhở "Trận tứ tượng."

Giang Thiếu Khuynh lập tức hiểu ra dụng ý của Lưu Xuyên, trận tứ tượng cũng là một trong những trận pháp thông dụng của Võ Đang khí tông, hay được gọi là trận trúng bạo, tác dụng chính của nó là tăng thêm 14% tỷ lệ đánh trúng cùng với 14% tỷ lệ bạo kích.

Trận pháp cắm dưới chân 2 dps trong đội Đường Môn với Ngũ Độc, tăng cao trúng cùng bạo, đánh ra sát thương tăng lên rất nhiều.

Lưu Xuyên tiếp tục nhắc nhở "Trận tu hành."

Trận tu hành, giúp tất cả các đội hữu đứng trong phạm vi trận pháp mỗi giây hồi phục 3% MP, kèm theo gia tăng 30% hiệu quả bạo kích, là trận pháp hồi MP thường dùng nhất của Võ Đang.

Giang Thiếu Khuynh cắm trận pháp dưới chân hai người Lưu Xuyên, mana của hai người lập tức chậm rãi hồi phục.

Tiếp theo không cần Lưu Xuyên chỉ huy, Thanh Phong Đạo Trưởng tự giác cắm trận lưỡng nghi dưới chân 18 La Hán. Trận lưỡng nghi là loại trận hai tác dụng, hoặc là gia tăng 50% tấn công của tất cả đội hữu trong phạm vi trận pháp, hoặc là giảm 50% phòng thủ của tất cả địch nhân trong phạm vi trận pháp, dùng để giúp đỡ đội hữu hay khắc chế đối thủ, đều tuỳ vào người dùng mà linh hoạt thay đổi.

Lưu Xuyên nhìn trận lưỡng nghi chính xác nằm dưới chân 18 vị La Hán, khen ngợi "Làm rất tốt đạo trưởng!"

Giang Thiếu Khuynh được khen cũng cảm thấy cao hứng vô cùng, anh chợt nhận ra một điều, tuy rằng tất cả kỹ năng của thái cực Võ Đang mỗi khi sử dụng đều phải chờ cast kỹ năng, nhưng một khi trận pháp được phóng ra, lập tức có thể hỗ trợ giúp đỡ đồng đội nhiều lắm.

Ngay tại cả bọn phối hợp dần trở nên ăn ý thì, đột nhiên thanh máu của đại sư tuột xuống tới đáy, bị mười tám La Hán bu quanh đấm chết.

Đại sư chết, cừu hận rối loạn, 18 La Hán xoay qua truy kích ba người còn lại, toàn là phái máu mỏng nên không ai may mắn thoát chết, tập thể nằm dài trên đất.

Bốn người trước giờ đánh phụ bản lúc nào cũng suôn sẻ, đây là lần đầu tiên cảm nhận tư vị diệt đoàn!

Lưu Xuyên nghi hoặc hỏi "Đệ tử làm cái trò gì đấy? Sao tự dưng chết vậy?"

Lý Tưởng buồn bực đến muốn chết "Trước lúc vào phụ bản quên kiểm tra thuốc hồi HP, đánh tới nửa mới phát hiện hết thuốc."

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Đừng ngừng thuốc chứ đệ tử."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Ngô Trạch Văn "…"

Lý Tưởng buồn rầu phát một đống biểu tình cháy thành tro…

Có đại sư nhà ai đáng thương như mình không? Bị nuôi thả không ai thêm máu tự sinh tự diệt không nói, còn phải tự mua thuốc uống, ngừng thuốc liền chết…

Lý Tưởng cực kỳ đau đớn nói "Mấy người kiếm cho tui buff được không vậy? Chỉ là phụ bản thường nhưng áp lực cũng lớn lắm chứ bộ, phải kéo tới 18 con boss sau mông mình đó, van xin a các bạn trẻ, cho xin miếng đồng tình đi, tìm cho tui một buff thánh thiện với…"

Sau lưng còn kèm theo một đống biểu tình khóc ròng.

Ngô Trạch Văn tuy là Ngũ Độc nhưng không thích đi buff, Lý Tưởng bị nuôi thả lâu như vậy, tự ăn không biết bao nhiêu lốc thuốc hồi máu, nói nghe mà đắng hết cả lòng mề…

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ "Ok, tôi lên kênh thế giới tuyển một buff cho cậu vậy."

Lưu Xuyên nói xong lập tức phát một tin tuyển người lên kênh thế giới "Thập Bát La Hán Trận 35 cấp bản thường tuyển 1 buff, ưu tiên có kinh nghiệm!"

Vừa phát góc trái lập tức nháy lên tư tán gẫu——

[Cá Bơi Bơi Trong Nước] nói với ngài "Đội trưởng pt tui đi! Tui là Nga Mi cầm chuyên nghiệp, cam đoan buff cứng tay >_<>

Giữa vô vàn tin tức đến hoa cả mắt trên thế giới vậy lại nháy mắt chọn lựa Lưu Xuyên, cũng đánh ra một đoạn tán gẫu gửi sang, phản ứng nhanh như vậy chứng tỏ vị này đang nhìn chằm chằm kênh thế giới chờ đội ngũ đi phụ bản.

Lưu Xuyên buộc miệng hỏi "Cứng cỡ nào?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Có thánh buff tui ở, cam đoan mọi người an toàn không đau đớn, thông quan dễ dàng cái ọt >_<>

Lưu Xuyên cười nói "Đừng nổ quá như vậy, đánh một turn trước đi rồi tính."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Cảm ơn đội trưởng! Pt tui vào đội đi!"

Nói xong lập tức click chuột phải gửi lời xin vào đội, tốc độ quả thực như điện.

Trong đội thấy người mới vào liền nghi hoặc "Vị này là?"

Lưu Xuyên nói "Nga My này tự đề cử bảo mình là thánh buff, chúng ta thử trải nghiệm một chút kỹ thuật buff của thánh này đi. Ok vào phụ bản đi thánh."

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát một cái biểu tình ôm quyền "Các cao thủ xin chiếu cố nhiều hơn, thánh buff lập tức có mặt!"

Lát sau lại thấy cậu ta hỏi "Ơ mà… làm sao vào phụ bản 18 La Hán?"

Lưu Xuyên "…"

Lý Tưởng: "…"

Giang Thiếu Khuynh: "…"

Sao tự dưng lại có dự cảm sẽ bị hố thế này?

Giải thích một chút

Sơ đồ tập 02

Cái phía trên là của đội Lưu Xuyên, dưới là cách thông thường với 04 CB, ở giữa sẽ có buff đứng buff máu

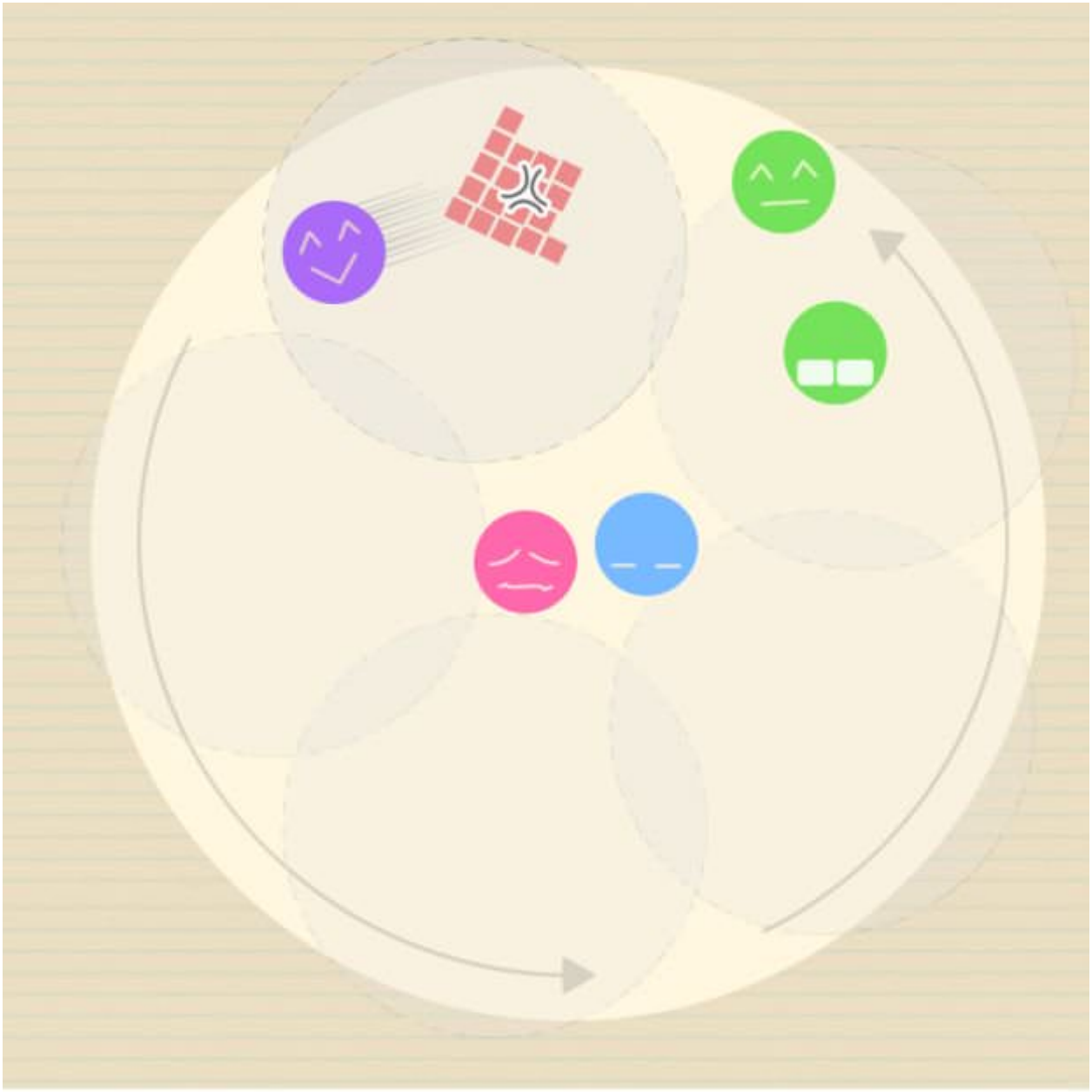
LÝ TƯỞNG
GIANG THIỀU KHUYNH
BẠN BUFF GIẢU TRYM
TRẬN GIẢM TỐC
NGÔ TRẠCH VĂN
LƯU XUYÊN
18 LA HÁN

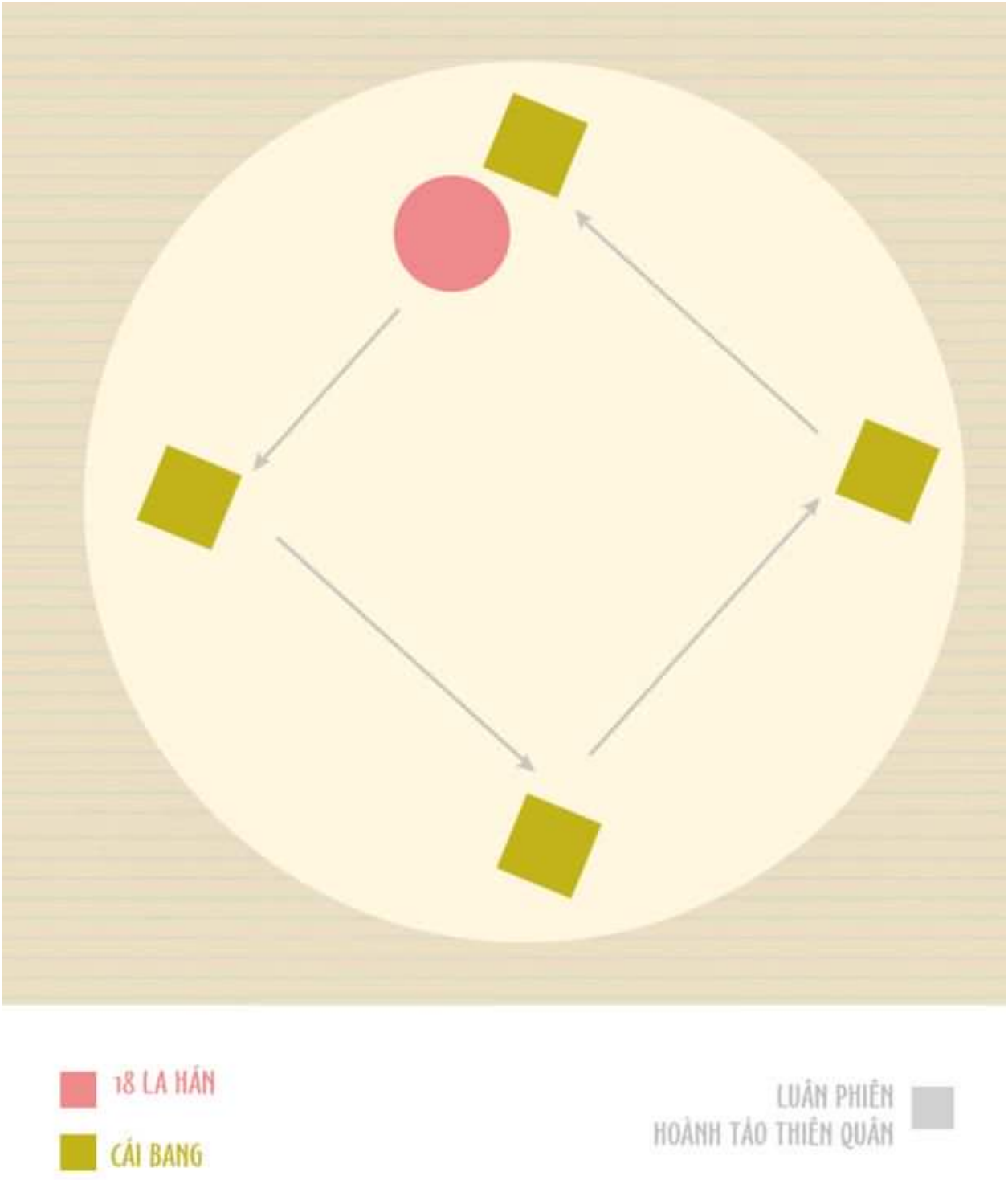

65. Quyển 2 - Chương 60: Thập Bát La Hán Trận (thượng)

Cả Lưu Xuyên, Lý Tưởng lẫn Giang Thiếu Khuynh đều có một loại dự cảm gặp được cái hố to, ngược lại Ngô Trạch Văn bởi vì vẫn còn tự cảm giác mình là tân thủ, lúc trước cũng không biết làm sao đi vào 18 La

Hán trận nên thấy đối phương hỏi vậy liền thành thật trả lời "Đến cổng Thiếu Lâm Tự, tìm một tăng nhân trò chuyện rồi lựa chọn vào Thập Bát La Hán Trận."

Cá Bơi Bơi Trong Nước vội nói "Đã hiểu! Lập tức tới liền!"

Lát sau, trên bản đồ biểu hiện [Cá Bơi Bơi Trong Nước] đang ở trong phụ bản Thập Bát La Hán Trận.

Cá Bơi Bơi Trong Nước biểu tình khóc ròng nói trên kênh đội "Các cao thủ, sao tui hổng thấy mọi người vậy?"

Lưu Xuyên thật sự bó tay "…Thánh vào sai chỗ rồi, vào anh hùng làm gì!"

Trong game, phụ bản anh hùng lẫn phụ bản thường đều có cùng một chỗ vào, do tự người chơi lựa chọn là vào mức độ khó hay thường lúc đối thoại với tăng nhân. Có thể do thánh buff lần đầu đánh phụ bản nên lúc nãy chọn nhầm vào anh hùng, cũng đáng thương con cá bé nhỏ bị mười tám cao tăng tập thể hội đồng, rất nhanh liền chết văng ra ngoài.

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát một đống biểu tình khóc một dòng sông lên kênh đội ngũ, cả đám đồng đội ai nấy đều là ngậm mồm không nói tiếng nào.

Lưu Xuyên đi đến cửa phụ bản, chờ thánh kia vào mới bấm chuột phải xem trang bị của cậu này… Sau đó, cả Lưu Xuyên cũng muốn lệ rơi thành hạ…

Bồ tèo! Cậu có cần thê thảm đến nông nỗi này không?

Trang bị trên người món nọ xọ món kia, phong cách không khác gì tên khất cái chuyên nhặt mót, vàng hồng đỏ xanh một đống lộn xộn!

Thân là một buff-er, trang bị mặc trên người lại chỉ có mỗi vũ khí, y phục với khố tử là đồ trị liệu cấp 30, mấy món còn lại thật sự khiến người khác nhìn thôi cũng đủ ngậm ngùi mà im miệng. Yêu đai, hài tử là của Nga Mi trảo thêm tấn công, nhẫn là của Minh Giáo, thủ trạc là của Cái Bang, hạng liên là của Võ Đang.

Toàn thân trang bị tập hợp gần đủ tám đại môn phái, thánh buff cậu tính triệu hồi thần long sao?

Lưu Xuyên cảm giác đau đầu vô cùng, đưa tay nhấn huyệt thái dương.

Võ Lâm cho phép lúc người chơi sáng tạo nhân vật được điều chỉnh diện mạo bên ngoài cùng dáng người, vị thánh buff này chẳng những tạo Nga My nam, còn chỉnh dáng người đặc biệt gầy yếu, thân thể ốm như cây tăm lại cõng trên người cái cổ cầm to đùng, cảm giác giống như tuỳ thời có thể bị vũ khí đè cho dẹp lép… Nhìn thánh buff nho nhỏ mặt xám mày tro lồm cồm bò dậy từ mặt đất, tất cả đều không hẹn mà

trầm mặc…

—— đây mà là thánh buff á? Ai tin?

Lý Tưởng nhịn không được nói "Thánh ôi, đừng bảo là lần đầu tiên thánh chơi game này đấy nhá? Sao tới 18 La hán ở đâu cũng không biết nữa?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Đây là lần đầu tui chơi Võ Lâm ^_^"

Một đám nghe vậy đều ngã ngửa.

Thánh lần đầu tập chơi?

Lưu Xuyên bó tay "Kinh nghiệm buff lâu năm ở đâu?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tui chơi game khác từng có kinh nghiệm làm buff rất phong phú!"

Lưu Xuyên "…Từng chơi trò nào?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tỷ như Thiên long bát bộ nè, Thiên hạ 3 nữa nè, Thiến nữ u hồn, Tru tiên, QQ huyễn tưởng, xx và yy…"

Lưu Xuyên "…"

Lưu Xuyên kinh ngạc nhìn người này trong ngắn ngủi mười giây đã liệt kê ra một đống chức nghiệp trị liệu ở vô số game rpg khác…

Chờ cậu ta kiểm kê xong rồi, Lưu Xuyên mới nhức đầu nói "Cậu chơi game nhiều vậy, toàn chơi buff?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Phải đó, tui là buff chuyên nghiệp, vạn năm làm buff, chỉ hứng thú với các môn phái theo buff."

Lưu Xuyên toát mồ hôi "Cậu có ba đầu sáu tay hả? Chơi cả đống game đủ tay sao?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tui chơi mấy ngày liền xoá acc mờ."

Lưu Xuyên ngạc nhiên "Tại sao?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tại vì tui chơi game chủ yếu là để ngắm cảnh với thể nghiệm gameplay thôi, thể nghiệm xong thì xoá chứ sao."

Lưu Xuyên "…"

Đâu ra cái tên có kiểu suy nghĩ quái thai này đây?

Lưu Xuyên hỏi "Vậy cậu chơi Võ Lâm này cũng là tính thể nghiệm một chút rồi xoá acc?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Không có, tui tính chơi game này luôn."

Lưu Xuyên cảm thấy hứng thú nói "Tại sao lại tính chơi luôn?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tui coi mấy cái clip thi đấu quá trời quá đất luôn, cảm thấy game này rất rất thú vị, cho nên tui quyết định phải chơi ít nhất là một năm mới bỏ. Vì phòng ngừa bản thân nông nỗi đi xoá tài khoản, tui đã quyết tâm nạp tiền trả phí chơi game nguyên một năm luôn rồi >_<"

Lưu Xuyên "…"

Dù cho nạp tiền chơi cả năm rồi, lúc cậu xúc động muốn xoá acc vẫn sẽ thò cái tay thúi đấy xoá cho xem!

Tên này, nói dễ nghe chút là hời hợt xằng bậy, nói khó nghe chính là không đáng tin.

Mấy game cậu ta liệt kê ra đa số đều là client game, tải bản cài đặt về thôi cũng tốn vài giờ, vất vả cài đặt rồi update game vậy mà chỉ vào lập cái tài khoản, ngắm một lát phong cảnh, chơi vài hôm để trải nghiệm gameplay, sau đó xoá acc xoá game… Cái này không gọi rảnh rỗi sinh nông nổi thì gọi là gì?

Người thường chơi game ít nhất cũng chơi cái vài ba tháng rồi mới chán ngán bỏ game, người này thì hệt như dưới mông đốt lửa, bắn một phát liền đổi chỗ ngay tắp lự, tính làm du kích sao?

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Ok, thánh cá vào phụ bản trước đi, tôi sẽ hướng dẫn cậu đánh phụ bản này như thế nào.

Cá Bơi Bơi Trong Nước tiến nhập phụ bản loại thường, nhanh chóng chạy đến chỗ Lưu Xuyên "Đội trưởng tui đến rồi nè!"

Lưu Xuyên sơ lược thuyết minh lại đấu pháp của phụ bản trên kênh đội ngũ, còn cố ý dặn dò thánh cá "Phụ bản này cả 18 con La hán đều thuộc dạng dmg khủng, nên rất cần buff cứng tay. Đại sư tank sẽ tự mình dùng kỹ năng giảm sát thương, nhưng cậu để ý nếu trên người đại sư không có buff giảm thương mà kỹ năng giảm thương của cậu cd xong rồi thì lập tức bổ sung cho đại sư, nếu như còn đang trong cd thì

xem cái nào thêm máu nhiều nhất chuẩn bị sẵn sàng để mà dùng, bằng không đại sư sẽ chết rất nhanh."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức gật đầu hiểu rõ "Ok ok, đã hiểu! Bổ giảm thương đúng không!"

Lưu Xuyên nói "Nga Mi cầm có hai kỹ năng giải debuff, tri âm tri kỹ là trừ debuff hư nhược và sợ hãi, dương xuân bạch tuyết thì giải trúng độc, chước thiêu với xuất huyết. Cậu phải lưu ý tới bản thân cùng đội hữu của mình, nếu thấy ai trúng debuff lập tức giải cho họ hiểu chưa?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước gật đầu "Đã hiểu! Còn gì nữa không?"

Lưu Xuyên nói tiếp "Các kỹ năng buff luân phiên mà dùng, ưu tiên buff máu cho đại sư. Phụ bản này quan trọng nhất là tank, tank chết đoàn diệt."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Đã hiểu!"

Lưu Xuyên nói "Đồ đệ lên mở đi, chúng ta xem kỹ thuật của thánh buff như nào."

Lý Tưởng mang theo đầy mình dự cảm không lành đi mở quái, kéo 18 La Hán chạy sau mông, Thanh Phong Đạo Trưởng cũng bắt đầu cắm trận thái cực.

Cá Bơi Bơi Trong Nước dựa theo lời đội trưởng dặn dò đứng gần cạnh Thanh Phong Đạo Trưởng, bên kia máu của đại sư Lý Tưởng bắt đầu điên cuồng tuột xuống, cậu chàng luống cuống tay chân vừa khinh công vừa đánh chữ hét "Buff buff buff! Thánh buff mau cho tui máu!"

Cá Bơi Bơi Trong Nước vẫn còn đang ngồi rà các phím tắt kỹ năng, ngồi mò nửa ngày mới moi ra được một cái buff cơ bản, nhanh chóng phóng ra hồi gần nửa thanh máu cho đại sư.

Lý Tưởng kinh hồn táng đảm tiếp tục kéo boss chạy vòng.

Lưu Xuyên nhắc nhở "Tôi dính debuff xuất huyết."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lại mò mẫm phím tắt kỹ năng, tìm cả buổi trời ra được cái tri âm tri kỹ, sử dụng nhưng lại chẳng có hiệu quả.

Lưu Xuyên "...Debuff này dùng dương xuân bạch tuyết giải."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức dùng dương xuân bạch tuyết phóng qua, sẵn tiện cũng kéo thanh máu chỉ còn một nửa của Đường Môn lên đầy ắp.

Bên kia Lý Tưởng vẫn đang điên cuồng tuột máu "Thánh buff!! Buff máu buff máu!!!!"

Cá Bơi Bơi Trong Nước tiếp tục vùi đầu mò bàn phím.

Lưu Xuyên "Thánh ơi là thánh! Cậu dùng mặt cà bàn phím à?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát cái biểu tình xấu hổ "Tui xếp phím tắt có hơi loạn nên tìm hông ra…"

Trong lúc thánh cá điều chỉnh lại các phím tắt kỹ năng thì Lý Tưởng bị 18 La hán hội đồng đến chết, đồng đội cũng tự nhiên không may mắn thoát khỏi, cả đám lại lần nữa đoàn diệt.

Lý Tưởng phát cái biểu tình đốt thành tro "Thánh buff, sao không buff máu cho tui…"

Lưu Xuyên cười "Cái này giống thánh buff diệt đoàn hơn."

Thanh Phong Đạo Trưởng cũng cảm thấy bó tay.

Vị này tuyệt đối là "heo" đội hữu…

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát biểu tình xấu hổ "Có lỗi ghê, tui mới biết chơi nên chưa quen với kỹ năng của game này lắm. Nhưng mà mọi người yên tâm, trước giờ tui luôn chơi buff mà, thích ứng xíu là quen tay ngay hà!"

Lý Tưởng tư tán gẫu Lưu Xuyên "Sư phụ, buff này trình độ ẹ quá, hay để đệ tử về mua thuốc cho rồi đi…"

Thanh Phong Đạo Trưởng cũng tư tán gẫu "Đây là tân thủ hả?"

Ngô Trạch Văn cũng tư tán gẫu "Hay là để tôi tạm thời đổi buff?"

Lưu Xuyên nhìn mà vui mừng, ba người này hiển nhiên đều không hài lòng với buff mới vào, may là cả ba đều là người lịch sự biết chừng mực, không ở kênh đội ngũ nói thẳng khiến đối phương mất mặt, chỉ lén lút pm cho đội trưởng thương lượng nên làm sao.

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ một lát, mới trả lời "Đệ tử khoan đi mua thuốc, để buff này quen thuộc kỹ năng xem sao đã."

Hồi phục Thanh Phong Đạo Trưởng "Có hơi mới lạ chút, nhưng cậu ta bảo trước giờ vẫn luôn theo buff, cơ bản trụ cột hẳn là có, có lẽ chờ quen kỹ năng sẽ đâu vào đấy."

Tiếp theo lại trả lời Ngô Trạch Văn "Khoan đổi đã, cậu đổi buff thì chúng ta không đủ dmg."

Nếu đội trưởng đã nói tới vậy, ba người cũng không ý kiến gì nữa.

Tính ra Lưu Xuyên vẫn là rất tốt, nếu đổi lại là vị đội trưởng nào tính tình nóng nảy một chút, gặp được loại buff tân thủ gà như vậy đã sớm đá ra khỏi đội rồi.

Lưu Xuyên nói trên kênh đội ngũ "Cá, theo tôi qua đây."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nghe lời lon ton chạy qua "Đội trưởng có chuyện gì không?"

Lưu Xuyên nói "Lúc trước mấy trò cậu chơi đều theo là dùng kỹ năng theo hình thức khoá mục tiêu, mà game này lại là chỉ hướng mục tiêu, hai cái hoàn toàn khác nhau, hiểu không?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước vò đầu "Không hiểu…"

Lưu Xuyên cười nói "Tức là vầy, lúc trước cậu chơi game mỗi lần muốn buff máu, chỉ cần dùng chuột ấn lên avatar của đồng đội trong cột danh sách, sẽ tự động chuyển mục tiêu sang đồng đội đúng không?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước vội đáp "Phải đó! Đều là như vậy!"

Lưu Xuyên hỏi "Mới nãy tôi để ý thấy cứ mỗi lần cậu chuyển người để buff thì động tác luôn luôn hoãn lại mấy giây, nhưng buff cho cùng một người thì kỹ năng dùng rất nhanh, nên tôi đoán có lẽ cậu bấm vào avatar nhưng không chuyển được, cho nên mới tạm dừng một lát chuyển thành dùng chuột lựa từng người đúng không?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Phải đó, tui còn tưởng là chuột tui bị hỏng nữa chứ!"

Lưu Xuyên kiên nhẫn giải thích "Những game trước giờ cậu chơi, chỉ cần hoán đổi sang avatar của họ thì lúc cậu dùng kỹ năng, hệ thống sẽ tự động điều chỉnh góc nhìn để cậu có thể tấn công hay buff máu cho đối phương, cái đó gọi là chế độ auto-lock. Nhưng mà Võ Lâm này lại khác, là hình thức chiến đấu theo góc nhìn thứ nhất, cho nên buộc cậu phải tự mình điều chỉnh góc nhìn, các kỹ năng hầu hết đều là non-target, đều có thể bị đối thủ lợi dụng cách di chuyển tránh né. Lúc muốn đánh quái hay người nhất định phải nhắm về hướng vị trí của đối phương, tương tự, buff máu cũng phải chỉnh chính xác góc nhìn, tìm đúng vị trí, nếu không kỹ năng sẽ trở nên vô dụng, có buff cũng không lên máu, hiểu không?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước sửng sốt hồi lâu, rốt cuộc mới hoàn toàn hiểu rõ "Hoá ra là như vậy! Kỹ năng chỉnh theo hướng! Nói tóm lại nếu mình phóng kỹ năng ra phương hướng đối thủ nhưng mà đối thủ tránh né nhanh thì kỹ năng sẽ không trúng?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, cho nên game này thường dùng nhất chính là trỏ chuột phải, cậu phải luôn

khống chế góc nhìn của mình sao cho có hiệu quả nhất."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức phát một cái biểu tình ôm quyền "Cảm ơn đội trưởng đã chỉ đạo! Tui đã ngộ ra rồi, mới nãy tui chọt hoài mà không trúng đại sư, hoá ra game này không có auto-lock! Chúng ta thử lại lần nữa được không? Lần này tui sẽ cố gắng!"

Lưu Xuyên cười nói "Ừ, cố lên."

Năm người tập trung lại, một lần nữa vào phụ bản.

Lần này tốc độ buff máu của Cá Bơi Bơi Trong Nước quả nhiên nhanh hơn lúc nãy nhiều lắm, mỗi lần đại sư máu tuột gần đến đáy thì lập tức sẽ có một cái buff được phóng tới, nhẹ nhàng kéo máu của đại sư trở lên. Lưu Xuyên nhịn không được bật ngón cái khen ngợi "Có tiến bộ!"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Cảm ơn đội trưởng."

Lưu Xuyên nói "Debuff xuất huyết…"

Cá Bơi Bơi Trong Nước trở về tiếp tục dùng mặt cà bàn phím…

Lần thứ ba đoàn diệt, cả đội quả thực rất muốn hộc máu!

Đúng là nhặt nhầm cái thánh diệt đoàn vào đội! Cả đám chơi game từ bữa đến giờ, chưa lần nào cảm thụ được tư vị diệt đoàn liên miên như vậy!

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nói "Thánh à, phím tắt kỹ năng cậu phải nhớ cho kỹ chứ! Cậu thiết lập kiểu gì thế?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Tại game này nhiều kỹ năng ghê ấy, quá trời quá đất luôn, xem đều hoa cả mắt, để tui chỉnh lại…"

Lưu Xuyên nói "Cậu lên diễn đàn tìm cái topic học hỏi đi, từ khoá là Nga Mi cầm, thiết lập phím tắt kỹ năng, sau đó đối chiếu với người ta rồi xếp lại."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức lên diễn đàn tìm topic, quả nhiên tìm được một cái topic hướng dẫn ở khu vực dành cho môn phái Nga Mi, trong topic có thuyết minh rõ các loại kỹ năng của Nga Mi cầm, cách sử dụng cùng phương pháp thiết lập phím tắt sao cho hiệu quả nhất. Thánh cá dựa vào hình ảnh trong topic sắp xếp lại từng cái kỹ năng của mình, sau đó lưu lại thiết lập, thử bấm mấy cái mới nói "Xếp như vậy đúng là tiện hơn ha."

Lưu Xuyên nói "Từ từ quen, trước nhớ kỹ mấy phím kỹ năng quan trọng."

Cá Bơi Bơi Trong Nước ngoan ngoãn gật đầu "Hiểu, để tui thử luyện luyện một chút!"

Lát sau, lại phát cái biểu tình ôm quyền lên kênh đội "Tui cảm thấy giống như quen thuộc rồi đó!"

Lưu Xuyên cười nói "Ok, lại lần nữa nào!"

Năm người lần nữa vào phụ bản.

Ngoài ý muốn là lần này đánh rất thoải mái, đại sư Lý Tưởng thanh máu vẫn như cũ trồi sụt cứ như trong phim kinh dị, nhưng mỗi lần đến lúc gần tuột về 0 đều bị Nga My phóng cho một cái buff máu cả cục bự kéo trở về. Giảm sát thương cũng bổ sung rất kịp thời, hơn nữa debuff của cả đội cũng được hoá giải toàn bộ!

—— thật sự là một giây thành thánh?

Đám người Lý Tưởng có chút kinh ngạc cảm thán, kiểu buff máu của thánh buff lúc này lúc khác, cảm giác cứ như đang ngồi tàu lượn siêu tốc vậy, kích thích trái tim muốn chết luôn hà.

Nhưng lần phụ bản này thánh cá lại không phạm sai lầm nào, quả thực cứ như đổi thành một người hoàn toàn khác ấy…

Không lẽ… thực sự là vì đã hiểu cách chuyển góc nhìn cùng với xếp lại kỹ năng sao?

Đánh xong lượt phụ bản, Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức đánh chữ nói "Đội trưởng đừng đá tui nha, đi thêm turn nữa nha?"

Lưu Xuyên hỏi "Có phải cậu rất hay bị người khác đá ra khỏi đội không?

Cá Bơi Bơi Trong Nước xấu hổ nói "Ừa, mấy người đó toàn mắng tui là con gà… Buff mới biết chơi khó kiếm đội phụ bản lắm, tui lại không gia nhập công hội, lần nào cũng bị đá hết, muốn đánh cái phụ bản thôi mà khó muốn chết à, nên tui mới phải mặt dày mày dạn chạy đi ké phụ bản với người ta…"

Thảo nào lúc nãy Lưu Xuyên vừa phát tin tuyển người, vị này liền nhanh tay lẹ mắt pm trả lời ngay lập tức… Hoá ra là do bị đá nhiều lắm, mỗi ngày đều phải mặt dày xin vào đội người ta, nên luyện thành hoả nhãn kim tinh luôn rồi…

Lưu Xuyên cười nói "Ra vậy, thôi cứ theo đội chúng tôi đánh đi, còn có đá không thì để xem biểu hiện như thế nào đã."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức nói "Tui sẽ cố gắng biểu hiện thật tốt!"

Trong game, tân thủ khiến người khác diệt đoàn đều bị tất cả mọi người căm ghét, huống hồ gì còn là loại thánh buff diệt đoàn như thánh cá này.

Đại đa số mọi người khi nhìn thấy cấp bậc quá thấp hay trang bị quá nát, đều sẽ lập tức cho ra kết luận: trình độ của người này chắc chắn là rất kém cỏi.

Nhưng thực tế mà nói thì, năng lực của một người không thể hiện ở cấp bậc hay trang bị, bởi vì trang bị nát có thể đổi tốt hơn, cấp bậc thấp có thể từ từ thăng lên, thao tác kém có thể từ từ luyện.

Ý nghĩ của Lưu Xuyên kỳ thực rất đơn giản, là ngựa hay là lừa, chỉ cần kéo đi dạo một vòng sẽ biết.

Mới nãy kéo Cá Bơi Bơi Trong Nước "dạo một vòng", ngoài ý muốn phát hiện, tên này hoá ra buff cũng không tệ lắm!

Giải thích một chút

Thần long: ai xem Dragon Ball chắc nhớ vụ thu thập đủ 7 trái bi sẽ triệu hồi được thần long mà ha.

Về vấn đề auto-lock mode: cái này chắc chỉ có ai chơi game mới hiểu rõ được, nhưng tớ sẽ giải thích chút để những người không chơi game cũng đại khái hiểu ha.

Là vầy, khi chơi game thì chúng ta sẽ phải tương tác với quái hoặc người chơi *(tức là đánh nó ấy, hoặc buff máu)*, với các game truyền thống như Thiên long bát bộ *(ai rảnh có thể tải về thử nghiệm)* thì khi bạn nhấn phím đổi mục tiêu hoặc là click vào avatar của họ *(thường khi lập pt trong TLBB, bên trái sẽ có 1 danh sách các đội viên trong pt)* thì hệ thống sẽ tự động đổi mục tiêu tương tác sang người mà bạn đã lựa chọn. Đây là hệ thống tự khoá mục tiêu thường thấy trong các game ngày xưa.

Còn hiện giờ người ta chuộng các game theo xu hướng là phải đối mặt đánh *(tức là phải xoay nhân vật của mình hướng về quái hay người mà mình muốn đánh)*, với lại non-target *(tức là không khoá chặt mục tiêu)*.

Nói nôm na là khi mà muốn đánh ai phải quay mặt nhìn nó, đánh về phía nó và đối phương hoàn toàn có thể tránh né chứ không bị khoá chết như các game truyền thống nữa. Do vậy cũng nâng độ khó của game lên cao hơn, hoàn toàn dựa vào trình độ của bạn để chiến thắng người chơi chứ không thể chỉ đứng im một chỗ mà vô địch được.

P/S: Khoá mục tiêu tức là sẽ chỉ ra kỹ năng tấn công lên 1 mục tiêu duy nhất mình đã chọn.

66. Quyển 2 - Chương 61: Thập Bát La Hán Trận (hạ)

Mười tám cao tăng ngã xuống, để lại trên mặt đất cái bọc đồ lấp lánh lấp lánh, Lý Tưởng theo thường lệ bước tới sờ trang bị, lần này ra hai món trang bị xanh.

Một món là y phục màu xanh 35 cấp, cộng thêm phép thuật, phòng ngự cùng hiệu quả trị liệu. Món còn lại là vũ khí xanh, trường kiếm 35 cấp, Võ Đang sử dụng. Lưu Xuyên nắm rõ về nhu cầu vật phẩm của đội ngũ mình, nên phân chia đồ trị liệu cho Cá Bơi Bơi Trong Nước, trường kiếm thì chia cho đạo trưởng.

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức phát cái biểu tình ngập nước mắt "Món này cho tui thiệt sao?"

Lưu Xuyên nói "Lấy đi, thêm trị liệu còn gì."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Cho Ngũ Độc trước đi!"

Vị này tính cách cũng rất tự giác, biết Ngũ Độc cũng có lưu phái theo buff nên mới lên tiếng nhường trang bị lại cho người trong đội.

Ngô Trạch Văn nói "Cầm đi, tôi không theo buff."

Cá Bơi Bơi Trong Nước vui vẻ "Vậy tui cầm nghen, cảm ơn Độc tỷ!"

Ngô Trạch Văn nói "Tôi không phải tỷ, tôi là nam."

Cá Bơi Bơi Trong Nước "…"

Quả thật là trùm cuối, bổ đao thần công luyện tới thượng thừa…

Thánh cá sửng sốt hồi lâu, vội vàng sửa lời "Vậy cảm ơn Độc ca!"

Ngô Trạch Văn nói "Không cần khách khí."

Lưu Xuyên nhìn hai người họ đối thoại mà bật cười.

Nhìn Cá gọi đại tỷ Ngũ Độc chân dài eo thon là Độc ca, cảm giác thật sự cứ là lạ…

Nhìn thánh cá toàn thân trang bị cái nọ xọ cái kia, hiển nhiên là một con buff lang thang đáng thương. Trong game mấy buff kiểu này rất khó kiếm được đội đi phụ bản, nhất là với trình độ diệt đoàn như thần của cậu ta, vào được đội rồi sớm muôn cũng bị đá ra ngoài. Không có đội, không đi được phụ bản, tự nhiên

không có trang bị mặc, mà không có trang bị thì lượng trị liệu tự nhiên không cao, cứ mãi theo cái tuần hoàn ác tính như vậy, sẽ càng lúc càng thảm thương hơn.

Lưu Xuyên tư tán gẫu hỏi cậu ta "Cậu chơi game này chỉ có một mình hả? Không có bạn nào chơi cùng sao?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát một cái biểu tình mỉm cười "Phải đó, anh là người đầu tiên khai trương danh sách hảo hữu của tui!"

Lưu Xuyên cười "Thảo nào, phải mà có bạn bè chơi cùng thì cậu không tới nông nỗi như này rồi."

Cá Bơi Bơi Trong Nước "…"

Đội trưởng, anh phải nói thẳng vào mặt người khác như vậy mới chịu sao?

Lưu Xuyên tiếp tục bổ đao "Trang bị thì lộn xộn tùm lum chẳng khác gì tên ăn mày, buff mà giống cậu cũng đáng thương thật."

Cũng tội cho thánh buff này, một đường xiêu xiêu vẹo vẹo thăng đến cấp độ này cũng không dễ dàng, cũng bởi vì không có bạn bè chơi cùng kéo theo giúp, chơi một thân một mình, trang bị kiếm được cũng không thể chọn, có cái gì mặc cái nấy, cho nên trang bị toàn thân gần như có mặt đủ tám đại môn, phái chẳng ra cái gì cả..

Cá Bơi Bơi Trong Nước buồn bực hồi phục lại "Mấy đứa bạn tui quen không đứa nào chịu chơi hết, nên chỉ có mình tui mò mẫm."

Lưu Xuyên hỏi "Cậu mở thử giao diện thuộc tính ra xem, hiệu quả trị liệu bao nhiêu?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước "Khoảng 2000…"

Lưu Xuyên nói "Trang bị cỡ cậu đánh phụ bản thường còn miễn cưỡng, chứ vào anh hùng sợ là buff máu không nổi."

Cá Bơi Bơi Trong Nước vô cùng thất vọng nói "Ồ… Vậy tui out pt ha, đội trưởng kiếm buff khác đi, xin lỗi."

Dứt lời liền lui đội, ngay lập tức!

Lưu Xuyên quả thực dở khóc dở cười.

Bộ thái độ của mình hung dữ vậy sao? Nói có câu đã hù cho cậu cá này rời đội rồi…

Lưu Xuyên bất đắc dĩ đành phải gửi lời mời thêm hảo hữu, sau đó pm cho cậu ta "Đi lẹ vậy để làm gì, tôi bảo trang bị của cậu không được, chứ có bảo cậu thao tác kém đâu."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "Nhưng tui chỉ có mấy món trang bị này thôi à, sợ tạo gánh nặng cho mọi người…"

Mặt dày mày dạn xin vào đội, rồi làm cho cả đội diệt đoàn liên tục hai ba lượt như vậy, bản thân kỳ thực xấu hổ muốn chết, được chia cho món đồ trị liệu 35 cấp xem như là món hời to rồi…

Khác với các buff có bạn có bè, hay có sư phụ chiếu cố hướng dẫn luyện cấp, thánh cá là một mình chơi game, từ cấp 1 đến cấp 35 đều là một tay chọt quái làm nhiệm vụ thăng cấp, mỗi lần đánh phụ bản đều mặt dày xin vào đội người ta, trình độ buff lại gà mờ, biến thành bộ dáng thê thảm như bây giờ cũng không quá khó hiểu…

Lưu Xuyên cười nói "Vào đội trước đi, rồi theo tôi qua bên thương hội Giang Lăng."

Vừa nói vừa tiện tay gửi lời mời cậu ta vào đội.

Cá Bơi Bơi Trong Nước một lần nữa gia nhập đội ngũ, sau đó cùng đội trưởng đến khu thương hội Giang Lăng.

Lưu Xuyên dùng quyền quản lý mở cửa hàng Thanh Phong ra xem, trang bị tím treo trong cửa hàng mấy hôm nay bán ra cũng được kha khá, Lưu Xuyên lựa chọn ra vài món trang bị của Nga Mi cầm, sau đó giao dịch cho Cá Bơi Bơi Trong Nước.

Cá Bơi Bơi Trong Nước thấy trên danh sách giao dịch xuất hiện một đống trang bị tím, hai mắt đều choáng váng "Đội trưởng, tui nói trước là tui hổng có tiền…"

Lưu Xuyên nói "Không cần tiền, cậu dùng tạm đi, rồi theo đội chúng tôi đánh phụ bản."

Cá Bơi Bơi Trong Nước cảm động muốn chết, đó giờ chơi game chưa từng tận mắt thấy món trang bị tím nào, thế mà đội trưởng lại trực tiếp cho mình sáu món.

Tận sáu món!

Lưu Xuyên nói "Đổi trang bị xem."

Cá Bơi Bơi Trong Nước vội vàng thay thành trang bị tím, lập tức diện mạo bên ngoài của nhân vật cũng

thay đổi theo, dễ nhìn hơn phong cách lộn xộn như khất cái ban nãy rất nhiều, toàn thân bạch y phấp phới, cổ cầm khoác trên lưng cũng trở nên bắt mắt hơn.

Lưu Xuyên thấy cậu ta đổi trang bị rồi, mới hỏi "Hiệu quả trị liệu bao nhiêu?"

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói "4000."

Lưu Xuyên nói "Như này đánh anh hùng có thể cũng rất miễn cưỡng, áp lực sẽ rất lớn, thử trước một lượt xem sao."

Cá Bơi Bơi Trong Nước phát một đống biểu tình cảm động "Cảm ơn đội trưởng, tui sẽ cố gắng hết sức, đánh xong phụ bản tui trả lại cho anh!"

Lưu Xuyên đột nhiên cảm thấy cậu cá này tính cách cũng khá là thú vị, mới nãy chia đồ thì nhường Ngũ Độc, bây giờ cho đồ thì bảo đánh xong trả lại.

Có lẽ cũng là vì tính cách như vậy mà dù cậu ta có xin được vào đội qua đường cũng không cướp được trang bị tốt cho mình, mấy thứ cậu ta mặc trên người chắc là do đám đồng đội chẳng ai cần mới nhường lại cho cậu ta, giống hệt một tên ăn mày đáng thương lẽo đẽo theo mông người ta nhặt đồ mót. Trên người rõ ràng mặc toàn đồ vứt đi nhưng cũng không tham lam đòi hỏi, tính cách rất tốt.

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, liền nói trên kênh đội ngũ "Mọi người có chuyện gì thì đi làm một lát đi, nửa tiếng sau tập họp. Thánh cá, đi theo tôi, mang cậu đi đánh Danh Kiếm Các một mình vài turn, coi như rèn luyện thao tác buff máu cho cậu luôn."

Đội trưởng quyết định "dạy dỗ" buff mới gia nhập, những người còn lại liền chia ra tự đi làm chuyện của mình. Ngô Trạch Văn kiên trì tiếp tục nghiên cứu về Ngũ Độc, Thanh Phong Đạo Trưởng chạy đi sửa sang lại cửa hàng, Lý Tưởng thì đăng nhập tài khoản bà xã Thất Dạ Tuyết tiếp tục làm nhiệm vụ thăng cấp.

***

Cá Bơi Bơi Trong Nước đi theo đội trưởng đến trước cửa Danh kiếm Các.

Lưu Xuyên nói "Vào đi, vào phụ bản thường đấy nhé."

Cá Bơi Bơi Trong Nước kinh ngạc "Chỉ hai người chúng ta đánh thôi hả?"

Lưu Xuyên nói "Không, một mình cậu đánh thôi, tôi đứng cạnh xem."

Cá Bơi Bơi Trong Nước "$%@#$%…."

Bên kia máy tính, người nào đó nghe vậy úp nguyên cái mặt lên bàn phím, lần này thực sự là dùng mặt cà bàn phím.

Lưu Xuyên cười nói "Nga Mi cầm cũng có kỹ năng đánh thôi, cậu vừa đánh quái vừa tự buff máu cho mình, này là cách nhanh nhất tập luyện thao tác với tiết tấu."

Cá Bơi Bơi Trong Nước khó tin nói "Anh để tui đánh một mình á?"

Lưu Xuyên cười đến hiền lành "Cá không sợ ha, nếu cậu sắp chết tôi sẽ ra tay giúp cậu dọn quái, còn nếu cậu chết rồi thì tôi giúp cậu dọn xác, yên tâm."

Cá Bơi Bơi Trong Nước "…"

Lưu Xuyên vô tình "Vào phụ bản đi."

Cá đành phải kiên trì cùng đội trưởng tiến vào Danh Kiếm Các thường.

Danh Kiếm Các là phụ bản dành cho cấp 30 – 35, cho nên những ai đã lên 35 cấp rồi, đánh quái sẽ không nhận được kinh nghiệm cùng, đánh boss cũng không được thưởng trang bị nữa. Lưu Xuyên dẫn thánh buff này vào phụ bản luyện tập, là bởi vì có nắm chắc một mình anh đủ để ứng phó phụ bản này, dù có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng có thể xử lý kịp thời.

Sau khi vào phụ bản, Cá liền đứng im tại chỗ, dùng cầm khúc kéo một con quái, vừa đánh vừa buff máu cho mình một cách hết sức cẩn thận.

Lưu Xuyên nói "Đừng đánh từng con như vậy, kéo sáu con mà đánh."

Cá nói "Sáu con tui đánh hổng nổi…"

Lưu Xuyên cười "Đánh được."

Sau đó, dưới ánh mắt vô cùng khiếp sợ của Cá Bơi Bơi Trong Nước, Lưu Xuyên vung ám khí trong tay kéo toàn bộ quái ở hành lang bên phải dẫn tới chỗ mình, tiếp đó dùng khinh công bật nhảy lên cao, thoải mái đáp xuống mái nhà, lưu lại chàng buff đáng thương một mình bị đám quái hội đồng trong sân.

Cá Bơi Bơi Trong Nước "…"

Bị sáu con quái đồng loạt hội đồng, thánh cá vẻ mặt đau khổ điên cuồng buff máu cho mình!

Lưu Xuyên ngồi trên mái nhà nhìn thánh cá luống cuống tay chân, nhịn không được bảo "Thanh tâm chú là kỹ năng buff cơ bản nhất của Nga Mi cầm, mỗi giây hồi 2% máu, có thể chồng tầng, càng chồng nhiều tầng thì hiệu quả hồi máu sẽ càng tăng, dư thời gian nhớ chồng cho mình mấy tầng thanh tâm chú."

Thánh cá vội vàng nghe theo buff cho mình mấy tầng thanh tâm chú.

Lưu Xuyên tiếp tục chỉ dẫn "Quảng lăng tán là kỹ năng buff máu quần thể, hiệu quả hồi máu cũng là cao nhất, nhưng cd lại rất lâu, hao mana cũng nhiều, nên phải lưu ý không được dùng tuỳ tiện, chờ đến khi máu cả đội rơi xuống mức báo động mới dùng tới! Lúc tự buff cho mình đừng dùng quảng lăng tán, rất vô dụng!"

Cá Bơi Bơi Trong Nước lúng túng nói "Ùa ùa! Hiểu rồi!"

Lưu Xuyên lại nói "Dương quan tam điệp, nhạc dương tam tuý, ngư chu xướng vãn đều là các kỹ năng thêm máu đơn thể chính của Nga Mi cầm, thời gian cd mỗi kỹ năng đều khác nhau, nên thay phiên sử dụng, cũng phải lưu ý đến trạng thái cd của mỗi kỹ năng!"

Cá Bơi Bơi Trong Nước "Ồ!!"

Lưu Xuyên nói tiếp "Trong game này, Nga Mi cầm thuộc loại buff có khả năng hồi máu đơn mạnh nhất, thêm quần thể không bằng được Ngũ Độc, giải debuff không bằng Nga My tranh, cho nên muốn chơi tốt Nga My cầm đòi hỏi thao tác cùng tốc độ sử dụng kỹ năng rất cao. Hồi máu quần thể của Nga My cầm chỉ có quảng lăng tán, nhưng kỹ năng thêm đơn thì lại rất nhiều, nên cậu phải tuỳ thời chú ý tình hình cùng với lượng máu của các đồng đội mình, nên dùng kỹ năng nào hồi máu cho ai phải tính toán thật kỹ, không thể dùng bừa được."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức gật đầu "Ùa ùa đã hiểu! Để tui cố gắng tập luyện!"

Lưu Xuyên bổ sung "Nếu dư thời gian thì chồng thanh tâm chú, cũng sẵn sàng chuẩn bị dùng các kỹ năng sốc máu nhiều để đối phó các tình huống khẩn cấp, cậu đọc kỹ hiệu quả của các kỹ năng dương quan tam điệp, nhạc dương tam tuý cùng với ngư chu xướng vãn đi, sau đó luyện tập các thao tác buff máu cơ bản."

Cá Bơi Bơi Trong Nước nghe vậy liền chú tâm đọc miêu tả kỹ năng.

Nhìn đi nhìn lại mấy lượt, mới phát cái biểu tình ôm quyền "Tui hiểu đại khái rồi! Cảm ơn đội trưởng!"

Lưu Xuyên cười nói "Thánh à, cứ lo đánh chữ là chết đấy."

Cá Bơi Bơi Trong Nước hoảng sợ, lập tức tự buff cho chàng Nga My đáng thương chỉ còn lại một tầng máu mỏng manh của mình một cái ngư chu xướng vãn, thanh máu lập tức được kéo lên đầy cây, đây là kỹ năng thêm huyết đơn mạnh nhất của Nga My cầm, nhưng thời gian cd cũng là dài nhất.

Lưu Xuyên thấy tốc độ ứng biến của cậu ta nhanh như vậy, lập tức khen ngợi "Làm rất tốt, luyện thêm vào lượt nữa chúng ta đi đánh La Hán trận."

Cá Bơi Bơi Trong Nước đánh chữ nói "Ô-kê!"

Lưu Xuyên cố ý buông tay mặc kệ cậu ta, ngồi trên nóc nhà nhìn xuống xem kịch vui, để mặc thánh cá bị đám quái quần ẩu, mỗi lần tới lúc cậu ta chống đỡ không nổi thì mới từ bi ra tay giải quyết bới vài con quái. Sau mấy lượt Danh Kiếm Các kinh hồn như vậy, thánh cá nhanh chóng học thuộc lòng các loại kỹ năng buff máu——

Quảng lăng tán: Kỹ năng buff máu quần thể duy nhất của Nga My cầm.

Dương quan tam điệp: buff máu theo trị số cố định, không có cd, thường dùng kết hợp với thanh tâm chú để buff máu.

Nhạc dương tam tuý: buff máu theo tỷ lệ phần trăm, thời gian cd trung bình, khi đội hữu mất máu tương đối nhiều có thể sử dụng để sốc máu kéo lên nhanh chóng.

Ngư chu xướng vãn: buff máu với lượng lớn nhất, thời gian cd dài nhất, kèm theo hiệu quả giảm 40% sát thương liên tục trong 3 giây, thường dùng trong các lúc nguy cấp để cứu những đứa sắp tắt thở.

Tri âm tri kỷ: giải trừ các debuff hư nhược, sợ hãi.

Dương xuân bạch tuyết: giải trừ debuff xuất huyết, trúng độc, chước thiêu.

Thánh cá liên tục luyện tập các kỹ năng này đến khi đã thuần thục, cũng báo cáo lại với đội trưởng không thành vấn đề, Lưu Xuyên lúc này mới tập họp cả đội lại, một lần nữa trở lại Thiếu Lâm Tự, tiến vào phụ bản Thập Bát La Hán Trận.

Lần này thao tác buff máu của thánh cá không lúc này lúc nọ như ban đầu nữa, mỗi lần sốc máu đều vô cùng chuẩn xác, cả đội bị tụt máu cũng kịp lúc sử dụng quảng lăng tán, còn có thể phối hợp vận dụng các kỹ năng giải trừ debuff nữa.

Tuy là hiệu quả trị liệu có hơi thấp, cả đám đánh phụ bản cũng phải cố hết sức, nhưng may mắn là Lý Tưởng với Thanh Phong Đạo Trưởng đều rất xuất sắc, nhất là Thanh Phong Đạo Trưởng, kỹ năng khống chế thuần thục vô cùng, cơ bản toàn bộ quá trình đều duy trì liên tục trận thái cực giảm tốc, cuối cùng sau hai mươi phút hữu kinh vô hiểm cũng thông quan được phụ bản.

Lý Tưởng đi sờ trang bị, lần này rớt một cái yêu đai cùng hạng liên thêm hiệu quả trị liệu, Lưu xuyên không hề do dự chia hết cho thánh cá.

Thánh cá lập tức phát một đống biểu tình cảm ơn, rõ là cảm động đến rơi nước mắt.

Trước giờ làm buff lang thang không đội nào thèm chứa chấp, mỗi ngày bị đá khỏi đội vô số lần, đáng thương không biết bao nhiêu mà kể. Bây giờ gặp được đội 4 người Lưu Xuyên, cảm giác giống như nô lệ vùng lên giải phóng vậy, các loại trang bị cứ thay phiên mà ập vào mặt, cảm giác này thực sự là… kimochiiii~~

Có kinh nghiệm thông quan phụ bản rồi, các turn kế tiếp đương nhiên càng lúc càng dễ dàng hơn.

Gần đến 11 giờ, Lưu Xuyên một lần nữa tập họp đội hữu, chuẩn bị khiêu chiến phụ bản anh hùng.

Phụ bản anh hùng độ khó cao hơn phụ bản thường nhiều lắm, cao tăng La Hán trong phụ bản thường tốc độ truy kích chậm, gây ra debuff cũng ít hơn. Nhưng vừa vào phụ bản anh hùng, máu của đại sư tuột còn kinh khủng hơn băng huyết, Thanh Phong dùng kỹ năng khống chế cũng cố hết sức, đừng nói đến thánh cá, vì debuff dính nhiều lắm giải liên tục không xong, một lần nữa biến trở về thành thánh diệt đoàn.

Năm người lại lần nữa đoàn diệt, tập thể ngã xuống đất.

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức đánh chữ áy náy giải thích "Xin lỗi xin lỗi, tui buff máu hổng kịp…"

Thanh Phong Đạo Trưởng nói "Không phải lỗi của cậu, mới nãy tôi không cắm trận kịp…"

Lưu Xuyên hỏi "Đệ tử, giảm thương đâu?"

Lý Tưởng nói "Tiết tấu của anh hùng khác với phụ bản thường, mới nãy sơ suất, chưa kịp dùng giảm thương đã bị vồ tới!"

Ngô Trạch Văn nhanh chóng phân tích nguyên nhân "Phòng ngự của 18 cao tăng La Hán anh hùng cao hơn bình thường 1,5 lần, chúng ta đánh như vậy không được."

Lưu Xuyên gật đầu "Không sai, dùng trang bị tím 30 cấp đánh bản anh hùng 35 cấp coi bộ là có chút miễn cưỡng, xem ra phải đổi trang bị mới được."

——bình thường diệt đoàn không phải đều chửi buff trước sao?

Thánh cá vò vò đầu, đột nhiên không bị mắng… cảm giác có chút là lạ!

***

Đứng dậy hồi phục một lát, năm người thử lại lần nữa. Rút kinh nghiệm từ lần diệt đoàn trước, lần này cả đám dùng hết nửa giờ, vô cùng gian nan mới hạ gục được 18 vị La Hán thông qua được phụ bản. Dù cho đội của bọn họ thiếu một người, nhưng chỉ bằng năm người mà muốn vượt qua phụ bản loại này thực sự rất khó khăn.

Lý Tưởng đi sờ trang bị, lấy ra một cái vũ khí cổ cầm tím 35 cấp, một cái nhẫn trị liệu 35 cấp, bên cạnh đó còn có tài liệu cùng đá ngũ hành.

Lý Tưởng thắc mắc trên kênh đội ngũ "Ủa sao hôm nay toàn sờ ra trang bị trị liệu không ta?"

Lưu Xuyên cười nói "Coi như quà ra mắt tặng thánh cá đi."

Nói xong liền chia vũ khí với nhẫn cho Cá Bơi Bơi Trong Nước, thánh cá cao hứng muốn chết, chơi game lâu như vậy lần đầu nhận được nhiều trang bị tím như vậy.

Lưu Xuyên thấy người nào đó cao hứng vui vẻ mới buộc miệng hỏi "Cá, cậu không có bạn bè hay đội cố định đúng không? Có muốn làm buff cố định của đội chúng tôi không? Đúng lúc đang thiếu buff."

Cá Bơi Bơi Trong Nước lập tức gật đầu "Ok ok ok! Tốt quá tốt quá! Tui muốn đi theo mọi người! Tui sẽ cố gắng tập luyện!"

Lưu Xuyên cười "Vậy hoan nghênh thánh cá gia nhập đội cố định của chúng ta."

Cả đám cũng rất phối hợp phát biểu tình vỗ tay hoan nghênh.

Lưu Xuyên chia xong trang bị, mới nói "Bà xã tính một chút, xem nếu chúng ta kiếm thêm một dps thì thành tích phụ bản có thể đề cao cỡ bao nhiêu?"

Ngô Trạch Văn nhanh chóng tính toán, mới trả lời "Tổng cộng 3 dmg viễn trình, nếu mặc full đồ tím 35 thì số liệu có thể tăng lên gấp đôi, thời gian thông quan vào khoảng 12 đến 13 phút, thành tích cuối cùng đại khái khoảng tám ngàn điểm đi."

Lưu Xuyên gật gù "Coi bộ cách này hoàn toàn không có vấn đề, chỉ cần kiếm đủ trang bị thì phá kỷ lục cũng không khó."

Lý Tưởng nghi hoặc "Sư phụ tính phá kỷ lục nữa hả?"

Lưu Xuyên nói "Không, về sau chúng ta không đánh kỷ lục nữa, chỉ nghiên cứu phương pháp, để đám người mấy công hội kia phá đi. Tối mai mấy hội trưởng sẽ phái cao thủ đến đây học công lược mới, mọi người muốn xem lưu phái nào? Để tôi còn biết bảo bọn họ cử người qua đây pk nữa."

Ngô Trạch Văn nói "Tiêu Dao đi, bữa giờ chưa xem môn phái này."

Lý Tưởng gật đầu đồng ý, bổ sung thêm "Cả Minh Giáo nữa, đệ tử muốn xem ảo ảnh thuật của cao thủ Minh Giáo."

Lưu Xuyên nói "Ok, vậy mai tôi sẽ bảo bọn họ phái vài cao thủ Tiêu Dao với Minh Giáo lại đây, tại chỗ pk cho mọi người xem."

Nói xong anh nhìn đồng hồ một cái, mới nói "Trễ rồi, chúng ta làm lại một turn nữa đi, xong rồi cũng tới giờ phải out."

Cả đám tập họp lại, một lần nữa tiến nhập phụ bản Thập Bát La Hán Trận.

Lần này đánh xong phụ bản thì đã quá 12 giờ đêm, hệ thống cũng reset lại số lượt vào phụ bản.

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, nói "Hay là như vậy đi, từ giờ trở đi mỗi lần hệ thống reset chúng ta không đánh ngay lập tức, mà lưu lại số lượt phụ bản đợi đến 8 giờ tối mới tập họp vào phụ bản. Chúng ta ban ngày đều bận rộn đi học hoặc đi làm, cứ thức đêm như vậy ảnh hưởng nghỉ ngơi cũng không tốt."

Giang Thiếu Khuynh đồng ý "Quyết định vậy đi."

Lý Tưởng với Ngô Trạch Văn cũng không có dị nghị gì đối với an bài của Lưu Xuyên.

Lưu Xuyên hỏi "Thánh cá thì sao? Mỗi ngày online từ 8 giờ đến 12 giờ, ok?"

Cá vội vàng đáp "Ok không thành vấn đề! Tuyệt đối không thành vấn đề!"

Lý Tưởng xen mồm nói giỡn "Thánh ôi, máu của tui!"

Cá nói "Biết rồi mà đại sư! Tui sẽ cảnh giác cao độ, bảo đảm không để ông tụt máu!"

Giang Thiếu Khuynh âm thầm tư tán gẫu Lưu Xuyên "Xuyên đội trưởng, anh tính cố định với tên cá này thật à?"

Lưu Xuyên nói "Tên nhóc này một thân một mình chơi game, trước giờ vẫn luôn phải van nài xin vào đội phụ bản, chúng ta hiện đang thiếu buff, mang cậu ta vài hôm coi sao đã."

Suy xét của Lưu Xuyên tính ra cũng hợp tình hợp lý, trong game thường xuyên có mấy vụ cừu sát rồi tình sát, bản thân Lưu Xuyên là không có hơi đâu đi ứng phó với mấy chuyện tào lao vô vị như vậy. Sẵn đúng

lúc gặp tên cá này, từng chơi rất nhiều game, hiện tại lại định chơi Võ Lâm lâu dài, trước mắt còn chưa có đội cố định, cho nên cũng sẽ không có cái gì ân oán tình cừu với người nào trong game, nên kéo cậu ta vào đội cũng dễ hơn. Chứ nghĩ đến kiếm cái buff thôi mà sau lưng một lô một lốc nào bạn bè nào tình duyên, hay là một nùi cừu nhân, nghĩ thôi cũng đau cái đầu.

Giang Thiếu Khuynh gật đầu "Trình độ của cậu ta như vậy, anh thấy có hi vọng lên chuyên nghiệp không?"

Hiện tại kiếm đội viên còn phải suy xét đến việc xây dựng chiến đội về sau, Giang Thiếu Khuynh cũng bất giác suy nghĩ sâu xa hơn chút.

Lưu Xuyên nghĩ một chút nói "Trụ cột tạm được, cơ mà còn phải quan sát một thời gian. Tôi đoán có lẽ cậu ta còn rất trẻ, thấy cách cậu ta nói chuyện cũng biết là chưa tới tuổi trưởng thành, nếu là học sinh trung học đành thôi vậy, học tập quan trọng hơn."

Giới eSport dù sao vẫn là nghề dành cho tuổi trẻ, tuyển thủ chuyên nghiệp cũng không phải là nghề nghiệp được coi trọng, nếu vẫn còn là học sinh trung học, cha mẹ cậu ta khẳng định sẽ không đồng ý để con mình theo làm cái gì tuyển thủ chơi game chuyên nghiệp. Khắp đất nước này không có vị phụ huynh nào hi vọng con cái vì chơi bời mà bỏ bê học tập, ít nhất cũng phải thi đậu đại học rồi tính sau.

Nếu như là sinh viên đại học, mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều lắm. Chương trình học ở đại học bình thường đều rất thoải mái, sinh viên có thể dùng thời gian rảnh rỗi đi chơi game, giáo viên sẽ không quản lý đến. Hơn nữa sinh viên đại học còn có thể tạm nghỉ học một hai năm mà không ảnh hưởng đến tốt nghiệp, trong giới eSport không thiếu tuyển thủ vì thi đấu mà xin nghỉ học tạm. Đợi đến khi nghỉ thi đấu thì trở về học tiếp, coi như cũng dễ ăn nói hơn với phụ huynh.

Lưu Xuyên không phải bài xích việc nhận tuyển thủ trẻ vào đội của mình, nhưng muốn tìm được một thiếu niên thiên tài như Lộc Tường rất khó, mà gần như tuyển thủ trẻ tuổi nào cũng có một cái tật xấu, đó là phẩm chất tâm lý rất kém, khuyết thiếu tự tin, có lúc vì áp lực trận đấu mà sụp đổ cũng không hiếm.

Tuyển thủ trẻ tuổi có thể tham dự thi đấu, nhưng ít nhất tâm lý phải cứng cỏi, phải có chí cầu tiến, hiểu được cái gọi là hợp tác đoàn đội, học được cách phối hợp với đội hữu—— đây cũng là yêu cầu cơ bản nhất đối với mỗi một tuyển thủ chuyên nghiệp. Bằng không chỉ vì suy sụp tâm lý cá nhân mà liên luỵ đến toàn bộ đội ngũ…

Cậu cá hôm nay vô tình gặp phải, sau này có thể thuận lợi lớn dần trở thành một tuyển thủ chuyên nghiệp vĩ đại hay không, Lưu Xuyên thực sự không dám chắc.

Thứ duy nhất mà anh dám chắc… cậu ta hiện tại vẫn còn là một thánh diệt đoàn chuyên dùng mặt cà bàn phím…

Lưu Xuyên cẩn thận suy xét hồi lâu, mới trả lời Giang Thiếu Khuynh "Nói thật ra thì cậu cá này khá là có thiên phú chơi game, đó cũng là lý do tại sao tôi nhận cậu ta làm buff cố định cho đội mình. Mới nãy dẫn cậu ta đi đánh phụ bản một mình, phát hiện cậu ra là người rất kỳ quái, cách buff của cậu ta hệt như tàu cao tốc ấy, lúc cao lúc thấp, lúc này lúc nọ, mới một giây trước còn là cao thủ thì giây tiếp theo lại biến

thành gà mờ tay thúi, buff loạn cả lên không có thứ tự gì cả. Cái cách buff của cậu ta, dùng gà bay chó sủa để hình dung chắc là hợp nhất."

Giang Thiếu Khuynh nghĩ nghĩ, nói "Vấn đề là cậu ta không thể phối hợp ý thức cùng tốc độ tay?"

Lưu Xuyên gật đầu "Không sai, tốc độ tay của cậu ta quá nhanh, nhưng ý tưởng trong đầu lại rất loạn, tư duy theo không kịp tốc độ của ngón tay, điều này khiến cho những lúc cậu ta khẩn trương rất dễ dàng mất khống chế thao tác của mình. Nếu như có thể bồi dưỡng ý thức cho cậu ta, giúp tư duy trong óc theo kịp với tốc độ ngón tay, không chừng có thể biến cậu ta thành thánh buff cũng nên."

Giang Thiếu Khuynh nói "Anh tính dạy cậu ta từ đầu à? Việc gia nhập chiến đội eSport cần suy xét đến rất nhiều nhân tố, tôi sợ là anh khổ tâm tốn sức sau lại thành công dã tràng."

Lưu Xuyên cười nói "Sẵn tay kéo một tên gà thôi, chả sao cả. Chuyện về sau còn phải xem tình hình như nào mới biết được. Tuy rằng mục tiêu của chúng ta là lập chiến đội, nhưng gặp được đội hữu thích hợp còn phải dựa vào cơ duyên nữa, gặp ai có thiên tư thì kéo vào đội bồi dưỡng một chút, có khi sẽ thu hoạch được những thứ ngoài ý liệu cũng nên."

Giang Thiếu Khuynh trầm mặc một lút "Tôi hiểu rồi, cậu cá kia chơi nhiều game như vậy, lại toàn theo buff, trong đầu nhất định rất nhiều tạp niệm, cũng nên giúp cậu ta tẩy rửa một chút."

Lưu Xuyên nói "Đúng, hôm nào dắt cậu ta đi tẩy não một phen."

Lưu Xuyên nói xong bên đây liền quay qua tư tán gẫu thánh cá "Cá, nếu đã vào đội cố định vậy lưu lại di động cho tôi đi, có gì liên lạc dễ hơn."

Cá Bơi Bơi Trong Nước thấy vậy vội gửi qua một dãy số di động "Đội trưởng, anh thiệt sự muốn nhận tui vào đội sao? Về sau dẫn tui đi đánh phụ bản đúng hông?"

Lưu Xuyên cười "Phải đó, nhưng là cậu không được onl trễ, mỗi ngày cố định hoạt động từ 8 – 12 giờ, có việc bận thì nhắn bảo tôi biết."

Cá Bơi Bơi Trong Nước "Tui sẽ không trễ đâu, tối tui đều rảnh mà! Cảm ơn đội trưởng ^_^"

Lưu Xuyên sẵn tiện hỏi đạo trưởng số di động, nhìn nhóm "Đội cố định" trong danh bạ di động lên tới 4 người, nhịn không được bật cười vui vẻ.

Cậu cá này có vẻ dễ bị lừa gạt thật, cho vài món trang bị liền dính câu.

Cũng phải, bị đá quá nhiều lần như vậy mà bỗng dưng lại có đội cố định mời vào, tự nhiên sẽ cảm động đến rơi nước mắt, quyết tâm một lòng lẽo đẽo theo sau đội trưởng cùng đội hữu…

Giống như một chú thỏ trắng khờ dại, bị nhét cho một cái cà-rốt liền hai mắt sáng rực đi theo…

Hoàn toàn không hề hay biết, đội trưởng cùng đạo trưởng đang chuẩn bị sẵn một kế hoạch để tẩy não cậu ta…

Tiểu kịch trường

Trận đấu đang diễn ra kịch liệt, Lưu Xuyên ra lệnh "Buff máu! Buff máu nhanh lên! Buff đâu, buff đâu rồi?"

Thánh cá bối rối úp mặt lên bàn phím, bắt đầu dùng mặt lăn lăn lăn~

Cả đoàn:… chiếu!

Thánh buff diệt đoàn, xin lỗi… chịu không nổi!

67. Quyển 2 - Chương 62: Tiệm Bánh Ngọt

Ba người bên Lưu Xuyên lần lượt rời mạng trở lại ký túc xá, trong game chỉ còn mỗi Thanh Phong Đạo Trưởng cùng Cá Bơi Bơi Trong Nước bốn mắt nhìn nhau.

Thanh Phong Đạo Trưởng tính cách có hơi nghiêm túc lại lãnh đạm, trò chuyện cũng ít, càng đừng nói đến đùa giỡn… thành ra ba người Lưu Xuyên đi rồi, kênh đội ngũ lập tức trở nên chán ngắt.

Mà Giang Thiếu Khuynh cũng mặc kệ nhóc cá kia, tự mình chạy trở về kho hàng lấy ra một đống trang bị xanh tồn kho chuẩn bị bày quán lề đường ở khu giao dịch.

Thánh cá nhàm chán chẳng có gì làm, liền điều khiển nhân vật chạy vòng vòng xung quanh, vừa chạy vừa phóng thanh tâm chú lên người đạo trưởng.

Thanh tâm chú, thanh tâm chú, thanh tâm chú…

Trên người Thanh Phong Đạo Trưởng nháy mắt chồng lên mười tầng thanh tâm chú…

Trên đỉnh đầu liên tục toát ra con số +500 hp, + 500 hp, + 500 hp…

Thanh Phong Đạo Trưởng nhíu mày “Cậu làm gì vậy?”

Cá Bơi Bơi Trong Nước nói “Đang luyện kỹ năng”!

Thanh Phong Đạo Trưởng “…”

Bởi vì hai người vẫn còn cùng đội ngũ, nên thánh cá có thể buff máu cho đạo trưởng.

Dương quan tam điệp, thanh tâm chú, nhạc dương tam tuý, thanh tâm chú…

Tai nghe không ngừng vọng ra tiếng cầm Nga My, đỉnh đầu liên tục văng lên con số buff máu…. Thanh Phong Đạo Trưởng thấy thánh buff này tập luyện rất thật lòng, nên để mặc cậu ta làm gì thì làm, bản thân tiếp tục bán quán.

Thánh cá luyện liên tục nửa giờ, cơ hồ là luyện hết tất cả các kỹ năng có thể, mà đạo trưởng cũng bán xong trang bị, liền dọn quầy đứng lên.

Thanh Phong Đạo Trưởng nói trên kênh đội “Theo tôi đi thương hội.”

Cá ồ lên một tiếng, lẽo đẽo theo sau đạo trưởng đến khu thương hội, đạo trưởng mở ra xem xét trang bị của cậu ta một chút, sau đó mới dùng hệ thống tìm kiếm của thương hội tìm mua vài món tử trang, cũng gửi lời mời giao dịch cho người nào đó. Thánh cá đồng ý giao dịch, trên mặt bảng lập tức xuất hiện một đống trang bị tím 30 cấp của lưu phái Nga Mi cầm, nháy mắt mừng đến phát sợ “Đạo trưởng, mấy món này anh lấy đâu ra vậy?”

Thanh Phong Đạo Trưởng nói “Mua, thay vào đi, rồi xem hiệu quả trị liệu lên bao nhiêu?”

Cá Bơi Bơi Trong Nước nhanh chóng nhận trang bị, cũng thay vào, mở ra giao diện thuộc tính nhìn nhìn rồi nói “5000!”

Thanh Phong Đạo Trưởng “Nếu đội trưởng đã nhận cậu vào đội cố định, về sau sẽ cùng mọi người thăng cấp đánh phụ bản, nên cậu cũng mau chóng rèn luyện kỹ năng của mình đi.”

Cá Bơi Bơi Trong Nước gật đầu ”Ùa! Tui biết rồi! Tui lập tức đi ngay!

Thấy thánh buff nhà mình lon ton chạy đi tìm cọc gỗ tập buff, Giang Thiếu Khuynh hết sức hài lòng xoay người rời đi.

Coi như có lòng cầu tiến, cũng không tệ lắm.

Giang Thiếu Khuynh ghét nhất, chính là những kẻ đã mắc phải sai lầm còn ra vẻ đáng thương làm nũng để người khác tha thứ. Anh biết mục đích của Xuyên đội là trở lại thi đấu trong hàng ngũ chính thức của liên minh, anh cũng biết liên minh chuyên nghiệp vô cùng tàn khốc, những tuyển thủ của các chiến đội phàm là có thể kiên trì đi tiếp đều là vì đã trải qua rất nhiều gian nan khổ cực hun đúc khiến ý chí của họ càng trở nên kiên cố…

Những kẻ làm nũng vờ đáng thương, đừng mong tồn tại được ở liên minh.

Nếu muốn chiến thắng, thành viên trong đội nhất định phải cho nhau tin tưởng tuyệt đối, mỗi cá nhân phải tự mình vươn lên vì ích lợi chung của cả đội ngũ. Một chỉnh thể đoàn đội tuyệt đối không được phép để lộ ra nhược điểm cùng khuyết điểm, nếu không rất dễ bị đối phương nhắm vào. Cũng giống như thùng gỗ vậy, chỉ cần trong cấu trúc có một tấm gỗ ngắn hơn những cái còn lại một chút thôi, thả nó xuống nước nó sẽ không có cách nào giữ thăng bằng.

Cái gọi là tranh tài đoàn đội, nhắm đến chính là muốn xem thực lực chỉnh thể cả đội, mà bất cứ người nào cũng không muốn có một đội hữu như heo.

Giang Thiếu Khuynh biết, trình độ của mình đặt ở liên minh chỉ có thể xem như bình thường, cho nên mỗi ngày anh đều khắc khổ luyện tập, bởi vì anh không muốn tạo thêm gánh nặng cho đồng đội.

Mà nhóc Cá mới tới này, không biết về sau có cơ hội trở thành tuyển thủ liên minh không, nhưng hiện tại đã trở thành đội viên cố định của đội mình, yêu cầu cơ bản nhất mà Giang Thiếu Khuynh muốn cậu ta có—— đó là phải ý thức được khoảng cách chênh lệch giữa mình cùng đồng đội, phải có chí cầu tiến đuổi kịp trình độ với đội hữu, chứ không thể dựa vào việc mình là buff, là người mới liền yên tâm thoải mái hưởng thụ mọi người chiếu cố.

Hiện tại không phải thời điểm thích hợp thư giãn giải trí, nếu đã quyết định theo Xuyên đội bắt đầu lại, bất cứ điều gì cũng phải đặt chiến đội lên hàng đầu!

***

Ngày kế tiếp, vừa vặn là ngày lễ thầy cô 10/09.

Buổi sáng lên lớp, Lưu Xuyên bắt gặp Giang Tuyết đang đi phát truyền đơn cho mọi người, Lưu Xuyên lựa chỗ ngồi ở hàng cuối cùng mà cô nàng cũng cố ý đi đến phát cho anh một tờ "Lưu Xuyên, chiều nay có toạ đàm của chuyên gia, trường học yêu cầu mọi người tham dự, đến lúc đó sẽ điểm danh tại chỗ, nhớ đi đó."

Lưu Xuyên nhận tờ truyền đơn nhìn một cái, vừa thấy trên trán liền đổ mồ hôi lạnh…

Truyền đơn viết như vầy: Hoan nghênh giáo sư Lưu Bác Viễn đến trường chúng ta tổ chức toạ đàm.

Bên cạnh là hình chụp chính diện vẻ mặt nghiêm túc của giáo sư Lưu, cùng với mấy dòng giới thiệu tóm

gọn sơ lược về giáo sư – mà theo Lưu Xuyên thì đúng là nổ banh trời, kèm theo cả nội dung buổi toạ đàm hôm nay.

Lưu Xuyên sờ sờ mũi "Khụ, lớp trưởng nè, xin phép không đi được không?"

Giang Tuyết nghiêm túc nói "Mỗi lần giáo sư Lưu mở toạ đàm ở trường, người ta đều giành nhau đi nghe, tui thấy ông nên đi nghe một chút đi, cơ hội ngàn năm một thưở đó."

Lưu Xuyên "…"

Nghe vị này "giảng" từ nhỏ tới lớn đến muốn chai hai cái lỗ tai… Tôi là con trai ông ấy đó, còn phải tranh thủ cơ hội đi "nghe giảng" sao…

Lưu Xuyên quả thực dở khóc dở cười, cầm truyền đơn gấp lại, trong lòng đấn đo nên dùng lý do gì để bùng học…

Tới trưa, Lưu Xuyên nghĩ mãi, cuối cùng nhắn tin WeChat cho trưởng lớp Giang Tuyết "Lớp trưởng ơi, đầu tôi đau quá sức luôn, phát sốt nữa, nên giờ toạ đàm buổi chiều bạn giúp tôi điểm danh nha, cảm ơn…"

Giang Tuyết quan tâm "Phát sốt? Nghiêm trọng lắm không?"

Lưu Xuyên "Cảm giác nghiêm trọng lắm!"

Giang Tuyết trợn trắng mắt, trả lời "Đi đi, bệnh thì ráng mà nghỉ ngơi!"

Kỳ thực trong lòng cô nàng thừa biết tên này đang lấy cớ để khỏi phải đi nghe giảng, cơ mà những buổi toạ đàm như vậy đều là tự do, không đi cũng chẳng sao cả. Trường học yêu cầu sinh viên đi nghe là bởi vì muốn "nâng bi" khách quý thôi, nhưng Lưu Bác Viễn là giáo sư nổi tiếng, không cần đến phiên nhà trường nâng, tới giờ toạ đàm là đám sinh viên tự động đến nghe, còn phải đi sớm xí chỗ ngồi nữa là…

Bên này, Lưu Xuyên vừa nhắn xin phép xong thì nhận được điện thoại, hình ảnh người gọi là một cái biểu tượng nai con.

Lưu Xuyên hơi mỉm cười, bấm nhận điện thoại nói "Tiểu Lộc? Hay là Thiệu đội?"

Bên tai lập tức vang lên giọng nói ríu rít của thiếu niên "Sư phụ, là đệ tử!"

Lưu Xuyên "Ừ, sao đấy?"

Lộc Tường nói cực nhanh "Sư phụ đang ở đâu vậy? Bây giờ ra ngoài gặp được không, đệ tử mang tiền cho sư phụ mượn nè! Vài hôm nữa là thi đấu rồi, nên mấy hôm nay chiến đội bận rộn quá chừng, đệ tử hổng có thời gian ra ngoài, tranh thủ hôm nay rảnh…"

Lưu Xuyên "Ok ok, đệ tử nói địa chỉ, sư phụ qua."

***

Nửa tiếng sau, Lưu Xuyên ngồi xe đến, địa điểm là một tiệm bánh ngọt.

Lộc Tường đứng ở ngoài cửa tiệm chờ Lưu Xuyên, thiếu niên mặc áo T-shirt trắng, trên mặt đeo cặp kính râm to đùng, đầu đội mũ lưỡi trai trắng, vành nón được kéo sát hết cỡ. Lộc Tường vóc dáng nhỏ nhắn, mà gương mặt cũng nho nhỏ, làn da lại trắng, tóm lại nhìn là biết một nhóc lùn đáng thương…

Thiếu niên 18 tuổi rồi mà chỉ cao vỏn vẹn 168cm, hàng ngày nạp vô số năng lượng vào người, nhưng ráng mãi mà không cao lên nổi, đối với điều này Lộc Tường cực kỳ ấm ức.

Nhìn thấy Lưu Xuyên, Lộc Tường lập tức vẫy tay "Bên đây!"

Lưu Xuyên mỉm cười bước qua, không thèm khách khí nói "Sao tự dưng ăn mặc gì kỳ cục vậy? Cả người trùm kín mít, bộ mắc bệnh truyền nhiễm à?"

"…" Tiểu Lộc Tường kéo kính râm xuống, liếc mắt nhìn Lưu Xuyên, nhỏ giọng nói "Trước cửa câu lạc bộ Đồng Tước quá trời phóng viên luôn, đệ tử lén chạy ra đó, sợ bị bọn họ bu lên mới đeo kính râm đội mũ."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Có chuyện gì à?"

Lộc Tường đưa tay đẩy cửa "Vào trước nói sau."

Hai người tìm một góc khuất ngồi xuống, Lộc Tường cầm ly nước uống một ngụm, mới nói "Hôm nay đệ tử với Thiệu đội mới trở về từ Bắc Kinh, phóng viên tuần san eSport với phóng viên báo game online nghe được tin tức, liền cử người chờ trước cửa câu lạc bộ. Thiệu đội dùng tuyệt chiêu mặt lạnh đuổi bọn họ đi, đệ tử mới lén đi cửa sau chạy ra ngoài."

Lưu Xuyên hỏi "Chuyện đệ tử ra ngoài vì mang tiền cho sư phụ Thiệu Trạch Hàng biết không?"

Lộc Tường vội nói "Sư phụ yên tâm, đệ tử không có nói."

Lưu Xuyên gật đầu "Tiền đâu?"

Lộc Tường lôi từ trong túi ra một cọc tiền mặt đưa cho Lưu Xuyên "Đệ tử mới rút ở ngân hàng đó, đúng một vạn, sư phụ đếm đi."

Lưu Xuyên không có đếm, nhận tiền liền bỏ vào túi.

Lộc Tường sực nhớ gì đó, lại lôi ra một quyển sổ tay mini được thiết kế vô cùng tinh xảo cùng một tấm vé đặt lên bàn "Cho sư phụ nè."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Gì nữa? Vay tiền còn có quà khuyến mãi nữa hả?"

Lộc Tường ra vẻ thần bí nói "Này là sổ tay sắp xếp lịch thi đấu mùa giải lần này, tấm này là vé vào cửa trận đấu cuối tuần sau. Tối chủ nhật tuần sau có trận đấu, vừa lúc ở sân nhà đội đệ tử, sư phụ rảnh thì tới coi."

Lưu Xuyên hỏi "Chủ nhật tuần sau? Đồng Tước đánh với đội nào?"

Lộc Tường nói "Hoa Hạ."

Lưu Xuyên "..."

Trầm mặc hồi lâu, Lưu Xuyên cầm tấm vé nhét vào túi, mỉm cười nói "Đệ tử bảo cựu đội trưởng Hoa Hạ đi xem Hoa Hạ thi đấu?"

Lộc Tường ngẩn ra "Ế! Đệ tử đâu có nghĩ nhiều vậy, thấy có vé thì lấy cho sư phụ một cái hà. Nếu sư phụ thấy hông tiện thì thôi, tặng vé cho bạn bè đi xem cũng được. Phải rồi, cái cậu sư đệ kia là bạn cùng phòng của sư phụ mà phải không? Sư phụ không đi thì tặng vé cho cậu ta đi!"

Lưu Xuyên nói "Đồng Tước với Hoa Hạ, sư phụ sẽ đi xem, đến lúc đó sư phụ sẽ đội kính đeo mũ như đệ tử, vậy là không sợ bị phát hiện. Cảm ơn ha đệ tử."

Lộc Tường cười hì hì "Không cần khách sáo~"

Lưu Xuyên hỏi "Ăn gì chưa?"

Lộc Tường sờ sờ bụng "Chưa!"

Lưu Xuyên giơ tay gọi phục vụ đến gọi món, đưa menu cho Lộc Tường chọn.

Lộc Tường lập tức liệt kê món ăn "Cho tui một phần coconut sago, thêm một cái bánh tart trứng, bánh

walnut, bánh cuốn thuỷ tinh, song bì nãi đậu đỏ, bánh trái cây, bánh cuốn khoai môn, bánh trà xanh, bánh phô-mai, pudding xoài, trôi nước nhân mè, nhân đậu xanh…. Mấy món này trước đi, không đủ tui gọi thêm!"

Lưu Xuyên "…"

Phục vụ "…"

Lộc Tường ngước mặt liếc nhìn Lưu Xuyên một cái, nói "Đệ tử đói lắm, mấy món này đệ tử gọi cho mình ăn à. Sư phụ ăn gì thì tự gọi ha."

Lưu Xuyên bất lực nói "…Khụ khụ… cho tôi… một phần bánh tart trứng là được, cảm ơn,"

Phục vụ "…"

Phục vụ viên vẻ mặt hoảng hốt cầm menu rời đi.

Mỗi lần đi ăn với Lộc Tường, Lưu Xuyên đều cảm thấy thế giới này rất không khoa học!

Tên nhóc gầy còm vậy, mà có thể ăn một lúc ba bát mì siêu đặc biệt, đi ăn bánh ngọt thì gọi ngập cả bàn, nhưng sao ăn hoài lại không béo lên? Cũng không cao được chút nào?

Dạ dày của tên này thực như cái túi không đáy, ăn cỡ nào cũng không lấp đầy được…

68. Quyển 2 - Chương 63: Phụ Tử Lưu Gia

Dùng cơm với Lộc Tường xong, Lưu Xuyên gọi xe trở về trường học.

Hôm nay vừa vặn là ngày nhà giáo, Lưu Xuyên ngồi trên taxi rảnh rỗi chẳng có gì làm, mới lấy di động ra, có hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn là quyết định gửi tin nhắn chúc giáo sư Lưu "Giáo sư Lưu, chúc ngài lễ thầy cô vui vẻ, sức khoẻ dồi dào, ào ào công tác, vạn sự hạnh phúc!"

Lưu Xuyên gõ xong tin nhắn liền gửi đi.

Lưu Bác Viễn vừa mới xong buổi toạ đàm, đang đi ra thì di động vang lên, lấy ra nhìn thấy mẩu tin nhắn này liền bật cười, bấm gọi ngược lại cho kẻ nào đấy.

Lưu Xuyên nhận điện thoại, mỉm cười nói "Ba, lễ nhà giáo vui vẻ…"

Lưu Bác Viễn thấp giọng hỏi "Con đang ở đâu đấy?"

Lưu Xuyên "Con có chút việc, đang ở bên ngoài."

Lưu Bác Viễn "Bảy rưỡi đến phòng mẫu đơn đình ở lầu hai căn-tin trường, ba giới thiệu mấy vị tiền bối cho con."

Lưu Viên nói "Ba à, con…"

Lưu Bác Viễn "Đừng kiếm cớ."

Lưu Xuyên chỉ đành bất đắc dĩ cất di động.

Trong mắt những người bên ngoài thì giáo sư Lưu là một người thầy uyên bác, tính cách ôn hoà, đào lý mãn thiên hạ, một cây đại thụ trong giới học thuật được vô số người ngưỡng mộ, nhưng đối với con cái của mình ông luôn cực kỳ nghiêm khắc. Hồi Lưu Xuyên còn bé tí, trong khi đám con trai nhà người ta có thể leo cây trèo tường chơi đến quên cả đường về thì, anh lại bị phụ thân mình đưa đến lớp luyện thư pháp, từ bé đã bị bắt đọc sách lịch sử thay cho truyện cổ tích…

Cơ mà, phương pháp giáo dục của ông tính ra cũng mang đến khá nhiều ưu đãi, thành tích học tập của Lưu Xuyên từ bé tới lớn đều thuộc diện ưu tú, viết chữ dù là bằng bút máy hay bút lông đều chỉnh chu xinh đẹp, đều là nhờ mới trước đây luyện viết nát cả chục cái bảng chữ mới luyện ra được.

***

Trở lại ký túc xá, Lưu Xuyên lập tức chạy đi tắm rửa, sau đó lục lọi áo sơ-mi cùng với quần tây mà bình thường rất ít mặc thay vào, đứng trước gương sửa soạn kiểu tóc lại một chút, lập tức biến thân thành thanh niên tinh anh xã hội. Biến hình kiểu này làm vài năm, Lưu Xuyên cũng đã muốn quen.

Xoay người ra cửa, đang trên đường đi tới căn-tin thì đúng lúc gặp phải Lý Tưởng với Ngô Trạch Văn.

Lý Tưởng nhìn Lưu Xuyên phiên bản tinh anh trước mặt mình, quả thực không thể tin nổi!

Tên này! Bình thường ở trong lúc nào cũng ăn mặc lôi thôi nhếch nhác, hôm nay tự dưng thay vào sơ-mi quần tây, lập tức biến thành anh đẹp trai chói loá làm người ta không thể nhìn thẳng.

Lý Tưởng hoảng hốt nhìn đối phương "Lưu Xuyên? Ăn mặc nghiêm túc quá vậy, hẹn bạn gái hả?"

Ngô Trạch Văn cũng nghi hoặc nhìn một hôi lâu, mới đưa tay đẩy kính mắt hỏi “Anh là… Lưu Xuyên?”

Lưu Xuyên “….”

Vãi mấy người, có cần khoa trương tới vậy không!

Lưu Xuyên bất đắc dĩ nhìn cậu nhóc ”Trạch Văn, có phải mỗi lần gặp tôi cậu đều phải hỏi tôi là ai mới vui không?

Ngô Trạch Văn nghe vậy, hai vành tai hơi đỏ lên nói “Tại tôi cận thị, nên nhận không ra anh.”

Lưu Xuyên đưa mặt đến sát mặt cậu “Nè, nhìn cho thiệt rõ đi, để mốt còn biết phân biệt.”

Ngô Trạch Văn “…”

Nhìn gương mặt của người nào đó bị phóng cực đại trước mắt mình, Ngô Trạch Văn yên lặng quay mặt qua chỗ khác.

Lưu Xuyên cười nói “Được rồi không giỡn nữa, ăn mặc nghiêm túc như vậy cả tôi cũng cảm thấy khó chịu nữa là, tại tối nay đi ăn hồng môn yến, không mặc nghiêm túc không được vào.”

Lý Tưởng nghi hoặc “Hồng môn yến?”

Lưu Xuyên thở dài “Hầy, một lời khó mà nói hết. Hai người tính đi tiệm Net đúng không? Đi đi đi đi, tôi đi trước ha, bye bye…”

Nói xong liền đi về phía căn-tin.

Lý Tưởng cùng Ngô Trạch Văn liếc nhau một cái, đều là nghi hoặc xoay người rời đi.

Trên đường đi đến căn-tin, Lưu Xuyên lại lấy di động ra gửi tin nhắn cho Thanh Phong Đạo Trưởng “Đạo trưởng, tối nay tôi bận việc không lên mạng được, hôm qua đã hẹn với bên Trường an, Quốc sắc với Phong hoả rồi, có gì anh liên lạc với ba vị hội trưởng Diệp lạc vô thanh, Quốc sắc vô song với Phong hoả hí chư hầu hộ tôi, nói phụ bản La hán trận sẽ do anh hướng dẫn thay tôi.”

Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức trả lời “Tôi chỉ huy sao?”

Lưu Xuyên nhắn kèm cái biểu tình mỉm cười “Anh làm được mà.”

Thanh Phong Đạo Trưởng im lặng một lát, chỉ trả lời lại một chữ "Ừ."

Lưu Xuyên cười cười, cất di động vào túi.

Trong đội ngũ này, Ngô Trạch Văn lần đầu tiên chơi game, rất nhiều thứ đều không hiểu; Lý Tưởng tuy có kinh nghiệm chơi nhưng lại là tên nói lao ngu xuẩn; Cá thì lại là thánh buff diệt đoàn, trình độ còn lúc này lúc khác; Chỉ có mỗi Thanh Phong Đạo Trưởng là đáng tin nhất. Tuy có hơi nghiêm túc lãnh đạm, nhưng bất luận là trình độ chơi game hay là tính cách, đạo trưởng luôn khiến người khác cảm thấy yên tâm. Cho nên những lúc Lưu Xuyên bận rộn không thể lên mạng, hoàn toàn có thể yên tâm giao đội lại cho anh ta quản lý.

***

Lúc Lưu Xuyên lên lầu vào phòng thì, Lưu Bác Viễn với vài vị bằng hữu đã vào bàn, Lưu Xuyên bước vào liền giả bộ làm con trai ngoan bước đến trước mặt Lưu Bác Viễn gọi "Ba."

Lưu Bác Viễn khẽ gật đầu, nói với mấy vị bằng hữu của mình "Giới thiệu một chút, đây là khuyển tử Lưu Xuyên. Vị này là giáo sư Trương, giáo sư Lâm, giáo sư Vương, đều là bạn tốt của ba từ thời đi học."

——— trại giáo sư tập trung đây sao!

Lưu Xuyên lễ phép mỉm cười, cung kính chào hỏi từng vị giáo sư "Cháu chào chú Trương, chú Lâm, chú Vương!"

Giáo sư Lâm cười tủm tỉm nói "Ông Lưu à, con trai của ông nhìn tuấn tú lịch sự phải biết!"

Giáo sư Vương cũng lên tiếng phụ hoạ "Phải đó, sao trước giờ ông không giới thiệu với chúng tôi, con trai ông công nhận giống ông hồi còn trẻ gì đâu!"

Giáo sư Trương cảm khái nói "Lưu Xuyên nhà ông đúng là tài mạo song toàn, không giống cái thằng nghịch tử nhà tôi, suốt ngày chỉ biết cắm đầu chơi game online!"

"…" Lưu Xuyên suýt chút nữa là phá lên cười thành tiếng, lập tức cố nhịn xuống, ra vẻ bình tĩnh đón nhận ánh mắt phi đao của ba mình bắn tới.

Giáo sư Lâm hỏi "Nếu tôi nhớ không lầm thì Lưu Xuyên, cháu đang theo hệ lịch sử đúng không?

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Dạ phải chú Lâm."

Giáo sư Lâm cười tủm tỉm, đưa tay sờ cằm "Vậy là coi như cha truyền con nối rồi. Ai, con gái chú nói mãi

mà không chịu theo học văn, chạy đi học cái gì mà múa múa, còn nhất quyết đòi làm diễn viên múa nữa."

Lưu Xuyên ngoài mặt biểu hiện vô cùng phong độ lễ phép, trong lòng đã cười đến bò lăn.

Đúng là mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh, dù là mấy vị giáo sư cũng không thoát khỏi câu này ha… Không biết giáo sư Lưu nhà mình nghe mấy lời này sẽ có cảm tưởng gì nữa?

Lưu Xuyên quay qua liếc nhìn ba mình một cái, Lưu Bác Viễn cũng liếc lại một cái, vẻ mặt hết sức nghiêm túc, giống như tất cả đều chả có quan hệ gì mới mình, núi lở phía trước cũng không chớp mắt một cái.

Hôm nay các vị tụ hội ở đây đều là bạn bè từ thời còn trẻ của phụ thân nhà mình, nên không khí trong phòng không nặng nề nghiêm túc như trong mấy hội nghị thảo luận của các chuyên gia, không ai nhắc đến các vấn đề học thuật, chỉ cùng nhau tán gẫu về gia đình, về vợ con mình… Lần đầu tiên Lưu Xuyên mới biết, hoá ra giáo sư cũng biết "buôn dưa lê"….

Càng khiến cho Lưu Xuyên bất ngờ hơn là, bữa cơm chỉ mới ăn được đến một nữa, giáo sư Lưu đã thả anh trở về "Con về trước đi, hôm nay chủ yếu do mấy chú chưa thấy mặt con lần nào nên ba mới gọi con đến cho họ nhìn một cái. Chỗ người lớn trò chuyện con ngồi nghe cũng không thích hợp. Về đi"

Lưu Xuyên lập tức đứng dậy, mỉm cười "Vậy con về trước, ba với các chú ở lại trò chuyện vui vẻ."

Giáo sư Lâm cười tủm tỉm "Đi đi đi đi."

Lưu Xuyên như được đại xá lập tức nhanh chóng rời đi, cũng không quên lấy di động ra nhắn một mẩu tin "Ba, uống ít rượu một chút, nhớ chú ý sức khoẻ."

Lưu Bác Viễn đọc tin nhắn, phì cười một cái, cũng trả lời "Ba mới chuyển vào thẻ con mười ngàn tệ đó, cầm mà mua máy tính, không đủ thì bảo ba cho thêm. Nhớ đừng nói với mẹ đấy."

Lưu Xuyên "…"

Đây, chẳng lẽ là tâm linh tương thông giữa phụ tử trong truyền thuyết sao? Hôm nay vừa mới vay tiền Lộc Tường tính mua máy tính, ba liền chuyển cho mười ngàn…

Tài chính trong nhà trước giờ đều là do mẹ nắm giữ, vậy mà ba dám lén lút để dành tiền riêng, còn âm thầm gạt vợ cho con trai mình tiền mua máy tính… Giáo sư Lưu nhìn như là người nghiêm khắc, kỳ thực vẫn là rất đáng yêu!

Lưu Xuyên cười nói "Cám ơn ba, tiền đủ con xài rồi, ba yên tâm."

Lưu Bác Viễn nói ”Nghe nói năm nay Võ Lâm tổ chức giải liên trường đại học, con có dự định gì không?

Lưu Xuyên biết mình không gạt được phụ thân, liền thoải mái thừa nhận “Con tính ra sức vì đội của trường, nên nhận lời làm huấn luyện viên bồi dưỡng tuyển thu cho đội trường. Ba yên tâm, con không để ảnh hưởng chuyện học đâu.”

Lưu Bác Viễn nói “Con cũng lớn rồi, tự biết chừng biết mực là được.”

Lưu Xuyên “Con biết rồi ba! À nhớ giúp con giấu mẹ nha, cám ơn ba!”

Lưu Bác Viễn trả lời một chữ ừ, khẽ mỉm cười cất di động vào.

Haiz, làm tấm ván kẹp giữa bà xã dữ dằn cùng con trai nghịch ngợm lâu ngày, giáo sư Lưu của chúng ta đã luyện thành tấm thân kim cương bất hoại từ lâu rồi…

***

Lúc Lưu Xuyên rời khỏi phòng ăn thì vừa vặn chín giờ, thấy vẫn còm sớm, anh liền tiện đường đi ra tiệm Net gần trường.

Ngồi vào máy mở game đăng nhập, vừa lên liền thấy Thanh Phong Đạo Trưởng, Trạch Văn với Lý Tưởng, cả thánh cá cũng đang trên mạng, trong danh sách hảo hữu cũng biểu hiện bọn họ đang trong phụ bản Thập Bát La Hán Trận độ khó anh hùng.

Thấy Lưu Xuyên online, Thanh Phong Đạo Trưởng lập tức nhắn tin “Xử lý xong việc riêng rồi?”

Lưu Xuyên trả lời “Ừ, thuận lợi hơn tôi tưởng tượng. Phụ bản tới đâu rồi?”

Giang Thiếu Khuynh nói “Mới xong lượt với công hội Trường an và Quốc sắc, hiện tại đang đi với Phong hoả.”

Lưu Xuyên nói “Có gặp trục trặc gì không?”

Giang Thiếu Khuynh “Lần đầu trị liệu không bắt kịp nhịp độ của đội, diệt đoàn một lần. Những lần còn lại đều ok.”

Này cũng nằm bên trong dự kiến từ trước của Lưu Xuyên, anh với đạo trưởng, Trạch Văn và Lý Tưởng đánh phụ bản nhiều lần như vậy, bốn người họ đã muốn phối hợp rất ăn ý với nhau, còn thánh buff Cá bơi kia chỉ mới gia nhập ngày hôm qua, theo không kịp cũng là bình thường.

Lưu Xuyên hỏi "Thao tác của tên Cá kia thế nào?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Tối qua mọi người rời mạng tôi có bảo cậu ta đi luyện với cọc gỗ, luyện hơn một giờ, hiện tại thuần thục hơn rồi."

Đạo trưởng quả nhiên là đáng tin cậy, Lưu Xuyên không có mặc liền tự giác đi giúp đỡ chỉ dạy đội hữu mới…

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Đạo trưởng vất vả rồi, anh tiếp tục đi với bọn họ đi, đi xong rồi gọi tôi vào."

Giang Thiếu Khuynh nghe vậy tiếp tục đánh phụ bản, Lưu Xuyên một mình đến thương hội xem xét.

Cửa hàng Thanh Phong vẫn đang tiếp tục đứng đầu toàn thương hội, trang bị treo lên đều được tiêu thụ rất nhanh, hơn nữa ngày hôm qua đạo trưởng còn đặc biệt mở một trang riêng để thu mua nguyên liệu, mua các loại đá ngũ hành với giá thị trường, dùng giá thấp mua gấm tô châu cùng cẩm đoạn – hai mặt hàng hiện tại đã thành hàng rẻ mạt. Chỉ trong một ngày ngắn ngủi mà số lượng thu mua rất khả quan.

Rất nhiều người mới bắt đầu chơi không hiểu lắm về game, hoặc là một số người không thích cường hoá vũ khí, đối với họ thì đá ngũ hành gần như chẳng có tác dụng gì, nên bọn họ rất thích đem đi bán đổi lấy vàng, sau đó dùng vàng mua trang bị. Mà gấm tô châu với cẩm đoạn, hai loại tài liệu dễ dàng săn được ở giai đoạn đầu này hoàn toàn không đáng giá tiền, nhiều người thấy có nơi thu về liền đem đi bán.

Thanh Phong Đạo Trưởng hiển hiên rất am hiểu tâm lý của đám người này, nên mới đặt hai trang bán ra cùng mua về song song cạnh nhau.

Vừa thấy mức giá chênh lệch này liền biết là đã được Ngô Trạch Văn cẩn thận tính toán ra, bán đi vài viên đá ngũ hành cùng tài liệu liền có thể mua về một món trang bị, vô cùng hấp dẫn người chơi. Cứ như vậy tài chính của cửa hàng sẽ được lưu thông liên tục, hàng hoá bán đi nhanh chừng nào thì danh dự tăng nhiều chừng nấy, là một loại tuần hoàn có ích.

***

Lưu Xuyên đang chỉnh sửa lại cửa hàng thì, đột nhiên thu được tán gẫu của hội trưởng Trường An, Diệp lạc vô thanh "Cao thủ, onl rồi?"

Lưu Xuyên trả lời "Ừ, hội trưởng đánh phụ bản xong rồi?"

Diệp lạc vô thanh nói "Hôm nay đạo trưởng hướng dẫn phương pháp cho bên tôi rồi, đang tổ một đội tinh anh đi luyện, có lẽ rất nhanh liền có thể phá kỷ lục hệ thống, cảm ơn nhiều ha!"

Lưu Xuyên cười nói "Không cần khách sáo, à hội trưởng cử vài cao thủ Tiêu Dao đến hậu viện Thiếu Lâm

được không? Pk vài trận chơi."

Diệp lạc vô thanh kinh ngạc "…Còn muốn pk?"

Lưu Xuyên nói "Tất nhiên rồi, lúc trước đã bảo là bên anh đánh thắng được tôi thì tôi mới dạy công lược mà. Hôm nay vì có việc bận, sợ mọi người chờ lâu nên mới nhờ đạo trưởng mang đội, bên anh cũng phải giữ lời hứa chứ! Qua đây pk."

Diệp lạc vô thanh đổ mồ hôi…

Người này… thật sự không phải tên khổ dâm sao? Biết đánh không lại còn khăng khăng đòi pk?

Diệp lạc vô thanh suy nghĩ một lát, nói "Ok ok, tôi bảo bên tôi qua lập tức."

Lưu Xuyên liền copy lại lời này gửi cho các hội trưởng công hội còn lại, sau đó mới nhắn với Thanh Phong Đạo Trưởng, dặn dò khi nào đánh xong phụ bản thì kéo cả đội đến hậu viện Thiếu Lâm Tự để xem pk.

Mười phút trôi qua, tại hậu viện Thiếu Lâm Tự đột nhiên tụ tập một đám nhân vật nổi tiếng của server—— Diệp lạc vô thanh, hội trưởng Trường an cùng đội trưởng PVP Phong trần sa; hội trưởng Quốc sắc vô song của công hội Quốc sắc cùng trưởng đoàn tinh anh Quốc sắc yên chi; hội trưởng Phong hoả hí chư hầu cùng phó hội trưởng Phong hoả yên nhau của công hội Phong hoả.

Vài vị hội trưởng cùng tinh anh đứng mắt to mắt nhìn nhìn nhau, không khí trở nên có chút xấu hổ.

Lưu Xuyên dùng khinh công từ nóc nhà nhảy xuống, mỉm cười nói "Các hội trưởng chờ lâu ha, chúng ta từ từ đánh."

Đám hội trưởng "…"

Cả đám chúng tôi xếp hàng thay phiên hành cậu đấy, cậu hớn hở như vậy để làm gì?

Phong hoả hí chư hầu tính cách bộc trực, thấy vậy liền nhịn không được lên tiếng nói "Cao thủ, lần trước tôi đánh với cậu rồi còn gì? Còn muốn đánh nữa?"

Lưu Xuyên nói "Phải đó, hai hôm nay tôi thấy mình có tiến bộ nhiều lắm, muốn nhờ hội trưởng chỉ giáo."

Phong hoả hí chư hầu "…"

Thực ra tại lần trước quay phim mà hơi mờ chút… Khụ khụ…

Phong hoả hí chư hầu rất là bất đắc dĩ gửi mời luận bàn, tự nhủ lần này phải cố gắng "chỉ giáo" Đường Môn này hơn…

Giang Thiếu Khuynh mang theo đội hữu đứng bên cạnh xem pk, cũng thu hình dưới đủ các loại góc độ.

Lưu Xuyên đánh 5 phút liền bại trận, mỉm cười nói "Cảm ơn hội trưởng! Tiếp theo tới ai?"

Cao thủ Tiêu Dao bên Trường an Phong trần sa tiến lên nói "Tới tôi đi."

Lại là 5 phút liền kết thúc.

Cứ như vậy, từng người từng người một xếp hàng pk với Lưu Xuyên, mỗi lần Lưu Xuyên đều vô thanh vô tức bại trận, khống chế thời gian cùng tiết tấu pk vô cùng chuẩn xác, giúp đám Trạch Văn có thể quay lại càng nhiều kỹ xảo hơn.

Mà các vị "huấn luyện viên" chiến thắng trong hoang mang, cứ ngỡ là cao thủ Đường Môn này có sở thích đặc biệt.

——— thua nhiều như vậy còn hớn hở cười đùa? Người này là thánh hành sao…

Bởi vì server này có rất nhiều công hội nổi tiếng trú đóng, nhưng từ lúc mở server đến bây giờ không khí vẫn luôn an hoà bình tĩnh, đây là lần đầu tiên thấy được ba vị hội trưởng cùng xuất hiện chung một chỗ, toàn bộ hậu viện Thiếu Lâm Tự lập tức nóng bỏng lên—— sắp có đánh nhau hả?

Ngọn lửa tò mò trong lòng các người chơi cứ liên tục sôi trào, tin tức ba vị hội trưởng cùng xuất hiện ở Thiếu Lâm Tự cũng nhanh chóng được lan đi khắp server, vô số người chơi rảnh rỗi không có gì làm cũng cất công chạy tới Thiếu Lâm Tự xem kịch vui.

Kết quả lại phát hiện…

Mấy vị hội trưởng này hoàn toàn không có ý đánh nhau, còn rất hoà ái xếp hàng đập tên Đường Môn lạ hoắc kia, đánh xong còn khách sáo chào tạm biệt "Hẹn gặp lần sau" với nhau..

—— Tình huống gì đang diễn ra đây?

Những người vây xem cảm thấy nghi hoặc vô cùng.

***

Một góc nào đó trên nóc nhà hậu viện Thiếu Lâm Tự.

Hội trưởng Kinh cức điểu của công hội Đồng tước cùng hội phó Thái sắc anh vũ nhận được tin tức cũng đến đây, đứng ở một góc xa xa quan sát.

Ở gốc cây gần đó cũng đứng một vị, hội trưởng Giang thành tử của công hội Hoa hạ…

Nhích qua gốc cây bên phải một tí, là nhóm quản lý của Thất tinh thảo.

Chư vị "người quen" bốn mắt nhìn nhau, cảm giác vô cùng mất mặt!

Đường đường là hội trưởng các công hội lớn, lại lén lút nấp trên cây, trên nóc nhà, chỉ để rình mò… à không, quan sát hội trưởng của ba công hội kia xếp hàng đập Đường Môn, nói ra nghe mà đau hết cả trym…

Haiz, đúng là hội trưởng khó làm mà…

Bên Thất tinh thảo chạy tới xem thuần tuý chỉ là vì Đoạn trường thảo tưởng là mấy tên này sắp sửa đánh nhau nên muốn xem kịch vui, kết quả chẳng thấy đánh nhau, Đoạn trường thảo cũng nhàm chán trở về.

Hội trưởng Giang thành tử của Hoa hạ đến xem là vì được Tạ đội phó dặn dò riêng, phải để ý Đường Môn kia chặt chẽ!

Còn công hội Đồng tước đến đây quan sát, là vì trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Thái sắc anh vũ quả thực hiểu không nổi "Hội trưởng, anh nói xem rốt cuộc dụng ý của người này là gì?"

Kinh cức điểu nhăn mặt "Tôi cũng không hiểu nổi."

Công hội Đồng tước của bọn họ sau khi nắm chắc ba thứ hạng tam giáp của phụ bản La hán trận rồi, liền không liên hệ với Lưu Xuyên để hỏi công lược. Một là vì đã có tam giáp nên không cần để ý tới kỷ lục, còn nguyên nhân khác lại là… sau khi Thiệu đội họp ở Bắc Kinh trở lại, đột nhiên gọi hội trưởng ở khu bảy Điện Tín là Kinh cức điểu qua dặn dò vài câu, mà đến bây giờ Kinh cức điểu cũng không rõ mấy câu đó có ý gì.

Thiệu Trạch Hàng gọi Kinh cức điểu vào văn phòng, hỏi thẳng "Nghe bảo bên server mới có một đội phá kỷ lục thế giới Danh Kiếm Các?"

Kinh cức điểu nghe vậy, trong lòng lập tức bội phục sát đất đội trưởng nhà mình!

Thiệu đội mỗi ngày đều bận rộn vô số việc, vậy mà việc vặt vãnh trong game như này cũng biết! Tin tức

linh thông vô cùng!

Kinh cức điểu vội nói "Đúng vậy Thiệu đội, đội trưởng của bọn họ là một Đường Môn lưu phái ám khí, là một nhân tài chỉ huy bản sao hiếm gặp, chúng tôi đang tìm hiểu lai lịch của anh ta, suy xét xem có nên mời chào anh ta vào hội không. Trước mắt có rất nhiều công hội cũng có ý này, nhưng anh ta không nhận lời bất cứ ai, tôi đang suy xét có nên đề cao lợi ích, mời anh ta vào chỉ huy đoàn tinh anh trong hội không."

Thiệu Trạch Hàng ngẩng lên liếc nhìn Kinh cức điểu một cái "Mời chào? Tôi khuyên mấy cậu đừng nên bày trò trước mắt tên kia."

Kinh cức điểu ngẩn người "…Tại sao ạ?"

Thiệu Trạch Hàng nói "Tốt nhất là mấy cậu đừng dây vào tên đó nữa, cũng đừng nghĩ tới chuyện kéo vào Đồng tước. Tình hình bên server mới có chút phức tạp, sau này có gặp mâu thuẫn tranh đấu giữa các công hội thì cố gắng tránh càng xa càng tốt, đừng để ý tới. Công hội trong game, chú trọng phát triển ổn định là được."

Kinh cức điểu lập tức gật đầu "Tôi hiểu rồi, Thiệu đội."

Ngoài miệng bảo hiểu, nhưng trong lòng không hiểu!

Tại sao không thể lôi kéo chào mời cao thủ Đường Môn này về? Không lẽ anh ta là spy của công hội nào? Hay là đại thần dân gian tâm cao khí ngạo khó mà lay chuyển được?

Kinh cức điểu nghĩ mãi, tới giờ cũng nghĩ không ra.

Thái sắc anh vũ nói "Có khi nào là Thiệu đội nghe được tin tức gì đó, nói như vậy là muốn nhắc nhở chúng ta?"

Kinh cức điểu nói "Cũng có thể là như vậy, dù sao Thiệu đội đứng trong giới liên minh lâu như vậy, quen biết nhiều hơn chúng ta. Hơn nữa anh ấy lại mới từ đế đô dự họp trở về, có thể là lúc họp nhận được tin tức gì đó đi… Nhưng lại không tiện nói nhiều, nên mới ám chỉ nhắc nhở chúng ta chú ý?"

Thái sắc anh vũ trầm tư suy nghĩ "Là cao thủ nào mà kinh động cả Thiệu đội nhỉ? Thân phận chắc là không phải dạng vừa…"

Kinh cức điểu nói "Chẳng lẽ là tuyển thủ chuyên nghiệp?"

Đáp án của hai người, kỳ thực đã rất gần với chân tướng…

Thái sác anh vũ nói "Tuyển thủ nào hiện tại không ưu tiên cho giải đấu chứ, làm gì có thời gian chơi game?"

Kinh cức điểu nói "Trừ khi là đã nghỉ thi đấu."

Thải sắc anh vũ nói "Tuyển thủ nghỉ thi đấu dạo gần đây hình như không có ai là Đường Môn ám khí mà.."

Kinh cức điểu gật đầu "Phải đó, hơn nữa hôm đó pk tôi thắng mà. Trình độ của tôi nếu là chơi game còn miễn cưỡng, nhưng không có khả năng thắng được tuyển thủ chuyên nghiệp. Nếu như thực sự là tuyển thủ, làm gì gà tới mức đó."

Thái sắc anh vũ đồng ý "Ừ, người này đánh phụ bản còn tàm tạm. Pk còn thua cả con gà, thấy đánh với đám kia toàn thua không?"

Sau đó, câu chuyện dần dần lệch khỏi con đường dẫn đến chân tướng càng lúc càng xa…

***

Bên kia, người nào đó vì che giấu thân phận buộc lòng phải giả vờ làm một Đường Môn ám khí, hôm nay vẫn như cũ là bại tướng dưới tay các vị hội trưởng, cười tủm tỉm cung tiễn đoàn huấn luyện viên ra về…

Sau đó, cả đám lén lút tiến vào nhóm QQ của đội thảo luận, lần này có mặt thêm một con cá.

Lưu Xuyên chỉnh sửa lại toàn bộ video ghi hình, cũng sửa lại tên theo các lưu phái rồi upload lên kho tài nguyên của nhóm, nói "Mọi người mở clip mình quay lại, sửa tên theo lưu phái cùng thời gian đi, để tiện sắp xếp nữa. Sau khi tải về chỉnh tốc độ chậm lại xem cho cẩn thận, phải nhận rõ từng kỹ năng, tập làm quen với các liên chiêu của từng lưu phái."

Mọi người đều tỏ vẻ đã hiểu.

Lưu Xuyên tiếp tục dặn "Đánh phụ bản với đánh cạnh kỹ trường là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, mọi người bây giờ chưa max cấp, nên bắt đầu luyện tập từ kỹ năng trụ cột nhất. Rảnh thì xem mấy clip thu từ góc nhìn của tôi nhiều một chút, chú ý cách thức di chuyển. Đợi khi nào mọi người nắm rõ rồi thì tôi sẽ không tự mình pk nữa, thay vào đó sẽ để các cậu tự mình pk với đám cao thủ kia, luyện tập thực chiến càng nhiều mới có lợi cho các cậu."

Lý Tưởng hưng phấn nói "Đã hiểu! Có nhiều cao thủ làm mẫu như vậy đệ tử mới phát hiện, kỹ xảo pk lúc trước của mình chẳng khác gì ếch ngồi đấy giếng!"

Ngô Trạch Văn nghiêm túc hỏi "Lần sau có thể mời một cổ sư Ngũ Độc không?"

Cá cũng hùa theo phát biểu "Đội trưởng kêu luôn một buff nha! Tui cũng muốn học thao tác buff!"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Ok, để lần tới đi."

Cả đám ngoan ngoãn tải về video, sau đó trở lại game. Lưu Xuyên cũng bấm xin vào đội ngũ của Thanh Phong Đạo Trưởng.

Thanh Phong Đạo Trưởng nhường đội trưởng lại cho Lưu Xuyên, cũng thuận tay giao dịch mấy món trang bị tím 35 cấp của Đường Môn hôm nay đánh phụ bản kiếm được.

Lưu Xuyên phát biểu tình mỉm cười trên kênh đội ngũ nói "Tiếp tục phụ bản đi, chúng ta phải nhanh chóng lên 40 cấp."

Cá ngạc nhiên hỏi "40 cấp có hoạt động gì hả?"

Lưu Xuyên nói "Có, đánh boss thế giới."

Cá tò mò hỏi "Boss thế giới? Chúng ta cũng chạy đi hóng boss thế giới hả? Công hội tranh đoạt nhiều lắm đó, chạy vô cũng chỉ làm vật hi sinh thôi à!"

Lưu Xuyên nói "Chúng ta không phải đi hóng, mà là đi kéo boss về."

Cá "…"

Lưu Xuyên nói "Thánh cá, có trọng trách giao cho cậu này, tới lúc đó Ngũ Độc sẽ kéo boss, cậu phụ trách buff máu. Ngũ Độc nhà tôi mà treo tôi sẽ cho cậu biết tay!"

Cá sợ ngây người "Tui á!!?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, chính là cậu!"

Cá "…"

Cái đội này… rốt cuộc là muốn làm gì!? Dám tham gia đoạt boss thế giới với các công hội lớn kia nữa!?

Trong nháy mắt, thánh cá cảm giác giống như trên đầu đè xuống một toà núi lớn—— quả là áp – lực – như – núi!!!

69. Quyển 2 - Chương 64: Luyện Tập Pvp

Lần này không có cao thủ trợ giúp, năm người Lưu Xuyên đánh phụ bản anh hùng có hơi vất vả chút.

Cũng may trước đó cả đội đã đánh xong 3 lượt phụ bản, mỗi người đều kiếm được vài món trang bị mới để thay, đạo trưởng, Trạch Văn với Lưu Xuyên mỗi người được một món vũ khí cùng y phục, Cá được một cái hạng liên với giới chỉ tím 35 cấp, đại sư cũng có hai món yêu đai cùng hài tử cộng chỉ số phòng ngự khá cao.

So với ngày hôm qua liên tục bị đoàn diệt, hôm nay cả đội đánh đỡ hơn nhiều lắm.

Đánh xong 2 turn cuối anh hùng, cả đội đều thăng lên 36, ngoại trừ Lưu Xuyên bởi vì bận việc mà vắng mặt mấy lần trước nên thiếu một chút kinh nghiệm, thế là cả đội lại quay trở vào đánh bản bình thường mấy lượt, rốt cuộc Lưu Xuyên cũng lên 36 cấp.

Giang Thiếu Khuynh hỏi "Anh còn 3 lượt anh hùng, có cần kiếm đội thế giới đánh luôn không?"

Lưu Xuyên cười nói "Không cần, chúng ta đi luyện khinh công đi, địa điểm: hoa mai thung Thiếu Lâm tự, lets go!!"

Lưu Xuyên mở bắt đầu đi theo đội, mọi người bấm đồng ý, đội trưởng kéo cả đội đi một đường đến hoa mai thung Thiếu Lâm Tự.

Lý Tưởng nhìn trước mặt vô số cọc hoa mai chồng chéo đan xen, có hơi kinh ngạc, lại có chút hổ thẹn cực kỳ "Tui làm nhiệm vụ môn phái Thiếu Lâm đó giờ, vậy mà không biết Thiếu Lâm Tự có chỗ như vậy…."

Lưu Xuyên nói "Nhiệm vụ khiêu chiến hoa mai cọc của Thiếu Lâm hình như 60 mới có, chưa gặp cũng bình thường. Trong game có rất nhiều chỗ như vầy, đợi khi nào tất cả nhảy được hoa mai thung, chúng ta thay chỗ khác, đi nhảy loạn thạch trận ở Hoang mạc Tây Vực."

Ngô Trạch Văn nghe vậy, lập tức cảm thấy hứng thú "Loạn thạch trận? Là nơi như thế nào? Cũng là chỗ luyện khinh công à?"

Giang Thiếu Khuynh lên tiếng giải thích "Loạn thạch trận khó hơn hoa mai thung, hoa mai thung là những cái cọc cố định một chỗ, còn loạn thạch trận lại từ vô số thạch đầu đan xen cao thấp, bừa bãi không có thứ tự, lại thêm bên khu vực đó có bão cát rất lớn, thường xuyên xảy ra gió lốc, khiến loạn thạch trận di động cùng biến hoá, góc nhìn của người chơi cũng sẽ thay đổi theo."

Ngô Trạch Văn càng nghe càng hứng thú "Một loại mê cung dã ngoại sao?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Đúng vậy, không những thử thách thao tác, còn khảo nghiệm cách điều chỉnh góc nhìn của người chơi. Khiêu chiến khinh công loạn thạch trận khó gấp mấy lần hoa mai thung."

Lưu Xuyên điều khiển nhân vật bước đến trước cọc gỗ đầu tiên rồi dừng lại, nói "Ok, giờ chúng ta bắt đầu luyện hoa mai thung đi."

Vừa dứt lời, Đường Môn liền dùng khinh công bay thẳng lên cọc gỗ đầu tiên.

Thanh Phong Đạo Trưởng cũng bật thê vân tung nhảy lên theo sau, điểm đáp chuẩn xác trên mặt cọc.

Ngô Trạch Văn là người thứ ba nhảy lên, từ sau lần Đường Môn chỉ dạy riêng cho cậu lần đó, mỗi ngày cậu đều dành ra một chút thời gian đến chỗ này tập khinh công, trong thời gian ngắn tiến bộ cực kỳ thần tốc, đã có thể nhảy hết toàn bộ bốn mươi chín cái cọc chỉ trong 5 phút.

Lý Tưởng chơi Võ Lâm lâu như vậy, thao tác khinh công xem như tàm tạm, là người nhảy lên thứ tư.

Tất cả mọi người cứ ngỡ là thánh Cá mới vào đội sẽ không khinh công được, nhưng không ngờ vị này cũng nhảy lên rất chính xác.

Lưu Xuyên kinh ngạc "Cá, cậu có chuyên môn luyện khinh công à?"

Cá đứng trên cọc gỗ thành thật trả lời "Hồi trước tui chơi mấy game kia game nào cũng có khinh công mà, nên thao tác cơ bản tui cũng biết chứ bộ! Nhưng mà game này nhiều động tác khinh công quá, tui chưa nắm rõ cách nối tiếp như thế nào."

Lưu Xuyên nói "Vậy để tôi làm mẫu cho cậu một lần, tôi sẽ vừa khinh công vừa thuyết minh kỹ năng sử dụng, xem rồi học theo."

Cá lập tức hưng phấn nói "Ok!"

Lưu Xuyên bắt đầu khinh công từ cọc gỗ đầu tiên, còn cố ý làm thật chậm để làm mẫu cho cả bọn, bay được một cái liền dừng lại một chút để giải thích, ngoại trừ đạo trưởng với Ngô Trạch Văn đã nắm rõ ra, Lý Tưởng với cá đều chăm chú lắng nghe, cũng bắt chước học theo.

Hai người cũng thuộc dạng học tập nhanh, mới bắt đầu có mấy lần bị té nhào xuống đất, nhưng tập vài lượt liền bắt đầu tiến bộ.

Giang Thiếu Khuynh tự nhiên là không cần tập luyện, Lưu Xuyên nhìn thấy đạo trưởng bay một vòng hoa mai thung hết sức thoải mái, mới nhịn không được tư tán gẫu nói "Đạo trưởng, phần tri thức cơ bản của anh đúng là rất vững. Lúc trước còn ở chiến đội kia chắc là anh tốn rất nhiều thời gian để luyện khinh công phải không?"

Giang Thiếu Khuynh nói "Ừm, mỗi ngày tôi dành ít nhất ba giờ để luyện dùng khinh công di chuyển."

Lưu Xuyên nghe vậy bất giác cảm khái trong lòng.

Người ngoài nhìn vào tuyển thủ chuyên nghiệp chỉ thấy mặt vinh quang của họ, nhưng trên thực tế, bọn họ phải âm thầm trả giá cho vinh quang ấy bằng sự nỗ lực gấp mấy lần, thậm chí hàng chục lần so với những người chơi game bình thường khác.

Từ sáng tới tối đều phải đối mặt với máy tính, hết lần này tới lần khác lặp lại cùng một thao tác, nhảy tới nhảy lui một chỗ hàng chục lần có lẽ không cảm giác được gì, nhưng nếu một trăm lần thì sao? Hay một ngàn lần thì sao? Còn phải là mỗi ngày đều như vậy…

Nếu không có nghị lực cùng kiên nhẫn, đừng mong có thể trở thành tuyển thủ chuyên nghiệp.

Dù cho là Lưu Xuyên, được liên minh xưng thần đi chăng nữa cũng không ngoại lệ, lúc trước anh cũng phải đạp từng bước từng bước một trên con đường vất vả này, nắm rõ các tri thức cơ bản là điều kiện tất yếu buộc phải có đối với những ai muốn trở thành tuyển thủ vĩ đại, chỉ có bảo đảm nắm chắc các điều cơ bản nhất, mới có thể đảm bảo hình thành phản ứng nhanh nhẹn tựa như phản xạ có điều kiện trong những trận chiến chân chính.

Tri thức trụ cột của đạo trưởng vô cùng vững chắc, chứng tỏ trong thời gian còn ở huấn luyện doanh, anh ta vô cùng chăm chỉ lại chịu khó.

Cả đám luyện khinh công ở hoa mai thung gần cả giờ, bởi vì có đội hữu ở bên cạnh, nên vừa tán gẫu vừa luyện tập nên cũng không cảm thấy buồn chán lắm.

Thánh cá quả thực rất có thiên phú, được Lưu Xuyên chỉ dạy một lần liền hiểu được.

Mới bắt đầu còn té lên té xuống, nhưng thành công nhảy qua hết một lần rồi thì mấy lần tiếp theo liền thông thuận vô cùng.

Cá vừa nhảy vừa vui vẻ nói "Hoá ra là như vậy! Game này khinh công vui dễ sợ luôn!"

Giang Thiếu Khuynh nhịn không được mật cho Lưu Xuyên "Tên Cá này ngộ tính rất khá nhỉ."

Lưu Xuyên vui mừng nói "Tốc độ tay mau, nhưng ý thức quá loạn đi, cũng may bây giờ chỉ mới 30 cấp, chưa hình thành tư tưởng riêng. Nếu dắt cậu ta theo chúng ta cùng thăng cấp, cũng từ từ bồi dưỡng ý thức cho cậu ta, đợi tới về sau chắc chắn sẽ rất lợi hại, dù sao cậu ta cũng có sẵn trụ cột rồi."

Giang Thiếu Khuynh suy nghĩ, nói "Mới nãy anh vừa nhảy vừa dán khinh công giảng cho cậu ta, là muốn buộc cậu ta quên đi khinh công của các game đã từng chơi, học lại từ đầu?"

Lưu Xuyên mỉm cười "Ừ, tẩy não phải tiến hành từ từ, vẫn còn kịp."

Hai người đang tán gẫu, đột nhiên thấy tin tức thông báo của hệ thống——

Hảo hữu của ngài [Thất Dạ Tuyết] đã lên mạng.

***

Thấy tin này, Lý Tưởng hai mắt lập tức sáng rực, nhanh chóng gửi lời mời vào đội sang.

Tần Dạ rất là bất đắc dĩ, vừa lên mạng liền thấy đại sư mời tổ đội, muốn thành thói quen luôn rồi…

Tốc độ mời vào đội của đại sư, cơ hồ nhanh ngang ngửa với lời chào lên mạng của hệ thống.

Tần Dạ lựa chọn đồng ý, vào đội mới phát hiện trong đội đã có sẵn 5 người, thêm mình vào nữa liền thành 6, vừa vặn full một cái đội.

Đây là lần đầu tiên từ hồi Lưu Xuyên chơi game lại lập được cái đội có đủ 6 người phe mình.

Lý Tưởng nhanh chóng nói trên kênh đội "Dạ Dạ sao trễ vậy còn onl, lại mất ngủ sao?"

Tần Dạ nói "Về phòng mở máy tính, cảm thấy hơi chán nên lên xem thử. Sao rồi, mọi người lại có đội hữu mới à? Cá Bơi này là?"

Lưu Xuyên mỉm cười giới thiệu "Đây là buff mà đội mới lụm được."

Cá thấy người mới vào cũng là Nga My, cùng là đồng môn nên có cảm giác thân thiết, liền chào hỏi "Tui là buff mới của đội, xin chiếu cố nhiều hơn!"

Lưu Xuyên nói "Dạ Dạ qua đây chỉ cho Cá vài chiêu đi, tên này chưa nắm chắc được cách buff máu của Nga My."

Tần Dạ nghe vậy liền chạy đi tới chỗ hoa mai thung.

Lý Tưởng khinh công bay xuống, ân cần hỏi "Dạ Dạ để tui đón bạn!"

Lý Tưởng cứ ngỡ là hoa mai thung khó nhảy như vậy, Dạ Dạ kiểu gì cũng té chỏng vó cho mà coi, nên tính dùng kỹ năng long trảo thủ, rồi vừa nhảy vừa kéo lôi Dạ Dạ lên cái cọc cao nhất cuối cùng. Kết quả, Lý

Tưởng chưa kịp nhảy xuống "rước", Tần Dạ đã nhún người nhảy lên, tiếp nối với khinh công nhảy tầng liên tục, một hơi nhảy thẳng tới chỗ của đám người Lưu Xuyên đang đứng. Mà thời gian nhảy từ cọc đầu tiên đến cuối cùng, tốn chưa tới 3 phút.

Lý Tưởng "…"

Người này! Không phải là tân thủ sao? Không phải hôm trước nhảy núi cũng té chết sao? Sao tự dưng trở nên lợi hại như vậy?

Chẳng lẽ… máy tính bên kia đổi người chơi rồi!

Lưu Xuyên thấy Tần Dạ đến chỗ mình, liền nói "Vậy đi, bây giờ chúng ta chia ra hai tổ luận bàn, đánh thử một lần 3v3. Đại sư, Dạ Dạ với Cá một đội. Tôi, đạo trưởng với Ngũ Độc một đội, Cá cậu lo buff máu cho hai người họ."

Tần Dạ hỏi "Đánh không chiến trên hoa mai thung này à?"

Lưu Xuyên nghe vậy đổ mồ hôi…

Tần đại thần, cậu đánh giá mấy tên gà mờ này cao quá rồi! Bọn họ ngay cả đi còn chưa vững nữa, nói gì đến không chiến… Bảo đảm vừa bắt đầu là cả đám thi nhau té chết cho xem.

Lưu Xuyên nói "Không đánh không chiến, xuống hết đi, tìm chỗ trống rồi đánh."

Tần Dạ gật đầu, thả người nhảy xuống trước.

Lưu Xuyên tự mình rời khỏi đội, lại mời Trạch Văn với đạo trưởng vào đội mới, bên đội của Tần Dạ vẫn giữ nguyên, như vậy tính ra đội Tần Dạ là 2dps thêm buff, đối chiến với đội Lưu Xuyên 3dps.

Bên Lưu Xuyên đánh bảo đảm là cao hơn bên Tần Dạ, Đường Môn Ngũ Độc là hai chức nghiệp đánh viễn trình, thêm một đạo trưởng khống chế, phần thắng thoạt nhìn có vẻ khả quan hơn. Nhưng bên Tần Da lại là đội hình chuẩn, đại sư phụ trách tank, máu nhiều lại phòng cao rất khó đánh chết, thêm vào đó là Tần Dạ thích khách với lối tấn công sắc bén, bạo kích cực kỳ cao, đội lại còn có cả buff, kỳ thực đội hình như vậy thích hợp nhất là chiến thuật đánh kéo dài, bởi vì đối phương bị đánh mất máu không ai buff, còn bên đây có buff thêm máu.

3v3 như vậy, muốn thắng thì hai bên nhất định phải tìm ra điểm đột phá.

Bên phía Lưu Xuyên cơ hồ là thống nhất ý tưởng, đầu tiên là giết Tần Dạ trước. Buff có tank bảo vệ, hơn nữa tự mình cũng có nhiều kỹ năng giữ mạng, trong thời gian ngắn khó mà đánh chết được, nếu khống chế buff giết Tần Dạ, dps vừa chết thì đội chỉ còn lại 1 tank 1 buff, chỉ có nước đi chơi với dế…

Mà bên này Tần Dạ rắc rối hơn, khi gặp đội đối địch toàn là dps thì chỉ mỗi việc lựa chọn đánh người nào trước thôi cũng đủ để cả bọn tranh cãi một trận, những lúc như vậy có một chỉ huy giỏi là vô cùng quan trọng.

Một trận đối chiến 3v3 nho nhỏ thôi, nhưng lại phải suy xét đến rất nhiều nhân tố, phức tạp hơn đánh phụ bản nhiều lắm.

Tần Dạ thấy Lưu Xuyên chia tổ như vậy, liền hiểu được dụng ý của người này, mới mật cho Lưu Xuyên hỏi "Tính luyện kỹ thuật buff?"

Lưu Xuyên nói "Đúng vậy, bên tôi không nhường đâu, cậu cũng nên dốc toàn lực đánh. Cố gắng tạo áp lực cho Cá càng lớn càng tốt, để xem cậu ta có thể phát huy như thế nào."

Tần Dạ "Ok."

Hai bên phân chia xong tổ, Lưu Xuyên với Giang Thiếu Khuynh thống nhất chiến thuật, cũng căn dặn Ngô Trạch Văn "Tập trung đánh Thất Dạ Tuyết!"

Bên kia Tần Dạ cũng ra lệnh chỉ huy "Đại sư lên trước chặn sát thương, Cá lo buff máu cho tôi, tôi giết Ngũ Độc trước!"

Mặc dù chỉ là một hồi huấn luyện nho nhỏ giữa bạn bè với nhau, nhưng mọi người ai nấy đều thật lòng, không khí vô cùng căng thẳng ngay từ đầu trận chiến!

Tần Dạ tính cách yêu thích dứt khoát gọn gàng, đã bắt đầu liền lập tức tiến vào trạng thái chuyên chú, tự cho mình buff tăng công kích bị động của Nga My rồi dùng khinh công xông đến!

Lý Tưởng ở bên cạnh phối hợp bảo hộ Nga My, cũng cho Tần Dạ một cái kim chung tráo, trên người Tần Dạ lập tức tản ra một lớp ánh sáng vàng nhạt. Kim chung tráo, kỹ năng Thiếu Lâm phật, thay đội hữu hấp thụ tất cả những thương tổn, kéo dài liên tục 8 giây. Nói cách khác, trong khoảng thời gian 8 giây này, tất cả những sát thương mà Tần Dạ nhận đều sẽ chuyển qua Thiếu Lâm! Xứng đáng là bao cát bảo tiêu hộ thân!

Cá bên này cũng điên cuồng nhấn phím chồng thanh tâm chú cho Thiếu Lâm, cũng sẵn tiện chồng cho Tần Dạ vài tầng.

Ngô Trạch Văn tháy Nga My xông tới tung nhiếp hồn trảo, nhất thời trở nên khẩn trương, lòng bàn tay rịn ướt mồ hôi. Chung quy cậu vẫn còn là tân thủ, số lần pk ít ỏi tới đáng thương, đánh người khác chưa chắc đã thắng, huống hồ gì lúc này đối mặt lại là cao thủ như Tần Dạ. Tốc độ ra tay của Tần Dạ chớp nhoáng cực nhanh, tạo cho đối thủ cảm giác áp bách vô cùng. Trong nháy mắt trên người Ngũ Độc đã bị bạch cốt trảo cào dính vài tầng debuff xuất huyết.

Lưu Xuyên lập tức đánh chữ “Ra sau lưng!”

Ngô Trạch Văn hiểu được, dùng khinh công bay ra sau lưng Đường Môn, cũng triệu hồi thiềm thừ ra hiến tế, phòng ngự lập tức tăng lên 400%!

Nhưng mà Tần Dạ nhất quyết không chịu bỏ qua Ngũ Độc, dù cho là cao thủ hàng đầu liên minh, bị Tần Dạ truy kích cũng rất ít người có thể thoát được, hơn nữa Nga My trảo tự tăng tốc độ di chuyển của bản thân, Tần Dạ lướt tới vài ba cái, lập tức đuổi kịp Ngũ Độc, trên tay lại tung ra liên chiêu!

Bên này Lưu Xuyên đồng thời phóng ra ba loại ám khí của Đường Môn, độc châm, ngân đinh, phi tiêu, tất cả đều hướng về phía Cá!

Cá thấy vậy nhất thời kinh hoảng, lập tức luống cuống tay chân tự buff máu cho mình, không ngờ lại bị đạo trưởng bất ngờ cắm xuống chân vài cái trận pháp, lưỡng nghi trận giảm tốc độ cùng giảm 50% phòng ngự, tu hành trận giúp tăng tốc hồi mp cùng tăng hiệu quả bạo kích, tứ tượng trận tăng tỷ lệ trúng đích cùng với tỷ lệ bạo kích.

Lưu Xuyên có trận pháp phụ trợ, công kích tăng lên gấp đôi!

Mà Cá cũng đồng thời bị trận pháp ảnh hưởng, phòng ngự giảm đi 50%!

Trong 10 giây, cậu dám giết Ngũ Độc của tôi, tôi liền giết buff của cậu!

Với các cao thủ đẳng cấp như Lưu Xuyên cùng Tần Dạ, muốn giết ai đó trong nháy mắt tuyệt đối không nói chơi. Trong 10 giây mới nãy thôi, tốc độ ra tay của hai người khẳng định bùng nổ vượt quá 500. Ám khí liên phát của Lưu Xuyên phóng ra không khác gì thiên nữ tán hoa, rậm rạp che phủ làm người ta không thấy rõ, mà bạch cốt trảo của Tần Dạ lại sắc bén đến kinh người, Giang Thiếu Khuynh đứng cạnh nhìn thôi mà kinh sợ, hai người này chỉ đánh một trận giao hữu thôi cũng thật lòng như vậy, đủ chứng tỏ Lưu Xuyên coi trọng các đội hữu tương lai của mình đến cỡ nào!

Ngũ Độc ngã xuống, màn hình của Cá cũng biến thành đen trắng.

Song phương hoàn thành 1 mạng đổi 1 mạng.

Lưu Xuyên lập tức chuyển sang đánh Lý Tưởng, còn Tần Dạ lại xoay người tấn công đạo trưởng!

Đạo trưởng kỹ năng chuyên về khống chế, tự nhiên không có khả năng đánh lại đối thủ như Nga My trảo, hơn nữa bên đây không có buff, máu của đạo trưởng nháy mắt tuột chỉ còn phân nữa. Mà Lưu Xuyên hiện tại đang chơi ám khí, ám khí Đường Môn không có kỹ năng khống chế, không giống như khôi lỗi sư có thể dùng con rối khoá chân Tần Dạ, cho nên cũng bất chấp Tần Dạ đánh đạo trưởng, liên tục phóng ám khí công kích Thiếu Lâm

Lý Tưởng tuy là máu nhiều phòng cao, chịu đánh tốt, đáng tiếc gặp phải đối thủ lợi hại như Lưu Xuyên. Bên kia đạo trưởng ngã xuống không bao lâu, Lý Tưởng cũng nối gót úp mặt, lại lần nữa 1 đổi 1.

Hai bên đều chết hết hai người, còn lại Lưu Xuyên với Tần Dạ 1v1.

Tần Dạ nãy giờ liều mình xông tới bên địch, một mình giết hai người, mất không ít máu, còn Lưu Xuyên lại vì từ đầu tới đuôi không bị ai đánh, máu vẫn còn đầy nhóc!

Ai thua ai thắng, quá rõ ràng.

Cơ mà Lưu Xuyên cũng nếm không ít đòn trước khi thắng Tần Dạ, hơn nữa còn phải tập trung tinh thần đánh với cậu ta, người này cho dù gần chết nhưng ra đòn vẫn vô cùng sắc bén, không chút sợ sệt, giống như dù có chết cũng phải chết trong anh dũng…

***

Lưu Xuyên đánh bại Tần Dạ, có chút bất đắc dĩ nói "Có cần liều mạng vậy không… Máu tàn còn hăng như vậy."

Tần Dạ nói "Chính cậu bảo không nhường."

Lưu Xuyên bật cười, gõ lên kênh phụ cận "Vào đội lại đi, chúng ta tổng kết."

Cả đám lại hợp thành một đội, Cá lúc nãy bị giết trong nháy mắt thương tâm vô cùng, nói "Xin lỗi xin lỗi, tui buff máu hổng nổi, đội trưởng đánh rát quá hà…"

Tần Dạ nói thẳng "Mới bắt đầu cậu nên tự chồng thanh tâm chú cho mình, đừng chỉ lo buff cho đồng đội. Trong đoàn chiến thì chuyện một buff nên làm là tự giữ mạng sống, mình sống mới giúp đồng đội sống sót. Dù là cố đến cỡ nào thì cũng sẽ có lúc lo không xuể, tới chừng đó cậu phải tự quyết định lo ai mà bỏ ai."

Cá nghe vậy sửng sốt…

Buff ưu tiên là giữ mạng mình, buff máu cũng phải xem nên buff ai bỏ ai, những đạo lý này bản thân biết rõ, nhưng đến lúc thực chiến thì suy nghĩ luôn chạy không kịp tốc độ tay, cuối cùng thành ra ấn loạn cả lên.

Tần Dạ tiếp tục nói "Mới đầu đại sư buff kim chung tráo cho tôi, cậu phải ý thức được là phe địch sẽ chuyển qua đánh mình, hẳn là lên lưu lại ngư chu xướng vãng để giữ mạng."

Cá xấu hổ nói "Tui thấy họ tập trung đánh bạn, nên cứ tưởng họ muốn giết bạn…"

Tần Dạ nói "Cho nên phải biết tuỳ cơ ứng biến, đừng vội dùng những kỹ năng lớn, phải giữ lại phòng trường hợp khẩn cấp mà dùng."

Cá lập tức gật đầu "Biết rồi!"

Tần Dạ lại nói tiếp "Cả đại sư nữa, cậu cho tôi kim chung tráo không đúng thời điểm chút nào. Kỹ năng kim chung tráo là thay đội hữu hấp thụ thương tổn, ở thời khắc mấu chốt mới nên dùng tới, tỷ như khi đội hữu bị đánh đến hấp hối thì cậu quăng qua cho nó một cái, có thể giúp nó giữ mạng. Vừa mới vào cậu đã ném kim chung tráo cho tôi, bên địch chỉ cần IQ bình thường cũng sẽ biết né không đánh tôi, vậy coi như phí cái kim chung tráo rồi, hiểu chưa?"

Lý Tưởng "…"

Bị bà xã nhà mình mắng thẳng vào mặt như vậy, Lý Tưởng xấu hổ đến đỏ cả mặt, gãi đầu nói "Khụ khụ, tại chưa từng đánh đoàn chiến bằng phật Thiếu Lâm, với lại muốn bảo vệ bà xã…"

Tần Dạ thân là đội phó chiến đội Trường An, sau mỗi trận thi đấu anh đều sẽ rút ra sai lầm phê bình giáo huấn đám đội hữu của mình, cũng đã thành thói quen.

Có câu, quen rồi liền thành đương nhiên, Lưu Xuyên bảo mọi người tập trung tổng kết, Tần Dạ cũng theo thói quen bắt đầu phân tích các sai lầm mới nãy.

Sau khi nói xong mới nhận ra, bản thân giống như quá mức tích cực rồi… Lại đi tranh cãi với đám tân thủ như vầy… Đúng là muốn thành bệnh nghề nghiệp!

Lưu Xuyên cũng mỉm cười nói "Dạ Dạ phân tích không sai, bên này tôi cũng muốn nói một chút về Ngũ Độc, trận đấu bắt đầu lẽ ra cậu không nên xông tới trước như vậy, bị tập kích đánh chết trước tiên hoàn toàn là do bản thân cậu sai lầm, lúc đánh đoàn chiến thì vị trí đứng đâu cũng rất quan trọng. Bên đội 3 người chúng ta không có vị trí chắn đầu, mà cậu lại không biết phải đứng thế nào. Về sau đoàn chiến ở cạnh kỹ trường sẽ có phân chia vị trí, bình thường là đại sư chắn đầu, cận chiến đứng thứ hai, sau cùng mới là viễn trình. Nhớ kỹ phải luôn đứng sau lưng tôi, cố gắng tránh né đối thủ, chơi diều từ xa mới là phong cách của viễn trình chúng ta."

Ngô Trạch Văn đỏ bừng lỗ tai, thật lòng nói "Tôi biết rồi."

Lưu Xuyên còn nói "Tôi cũng muốn khen đạo trưởng một chút, đạo trưởng đánh rất tốt, trận pháp cắm vừa đúng chỗ, hơn nữa trước khi chết cũng giúp tôi rút máu Tần Dạ, coi như là trải đường cho chiến thắng cuối cùng của tôi, ý thức lẫn khả năng phán đoán cục diện đều vô cùng tốt."

Được Xuyên đội khen ngợi, Giang Thiếu Khuynh cũng cảm thấy trong lòng kích động, cảm giác chơi phụ trợ cũng rất tốt.

Lúc nãy anh quả thực là nhìn ra được tư duy chiến thuật của Lưu Xuyên, muốn dùng 1 đổi 1 lần lượt, cuối cùng một mình đối chiến với Tần Dạ.

Cho nên ngay khi thấy Lưu Xuyên tấn công Thiếu Lâm, liền lập tức sử dụng trận pháp đối chiến với Tần Dạ, để khi còn lại Tần Dạ và Lưu Xuyên 1v1 thì, Tần Dạ chỉ còn lại máu tàn, trên người còn dính những debuff giảm phòng ngự do trận pháp gây ra. Lưu Xuyên cũng nhờ vậy mà chiến thắng nhẹ nhàng hơn.

Lý Tưởng phát một đống biểu tình đoá hoa trên kênh đội "Dạ Dạ lợi hại ghê! Còn tưởng bà xã là tân thủ nữa, hoá ra là thâm tàng bất lộ! Mấy hôm trước khinh công còn té núi chết, hôm nay lại khiến người khác nhìn với cặp mắt khác xưa, nãy giờ tui còn đang nghi không biết phải bên kia đổi người điều khiển không nữa!"

Tần Dạ "…"

Tôi té núi là do cậu ăn nói rất xuẩn, trượt tay mới té được không!?

Lý Tưởng hưng phấn nói tiếp "Lại đánh thêm một trận nữa đi?"

Lưu Xuyên cười nói "Mới chỉ là 3v3 mà các cậu còn luống cuống tay chân, đánh bậy đánh bạ như vậy, còn đòi đánh nữa? Về luyện kỹ thuật lại đi, kiếm cọc gỗ mà tập liên chiêu. À thánh cá, sang đây 1v1 với tôi, tôi đánh, cậu chỉ đứng buff máu cho mình, xem có thể duy trì được bao lâu."

Thánh cá nghe vậy liền cụp đuôi ủ rũ, ngoan ngoãn đi đến trước mặt đội trưởng, cũng chuẩn bị tâm lý bị đội trưởng hành hạ tới chết…

Giải thích một chút

+ Các tên gọi thường thấy (tớ sẽ không việt hoá mấy cái này, lỡ mà nó có kèm tên sẽ rất phiền nên tớ giữ nguyên hán việt gốc)

Vũ khí: vũ khí (==")

Mão tử: nón

Y phục: phần áo trên

Khố tử: phần quần dưới

Hài tử: giày

Yêu đai: đai lưng

Hộ thủ: găng bảo vệ tay

Hạng liên: dây chiền – –

Giới chỉ: nhẫn

Yêu truỵ: một dạng trang sức lưng, đại khái giống như ngọc bội

70. Quyển 2 - Chương 65: Huấn Luyện Tập Trung

Cá chỉ kiên trì được 20 giây dưới tay Lưu Xuyên liền ngậm ngùi hi sinh, tốc độ hồi máu không theo kịp tốc độ gây sát thương, Lưu Xuyên dùng tốc độ cực nhanh để dồn đòn tạo sát thương rất cao, Cá phát hiện là mình kéo máu không nổi.

Tần Dạ rất kiên nhẫn hướng dẫn "Nga My có rất nhiều kỹ năng bị động, cậu thử nhìn kỹ lại xem. Tỷ như dưới 50% máu mà tự buff nhạc dương tam tuý có thể giúp hiệu quả thanh tâm chú trên người lập tức có hiệu lực. Ngư chu xướng vãn ngoại trừ hồi máu còn có cộng thêm giảm 40% sát thương phải gánh chịu. Những hiệu quả ẩn này cậu phải thuộc nằm lòng. Lên 50 cấp sẽ học được phong thu từ, là kỹ năng chủ động giảm 50% sát thương. Kỹ năng bình sa lạc nhạn dùng cho cả ba lưu phái có thể dùng ngắt đối phương vận công. Kỹ năng Nga My rất nhiều, lúc thi đấu thì cần phải tuỳ cơ ứng biến. Nếu như đã có hứng thú với PVP, cậu phải đánh ít nhất bảy tám trăm trận mới có thể thoát khỏi hàng ngũ tân thủ."

Cá thực lòng gật đầu cảm ơn "Ừm, đã hiểu! Cảm ơn sư tỷ!"

Bởi vì cùng là đồng môn, xưng hô sư tỷ sẽ cảm thấy thân thiết hơn. Nhưng Cá của chúng ta lại không nghĩ tới, độc tỷ mà hồi bữa cậu gọi là một tên nhân yêu, "sư tỷ" Nga My mà hôm nay gặp phải cũng là nam nhân…

Tần Dạ liếc nhìn đại sư cọ đứng bên cạnh mình, thuận miệng chỉ đạo một chút "Đại sư, nếu đã quyết định theo Thiếu Lâm phật vậy cậu đi xem clip thi đấu của chiến dội Trường An đi, trong giới liên minh hiếm gặp tuyển thủ chơi Thiếu Lâm phật, nhưng trong chiến đội Trường An có một tuyển thủ theo lưu phái này, trình độ cũng xem như hàng đầu, ID là Hân nhiên tự đắc.

Lý Tưởng nói "Tui biết nè! Tui quen thuộc nhất là Trường An mà, tui là fan cứng của nữ thần Dạ Sắc nè, siêu thích Dạ Sắc luôn!"

Tần Dạ "..."

Fan của nữ thần Dạ Sắc?

Nghe câu này, Tần Dạ rất muốn túm tên này lại đánh cho một trận bờm đầu.

Lưu Xuyên cười nói "Dạ Dạ có muốn thử pk vài trận 1v1 với đại sư không?"

Tần Dạ vẻ mặt bình tĩnh trả lời "Ok, tôi sẽ không nương tay, ăn hành đừng khóc."

Lý Tưởng cũng phát cái mặt tươi cười "Không sao cả! Cứ hành tui đi, coi như giúp tui tiến bộ!"

Tần Dạ lập tức mở hình thức luận bàn xông tới, Lý Tưởng bị rượt chạy toé khói... Cơ hồ có thể dùng "vắt chân lên cổ mà chạy" để hình dung.

Ngô Trạch Văn cũng nghiêm túc nói "Đạo trưởng, chúng ta pk thử không?"

Đạo trưởng nghe vậy cũng mở luận bàn, cùng Ngô Trạch Văn đứng một góc so chiêu.

Lưu Xuyên bên này cũng không nương tay tiếp tục giết Cá, Cá bị giết chết đến quằn quại khóc thành dòng sông, được cái là thao tác buff máu ngày càng quen thuộc hơn.

Từ 20 giây liền gục ban đầu dần dần đã tăng lên 25 giây.

Chống đỡ thêm những 5 giây, thực sự rất tiến bộ!

***

Cả đám làm ầm ĩ đánh nhau như vậy mãi cho đến 12 giờ đêm, Lưu Xuyên mới nói trên kênh đội ngũ "Ok mọi người, nên nghỉ ngơi."

Trạch Văn với Lý Tưởng lần lượt rời mạng, đạo trưởng với Cá thời gian lên mạng có phần giống nhau, đều online thêm một lát nữa mới nghỉ.

Trước lúc rời mạng, Lưu Xuyên có tư tán gẫu với Tần Dạ "Hôm nay sao tự dưng lại lên? Đừng bảo là lại cãi nhau với Dương Kiếm à?"

Tần Dạ nói "Không phải, về phòng rồi nhưng chưa muốn ngủ, nên mới vào game chơi một lát thôi."

Lưu Xuyên ngừng một chút, lại nói "Phải rồi, bên Võng Thông cũng có một đội phá kỷ lục Danh Kiếm Các, nhớ không?"

Tần Dạ nói "Nhớ, làm sao vậy?"

Lưu Xuyên nói "Đội ngũ bên kia cũng không vừa đâu, là tập thể chiến đội FTD bên Thần Tích chuyển sang bên đây, đội trưởng của họ là Lão Miêu, lúc trước tôi từng gặp anh ta ở giải lớn T.G.A, có nhắc với cậu một lần rồi, tốc độ tay của anh ta cực nhanh, theo class triệu hoán sư, còn nhớ không?"

Tần Dạ nghĩ một lát, rốt cuộc mới lục lọi được từ trong trí nhớ một đoàn bóng dáng mơ hồ "Hình như còn chút ấn tượng, có phải cái cậu Lão Miêu da đen cao cao không?"

Lưu Xuyên cười nói "Chính hắn, anh ta dẫn cả chiến đội chuyển game, nên bên tôi phải đẩy nhanh tốc độ thành lập chiến đội. Tôi tính bước đầu gầy dựng chiến đội trước kỳ nghỉ đông ăn tết năm nay, tôi nhớ hợp đồng của cậu đến nghỉ đông này là hết kỳ mà đúng không? Tới lúc đó chúng ta gặp nhau thương lượng, nếu như cậu còn chưa quyết định chuyển đi đâu, vậy gia nhập đội của tôi đi."

Tần Dạ nói "Ừ, tới đó rồi tính đi."

Lưu Xuyên nói "Vậy tôi out trước, cậu cũng đi ngủ sớm chút đi, ngủ ngon."

Tần Dạ nói "88"

Lưu Xuyên rời mạng rồi, Tần Dạ cũng tắt máy tính, nằm bệt trên giường, trong lòng có chút mâu thuẫn.

Hôm nay quản lý chiến đội có gặp riêng anh, chủ động yêu cầu Tần Dạ ký gia hạn với chiến đội, còn đưa cho anh xem trước hợp đồng gia hạn, điều kiện rất tốt, lương năm cùng tiền thưởng đều tăng lên rất nhiều. Thật lòng mà nói thì Tần Dạ đã ở Trường An ngay từ những ngày đầu chiến đội thành lập, phòng ký túc xá này ở cũng đã muốn năm năm, bảo anh phải rời bỏ anh cũng không nỡ. Nhưng mà bảo anh thoái nhượng, bỏ mặc quan niệm của mình để phối hợp với Dương Kiếm, Tần Dạ lại làm không được.

Tiếp tục ở lại Trường An, sẽ khiến cho mâu thuẫn nội bộ của chiến đội càng lúc càng lớn, chẳng lợi ích gì cả. Điều duy nhất mà anh có thể làm là tranh thủ thời gian trước lúc mình rời đi, toàn lực giải quyết các vấn đề trong đội, để đội ngũ dưới sự dẫn dắt của Dương Kiếm có thể tiếp tục bước đi về phía trước.

Chiến đội Trường An lúc này rối loạn vô cùng, Tần Dạ mỗi ngày phải đối mặt với vô số vấn đề, bận đến không kịp thở.

Nhưng đêm nay cùng đám người Lưu Xuyên đánh một trận 3v3 thôi, chỉ là đánh chơi thôi, nhưng lại khiến Tần Dạ thoải mái vô cùng.

Quả nhiên, là do đội hữu không giống nhau sao… Cùng một game, nhưng chơi cùng những người khác nhau, tâm trạng cũng sẽ hoàn toàn khác nhau…

***

Chiều hôm sau, đám người Lưu Xuyên lục tục lên mạng, ai nấy đều tự giác tập trung ở cổng vào Thập Bát La Hán Trận.

Lý Tưởng thấy bảng đội ngũ trống một vị trí, có chút thất vọng hỏi "Hôm nay Dạ Dạ không onl hả?"

Lưu Xuyên nói "Dạo này cậu ta bận rộn lắm, sẽ không onl thường xuyên được."

Lý Tưởng nói "Ài, đội có năm người cứ cảm thấy thiếu thiếu sao đó, cảm giác có thêm Dạ Dạ thì đội ngũ mình mới đầy đủ hoàn chỉnh."

Lưu Xuyên cười nói "Sao đấy? Nhớ người ta à?"

Lý Tưởng nói "Không phải, chỉ là cảm thấy đấu pháp của Dạ Dạ có hơi giống Dạ Sắc, rất sắc bén. Đệ tử muốn nhờ bạn ấy hành mình thêm mấy trận nữa, đề cao trình độ của mình."

Lưu Xuyên nghe mà bó tay "Bị hành tới nghiện à?"

Tối qua Lý Tưởng chủ động muốn ăn hành, Tần Dạ cũng không khách khí ra tay giết chết cậu ta cả chục lần, giết tới Lý Tưởng suýt chút cuộc sống không thể tự gánh vác.

Vậy mà vị này lại hoàn toàn chẳng tức giận, ngược lại còn vô cùng cao hứng, không thấy hôm nay Tần Dạ không onl cậu ta thất vọng lồ lộ như vậy sao.

Cơ mà cũng đúng, mỗi vị đại sư sắc bén đều là từ nồi hành bò ra, bị hành càng nhiều thì tiến bộ càng mau, Lý Tưởng có thể suy nghĩ rõ ràng được như vậy âu cũng là chuyện tốt.

Lưu Xuyên cười nói "Muốn pk chứ gì? Để sư phụ đến dạy đệ tử chịu không?"

Lý Tưởng lập tức sáng rực hai mắt "Thật sao? Sư phụ cầu ban hành!"

Cá cũng hưng phấn xen vào "Đội trưởng cùng cầu! Tối qua sau khi anh out tui có đi luyện cọc một lát, tui cảm thấy hôm nay tui có thể sống được 30 giây!"

Từ 25 giây ngày hôm qua lên tận 30 giây… thật sự là tiến bộ lớn!

Ngô Trạch Văn cũng nói "Tôi cũng muốn pk, đánh với tôi vài trận được không?"

Lưu Xuyên "…"

Đồng bọn đều xếp hàng cầu hành, hôm nay là ngày gì vậy?

Lưu Xuyên đành phải nói "Ok ok, từ từ từng người một!"

Vì thế ba tên đồng bọn bắt đầu xếp hàng chờ ăn hành của Lưu Xuyên, mà Lưu Xuyên cũng không khách khí vung tay giết chết từng người một.

Sau đó ba đồng bọn lại đứng dậy xếp hàng chờ hành, cả đám hai mắt chăm chăm giống như đám trẻ mầm non chờ cô giáo phét kẹo vậy.

Lưu Xuyên "…"

Thân làm đội trưởng, thấy như vậy Lưu Xuyên quả thực rất bất đắc dĩ, đồng thời cũng cảm thấy vui mừng.

Mấy tên nhóc này rõ ràng nhờ sự kiện ngày hôm qua mà kích ra ý chí chiến đấu, hiển nhiên với bọn họ, phụ bản bây giờ không còn sức hấp dẫn nhiều nwh hồi trước nữa, nên phụ bản ngày hôm nay ai nấy đều đánh xìu xìu ỉm ỉm không có miếng tinh thần nào, ngược lại pk thì hăng say vô cùng.

Này hoàn toàn là nhờ vào trận đấu 1v1 phấn khích tối qua giữa Lưu Xuyên với Tần Dạ, cùng trận đoàn chiến mini 3v3 trước đó.

—— không thử không biết, thử một cái liền kinh thán!

Tự thân trải nghiệm, mới phát hiện pk khó hơn mình nghĩ nhiều lắm, khi thấy một cao thủ thực sự đánh về phía mình, Ngô Trạch Văn thậm chí cảm giác cả đầu óc đều trở nên trống rỗng, mười ngón tay cứng ngắc không biết nên phản ứng thế nào. Cá cũng vậy, đối mặt với lối công kích dồn dập của Đường Môn, chân tay cứ quýnh quáng cả lên, không cách nào buff máu được, mười ngón ấn loạn bàn phím để rồi bị đánh úp mặt xuống đất…

Đánh với người, hoàn toàn khác với đánh với những boss khuôn mẫu cố định.

Pk yêu cầu kỹ xảo di chuyển, cách vận dụng kỹ năng, cách vận dụng chiến thuật, phải giết ai trước giết ai sau… rất nhiều thứ, phức tạp hơn so với bọn họ tưởng nhiều lắm.

Đến bây giờ họ mới biết, những thứ họ đã tiếp xúc trong game chỉ mới là một góc rất nhỏ mà thôi.

Cho nên ba tên tân thủ này dù pk thua liên tù tì, cũng là rất vui vẻ, bởi vì họ thua nhưng lại học được rất nhiều thứ!

Lưu Xuyên cực kỳ kiên nhẫn giết tới giết lui 3 tên tân thủ này, vừa đánh vừa chỉ đạo.

Sau vài vòng như vậy, Lưu Xuyên mới bảo ba người đi sang một bên tiêu hoá những kiến thức mới hấp thu vừa nãy, sau đó cả đám lại đến tập họp dưới gốc nhân duyên thụ ở Nam Cương, mục đích tất nhiên là chuẩn bị cho trận tranh đoạt boss thế giới thứ tư tuần sau.

Lý Tưởng, Ngô Trạch Văn với Giang Thiếu Khuynh trước đó đều được huấn luyện qua, nhưng Cá mới vào nhất định phải luyện lại từ đầu.

Lưu Xuyên dẫn theo Cá từ động nhền nhện bay tới nhân duyên thụ, qua lại vài lượt.

Mới đầu Cá không theo kịp được tốc độ, sau Lưu Xuyên phải đích thân chỉ từng ly từng tý, làm mẫu nên khinh công khi nào, đáp xuống chỗ nào, đi một lát lại dừng một lát, cậu ta mới đuổi kịp.

Sau đó Lưu Xuyên lại bắt đầu đuổi theo Ngô Trạch Văn từ phía sau, bắt chước boss truy kích để Cá tập buff máu cùng giải debuff.

Lưu Xuyên nói "Tới chừng đó tôi sẽ xếp thêm vài người nữa cùng cậu buff máu cho Ngũ Độc, cậu là buff chính, sẽ phải chỉ huy bọn họ làm việc, cho nên lộ tuyến cậu đi nhất định không được sai, giải debuff trúng độc cũng phải kịp thời, tầng độc bị dồn càng cao Ngũ Độc chết càng nhanh, mà một khi Ngũ Độc chết, kế hoạch của chúng ta sẽ thất bại."

Cá nghiêm túc nói "Đã hiểu, đội trưởng."

Lưu Xuyên cười nói "Rảnh rỗi thì tập, trước hết là đem lộ tuyến này ghi nhớ vào đầu."

Cá lập tức gật đầu "Ừm ok! Mấy ngày này tui sẽ cố gắng luyện tập!"

Cả đám cứ như vậy vừa tán gẫu vừa kẻ dạy người học nguyên cả tối hôm đó.

Mà bên này, làm người duy nhất biết được thân phận thật của Lưu Xuyên, Giang Thiếu Khuynh cũng nhịn không được mà sinh lòng kính nể Xuyên đội!

Một đại thần hàng đầu liên minh như Xuyên đội, lại hoàn toàn không có chút nào ngạo mạn hay trịch thượng đối với đám đội hữu tân thủ lại gà mờ của mình, không có chút khinh bỉ hay cợt nhã, ngược lại vô cùng kiên nhẫn, hết sức thận trọng, tỉ mỉ từng chút một, làm mẫu hết lần này đến lần khác, không hề có một lần tỏ ra mất kiên nhẫn.

—— Từ một Ngũ Độc đến khinh công cũng không biết cách dùng, nhảy tới lui xiêu xiêu vẹo vẹo, vậy mà bây giờ đã có thể chuẩn xác nhảy đến bất cứ chỗ nào được chỉ định.

—— Từ một Thiếu Lâm ngay cả quái cũng không biết kéo, đánh phụ bản chỉ biết xông bừa, vậy mà bây giờ kéo một hơi mười tám cao tăng cũng có thể đối phó một cách tự nhiên.

—— Từ một thánh buff diệt đoàn, buff máu cứ như ngồi tàu lượn siêu tốc, thao tác lúc này lúc khác, hiện tại có thể tự giữ mạng sống cho mình dưới những đòn tấn công sắc bén nhất, thời gian lại càng lúc càng kéo dài hơn.

Tiến bộ cùng biến hoá của những người này, Giang Thiếu Khuynh tự nhiên nhìn rất rõ, phương pháp chỉ đạo nhắm vào từng người cùng cách huấn luyện đặc biệt Xuyên đội cực kỳ có hiệu quả, lại thêm dù là tân thủ nhưng tốc độ tay đều cực nhanh, ngộ tính cao, chịu khắc khổ học hỏi, nên chỉ trong thời gian ngắn ngủi như vậy, cả ba người cơ hồ như đã hoàn thành một lần lột xác!

Chiến đội Hoa Hạ từng đạt được những huy hoàng như vậy, có lẽ là vì họ có được một vị đội trưởng tận chức tận trách như vậy…

Thấy Lưu Xuyên liên tục lặp lại không ngại phiền chỉ dẫn cả đám tân thủ, cùng một lộ tuyến không biết nhảy tới nhảy lui mấy trăm lần, Giang Thiếu Khuynh nhịn không được mật Lưu Xuyên "Xuyên đội, gần ba tiếng rồi đó, anh dạy bọn họ như vậy không thấy mệt sao?"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "Tất nhiên mệt rồi! Nãy giờ đánh chữ ngón tay muốn rút gân luôn, nhưng mấy tên này vẫn còn gà lắm, kiến thức trụ cột không vững được như anh, mấy thao tác căn bản này đều phải luyện từ từ, nếu không tranh thủ luyện cho họ bây giờ, tới chừng đoạt boss gặp trục trặc là coi như công sức đổ sông đổ bể hết."

Giang Thiếu Khuynh nói "Không thì nghỉ ngơi một lát rồi luyện tiếp?"

Lưu Xuyên "Không có gì, cường độ như vậy coi như xoàng rồi. Lúc trước còn trong chiến đội ngày nào cũng phải ngồi trước máy tính luyện khinh công kìa."

Giang Thiếu Khuynh kinh ngạc "Anh cũng cần luyện khinh công?"

Vốn cứ tưởng chỉ có tân nhân huấn luyện doanh mới cần tập những thứ này, không ngờ đội trưởng chiến đội mạnh như Xuyên đội cũng phải trải qua cuộc sống như vậy…

Lưu Xuyên mỉm cười "Đương nhiên phải luyện rồi, tôi cũng là người bình thường thôi, anh tưởng tôi vừa vào trận đấu tuỳ tiện đánh vài cái liền hạ đối thủ trong nháy mắt à?"

Lưu Xuyên lại nói: "Đại thần cái gì, cũng đều là người thường cả thôi, đội trưởng đội phó chiến đội đều phải luyện đi luyện lại các kiến thức trụ cột, nếu không vào thi đấu sẽ ngượng tay. Vì bảo trì trạng thái

thi đấu, nên thời khoá biểu huấn luyện hàng ngày đều là bắt buộc đối với tất cả tuyển thủ, lúc trước ngày nào tôi cũng phải luyện những thứ cơ bản từ sáng cho tới trưa, tới chiều thì đi pk lôi đài."

Giang Thiếu Khuynh "…"

Lưu Xuyên nói "Có phải cảm thấy như bị đánh nát ảo tưởng không? Trước lúc chính thức gia nhập chiến đội, anh vẫn còn cơ hội đổi ý. Tôi báo trước cho anh biết một điều, cường độ huấn luyện của chiến đội chúng ta sau này sẽ cao hơn gấp mười lần so với ngày hôm nay, có lẽ cao hơn cả cường độ anh tập luyện hồi ở huấn luyện doanh nữa. Tôi làm đội trưởng cũng sẽ không nói tới chuyện tình cảm, huấn luyện không đạt được hiệu quả thì thức đêm bù là chuyện bình thường, tới lúc đó hối hận cũng đã muôn."

Giang Thiếu Khuynh nghiêm túc nói "Tôi sẽ không đổi ý, có anh dẫn dắt, tôi tin tưởng đội của chúng ta sẽ không trở thành đội yếu kém."

Lưu Xuyên mỉm cười "Hy vọng là vậy, chúng ta cùng nhau nỗ lực!"

71. Quyển 2 - Chương 66: Bàn Phím Cơ

Đến 12 giờ đêm, cả đội giải tán, ba người Lưu Xuyên đều trở về ký túc xá.

Đạo trưởng với Cá vẫn còn onl thêm một tiếng nữa mới nghỉ, nên đạo trưởng liền túm lấy Cá đi luyện khinh công để giúp cậu chàng sớm ngày thuần thục, đừng để đến quan trọng lại mắc sai lầm hại cả đội.

Lưu Xuyên vừa trở lại phòng, ụp mặt xuống gối liền ngủ.

Cái khả năng vừa nằm liền ngủ ngay này của anh luyện thành được là bởi vì quá mệt mỏi. Con người khi đang ở trạng thái tinh thần sức khoẻ cực độ uể oải, chỉ cần dính gối đầu sẽ rất dễ ngủ say. Lúc trước ở Hoa Hạ, Lưu Xuyên ngày nào cũng đều huấn luyện đến khuya, cho nên cũng nuôi thành thói quen vừa dính gối đầu liền ngủ.

Đêm nay cũng vậy, vừa bò lên giường chưa vài giây Lưu Xuyên đã ngủ say.

Mấy người bạn cùng phòng nhìn thấy mà phục sát đất, Chu Hiểu Vũ chỉ ngón tay vào nam nhân ngủ say sưa bên kia nói "Tên này trâu ghê, ngủ trong nháy mắt luôn!"

Lý Tưởng cười nói "Chắc là do mệt quá thôi, đừng làm ồn, hai người gõ bàn phím nhẹ tí đi."

Hai người Chu Hiểu Vũ với Dương Đào vẫn còn đang đánh cạnh kỹ trường ở server cũ, Lý Tưởng đứng cạnh nhìn họ đánh một lát, cảm thấy có hơi vô nghĩa, cũng trở về giường chuẩn bị ngủ.

Nghĩ lại mà cảm khái na, lúc trước cậu với hai người Chu Hiểu Vũ, Dương Đào cùng nhau đánh cạnh kỹ tràng, vất vả lắm mới bò lên chiến giới thứ tư, khi ấy còn cảm thấy trình độ của mình như vậy khủng lắm rồi… Bây giờ gặp được các cao thủ chân chính, mới biết lúc trước mình thiển cận tới dường nào.

Lưu Danh Bách Thế, Thất Dạ Tuyết… pk với hai người này, chỉ cần một bộ liên chiêu thôi là chết dưới tay bọn họ… Khoảng cách giữa mình và các cao thủ thực sự kia… kém rất xa rất xa.

Nhất là Thất Dạ Tuyết, mấy hôm trước còn tưởng là một cô nàng mới vừa biết chơi chẳng biết gì, vậy mà hôm nay ra tay làm Lý Tưởng há hốc mồm kinh ngạc…

***

Ngày hôm sau có khoá học buổi sáng, Lưu Xuyên vừa đến phòng học thì thấy đám nữ sinh túm tụm với nhau bàn luận về buổi toạ đàm của giáo sư Lưu ngày hôm qua phấn khích tuyệt vời tới cỡ nào, lớp trưởng Giang Tuyết bước đến ngồi xuống cạnh Lưu Xuyên, mỉm cười nói "Hết sốt chưa?"

Lưu Xuyên mặt dày đáp "Hết rồi."

Giang Tuyết bất đắc dĩ nhìn anh "Bảo anh đi nghe toạ đàm mà không đi, bài thuyết giảng của giáo sư Lưu rất bổ ích, bỏ qua rất đáng tiếc."

Lưu Xuyên chỉ cười cười, chuyển đề tài hỏi "Phải rồi, lớp trưởng có quen biết người nào ở trung tâm máy tính không?"

Giang Tuyết nói "Có quen, làm gì? Tính mua máy tính hả?"

Lưu Xuyên nói "Ừm, mua laptop chơi game, với cả bàn phím, chuột cùng với mấy thiết bị đi kèm vân vân, có người quen thì mua cũng an tâm hơn."

Giang Tuyết suy nghĩ một lát, mới nói "Vậy cũng đúng dịp, chiều hôm nay Văn Siêu tính đi trung tâm máy tính mua một mớ bàn phím cho hội eSport trường, anh đi theo cùng đi, sẵn ăn ké giảm giá luôn."

Lưu Xuyên lập tức gật đầu "Ok!"

Ba giờ chiều hôm đó, Giang Tuyết nhắn tin bảo Lưu Xuyên ra cổng trường tụ họp. Lưu Xuyên thay đồ rồi đến chỗ hẹn, đã thấy hội trưởng hội eSport Trác Văn Siêu cùng Giang Tuyết đứng chờ mình ở trước cổng trường. Trác Văn Siêu vừa thấy anh liền cười nói "Lâu rồi mới gặp ha Lưu Xuyên! Dạo gần đây anh bận cái gì à? Mấy cậu bạn cùng phòng anh bảo đợt trước như thế nào rồi?"

Lúc trước trong trận chung kết tiết tấu đại sư, Trác hội trưởng cứ khăng khăng kéo Lưu Xuyên vào đội thi đấu của hội eSport trường, Lưu Xuyên bảo mình không tiện tham gia thi đấu, nên mới đề cử cậu bạn cùng

phòng ký túc xá thiên tư khá tốt của mình—— người này tự nhiên chính là Lý Tưởng.

Trác hội trưởng từ đó tới giờ vẫn luôn nhớ chuyện này thương trong lòng, lần trước lại cô Lâm Phương bảo sẽ mời Lưu Xuyên "xuất sơn" làm huấn luyện viên, nên càng khiến ngọn lửa tò mò trong lòng anh chàng bùng cháy dữ dội.

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Hội trưởng đừng nôn nóng như vậy, tên kia đang chơi lại bên server mới, vẫn chưa max cấp nữa. Tôi sẽ cố gắng kéo bọn họ max cấp trong một tháng này, tới lúc đó mới mang theo bọn họ cùng với người trong đội trường đi đánh cạnh kỹ ở đại hội Võ Lâm."

Trác Văn Siêu gật đầu "Ok, vậy tụi này sẽ chờ."

Trung tâm máy tính cách trường khá là xa, cho nên cả ba người đều nhất trí gọi taxi chở đi.

***

Hôm nay cũng không phải cuối tuần, vậy mà trung tâm máy tính vẫn tấp nập người ra vào, đại sảnh lầu một trưng bày đủ loại poster quảng cáo của các thương hiệu máy tính nổi tiếng, xem thôi cũng hoa cả mắt.

Giang Tuyết hỏi "Lưu Xuyên, đã dự định mua hiệu nào chưa?"

Lưu XUyên nói "Ừ, đã tra xét cũng chọn lựa rồi."

Lưu Xuyên lấy di động ra, mở phần memo ghi lại cấu hình với thương hiệu muốn mua cho hai người xem.

Trác Văn Siêu hoảng sợ "Đây là thương hiệu máy tính chuyên môn thiết kế các dòng máy chơi game cao cấp! Lưu Xuyên, anh tính mua máy này thật sao? Đắt lắm đó!"

Lưu Xuyên nói "Tôi thích chơi game chỉnh cấu hình cao nhất, máy quá kém sợ lúc đánh phụ bản bị lag hay kẹt hình sẽ ảnh hưởng thao tác."

Hai người đương nhiên không biết vị đứng trước mặt mình đây là cao thủ chuyên nghiệp hàng đầu liên minh eSport, chỉ đơn giản nghĩ anh là một kẻ mê game quá hoá rồ.

Trác Văn Siêu thân là hội trưởng hội eSport, tự nhiên cũng quen biết một số người trong nghề, mới nói "Vừa lúc, tôi có quen một sư người bạn làm trong đại lý của thương hiệu này, anh ấy cũng là sư huynh của chúng ta, chúng ta tới chỗ anh ấy mua để lấy giá ưu đãi."

Lưu Xuyên nói "Cảm ơn ha, lát nữa mời hai người ăn cơm."

Ba người cùng nhau đến cửa hàng chuyên kinh doanh các thương hiệu máy tính chuyên về game, Trác Văn Siêu ra mặt tìm vị sư huynh làm quản lý tiêu thụ kia, người này cũng là dân tốt nghiệp từ C đại, hơn nữa khá thân với Trác Văn Siêu, cho nên vừa biết bọn họ muốn mua máy tính, liền vui vẻ dùng giá ưu đãi nhất bán cho Lưu Xuyên.

Mẫu laptop họ đang xem chỉ RAM thôi đã tận 8G, ổ cứng bao gồm một cái ổ cứng di động 1TG cùng với một cái ổ cứng cố định 500G, tốc độ vận hành cực nhanh, card màn hình cũng là loại card cao cấp nhất trên thị trường, tốc độ khởi động máy chỉ tốn có 7 giây.

Trác Văn Siêu nhịn không được khen ngợi "Máy này đúng là xứng danh máy bay chiến đấu nha!"

Lưu Xuyên cười "Mỗi ngày đều phải đối diện nó, chậm chịu sao nổi?"

Làm một tuyển thủ chuyên nghiệp, tự nhiên cũng sẽ có những yêu cầu khắt khe đối với máy tính mà mình sử dụng.

Laptop mà lúc trước Lưu Xuyên dùng mới xứng đáng gọi là máy bay chiến đấu, chạy liên tục vài bữa cũng không có vấn đề gì, tiếc là lần đó bị dính virus hỏng cả hệ thống, ổ cứng cũng tiêu tùng, chỉ có thể tiễn nó về nơi an nghỉ cuối cùng…

Hôm nay mua cái này, cấu hình xem như là tương đối hài lòng…

Lưu Xuyên bất giác đưa tay sờ sờ vỏ ngoài máy tính, giống như đang sờ đầu thú cưng nhà mình…

Máy tính đương nhiên không có khả năng phản ứng lại động tác của chủ nhân, màn ảnh với độ phân giải cao đang hiển thị hình ảnh screensaver với những đường cong màu sắc rực rỡ, phô bày khả năng hiển thị đồ họa tối ưu hoá của nó. Màu đen vỏ bề ngoài giản dị mà độc đáo khí phách, loa ngoài kèm theo cũng khá tốt.

Lưu Xuyên khẽ mỉm cười, quay đầu nói với quản lý "Lấy nó cho tôi đi."

Mua xong máy tính, ba người lại cùng nhau đi tới một cửa hàng chuyên bán các dụng cụ thiết bị máy tính. Cửa hàng mà họ nhắm tới có quy mô khá lớn, hơn nữa từ ngoài nhìn vào bài trí cũng không bừa bãi hỗn loạn giống các cửa hàng thiết bị khác. Bên trong cửa hàng được chia ra làm các khu vực, mỗi khu vực đều được trang trí theo phong cách đơn giản mà hiện đại. Các loại bàn phím, chuột, loa ngoài, headphone, etc đều được trưng bày khá đầy đủ chỉnh tề.

Ba người bước vào cửa hàng, cô bán hàng xinh đẹp lập tức mỉm cười bước đến đón tiếp "Ba vị cần mua những thứ gì? Mời vào xem một chút."

Trác Văn Siêu nói "Bộ bàn phím chuột theo mẫu của chiến đội Đồng Tước còn hàng không? Tôi muốn mua mười bộ."

Cô bán hàng nghe vậy lập tức sáng ngời hai mắt, vội nói "Còn ạ! Anh vui lòng chờ một lát, tôi đi lấy hàng cho anh ngay lập tức."

Hàng nhanh chóng được đem ra, suốt mười bộ bàn phím cùng chuột được đặt trên bàn, thoạt nhìn khá là đồ sộ.

Đấu pháp của chiến đội Đồng Tước là lấy Cái Bang làm trung tâm, cho nên tràn đầy nhiệt huyết bắt mắt người xem, phong cách chiến đội chịu sự ảnh hưởng của Lộc Tường cũng trở nên sôi nổi đầy sức sống. Huy hiệu của Đồng Tước tạo hình thoạt nhìn giống như một chú chim đang giang cánh, đồng phục của đội gồm hai màu vàng đen xen kẽ rất đẹp mắt, cho nên sê-ri bàn phím cùng chuột được làm theo mẫu này cũng lấy đen và vàng làm tông chính, góc phải còn in một cái logo huy hiệu Đồng Tước nho nhỏ, tổng thể mà nói khá là đẹp.

Đa số các chiến đội trong liên minh đều ra các loại sản phẩm ăn theo này, lợi nhuận từ các sản phẩm này sẽ được chia đều cho nhà tài trợ, chiến đội cùng với liên minh. Nơi này cũng chính là sân nhà của Đồng Tước, cho nên lượng fan hâm mộ cũng tập trung đông nhất, nên số lượng bộ chuột bàn phím cũng được fan tiêu thụ khá nhiều.

Nhìn kiểu mua liền đoán đượcTrác Văn Siêu là fan cứng của Đồng Tước, một lần mua liền mười bộ cho hội eSport trường, còn quay sang hỏi Lưu Xuyên "Lưu Xuyên, anh có muốn mua một bộ luôn không? Bộ này dùng khá tốt, cảm giác tuyệt lắm."

Lưu Xuyên cười nói "Không cần, hai người cứ mua đi, tôi qua bên kia xem một lát."

Trên thực tế, các sản phẩm chuột & bàn phím được làm ăn theo chiến đội này đều không phải là bàn phím cơ thật sự, mà chỉ là bàn phím màng "giả phím cơ".

Bàn phím cơ thực sự chẳng ai bán với cái giá một trăm tệ một bộ cả…

Người dùng máy tính thông thường đều dùng bàn phím màng, bàn phím cơ là sản phẩm bàn phím thuộc dòng cao cấp, mỗi một phím ấn của nó đều có công tắc không chế riêng biệt, công tác này được gọi là "trục cơ". So với bàn phím thông thường thì bàn phím cơ có thể phòng ngừa xung đột cường độ cao, tức là chúng ta có thể đồng thời ấn một lúc mười mấy phím buộc máy tính chấp hành chỉ lệnh mà không cần lo lắng sẽ sinh ra xung đột.

Tuyển thủ chuyên nghiệp giới eSport đều dựa vào bàn phím để thi đấu, cho nên khá khắt khe trong việc lựa chọn bàn phím. Nếu như bàn phím không tốt, đôi khi dù chỉ là delay 0. vài giây thôi, đều sẽ gây ra ảnh hưởng thậm chí là cực kỳ nghiêm trọng đối với cục diện trận đấu.

Mỗi lần thi đấu, quan phương Võ Lâm cũng sẽ cung cấp bàn phím cơ cho tuyển thủ, nhưng đến lúc thi đấu thật sự, đại bộ phận tuyển thủ đều sẽ tự mang thiết bị riêng vào dùng. Bàn phím dùng quen tay dự dưng sẽ giúp tuyển thủ phát huy ổn định hơn trong trận đấu, lâm thời đổi bàn phím đôi khi cũng sẽ ảnh hưởng đến xúc cảm cùng trạng thái của tuyển thủ.

Bộ mẫu chuột bàn phím ăn theo hình tượng của chiến đội Đồng Tước thực ra mà nói thì tốt hơn bàn phím màng thông thường một chút, hơn nữa nó được gia công tút tát lại, tạo cho người dùng cảm giác như gõ bàn phím cơ. Nhưng nếu muốn so sánh với bàn phím cơ thực sự vẫn còn kém nhiều lắm. Dù sao giá cả chênh lệch vẫn rành rành ra đó, bộ bàn phím kia giá chỉ có một trăm năm mươi tệ, bàn phím cơ cao cấp giá bét nhất cũng một ngàn tệ.

Đương nhiên, nếu chiến đội cho ra mắt các sản phẩm bàn phím giá một ngàn tệ thì chắc chắn lượng tiêu thụ sẽ không được như bây giờ. Loại sản phẩm "giả phím cơ" này sở dĩ bán chạy như vậy là vì nó đánh vào tâm lý tiêu dùng của đại chúng, chỉ có một trăm mấy tệ mà thôi, hầu hết mọi người đều có khả năng chi trả, các fan hâm mộ vì ủng hộ đội mình thích cũng dễ "thuận tay" mua về hơn.

Ví dụ như fan bự Trác Văn Siêu bên kia đi, mua bàn phím cho hội trường một lần mười bộ, nói mua là mua không có chút do dự nào.

Lưu Xuyên xoay người bước sang chỗ khác, cô bán hàng xinh đẹp lập tức bước tới, mỉm cười thân thiện hỏi "Anh đẹp trai, tính mua bàn phím hả?"

Lưu Xuyên chỉ chỉ bàn phím nằm trong tủ khoá thuỷ tinh "Loại này có trục đen không?"

Cô bán hàng nghe vậy ngớ người một lúc, nghi hoặc hỏi lại "Trục… đen?"

Lưu Xuyên bất đắc dĩ "…Cô mới vào đúng không? Tìm người rành một chút hỏi dùm tôi."

Cô gái đỏ mặt, lập tức chạy đi tìm người khác. Lát sau một bác trung niên có hơi béo chạy tới, cười tủm tỉm nói "Xin lỗi ha, tôi là ông chủ ở đây. Con bé kia là cháu gái tôi, nó đến giúp tạm thời thôi, nên không rành lắm về mấy cái này."

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Không sao, ông chủ lấy dùm tôi một cái bàn phím trục đen Cherry kiểu mới nhất."

Ông chủ tiệm nghe vậy liền xoay người dùng chìa khoá mở tủ kính, lấy ra một cái bàn phím cười nói "Cùng là dân trong nghề, tôi cũng không hét giá với cậu, bàn phím này là hàng nhập khẩu chính quy từ Đức, cứ an tâm về xuất xứ của nó, chắc giá một ngàn tư, cậu thấy thế nào?"

Lưu Xuyên lắc đầu "Giá có cao quá không vậy? Cái này cao lắm cũng một ngàn hai."

Ông chủ cũng lắc đầu "Không được, một ngàn hai tôi không có lời."

Hai người đang cò kè mặc cả giá tiền thì đột nhiên, ngoài cửa tiệm bước vào một nam sinh làn da trắng trẻo, dáng người gầy gò lại thấp bé.

Nam sinh mặc áo t-shirt trắng, trên đầu đội cái mũ lưỡi trai to sụ, vành nón bị kéo sát xuống che hết gần nửa khuông mặt, vừa đi vừa liếc mắt nhìn trái nhìn phải.

Nhóc kia vào tiệm liền bước thẳng tới trước mặt ông chủ, thấp giọng nói "Ông chủ, lấy cho tui bàn phím cơ trục đỏ kiểu mới nhất của Anh Đào."

Ông chủ sửng sốt một lúc, liền cười nói "Đã biết, chờ một chút tôi tìm cho cậu!"

Lưu Xuyên cười tủm tỉm nhìn cậu nhóc đội nón.

Đối phương cảm nhận được ánh mắt của anh, ngẩng đầu liếc nhìn một cái, hơi ngẩn người, sau đó nhào tới đấm Lưu Xuyên một cái "Sư phụ! Sao sư phụ lại ở đây!?"

Lưu Xuyên bật cười "Đệ tử cứ ra đường là phải ăn mặc thành như vậy đó hả? Đội thêm cái vớ vào đầu là có thể trực tiếp đi cướp ngân hàng rồi."

"…" Lộc Tường lập tức hạ giọng nói "Sư phụ nói nhỏ chút coi! Đệ tử mất bao công sức mới ra được, bị phát hiện là tiêu luôn…"

Lưu Xuyên cũng hạ giọng hỏi "Đệ tử ra ngoài chỉ để mua bàn phím? Phải đích thân đi mua nữa?"

Lộc Tường nói "Là mua cho Thiệu đội dùng, đệ tử tới để thử độ nhạy thôi."

Lưu Xuyên nghi hoặc "Chiến đội đệ tử không phải có cung cấp bàn phím tốt nhất cho tuyển thủ sao? Bàn phím của đội trưởng còn cần đội phó như đệ tử đích thân đi mua?"

Lộc Tường sờ sờ mũi "Khụ khụ… Tại đệ tử lỡ… làm hỏng bàn phím của ảnh…"

Lưu Xuyên càng nghi hoặc "Bàn phím cơ mà dễ hỏng vậy?"

Lộc Tường buồn rầu "Đệ tử lỡ tay hất nguyên cốc nước lên bàn phím của Thiệu đội…"

Lưu Xuyên nghe vậy bật cười.

Lộc Tường buồn bã ỉu xìu, cúi đầu nói "Ảnh còn chưa biết chuyện này, nên đệ tử tranh thủ lúc ảnh chưa trở về chạy đi mua cái bàn phím mới thay thế. Bàn phím kia là quà sinh nhật năm ngoái mẹ ảnh tặng cho ảnh, bây giờ bị ngâm nước hết dùng được rồi…"

Điểm cần lưu ý nhất khi sử dụng và bảo dưỡng bàn phím cơ là không được đụng vào nước, lần này Lộc

Tường chơi cả cốc, bàn phím Thiệu đội tự nhiên gặp bi kịch.

Lộc Tường tính tình như thiếu sợi thần kinh, đôi lúc buồn ngủ mơ mơ màng màng hay gục xuống bàn ngủ quên, lần này xui xẻo làm đổ cả cốc nước đặt bên cạnh lên bàn phím cơ mà Thiệu Trạch Hàng hay dùng, lập tức lén lút chạy đi mua cái khác thay thế… Đúng là chuyên gia gây rắc rối!

Ông chủ đi lấy hàng rất nhanh liền ra tới.

Trục của bàn phím cơ thông thường có trục đen, trục đỏ, trục xanh và trục nâu. Bốn loại trục có màu sắc khác nhau theo tên gọi, đặc điểm cũng không giống nhau.

Trục đen khi ấn độ áp lực nặng nhất, trục đỏ áp lực tương đối nhẹ hơn… Tuyển thủ khác nhau ưa chuộng cũng sẽ khác nhau, phải tự mình đi thử cảm giác mới biết cái nào mới là thích hợp với mình nhất.

Lưu Xuyên thích dùng trục đen, Thiệu Trạch Hàng với Lộc Tường trước giờ đã quen dùng trục đỏ.

Cả hai người đối với bàn phím cơ rõ ràng quen thuộc vô cùng, cầm bàn phím kiểu tra các phấn đánh dấu phòng hàng giả rồi, Lộc Tường mới hỏi "Bao nhiêu tiền vậy ông chủ?"

Ông chủ nói "Một ngàn tư."

Lộc Tường trừng to hai mắt "Ông chủ cứ giỡn hoài! Cái này mà một ngàn tư?"

Lưu Xuyên đứng bên cạnh cũng phụ hoạ theo "Đúng đó đúng đó, hai chúng tôi cùng mua, hai bộ lấy hai ngàn tư đi."

Ông chủ nghe vậy nét mặt lập tức biến thành khổ qua "Bán vậy tôi lỗ vốn mất."

Lưu Xuyên cười "Dân trong nghề cũng đừng xỏ nhau, giá tôi đưa ra coi như là vừa phải rồi, hai chúng tôi mua đến hai bộ, ông cũng phải giảm giá chút chứ đúng không?"

Lộc Tường gật đầu phụ hoạ "Đúng đó đúng đó, một lần mua hai bộ, bán không? Không bán tụi tui đi chỗ khác nha?"

Hai người liếc nhau, cực kỳ ăn ý đều bước xoay người toan rời đi.

Ông chủ lập tức gọi hai người lại "Rồi rồi, coi như phục hai người luôn, đúng là biết ép giá!"

Vừa than thở vừa dùng túi gói hai cái bàn phím lại cho hai người.

Lộc Tường cầm thẻ tín dụng đưa cho ông chủ "Tính tiền cho tui đi."

Lưu Xuyên lấy ví rút ra một ngàn hai "Vậy sư phụ trả tiền lại cho đệ tử."

Lộc Tường vội vàng xua tay "Không cần không cần, coi như đệ tử tặng sư phụ cái bàn phím đó."

Lưu Xuyên cảm khái cười "Đúng là tiền nhiều có khác, ra tay cũng hào phóng, một cái bàn phím một ngàn hai nói tặng là tặng?"

Lộc Tường cười "Tặng sư phụ mà!"

Lưu Xuyên cười vỗ vỗ vai cậu nhóc "Vậy sư phụ cảm ơn." Nói xong lại lấy di động ra nói "Đệ tử gửi số tài khoản cho sư phụ đi, sư phụ chuyển tiền mượn hôm trước trả lịa cho đệ tử."

Lộc Tường kinh ngạc "Hôm trước mới mượn hôm nay đã trả? Có cần nhanh vậy không…"

Lưu Xuyên "Mới được ba lén gửi tiền cho nên trả lại dệ tử luôn. Sợ kéo dài quá, về sau bận rộn sư phụ lại quên nữa."

Lộc Tường đọc số tài khoản rồi sát lại gần hạ giọng thần bí hỏi Lưu Xuyên "Sư phụ, sư phụ mua bàn phím cơ, là tính quay trở về phải không?"

Lưu Xuyên gật đầu "Ừm."

Lộc Tường nói "Sư phụ, sư phụ trở lại thi đấu đi."

Lưu Xuyên nghe không rõ, cũng thấp giọng hỏi "Cái gì?"

Lộc Tường ngẩng đầu nhìn Lưu Xuyên, vẻ mặt thật lòng nói "Sư phụ trở lại thi đấu đi."

Lưu Xuyên không nói gì.

Lộc Tường nói tiếp "Không có sư phụ cảm thấy cứ lạ lạ sao đó, đánh nhau mà không giết được sư phụ, cảm giác như thi đấu cũng mất đi lạc thú!"

Lưu Xuyên "…"

Lộc Tường nghiêm túc nhìn anh nói "Trở lại đi sư phụ, rất nhiều người đang đợi sư phụ đó."

—— Rất nhiều người đang đợi Lưu Xuyên?

—— Đợi giết thì có!

Trầm mặc một lúc lâu, Lưu Xuyên mới cười nói "Sẽ trở lại."

Lộc Tường lập tức hưng phấn "Sư phụ quyết định trở lại là tốt rồi! Nhất định phải trở lại đó! Mùa giải lần này là không kịp rồi, nhưng đợi đến mùa sau chỉ cần sư phụ tuyên bố trở lại, chắc chắn sẽ có một đống đội giành giật sư phụ cho coi! Đến lúc đó đệ tử bảo quản lý cố gắng hốt sư phụ về Đồng Tước!"

Lưu Xuyên "…"

—— Sư phụ không có khả năng về Đồng Tước đâu đệ tử à, nếu trở lại… chỉ có thể với tư cách là đối thủ của đệ tử thôi.

Lưu Xuyên nhìn ánh mắt trong suốt sáng rực của thiếu niên trước mắt, vỗ nhẹ vai cậu "Được rồi, mau trở về đi, bị phóng viên tóm được là ăn mệt với Thiệu đội đó."

"Vậy đệ tử đi nha! Liên hệ sau1" Lộc Tường vội vàng xoay người chạy đi.

Lưu Xuyên nhìn bóng lưng ôm bàn phím chạy đi như bị chó rượt sau lưng của cậu nhóc, nhịn không được bật cười.

Thời gian trôi qua nhanh thật, mới chớp mắt mà đã ngần ấy năm, nhóc đệ tử mơ hồ lúc trước gặp ai cũng gọi tiền bối, đi đâu cũng mù đường lạc hướng nay đã trưởng thành, cũng trở thành Thần Cái đệ nhất của Liên minh… Hơn nữa còn có đồng đội bên cạnh, Minh Giáo đứng đầu Liên minh Thiệu Trạch Hàng, người thủ hộ cũng như chỗ dựa cường đại nhất…

Năm ấy Lộc Tường gia nhập Đồng Tước, cũng là năm đánh dấu sự trở mình của Đồng Tước.

Dưới sự cố gắng của cả Thiệu Trạch Hàng lẫn Đồng Tước, một đội ngũ yếu kém hạng ba như Đồng Tước dần dần bước lên hàng ngũ tám chiến đội mạnh nhất Liên minh.

Lúc trước đưa thiếu niên đến Đồng Tước, là quyết định của Lưu Xuyên.

Hiện tại xem ra, quyết định khi đó là hoàn toàn chính xác.

Lưu Xuyên khẽ mỉm cười, cầm lấy cái bàn phím mà đệ tử biếu tặng mang trở về.

—— Sẽ trở về.

—— Bởi vì tới tận bây giờ, tôi chưa từng chính thức rời đi…

Giải thích một chút

+ Bàn phím màng: Membrane keyboard, loại bàn phím chúng ta thường dùng, ưu điểm là giá rẻ.

+ Bàn phím cơ: Mechanical Keyboard, loại bàn phím chỉ có bọn nhà giàu mới dùng, ưu điểm là đập khó bể.

72. Quyển 2 - Chương 67: Thân Phận

Mua xong máy tính, Lưu Xuyên liền mời Trác Văn Siêu với Giang Tuyết đi ăn cơm. Ba người vào một tiệm ăn tương đối khá, chia nhau gọi thức ăn.

Trong lúc chờ thức ăn mang lên, Trác Văn Siêu tranh thủ nói một chút khái quát tình huống hiện tại của hội eSport trường. Trác Văn Siêu làm hội trưởng hội này cũng đã được hai năm, từ một câu lạc bộ nhỏ xíu chẳng ai thèm để ý phát triển đến một hội lớn có hơn năm trăm hội viên tham dự như bây giờ, coi như cũng trải qua một quá trình gian nan chua xót.

Lúc trước khi hiệp hội vừa mới thành lập chỉ có vài người ít ỏi tham gia, ngay cả chỗ hoạt động cố định cũng không có. Về sau nhờ đoạt được cúp trong giải T.G.A mới gây được sự chú ý cho cả trường, dần dần được mọi người tiếp nhận cùng tán thành.

Hiện giờ số hội viên đã muốn hơn năm trăm, trong trường có rất nhiều người thích chơi game, tiếc là cao thủ thực sự quá ít, cho nên Trác Văn Siêu mới có thể vì cầu hiền nhược khát mà mặt dày mày dạn mà lôi kéo Lưu Xuyên cùng Ngô Trạch Văn vào hội khi thấy tốc độ tay của cả hai người nhanh như vậy.

Lưu Xuyên nghe Trác hội trưởng than thở những cay đắng trong lòng, nhịn không được bật cười "Hội trưởng, anh đừng có gấp như vậy, hai người bạn kia của tôi đều là mới lần đầu chơi game, kỹ năng còn chưa quen nữa là. Khi nào lên max cấp tôi lập tức mang bọn họ đi pk, lúc đó cũng sẽ tập họp thành viên của đội trường luyện tập luôn."

Trác Văn Siêu nói "Thật ra thì… trong tay tôi có rất nhiều tài khoản max cấp, hay là anh đưa họ cầm đi pk đi?"

Lưu Xuyên lắc đầu "Không được, hai người này không phải dân chơi lâu năm, mà là hai tân thủ mới chập

chững chơi game, cách của anh chính là nuông chiều bọn họ. Tuyển thủ không có trụ cột mà chỉ học những thứ cấp tốc rất dễ gặp vấn đề trên sàn đấu. Cách tốt nhất là để bọn họ tự mình lên max cấp, để họ quen thuộc hết các kỹ năng cùng với bối cảnh đặc điểm của game."

Lưu Xuyên nói không sai, mới chơi mà đã cầm acc max cấp, hoàn toàn chẳng biết gì về game, cơ bản lại không ổn định, rất dễ gặp sự cố khi thi đấu. Những cao thủ trong game đau phần đều là tự mình mò mẫm bò lên max cấp, thậm chí có người còn tự mình nếm trải hết các đại môn phái nữa là.

Trác Văn Siêu nghe vậy, chỉ đành gật đầu, cũng hỏi "Max cấp trước nghỉ quốc khánh nổi không?"

Lưu Xuyên nói "Chắc là không thành vấn đề."

Trác Văn Siêu cười nói "Thế chuẩn rồi, đội trường dự định sẽ tập huấn trong kỳ nghỉ quốc khánh."

Lưu Xuyên hỏi "Hiện tại đội trường có bao nhiêu chủ lực? Anh nói tôi nghe một chút."

Trác Văn Siêu cười khổ "Có năm người thao tác kỹ thuật tạm được, hiện đánh tới chiến giới thứ năm rồi, nhưng ngay cả đội cố định cũng không tổ nổi. Các thành viên dự bị khác trình độ đều bình thường."

Lưu Xuyên trầm tư sờ cằm "Năm người này theo lưu phái nào?"

Trác Văn Siêu nói "Giang Tuyết là Nga My cầm theo buff, tôi chơi Võ Đang khí tông, ba người kia chơi Cái Bang."

Lưu Xuyên "…Ba tên Cái Bang?"

Trác Văn Siêu cũng biết đội hình như vậy thực sự khiến người ta cảm thấy đau trym, xấu hổ sờ sờ mũi "Trong trường nhiều người thích Đồng Tước, nên chơi Cái Bang cũng nhiều."

Lưu Xuyên cười nói "Thảo nào."

Đấu pháp của Lộc Tường thuộc về loại hình nhanh chuẩn sắc bén, rất được các người chơi nghiệp dư yêu mến, hơn nữa chiến đội Đồng Tước lại đóng quân cách C đại rất gần, nên C đại có nhiều fan của Đồng Tước cũng là chuyện dễ hiểu.

Chỉ là, một đội có đến 3 Cái Bang… đội hình kiểu dao bổ trâu này mà mang đi đánh đoàn chiến sẽ để lộ khiếm khuyết rất lớn, rất dễ bị khắc chế.

Lưu Xuyên nghĩ nghĩ, lại hỏi "Giải liên trường lần này dùng chế độ thi đấu nào? Đào thải BO3?"

Trác Văn Siêu nói "Đúng vậy, thi đấu theo kiểu đào thải ba trận hai thắng BO3, trận đầu cùng trận thứ hai được phép tự do chọn map, trận thứ ba hệ thống random map. Trước tiên là thi đấu tiểu tổ ở các tỉnh, sau đó tiến vào bốn khu đông tây nam bắc thi đấu chọn ra tám thứ hạng tiến vào chung kết toàn quốc."

Lưu Xuyên gật đầu "Chế độ thi đấu này giống với giải tranh bá anh hùng toàn quốc nhỉ, trường chúng ta thuộc khu vực phía nam, phía nam bên đây chắc là nhiều cao thủ?

Trác Văn Siêu "Đúng vậy, các đội của trường bên khu vực phía nam trình độ đều khá cao, cạnh tranh khá kịch liệt. Trường chúng ta tiêu chuẩn chỉ ở mức trung bình, hướng về giải khu còn có thể, chứ chung kết toàn quốc thì hoàn toàn vô vọng."

Lưu Xuyên trầm mặc một lát, mới nói "Vậy đi, năm người trong đội trường, bên tôi lại thêm hai người một Thiếu Lâm một Ngũ Độc, đội hình cụ thể thế nào tới lúc đó điều chỉnh sau."

Trác Văn Siêu cao hứng "Tốt quá! Bảy người cảm giác đáng tin hơn!"

Lưu Xuyên cười nói "Cũng may là giải liên trường chỉ đánh đoàn chiến, không có lôi đài. Sáu chủ lực một dự bị, nhân thủ miễn cưỡng cũng đủ dùng."

Trác Văn Siêu nói "Vậy Lưu Xuyên anh làm người lĩnh đội được không? Hiện tại vị trí này vẫn còn trống."

Lưu Xuyên nói "Ok, lĩnh đội cứ viết tên tôi."

Đoàn chiến Võ Lâm là hình thức pk 6v6, liên minh chuyên nghiệp thi đấu bao gồm hai hạng mục là "Đánh lôi đài" cùng với "Đánh đoàn chiến".

Đánh lôi đài theo hình thức lôi chủ thủ lôi thường được dùng nhất trong các hạng mục tranh tài, lôi chủ bên nào kiên trì đến cuối cùng xem như bên đó thắng lợi. Còn đánh đoàn chiến thì lại theo hình thức đoạt kỳ, đội nào đoạt được càng nhiều kỳ sẽ đạt thắng lợi cuối cùng. Cả đánh lôi đài lẫn đánh đoàn chiến đều sẽ có điểm riêng. Cuối cùng tất cả các chiến đội sẽ được xếp hạng dựa theo điểm số, tám đội ở các thứ hạng đầu sẽ được tiến vào tham gia giải chính thức.

Chiến đội trong liên minh thông thường sẽ báo danh với nhân số là 11 người: 9 vị đội viên + 1 vị lĩnh đội + 1 vị huấn luyện viên. Quan phương còn có thể cử thêm 1 vị phóng viên đi theo đội phỏng vấn. Các giải đấu nghiệp dư không chính quy giống như chuyên nghiệp, nên cũng không cần nhiều người như vậy. Giải đấu nghiệp dư chỉ có đoàn chiến mà không có lôi đài, nên đội của C đại có bảy người, trong đó 6 người tham gia đoàn chiến 1 người dự bị, như vậy cũng đủ rồi.

Lĩnh đội sẽ không tham dự trận đấu, chỉ phụ trách liên lạc quan lại giữa tuyển thủ cùng với ban tổ chức, là người an bài khách sạn cùng phương tiện đi lại cho đội, cũng giúp đội ngũ kí tên các loại văn bản, hoặc là đối phó các tình huống đột phát trong lúc thi đấu… Cũng là thủ lĩnh dẫn đầu cả đội, đội viên xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng sẽ do lĩnh đội chịu trách nhiệm, có thể xem như bảo mẫu toàn năng.

Lưu Xuyên không tiện tự mình tham gia thi đấu, cho nên Trác Văn Siêu nhờ anh là lĩnh đội cũng xem như thích hợp nhất.

***

Ba người dùng cơm nước xong liền trở lại trường học, Lưu Xuyên thấy mấy người trong ký túc xá đều đi học, liền lấy laptop cùng bàn phím bày ra trên bàn, nối dây mạng, sau đó khởi động máy, cũng lấy USB có chép sẵn bộ cài game Võ Lâm copy vào máy, sau đó cài game, rồi mới đăng nhập vào tài khoản của mình.

Mạng trường xem như có lương tâm, lên mạng khá ngon không bị lag hay delay. Lưu Xuyên log vào game, mở danh sách hảo hữu xem thì thấy group "Đồng bọn" bao gồm các thành viên đội cố định của mình đều xám ngắt, biểu hiện không ở trên mạng. Ngược lại nhóm "Hội trưởng" bao gồm các vị hội trưởng công hội lớn đều sáng, chứng tỏ đám người này đều đang trên mạng.

Không bao lâu, Diệp lạc vô thanh liền nhắn tin tán gẫu qua "Cao thủ, cách đánh La Hán trận anh chỉ cho chúng tôi rất hữu ích, bên chúng tôi phá kỷ lục hơn tám mươi ngàn, cảm ơn!"

Lưu Xuyên mở bảng xếp hạng ra xem thử, thành tích kỷ lục của phụ bản Thập Bát La Hán Trận 35 cấp, 3 thứ hạng đầu chính là Trường an, Quốc sắc cùng Phong hoả chiếm cứ. Hiển nhiên, cả ba công hội này đều dùng phương pháp của Lưu Xuyên, thành tích đều hơn tám mươi ngàn.

Lưu Xuyên nói "Không cần khách sáo, hội trưởng, Cơ Quan Ốc Đường Môn 40 cấp bên tôi cũng có cách mới, muốn học cứ pm ha:)"

Diệp lạc vô thanh lập tức nói "Vậy thì tốt quá! Cảm ơn cao thủ!"

Lưu Xuyên mỉm cười.

Hay là lần sau nhờ các công hội phái thêm ít cao thủ tới, để đám Trạch Văn Lý Tưởng pk với bọn họ thử xem sao? Ok, cứ quyết định vậy đi!

Lưu Xuyên đang vui vẻ khoái trá "đặt hàng" danh sách huấn luyện viên kỳ tiếp theo với các vị hội trưởng, đúng lúc này, sau lưng đột nhiên vang lên tiếng mở cửa. Lưu Xuyên còn chưa kịp làm ra phản ứng gì, bên tai liền truyền đến giọng nói kinh ngạc của Lý Tưởng "Lưu Xuyên? Ông mới mua máy tính hả? Ủa? Đang chơi Võ Lâm à…"

Lý Tưởng kề sát cái đầu lại gần màn hình, tò mò nhìn nhân vật của Lưu Xuyên…

Sau đó, sắc mặt của anh bạn Lý Tưởng nhà chúng ta bắt đầu từ từ, từ từ méo xẹo đi…

"Lưu… Phương… Bách… Thế…"

Lý Tưởng chầm chậm nói "Tên này… Sao cảm giác quen quen ấy nhỉ? Lưu Xuyên?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Vậy sao? Tôi cũng cảm giác quen thuộc ghê nơi."

Lý Tưởng nổi giận "Cái đậu! Còn dám giả vờ nữa!?"

Lưu Xuyên vội vàng quay đầu lại nói "Bình tĩnh, bình tĩnh! Trong phòng ngủ cấm dùng các hành vi bạo lực nha phòng trưởng!"

Lý Tưởng "…"

Cố gắng thu về nắm tay muốn đánh người của mình, Lý Tưởng đen mặt nói "Chuyện này là như thế nào? Ông là Lưu Danh Bách Thế?"

Lưu Xuyên thấy không thể gạt được nữa, liền thẳng thắng thừa nhận "Ừ, không sai, tôi chính là Đường Môn đội trưởng đội cố định kiêm sư phụ của cậu."

Lý Tưởng "…"

Lý Tưởng suýt chút nữa trừng đến lọt tròng!

Cao thủ thần bí mình vừa tôn kính vừa bội phục trong game, vị ân sư đặt đâu mình liền ngồi đó, lại là cái tên mặt dày suốt ngày cười tủm tỉm này đây?

Đậu má! Hình tượng sụp đổ rầm rầm rồi!

Lý Tưởng đột nhiên có loại xúc động muốn túm lấy Lưu Xuyên vò vò lại rồi nhét vào máy giặt!

Hít thật sâu, thở ra… Lý Tưởng giận tím mặt nhìn Lưu Xuyên "Ông biết từ sớm rồi đúng không? Đùa giỡn tui vui lắm sao?"

Lưu Xuyên gật đầu "Khá là vui."

Lý Tưởng "…"

Thấy Lý Tưởng tức giận đến muốn bùng cháy, Lưu Xuyên vội vàng dẹp trò cợt nhã sang một bên, đứng đắng nói "Nói thật đi, năm nay Võ Lâm tổ chức thêm giải liên trường toàn quốc, hội trưởng hội eSport trường chúng ta là Trác Văn Siêu đang bôn va tìm người tham gia vào đội thi đấu của trường. Bởi vì biết cậu với Trạch Văn sang server mới chơi, nên tôi mới lập acc mới đi theo hai người, mục đích chủ yếu là

muốn cùng hai cậu nhanh chóng lên max cấp, cũng giúp hai người hiểu biết một cách toàn diện về đặc điểm cùng với kỹ năng của các lưu phái. Nếu hai người có hứng thú rồi đăng ký tham gia giải liên trường năm nay, vậy càng tốt hơn."

Lưu Xuyên tạm dừng một chút, lại nói "Bởi vì cảm thấy hai cậu rất có thiên tư, không tham gia thi đấu thì khá đáng tiếc."

Lý Tưởng rút về nắm đấm chuẩn bị vung ra, cẩn thận ngẫm lại, liền nhanh chóng hiểu được.

Đối với trình độ của Đường Môn đội trưởng trong game, cậu đã sớm bội phục sát đất. Lưu Xuyên sở dĩ dùng acc lạ kéo theo hai tên tân thủ như mình và Ngô Trạch Văn, lại không công bố thân phận thật sự, ngẫm lại cũng là chuyện dễ hiểu. Dù sao cả ba đều quen biết bên ngoài, muốn dạy gì cũng không tiện, nhưng nếu là game thì chẳng cần cố kị kiểu như vyaaj…

Dưới sự chỉ đạo của Đường Môn, chỉ mới mấy hôm thôi mà cả Lý Tưởng cũng nhận ra được trình độ của mình tiến bộ rất nhiều.

Nhưng mà khó chịu cái là sư phụ thần thánh trong lòng đột nhiên bể cái rầm…

Sư phụ cao thủ trong tưởng tượng đâu rồi?

Sao tự dưng lại biến thành cái tên bạn cùng phòng suốt ngày chỉ biết cười tủm tỉm lại còn lười biếng muốn chết này?

Lưu Xuyên thực lòng nói "Lý Tưởng, đội trường đang rất thiếu người, cậu đồng ý tham gia chứ?"

Lý Tưởng kinh ngạc "Tui? Ông cảm thấy tui có thể tham gia thi đấu sao?"

Lưu Xuyên mỉm cười nói "Đệ tử của tôi, tôi biết mà, trình độ của cậu đương nhiên là có thể."

Lý Tưởng xấu hổ gãi gãi đầu.

Đệ tử? Kêu đệ tử kêu thuận miệng dữ vậy pa…

Bữa giờ cùng nhau đánh phụ bản lâu như vậy, bản thân mình trình độ có bao nhiêu Lý Tưởng rất rõ ràng. Trong đội, cả đạo trưởng Võ Đang lẫn đội trưởng Đường Môn trình độ đều cao hơn mình nhiều lắm, các cao thủ đến từ các công hội ai nấy cũng lợi hại hơn mình

Trình độ lùn tịt cỡ mình, cũng có thể đại biểu trường đi thi đấu?

Lưu Xuyên cổ vũ "Tin tôi đi, cậu chỉ cần luyện tập nhiều một chút, chắc chắn sẽ không thành vấn đề."

Lý Tưởng liếc nhìn nam nhân một cái, trong lòng rối rắm gần chết!

Sư phụ?

Đậu xanh… Thật sự không muốn nhận thức tên sư phụ này chút nào, làm sao bây giờ?

Ở chung ký túc xá cả ngày lẫn đêm, người này có bao nhiêu thói hư tật xấu, Lý Tưởng rõ nhất.

Thật sự… không có cách nào gộp cao thủ trong cảm nhận của mình với tên này làm một…

Sụp đổ… sụp đổ hoàn toàn!

Lý Tưởng rối rắm thiệt là lâu, hai mi đầu nhăn lại thành một nùi.

Gương mặt của cậu chàng thuộc kiểu màu rậm mắt to, lại làm ra kiểu khẽ cau mày như vậy, thực sự là… buồn cười chết

Lưu Xuyên nhịn không được cười nói "Đừng rối rắm nữa, noi theo Ngô Trạch Văn ấy, cái gì cũng bình tĩnh chút."

Không nhắc thì thôi, vừa nói tới Ngô Trạch Văn, Lý Tưởng lập tức vỗ trán cái bốp nói "Phải rồi, nhắc mới nhớ! Ông sớm biết cậu ấy là Ngô Trạch Văn đúng không? Còn dám mặt dày lừa cậu ấy kết hôn nữa!?"

Lưu Xuyên "…"

Khụ khụ, cái này… là chuyện ngoài ý muốn na…

Lý Tưởng vẻ mặt sung sướng nhìn nam nhân "Suốt ngày luôn mồm bà xã ơi bà xã à rất là thuận miệng chứ gì, Trạch Văn nếu mà biết chắc chắn sẽ thủ tiêu ông!"

Lưu Xuyên cười "Cậu tưởng Trạch Văn giống cậu sao? Người ta lúc nào cũng chăm chỉ đọc công lược hướng dẫn thôi, không thèm để ý tới mấy cái này đâu. Tôi đoán nếu cậu ta biết được, cũng sẽ vô cùng bình tĩnh "Ồ" một tiếng rồi thôi."

Lý Tưởng "…"

Hai người đang nói, đột nhiên ngoài cửa truyền vào thanh âm nghi hoặc của Ngô Trạch Văn "Hai người đang làm gì đấy?"

Lưu Xuyên cười cười, quay đầu lại nói "Trạch Văn, nói cậu biết bí mật này này, thật ra tôi là Lưu Danh Bách Thế, đội trưởng Đường Môn trong game."

Ngô Trạch Văn nhìn Lưu Xuyên một cái, sau đó nói "Ồ."

Lưu Xuyên "..."

Ngô Trạch Văn quay qua nhìn Lý Tưởng nói "Cậu mới biết sao? Tôi đoán được từ trước rồi."

Ngô Trạch Văn chỉ dùng một chữ "Ồ", thành công đánh chết Lưu Xuyên, nhận được danh hiệu [Đệ Nhất Tích Huyết]

Ngô Trạch Văn dùng một câu "Cậu mới biết sao" thành công đánh chết Lý Tưởng, nhận được thành tựu [Song Sát]

Ngô Trạch Văn đã muốn vô địch...

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/toi-cuong-nam-than